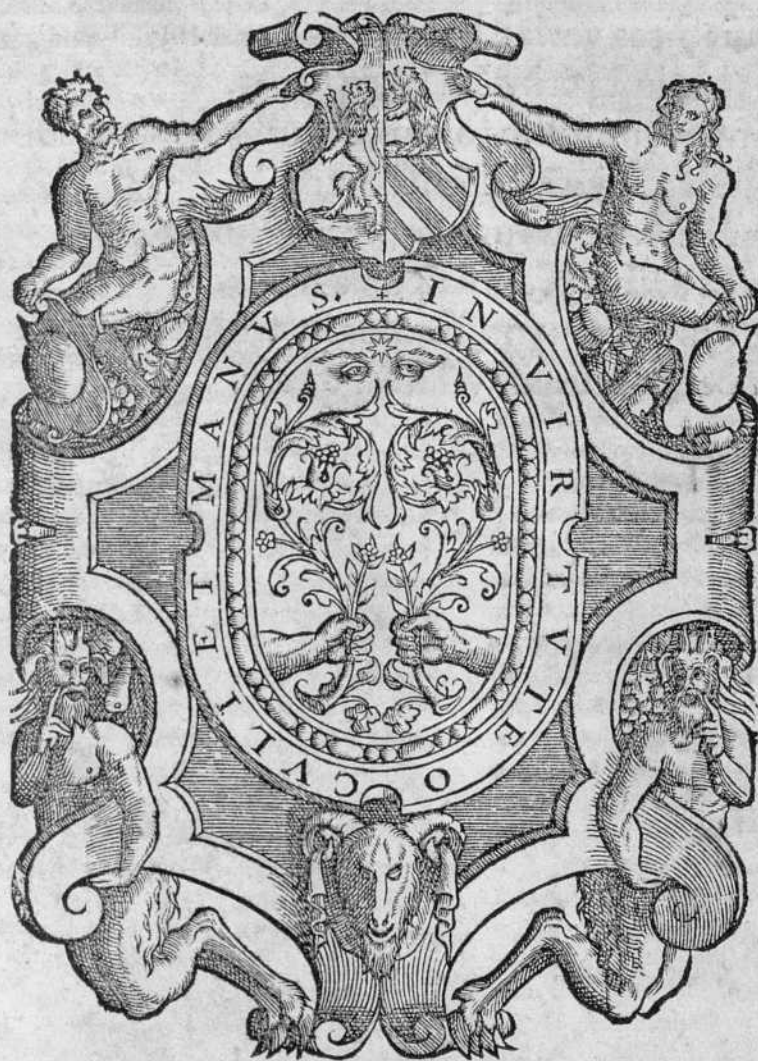

COMMENTARIO-
rum variarúmque resolutionum Iuris
ciuilis, communis & Regii Tomus
Tertius & vltimus.

DE DELICTIS.

AUTORE PRAECLARO VIRO
Antonio Gomezio In Academia Salmantina Iuris
Ciuilis professore.

SALMANTICAE.

Excudebat Andreas à Portonariis.

25. Subis
125.

1555

Cum priuilegio.

✻ Iacobus Boffæus legum
studioſo Lectori.

Compoſuit lites varias liber vnus, & alter:
Tertius hic iuſta crimina lance librat.
Nam nihil eſt poſuiſſe forum, docuiſſe ſeueras
Iuſtitiaẽ leges, iuraq; Pontificum:
Ni ſit, qui meritum Iuris conſeruet honorem:
Vt iuſtis adſint præmia, pœna malis.
Hanc igitur partem poſtremus in ordine tradit
Hic liber, at reliquis vtilitate prior.

Y De delictis fol	4
Y Crimi leg. may fol	26
Y Homicidio	31
Y Violentia fol	51
Y furto fol	52
Y iniuria fol	56
Y Crimi Stellionary fol	60
Y exilio conlegat	61
Y Captura reor	62
Y in manitate eadẽ	66
Y qualiter formet acũ	67
Y robar. delictor	71
Y tortura reor	79
Y conlegat	

❧ **Commentariorum, variarumque Resolu-
tionum Iuris Ciuilis, Communis, & Regii,
Tomus tertius & vltimus.**

D E D E L I C T I S.

Proœmium.

A C T E N V S quæ ad testamentorum con-
tractuumq; formam pertinent, satis superq; tra-
ctasse mihi videor: hoc nunc reliqui est, vt ordinis
succepti memores tertiam iuris ciuilis partem, eã-
que meo iudicio potissimã, quam de delictis feci-
mus, aggrediamur. Cuius tractatio eò mihi dignior visa est, in
qua omnes neruos intenderem, atq; (quemadmodũ in extremo
actu Comici solêt) maiori cum fructu ac voluptate ad finẽ suum
perducerem: quòd hæc iustitiæ pars, non solùm inter nostros, ve-
rùm etiam inter Barbaros & ceteros, qui moribus reguntur,
homines, tantam vim habeat, vt bonis præmia, contra verò ma-
lis supplicia proposita esse videamus. Honor enim & suppliciũ
(vt dicebat Theophrastus) fidelissimi sunt rerum publicarum, o-
mnisq; humanę societatis custodes: atq; ob eam causam, pœnã ac
beneficium Assyrios pro diis coluisse solitos arbitror, quòd male-
factorum vindicta, homines ad benè honesteq; viuendum prõ-
ptiores euadere, impunitatis verò spe mortalium animos crimi-
nibus inuitari cerneret. Effecit igitur cum diuturnus atq; impro-
bus labor, quẽ iam à primis adolescentiæ ãnis iuri dicẽdo, infum-
psimus, cum frequens & assidua in iudiciis exercitatio, vt confi-
dentius & vt spero, pari cum utilitate hunc tractatum absolue-
rẽ: in quo, præter antiquas iurisconsultorũ contrariaq; sentētias
quas composuimus, iuris vtriusq; decisiones, quæ variè diffuse-
q; circa crimina agitari solent, sic in vnũ coegimus ac tẽperauim-
us, vt & veterum legum sanctionibus, & consuetudinis iure
(suas enim queq; respublica variaq; pœnarũ formas pro sapien-
tũ virorum arbitrio sibi constituit) vti possis. Primùm igitur de
delictis, in genere, cæteras deinde applicãtes criminum species.
constitutaq; illis iure supplicia dicemus.

DE DELICTORVM

variis generibus ac speciebus.

Caput primum

S V M M A R I V M.

Publicum delictū dicitur omne delictū commissū in offensam Dei. Blasfemi an possit accusari à quolibet de populo, & qua pena puniantur.

- 1 Tēpus quo quis debeat detineri in carcere pro pœna delicti, an debeat esse cōtinuū.
- 2 Publica delicta, quæ dicantur: & an in eis quilibet de populo possit accusare.
- 3 Accusatio cuiuslibet delicti, quo tempore duret.
- 4 Officiū iudicis, quo iudex procedit in delictis, quo tempore duret.
- 5 Minor offensus an possit restitui aduersus lapsum temporis concessi ad accusandū.
- 6 Si post delictū commissum transeat magnū tēpus, an sit iusta causa pœnam minuēdi.
- 7 Quæ dicantur publica delicta, & quæ dicantur priuata.
- 8 An iudex possit ex officio procedere cōtra delinquentem in delictis priuatis.
- 9 Furtum & iniuria dicuntur delicta priuata, & quæ sit ratio.
- 10 In cāsis criminalib⁹ nō admittit procurator.
- 11 In delictis quibus tantū venit imponēda pœna pecuniaria vel relegationis admittitur procurator.
- 12 Sireus detineatur in vinculis, bene pōt pro eo interuenire procurator in quolibet delict.
- 13 In omnibus delictis pōt procurator interuenire ad appellandum.
- 14 An processus in causis criminalibus sit nullus quando interuenit procurator.
- 15 Quādo proceditur ex accusatione vel officio, an debeat iudex requirere partē offensam vel propinquiores consanguineos an velint accusare vel non.
- 16 An remedium legis diffamari, sit generale in quolibet casu vel delicto.
- 17 Reus vel delinquēs, cui cōpetit aliqua exceptio possit petere: vt testes eius examinentur ad perpetuam rei memoriam.
- 18 Ille qui est tutus aliqua exceptione potest pronocare aduersarium ad iudicium.
- 19 Reus in criminalibus pōt petere à iudice examinaritestes, ad perpetuā rei memoriā.
- 20 An & quādo possit iudex præfigere tēpus ad accusandum,
- 21 An indistinctè & regulariter in omnī cā possit tēpus assignari prætēdenti aliquod ius sibi cōpetere, vt illud deducatur in iudicio.
- 22 Ad hoc vt quis non audiat post assignatū sibi terminū requiritur secūdus terminus.
- 23 Post lapsum tempus datū ad accusandū, an admittatur accusator.
- 24 Reus de delicto semel absolutus an iterū possit accusari.
- 25 Reus semel condemnatus an iterum possit accusari saltim ratione qualitatis adiectæ.
- 26 Licet quilibet de populo possit accusare de delicto publico an requiratur quod sit ciuis illius loci vbi delictum est commissum,
- 27 An possit quilibet de populo aliū accusare cum bona conscientia.
- 28 Accusatio de delicto publico vel priuato, an sit actio vel officium iudicis,
- 29 Cuilibet permittitur accusare, nisi reperiatur prohibitus.
- 30 Illi qui nō possunt accusare de delicto publico possunt prosequendo suam vel suorū iniuriam.
- 31 Clericus an possit accusare laicum coram iudice seculari.
- 32 Qui dicatur prosequi suā vel suorū iniuriā Si plures concurrant ad accusandū, an omnes admittantur vel quis præferatur.
- 33 Quādo accusator pendente accusatiōe moriatur vel sit impeditus, quis admittatur.

Test.

- 37 Testes recepti in prima instantia, ea perēpta an faciant fidem in alia.
- 38 Si delictū reperiatur punitum pluribus legibus, ex qua debeat puniri.
- 39 Si delictum puniatur diuersis penis & legibus, an sufficiat vna sola pœna.
- 40 Si quis cōmisit delictum quod est mixti fori, & punitus sit per vnum iudicem, an postea potest puniri per alium.
- 41 Delictum notorium an indigeat accusatione vel alia forma iudiciali.
- 42 Quid requiratur, vt delictū dicatur notoriū.
- 43 An in notoriis requiratur citatio.
- 44 In delictis notoriis q̄ probatio requiratur.
- 45 In delictis notoriis an requiratur sentēt.
- 46 Iudex an possit recusari in delict. notorio.
- 47 Appellatio an admittatur in delict. notorio.
- 48 Quando delictum committatur corā iudice qualiter in eo procedatur.
- 49 Iudex ex officio suo an & quando possit in delictis procedere.
- 50 Quando iudex procedit ex officio an teneatur seruare iuris solemnitates.
- 51 Quādo iudex procedit ex officio an possit & debeat imponere pœnā ordinariā delicti.
- 52 Ciuitas vel vniuersitas q̄ possit delinq̄re.
- 53 Ciuitas vel vniuersitas qualiter puniatur.
- 54 Quando ciuitas vel vniuersitas deliquit, an ciues particulares puniantur.
- 55 Minor an & q̄n possit delinq̄re & puniri.
- 56 Princeps vel alius dominus temporalis, si est minor, an teneatur recipere curatorem.
- 57 Infans vel proximus infantia an possit delinquere.
- 58 Pupillus vel proximus pubertati an teneatur ex delicto.
- 59 Minor non tenetur ex delicto commissio in omittendo.
- 60 Pubes vel proximus pubertati an teneatur ex delicto carnis.
- 61 Pubes vel proximus pubertati an teneatur ex delicto, quod tantū est punibile per statutum.
- 62 Minor. 25. annorū licet teneatur ex delicto, an sit puniendus pœna ordinaria.
- 63 Iudex an præcisē teneatur minorare pœnam minoribus & aliis, quibus non potest imponi pœna ordinaria.
- 64 Minor accusatus debet recipere curatorem.
- 65 Minor accusatus vel inquisitus an teneatur iurare de veritate dicenda.
- 66 Minor qui confessus est delictum, an possit restitui.
- 67 Minor an & q̄n possit torqueri.
- 68 Senex an teneatur ex delicto & an ei sit minoranda pœna.
- 69 Mutus & surdus an teneatur ex delicto.
- 70 Furiosus an teneatur ex delicto.
- 71 delictum an præsumatur factum tempore sanæ mentis.
- 72 Qui tempore sanæ mentis fecit delictum, an possit superueniente furore puniri.
- 73 Ebrius, qui in ebrietate cōmisit delictū, an possit puniri.
- 74 Dormiens an possit puniri pro delicto in somniis commissio.
- 75 Prodigus an & q̄n teneatur ex delicto.
- 76 Seruus an & quando possit delinquere, & teneatur ex delicto.
- 77 Absens an & q̄n possit accusari de delicto.
- 78 Reus delinquens an & quando post mortem possit accusari & puniri.
- 79 In atrocissimis delictis an cadauer delinquentis suspendatur.
- 80 Casus in quibus mortuo reo delincente delictum non extinguitur.
- 81 In casibus in quibus reus possit accusari post mortē debet intelligi infra quinquēniū.
- 82 Post mortē delinquentis sententia cōtra eū lata transit cōtra heredes quo ad bona.
- 83 An hæres delinquentis possit petere post mortem, vt declaretur per iudicem delictum non esse commissum.
- 84 in delictis priuatis an extinguatur pœna & accusatio post mortem.
- 85 Post mortem accusatoris & sic eius qui passus est delictū, an extinguitur delictum vel transeat ad heredes.
- 86 Accusatore defuncto an alius vel iudex ex officio possit prosequi accusationem.
- 87 in delictis an & q̄n habeat locū remissio.
- 88 Quando plures commiserunt delictum

Tomi. III. Caput. I.

An sententia lata in vno prosit vel noceat alteri

89. *in delictis conexis sententia lata in persona vnius, prodest sociis: non vero nocet.*
 90. *Sententia contra delinquentē an noceat ei, ad quē pena peruenit in consequentiā.*

Supra visum est de materia vltimarum voluntatum, & similiter de materia contractuum, nūc restat videre de materia delictorum, quam resolutiue pono in ista. l.

1. ff. de publi. iu. quæ erit valde utilis & necessaria in nostro regno & republica, quia de iure communi non reperitur sic collecta, & ordinata. Et quodlibet delictū, eius penā & materiam magistraliter resoluam tam de iure communi, quam regio. in qua maximē insudauī per plures annos tā eā legēdo, quā etiam pauperibus captis & incarceratis, & in eorum defensionē practicando. Pro cuius introductione & perfecta declaratione materię, dico, q̄ aliqua sunt delicta publica: aliqua sunt delicta priuata. Publica sunt illa, in quibus accusatio pertinet cuilibet de populo. Quod declaro proponēdo, aliquas regulas generales. Prima regula sit, q̄ omne delictum, quod principaliter respicit offensam dei, dicitur publicum, & in eo quilibet de populo pōt accusare, cuius ratio pōt esse duplex. Prima q̄ illud qd̄ fit in offensam dei dicitur fieri in omniū iniuriam. Secūda, quia si quilibet de populo non posset accusare tale delictū, remaneret impunitum: ex quo nulla priuata persona est offensa. Ita probat text. in. l. 4. C. de hæreticis & ibi Iaco. Butri. Odofre. Cinus Bal. Sali. probat et̄ text. in. l. quod senatus. ff. de iniuriis & in exp̄sso istam senten. & conclu. tenet Bar. in ista. l. 1. de publi. iudi. 2. col. Imo. fi. col. & cō. alii. dd. Bal. in. l. reos. C. de accusa. 4. col. Anania in. c. 2. de maledicis. 14. col. Ang. de Are. in. §. 1. inst. de pu. iu. fi. col. Ex quo infero declarationem ad pragmaticā primā huius regni. libr. prag. quæ punit blasphemos: vt accusatio competat cuilibet de populo, qua lege noua & pragmatica cauetur, q̄ blasphemus puniatur p̄ prima vice, vt sit captus & detentus in vinculis per mensem: pro secunda in pœna exilii p̄ sex mēses, & mille dipondiorum: & pro ter-

tia publicè figatur sibi lingua, nisi sit persona posita in aliqua dignitate, vel qualitate: quia tunc pœna secunda duplicatur. vthabetur in dicta pragmatica, circa quā se offert notabile ³ dubiū de quō saepe in isto regno dubitatur, si ^{Dubium.} iste mensis in quo blasphemus debet esse captus & detentus in vinculis, debeat esse continuus vel sufficiat q̄ sit interpolatus, & videtur q̄ sufficiat, q̄ sit interpolatus. Primo argumen. tex. singularis in. l. Paulus. §. fi. ff. de liberali causa. vbi habetur: q̄ si dominus iussit & disposuit, q̄ seruus sit liber si seruiat titio p̄ triennium, & medio tēpore aufugit, & post reuersionē cōpleuerit illud triennium: censetur impleta conditio, & erit liber. & ibi notat & cōmendat. g. or. Rayne. & illū reputat singul. & vnicū Romanus in. l. fi. §. quotiēs. ff. de publi. & vecti. & in terminis in nostra. q. pro ista opinione illū text. summe notat & cōmendat Iaso. in. l. si idē cum eodē. ff. de iuris. omni. iud. 2. col. in. fi. Secūdo pro hac senten. & cōclu. facit text. iuncta. gl. or. in. l. 1. C. si mancipiū ita fue. alien. vt manu. vbi probatur q̄ regulariter tēpus appositū in aliquo actu, vel dispositione nō requiritur pro forma, q̄ sit continuū sed sufficit esse interpolatū, quod reputat ibi singul. Sali. & alii docto qui ex hoc inferūt, q̄ si docto debeat gaudere certo preuilegio, si legerit per aliquod tēpus. sufficit q̄ legat per tēpus interpolatū quod in nostra vniuersitate seruatur, quādo est aliqua iusta causa absentię vel infirmitatis. ergo ita dicamus in nro casu maximē fauore liberationis. Sed his nō obstantibus ego teneo contrarium: imō q̄ iste mensis debeat esse continuus: quia in dubio tēpus positū vel requisitū à lege cēsetur continuū. Ita probat text. in. l. capite quinto. ff. de adulte. tex. in. l. relega. ff. de pœnis. tex. in. l. fi. §. quotiēs. ff. de publica. & vecti. & in exp̄sso ita tenet glo. singul. & vnica in rubrica. ff. de diuer. & tēpo. p̄f. quā reputat singularem & vnicā Imo. in clem. 1. de integ. resti. 4. col. in medio & idē etiam tenet gl. de iure canonico in. c. 2. de tēpo. ordi. lib. 6. in verbo per annū & & ibi no. & cō. domi. Anc. & alii doct. & in terminis in nostra quæst. istā sentē. & cōcl. tenet Ange. in. l. si idē cū eodē. ff. de iuris. oī. iud. idē Ange. in. l. 2. §. 1. ff. de cōdi. insti. idē Ange. in. l. quotiēs in stipulationibus. ff. de verb. obli. idē Ange. in. l. fi. §. quotiēs. ff. de publi. & vecti. ga. philippus Decius in. d. l. si idē cū eodem. ff. de iuris. oī. iudi. 2. co. nu. 5. neq; obstat tex. ille singul. & vnicū in. d. l. Paul. §. fi. ff. de libera. cā. q̄ procedit tantū fauore libertatis, nō alias, vel aliter

Propositio.

Diuisio generalis delictorum.

Delicta publica quæ dicuntur.

1. Regula.

Blasphemi pœna.

obicitur.

aliter pōt dici, q̄ seruus de quo ibi tenebatur seruire per triēniū ad cōsequendā libertatem quo durante si aufugiat poterit, post reuersio nē per triēniū continuū seruire, & efficitur liber. & sic non facit pro. q. nostra, & ita intelligit Philip. decius in. d. l. si idē cū eodē: sed certe iste intellectus est diuinatorius, & non bene probatur ex illo text. neq; iste esset casus dubius: vnde teneo firmiter, quod dixi, & vera solutio ad illū tex. est, q̄ loquitur tm̄ & specialiter fauore libertatis, sicut alia quā plurima. eius fauore sunt introducta.

4 *Regula.* Secunda regula sit, q̄ oē delictū in offēsam principis sit publicū: ita probat tex. in ista. l. i. ff. de publi. iudi. & tenet Bart. & comm. dd.

3 *Regula.* Tertia regula sit, q̄ delictū cōmissū contra priuatā & particularē personā ita demū est publicū, si lege hoc caueat exp̄sse. alias est priuatū & his omnib⁹ casib⁹ in qb⁹ delicta sunt publica, poterit regulariter qlibet de populo accusare: ita ēt probat ista nra lex prima de publi. iudi. & cōmunis opinio doctorū. & publica delicta sunt læsæ maiestatis homicidiū, adulteriū, crimē falsi, visatq; violētia & alia crimina & delicta in ista nra lege. i. declarata.

5 *Accusatio quādiu durat.* Itē etiā quæro quo tēpore duret accusatio cuiuslibet delicti, & resolutiue dico q̄ regulariter durat p̄ viginti ānos, modō sit delictū publicū modo priuatū, nisi lege reperiatur cōtrariū & post viginti annos tollitur & prescribitur delictū, & eius accusatio tex. est singularis & vnicus, in. l. querela. C. ad legē Corne. d. Fal. & hoc notat & cōmēdat ibi. g. or. Odofr. Petrus de Bella per. Ci. Iaco. Butri. Bart. Albe. Bal. & reputat singularē & vniciū Ange & Sano. ēt & cōmēdat Cinus in. l. q̄ de crimine. C. de accusa. fi. col. nu. 6. & ibi Sali. i. col. in. fi. gl. or. in. l. libellorū. §. fi. ff. de accus. in. gl. i. & ibi Bar. gl. in. l. in cognitione, ff. ad sylla. in. g. i. specu. in tit. de accusatore. 13. col. nu. 32. Bonifaci⁹ in tracta. male. fo. 2. i. col. Abbas in. c. cū haberet de eo, qui duxit in ma. q̄ po. per adul. 2. co. 3. no. & ibi cō. canonistę platea in. §. Itē lex cornelia de ficariis vers. eadē lege Insti. de publi. iud. i. col. & ibi alii doc. Lucas de pēna in. l. si aparitor. C. de cohartalibus libr. 12. Frā. Bal. in trac. præf. 4. par. 4. partis prin. & idē disponit lex. 5. tit. 7. 7. parti. Quod extēde vt procedat & habeat locū nedū in accusatione criminali proponenda à parte verū ēt in officio iudicis mediāte quo iudex procedit cōtra delinquētē, non stāte accusatore: q̄ illud durat tm̄ per 20. annos, & postea nō pōt iudex inq̄rere, nec p̄cedere cōtra delinquētē: quia officii iudicis

succedit loco accusationis, & prescribitur eodē tēpore, ita probat tex. in. l. diuus la. 2. ff. de custo. reo. quē ibi ad hoc notat & cōmē. Alb. 2. col. dicēs alibi nō reperiri ita clarē tex. in. l. i. C. eo. tit. tex. in. l. pe. ff. de publi. iud. tex. not. & expressus in. l. 2. C. de aboli. tex. in. l. filius fa. §. veterani. ff. de procura. tex. in. c. qualiter & q̄n el. 2. de accusa. & in terminis ita tenet Bart. licet nō ita bene fundet in. l. querela. C. de falsis & ibi Ang. Sali. idē Sali. in. l. ea quidē. 12. co. nu. 62. confirmatur q̄a sicut in ciuilibus causis officii iudicis durat, per triginta annos. sicut ipsa actio vel obligatio personalis, vt est. g. fin. gularis & vnica iūcto tex. in. l. sicut in rē in verbo. p̄secutione. C. de præf. 30. vel. 40. anno. secundū Bal. & docto. ibi: ita ēt in criminalibus officii iudicis debet durare per. 20. annos. sicut accusatio partis per eos tantum durat ex quo sub deducitur & infertur q̄ in casibus in quibus accusatio breuior tēpore duret mediāte lege, vel statuto, vt in crimine iniuriarū, vel alio simili delicto officii iudicis vltierus nō durabit nec extēdetur scdū p̄dictos doctores vbi supra. Rursus ēt extēde supra dicta, vt intētātū omne delictū, & ei⁹ accusatio, vel officii iudicis regulariter tollatur & prescribatur p̄. 20. an. vt trāfacto illo tēpore offensus etiam si sit minor, nō possit restitui. tex. est singularis in iure in. l. auxiliū vers. i. C. de mino. & ibi notat & summe cōmēdat Odofr. fi. co. & q. Bar. Alb. Bal. Spe. in tit. de resti. in integ. 3. col. vers. sed pone. & idē est in lapsu termini dati à lege, vel iudice. ad probationē faciendā contra reū accusatū, vel post publicationē in cā. q̄a nō poterit restitui ad producēdos alios testes, vel probationē de nouo faciendā. ita singulara. tenet Alex. in. l. i. §. nūtiatio. ff. noui. ope. nūtia. nu. 34. & ibi Iaso. pe. col. post Roma. lo. An. & alii doct. in. c. audistis de in integ. resti. & ante eos gl. or. in clemen. nō pōt de procu. in gl. pe. ex quo datur singularis & notanda declaratio ad. l. 17. de Madrid vt habeat locū & procedat tm̄ in ciuilibus causis non tamen in criminalibus.

Adde tm̄ q̄ licet delictū vel eius accusatio & officii (& idē est si fecit pacē de delicto sibi, vel patri cōmissio ita Pau. in. l. i. C. de integ. resti. post alios quos allegat) iudicis nō prescribatur minori spatio. 20. an. tm̄ ex diuturnitate tēporis, & sic si post delictū cōmissum transiuit aliquod magnū interuallū, vel tēpus, pœna delicti est minuēda, & delinquēs nō est puniēdus pœna ordinaria. tex. est sing. in iur. in l. si diutino. ff. de pœnis & ad hoc not. & com.

Officium iudicis quādiu duret.

7
2. *Amplia*

ad van. 7
8. *Amplia*
391213

Lex. 17. de Madrid declaratur.

Tomi. III. Caput. I.

ibi Bar. Albe. & com. docto. post glos. ordi. §. lectu. & illum tex. ad hoc notat & commēdat Sali. in. l. seruos. C. ad. l. iuliam de vi. 2. co. notat etiā & cōmendat Abb. in. c. cū haberet de eo qui duxit in matri. quam polluit per adul. 2. col. 3. notabili. Bald. in tract. præf. 4. part. 4. partis principalis. 2. col. & .q. Quod intellige qñ delictū non est reiterabile vt homicidium secus verò alias: quia potius augetur poena, se cundū Bart. in. d. l. si diutino & Abb. melius q̄ alibi in. d. c. cū haberet. 2. col. per tex. expressum ibi Secūdo intellige qñ talis delinquens post delictū cōmissum nō fuit accusatus, nec contra eum fuit processum: secus verò si fuit accusatus & cōtra eū processum: sed propter eius absentiam non potuit imponi sibi poena. ita singu. dicit Bar. in. d. l. si diutino. ff. de pœnis. argu. text. in. l. 2. C. de requirendis reis. tenet et Abb. Panor. in. d. c. cū haberet. 2. col. & ibi Ancha. 3. col. num. 8.

Priuata delicta sunt illa, pro quibus tantū potest accusare ille, qui iniuriam vel offensam passus est: nō verò quilibet de populo, modo agatur ciuilitate modo criminaliter, vt crimē iniuriarū, furtū & simile delictū. text. est in. l. si. ff. de priuatis delictis & ibi expressē tenet. g. or. & Bar. tex. in. l. manifestissimī. C. de furtis & ibi etiā cō. doc. & istā regulā & doctrinā ponit Ange. in rub. huius tituli, de publi. iudi. Imola in nra. l. 1. Bal. in. l. vnica. C. ex delictis d' funct. si. col. Ioā. And. in addi. ad specu. in tit. de accusa. versi. si. Pau. de Cast. in. l. 1. C. vbi de crimi. agi oportet. faber. in. §. 1. insti. de publi. iu. Abb. in. c. cū. p. māconela de accusa. 3. col. nu. 12. & ibi canonistę Ange. de male. in parte nec non ad quærelā vers. quæro an quilibet, & ibi eius additionator Bonifacius in tracta. maleficiorū in rubr. de publi. iudi. idē in rubr. de priuatis delictis & adde q̄ in dubio omne delictum cōmissum cōtra priuatā personā censetur priuatū, nisi lege caueatur, q̄ sit publicum tex. est singularis in. l. 3. §. si. ff. de præuari. per quē ita tenet Bar. imola in ista. l. 1. de publi. iu. Bal. in. rub. C. qui accusa. nō po. 3. col. idē Bal. in. l. trāfigere. C. de trāfact. pe. col. nu. 22. & ibi alii doct. Ange. de malef. in parte nec non ad quærelā vers. quæritur & ad hoc illū tex. reputat singu. Anna. in. c. 1. de collu. dete. 4. col. & in tantū hoc est verū: vt procedat & habeat locū etiā si pro tali delicto imponatur à iure poena mortis ista est glo. singularis & vnica in. l. pe. ff. de condi. cau. data in gl. 3. quā ibi ad hoc notat & cōmendat Bal. Pau. & reputat vnicam Bal. in. cap. atsi clerici. de iudi. quarto

column. num. 17.

Aduertendū tamē q̄ licet in delictis priuatis non cōpetat accusatio quilibet de populo sed tantū ofenso. tamen benepōt, imo tenetur iudex ex officio suo inquirere, procedere & accusare, si offensus nō accusat vel si delittat ab accusatione proposita. ita probat text. capitalis & expressus in. l. congruit. ff. de offic. præf. & ibi notat & cōmendat Bart. Albe. & cōmu. docto. tex. in. l. qui sepulchra. C. de sepul. viola. tex. in. l. 4. versi. 1. ff. ad. l. iu. pecu. & idem disponit lex pe. tit. 1. 7. partit. & lex. 3. cū sequēti. titu. 17. 3. part. cuius ratio est quia ex quolibet delicto publico vel priuato oritur, duplex ofensa vel iniuria: vna parti, & alia reipublicæ vnde licet pars offensa non accuset, iudex pōt & debet ex officio procedere pro iniuria reipublicæ, cui conuenit, vt delicta puniantur, pro pace & quietudine eius. tex. est in. l. licitatio. §. sed quod illicite. ff. de publi. & vecti. & ibi cōm. doct. text. in. l. ita vulneratus in fine. ff. ad legem Aquī. text. in. l. 4. §. cū dominus. ff. de noxa. tex. in. l. si à reo. §. fin. ff. de fideiu. & vtrobiq; cō. doct. & in expresso istā sentent. & conclu. tenet Bar. in. l. 2. §. si publico. ff. de adulte. idē Bar. post dinū & antiquos in l. 1. §. non vsq; adeo. ff. de iniuri. idem Bar. in. l. transigere. C. de transa. 4. co. & ibi Albe. Pau. Sali. & commun. doct. Idem Bar. in. l. inter omnes. §. rectē. ff. de furtis Faber in Rubri. Inst. de iniu. Bald. in auten. adhæc. C. de vsu. si. col. Aretinus in. c. qualiter & quando el. 2. de accusa. 15. col. nu. 72. Ange. in. §. 2. insti. de obli. quæ ex delict. nas. Angel de male. in parte contra voluntatem fo. 86. & in parte comparent dicti inquisiti versic. quod si opponat Sali. in. l. ea quidem. C. de accus. 9. col. nu. 45. Imo q̄ magis est hoc habet locum & procedit etiam in casu quo persona offensa non possit accusare: vt quia sit seruus, & sibi est facta iniuria causa & ratione suæ personæ, & non domini. tex. est in. l. item apud labeonem. §. si quis sic fecit. ff. de iniurijs. & ibi notat & commendat Bar. & commu. docto. ex quo infertur in practica, q̄ eo casu, quo iudex posset contra deliquentem, ex officio procedere: poterit creare & constituere fiscalem, qui accuset & ita quotidiē practicitur. ita probat tex. in. l. secunda C. de delatoribus libro. 10. & ibi Barto. platea & communiter doctores. tenet etiam paris. de puteo in tractatu sindicatus in parte accusatio

Limitatio. 1

Limita. 2

Priuata delicta sunt.

Ampliat.

amplia. 2. ratio nu. 2. fol. 41. licet corruptè alleget illum text. item adde & extende prædicta, vt in casibus in quibus, iudex procedit ex officio, possit imponere penam ordinariam delicti text. est notabilis & expressus in. l. 2. C. de abolitionibus & ibi Bald. Sali. & commun. docto. circa prædicta tamen nouissime quæro quæ sit ratio per quam crimen iniuriæ, vel furti, vel simile delictum, sit priuatum & non publicum sicut homicidium, adulterium, falsitas, violentia, vel quodlibet aliud delictum publicum, cū ex vtroq; offendatur pars principalis, & similiter res publica imo prima delicta priuata superius nominata magis sunt in vsu, & quotidiana, & cogitauit quæ ratio potest esse: quia in prædictis delictis priuatis potest offensus agere vel accusare ciuilitate ad poenam pecuniariam sibi applicandam, vel criminaliter ad poenam corporalem & vna præiudicat alteri, & per consequens sunt incompatibiles, & ad talem poenam ciuilem non potest agere extraneus: quia sua non interest, nec potest agere criminaliter: quia sunt incompatibilia remedia, & per accusationem criminalē fieret præiudicium ciuili vt in. l. vnica. C. quando ciuili actio crimi. præiu. & si replices, quæ sit ratio per quæ in delictis publicis extat parte offensa, non fuit à iure imposita poena pecuniaria quæ præiudicaret criminali, respōdeo quod ideo est: quia delicta publica sunt maiora & grauiora: & requirunt publicam accusationem & punitiōem: & certè in hoc cōsistit vera & mētalis ratio huius articuli ab aliquo non posita nec inuenta.

12 Itē quæro an in causis criminalibus ex delictis publicis vel priuatis admittatur procurator & resolutiue dico quod non: modo accusando modo defendendo. text. est capitalis & expressus in. l. pen. §. ad crimen. ff. de publi. iudi. text. in. c. veniens de accusa. text. in. c. in criminalibus. §. q. 3. text. in. c. absens. §. q. 9. text. in. ca. si quando. 2. q. 6. & vtrobiq; gl. or. & commu. docto. & idem disponit. l. 6. tit. 1. 7. part. nisi sit tutor vel curator alicuius minoris, qui potest accusare vel defendere nomine minoris prosequendo suam vel suorum iniuriam, vel prosequendo propriam defensionem text. est in. l. 2. C. qui accusa. non po. & ibi Sali. & alii doc. & idem disponit prædicta. l. 6. tit. 1. 7. part. & si quæras quæ sit ratio per quæ in causa criminali non admittatur procurator dico, quod prima ratio est, quia si causa ageretur per procuratorem ipse condemnaretur, & non dominus, vt in. l. 1. C. de senten. & interlo. omni. iudi. & esset iniustum & iniquum in procuratorem exequi

sententiam. istā rationē ponit glo. or. in dicta l. pen. §. ad crimen sed non concludit nec est vera: quia sententia condemnatoria lata contra procuratorem nocet soli domino, & contra eum fit executio, vt ibi notatur. Item etiā quia in pluribus causis criminalibus inuenimus, quod causa agitur per procuratorem quas infra ponam, & in eis fertur sententia contra dñm vel saltim executio, vt in. l. fi. C. de iniuriis ergo idē esset in oibus causis generaliter, si admitteretur procurator nec obstat text. in. d. l. 1. C. de senten. quæ loquitur & pcedit in causis ciuilibus: quia in eis procurator quasi contra hit in iudicio. ideo cōdēnat & quod soluit repetit ad dñm quod non esset in criminalibus & in exp̄so ita tenet Cin. & Sali. in. d. l. fi. C. de iniuriis. *2. Ratio.*

Secūda ratio est: quia si posset interuenire sequeretur iudiciū illusoriū: quareus delinquēs nunquā cōpareret ad penalem executionem recipiendā. ita Bar. in. d. l. pe. §. ad crimen. 1. colū. & ibi Alb. 2. col. & certè ista ratio satisfacit & cōcludit & eam apertè cōfirmat. l. 12. titu. 5. 3. part. *3. Ratio.*

Tertia ratio potest esse, quia cū causa criminalis sit grauis & pōderosa, reus delinquēs melius & diligentius agitabit causam & defensionem eius, mediante sua persona. argu. text. in. l. 1. in fine. ff. ad carbo. & ibi com. doct. *4. Ratio. noua.*

Quarta potest esse ratio noua: quia ea quæ non consistunt in patrimonio, & bonorum administratione non possunt exerceri per procuratorem, vt emancipatio, adoptio, ætatis imperatio, & similia, quæ cōsistunt in statu personali. Ita probat text. in. l. iubemus. C. de emanci. libe. ibi precibus à semet oblati. text. in. l. post mortē. §. 1. ff. de adoptio. text. in. l. 2. C. de his qui veniam ætatis impetra. ibi per se principale beneficium allegantes & vtrobiq; commu. docto. & tradit notanter Bar. in. l. Gallus. §. forsitā. ff. de libe. & postu. & ibi moderni. ergo à fortiori causa criminalis non debet agitari per procuratorem, quod tñ intellige quā extali delicto venit imponēda poena corporalis: secus tñ si poena relegationis, vel infamie, vel pecuniaria quæ tūc bene pōt interuenire procurator. text. est in. l. 1. vers. sin autē. ff. an p̄ aliū causę appellationis reddi possunt & ibi gl. or. tenet et. gl. or. in. l. seruū quoq; §. publice. ff. de procura. gl. or. dict. l. pe. §. ad crimen. ff. de publi. iudi. g. in. l. fi. C. vbifena. vel cleri. & tenet Bor. post doctores antiq; quos ipse refert in. d. §. ad crimē & ibi Imo. quod bene loquitur, & dicit hāc esse cō. opi. Pau. de Cast. vbi dicit hāc esse cō. opi. in. l. seruū quoq; §. publice. ff. de p̄. Sali. in. l. reos C. de accusa. tenet etiam communiter cano-

Tomi. III. Caput. I.

nistæ in dicto. ca. veniens de accusa præcipue maria. Soci. qui meli⁹ & latius loquitur & dicit hanc esse comu. opi. hypo. de marfi. in sua prætica. §. sequitur. fol. 36. sed in hoc articulo hodie distinguit notada. l. par. & disponit q̄ in cā criminali, in qua venit imponenda pœna relegationis perpetue, non admittatur pcurator in causa vero relegationis tēporalis vel pecuniaria, bene admittat̄ ista est lex. n. tit. 5. 3. par.

14 *Limita. 2* Itē etiā limita & intellige prædicta iura & comu. opi. vt procedat̄ & habeat locū, præter q̄ si reus delinquēs sit positus in vīculis, & nō possit bene agitare causam personaliter, quia tunc indistincte in qualibet causa criminali etiā grauissima, ex qua veniat imponenda pena capitalis, potest constituere procuratorem: & in terminis ita tenet Bar. in dicto. §. ad crimen. 5. col. & ibi Albe. 1. col. reputans notabile Imola, 9. co. dicēs hāc esse cō. opi. tenet et̄ Bal. in. l. reos. C. de accusa. 4. col. Abb. & canonistæ in. c. veniēs: sed certe hoc videtur dubiū & cōtra iura & rās superiores cū clarē cōstet: q̄ in delictis & causis criminalibus reus delinquēs debeat esse incarcerat⁹, & in vīculis positus. Ideo in isto regno cauti iudices semp̄ faciūt actus processus cū ipso incarcerato personaliter, & est cōisvius & stilus in prætica, q̄ certis diebus vel horis fiat audientia publica cū ipsis incarceratis, & certē est optimū cōsiliū in prætica & ita expresse tenet Pau. de Cast. in. d. l. seruū. §. publice. ff. de procura. pe. col. nu. 9. & ibi Ang. tenet et̄ Ang. de male. in parte qui iudex. vidēs, q̄ inquisiti vers. & etiā nota dicēs, q̄ ita practicitur, & ante eos Gandinus in tract. male. fo. 15. itē et̄ limita & intellige, præter quā in appellatione interponēda p̄ reo condēnato: q̄ pot̄ fieri per procuratōrē, arg. tex. in. l. addictos. c. de episo. audiē. p̄ quē ita tenet Albe. in. d. §. ad crimē. 2. col. nu. 8. pot̄remo et̄ limita. & intellige præter q̄ in illustri persona, q̄a ratione dignitatis pot̄ in cā criminali accusare vel se defendere p̄ procuratōrē.

15 *Limita. 3* *Limita. 4* tex. est in. l. si. C. de iniuriis & ibi. g. or. text. in §. in summa vers. hoc videlicet obseruādo in. sti. de iniu. tex. in. authē. vt ab illustribus vers. nec nō et̄ colla. 5. tex. in. c. absens. 3. q. 9. quod tñ intellige solū in crimine iniuriarū: q̄a ex eo nō imponitur regulariter pœna corporalis talibus personis: ita apertē probant prædicta iura, & ibi cōmunis doctrina, & declaratio doctorū: secus tñ est in aliis causis & delictis grauissimis: q̄a in eis non pot̄ et̄ illustri persona accusare vel se defendere p̄ procuratōrē text. est in. l. tunc cōuenit. C. de accusa. & ibi Bald.

Sali. adde tñ q̄ in ciuili cā talis p̄sona illustris, et̄ si velit non pot̄ agere, nec se defendere personaliter: sed tenetur cōstituere procuratōrē tex. est in. l. pe. cū autē. ibi posita. C. de procu. & ibi. g. or. tex. in autē. vt ab illustribus, & c. §. sancimus colla. 5. idē disponit lex. n. ti. 5. 3. par. per rationes ibi positas licet possit adesse causæ dum agitur & iudices instruere, & de suo facto & iure docere. ita dicit p̄dicta lex partitæ & certē quotidie videmus hoc fieri in cancellariis regis & consilio regali.

Singulare tamē dubium est si in causa criminali grauissima, in qua veniat imponenda pœna corporalis, fuit admissus procurator, an processus sit nullus, & debeat postea ex integro fieri cū parte & resolu. dico q̄ glo. sing. & vnica in. l. quanuis indubitati. C. de adulte. tenet q̄ valet & tenet processus, si nō opponatur à parte, & adhuc debet opponi ante litem contestatam, cū sit exceptio dilatoria, & illam glof. ad hoc notant & commendant ibi docto. & reputat singularē & vnicam Sali. nu. 5. similis tamen glof. est in. c. i. de iudi. lib. 6. & ibi Ioan. Moñ. Hosti. domi. & alii docto. sed contrarium est tenēdum imò q̄ iudicium sit omnino nullum, etiam non opposita exceptione argu. tex. in dict. pen. §. ad crimen. ff. de publi. iudi. vbi dicit tex. quod in causa criminali frustra interuenit procurator, & sic denotat nullitatem actus. item etiam: quia omnes prædictæ rationes, quibus supradixi & probaui, quod in causa criminali non potest interuenire procurator, militat etiam & habent locū in isto casu & in expresso ita tenet Bar. in dict. l. pen. §. ad crimen. ff. col. & q. & ibi alii docto. tenet etiā Cinus Albe. Ange. Sali. & magis communiter doctores in. l. quanuis indubitati. C. de adulte. tenet etiam latius & melius quam alibi Marianus socinus in. c. veniēs de accusa. 50. col. num. 68. vers. quinto principaliter quæro. & istam opi. sequor tanquam veram & iuridicam.

17 *Iudex procedens ex officio debet requirere offensum vel eius consanguineos.*
Item adde, q̄ si post delictum commissum iudex procedit ex officio, vel accusator extraneus velit accusare, oportet q̄ iudex requirat in actis offensum, vel cōsanguineosq̄ possunt accusare prosequendo suam vel suorum iniuriam, vt si velint accusare compareant infra certum terminum, & accusationem proponant, & ita practicitur in nostro regno à peritis iudicibus. pro cuius fundamentali intelligentia considero q̄ tam inciuilibus, quam in criminalibus nemo compellitur agere, vel accusare vt in. l. vna. C. vel nemo inuit⁹ agere, & ibi

& ibi gl. or. illud tamen solum bene reperitur expressum, q̄ in causa status personæ, si procedat diffamatio, potest iudex ad instantiam diffamati constituere terminum, vt agat & suã præiudicalem actionẽ proponat, alias non audiatur. *tex. est capitalis in l. diffamari. C. de in ge. & manu. & ibi docto.* Et attendendum circa illam legem: quia est dubium an illa. l. habeat etiam locum generaliter, in qualibet alia causa ciuili, vt diffamans alium dicendo eum eius debitorem compellatur agere: alias imponatur sibi silentium: & postea non audiatur. an solum procedat in causa status tam præiudiciali & certe nullus doctorum hoc aperit, nec declarat in dict. l. diffamari: sed reperio q̄ Bald. in l. si ea. C. qui accusa. non po. 2. col. in fine nu. 10. expresse tenet, q̄ solum habet locũ in causa status, & non in alia. idem aperte vult Bald. Sali. in dict. l. vna. C. vt nemo inuitus. & istam partem probat. l. par. quæ cum illa. l. diffamari, concor. in l. pe. tit. 2. 3. par. Sed contrarium est tenendum, imò quia lex generaliter intelligatur etiam in qualibet alia causa ciuili. & ita expresse tenet innocen. in c. conquirente de offi. ordi. r. col. num. 1. & ibi Abb. fi. col. imola. r. col. Ioan. And. Cardi. & Anchar. ibi. 2. col. & tenet expresse Bal. sibi contrarius in auten. adhæc. C. de vsuris pe. colũ. nu. 17. & expresse hoc tenet Bar. vno verbo in l. titia. ff. de accusa. fi. co. prope finem & tenet expresse Paul. in l. vna in principio. c. vt nemo inuitus & tenet expresse Lucas de penna in l. si aparritor. C. de coharta libus. lib. 2. 4. col. versi. nota. Et pro hac sententia allego gloss. singul. in l. sed & si per prætorem. §. ait prætor. versi. sed & sidum decreto. ff. ex quibus cau. maio. quã notat & allegat ad hoc Bald. in l. papinianus. §. si quis post. ff. de in offi. testa. & ibi etiam tenet expresse Albe. & est de mēte Bar. & tenet Oldra. in suis conf. conf. 3. 2. col. & imola in l. de pupillo. §. si is cui. ff. noui. oper. nun. & istã dicit commun. opi. imola. in l. quãdiu. la. 3. fi. col. ff. de acq. hære. & ita debet intelligi & extẽ di. dict. l. par. Imo q̄ magis est talis reus, cui competit aliqua exceptio, nedum poterit vti remedio prædictẽ. l. diffamari. Sed etiam poterit petere examinari sibi testes ad perpetuã rei memoriam, si actor differt agere, quanuis de eorum morte, vel longa absentia verisimiliter nõ dubitetur: quia in eius potestate non est agere *tex. est valde no. in l. in lege aquilia si deletum. ff. ad. l. aqui. & ibi notat & commendat glo. or. Odo. fre. Bart. Albe. Flo. & cõ. doct. tex. iuncta glo. in l. fi. C. de vsuris pupil.*

& ibi Bartol. dicens perpetuo menti tenendum actor verò non potest petere examinari sibi testes ad perpetuam rei memoriã nisi verisimiliter constet eos de proximo morituros vel longe abfuturos: quia sunt senes vel aduenç ex longinquis partibus vt probatur in. d. l. in l. aquilia si deletum & ibi gl. & probat *tex. in l. curẽt. ff. de testibus & ibi gl. Bar. & alii doct. tex. in autẽ. de testibus. §. & hic vero colla. 7. & ibi docto. tex. in c. quoniam frequenter. vt lite non contesta. & ibi gl. Inno. Abbas & commun. docto. tex. in c. significati de testibus. tex. in auten. sed & si quis ab aliquo. C. de testibus & ibi Bart. Bal. Pau. & idẽ disponit. l. 2. tit. 16. 3. part. Imo etiam q̄ magis est talis reus, cui aliqua exceptio vel eius defensionis cõpetit, poterit actorẽ ad iudiciũ prouocare iudicis officium implorando, vt declaretur exceptionem sibi competere, & imponatur actori silentium super actione. ista est gl. singu. iuncto text. in l. si contendat. ff. de fide iu. & ibi reputat singu. Bart. Bal. Ange. Paul. & tenet idem Bar. Bal. & cõ. doc. in l. 3. C. Qui bonis. cede. po. Bal. Sali. & alii docto. in l. 2. C. ne filius pro patre. Angel. in l. sicut in rem. C. de præf. 30. vel. 40. anno. Bald. in rubri. C. de condi. ex lege. Bar. in l. si finita. §. eleganter. ff. de damno infecto. & ibi melius, quã alibi Alexan. Anto. Abbas. Imola. Feli. & commun. cano. in c. fin autẽ de rescriptis, & est cõmunis opi. licet contrariũ notabiliter, teneat imol. in di. l. si cõtẽdat. ff. de fide iu. p. optima fundamẽta. Aduertẽdũ tñ, q̄ superior opinio, q̄ habet q̄ possunt recipi testes ad perpetuã rei memoriã, qñ timetur de eorũ morte vel absentia, habet locũ & procedit in cã ciuili: secus verò in criminali ex parte accusatoris Cuius ratio est q̄a in ea requiritur liquida probatio, vt in l. fi. C. de proba. item etiã: q̄a in executione poenarũ nõ adhibet fauor vt in l. auxiliũ. ff. de mi no. Quòd tñ limita & intellige ex parte accusatoris: secº vero ex parte rei: q̄a bene poterit petere, vt fiat prædicta examinatio ad perpetuã rei memoriã, si velit probare exceptionẽ vel aliquã iustã defensionẽ, vt q̄a fecit delictũ ad suã defensionem, vel q̄ tale delictũ nõ erat punibile, vel q̄ illo tẽpore erat minor vel absens vel aliã iustã cãm. ita eleganter determina. Bal. in autẽ. sed & si qs ab aliquo. C. de testibus. 3. col. Bal. in c. qm̄ frequẽter, vt lite nõ cõtẽf. 3. col. nu. 9. Floria. in d. l. in lege aquil. si deletũ fin. col. & quæst. ff. ad. l. aqui. & idẽ disponit notabilis lex partite. l. 2. titu. 16. 3. part. Si verò in causa criminali iam accusator pro-*

20
Argum. 3

Limitatio 2

22

posuit

Tomi. III. Caput. I.

posuit accusationem, & illam non prosequitur, tunc ista est iustissima causa, per quam iudex possit statuere terminum ipsi accusatori, ut litem & causam prosequatur & alias non audiatur. text. est expressus in l. si ea. C. qui accusa. non po. quem ibi ad hoc notat & commendat glo. ord. C. inus. Iacob. Butri. Bart. Albe. Bald. Sali. & commun. docto. & idem disponit. l. 17. titu. 1. 7. part. si verò accusator non dum proposuit: sed tantum diffamavit reum dicens commisisse tale delictum tunc bene potest assignari certus terminus diffamanti, intra quem accuset, sicut in civilibus dictum est & in terminis ita probat mihi text. in l. titia. ff. de accusa. licet glof. Bart. Albe. Ange. aliter illum intelligant & ita tenet ibi Bart. postea sibi contrarius. si. col. vno verbo. pòderando verba illius legis dum dicit, arguere minaretur & confirmatur: quia si hoc est verum & procedit in civilibus causis, à fortiori habebit locum in criminalibus. Si verò accusator adhuc non proposuit accusationem nec diffamavit reum delinquentem: sed iudex procedit contra eum ex officio, vel ad instantiam fiscalis ad hoc positi & destinati: vel ad instantiam alterius extranei de populo, an tunc iudex possit & debeat ex officio requirere ofensum. vel eos, qui possunt accusare prosequendo suam vel suorum iniuriam & præfigere eis terminum, ut declarent an velint accusare vel non. & breuiter & resolutiue teneo quod sic: imo consulo quod semper iudex hoc faciat & requirat: quia alias ofensus, vel ille, qui prosequeretur suam vel suorum iniuriam, possit pendente inquisitione vel prima accusatione comparere, & præferri ita probat text. in l. 2. §. si. versi. in tantum. ff. de adulteriis & ibi Albe. & docto anti qui text. in l. si maritus. §. si ante eo. tit. & ibi Bart. & alii docto. text. in l. si cui. §. hisdem. ff. de accusa. & ibi Albe. & antiqui tenent etiam Sali. qui bene loquitur in l. ea quidem. C. de accusa. 12. col. num. 63. & facit bonus text. in l. diuus adrianus versi. sic & diuus pius. ff. de custo. reo. vbi expresse probatur quod semper accusator legitimus debet admitti re integra quæ ad hoc ponderat Bald. in l. 1. §. 1. ff. de re ven. in fine adde tamē quod debet venire & comparere ante sententiam diffinitiuam latam, & postea non est admittendus, nisi possit probare, & docere de præiudicatione vel alia iusta causa: ita tenet & declarat Bart. in d. l. si maritus. §. si ante. ff. de adult. post antiquos: verius tamē videtur quod teneatur venire & comparere ante probationem factam, & publicationem eius:

non verò postea quia iam res non dicitur integra. Item etiam, quia si probatum est delictum statim reus debet damnari, & alterius accusatio non est in aliquo utilis, nec necessaria nec ex hoc aliquod præiudicium fit alicui: si verò non est probatum ipse reus delinquens debet absolui cum iam res dicatur notoria: pro innocēcia sua & alias fieret sibi maximum præiudicium, argu. text. cum materia in auten. atq. femel. C. de proba. & istud teneo licet Salic. in dic. l. ea quidem. 13. colū. C. de accusa. expresse dicat quod si delictum sit probatum alter non admittatur: alias vero si delictum non sit probatum semper admittatur si veniat & compareat ante sententiam. & ante Sali. ita tenet Bal. in l. 1. ff. de re ven. accusator vero extraneus tamquam vnus de populo indistincte non admitteretur postquam iudex processerit ex officio contra reum delinquentem quocūque tempore veniat: quia inquisitio subrogatur loco accusationis & est paripotentię & effectus & tali casu potior debet esse conditio preoccupantis iudicium argu. text. in l. pluribus. ff. de procu. cū simi. ita Saly. vbi supra. ergo existit iustissima causa. sine processu inquisitionis cesset & annulletur accusatore superueniente: poterit iudex constituere terminum ei qui dicitur esse legitimus accusator intra quem accuset: alias postea repellatur. & credo quod ista sit ratio fundamentalis vsus practicę quotidianę quam vno verbo posuit Bald. in l. quanuis la. 2. C. de adulte. 1. col. vbi ex ratione illius text. infert. quod quando in accusando præfertur aliquis, debet cum iudex citare & requirere ut declaret an velit accusare vel non prius quam alter admittatur, vel prius quam iudex procedat ex officio & idē disponit hodie expresse in nro regno. l. si. tit. 20. libr. 4. fo. ll. Confirmatur utili regula & doctrina generica quæ habet quod indistincte in qualibet causa potest iudex ex iusta & legitima causa assignare terminum prætendēti aliquod ius, ut illud deducat & proponat in iudicio: alias postea non audiatur sed imponatur sibi silentium ita probat text. in l. diffamari. C. de ingenuis & manumif. quæ licet loquatur in diffamante statum libertatis, tamē etiam habet locum in quolibet alio iure & mā. & qualibet alia causa civili & criminali scdm. dd. ibi & tenet Bar. in autē. ad hęc. C. de vsuris. pe. co. Bar. in l. titia. ff. de accus. Imo. in l. quod diu. la. 3. ff. de acqui. hære. si. col. inno. in. c. cōgrente de offi. ordi. 1. colum. Abb. etiam & docto. in capit. licet de accusa. ante omnes voluit etiam gl. or. in l. sed & si per prætorem. §. ait præto. ff.

Index quando possit statuere terminum accusatori.

Nota. 1.

Nota. 2.

Nota. 3.

Nota. 4.

Nota. 5.

Regula. 1.

ff. de exqui. cau. maio. & ibi Bald. & alii doct. Albe. Bal. in l. Papinianus. §. si quis post. ff. de inoffi. testa. imola in l. de pupillo. §. si is cui. ff. noui. ope. nun. probat etiam text. in l. si eo tēpore. C. de remi. pigno. vbi habetur q̄ creditor vel ille qui ex causa vendit rē alienā potest petere à iudice assignari tēpus aliis sua interes se putantibus infra quod compareant, & doceant de iure suo alias postea nō audiātur & ad hoc notat & commendat ibi Cinus Iacob. Bart. Bald. Sali. & commun. doct. tex. in l. mācipiorum. ff. de optio. lega. vbi disponitur q̄ si electio serui vel alterius rei relinquitur legatario potest iudex ad instantiam hāredis sibi terminum assignare infra quem debeat eligere & ad hoc notat & cōmendat ibi Bar. Albe. probat etiā gl. singularis & ordinaria in l. vna C. vt nemo inuitus agere & c. fi. q. vbi tenet q̄ si debitor est recessurus, & sperat esse conueniendum ab aliquo creditore tempore sui recessus, potest iudex ad instantiam eius p̄fingere tēpus, in quo creditor agat & doceat de iure suo, & ad hoc summē notat & cōmendat ibi Bal. Pau. Sal. illā ad hoc reputat singu. Bal. in c. licet causam de proba. 5. col. ex qua regula & doctrina generica infertur, q̄ post finitū officium iudicis, vel alterius officialis potest statui, & assignari tempus ratione syndicatus, vt volentes vel p̄tendentes aliquid petere contra eos, agant & petant infra illud: postea vero non audiātur & in terminis probat tex. in l. vnica. C. vt omnes iudices tam ciuiles quā militares & c. tex. in l. consiliarios. C. de assesso. & tenet expressē Cardinalis in c. pe. de iudiciis & ibi Abbas & alii docto. & ita quotidie practicitur. Aduertendum tamen est ad vnum, quod est notabile & necessariū in proposito. f. quod ad hoc, vt in criminalibus vel ciuilibus post lapsum terminum p̄fixū à iudice ad accusandum vel agendū nō audiatur accusator vel actor, oportet q̄ sit monitus bis & sic q̄ duplex terminus sit sibi assignatus, & non sufficit vnus ita probat gl. reputa. singularis in auten. de here. & fal. §. si quis autem non implens in verbo admonitus colla. 1. quē vult, q̄ q̄n post terminū à iudice assignatū ad aliquid implendum quis debet perdere vel admittere ius suum, requiritur bina monitio & duplex assignatio termini argu. tex. in auten. vt liceat matri & auia. §. si quis in sua colla. 8. & in auten. de eccle. tit. §. si autē qui hoc colla. 9. & in autē. de sancti epif. §. p̄sbyteris autē colla. 9. licet glo. corrupte alleget illa iura & per illā gl. ita tenet ibi Ange. in 2. col. versi.

ex hoc infero. vbi p̄dictā. g. & dicta iura, quæ allegat tenet p̄dictā conclu. & idē tenet Ange. in d. autē. de ecclesiis. titu. §. si quis autem pro redēptione in fine colla. 9. & illā gl. ad hoc reputat singu. Ange. in tract. malefi. in parte ad quērellā fo. 13. 3. col. versi. vñ tñ & illam. g. ad hoc reputat singu. Alexan. in addi. ad Bar. n. l. titia. ff. de accusa & istā cōclu. tenet etiam Iaso in autē. hoc amplius. 2. col. nu. 4. de fidei. co. & hoc reputat singulare idē Iaso. in l. Rem que nobis. ff. de acqui. posse. fi. co. nu. 40. Ale. in cōf. 108. fi. col. in. fi. 1. vo. cōf. & illā gl. ad hoc cōmendat, & reputat perpetuō menti tenēdā Ange. de Are. in rubri. de except. 16. col. in p̄ci. nu. 23. pro qua sententia & doctrina p̄dēro tex. qui non cōsideratur in l. diffamari. C. de inge. & manu. vbi dicitur q̄ ad instātiā diffamati fuit assignatus terminus actori per iudicē & postea per alterū successorem eius, vt ageret: & sic bis fuit facta monitio. Secundo pro hac sententia considero nouū tex. & non allegatū in l. fi. C. de furis pupillaribus. ibi de nūciationibus frequenter interpositis, vbi secundū. g. ibi in 3. lectura, quæ est vera, & communiter approbata dicit, q̄ si minor post finitam tutelā petere possit à tutore aliquas vsuras, & tutor velit se exonerare, p̄t prouocare & mouere ipsum pupillū ad iudiciū, vt petat ve. agat: & dicit tex. q̄ hoc debet facere denūciationibus frequēter interpositis. ergo nō sufficit vna monitio & assignatio termini.

Sed his non obstantibus indubitanter teneo contrariū, imò q̄ sufficiat vnica tantum monitio, & termini assignatio facta à iudice: & hoc Primo expressē probatur per tex. iuncta doctrina Bar. & docto. in dicta. l. titia. ff. de accusa. ibi. intra tēpus à p̄sede diffinitū vbi apertē probatur, q̄ sufficit vnica assignatio termini. Secundo facit tex. expressus in l. si ea C. qui accusa. nō. po. iūcta cō. opi. doctorū & pillū tex. ita tenet Bar. in extrauagati ad rep̄mendū in verbo super directo crimine infin. Tertiō facit tex. carēs respōsione in l. mācipiorū. ff. de optio. lega. cuius verba sunt decernere debet pretor, nisi intra certū tēpus ab iplo p̄finitū egresset electionē legatorū, ei nō cōpetere. & ita est de mēte omnium doctorū ibi. Quarto pro hac sentētia & opinione cōsidero. glo. expressā & nota. in l. Papinianus. §. si quis post. ff. de inoffi. testa. vbi tenet q̄ terminus assignatus p̄ iudicē ad accusandū, tempus est peremptorius: vt postea non audiatur, & sic apertē vult, q̄ sufficiat vnica monitio, & assignatio termini. & illam glof. expressē notat & com

Ratio. 1

1. Argumē

Argumē. 2

Argumē. 3

Argumē. 4

Conclusio

24. Requiritur secundus terminus vt q̄ ad accusandum non admittatur.

Tomi. III. Caput. I.

Argumē. 5 & commendat ad hoc Bar. ibi. in fine Alberi. & alii docto. Quinto pro hac parte facit bonustex. in. l. titia. feio. §. v. furas in fine. ff. de le. ga. 2. vbi disponitur, q̄ ad constituendū quem in mora per interpolationē, sufficit vnica tātum monitio, quē text. ad hoc notat ibi Bart. Pau. Imola & docto. idem tenet Bart. & com. opi. docto. in. l. qui romæ. §. feia. ff. de verb. obli. & pro ista mea sententia hodie considero l. pe. titu. 2. 3. part. & tenendo istam partem, q̄ teneo pro vera contra prædictos docto. non obstat. Primò gl. ordi. in qua se fundabat Ange. & alii doctores in. d. auten. de hære. & fal. §. si quis auten. non implens colla. 1. quia iura, quæ glo. allegat loquuntur clarè & apertè in suis casibus sp̄alib⁹ in q̄bus iura illa requirūt binam monitionē: & sic nihil probant in nostro casu. & ita reperio q̄ respondet Alexā. *Solutio. 1.* in. l. si. ff. de feriis. 1. co. post prin. vbi videtur recedere ab opi. Ang. Secundò non obstat text. quem ponderaui in. d. l. diffamari: quia verū est, q̄ ibi pars pluries instabat coram iudice, vt imponeretur terminus, tamen de iure non requirebatur terminus, vel verius ibi nondū erat sequuta sentētia interlocutoria, per q̄m poneretur silentiū aduersario, quod requiritur: vt statim dicam. Tertiò non obstat text. quem ponderaui in. l. si. C. de v. furis puppi. q̄ potest intelligi de denūciationibus, extraiudicialibus, quæ interponūtur ex vrb̄anitate, vt in. l. quidam iberus. ff. de serui. vrb̄a. præ. pulchrū tamen dubiū est circa prædicta dato q̄ nõ requiratur bina monitio, & assignatio termini: sed sufficiat vnicus tantum terminus, si post lapsum eius admittatur actor vel accusator. in quo articulo resolutiue dico q̄ si post terminum lapsum iudex protulit sentētiam interlocutoriam, in qua pronunciauit eū de cætero non audiendū: tunc amplius non auditur, si vero talis sententia nondum est prolata, adhuc res dicitur integra, & actor vel accusator est audiendus, & poterit agere vel accusare. Ita probat text. no. & expressus in. l. titia. ff. de accusa. & ibi commun. docto. & tenet Innocen. in. c. cum intua. qui matri. accusa. po. & ibi Ioan. Cardi. Ancha. Abbas. Bald. in auten. ad hęc. C. de v. furis pe. col. Pau. & alii docto. in. l. quandiu la. 3. ff. de acqui. hære. pe. col. & idē est q̄n tempore assignationis primi termini: iudex interloquēdo dicat q̄ eo elapso actor vel accusator amplius nõ audiatur: q̄ tūc nõ requiritur alia sentētia interlocutoria ita eleganter Ang. in. d. l. quādiu la. 3. ff. de çqui. hære. idē Ange. in. l. titia. ff. de accusa. &

ante eū Bar. in. l. mancipiorū. ff. de optio. leg. Bal. in. l. si ea. C. qui accu. nõ po. fi. col. idē Bal. in. l. si eo tēpore. C. de remi. pigno. & tenet singu. Sal. in. d. l. si ea. C. qui accu. nõ po. 3. co. nu. 9. Itē adde q̄ prædictis nõ seruatis, pars cōtra quā impositū fuit silentiū pōt appellare: quia censetur sentētia interlocutoria habēs vim definitiua, cū postea alio remedio nõ possit reparari, ita probat text. in. l. titia. ff. de accusa. & ibi Bar. & com. docto. Itē quæro si iudex pro celsis ex officio cōtra aliquē, & definitiue fuit absolutus an de illo delicto amplius possit accusari in quo art. breuiter dico, q̄ si accusator extraneus postea veniret, vel iudex ex officio iterum velit inquirere nullo modo possit nisi doceat de præuaricatione primi accusatoris, vel iudicis, vel testiū vel tabellionis. text. est in l. 3. ff. de præua. tex. in. l. 3. §. si tamē plures. ff. de libe. homi. exi. tex. in. l. si quis homicidii. C. de accusa. tex. in. c. 1. & fi. de collu. dete. & vtrobiq; cō. dd. cuius ratio est, ne sepius de eiusdem hominis admisso queratur, vt in. l. pe. §. fin. ff. nauæ caupo. stabu. & talis collusio pōt ex indicis, & cōiecturis probari text. est in. l. quia autē. §. nõ simpliciter. ff. si quis omi. cau. tes. & facit tex. in. l. dolū. C. de dolo. Si verofecūsus accusator qui postea veniat sit de illis qui prosequūtur suā vel suorū iniuriā, bene admittitur licet nõ doceat de præuaricatione, si habuit ignorantia, de prima accusatione, vel inquisitione, vel fuit alias iustè impeditus, text. est no. in. l. si cui. §. huiusdē. ff. de accusa. tex. in. l. si maritus. §. si ante. ff. de adult. & p̄ illa iura tenet. gl. or. in. l. 3. §. si tamē. ff. de libe. homi. exi. glo. in. l. qui de crimine. C. de accusa. gl. in. l. si quis homicidii eo. ti. & vtrobiq; cō. doct. vbi etiā cōcluditur, q̄ si talis accusator superueniēs erat præseas, præsumitur sciētia, alias nõ. sed hodie sufficit, q̄ iuret se ignorasse, & non peruenisse in eius notitiā, ita disponit lex. 12. titu. 1. 7. part. Itē quæro si reus accusatus est cōdenatus de aliq̄ delicto p̄ sentētia definitiua, an postea de eodē delicto possit accusari, & resolutiue dico q̄ nõ modò accusetur ab eodē primo accusatore, modo ab extraneo, tāquā vno de populo, modo ab eo, q̄ p̄sequitur suā, vel suorū iniuriā, modo p̄ iudicem ex officio. text. est in. l. sepulchri violati actio. ff. de sepul. viola. Itē iuxta prædicta quæro, si in prima accusatiōe & processu est omissa aliqua qualitas, q̄ aggrauat delictū, & augeat pœnā: an ratiōne hui⁹ q̄litate possit deliquēs accusari ab alio de nouo: & certe articu. est notabilis & subtilis, in quo resolutiue dico, quod si secunda

Nota. 2.

26
absolutus a iudice per sententiam definitiuam an possit iterum accusari.

25
Actor vel accusator a admittatur post lapsum terminum.

Nota. 1.

27
Reus condemnatus definitiue iterum accusari nõ potest.

Qualitas aggrauans delictum omissa potest ab alio de nouo proponi.

accusatio

Nota. 1. accusatio proponitur, cum illa qualitate ante
 litem contestatam in prima accusatione: tunc
 Nota. 2. indistinctè iudex debet eam admittere & idē
 est si proponatur post litem contestatā: quia
 secunda accusatio tanquam grauior & præ-
 iudicialis: & comprehendens omnes circun-
 stantias delicti, debet præferri argu. tex. in. l. 2.
 §. si. ff. de adulte. tex. in. l. i. C. qui accusa. non
 po. tex. in. l. per minorem. ff. de iudi. & tenet
 magistraliter Bart. in. l. senatus. ff. de accusa. si
 vero secunda accusatio proponatur cum illa
 Nota. 3. qualitate post sententiam latam in prima ac-
 cusatione, si sententia non erat executioni mā-
 data, similiter debet admitti argumē. tex. in. l.
 unde queritur in si. ff. commodati. tex. in. l. iu-
 lianus scribit. §. qui fundum infra isto titu.
 Nota. 4. tex. in. l. etiā. ff. de solu. & tenet expresse Bart.
 in dict. l. senatus. Si verò secunda accusatio p-
 ponatur post sententiam latam & mandata
 executioni: tunc Bart. relinquit cogitandum
 & istam doctrinam & distinctionem Bart. ap-
 probat, Ange. & docto. in. d. l. senatus. idem e-
 tiam tenet Bart. & docto. in. l. unde queritur.
 ff. commodati. Anania. in. c. de his de accusa.
 Sali. in. l. qui de crimine. C. de accusa. sed in ar-
 ticulo in quo Bart. relinquebat cogitandum
 reperio q̄ Ange. in. d. l. senatus tenet, q̄ admit-
 tatur secunda accusatio, & aliqua pœna im-
 ponatur iudicis arbitrio, ratione qualitatis om-
 missæ: Salice. verò in. l. qui de crimine. C. de
 accusa. tenet q̄ nullo modo admittatur secū-
 da accusatio: ne quis bis puniatur ex eodem
 facto vel delicto. argument. tex. in. l. interpre-
 tatione. ff. de pœnis. Ego tamen in hoc articu-
 lo & membro. f. quando iam est lata diffini-
 tiua sententia super prima accusatione indi-
 stinctè teneo, q̄ secunda accusatio nullo mo-
 do admittatur ratione qualitatis omisse mo-
 do prima sententia sit iam mandata execu-
 tionī, modo non. Primo periura superius alle-
 gata, quæ generaliter disponunt, q̄ post quā
 reus fuerit condemnatus de aliquo delicto:
 amplius de eodem accusari non potest. tex-
 tus est capitalis & expressus in. l. sepulchri
 violati actio. ff. de sepul. viola. text. in. l. qui de
 crimine. C. de accusa. secundo per textus no-
 tabilem in. l. auxilium. ff. de minoribus vbi
 disponitur, quod minor accusator nō potest
 reslitui aduersus ea, quæ omisi in lite & cau-
 sa criminali. Et ad hoc notat & commendat
 ibi Odofre. Albe. Bald. & commun. docto. ergo
 à fortiori in nostro casu secunda accusa-
 tio non admittatur ratione alicuius qualita-
 tis omisse in prima accusatione. Tercio per

tex. in. l. i. §. si quis vltro. ff. de quæstio. in. fi. v-
 bi habetur, q̄ licet post sententiam latam cō-
 stet de eius innocentia, non potest retractari
 sententia & per iudicem absolui: sed princeps
 consulendus est, vt reuocet. Ergo à fortiori in
 nostro casu postquam sententia definitiua est
 lata, amplius secunda accusatio ex aliqua cau-
 sa admitti non debet. Quartò pro ista parte
 adduco viam & subtilem rationem: quia cū
 delictum substantia & essentia eius iam
 fuerit primo deductum in iudicio, illa quali-
 tas quæ de nouo proponitur reperitur sola
 sine aliquo subiecto: vnde impossibile est, q̄
 possit deduci in iudicio de per se, tanquā nō
 est. argu. text. in. l. eius qui in prouincia. verfi.
 qui. ff. si cert. peta. & in. l. si seruum. §. fin. ff. de
 actio. empti. & in. l. pomponius. §. si. ff. de ac-
 qui. posse. & in. l. centum Capuæ. ff. de eo qd̄
 cert. lo. & in terminis istam senten. & cōclu. p̄
 istam rationē tenet Bald. in. l. & si feuerior. C.
 ex quibus causis infa. irro. 3. col. in fine. nu. 18.
 idem Bald. in. l. 3. §. nouissimè in fine. ff. nautæ
 caupo. stabu. & allegat ita tenuisse Iaco. Bu.
 in quodam suo solemni consilio. tenet etiam
 Florianus in. l. si vulnerato. ff. ad. l. Ag. Ange.
 in. l. qui de crimine. C. qui accusa. nō po. 2. co.
 nu. 6. pro qua senten. & conclu. cōsidero no-
 uiter tex. in. l. in delictis. §. si de tracta. ff. de no-
 xa. iūcta glo. & cō. opi. vbi habetur q̄ si seru^o
 dedit mihi damnū, & egi contra dominū in so-
 lidū, ex eo q̄ sciuit, & non prohibuit: quo ca-
 su tenetur in solidū, vt in. l. 2. eo. tit. & non pro-
 bai, non possum postea agere actione noxa-
 li, secuta sententia absolutoria: quia causa p̄-
 cipalis in iudicio deducta, iā est finita. & idē
 est si prius egi contra dominum actione no-
 xali, & absolutus fuit: quia nō possum postea
 agere in solidū: quia sciuit & nō prohibuit, &
 illū tex. in sua principali decisione not. & cō-
 mēdat ibi. g. or. Odofre. Bart. Albe. Bald. Flo.
 & cō. doct. ergo. ibi est tex. formalis & expres-
 sus pro nra cōclu. q̄ post sententia lata in aliq̄
 cā vel delicto, nō pōt postea secūda accusatio
 admitti, ratione alicuius qualitatis omisse, &
 in expresso ad hoc notat ibi Bal. dicēs alibi ita
 clare nō reperiri. Aduertēdū q̄ licet pro deli-
 cto publico possit accusare q̄libet de popu-
 lo tñ pulchrū dubium est an debeat esse ciuis
 illius populi in quo delictū est cōmissum an
 vero admittatur et forensis alterius populi &
 videtur q̄ debeat esse ciuis illi^o populi nō alte-
 rius q̄ tñ ciuib^o interest ius populi sui tueri
 non vero forensibus. arg. tex. in. l. & 2. de po-
 pu. acti. & in exp̄sso ita tenet An. de Pe. i rub.
 ff. publicū.

Argum. 4

An debeat esse ciuis ac-
cusans crimē publicū
ff.

Tomi. III. Caput. I.

ff. de publi. iud. cōfirmatur hoc, quia licet qui libet de populo possit nūtiare nouum opis pro rebus publicis vt in. l. in prouinciali. §. fi. cum. l. sequen. ff. de ope. noui nun. & in. l. i. §. nunciatio. el. 2. & in. l. de pupil. eo. tit. & in. l. 2. §. hoc int erdictum perpetuum. ff. nequid in loco pu. tamen debet intelligi vt illud ius nuntiandi pertineat solis ciuibus non vero forensibus, nisi eo casu quo ædificium fieret in via publica, quia tunc quilibet potest nunciare: quia sua interest propter facultatem transeū di argumento. text. in. l. i. ff. de via. pu. pu. ita tenet & declarat Bar. in dict. l. in prouinciali. §. fi. & ibi Pau. Iaso. & commu. doct. & ita debet intelligi glo. quam ibi reputat singu. Ange. in. l. 2. §. pe. ff. nequid in loco pu. quæ vult q̄ interdicitū illius tituli cōpetat et̄ forensibus.

Argumē. 1.

Sed ego teneo contrarium imo q̄ possit quilibet alius accusare etiam forensis: quia iura non distinguunt sed cuilibet datur facultas accusandi ratione publicæ vtilitatis, quando nō reperitur prohibitus vt in. l. qui accusare. ff. de accusa. & ibi glo. & commun. docto. text. in. l. palam. §. fenatus. ff. de ritu. nupti. & in. l. 2. tit. 1. 7. part. & in. l. 1. tit. 20. libr. 4. foro. ll. sed forensis nulla lege reperitur prohibitus: ergo admittatur ad accusandū, & in terminis ita reperio q̄ tenet Ange. sibi contrarius in. l. fin. ff. de priua. delict. in fine nu. 6. Imola in. l. i. ff. de pu. iu. 2. col. in fine idem Imo. post Bal. ibi in. l. is qui reus eo. tit. 18. col. num. 8. q. glo. ibi quæ contrarium sentit in glo. fi. in fine tenet etiam expresse Bald. in. l. in prouinciali. §. fi. ff. de noui. ope. nun. tenet etiam Ange. de malefic. & eius addi. in parte nec non ad quærelam. 8. fol. 4. col. ver. si. in crimine autem publico. nec obstat q̄ simpliciter & indistincte forensis non admittatur ad denuntiandum: quia illud est verum in reuius edificium non potest nocere. nisi ciuibus illius loci, secus vero in delictis in quibus delinquens potest cuilibet reipublicæ & forensibus nocere: & sic omnibus interest, vt puniatur quia censetur: vniuersalis vtilitas, non particularis.

29
Quilibet potest accusare alium de crimine publico.

Item etiam iuxta prædicta quæro an cū bona conscientia possit quis alium accusare de crimine publico, quando nō prosequitur suā vel suorum iniuriam & videtur q̄ sic. cum lege permittente faciat, imo laudabile videtur vt probat text. in. l. si quis in hoc genus. cod. titu. text. in. l. si. c. de male. & mathe. text. in. l. prouinciarum. C. de feriis. text. in. l. vna. C. de famo. libe. vbi expresse dicit q̄ ille qui reuelat aliquod crimen vel accusat de eo, gerit custo-

diam publicæ salutis. text. in. c. illud. 23. q. 4. vbi habetur q̄ iudex, notarius, accusator & executor licite exercent iustitiam contra delinquentem. text. in. c. si quos eadem causa & q. quibus habetur q̄ de noster placatur correctione malorum & in iram prouocatur cū mala puniri deferuntur text. in. c. & qui emendat. 45. distinct. vbi habetur q̄ misericordiā operatur qui punit malos. confirmatur: quia regia potestas & eius gladium à deo est confirmata vt in. ca. non frustra. 23. q. 5. & ca. sunt quædam ea. cau. & quæst. & illud per meres regnant & legum conditores iusta decernunt. ergo per consequens censetur à deo approbata & confirmata accusatio & vindicta delictorum. in contrarium tamen facit. Primo quia talis accusator reputatur inimicus argumento tex. in. c. accusatores. 3. q. 5. & qua si per totam illam. q. melior text. in. ca. si quis episcopus. 2. q. 7. vbi dicitur q̄ accusatio est genus illaudabilis intentionis tex. in. l. propter litem. ff. de execu. tuto. text. in. l. filio. §. seia. ff. de adi. lega. text. in. ca. si omnia. 6. quæstio. 1. vbi probatur q̄ semper accusatio sit potius causa inuidiæ & rancoris. quam charitatis text. in. c. fi. de pœni. distinct. 5. vbi dicitur q̄ est in peccato qui habet odium cum alio & ei non remittit offensam. item facit auctoritas domini nostri dicentis, diligite inimicos vestros & bene facite his qui oderunt vos vt habetur lucę capitu. 6. & trasumptiue. cum in. l. 23. q. 4. item facit etiam auctoritas diuina quæ habetur leuitici. c. 19. dicentis: non eris criminator nec sis susurro in populis: non stabis contra sanguinem proximi tui non oderis fratrem tuum: non quæras vltionem nec memor eris iniuriæ ciuiū tuorum. sed in hoc articulo reperio q̄ Ioan. Faber in. §. i. Insti. de Publi. iur. fi. col. concordat & distinguit dicēdo, q̄ si talis accusator accusat de crimine publico, zelo iustitiæ, propter bonum publicū, non peccat: imò iuste & licite facit. Si verò accusat tantum ex odio & ira, volens se vlcisci: tunc peccat, si verò prosequatur suam vel, suorum iniuriam: licite potest indistincte accusare sine peccato. quia iura ciuilia & canonica indistincte videntur permittere, q̄ quis accuset de propria offensa & iniuria. Sed (salua ei pace & alterius melius sentientis) Ego indistincte dico & teneo, q̄ modò prosequatur suā vel suorum iniuriam, modò nō: si accusat ex odio & ira, volēs sumere vltionem, peccat. Quia in foro conscientiæ tenetur remittere iniuriam & rancorem secundum auctoritates

Argumē. 1.

Argumē. 2.

Argumē. 3.

Distinctio.

supra

suprà relatas: sed non tenetur remittere accusationem & prosecutionem iustitiæ, zelo iustitiæ. & in expresso ita probat text. in. c. si is qui prælatus. 23. q. 4. iuncta glo. or. text. etiã in. c. si quis contristatus. 90. dist. iuncta. glo. tex. etiam in. c. 2. de homi. lib. 6. iuncta glo. ordi. & commun. opi. vbi habetur, quod offensus tenetur remittere rancorem, non vero satisfactionem & damnum iniuriæ, tenet etiam specu. in tit. de tregua. & pace. num. 2. versi. & nota. Abb. c. 1. de iniur. 2. col. Hosti. in. c. olim. eo. tit. Innocen. in. c. accusasti. de accusa. & ibi Anto. Areti, & alii doctores.

³⁰ *Accusatio, an sit actio vel officium iudicis.* Item quæro vtrum accusatio de delicto publico vel priuato sit actio vel officium iudicis vel aliud ius distinctum de se. & reperio quod Bart. in. l. imperium de iuri. omni. iur. 2. col. p. p. finem tenet quod sit quoddam officium iudicis nobile residens in parte & ibi Alexan. 4. col. idem Bar. in. l. cum. l. de fidei. fi. co. in medio, idem etiam tenet Aretinus reputans esse subtile & notabile in rubri. 20. de accusa. 1. q.

^{Argum. 2.} Sed ego teneo contrarium: imo quod accusatio sit ius quoddam competens parti pro exigenda vindicta: quod differt ab actione, quæ cõpetit parti in ciuilibus ex contractu vel obligatione & similiter differt ab officio iudicis nobili: quia illud residet in iudice, mediante quo potest ex officio per inquisitionem procedere & ea quæ iam sint diffinita, executioni mandare & in terminis ita tenet subtiliter Bald. in dict. l. imperium prima lectura. 2. col. num. 2. idem Bal. in. l. placet. C. de peda. iudi. 3. col. Iaso. qui bene loquitur in dict. l. imperiũ 7. col. num. 17. Quæro quæ personæ prohibentur accusare de crimine publico: in quo articulo breuiter dico, quod regulariter quilibet admittitur, nisi inueniatur prohibitus. Istam regulam ponit tex. in. l. qui accusare. ff. de accusa. & ibi Bar. & commun. docto. prohibentur autem mulier, minor, infamis, miles: & aliæ plures personæ, quas ponit tex. in. d. l. qui accusare cum aliis sequentibus. ff. de accusa. tex. in. l. 1. & 2. eo. tit. tex. in. c. prohibentur & ibi glo. or. & docto. 2. q. 1. & quam plures personas, quæ prohibentur, ponit Specu. magistraliter, & per ordinem in tit. de accusatore per totũ, maximè in versi. Item repellitur, qui fuit socius vsque in finem. ponit etiam magistraliter Hostien. in summa de accusa. ponit etiam latissimè Gandinus in tract. male. in. 2. q. prin. ponit etiam & enumerat Ange. & eius additionator in tract. male. in parte nec non ad querellam. 4. col. versi. quæro an quilibet possit de crimine publico

³¹ *Qua persona non prohibetur accusare.*

accusare per plures conclu. vbi enumerant. 20 personas. Bonifacius in tract. male. fo. in rubri. de hiis qui accusare non possunt & ponunt. docto. in. c. 1. de accusa. & ponit & enumerat. l. 2. titu. 1. 7. part. & l. 2. titu. 28. libro. 4. fo. ll. & ibi gl. & si istæ personæ accusent, & nõ sit opposita exceptio an valeat iudicium & processus. vide omnino Bar. in. l. 1. §. accusationem. ff. ad turpi. 1. col. num. 2. Bal. in rubri. C. qui accusa. non po. 3. col. in princ. Sali. in. l. nõ ignorat. fi. col. eod. titu. Angel. in tracta. male. in parte nec non ad querellam versi. quæro si prædictæ personæ, & in versi. & tene menti & not. Areti. in. c. 1. de accusa. 2. col. nu. 19. post Anto. Abb. & alios, Et parte non opponete an possit iudex repellere accusatorem inhabilem, vide. no. Are. in. d. c. 1. de accusa. 2. col. num. 5. qui bene loquitur.

³² *Limita. ii.* Adde tamen quod omnes istæ personæ prohibita possunt accusare prosequendo suã vel fuorum iniuriam tex. est in. l. hã tamẽ omnes. ff. de accusa. tex. in. l. non prohibentur & in. l. non ignorat & in. l. si crimen & in. l. de crimine. C. qui accusa. non po. & idem disponit. d. l. 2. tit. 1. 7. part. & dict. l. 2. tit. 20. l. br. 4. fo. ll. & inter suos connumeratur maritus. de cuius morte poterit vxor accusare: quia est vna caro, & reputatur magis cõiuncta persona, quã alia, vt in. ca. gaudemus. §. quia vero de diuor. ita tenet Odofre. in. l. fororẽ. C. de his qui. vt in dig. Bar. in. l. 2. ff. de accusa. nu. 2. Albe. in. l. 1. e. iusdem tituli Cinus in. l. de crimine. C. qui accusa. non po. & ibi Albe. Ange. imo, quod magis est si ex vna parte concurrat vxor ipsius occisi. ex alia verò hæredes vel consanguinei, crederem quod præferatur vxor: quia in ea concurrit maior coniunctio & affectio, cum sint vna caro, vt in dict. c. gaudemus. §. quia verò de diuor. cum similibus.

³³ *Clericus quã possit accusare laicum in foro seculari.* Iuxta prædicta tamen dubitatur, an clericus licet possit accusare laicum coram iudice seculari. in quo articulo breuiter dico, quod clericus nõ potest accusare laicum de publico delicto ad vindictam publicam, modo veniat imponenda poena sanguinis, modo non. tex. est in. c. sacerdotẽ. 2. q. 7. si vero prosequatur suã propriam iniuriam & offensam, vel offensam ecclesiæ suæ, licet potest laicum accusare si ex tali delicto non veniat poena sanguinis imponenda. ita probat tex. in. c. cum sit generale de foro compe. si verò ex tali delicto veniat imponenda poena sanguinis, poterit accusare laicum coram iudice seculari præmissa protestatione, quod ad vindictam seu poenã sanguinis

Tomi. III. Caput. I.

nis iudex non procedat, & tunc protestatione non obstante, poterit iudex ordinariā, & cōpetentē pœnā imponere: & ipse clericus nō incurrit irregularitatē. *tex. est no. in. c. 2. de homi. lib. 6. cuius rāo est q̄a alias daretur materia in clericos delinquēdi, vt dicit ibi *tex. si verò non veniat imponēda pœna sanguinis, licitè poterit accusare nulla facta p̄testatione *tex. est in. d. c. 2. de homi. lib. 6. & istā distin. & doctrinā ponit Abb. in. c. cū. p. māconela, de accusa. 2. col. nu. 8. Sed circa p̄dicta in materia***

34 nra necessariū est scire qui dicantur prosequi suorū iniuriā. in quo breuiter dico, q̄ ille qui accusat de delicto cōmissō contra aliquē consanguineū, vsq; ad septimū gradū. ista est. *gl. singu. & vnica. in. l. si fœmina. C. ad turpi. arg. *tex. in. l. 4. ff. d' testibus, vbi dicitur q̄ in causa criminali nō cogitur cōsanguineus testimoniu dicere cōtra consanguineū vsq; ad illum gradū, & illā *gl. & eius cōclu. notat & cōmendat ibi Iaco. Butr. Bar. Bal. Ang. Fulgo. Faber. & alii docto. & reputat *ling. Sali. Spec. in tit. de accusatione. §. 3. vers. suorū Bal. in. l. 1. C. qui accu. nō po. 10. col. nu. 48. Ange. in. §. p̄terea insti. de exceptio. pe. col. Ang. de male. in parte nec nō ad querellā etiā reputat vnica idem****

Opinio. 2. Bald. in. c. de cætero de testibus. Sed adde q̄ in hoc articulo est secunda opinio diuersa, q̄ ille dicatur prosequi suorū iniuriā, qui potest tanquā coniuncta persona, admitti ad agendū in ciuilibus sine mandato, vt in. l. sed & hæ. ff. de procu. ita Bal. in dict. c. de cætero de testibus: sed illo casu cōiuncta persona admittitur ad agendū sine mādato pro coniuncta, si est intra gradum, in quo pōt ei ab intestato succedere, quod est infra decimum gradum inter agnatos & infra septimum gradum inter cognatos. vt in. §. fin. insti. de succe. cognat. & hodie indistinctē infra decimum gradum, cum non sit differentia agnationis & cognationis, vt in autent. de hære. ab intesta. veni. §. nullā verò coll. 9. & in. l. 6. tit. 13. 6. par. & tenet Innoc. in. c. non nulli de rescrip. 2. col. alii vero doctores tenent, q̄ admittatur coniuncta persona ad agendum sine mandato: pro coniuncta tantum vsq; ad quartum gradum arg. *text. in capit. non debet de confan. & affini. & ita tenet expressè Hosti. Cardi. Imo. & Fel. in dict. cap. non nulli. Albe. in. l. sed & hæ. ff. de*

Opinio. 3. procu. post alios doctores antiquos. Pro qui b^o est lex. 10. tit. 5. 3. par. Tertia principalis opinio est, q̄ ille dicatur prosequi suorum iniuriā, quando accusat pro aliquo consanguineo vsq; ad quartum gradum. argumen. *tex.*

not. in. l. petitionem versic. egredientem. C. de aduoca. diuer. iudi. vbi dicit *textus. quòd aduocatus fisci, licet nō possit pro extraneis patrociniū p̄stare: tamen bene potest illud p̄stare pro coniunctis vsq; ad quartum gradum. Ex quo *text. notat ibi Bald. & alii docto. quòd appellatione suorum vel coniunctorum in linea transuersali, intelliguntur cōsanguinei vsq; ad quartum gradum & ad hoc ante eos considerauit Guille. in. l. prima. C. de positi. quem refert Bal. in dict. l. si fœmina. 20. Sed his omisis in hoc articulo fit quarta vera & communis opinio, quòd ille dicitur accusando prosequi suorum iniuriā, qui inuitus non cogitur dicere testimonium in causa criminali. *text. est formalis & expressus in. l. 2. ff. de accusa. & expressè decisum est quòd nō cogitur dicere testimonium contra consanguineum vsq; ad sextum gradum. ita disponit *text. in. l. quarta. ff. de testibus iuncto *textu in. l. iurisconsultus. §. quinto gradu & §. sexto gradu. ff. de gradibus & ibi communiter doctores & ista est vera & communis opinio. de iure communi, sed de iure regio nō cogitur quis dicere testimonium contra coniunctam personam, vsq; ad quartum gradū tantum vt in. l. vndecima titu. decimo sexto. tertia par. ex qua lege iunctis superioribus, aperte colligitur & infertur, quòd tertia superior opinio sit vera & tenenda, quòd ille dicatur hodie in nostro regno prosequi suorum iniuriā, qui accusat pro consanguineo vsque ad quartum gradum, & in terminis, ita expressè determinat lex secunda titu. 1. 7. parti. & lex. 26. eodem titu. & part.*****

Item quæro si plures concurrant ad accusandum delinquentem an omnes admittantur vel quis eorum p̄feratur & magistraliter & resolutiuè dico, q̄ nō debent omnes admitti: sed iudex eliget magis idoneum in quo reperiat maior causa vel qualitas ratione dignitatis personæ, ætatis, approbationis vitæ, vel alterius iustæ causæ. *textus est capitalis & expressus in. l. si plures. ff. de accusa. *tex. in. l. si vero. §. hæc autem. ff. de his qui deiece. vel effude. *text. in. l. si. ff. de collu. de egen. *text. in. l. 2. §. si simul. ff. de adulte. *tex. in. l. 3. §. si tamē plures. ff. de libe. homi. exhi. *tex. in. l. 2. ff. de pop. actio. *text. in. l. interest. ff. de libe. cau. *tex. in. l. p̄tor ait. §. si plures. ff. de sepul. vio. & idem disponit. l. 13. titu. primo septima part.********

Quod tamen intellige quando concurrunt antelitem contestatam, quia postea alius nō auditur *text. est in. l. qui de crimine. C. de accusa.*

Opinio. 4.

Conclusio.

35
Plures concurrentes ad accusandum nō sunt omnes admitti.

Nota. 1.

cuſa. & ibi glo. or. & commun. doct.

Item etiã intellige, quando plures, qui concurrunt ad accuſandum ſunt extranei: ſecus vero ſi cū extraneis concurrat aliquis, qui velit proſequi ſuam, vel ſuorum iniuriã: quia tunc indiftinctè ille eſt præferendus: quia ſua magis principaliter intereſt: ita probat text. in. d. l. ſi plures. ff. de accuſa. ibi commun. doct. ſi vero plures qui concurrunt ad accuſandum proſequantur ſuam vel ſuorum iniuriã & ſint in diſpari gradu iudex debet eligere proximiorẽ argu. text. in. d. l. ſi plures. ff. de accuſa. & probat expreſſe text. in. l. 2. §. ſi ſimul. ff. de adulte. & ibi tenet Bar. Ange. & commun. doct. ſi verò concurrant plures, qui proſequuntur ſuam vel ſuorum iniuriã & ſint in eodẽ gradu. tunc omnes ſimul admittuntur nec vnus excludit alium nec iudex poteſt vnũ eorum eligere. ita probat text. nota. in. l. 3. §. ſi ad plures. ff. de ſepul. viola. & ibi tenet glo. ordi. Bar. Albe. Ange. & communiter doct. & per illum text. ita tenet Bar. in diſt. l. ſi plures. ff. de accuſa. i. oppo. licet corrupte alleget. idẽ etiã tenet Sali. in. l. ſi accuſatoribus. C. de accuſa. 2. col. Ange. de male. in parte nec non ad querelam. 4. col. verſi. quæro an plures. probat etiã text. in. l. item apud labeonem. §. ſi. ff. de iniuriis. text. in. l. ſi in re communi. ff. de noxa. Adde tamen qd ſi vnus eorum prius accuſauit & litem cõteſtatus eſt alius poſtea ſuperueniẽs licet ſit in eodem gradu, non debet admitti. ita Sali. in. l. qui de crimine. C. de accuſa. 2. col. §. & 7. oppo. Ex quibus ſingulariter infero qd ſtante lege noſtra partitã quã permittitur cõcordia in delictis & diſponitur qd facta pace & concordia, delinquens non puniatur poena corporali, ſi concurrant plures conſanguinei ille ſolus cenſetur pars & põt remiſionẽ delicti cõcedere, qui reperiatur in proximiori gradu. ſi vero omnes ſunt in eodem gradu ab omnibus debet fieri prædicta concordia & remiſio. de quo alias dixi in proprio loco. ſ. in delicto homicidij in art. & materi. prædictę legis partitã. Item quæro ſi accuſator poſt accuſationem propoſitã moriatur vel alias impeditus ſit, an alius admittatur ad accuſandũ & quomodo, & breuiter dico, qd ſi vult repetere & proſequi accuſationem primo inſtitutã, ſic eandem inſtantiam & proceſſum, & tunc poteſt, ſi compareat ad proſequendum infra 30. dies iſte eſt proprius caſus not. qui ſic debet intelligi in. l. libellorum. §. ſi. ff. de accuſa. & ſic patet qd inſtantia cauſæ criminalis tranſfertur de vno in alium legis autoritate, ſi ve-

ro non vult accuſationem primo poſitam repetere: ſed nouam de perſe inſtituere & nouũ proceſſum & inſtantiam in choare, tunc poterit vſq; ad tempus à lege accuſationi præfixũ. ita probat text. qui ſic debet intelligi in. l. accuſaturus. ff. de adulter. & iſtam doct̃inam & declarationem ponit expreſſe Bart. in. dic. l. libellorum. §. ſi. ff. de accuſa. 2. colũ. num. 6. & ibi Albe. & ante eos Iaco. de Aren. & tenet Sali. in. l. qui de crimine. C. de accuſa. col. in fine num. 7. & tenet Ange. de peru. in. l. i. C. de gene. Aboli. i. col. & tenet Anania in. c. 2. de colũ. detegen. 3. col. in medio & iſtam dicit commun: opi. imola in. l. penul. ff. de publi. iudi. ſi. col. prope medium licet in hoc paſſu doctores antiqui variauerunt, & ſecundum iſtã declarationem debet intelligi text. in. l. conſtante matrimonio. ff. de adulter. vbi dicit quod derelicta accuſatione ab vno ab alio exerceri vtile eſt, & ſic debet intelligi text. in. l. pen. ff. de publi. iudi. vbi dicit quod accuſatore defuncto res ab alio perſequi poteſt, & ſic debet intelligi ſecunda pars rub. c. ſi reus vel accuſator mortuus fuerit. dum loquitur de accuſatore mortuo & ita illam ſecundam partem rub. declarat ibi Albe. in. l. ſi. poſt principi. verſi. & nota, & ſic etiam debet intelligi lex. 23. in prin. tit. 7. part. vbi dicit qd mortuo accuſatore poteſt alius iterum accuſare, & ſic debet intelligi text. legis. 14. titu. 20. libr. 4. for. II. quam glo. ibi non declarauit, licet verba illius legis in fine videantur dicere, quod nullo modo poſt mortem accuſatoris audiatur alter: ſed tamen intellige modo prædicto. Ex qua communi doct̃ina & conſiſione doct̃orum videtur inferendum, qd mortuo accuſatore, vel alias impedito, ſi alius accuſator non compareat, poterit iudex ex officio procedere infra 30. dies, ſi vult proſequi eandem inſtantiam & proceſſum: alias ſi nouam inſtantiam vult proponere poterit infra tempus à iure præfixum & in expreſſo reperio, qd iſtam ſententiam tenet Ioan. de Imo. in. l. pe. ff. de publi. iudi. 2. col. prope finẽ & ita videtur intelligenda doct̃ina Bar. per text. ibi in diſt. l. pe. & eiũdem Bart. in. l. liberorum. §. ſi. 2. col. in principi. nu. 5. ff. de accuſa. & Albe. ibi poſt principi. & eiũdem Bart. in. l. 2. C. de delato. lib. 10. & ibi Platea vbi tenet qd accuſatore mortuo poſſit iudex ex officio illam cauſam proſequi & ad finem producere: nam debet intelligi infra 30. dies. ſi vult repetere eandem inſtantiam: alias debet procedere de nouo, & idem videtur tenere Reynerius in diſt. l. libellorum. §. ſi. vbi di-

Nota. b

cit q̄ iudex semper procedit eodem modo quo alius accusator, cum fungatur eius vice. Ex quo etiam nouiter & singulariter infero, q̄ licet in delictis in quibus licita est trāfactio vel concordia si accusator desistat pendente accusatione, alius possit accusare vel iudex p̄cedere ex officio, vt est casus no. in. l. 2. C. de a. boli. tex. in. l. qui cetu. §. fi. ff. ad. l. iu. de vi. publi. glo. & cō. opi. in. l. transigere. C. de trāsa. & dicitur infra latius suo proprio loco: tamen ille accusator superueniens vel iudex ex officio si vult prosequi eandem instantiam deserat eā reassumere, & p̄sequi infra. 30. dies à tēpore desistētis, alias illis transactis debet de nouo incipere, & nouā instantiā & processum inchoare quod reputo verū & notabile & reperio q̄ ita vno verbo tenet Car di. in. c. de his de accusa. 2. col. arg. tex. in. d. l. libellorum. §. fi. de accusa. Ex quo aperte reprobo sententiā Bar. & cōmunē in. l. transigere. C. de trāsa. 2. lect. 1. col. in medio vbi expresse tenet, q̄ facta concordia, vel transactione inter partes, licet alius accusator, vel iudex admittatur: tamen debet nouam instantiā & processum inchoare ex eo, q̄ prima est iam perēpta & funditus nullā. & sequitur ibi Bald. 2. col. Pau. 2. col. in medio dicens esse nouā considerationē à solo Bar. inuētam. Sali. 2. col. Alexan. 3. col. Iaso. 4. col. nu. ii. idē etia tenet Bar. in. l. si maritus lā. 2. §. si negauerit. ff. de adulte. 2. col. in medio. idē Bar. in. l. accusationis. C. quod metus causa Felin^o post antiquos in. c. de his de accusa. i. col. nu. 3. sed certē ista opi. Bar. & cōis non pōt esse vera imò est tenenda superior distinctio, q̄ si alius accusator, vel iudex accuset possit prosequi eandē instantiā & processum infra. 30. dies: alias postea debet nouam inchoare arg. tex. in dict. l. libellorū. §. fi. de accusa. neq; obstat q̄ p̄ transactionem & concordia in casu licito, & permisso est perēpta instantia & sic eadē non videtur posse repeti: quia respondeo, q̄ est perempta quo ad trāsigentes, non quo ad alios in casibus, in quibus alius admitti potest. pro quo considero nouum & expressum tex. in. l. fi. C. si reus vel accusa. mor. fue. & ibi notat & cōmē. Sali. Sed circa prædicta subtiliter & necessario quæro, si in casibus in quibus perit instantia per mortem accusatoris vel p̄ trāfectionem & concordia partium taliter, q̄ non potest repeti, nec super ea amplius proceditur quia superuenit nouus accusator, vel iudex post. 30. dies vt supra conclusum est si probationes iam factæ in illo primo processu & instantia aliquam fidem faciant in ista noua in-

stantia nūc agitanda, maxime quando testes primo recepti sint mortui vel absentes. Et videtur q̄ cū prima instantia sit perempta, & peritus extincta, nō possunt facere fidem in alia instantia diuersa: sed resolutiue teneo q̄ si testes viuūt & sunt presentes, taliter q̄ possunt de nouo recipi isto casu recipiantur & primæ probationes & depositiones sint nullæ: si vero prædicti testes sunt mortui, vel longe absentes, tunc probationes & depositiones prædictorum testium valeant, & probent: & sic admittatur & habeant integrum effectum. ita p̄bat text. singul. & vnicus in. l. fi. C. de testibus vbi disponitur, q̄ perempta instantia cepta coram arbitris, si iterum agitur causa coram ordinario debent repeti & examinari de nouo testes, si viuunt si vero sunt mortui faciunt fidem & plenam probationem: in secūda noua instantia & ad hoc illum text. reputat singularem & vnicum Pau. de Cast. & ceteri docto. ibi confirmatur etiam per text. nota in. l. pe. §. fi. C. de arbitris & in cap. præsentata de testibus & idem disponit. l. 38. titu. 16. 3. part. Adde tamen q̄ de consuetudine hodie perempta instantia in causa criminali transactione partium vel morte accusatorū, vel ex alia causa poterit alius accusator, vel iudex ex officio repetere & prosequi eandem instantiam & processum quocunq; tēpore, etiam post. 30. dies. ita singul. tenet solus Ange. in. d. l. trāsigere. C. de trāsa. 2. col. nu. 7. & forte equum & iustum esset hodie sic practicare fauore rei publicæ & propter cuitādos circuitus

Item quæro si delictum aliquod reperitur punitū pluribus legibus, an debeat reus delinquens accusari & cōdemnari ex vna vel ex omnibus, vel ex qua. in quo ista est vera & notabilis resolutio. prima conclusio, q̄ si illud delictum punitur vnica tantum pœna, tunc modo puniatur per vnā legem, modo per plures, non potest amplius accusari nec puniri, quam semel: modo ex vna, modo ex alia, modo simpliciter accusetur, vel condemnetur. iste est tex. qui sic potest intelligi in. l. c. natus. ff. de accusa. cuius verba sunt Senatus censuit, nequis ob idem crimen pluribus legibus, reus fieret & ibi gl. or. Bar. Albe. Ange. & commu. docto. gl. in. l. qui de crimine in glo. 2. C. de accusa. & ibi Cinus Albe. Ange. Sali. & alii docto. facit tex. in. l. q̄ senatusconsultum in fine ff. de iniuriis text. in. l. prætor edixit. §. si dicatur eod. titu. Secunda conclusio. q̄ si diuersæ pœnæ imponuntur pluribus legibus, & conflant q̄ cumulatiue imponuntur, quia expressè cauetur,

Nota. 2.

Opinio Bar. & commu. reprobat

37 Testes recepti in prima instantia ea perēpta an faciunt fidem in alia.

38 Delictum quando reperitur punitum pluribus legibus, ex qua puniatur conclusio.

Conclusio.

va Azebed in l 3 it 10 lib 4 recep n° 129

uetur, quod vtraq; locum habeat, tunc vtraq; potest imponi iste est casus expressus in l. qui se pulchra. C. de sepul. vio. ibi quæ pœna p̄fice feueritati accedit & ad hoc eum notat ibi Albe. post prin. & alii docto. ad idem est tex. expressus in l. quod & lex Fauia. in prin. ff. de de libe. ho. exhi. & ibi expressè notat Ange. de Peru. text. in l. locū. §. si quis dolo. ff. de tabu. exhi. tex. expressior & formalis in l. in eū. ibi prætor pœnam olim statutā. C. de furtis tex. in l. placet verfi. si quis contra venerit. C. de fa cro. eccle. & ibi notat Iaco. Bu. in prin. Albe. & Bald. in fine tex. in l. nemo la. 3. C. de episc. audi. Tertia conclu. q̄ si constat, q̄ vna pœna tollit & corrigit aliam, tunc sola illa debet imponi. text. est in l. i. ff. ad legem Aqu. & ibi notat Odo. Albe. Bal. Flo. & commun. docto. tex. in l. i. iūcta. l. agraria. ff. de termino moto. & ibi Bart. Albe. & alii docto. text. in l. qui cū vno. §. qui post desertionem. ff. de re militari, & ista sent. & con. habet locum & procedit, ne dum quando de hoc possit expressè constare: verum etiam si tacitè per coniecturas & præsumptiones, ita Bart. in l. i. ff. vi bono. rapto. & ibi Ange. & alii docto. Bald. in l. meum. C. de furtis Paul. de Castr. in l. i. §. dixerit aliquis ff. de publi. & vecti. r. col. nu. 5. & probat text. in l. qui cum vno. §. qui post. ff. de re mili. tex. in l. quid ergo. §. pœna grauior. ff. de his qui. no. in fa. tex. in l. 2. C. de noua. tex. in l. 3. §. fin. ff. de adimen. lega. Quarta conclu. quando diuersæ pœnæ imponuntur pluribus legibus, & non apparet expressè nec tacitè, quæ illarū corrigit aliam, tunc neutra corrigit, nec tollit aliam, etiam si constat de prioritate & posterioritate: ita probat text. in l. quotiens. verfi. si ex eodem facto. ff. de actio. & obliga. & ibi notat Albe. & alii docto. antiqui & per illum text. tenet expressè Barr. in l. i. ff. vi bono. rapto. Bald. in l. in eum. C. de furtis. probat etiam tex. no. in l. prætor edixit. §. si dicatur. ff. de in iu. text. in l. i. §. dixerit aliquis. ff. de publi. & vecti. tex. in l. i. §. fin. autem. C. de iure delib. tex. cum materia in l. fin. C. de noua. & istam sentent. & conc. tenet dinus Rosfr. & doctores antiqui in l. qui sepulchra. C. de sepul. vio. q̄s ibi refert Sali. tenet et specu. in titul. de pœna teme. liti. in fine. & hanc dicit commun. opin. Anania in c. fin. de collu. dete. fi. col. sed attēde q̄ ista videtur dubia & rigorosa opinio. vn de Sali. in di. l. qui sepulchra. C. de sepul. vio. pe. col. tenet contrariā sententiā: imo q̄ lex noua posterior & eius pœna corrigit & tollat primam, & inter alia considerat tex. in autem

vt nulli iudi. §. si verò quando. colla. 9. text. in autem. sed hodie. C. de adulte. vbi simpliciter dicunt iura adulteram detruđi in monasteriū nec ibi apparet de anterioris legis, vel pœnæ correctione: & tamen secūđū cōm. opi pœna legis antiquæ, quæ erat pœna mortis, remanet correctā in muliere. ergo bene probatur, q̄ lex posterior semper tollit & corrigit pœnam legis prioris idē tenet Sali. in l. in eū. C. de furtis & ante eū idē tenet Cinus in d. l. qui sepulchra. C. de sepul. vio. & dicit & refert ibi Albe. q̄ semper vidit hāc opi. seruari in practica & sic refideo, q̄ licet præcedens sit magis communis tñ ista seruaretur in iudicando & consulendo. Vnū tñ est q̄ si semel per iudicē est imposita aliqua ex illis diuersis pœnis nō potest amplius ex alia puniri, vel accusari. etiam si in minori pœna primo cōdēnatus & punitus sit cum vtraq; tendat ad vindictā. i. istā sentē. probat tex. subtilis & notabilis in l. prætor edixit §. si dicatur. ff. de iniuriis per quæ apertè hoc p̄ supponit Bar. & doct. ibi & p̄ eū ita tenet Bar. in l. qd' ergo. §. pœna grauior. ff. de his q̄ no. in fa. fi. col. prope finē & ante eū p̄ illū tex. ita tenet Inno. in c. cū dilectus de purga. cano. 3. conu. 4. & istā sentē. tenet et Bar. vbi notabiliter loquit in l. i. ff. vi bono. rap. in fin. & ibi Ange. de Peru. tenet Albe. in l. senatus. ff. de accusa. t. col. post princ. & ibi dinus quē ipse refert. & tenet Iaco. Bu. in l. & si feuerior. C. ex quib' cau. in fa. in ro. 2. col. in medio tenet et Albe. in l. qui de crimine. C. de accusa. 3. col. & Iaco. de Are. & de Raue. q̄s ipse refert & tenet expresse Bar. Albe. & Sali. in l. qui sepulchra. C. de sepul. vio. & dicit ibi Sali. 3. col. nu. 8. q̄ ista est cōmu. opi. pro q̄ cō. sent. et facit bonus text. in l. q̄ senatus cōsultū v̄l. plane. ff. de iniuriis. tex. se cundū vnā lecturā in l. senatus. ff. de accu. licet gl. in d. l. senatus. ff. de accusa. in v̄l. tertij dicūt post aliquos antiquos, tenebat q̄ possit puniri in eo, q̄ excedit pœnā impositā, & idē tenebat petrus, quē refert Albe. in d. l. qui de crimine. 3. co. C. de accusa. & Io. in addi. ad Spe. in ti. teme. li. in fin. arg. tex. in l. i. ff. de vi. bono rap. tex. in l. quoties v̄l. si ex eodē facto. ff. d' actio. & obli. & in l. qui seruū. eo. tit. sed illa iura nō obstat: q̄ debet intelligi, q̄n actiones cōpetūt ciuilitè ad psequutionē rei familiaris. ita respōdet Bar. in d. l. i. ff. de vi. & bono rap. in fin. & oēs doct. vbi supra. ex quibus patet, q̄ in isto casu iudex eliget pœnā, q̄ velit imponere, attēta q̄litate negotii. ita Bal. no. in l. cūctos populos. C. de sūma. trin. & fi. Catho. 7. col. in prin. idē Bal. in l. data opera. C. q̄ accu. nō po. 2. col.

39
Diuersis pœnis pro eodē delicto nemo punitur

Index eliget pœnam imponendā

Tomi. III. Caput. I.

nu. 3. & idē tenet Imola. in. l. 2. ff. de pu. iu. col. 2. in fine versic. quid autem si post Pau. de Cas. in. d. l. cūctos populos. 2. col. nu. 6. & est perinde ac si pœnæ essent positæ alternatiuæ q̄ casu in dubio iudicis est electio, vt pbat tex. in. l. 1. §. speculatores. ff. de effractorib⁹ tex. melior de iure in. l. 1. §. fi. C. de his q̄ latrones. tenet Bar. in. l. q̄cūq; . C. de seruis fugitiuis nu. 4. Sal. ibi pe. col. post prin. Are. ibi. 2. col. g. or. in. c. sicut in. gl. fi. de iudæ. gl. in. c. crapula. in. gl. fi. de vita, & honest. cle. gl. in. c. fraternitatis. 34. dist. & vtrōbiq; doct. & latē Feli. in. c. inter ceteras de rescriptis. 2. col. v. fallit. 5. Feli. & Anania. in. d. c. sicut de iudæis, & cōfirmat rāc, q̄a ad iudicē p̄tinet de pœna deliberare sed ū merita cāæ & q̄litate negotij, vt est bonus tex. in. l. p̄dius v. l. & oīo vt in cæteris. ff. de incen. ruina. text. in. l. hodie. ff. de pœnis. tex. no. & moralis in. l. respiciendū in. p̄ri. eo. tit. ergo in n̄ro casu. iudex debet deliberare & eligere pœnā, & ista cōcl. clarē haberet locū, q̄n iudex p̄cederet, ex officio, vel ad instātiā accusatoris, q̄ in libello simpliciter peteret reū cōdēnari ad pœnas à iure statutas, vel et si exp̄fle cōcluderet, & peteret cōdēnari in pœna minori: q̄a nihilominus iudex eligit: q̄a facultas data à lege proposita publica accusatione, non pōt p̄ parte cōferri: & q̄a in libello criminali nō est necessaria cōclusio, vt infra suo loco dicemus: & q̄a ī c̄ralib⁹ nō

Conclufio

Req̄ritur, q̄ sentētia sit conformis libello, imo in plusq̄ sit petitū, pōt iudex cōdēnare, vt est casus no. i. l. qd̄ ergo. §. pœna grauior. ff. de his qui nolā. in. fa. p̄ quē ita tenet ibi Bar. 3. col. nu. 8. & Bal. ibi in. 1. lectu. 2. col. in. p̄ri. dicēs esse notabile. idē Bal. meli⁹ in. 2. lect. in. 3. col. nu. 6. Sal. in. l. & seuerior. C. ex qb. cau. in. fa. 2. colū. 9. opo. ex qb. ego infero & declaro vnū, de quo in isto regno saepe vidi dubitari. si p̄ legē nouā ordinamēti vel pragmaticā, vel legē regni, sit appositā pœna p̄ delicto. & reperiatur diuersa maior vel minor de iure cōi, vel p̄ aliā legē regni, an iudex possit eligere & ponere pœnā, q̄ velit vel q̄ earū ponet? in q̄ dico q̄ si exp̄ se, vel tacitē pōt cōstare, q̄ lex regia corrigat cōmunē, illa sola est seruāda, vt supra bene pbatū est in. 3. cōclu. principali: si verō pōt cōstare expressē vel tacitē p̄ cōiecturas, q̄ nō vult corrigere: imo pœnā aggrauare & sic cumulare, & tūc vtrāq; pœna est imponēda ac si vna & eadē lege imponerētur. vt supra in. 2. cōcluditū est & adde singu. q̄ tacitē & p̄ coniecturas dicitur cōstare, q̄ lex regia voluit accumulare vtrāq; pœnā. I. quando lex noua regia non imposuisset pœnam condignam deli

cto. Ita singu. Aretinus in. l. quicūq; . C. de feruis fu. 2. col. in fine versic. si verō iudex, cuius litera est corrupta: sed iste est eius sensus: argu. tex. in. l. sepe. §. fi. ff. de verb. fig. ex quo patet q̄ leges ordinamēti, quæ reperiuntur in graui delicto imponere simpliciter pœnā pecuniariā, q̄ illa pœna debet cumulatiue imponi cum corporali induc̄ta per. ll. cōmunes cum non sit condigna pœna legis nouæ ipsi delicto. Si verō pœna sit condigna & principalis pro p̄nitione delicti, & sic diuersa iuris communis, & nō possit constare, an lex noua regia velit corrigere, vel nō ex superioribus clarē videtur inferendū, q̄ ista noua lex regia nō tollat, nec corrigat aliam & iudex eligat, vt in q̄ta conclusionē superioris: sed teneo sine dubio q̄ isto casu debet seruari lex noua regia, & hoc per casum bene cōsideratum in. l. 1. in. leg. Tauri vbi expressē dicit q̄ in decisione causa rū prius seruentur leges regiæ, secundum ordinem ibi traditum ergo apertē excludit in his ius commune, & ista est veritas nunquam sic dilucidata, superior enim quarta conclusio supra fundata hodie posset procedere & verificari in casu, quo non reperiretur de iure regio casus expressē decisus: sed esset recurrendum ad ius commune, vel quando essent diuersæ leges, & non constaret, quæ earum corrigeret aliam: tunc seruandum esset quod dixi supra in quarta conclusionē. Itē iuxta prædicta quæro, & est vtilissima & necessaria conclusio, si aliquis cōmisit aliquod graue crimen, qd̄ est mixti fori, & præuenta est iurisdic̄tio à iudice ecclesiastico, & captus & punitus est delinquens pœna ecclesiastica, an postea capi possit per iudicē secularē, & puniri pœna ordinaria iuris ciuili, ī quo resolutiue p̄cedo per hāc conclusionē. Sit. 1. con. q̄ si primō imposita est pœna q̄ tuncq; magna in foro pœnitētiāli per confessorē, nō tollitur aliquo modo pœna imponēda in foro iudiciali canonico, vel ciuili. g. est no. in. c. gaudemus de diuortijs in. g. fi. prope finē & ibi tenēt & notāt ad hoc oēs doct. & ad hoc et not. Pau. de Castr. in. l. cūctos populos. C. de summa tri. & fi. cath. 2. co. nu. 7. & vltra eū est similis. g. in. c. 2. de scismaticis in. g. 1. in. fi. & ibi notat Abb. Card. & doct. g. in. c. de his de accu. in. gl. vnica in fin. & ibi tenet & notat Abb. 2. col. g. in. c. fi. 25. dist. in. g. pe. ar. tex. in. c. admonere. 33. q. 2. & ibi gl. in verbo pœnitētiā gl. in. ca. 2. de emptio. & vendi. in. g. fi. & ibi Abb. Imo. & doct. & ratio est, q̄a illa pœna tēdit ad aliū finē. f. vt satisficiat deo & animæ suæ: alia vero ad p̄nitionē corporis,

Conclufio

Req̄ritur, q̄ sentētia sit conformis libello, imo in plusq̄ sit petitū, pōt iudex cōdēnare, vt est casus no. i. l. qd̄ ergo. §. pœna grauior. ff. de his qui nolā. in. fa. p̄ quē ita tenet ibi Bar. 3. col. nu. 8. & Bal. ibi in. 1. lectu. 2. col. in. p̄ri. dicēs esse notabile. idē Bal. meli⁹ in. 2. lect. in. 3. col. nu. 6. Sal. in. l. & seuerior. C. ex qb. cau. in. fa. 2. colū. 9. opo. ex qb. ego infero & declaro vnū, de quo in isto regno saepe vidi dubitari. si p̄ legē nouā ordinamēti vel pragmaticā, vel legē regni, sit appositā pœna p̄ delicto. & reperiatur diuersa maior vel minor de iure cōi, vel p̄ aliā legē regni, an iudex possit eligere & ponere pœnā, q̄ velit vel q̄ earū ponet? in q̄ dico q̄ si exp̄ se, vel tacitē pōt cōstare, q̄ lex regia corrigat cōmunē, illa sola est seruāda, vt supra bene pbatū est in. 3. cōclu. principali: si verō pōt cōstare expressē vel tacitē p̄ cōiecturas, q̄ nō vult corrigere: imo pœnā aggrauare & sic cumulare, & tūc vtrāq; pœna est imponēda ac si vna & eadē lege imponerētur. vt supra in. 2. cōcluditū est & adde singu. q̄ tacitē & p̄ coniecturas dicitur cōstare, q̄ lex regia voluit accumulare vtrāq; pœnā. I. quando lex noua regia non imposuisset pœnam condignam deli

Dubium.

conclufio

40
Crimin
si fors per
num iudi
cem punit
an possit p
alium puniri.

Conclufio

corporis, & pro vindicta publica, & ista cōc. procedit etiā si pœnitentia sit publica, secundū Abba. in. d. c. de his. 2. col. in medio per bonas rationes, de quo ar. vide ibi p. eū & docto res. pro qua sent. est melior tex. de iure in. c. 2. de maledicis, & ibi nota. Abb. & doct. quæ publica pœnitentia pōt imponi p. publico delicto, vt in. c. fi. 26. q. 6. & iam vidi defaeto in hac ciuitate istū casum: nā quidā viles & inconsiderati homines in die carnis priuij publicè q̄ddām spectaculū fecerūt qd' tendebat in offēsam dñi nr̄i, & catholicæ regionis, & postea publicè p. easdē vias publicas ciuitatis pœnitentiā sibi impositā fecerūt, & dubitatū fuit an poterāt postea puniri in foro iudiciali, & consultū fuit q̄ sic: Et postea audiui & certus fui à fide dignis psonis, q̄ p̄dicti delinquētes vitafuncti fuerūt ignominiosè, & in vno eorū manifestè vidi: & mihi cōstitit, & fuit iustissimū dei iudiciū, sicut cætera eius opera: & iudicia sunt. Item etiā

ex hoc infero q̄ si pro blasphemia aliq̄s esset punitus in foro pœnitentiāli, dato q̄ pœnitentia esset publicè imposita, nō excusatur à pœna legali imposita per. l. nr̄i regni, q̄ cauetur q̄ detineatur in carcere p. 30. dies & ita dixi & cōsului in. q. defaeto. Secūda cōclu. si pœna ecclesiastica est medicinalis vel monitoria, vt excōmunicatio: tūc per eā nō tollitur aliquo modo pœna secularis. tex. est formalis & expressus in. l. placet. vers. si q̄s cōtrauerit. C. de sacro. eccle. & ibi docto. & sic intelligit & declarat Pau. de Cast. in. l. cūctos populos. C. de sū. tri. & fi. cat. 2. co. nu. 7. Tertia cō. si pœna ecclesiastica tm̄ esset p̄paratoria ad pœnā seculare, vt q̄a delinquēs cōuictus & cōdēnatus de aliquo enormi vel grauissimo crimine degradatur per iudicē ecclesiasticū, & remittitur & traditur iudici seculari illa pœna nō tollit aliā imo tm̄ p̄parauit ad aliā. tex. est expressus in autē. d' sancti. episc. §. si verò crimē colla. 9. & ibi notat Ang. Iacobinus de Bello viso & cæteri doctores tex. in. c. ad abolendā. §. p̄senti de hæreticis. tex. in. c. excōmunicamus. §. dā nati. eo. tit. tex. in. c. ad falsariorum de crimine falsi. tex. i. c. clericus. 3. q. 4. tex. in. c. si q̄s sacerdotū. n. q. 1. tex. in. c. cū nō ab homine de iudiciis, & vtrobiq; cō. dd. & cū forma degradatio nis ponitur in. c. nouimus de ver. fig. & in. c. d' gradatio de pœnis in. 6. & istā sent. & conclu. ponit expressè Ancha. in regula ea quæ. de regu. iu. in. 6. 19. eol. vers. postremo notandū est

Quarta cōcl. si pœna ecclesiastica est ordinaria, & principaliter punitiua: tunc proprie est quæstio nostra: quæ certè est valde dubia &

necessaria in q̄ resolutione dico q̄ in atrocib⁹ & grauissimis delictis, in quibus per iudicem ecclesiasticū nō pōt imponi cōpetens pœna: si sunt mixti fori, licet reus delinquēs sit punitus p. iudicē ecclesiasticū illa pœna non tollit pœnā seculare, imò poterit postea capi & puniri pœna ordinaria seculari. Ita singulariter determinat Bal. in. l. cūctos populos. C. de sū. ma trini. & fide. Ca. 7. col. vers. modo circa hoc incidit talis q̄stio de faeto & ibi Pau. de Cast. 2. col. nu. 8. idē Bal. post guiller. & antiquos in l. placet. C. de sacro eccle. fi. col. Albe. in. l. 2. §. hoc edicto. ff. vi bono. raptō. Abbas melius q̄ alibi in. c. tuæ de procu. 2. col. idē Abb. in. c. de de his de accusa. & ibi notabiliter Areti. 3. col. nu. 12. idē Abb. in. c. cū sit ḡnale de foro cōpe. 1. col. 2. no. Ancha. in regula ea q̄ de regu. iu. in. 6. 17. col. 9. q. Anania in. ca. q̄liter & q̄n el. 2. §. ad corrigēdos. de accusa. 7. col. §. circa p̄dicta Feli. in. c. qd' olim de iudæis. idē Feli. in. d. c. cū sit ḡnale de foro cōpe. pe. col. nu. 27. p. q̄ sententia & cōclusionē cōsidero iura sequentiā. Primo facit tex. notabilis in. l. 2. vers. sin autem. C. de sportulis vbi disponitur, q̄ q̄n ex defectu iurisdictionis nō pōt imponi pœna cōpetēs delicti, tūc postq̄ sit imposita p̄dicta minor pœna, recurritur ad aliū iudicē, qui pōt cōpetētē & cōdignā pœnā imponere: & ibi notat Cin⁹ Bal. & alii doct. Secūdo facit tex. in. l. si qd' erit ff. de of. procon. & lega. tex. in. l. 3. §. cognoscit ff. de of. p̄fect. vigi. tex. in autē. d' defen. ciui. §. audiēt colla. 3. q̄bus p̄batur q̄ q̄n delictū est atrox, & cōpetētē nō pōt puniri p̄legatū vel iudicē inferiorē, debet remitti delinquēs ad iudicē maiore & superiorē. Tertio facit tex. in autē. de sanctis. episc. §. si verò crimē colla. 9. vbi iudex ecclesiasticus cognouit de delicto graui: & post degradationē remisit seculari: q̄a non fuit suffi ciētē punitus, & ad hoc illū tex. not. & reputat singularē Romanus in. l. 1. §. 1. ff. ope. noui. nū. not. et Bal. post antiquos in. l. placet C. de sacro. eccle. fi. col. sed certè ille tex. nō p̄bat, q̄a ibi nō fuit reus delinquēs punitus p. iudicē ecclesiasticū, sed tm̄ degradatus, vt remitteretur iudici seculari: & sic tm̄ loquitur in casu quo pœna erat p̄paratoria, q̄ nunq̄ tollit aliā, vel vt supra dixi, & sic superior sententia & cōc. nō videtur bene fundata de iure: & faciliter posset teneri cōtrariū: & in terminis reperio, q̄ contrariā sent. & cō. tenet hosti. in. c. tuę de p̄cu. imò q̄ nullo modo postea iudex secularis possit capere & punire delinquentem & idem tenet ibi Anto. de But. 2. col. nu. 8. tenet et Ant. d' Bu. melius q̄ alibi in. c. 1. de of. or.

Casus not.

Pœnitentia publica nō excusatur a pœna legali.

Conclusio. 2.

Conclusio. 4.

Argum. 1.

Argum. 2.

Argum. 3.

si col. nu. 26. & ibi Imola. fi. col. Anania in. ca. postulasti. de iudicis fi. co. in fine pro quibus aperte facit cōc. superior, in qua dixi, q̄ q̄n p̄ diuersas leges diuersæ p̄cne imponuntur, vna exacta & imposita non pōt imponi alia, dato q̄ minor sit imposita q̄ sup̄fundauit ergo ita dicamushic, & istud videtur inconuincibile fundamentū, & certe in hoc dubio & periculoso ar. studiose cogitauī, quid esset tenēdū & tandē cū deliberatione teneo primā cōclu. quæ mihi videtur magis vera & cōis: pro qua facit text. expressus & capitalis in. c. felicis. §. hoc quoq; d' p̄cenis lib. 6. ibi tex. post multas p̄cenas quas imponit offēdētib' cardinalē, dicit q̄ per eas non intendit adimere facultatē iudicijbus secularibus, quo minus possint procedere in illo delicto, & imponere p̄nas legales & principaliter p̄ illū tex. sic inducitur tenet istā cōclu. Abb. in. d. c. tuē de procu. vbi dicit notabis semper illū tex. q̄ nescio aliū equē bonū in hac materia & p̄ illū tex. tenēt et p̄ncipaliter doctores in locis vbi supra verū tñ est q̄ ad illū tex. subtiliter posset responderi, q̄ loquitur anteq̄ illæ p̄cne imponantur p̄ iudicē ecclesiasticū: & sit sensus, q̄ illud delictū sit mixti fori, & si capiatur prius à iudice seculari, q̄ possit secūdū p̄cenas legales punire: q̄a nō intēdit summus p̄tōfex eas adimere p̄ p̄cenas illius capituli: sed nō dicit text. q̄ post q̄ fuerit punitus p̄ iudicē ecclesiasticū iterū possit puniri p̄ secularē & secūdū istam subtilē respōsionē & intellectū nō faceret ille tex. pro superiori opi. cōi & certē istū intellectū cogitauī: & postea reperi posuisse & ita intellexisse Are. i. c. de his. 2. col. in. fi. de accus. licet resideat cū superiori opinioē nr̄a: sed certē si rectē inspiciatur v̄ba illius tex. in. d. §. per hoc quoq; iūctis p̄cedētib' aperte loquitur tex. post p̄cena impositā à iudice ecclesiastico: & ista est intētio & mēs illi' tex. & illū tex. sic et intelligit defendēdo opi. cō. Ant. de Burgos i. c. 2. de emp. & v̄. pe. col. p̄pe finē, quē vide. & tenet philippus deci' in. l. magistratibus de iurif. om. iu. fi. col. in. fi. nec placet intellectus. g. ibi in. d. §. p̄hec quoq; q̄ dicebat, q̄ erat specialē in illo delicto: q̄a imo ex eadē r̄ae idē est in aliis delictis grauib' & enormibus secūdū prædictos doctores, vbi supra & ita resideo cū superiori cōi op. in hoc difficili & q̄tidiano ar. idē esset à fortiori si reus delinquēs esset in totū absolutus iudicio ecclesiastico, q̄a iudex secularis posset postea capere & punire si eū reperiat culpabilē. ita solus Ancha. in. d. regu. ea q̄ de reg. iu. in. 6. 17. col. 9. q. prin. si verò pri'

Resolutio.

fuisse capt' & punitus p̄ iudicē secularē: q̄a illa semp̄ cēsetur cōpetēs & grauior p̄cena ex q̄ litate iurisdictionis, teneo atq; dubio, q̄ amplius postea nō possit puniri p̄ iudicē ecclesiasticū arg. iuriū sup̄radictorū, & ita colligitur ex mente oīum doctorū. q̄ oīa perpetuo tene mente q̄a sic alibi nō reperies examinata. Itē quæro si delictū est notoriū, ā indigeat accusatio ne, vel aliq̄ forma, & ordine iudiciali, pro cuius p̄fecta declaratione dico, q̄ delictū notoriū est, q̄n quis occidit hominē, vel ei fecit iniuriā, vel cōmisit quodlibet aliud delictū publicē, corā populo, vel maiori parte eius: ita q̄ habeat facti euidētiam & negari p̄babiliter nō possit, tex. est in. c. manifesta. 2. q. 1. tex. in. c. d' manifesta eadē causa & q. tex. in. c. super eo. de testibus cogēdis. tex. in. l. ea quidē. C. de accusa. in qua legetantum fit mentio de delicto notorio, de quo loquimur & nō in alia parte iurisciuiilis, secūdū Bal. in autē. qui semel. C. quo modo & q̄n iudex. 3. col. nu. 13. licet Bart. in. l. ab accusatione. §. nunciatores. ff. ad turpi. dicat q̄ materia delicti notorij non habetur in nr̄o iure ciuili: sed tantū in iure canonico, & tale delictū dicitur notoriū attēta qualitate loci temporis, & numeri personarum, corā quibus cōmissum est arg. tex. in. c. sicut dignū de homi. & in. l. aut facta. ff. de p̄cenis ita spec. in tit. de notoriis criminibus. 2. co. nu. 5. Dubiū tñ est circa numerū personarū quātus esse debeat, vt delictū dicatur notoriū, & reperio dua opiniones diuersas. Prima q̄ ad min' requiratur numer' decē p̄sonarū, arg. tex. in. l. p̄tor ait. la. 2. v̄. turba autē. ff. vi bonorū raptorū vbi habetur q̄ turba dicitur inter decē vel plures hoīes. p̄bat et̄ tex. in. d. c. de manifesta. 2. q. 1. & ibi tenet. g. or. tenet et̄ Ci. in. l. ea quidē. C. de accusa. 2. co. & ibi Sali. in. col. nu. 84. & at̄ eos petr' de bella per. Alia opinio est, q̄ mihi v̄ vera & iuridica, q̄ cū nō sit à iure numerus p̄sonarū taxatus, relinq̄tur iudicis arbitrio ar. tex. in. l. 1. §. 1. ff. de iure delibe. tex. in. l. cōtinu'. §. cū ita de verb. obl. & istā opi. tenet loā. An. in. c. v̄ra de coha. cle. & mulie. 4. col. p̄pe finē Car. 8. col. in. pri. Abb. no. pe. col. nu. 16. Host. in. c. tua nos. co. ti. 2. col. spe. in tit. d' not. crimine. §. si. 2. co. nu. 6. v̄. qdā tñ. Bal. i. d. l. 3. ea quidē. C. de accusa. 4. co. nu. 25. vnde si delictū esset factū in platea publica, q̄ esset capax populi, vel maioris partis, nō oportet dicere nec articulare, q̄ fuit factum præsentibus pluribus: quia ratione loci, hoc debet præsumi. ita nō determinat An. in. d. c. vestra. 30. co. nu. 48 consilium tamen est quod iudex examine't plures

¶
4^t
Delictū notorium an indigeat forma & ordine iudiciali.

4^t
Notorium delictū est attēta qualitate loci temporis & personarū.
Dubium.

Turba qua dicitur,

plures testes : & sic maiorem partē viciniae vbi delictū est commissum, vt clare cōstet de notorietate. Ita Sali. vbi supra. fi. col. in. fi. & magis in specie quero, qui effectus resultent ex hoc q̄ aliquod delictū sit notoriū, vel nō & resolutiue dico q̄ prim^o effectus est, q̄ nō requiritur accusator, sed iudex pōt ex officio pcedere p viā inquisitionis et in casibus, in quibus alias iudex nō posset inquirere, & si interueniat accusator, nō requiritur libellus, litis cōtestatio, iurim de calūnia, neq; alia solēnitatis accusationis. Imo qd' magis est nec requiritur probatio delicti. ita expressē probat p̄dicta iura p̄me superius allegata. & maxime pbat ille tex. in. c. tua nos de coha. cle. & mulie. v. l. cuius vba sunt. Nos igitur cōsultationi tuę taliter respōdemus, q̄ si crimē eorū ita publicū est, vt merito debeat appellari notoriū, in eo casu nec testes nec accusator opus sunt tex. in. c. ad nostrā el. 2. de iureiu. ibi manifesta accusatione nō indigent, nec in eis ordo iudiciarius obseruādus. secūsdus effectus est: q̄a in delicto notorio pōt pcedi cōtra reū absentē contumacē, legitime citatū: licet secus sit in aliis delictis. ar. p̄dictorū iuriū & in terminis ita tenet Inn. i. d. c. tua nos de coha. cleri. & mu. pe. col. nu. 10. & Anch. in. c. v̄ra. eo. tit. 5. col. nu. 22. Citatio tñ bene requiritur in hoc delicto notorio, & reus delinquēs audiri debet, ne defensio ei subtrahatur arg. tex. in. c. deus oīpotēs. 2. q. 1. tex. in. c. si peccauerit ea. cau. & q. tex. in. ca. nos in quēq; ea. cau. & q. tex. in. l. 2. C. de cust. reo. tex. in. c. q̄liter & q̄n el. 2. §. debet de accu. tex. in. c. cū inter. de excep. text. in. c. 1. de cau. po. & p. tex. in. l. platā. C. de sen. & inter. om. iu. tex. in. l. fi. C. de legibus tex. in. l. pactū inter h̄redē. ff. de pact. & in exp̄sso ita tenet. g. or. in. c. ad n̄am el. 1. de iureiu. & ibi Inn. Cardi. in. c. tua nos de coha. cle. & mu. & ibi Hosti. & alii doct. Io. An. in. c. vestra. eo. tit. 4. colū. Car. 9. col. nu. 9. Ant. 24. col. nu. 39. & spec. in tit. de notorio crimine. 3. col. nu. 12 Bal. q̄ bene loq̄tur in. l. cū fratre. C. de his q̄ vt indig. Sal. vbi dicit h̄c esse cō. opi. in. l. ea qdē. C. de accu. 12. col. nu. 86. qd' tñ limita & intellige p̄ter q̄ si scādalu & p̄iudiciū fieret rei publicę ratione morę: q̄a tūc et sine citatione vel aliquo termino defensionis, posset iudex cōdēnare & punire & in terminis ita tenet inn. in. d. c. tua nos de coha. cle. & mu. 2. colū. nu. 5. & ibi Hosti. 2. col. Io. An. in. d. c. vestra eo. tit. 5. col. & ibi Anch. 4. col. nu. 22. requiritur et p̄batio delicti notorii licet non formali & solēniter

forma & ordine iudiciario seruato, & termino p̄batorio per sententiā interlocutoriam assignato: sed simpliciter & sine aliq̄ iuris solēnitatis p̄bationē recipiendo, q̄ quidē probatio & liquidatio facti & delicti notorii sit huiusmodi, q̄ saltim duo testes deponāt de veritate, & essentia ipsius delicti, & eius notorietate, dicendo vidisse delictū fieri & publicē esse factū corā multitudine personarū vel tali loco, & tēpore, p quod sequatur & resultet esse notoriū, ita probatur & colligitur ex mēte p̄dictorū iuriū, & confirmatur ratione: quia quando lex vel dispositio se fundat in aliqua q̄litate ante oīa oportet de ea cōstare vt in. l. ci. q̄ in puicia v. l. q. m. ff. si cer. peta. & in. l. si seruū. §. si. ff. de act. emp. & in. l. pōponi. §. si. ff. de acq. pos. & in. l. et. §. si q̄s ab sentis. ff. de pe. here. & in. l. si q̄s legatū. ff. ad. l. Corne. de fal. tex. in. l. nō ignorat. C. q̄ accu. nō po. & in. l. in illa stipulatione si calēdis. ff. de v. b. obl. & in. l. hoc iure eo. tit. sed q̄n delictū est notoriū, & iudex se fundat illa q̄litate notorietatis, sequit̄ q̄ ante omnia oportet de ea cōstare: & in exp̄sso in mā n̄ra licet nemo sic declaret, ita tenet Inn. in. d. c. tua nos de coha. cle. & mulie. 1. col. & ibi Hosti. 1. col. & sequūtur alii doct. tenet et Io. An. in. d. c. v̄ra. eo. tit. 4. col. & ibi Car. 11. col. Anch. ante pe. col. Spe. in tit. d' notorio crimine. §. si. pe. col. nu. 17. v. l. testes Io. An. do. & ceteri. doc. in. c. romana. §. si autē d' appella. in. 6. Sal. nō tabit̄ in. l. ea qdē v. l. q̄a propter. C. de accus. 14. col. nu. 92. 6. q. prin. & 9. q. v. l. cōcludo igitur & ibi Iaco. Bu. in fin. gandinus in tracta. male. 13. fo. in. q. q̄modo de crimine cognoscatur. 3. col. Bonifacius in trac. male. in. tit. de notoriis criminibus in fine. & ita debēt intelligi omnia iura superius adducta, q̄ generice dicūt, q̄ nulla solēnitatis nec ordo iudiciarius, nec p̄batio requiritur in delicto notorio. similiter et requiritur sententiā cōdēnatoria in delicto notorio: ita pbat tex. in. c. porro de diuortis & ibi tenēt: sed nō requiritur ferri in scriptis, nec cū alia iuris solēnitatis Argu. tex. in. aut. vt iudices sine q̄ quo suffragio. §. necessitatē colla. 2. & cām & nō ex scripto examināte. & ibi. g. or. in. c. si. de sentē. & reiu. lib. 6. in verbo illustriū. vbi enumerat plures casus, in quibus valet sententiā licet nō ferat̄ in scriptis & tadē dicit, q̄ q̄n iudex pcedit sine ordine & figura iudicij nō requiritur, q̄ ferat̄. i. scriptis & ibi sequūtur i. dd. & i. ter. ita tenet Io. An. in. c. ex parte el. 1. de verb. signi. 2. col. & necessario sic debet intelligi. Inno. ibi qui

44
Probatio de
licto notorii

45
Sententia
condemna-
toria in de
licto notori-
o.

Quaestio.
Effectus. 1.

Effectus. 2.

43
Citatio req̄-
ritur in deli-
cto notorio

Limita.

Tomi. III. Caput. I.

dicit q̄ in delicto notorio non est necessaria sententia q̄a debet intelligi, cū iuris solēnitāte bene tñ requiritur, q̄ feratur sententia diffinitiva, vt dicūt doc. vbi supra. & voluit ēt idem inno. c. ad nostrā. el. 3. de iureiur. in fi. Ab. in. c. vestra de coha. cler. & mu. fi. col. nu. 18. idē Abb. in. c. fi. d' cōfessis. 7. col. nu. 18. g. or. in. c. euidentia de accusa. Itē adde q̄ in crimine notorio iudex nō pōt recusari. tex. est no. in. c. proposuit de appella. p. quē ita tenet ibi. g. or. finalis inno. Io. An. Specu. in tit. de noto. crimine. §. fi. 4. col. nu. 12. versi. nā quēdam.

Limita. Quod intellige, qñ pro tali delicto notorio est set p̄na detēminata à iure: quia tñ non potest iudex grauare partē: secus verò alias, q̄do p̄na nō esset determinata, sed esset arbitraria: quia tñ posset recusari, quia pōt grauare partē. ita singu. determinat Archi. in. ca. q̄a su. spe. 3. q. 6. fi. col. tenet ēt Ant. de Bu. in. dic. c. p̄posuit. Abb. ibi qui reputat esse notabile. 2. col. nu. 5. imola in. fi. Philip. Fran. 2. col. nu. 4. Hostien. & Io. An. in. c. cū speciali col. tit. ex q̄. datur no. declaratio ad. l. i. tit. de las recusa. li. 3. ordi. Postremò etiam dico, q̄ cōdēnatus in delicto notorio non pōt appellare, imò non ob stāte appellatione pōt iudex sententiā executioni mādare, ita p̄bat tex. no. in. c. cū sit Romana. §. fi. de appella. ibi nisi forte manifest⁹ raptor vel fornicator existat & per eū ita tenet ibi. g. or. & tex. in. c. p̄uenit. eo. tit. tex. in. c. cōsultuit el. i. eo. tit. & p̄ illa iura istā con. tenet gl. in. d. c. manifesta in gl. i. in medio & ibi Archi. & docto. g. in. c. v̄a de coha. cle. & mu. in gl. magna in medio, & ibi Io. An. Cardi. ante. pe. col. 30. q. Inno. in. d. c. tua nos eo. tit. 2. col. & ibi Hostiē. Spe. in tit. de noto. crimi. §. fi. pe. col. versi. cū talis nu. 15. Quod tñ intellige, qñ in sententiā apparet, q̄ iudex condēnauit reū, vt de crimine notorio: secus tñ est si simpliciter cōdēnauit, vt quēlibet criminofum: nā tñ poterit reus cōdēnatus appellare, & iudex tenetur appellationi deferre. ar. tex. in. c. romana §. fi. autē de appella. lib. 6. p. quē ita tenet Sali. in. d. l. ea qdē v̄f. q̄a p̄ter. fi. col. in. fi. vnū tñ est, q̄ si cōdēnatus appellauit modo iudex ex p̄sse de negauerit appellationē, modo taceat: pō iudex appellationis inhibere iudicē, à quo vt sentiam nō exequat, licet ante inhibitionē, bñ posset iudex eā exeq. cum sit casus, in quo licitē possit appellationē denegare. iste est casus no. in iurē in. c. romana. §. si autem post sententiā de appella. li. 6. & ibi. g. or. finalis Io. An. & doc. facit ēt tex. in. c. nō solū eo. tit. qd' est bñ notādū in practica. sed dubiū est mihi

not. si in isto casu vel simili, quo nō sit licita appellatio, pars appellauit, & iudex à quo de tulit appellationi & eā admisit, si possit talem concessionē reuocare, & sententiā executioni mandare de cuius veritate vide oīa infra. Itē adde, q̄ idē est in delicto notorio facto cōmissio in p̄sentia iudicis sedētis p̄ tribunali: q̄a il lud dicitur merē notoriū, cū ibi cōcurrat p̄sētia iudicis, & aliorū: vnde tñ poterit iudex p̄cedere sine aliq̄ solēnitāte iuris, vt in superiori notorio diximus. ita probāt iura superius allegata & ibi doct. imò q̄ magis est, hoc casu nō requiritur aliq̄ p̄batio, vel depositio testiū, p̄cessus neq; alia solēnitās. sed statim pōt iudex delinquentē punire, ita singu. d' terminat gl. or. in. c. deus oīpotēs. §. qñ autē. 2. q. i. in. gl. 1. cū q̄ trāseunt & in exp̄sio istā cō. tenet Spe. in tit. de noto. crimi. §. fi. 4. col. v̄f. nā quēdam nu. 12. tenet ēt no. Ant. de Bu. in. d. c. v̄a de coha. cle. & muli. pe. col. in. finalib⁹ v̄b. Hosti. in. c. tua nos eo. tit. 2. col. post mediū. v̄f. sunt & q̄ dicūt. Sali. no. in. d. l. ea quidē. C. de accu. v̄f. fi. q̄a p̄pter. 13. colum. fin. num. 9. versi. tortium dubiū est, confirmatur ēt: q̄a aspectus iudicis inducit sibi euidentē p̄bationē, quo ad decisionē cāe. tex. est in. l. 2. in. fi. ff. de feriis tex. in. l. si irruptione. §. ad officiū. ff. finiū regū. text. in. l. minor. 25. an. adito p̄sē. ff. demi. quod dupliciter pōt exemplificari. Primo modo qñ quis cōmisit delictū in p̄sentia iudicis, occidēdo vel offendēdo aliquē. Secūdo qñ in aliqua cā ciuili vel criminali quis delinquit corā iudice, vt si testis falsum testimoniū dicat, vel pars falsos testes, vel probationes producat, vel notarius aliquid falsum subscribat, vel ad uocatus vel procurator aliquē dolū cōmittat q̄a statim iudex cū punire poterit sine aliqua solēnitāte, p̄cessu, vel p̄batione, ēt si nō fuerit sue iurisdictionis. text. est no. in. l. nullū. C. de testi. & ita disponit. l. fi. tit. 16. 3. par. & ita pōt itelligi. l. 8. tit. 20. 4. fo. ll. tutius tñ erit ēt in his casibus, q̄ iudex recipiat p̄bationes super tali delicto, ne aliqd sibi possit imputari: & q̄a fortē reus fecit ad suā defensionē, maximē cū talis p̄batio breui tēpore poterit fieri: vnde itā cōsulo, q̄ fiat & ita videtur velle: & cōsulare Io. An. in addi. ad spe. in tit. de noto. crimi. §. fi. nu. 12. & g. in. d. l. fori. in. g. pe. Itē principia liter quæro an iudex in delictis possit ex officio p̄cedere p̄ viā inquisitionis, in q̄ ar. reso. dico, q̄ regulr nō pōt iudex ex officio p̄cedere vel inquirere sup aliq̄ d' lictō: nisi mediāte legitimo accus. text. est in. l. rescrip. §. si q̄s acculato rē. ff. de mune. & hono. cuius verba sunt. Si q̄s

48
Crimen notorii quale

46
Iudex i crimine notorio non pōt recusari.

Limita.

47
Condemnatus in delicto notorio non pōt appellare.

Limita.

Dubium.

49
Iudex an possit ex officio procedere p̄ viā inquisitionis.

accusa-

accusatorē nō habet, ab honoribus prohiberi nō debet, quēadmodū non debet is, cuius accusator delititerit. & ibi notat Bar. Albe. & alij doctores antiq. tex. in. l. fi. ff. de in ius vocan. & ibi notat Albe. & tex. in. c. i. de accu. & ibi etiā doct. cōfirmatur auctoritate dñi & saluatoris nri dicētis, mulier vbi sunt qui te accusant? qd' tñ intellige, qñ iudex velit particulariter inquirere cōtra aliquā certā & determinatā psonā: secus vero si velit generaliter inquirere de delictis, vel de aliquo delicto in grē & in hac gñā li inquisitione reperiat aliquē culpabilē: nā tūc pōt ad inquisitionē particulārē & specialē dēcedere: & p̄bato delicto reū cōdēnare & punire. tex. est capitalis & expressus, qui sic debet intelligi in. l. cōgruit. ff. de officio p̄sidis. & ibi tenet & notat Bar. Albe. Bal. & tex. in. l. 4. §. i. ff. ad. l. iu. pecu. tenet ēt & declarat Bar. in. l. 2. §. si publico. ff. de adulte. 3. col. nu. 5. & nu. 9. Bal. in. l. ea qdē. C. de accusa. 7. col. & ibi An. 3. col. & alij do. Anch. in. c. q̄lter & qñ el. 2. de acuf. 7. col. nu. 38. Augustin⁹ in addi. An. de male. in parte. hęc est qdā inq̄sitiō. 2. fol. 4. co. v̄. si itē qñ iudex. Secūdo ēt p̄cedit inq̄sitiō particularis cōtra certā & determinatā psonā, qñ p̄cessit denūtiatio officialis publici ad hoc deputati. tex. est in. l. ea qdē. C. de accu. & ibi notat gl. or. Cinus. Bal. tex. in. l. diuus Adrianus. ff. de custo. reo. & ibi Bal. Albe. & p̄ ista iura: ita tenet Bar. in. l. 2. §. si publico. ff. de adulte. 3. col. nu. 7. & adde, q̄ qlibet iudex vel ciuitas, q̄ habeat merū iperū, pōt creare tales officiales publicos q̄ denūciant maleficia, ita p̄bat tex. in. l. 1. §. fin. ff. de offi. p̄fec. vrbis. & ibi notat Bar. & doc. antiq. tex. in. l. ea quidē. C. de accu. tex. in. l. ab accusatione vers. nūciatores. ff. ad turpi. tex. in. l. 2. C. de decu. lib. 10. & p̄ ista iura tenet Bar. in. l. diu⁹ Adrian⁹. ff. de custo. reo. & ibi alij doct. ex q̄ subinfertur, q̄ iudex vel ciuitas poterit in territorio suę iurisdictionis creare & cōstituere certū & determinatū fiscalē, & accusatorē publicū, q̄ accuset & prosequatur iniudicio maleficia, qñ nō est pars legitima, q̄ accuset, & eodē modo poterit iudex illū cōstituere in certa cā & delicto particulari, si nō sit cōstitutus gñalis. & in terminis probat tex. in. l. 2. C. de delato. lib. 10. & ibi not. Bar. Platea & alij doct. Tertio p̄cedit inq̄sitiō particularis qñ delictū est notoriū, vt si qs occidit hominē vel aliud delictū fecit publicē corā populo, vel maiori parte ei⁹, vel in p̄sentia iudicis sedētis pro tribunali, taliter q̄ habeat facti euidētiā. tex. est in. l. ea quidē. vers. verū. C. d' accus. tex. in. c. manifesta. 2. q. 1. tex. in. c. de manifesta ea.

cā & q. tex. in. c. que lotharius. §. in manifestis ea. cau. & q. tex. in. c. deus omnipotēs. §. qñ autē ea. cau. & q. tex. in. c. tua nos de coha. cleri. & mulie. tex. in. c. vestra. eo. tit. & vtrobiq;. Quarto procedit inq̄sitiō qñ in aliq̄ cā ciuili, vel criminali quis delinquat corā iudice, vt si testis falsum testimoniū dicat, vel pars falsos testes producat vel tabellio falsitatē cōmittat, vel aduocatus vel p̄curator dolū vel fraudē, p̄petret: q̄ tūc iudex pōt ex officio sine accusatore cōtra eū inquirere & punire. tex. est in. l. nullū. C. de testibus. tex. in. l. pe. C. de probat. tex. in. l. pe. C. q̄ accu. nō po. tex. in. l. 1. C. de calū. & vtrobiq; cō. doc. & ita tenet Bart. in. d. l. 2. §. si publico. ff. de adult. 4. col. nu. 10. v̄. quarta regula est & ibi cō. dd. Quinto procedit inq̄sitiō in delicto enormi & grauissimo puta heresis, maieftatis, falsę monete, cōtra naturā vel similitext. est in. l. manicheos. C. de hære. text. in. l. apostatarū. C. de apostatis. tex. in. l. nemo la. 2. C. d' iudēis. tex. in. l. 1. C. de falsa moneta & vtrobiq; docto. tenet ēt Bar. in. d. l. 2. §. si publico. ff. de adulte. 4. col. nu. 11. vers. quinta regula est. Spec. in tit. de inquisitione. §. qñ autē. 1. col. vers. duodecimo Bal. in. l. ea quidē C. de accusa. 7. col. in fi. & ibi alij docto. Sexto p̄cedit inq̄sitiō, qñ delictū cōmittitur in ecclesia. cōtra ecclesiasticas psonas. tex. est in. l. si quis in hoc genus. C. de epif. & eccle. & ibi notat Cinus petrus Iaco. Bar. Albe. & tex. in. c. in primis. §. si qs. 2. q. 1. tex. in. l. 4. §. i. ff. ad. l. iu. pecu. & tenet Specul. in tit. de inquisitione. §. qñ autē. 1. col. v̄. l. 4. siqs. Bar. in. d. l. 2. §. si publico. ff. de adul. 4. co. nu. 11. septimo p̄cedit inq̄sitiō ī delicto occulto p̄datorie cōmissio ita probat tex. in. l. 1. ad syllā. & in. §. occisorū eiusdē. l. & tenet Spe. in ti. de inq̄sitiōe. §. qñ autē. Octauo p̄cedit inq̄sitiō, qñ delictū iā puenit in notitiā iudicis p̄ accusationē de eo formatā, & accusator delitit vel mortu⁹ est: q̄ tūc iudex pōt inquirere & ex officio p̄cedere & punire. tex. est ī l. 2. C. de abo. & ibi. g. or. & tex. in. pe. ff. de pu. iu. & ibi Bar. tenet ēt specu. in tit. de inq̄sitiōe. §. 1. v̄. secūdō si accusator. Nono & finaliter dico q̄ licet nulla p̄cedēte fama vel indiciis non possit iudex ex officio p̄cedere vel inquirere cō aliq̄ certā & particulārē psonā, vt in iurib⁹ p̄i mis supra allegatis, q̄bus probat q̄ in delictis iudex nō pōt sine accusatore p̄cedere & neqs sine causa de aliquo delicto diffametur, & vt sumptus & expēse litis cuitētur p̄cedēte tñ fama vel indiciis & p̄sumptionibus delicti, bene pōt iudex in quolibet delicto p̄cedere ex officio p̄ viā inq̄sitiōis cōtra qlibet psonā particularem

Nota. 4.

Nota. 5.

Nota. 6.

Nota. 7.

Nota. 8.

Nota. 9.

Argum. 2.

Nota. 1.
de inq̄sitiōe parti
culari.

Nota. 2.

Nota. 3.

Tomi. III. Caput. I.

Argum. 1. cularē p sequētia. Primo q̄a regulariter de q̄libet delicto est pmissa accusatio ergo & inq̄sitiō, cū eius loco succedat & subroget̄ arg. text. in. l. pe. ff. de pu. iu. tex. in. l. 2. C. de aboli. tex. in. l. diuus la. 2. ff. de custo. reo. quē ad hoc dicit ibi Albe. alibi non reperit̄ text. in. l. 1. C. de custo. reorū text. in. c. q̄l̄t̄ & q̄n̄ el. 2. v̄f. ad corrigēdos de accus. text. in. ca. licet heli. de simonia. & ibi doc. Secūdo quia in quolibet delicto habet locū generalis inq̄sitiō, vt in. l. cōgruit. ff. de offi. pr̄xi. cū similib⁹: sed illa nō fit nisi ad effectū de scēdēdi ad particularē inq̄sitiōnē, ergo bene sequitur, q̄ indistinctē habet locū particularis inq̄sitiō p̄cedēte fama vel iudiciis: Tertiō & similiter facit tex. no. & expressus in autē. de collatoribus. §. iubemus & fi. coll. 9. vbi genericē d̄sponit, q̄ iudex possit inq̄rere & punire de q̄libet delicto, & in expresso istā sentē. & cōc. tenet Sali. in. l. ea quidē. C. de accus. 3. col. nu. 46. & āte cū ibi Faber. in breuiario. 4. col. & dicit ibi Alb. q̄ ita de cōsuetudine seruatur & certē in n̄ro regno ita practicat̄. tenet ēt Faber in. §. r. insti. de pub. iu. 2. col. v̄f. satis pōt dici. Io. An. in. c. felicitis. de p̄nis lib. 6. in nouella. 3. col. vbi dicit, q̄ hodie est generale, in oī delicto, vt iudex possit inq̄rere & punire, tenet ēt ḡadinus: in tract. male. fo. 6. 3. col. in. q. illa quomodo d̄ maleficiis cognoscatur vbi ēt dicit, q̄ ita obseruat iudices de cōsuetudine, qd̄ sequor & extēdo, vt p̄cedat & habeat locū nedū in delictis publicis sed ēt in priuatis, vt est de mēte p̄dictorū iuriū, & doctorū in locis vbi supra, ad de tñ q̄ si nō p̄cedenti fama, vel iudiciis iudex p̄cedat inq̄rere ex officio cōtra aliquē, saltem tenebit̄ p̄dict⁹ iudex ad expēsas, q̄ possunt ab eo peti t̄pe syndicus. ita notabit̄ Sali. in. d. l. ea quidē. C. de accus. 8. col. nu. 66. Item quero ā in inq̄sitiōne, q̄ iudex p̄cedit ex officio requirā solēnitatis requisita in accusatiōne. s. ānus, mēsis, locus, & alię solēnitates q̄ ponūt̄ in. l. libellorū. ff. de accus. & breuiter dico q̄ sic: q̄a cū inq̄sitiō succedat loco accusatiōnis, vt in. l. pe. ff. de pu. iu. & in. l. cōgruit. ff. de offi. pr̄xi. & in. l. diuus la. 2. ff. de custo. reo. sequitur q̄ eadē solēnitatis debet in ea interuenire, & in expresso ita tenet Iaco. But. in. §. 1. insti. de actio. Bar. in. l. 2. §. si publico. ff. de adul. 4. col. nu. 12. Bal. in. l. ea quidē. C. de accus. antepe. col. nu. 58. & ibi Sali. 5. col. nu. 55. inscriptio tñ ad p̄nā talionis nō requiritur: q̄a p̄pter officii cessat oīs dolosa suspiciō, vt in. l. 1. v̄f. sic. fin. ff. de offi. c. pr̄xi. pr̄to. & in. l. fi. C. ad. l. iu. repe. ita p̄bat̄ tex. in. d. l. ea quidē. C. de accus. & ibi. g. or. & tenet Bar. in. d. l. 2. §. si publico. ff. de adul. 4. col. nu. 12. sed certē

Argum. 2.

Argum. 3.

In inq̄sitiōne quasollemnitas requiritur.

Argum. 1.

q̄ ad me venior v̄r̄ opi. q̄ nulla requiratur solēnitatis. p̄ tex. cui nō pōt responderi in. d. l. ea quidē. C. de accus. cuius verba sunt, ea quidē q̄ p̄ officii p̄sidibus denūciant, & citra solēnitatis accusatiōnū posse p̄pendi in cognitū nō est, cōfirmat̄ p̄ dicta r̄ae: q̄a procedit iudex ex necessitate officii & adde pro p̄fecta declaratione huius articuli, q̄ p̄posita inq̄sitiōne ex officio iudicis si resultauerit p̄batio saltem sūmaria, vel iudiciū, statim in carcerabitur re⁹ & iudex recipiet ab eo iuramentū, iuxta. l. 4. tit. 29. 7. par. & dabitur ei copia inq̄sitiōnis & p̄ interlocutoriā assignabit ei iudex terminū p̄bationis suo arbitrio, infra qd̄ p̄ducere ēt iudex testes receptos in sūmaria informatione, vt citata, parte ratificēt dicta sua, & ēt poterit alios de nouo p̄ducere, & termino probatorio trāfacto fiet publicatio, & dabitur reo delinquēti copia p̄bationū, & depositionū, testiu, vt possit dicere & allegare quod velit cōtra p̄sonas eorū, vel q̄libet ēt iustā defensionē in ipsa cā, & negotio principali, & cōcludet̄ in cā & postea iudex p̄nūciabit sentētiā definitiuā absolūdo si nulla reperiat̄ cōcludēs p̄batio, vel cōdēnādo si plene sit probatū, vel pronūciabit reū esse torquēdū si reperiat̄ semiplenē probatū, vel aliqua indicia sufficiētia, sicut q̄n̄ iudex p̄cederet p̄viā accusatiōnis, & in effectū istā practicā & doctrinā probat̄ tex. in. c. qualr̄ & q̄n̄ el. 2. v̄f. debet de accusa. & ibi doct. tene ēt spe. in tit. de inq̄sitiōne. §. viso igitur. 3. col. v̄f. si autē. qd̄ certe reputo valde notabile & vtilis simū in practica. Itē quero si eo casu quo, iudex procedit ex officio p̄viā inq̄sitiōnis reperiat̄ plene probatū delictū possit & teneatur iudex imponere p̄nā ordinariā delicti, & breuiter & teneo & cōcludo, q̄ sic. ita probat̄ tex. formalis & expressus in. l. 2. v̄f. 1. C. de aboli. cuius verba sunt, sed aduersus nocētē reū inq̄sitiōne facta p̄na cōpetēs ingeratur, & ibi notat & cō. Ci. Albe. Sali. & p̄bat̄ ēt tex. in. l. 4. in. fi. C. de sepul. vio. ibi vel ad officii nunciauerit, q̄ p̄na prisce seueritati accedit & ibi ēt doct. tex. in. l. 4. v̄f. m̄adatis. ff. ad. l. iulīā peculatus ibi. & prout quisq; deliquerit animaduertēt. & illū ad hoc notat Bald. in. d. l. ea quidem. C. de accusa. antepe. colum. num. 57. secus tamen est de iure canonico: quia delinquens mitius punitur, q̄n̄ proceditur p̄viā inq̄sitiōnis tex. est bñ notādus in. c. inq̄sitiōnis. in. fin. de accusa. & ibi notat Abbas. 1. col. & 1. notabili Feli. 2. col. 3. notabili. Abbas in. c. qualiter & quando oel. 2. eo. tit. 4. col. ū. num. 20. Ancha. ibi. 2. col. Anania. 2. col. Feli. 1. col. 2. nota.

Quod

Si iudex quatenus teneatur imponere p̄nam ordinariam.

Quod tamen limita & intellige, nisi delictum probetur per confessionem partis, vel nisi delictum sit notorium: quia tunc etiam de iure canonico imponitur poena ordinaria ita Inno. in di. c. qualiter & quando el. 2. de accusa. qd' sequitur & reputat sibi singulare Abb. 4. quae omnino vide. Item quero an ciuitas, vel vniuersitas possit delinquere & puniri & videtur qd' non. Primò quia ciuitas vel vniuersitas est nomen iuris, & non habet animū, nec intellectū: sed est vnum corpus & quaedam persona representata per rectores & gubernatores. tex. est in. l. 1. §. quibus. ff. qd' cuiusq; vniuer. no. tex. in. l. 2. eo. tit. tex. in. l. sicut. §. si. eo. tit. tex. in. l. an vsu fructus. ff. de fideiussor. ibi quia hereditas defuncti vice fungitur, sicuti municipiū & curia & societas, & ibi notat Albe. tex. in. l. si quis in suo. §. fi. C. de inof. testa. tex. in. c. no. uit in prin. de his quae fiunt à praela. sine consen. capit. sed carens animo & intellectu, non potest delinquere nec puniri, vt in. l. 1. §. 1. ff. si qua. paupe. fe. dica. ibi nec enim dici pōt animal iniuriā fecisse, qd' sensu careat. tex. in. l. infans. ff. ad. l. cor. de fidei. tex. in. l. pe. §. si. ff. ad. l. po. de pa. tex. in. l. 1. in fi. C. de fal. mone. text. i. l. diu⁹ marcus. ff. de offi. prae. text. in. l. §. 1. §. 1. igitur. ff. ad. l. aq. cōfirmatur, qd' in delictis requiritur dolus, voluntas, & consensus delinquentis, vt in. l. in. l. cornelia. ff. ad. l. corne. de fidei. & in. l. 1. ff. de furtis cum simi. & talis dolus, vel consensus non pōt cadere in ipsa ciuitate, vel vniuersitate, cū sit persona ficta vel praesentata. tex. in. l. 1. ff. de libertis vniuersitatū ibi. mouet enim, qd' consentire non possunt. tex. in. l. 2. §. deinde el. 2. de origine iuris tex. in. l. 1. §. si. ff. de acqui. posse. Secundo pro ista sen. & con. fa. cit tex. in. l. sed si ex dolo. §. 1. ff. de dolo. vbi dicitur qd' contra ciuitatē, vel vniuersitatē non datur actio de dolo: quia dolū vel delictū nō pōt cōmittere cuius verba sunt, sed an in municipes de dolo detur actio, dubitatur & puto ex suo quidem dolo actionē nō posse dari, qd' enim municipes dolo facere possūt. & ibi not. g. or. & Bar. Sed in hoc articulo dico, qd' ciuitas vel vniuersitas non pōt delinquere vere, & proprie: quia delictū requirit, verā & propria personā, sed bene pōt delinquere saltim improprie & ficte per rectores & gubernatores ei⁹ & poterit ex tali delicto puniri. & in expresso istā sent. comprobatur text. singul. in. l. metum la. 3. §. animaduertēdū, ff. qd' met⁹ causa vbi dicitur, qd' ciuitas, vel vniuersitas pōt inferre alteri metum & violentiā, & tenetur ex illo delicto, cuius verba sunt, & ideo siue singularis, siue

persona ea, quae metum intulit, vel populus, vel curia, vel collegiū, vel corp⁹, huic edicto locus erit, & ibi notat & cōm. Odo. Albe. Bal. & Ang. Secūdo facit tex. in. l. aliud. §. refertur. ff. de regu. iu. & ibi tenet gl. or. Bar. & dd. Tertio generaliter facit: quia indifferēter & indistincte factū ab ipso consilio & rectoribus ciuitatis, vel à maiori parte, censetur factū à tota ciuitate, vt in. l. quod maior. ff. ad municipales & in. l. nulli. ff. quod cuiusq; vniuersitatis nomine. & probant iura superius allegata & in terminis ita dicit gl. or. in rubr. C. quae sit longa consue. quam dixit vnicam Ang. in proposito in dict. §. animaduertendum: sed certè expressè probant iura per me superius allegata. Quarto facit tex. no. in ca. 1. §. si quis verò ausu temerario & in. §. iniuria de pace tenenda & iuramento firmanda. vbi dicit, qd' ciuitas, vel opidū pōt delinquere rumpendo pacem, & punitur tam ciuilitate quā criminaliter. Quintò facit tex. in aut. casta & irrita. C. de sacro. eccl. tex. in aut. itē nulla cōmunitas. C. de epis. & cle. vbi ciuitas, vel vniuersitas aliquid statuēs cōtra libertatē ecclesiae, vel ecclesiasticarū personarū debet puniri. Quod tñ intellige, quando deliberato proposito & cōmunicato cōsilio ciuitas vel vniuersitas fecerit, vel iussit fieri: quia tūc videtur fecisse & deliquisse tanq̄ vniuersitas: secus verò aliās: quia tunc non videtur facere, vel deliquere vniuersitas, sed singulares personae. vnde si oēs homines alicuius ciuitatis, vel opidi vel minor pars eius ex improviso, & non deliberato proposito irruerūt, & occiderūt aliquē vel aliud delictū cōmiserūt, nō dicitur vniuersitas deliquisse: sed singulares & particulares personae. ita probatur text. singul. in. l. semp. §. in sepulchro. ff. qd' vi, aut clā. quae ibi dicitur sing. & non alibi Bart. & Ang. de peru. illū ē tex. reputat singul. & vnicū Pau. de Cast. in. l. si quis id quod. ff. de iuris. om. iu. fin. col. nu. 14. facit etiā bonus tex. & ibi doc. in. l. 2. C. de praediis decurionū lib. 10. Et ita voluit gl. or. in. d. l. sed & si. §. 1. ff. de dolo. gl. in. l. sicut. §. 1. ff. qd' cuiusq; vniuer. no. & ibi notabiliter Pa. de Cast. gl. Bar. & dd. in. l. aliud. §. refertur. ff. de reg. iu. & in effectu istā doctrinā & resolutionē ponit magistraliter Bar. in. l. aut facta. §. si. ff. de poenis. 1. col. nu. 2. Odo. Albe. Bal. Ang. & alij doct. in. d. l. metū la. 3. §. animaduertēdū ff. quod metus cā. Spe. in tit. de accusato. in. fi. vers. qd' si vniuersitas An. de Pe. in. l. 2. C. qd' accusa. nō po. Gādinus in tract. male. in ti. de homicidiariis §. si. itē pone. fo. 35. Inn. in. c. grauē d' sen. excō. Car. qd' bene loquitur. c. dilect⁹ el. 2. de limo

Argum. 2
Argum. 3

Argum. 4

Argum. 5

Ciuitas vel vniuersitas non possit delinquere & puniri.

Animalis inanimatus non dicitur fāctus.

In delictis.

In delictis.

Ciuitas improprie delinquere dicitur.

Argum. 1.

simonia. 2. colum. 6. & ibi Abb. Panor. 3. colū. nu. 20. Ancha. 2. col. nu. 9. Ioan. de Ana. 4. col. & ibi alij docto. Cardi. Imo. in cle. 1. de pænis Oldra. in cons. fu. cōsi. 65. fi. col. Ang. de peru. con. 246. Iaso. vbi valde cōmendat in. l. ciuitas ff. si cert. petat. 1. col. Dubium tamen est qualiter ciuitas vel vniuersitas puniatur & breuiter & resolutiue dico q̄ in delictis, in quibus tantū venit imponēda pœna pecuniaria, illa bene cadit in ciuitatē, vel vniuersitatem: & fiet solutio de bonis eius, & si non habeat bona sufficientia, cogetur imponere collectā, vt in l. 1. §. fin. ff. quod cuiusq; vniuersitatis nomine & ibi tenet gl. or. tenet etiā & declarat Bart. in l. 4. §. actor. ff. de re iudicata & ibi cōmuniter moderni: in delictis verò, in quibus venit imponenda pœna corporalis, videtur, q̄ nō possit puniri: cū ciuitas vel vniuersitas sit persona ficta, & representata intellectualis & insensibilis, vt supra dixi & fundauit: ergo nullo modo sit capax pœnæ sensitivæ, nec potest dici, q̄ puniatur oēs personę & ciues prædictę ciuitatis, vel vniuersitatis: quia scđm hoc punirentur infantes minores, mulieres & maiores inculpabiles: quod esset iniquū. Sed resolutiue dico, q̄ si delictū est grauissimū, & enorme p̄pter quod vnus pōt puniri pro alio vt filius p̄ patre, vt in crimine læsæ maiestatis diuinæ vel humanæ vt in. c. statutum de hæreticis in 6. & in. c. felicis de pœnis eodem libro & in. l. quisquis. §. filii. C. ad legē iuliā maiestatis. tūc isto casu bene pōt ciuitas vel vniuersitas criminaliter & capitaliter puniri, ipsam diruendo & aratro subuertendo, sicut cōtingit in Cartagine, quę passa est aratrum: quia illa reputatur pœna mortis ciuili. Singulares tamē personæ non debent puniri: quia non deliquerunt, ita probat text. capitalis & expressus in l. l. si usufructus ciuitati. ff. quibus modis usufructus amittatur cuius verba sunt. si usufructus ciuitati legetur, & aratrum in ea inducitur, ciuitas esse definit, vt passa est Cartago: ideoq; quasi morte definit habere usufructū & ibi notat & cōmē. Bar. & Albe. & licet tūc nō culpabiles careāt ciuitate, nō est incōueniens, cū sit tale delictū: in quo vnus pōt puniri pro alio, in priuatione bonorū habitationis, & famæ. Si vero nō sit tale delictū grauissimū & enorme: sed delictū simplex & cōmune, vt homicidiū, violentia, vel quodlibet aliud simile delictū: tūc quia pœna mortis vel alia pœna corporalis, quæ ex tali delicto veniret imponenda, nō pōt cadere in ciuitatē vel vniuersitatē: quia non est persona vera propria & ani-

mata: tūc illa pœna mortis vel corporalis alterabitur & commutabitur in aliā arbitrariā: quæ in iure nō ex causa bene pōt iudex pœnā alterare, & in aliā cōmutare: vt in. l. quid ergo. §. pœna grauior. ff. de his qui notant. infa. & in. l. hos accusare. §. omnibus. ff. de accusat. & ad hoc reputat mirabilē ibi Bar. & cōm. ceteri doctores not. et Ang. de male. in parte quas si nō soluerit infra decē dies, amputetur sibi manus dextra & isto casu non diruetur nec subuertetur aratro, ne puniantur innocētes: cum delictū nō sit tale, propter qd' alteri inferatur pœna & in expresso: ita tenet & declarat Bar. in. d. l. aut facta. §. si. ff. d' pœnis in locis per me supra allegatis: iuxta qd' tñ se offert pulchrū & necessariū dubiū, si in prædictis casib' modo delictū sit grauissimū & enorme, modo simplex & cōmune, si vltra hoc q̄ ipsa ciuitas vel vniuersitas puniatur modis prædictis, si debeant et puniri ipsæ singulares & particulares personæ, quæ vere & realiter illud delictū cōmiserunt & videtur q̄ non: quia pro eodē delicto nō debet quis duplici pœna puniri, vt in. l. senatus cū materia. ff. de accusa. Sed teneo cōtrariū: imò q̄ ipsa ciuitas & vniuersitas puniatur tanquam mandans, & singulares & particulares personæ, tanquam madatariæ: nec vnus pœna releuat alios. arg. tex. in. l. non ideo minus. C. de accusa. & in. l. non solū. §. si mandato. ff. de iniuriis & in. l. 1. §. incidit. ff. ad Turpi. & in. l. hæc verba. ff. de adult. & in expresso isto fundamento & ratione istam sent. & cōclu. tenet Pau. de Cast. in. l. sicut. §. colū. ff. qd' cuius vniuer. nomi. C. in. l. si quis in tantā C. vnde vi. pe. col. & ibi Iaco. 3. col. Ioā. Monā. in. c. felicis de pœnis in. 6. 3. col. & ibi Io. And. fi. col. Cardi. notabiliter in. c. dilectus el. 2. de simonia. fi. col. & ibi Abb. fi. col. & q. Io. de Ana. ante pe. col. 4. q. Bar. qui non allegatur in. l. aut facta. §. si. ff. de pœnis. fi. col. nu. 12. Ex quo inferitur, q̄ eadē rōe & à fortiori debēt puniri ipsi rectores & gubernatores, qui consilium & mandatū dederunt, & ita est de mente omnium in locis vbi supra. & ita nris tēporibus fuit visum & practicatū, q̄n aliquæ ciuitates huius regni fuerūt rebelles contra principē & imperatorē n̄rum: nā licet cōmuni cōsilio deliquerunt: tñ etiā fuerūt punitæ personæ particulares & singulares: quæ vere & realiter cōmiserunt delictū & similiter ipsi rectores & gubernatores culpabiles. Item quæro an minor possit delinquere & puniri, pro cuius perfecta intelligentia & declaratione ante resolutionem huius articuli generaliter quæro, an & quādo minor

33
Ciuitas delinques qualiter puniatur.

Argumen.

Resolutio.

Pœna mortis vel alia corporalis alteratur in aliam si cadit in ciuitatē.

54
Si puniatur ciuitas an et puniantur singulares personæ.

55
Quæstio præcipua.

minor

minor possit facere omnes alios actus, & in q̄
 etate sic capax eorum: & breuiter & resoluti
 ue, dico q̄ in primis minor viginti & quinque
 annorū maior tñ. 14. & mulier maior. 12. pōt te
 stari & codicillari. tex. est in. l. qua etate. ff. de
 testa. & dixi suo loco in propria materia. Itē
 ē minor in prædicta etate pōt contrahere: tñ
 si sit læsus pōt restitui, vt ē dixi in ppria ma
 teria cōtractuū. Itē minor non pōt esse in iudi
 cio ante. 25. añū sine autoritate curatoris. text.
 est cū materia in. l. clarū. C. de auto. præstā. itē
 minor. 25. annorū maior tñ. 14. masculus & fe
 mina maior. 12. pōt cōtrahere matrimonium
 text. est in. l. minorē. ff. de ritu. nuptiarū text.
 in. c. 1. & in. c. cōtinebatur & c. de illis & quasi
 p totū de d' sponla. impu. itē talis minor. 25. an
 norū maior tñ. 14. pōt esse iudex text. est in. l.
 quidā consulebāt. ff. de rei iudi. quod intellige,
 q̄ est per electionē: secus si p successionē, vt si
 lius regis vel alterius dñi: quia iurisdicō. de
 bet exerceri per curatorē. tex. est in. c. grādi d'
 supplē. negli. præl. Itē minor. 25. annorū maior
 tñ. 17. pōt esse aduocatus text. est in. l. 1. §. pueri
 tiā. ff. de postulā. & ibi cō. scribētes. Itē minor
 25. anno. maior tñ. 17. pōt esse doct. arg. text.
 in. d. l. 1. §. pueritiā. ff. de postu. & ibi tenet Bar.
 Itē minor. 25. anno. maior tñ. 14. pōt esse tabel
 lio. vel notarius. ita probat text. in. l. impuberē
 ff. ad. l. corne. de fal. & ibi tenet expresse Bart.
 & alii. dd. decurio. tñ nō pōt esse minor. 25. an
 tex. est in. l. spurii. §. 1. ff. de decurio. & ibi tenet
 Bar. neq; obstat q̄ talis minor pōt esse iudex,
 si habeat decimū octauum annū, vt supra di
 ctū est: quia decurio. vltra vocē, quā præbet in
 consilio habet curā & administrationē bono
 rū ciuitatis, quæ non cōpetit minoribus etiā
 in suis propriis bonis, vt in. l. 1. & per to. ff. de
 mino. itē minor viginti & quinque annorū ma
 ior tñ. 20. pōt esse arbiter. tex. est in. l. cum lege
 ff. de arbi. nec obstat q̄ arbitria sunt redacta
 ad instar iudiciorū & tñ pōt esse iudex post.
 18. ann. vt supra dictū est: quia iudex eligitur
 à rege vel principe: arbiter verò à priuatis per
 sonis. Itē à sententia iudicis habet locū appel
 latio: à sententia verò arbitri non. ita glo. ord.
 in. c. cū vecisimū de offi. deleg. Alex. & moder.
 in. l. quidā consulebāt de rei iudi. aduertēdū tñ
 licet quis nō possit esse iudex: nisi post decē
 & octo annos: tñ illud est verū & procedit, q̄
 do est iudex per electionē: secus tñ est, si sit iu
 dex per successionē: quia tunc bene habet &
 acquirit totā & vniuersalē iurisdicō. vt suc
 cessor in regno, ducatu, comitatu, vel alio ti
 tulo & dignitate, & tunc executio sententiæ,

& iustitiæ fit nomine eius. ex quibus se offert 56
 alta & subtilis difficultas, an rex, vel princeps
 dux, comes, vel marchio, vel alius dñs tēpora
 lis teneatur de iure & conscientia præcisē &
 inuitus recipere tutorē vel curatorē. Et indu
 bitanter tenet q̄ si sit minor pubertate, & sic
 minor quatuordecim annorū, & præcisē & ne
 cessario tenetur recipere tutorem quia in illa
 etate nullum actum per se gerere possit: ergo
 à fortiori nec iurisdicōnem exercere, vt in. l.
 1. & per totū. ff. de tutelis & in. l. 3. & per totū
 ff. de legi. tute. confirmatur ēt ratione: q̄ in
 tali minore est defectus naturalis, qui nō pōt
 suppleri: nisi per legitimū tutorē. vt in. §. fi. in
 sti. de Atiliano tutore, tex. in. §. 1. & per totum
 in. l. quibus modis tutela finitur. tex. in. l. nec
 nō. ff. de tute. & ratio. distra. tex. melior de iu
 re in. l. cum prætor. ff. de iudi. & vtrobq; cō
 mun. doct. maius tamen & principale dubiū
 est, an adultus maior. 14. annorum, qui est suc
 cessor vniuersalis iurisdicōnis in regno, du
 catu, comitatu, vel alio titulo tēporali, teneat
 tur recipere curatorē: & videtur q̄ nō, sed pos
 sit solus sine eo regere & gubernare. arg. text.
 in. l. qui habet. §. 1. ff. de tutelis & in. §. inuiti in
 sti. de cura. vbi habetur: q̄ adolescētēs post pu
 bertatē quatuordecim annorū non tenentur
 inuiti recipere curatores, & ibi tenet commu
 nis opi. doct. ergo si hoc est in priuata perso
 na à fortiori erit in principe, vel alio domino
 temporali, confirmatur ēt: quia q̄ quis est ca
 pax alicuius iuris, officii, vel dignitatis, in con
 sequentiā efficitur habilis, & idoneus ad omnia
 sibi cōnexa & accessoria, & per cōsequēs pōt
 illud exercere, & administrare tā in iudicio, q̄
 extra argu. text. in. c. cū deuotissimā. 12. q. 2. &
 in. c. dilecti de arbitris vbi habetur q̄ femina
 q̄ alias nō pōt esse iudex, vt in. l. femina de re
 gulis iuris. pōt esse iudex & iurisdicō. ex
 cere ratione dignitatis, & successionis. Rursus
 ēt cōfirmatur, q̄ talis rex vel princeps, vel dñs
 tēporalis ppter multos peritissimos literatos
 & sapiētes viros sibi assistētes præsumitur nō
 errare. Postremò ēt cōfirmatur: quia salomō
 licet erat iuuenis fuit creatus, & electus à deo
 & dño nō in regē: vt habetur paralipomeno
 12. cap. & ecclesiasti. 14. Sed his nō obstatibus
 cōtrariū est tenēdū, imo q̄ rex vel princeps, vel
 alius dñs tēporalis minor viginti & quinque añ
 nis successor in maioratu, vel dignitate, teneat
 recipere curatorē, licet alia priuata psona q̄ sit
 minor nō teneat recipere. primo q̄ in illa et
 ate cōsetur esse defectus naturalis qui non po
 test suppleri.

Rex minor
anteneatur
inuitus reci
pere tutorē

Dubium no
tabile.

Confirmat

Femina q̄
do possit es
se iudex.

Confirmat

Confirmat

Argum

Argum. 2 Secundo & principaliter, quia decurio deputatus ad regendam & gubernandam rem publicam debet esse maior viginti & quinque; an non ut in l. spuris. §. 1. ff. de decurionibus ergo a fortiori rex princeps, vel alius dominus, qui est positus ad gubernationem totius regni teneatur illud recipere argu. text. in l. ad rem publicam. ff. de mune. & hono. *Argum. 3* Tertio, quia minor viginti quinque; annorum non habet legitimam personam standi in iudicio, ut in l. clarum. C. de auto. praes. ergo a fortiori non poterit praesidere in iudicio ad alium iudicandum & in expresso ista sen. & co. tenet Old. in cos. 52. Ioan. And. in addi. ad spe. in rub. de tutore. Bar. in l. quidam consulebat. ff. de re iudi. si. col. Albe. in rub. C. qn tuto. vel cura. esse desi. Ia. An. in rub. de delictis puerorum. Alex. & Iaso. in l. si. C. de testa. mili. Ana. in rub. de delictis puerorum. Ant. Curs. in tractat. de potestate regia. 3. par. 18. q. fo. 94. 2. vol. domi. & Anch. in c. gradi de suppl. negli. praes. lib. 6. nec obstat quod iudex possit exercere iurisdictionem in 18. anno. ut in allegata. l. quidam consulebant. ff. d' re iu. quia non est vniuersalis gubernatio nec facultas administrandi & alienandi bona, sed iuxta hoc est nouus & singularis articulus per quem debeat dari talis curator & videtur quod debeat dari per consilium regale, quod totum regno & gubernationi praesert, argu. text. in l. hereditas la. i. ff. d' acqui. re. do. tex. in l. haeres & hereditas. ff. de vluc. cu. similibus. secundo & principaliter potest dici quod populi & eorum procuratores congregati, qui representant totum regnum, possint dare curatorem: quia antequam regna essent condita populi habebant iurisdictionem & postea transferunt in reges. vnde cum hoc casu deficiat rex propter minorem aetatem, populi provideant de curatore, vel aliter & 3. dicamus quod hoc casu sumus pontifex provideat principi minori de curatore cum representet in terris deum & dominum nostrum, qui est dominus vniuersalis in mundo & in terminis ita tenet Io. imo. i. c. gradi de suppl. negli. pre. que ego sequor per fundamenta & rationes eius. Quibus sic visis & examinatis redeundo ad propositam quaestionem, an minor possit delinquere & puniri, magistraliter & resolutiue dico, quod minor, qui est infans vsque ad septem annos, non potest delinquere nec puniri ex delicto: quia non habet animum, intellectum, nec iudicium rationis, ut possit ei dolus vel culpa imputari. tex. est capitalis & expressus in l. infans. ff. ad l. Corne. de fca. cuius verba sunt, infans vel furiosus, si hominem occiderit lege Cornelia non tenet, cum alterum innocetia consilii tueret, alterum facti in feli-

citas excusat. & ibi notat. g. or. tex. in l. impuberem. ff. de furtis tex. in l. 5. vers. sed & si infans ff. ad l. aq. tex. in l. 1. vers. impuberes. C. de falsa moneta ubi ponitur ratio: quia talis aetas quod videt ignorat. tex. in l. si quis in suo. §. si. C. de in offi. testa. tex. in c. illud relat. 15. q. 1. tex. in c. 1. & 2. de delictis puerorum tex. in cle. 1. de homicidio & vtroque; doct. & idem est si talis minor sit proximus infantiae. Ita probat tex. in §. pupillus vers. 1. in fit. de inuti. stipu. cuius verba sunt, Nam infans, & qui infantiae proximus est, non multum a furioso distat: quia huiusmodi aetatis pupilli nullum habent intellectum, & dicitur proximus infantiae a septem annis usque ad decem, & dimidium: nam si infantia durat vsque ad septem annos, ut in l. si infanti. C. de iure delibe. & ibi notat Bar. & co. opi. & tenet. g. or. quae enumerat aetates in proaemio sexti in verbo perfecta & in l. 1. §. pueritia. ff. de postulando, & pubertas dicitur in decimo quarto anno. ergo illud medium tempus diuiditur, & sic vsque ad decem annos & dimidium dicitur proximus infantiae, & post decem annos & dimidium vsque ad quatuordecim, dicitur proximus pubertati: & hoc in masculo, femina vero dicitur proxima infantiae vsque ad nouem annos & dimidium: postea vero vsque ad duodecim dicitur proxima pubertati: & in expresso ita tenet gl. ord. in l. pupillum. ff. de regu. iu. gl. in l. 1. ff. de noua. gl. in §. in summa in fit. de obliga. quae ex delict. nas. gl. in §. pupillus in fit. de inuti. stipu. & istam sentent. & conclu. tenet Bart. in l. 1. ff. de noua. 2. col. nu. 6. & ibi Pau. de Cast. & Ioan. de Imo. Bald. tñ in l. excipiuntur. ff. ad Sylla. post Guillel. tenet quod in delictis ille dicatur proximus pubertati, qui parum distat a pubertate, & dicitur parum distare per dimidium annum arg. text. in l. 3. §. pe. ff. de libe. exhibe. qui tex. parum probat sed melius facit tex. in l. non tantum. ff. de excusa. tuto & illud dictum Bal. sequitur & reputat singulare Iaso. in autem. sacrama. puerum. C. si aduer. ve di. 4. col. & ante eos tenet gl. innocet. Hosti. & alii doct. in c. continebat de desp. impu. Sali. tñ in l. impunitas. C. de poenis. 1. col. u. fuit in 3. opinione. si quod relinquatur iudicis arbitrio tamquam a iure non decisum arg. tex. i. l. 1. §. 1. ff. de iure delibe. sed superior prima opinio est vera, communis, & tenenda in iudicando & consulendo, quae fuit bene confirmata de iure pro qua est hodie in nostro regno. l. 9. tit. 1. 7. part. & l. 15. tit. 1. 1. par. melior & expressior in l. 6. titu. §. 6. par. & in l. 4. tit. si. 6. par. & l. 8. tit. 31. 7. par. & l. 3. tit. 8. 7. par. & in rem est verum, quod talis minor infans vel proximus infantiae non tenetur ex delicto,

Proximus infantiae dicitur.

Proximus pubertatis quis.

Minor an possit puniri ex delicto.

57

lieto, vt procedat etiam si sit doli capax gl. in. l. impuberē. ff. de furtis Similis tñ gl. in. l. impunitas. C. de poenis & in. l. qui iurasse. ff. de iu. iu. v. bi dicit, q̄ infans iuris fictiōe nihil præsumit cōtra quē nō admittit p̄batio in contrariū & istā sent. & cōcl. tenet Augu. in addi. ad An. demale. in parte sciēter dolose fo. 48. vers. quid de infante vbi dicit q̄ ex hoc in cōtingentia facti eripuit quēdam puerū ferrariē, qui occiderat alium, & apertē probāt. ll. par. supra allegatā, & licet reperiamus in sacra scriptura infantē quinq; annorū propter eius assidūā blasphemiam fuisse raptum de manibus patris, vt dicit beatus Gregorius in. 4. lib. dialogi. 19. c. & refert Host. in. c. 1. de delict. puerorū & Lucas de pēna. in. l. oēs. C. de dela. lib. 10. 3. col. tñ illud miraculose & iudicio dei fuit factum & contigit & ea quæ nutu dei agūtur, nō sunt sub aliqua lege vt in c. dua. 19. q. 2. Minor vero q̄ iā est pubes vel proximus pubertati bene pōt delinquere, & tenetur ex delicto. tex. est in. l. pupillū. ff. de reg. iu. cuius verba sunt pupillū q̄ proximus pubertati sit, capacē esse furandi & iniuriæ faciēdæ tex. melior de iure in. §. in summa insti. de obli. q̄ ex delict. naf. & idē disponit lex. 9. tit. 1. 7. par. & l. 15 tit. 1. 1. par. & lex. 6. tit. 5. 6. par. cuius ratio est: q̄a eo ipso q̄ talis minor est pubes, vel proximus pubertati præsumitur doli capax, & habere sensum & intellectum ad delinquendū. ita probāt p̄dicta iura præcipuē tex. in. d. §. in summa ibi si proximus pubertati sit, & ob id intelligat se delinquere & ibi notat Ange. de Arc. & alii. dd. Cōfirmatur ēt: q̄a delictū est prohibitū de iure diuino & naturali, in quo nō est tolerabilis ignorātia: q̄a ex ipso instinctu naturæ cuilibet constat nō lædere alterum, & quod sibi non vult alteri non facere. ita probat. tex. in. l. 1. ff. de fur. tex. in. l. venia. C. de in ius vocā. & ibi Pau. de Cas. & alii doct. tex. in. l. si adulteriū cū incesta. §. stuprū. ff. de adul. tex. in. l. probrum. ff. de verb. sig. tex. in. l. si qs id quod. ff. de iuris. oī. iu. & habetur ex odi. 20. ca. vnde cū talis minor in illa ætate reputetur capax iuris n̄alis meritō tenetur & punitur ex delicto, & non pōt excusari. Ex q̄ ratioe inferē, q̄ talis minor non pōt resisti aduersus delictū cōmissum & pēnā eius tex. est in. l. si ex causa. §. nūc videndū. ff. de mino. tex. in. l. auxiliū. §. in delictis eo. tit. tex. in. l. 1. C. si aduersus delictū cuius verba sunt, in criminibus quidem ætatis suffragio minores non iuuātur: & enim malorū mores infirmitas animi non excusat Itē adde, q̄ superior conc. & doctrina, q̄ habet, q̄ minor pubes vel proximus pubertati tenetur ex delicto, debet intelligi, q̄n

delictū consistit in faciendo: secus tñ est si consistat in omittēdo vel negligēdo: q̄a tūc non punitur. tex. est in. l. 2. C. si aduersus delictū vbi licet mater, quæ nō petit tutorē filiis suis priuatur ab eorū successione: tñ si est minor viginti quinq; annorū, nō priuatur: & ad hoc notat ibi Azō. in summa & cō. doc. tex. in. l. minoribus. C. de his q̄bus vt indignis. vbi habetur, q̄ heres minor. 25. annorū. qui non vindicauit necē defūcti, nō priuatur hæreditate & ad hoc notat ibi Pau. de Cast. tex. in. l. 1. §. impubes. ff. ad fylla. & ibi Bar. & doc. antiq. tex. in. l. 3. §. 2. eo. tit. tex. in. l. excipiuntur. eo. tit. tex. in. autē. si captiui. C. de epif. & de. tex. in. l. 1. vers. impubes. C. de falsa moneta & ibi Cinus Sali. tenet ēt Anania & canonisse in. c. 1. de delictis puero Similiē minor impubes ēt proximus pubertati non tenetur ex delicto carnis. (adulterio, stupro & simili: q̄a excusatur ex defectu & impotentia naturali cū cēseatur incapax illius delicti propter ætatē tex. est singularis in. l. si minor. ff. de adulteriis & ibi gl. or. Iaco. de Ra. Albe. & Ang. tex. in. c. 1. de delictis puerorū & idē disponit. l. 9. tit. 1. 7. par. 1. & 15. tit. 1. 1. par. ex quibus inferitur, q̄ si ante pubertatē quis esset viri potens, teneret & in expresse ita tenet docto. in. d. l. si minor. ff. de adulte. & facit tex. in. c. à nobis & in. c. de illis el. 2. & c. fi. de spon. impu. vbi habetur q̄ licet inter impuberes nō cōsistat matrimoniū: tñ si malitia suppleat ætatē, quo ad copulā, bene valet & tenet matrimoniū. confirmatur q̄a in hoc delicto carnis aliq̄n malitia suppleat ætatē, & ita refert Gregori⁹ in dialogo q̄ quidā puer nouē annorū nutrice suā grauidauit. refert ēt gl. in. c. 1. 20. q. 1. sed aduertendū q̄ in hoc subti- li & necessario articulo ego teneo contrariū, imō q̄ indistinctē in delicto carnis nullo modo tenetur impubes licet sit viri potens, & malitia suppleat ætatē per iura supradicta, quæ generice & in distincte loquuntur q̄ talis minor non teneatur. Item ēt ex eo q̄, dixi in infante, q̄ licet malitia suppleat ætatē, non tenetur ex delicto. Nec obstat ratio prædictorum doctorum: quia licet in matrimonio confidetur viri potentia de iure canonico, & similiter in accessu cum virgine, vt teneatur eam ducere in vxorem, vel dotare, vt in cap. primo de adulteriis: quia talis mulier remaneret decepta, & absque omni remedio. Tamen quo ad delinquendum & puniendum delictum carnis, debet attendi dispositio iuris ciuili: quia remedium illius mulieris corruptæ non consistit in punitione delinquentis. Ex quibus alias defendebam quendam minorem vndecim

minor et pubes quando non tenetur ex delicto.

Conclusio. 1.

Conclusio. 2.

Malitia supplet ætatē in delicto carnis, Gregorius.

60

Argum. 1.

Tomi. III. Caput. I.

Casus notabilis de im pubere somerico.
 annorum, qui habuit accessum contra naturam ad canem, & iemisit semen: & probatum fuit delictum, & ostendi iudici prædicta iura: & tandem obtinui, licet cum difficultate & liberatus fuit.

Agum. 2
 Ex quibus etiam infero, quod si aliquis maior & pubes stuprauit & cognouit per vim aliquam virginem immaturam minorem, & impubere tenetur pena ordinaria delicti, modo ipsa puella sit viri potens, & possit corrumpi. modo non si verò ipse sit minor & impubes, non tenetur, licet sit viri potens & malitia suppleat ætatem: & in terminis ita tenet Sali. in. dic. l. impunitus C. de poenis similiter & tertio minor impubes etiam proximus pubertati non tenetur ex delicto, quod tantum est punibile per statutum, vel consuetudinem, & non de iure communi, vel lege regia, que quo ad nos est ius commune ita probat tex. singu. in iure in. ca. 2. de delictis puerorum quem ibi notant & summe commentant omnes doctores. & reputat singularem Romanam in singularibus suis. singulari finali: ex quo inferitur quod si in aliquo loco sit posita pena extrahentibus frumentum, vinum, vel aliam quamlibet rem, vel genericè sit posita pena venientibus contra aliquam ordinationem novam inductam à ciuitate, villa, vel opido, non tenebitur minor impubes, qui contrauenerit, licet sit doli capax: crederem tamen quod isto casu, licet pubes, & sic adultus mero iure teneatur: tamen posset restitui, cum delictum non sit punibile de iure naturali vel communi.

61
 Minor impubes non tenetur ex delicto quod est tantum punibile per statutum.

62
 Proximum pubertati, vel iam pubes mitius debet puniri

Item adde principaliter quod licet minor 25 annorum postquam est pubes, vel proximus pubertati, teneatur ex quo cunq; delicto, quod consilii in faciendo, ut dictum est: tamen non debet puniri pena ordinaria: sed mitius propter ætatem tex. est notabilis & expressus in. l. auxilium. §. in delictis. ff. de mino. vbi nisi quatenus interdum miseratio ætatis ad mediocre poenam iudicem produxerit. & ibi commun. docto. & idem disponit. l. 4. titu. fi. 6. par. & l. 9. titu. l. 7. part.

63
 Dubium.

Pulchrum tamen & necessarium dubium est an hoc casu iudex teneatur de necessitate minorare poenam, an verò sit in eius arbitrio, & videtur quod non teneatur præcisè minorare poenam: sed hoc resideat in eius libero & absoluto arbitrio: & si non faciat non dicitur grauare partem, nec poterit ex hoc appellari, nec tenebitur in syndicato. ita videtur expresse probare text. in. l. auxilium. §. in delictis & ita significat eius verba & expresse tenet ibi Albe. tenet etiam Bald. in. l. quicunq; C. de seruis fugi. quinta columna. & ibi Sali. secunda colum. num. septimo

firmat etiam Bald. qui no. loquitur in. l. quid ergo. §. poena grauior. ff. de his qui notan. infra. secunda lectura septima colum. num. duodecimo Anania in capit. sicut de iudæis pen. columna. Sed his non obstantibus ego teneo contrarium imo quod iudex teneatur minorare poenam aliàs dicitur grauare partem, & ab eo iuste potest appellari vel teneretur in syndicato: quia minor ætas est iusta causa, per quam ipso iure minuitur delictum, & eius poena. Confirmatur etiam: quia in his, quæ iudicis arbitrio committuntur, si iudex iniquè arbitretur, & in ferat grauamen, potest ab eo appellari: nisi commissum sit libero & absoluto arbitrio, ut est gloss. singu. iuncto text. in. l. si qua poena. ff. de verbo. signification. & ibi tenet Bart. & commun. docto. & tenet innocen. in capitu. fin. de feriis & in expresso ita tenet Paul. de Castr. in dicta. l. quid ergo. §. poena grauior. ff. de his qui notan. infra. prima columna & voluit etiam ibi Bart. pen. colum. saltem quando à parte, & sic à minore est petitum tenet etiam Alexan. qui bene loquitur in. l. & si seuerior. C. ex qui. ca. in fa. irroga. fi. colum. & quæstione & idem aperte probat. l. quarta titu. fin. sexta part.

Sed hodie in nostro regno in hoc subtili, & necessario articulo ista videtur singularis & vera concordia, quod si minor est decem & septem annorum, iudex teneatur de necessitate & præcisè minorare poenam: si vero est maior decem & septem annorum, sit in arbitrio iudicis attendente qualitate delicti personæ, & aliorum minuire, vel non & si non fecerit, non dicitur partem grauare: nec propter hoc tenebitur in syndicato. ita probat noua singularis, & vnica lex partitæ. l. 8. titu. 3. l. 7. part. & illa decisio confirmatur aliquibus mediis & fundamentis. Primo per text. in. l. prima. §. pueritiam. ff. de postulando. vbi habetur quod proprie pueritia dicitur ante decimum septimum annum, quod postea verò proprie dicitur pubertas, magis capax & plena & ideo in illa ætate potest esse aduocatus, ut dicit ibi text. & potest esse doctor, secundum Bart. & ibi & tenet faber in. §. si. in. l. quibus ex caus. manu. non licet & ibi dicit quod ista quæstio. contingit in filio Accursij glossatoris nostri. Secundo confirmatur per text. in aut. sic captiu. C. de epif. & cleri. vbi minor decem & octo annorum, excusatur à poena, pro delicto vel culpa, de qua ibi. Tertio confirmatur per text. notabil. in. l. arrogato. §. si. non tamen. ff. de adoptio vbi expresse dicit text. quod plena pubertas dicitur in decimo octauo anno ex quo inferit ibi text. quod in minori ætate non potest quis

Argum. 1

Argum. 2

Resolutio.

Confirmat. Pueritia q. proprie dicitur.

Confirmat.

Confirmat. Plena p. veritas.

Confirm. 4 quis filiū arrogare. Quartò cōfirmatur p̄text. elegantē in l. mea. §. i. ff. de alimē. & ciba. lega. vbi disponitur q̄ si alicui relinquūtur alimēta, vsq; ad pubertatē. intelligitur vsq; ad plenā & propriam pubertatē decem & octo annorū. & ad hoc notant & commendant ibi omnes doctores antiqui. Quinto confirmatur per text.

Confirm. 5 in §. si. verfi. in insti. quibus ex causis manumittere non licet. vbi habetur q̄ dominus non dicitur p̄fecte pubes, vt possit manumittere seruum, nisi post decimum & septimum annum. Sextò & finaliter confirmatur per text. in l. popularis actio. ff. de popu. actio. vbi habetur q̄ ille potest agere populari actioe, qui est integra persona, & ei permissum est postulare: sed postulare p̄t in decimo septimo anno, & non ante. ergo illa dicitur ætas perfecta, & plena pubertas. Sed certe licet ista sit vera & tenenda cō-

Confirm. 6 cordia, tamen ego potius inclinarem in mitiorē partem p̄nam minorando etiam post decimum septimum annum ante vigesimum quintum & ita cōsulo, q̄ facias quod bene nota: quia nunquam istum casum & articulum sic alibi vidisti declaratum.

Authoris opinio. Item adde quòd quando minor accusatur de aliquo delicto, debet sibi per iudicem dari curator, qui assistat liti, & causæ: & præstet auctoritatem in ea: alias processus & iudicium redderetur nullum: & sic semper debent iudices esse cauti, vt postquam ex indiciis & summaria informatione, minor delinquens captus est faciat sibi dari curatorem. text. est formalis & expressus in l. clarum. C. de auto. præstā. & ibi notat glo. or. Odofre. C. inus Albe. Bald. Sali. & commun. docto. & per illum text. ita tenet & declarat Ange. de Male. in parte comparuerūt dicti inquisiti, & confitentur totum versic. nec non sit bene cautus. & idem probat & disponit lex. ii. titu. 2. 3. par. quod notabiliter extendit, vt procedat & habeat locum, etiam si talis minor habeat patrem, qui sit legitimus administrator à lege: quia etiam tunc oportet sibi dari curatorem in lite & causa criminali: & poterit esse & prouideri per iudicē ipse pater vel quilibet alius: quia licet pater sit legitimus administrator ipso iure per legem debet intelligi super rebus & bonis aduentitiis, in quibus pater habet vsum fructum, & litibus eorum, vt in l. i. cum materia. C. de bonis maternis: secus tamen est in litibus & causis criminalibus, in quibus non datur nec consideratur talis vsum fructus, nec præiudicium aliquod patris & in terminis ita tenet & declarat Bart. in l. fin. §. pupillus. ff. de verborum obligation. & ibi lo-

64 Curator debet assistere in accusatione minore.

Amplia.

an. de Imo. & alii docto. Bald. in l. cum oportet. §. sed cum tacitas in fine. C. de bonis quæ liberis.

Circa prædicta tamen vtiliter & necessario quero si talis minor accusatus vel inquisitus de aliquo delicto teneatur iurare, & respondere super facto & veritate delicti, sicut si esset maior & breuiter & resolutiue dico quòd sic. quia cum sit capax delicti & accusationis. similiter erit capax iuramenti & eorum, quæ agitantur in causa criminali, & dependent ab ea: ita p̄bat text. in dict. l. clarum. C. de auto. præstā. ibi dum tex. dicit & responsa facere minores & c. & in terminis ita tenet gloss. ordin. in l. 2. §. qd' obseruari. C. de iura. calu. in verbo scire possunt in medio & ibi Bart. secunda colum. C. inus secunda columna. num. 9. Paul. de Castr. 3. colum. num. septimo & commun. docto. tenet etiam glo. in c. i. de iure calum. Bart. in l. marcellus. §. i. ff. rerum amotarum. idem Bar. in l. inter omnes. §. recte. ff. de furtis. Ange. de Arret. in tracta. male. in parte & comparuerunt dicti inquisiti & negauerunt totum. hypolitus de Marsiliis qui dicit hanc esse commu. opinio nē in l. pe. ff. de quaest. nu. 72. idē Hypolitus in practica causarum criminalium. §. postquam num. quarto. Rode. Sua. in l. quarta tit. De las iuras. 7. col. verfi. vnum nota. lib. 2. fo. ll. p qua senten. & conclusionē est lex quarta titu. fin. 6. part. ex quo deducitur & inferitur, q̄ licet contra alium talis minor viginti & quinque annorum non possit esse legitimus testis, si non habeat vigesimum annum completum, vt in l. in testimonium. ff. de testibus tamen. contra se bene potest confiteri, & valet & tenet confessio sua nec obstat text. in capit. quis aliquando versic. non tibi dico de p̄nitentiis distinctione prima. vbi habetur quòd non tenetur quis procedere & declarare delictum quod fecit: sed tantum sacerdoti confiteri peccata sua text. in capit. clericos de cohabi. cleri. & mulie. tex. in c. q̄ exigit 22. q. 2. vbi disponitur, q̄ non debet recipi iuramentū ab eo qui verisimiliter est deieraturus, quia illa iura loquūtur nulla subsistente causa iudicio vel infamia: secus tamē alias vt in nostro casu, quādo quis captus & detentus est precedente causa, iudicio, vel p̄sumptione: quia tūc tenetur dicere & deponere veritatem sub iuramento de calumnia & veritate dicenda. quo casu curator interponet auctoritatē suā super hoc articulo an debeat interrogari & respondere vel nō & similr in ipso iuro præstādo de veritate dicenda. non tamē debet illam interponere in ipsa depolitione &

65 Minor tenetur iurare super inquisitione delicti.

Minor tenetur iurare super inquisitione delicti.

Respon. ad contrariū.

Realis examinatione, in qua debet respondere
confitendo, vel negando: quia hoc cadit tantum
in scientiam & conscientiam ipsius minoris
non vero curatoris nec alterius.

Curator non
 debet inter
 ponere auto
 ritatem in
 examina
 tione mino
 ris.

Item etiam, quia præstando autoritatem in ipso iuramento, videtur implicite præstitisse in responsione. Item etiam quia talis depositio debet fieri in secreto, vt cessent instructiones & fraudes: & veritas simpliciter cognoscatur & ita debet intelligi tex. in dict. l. clarum. C. de auto. præstand. & tenet & declarat ibi Salice. melius quam alibi. tenet etiam & declarat Bar. in l. certum. §. in pupillo. ff. de confessis. Idem Bar. in l. 2. §. quod obseruari. C. de iura. calu. 2. col. num. 14. & ibi commun. docto. Bal. in l. vnica C. de confessis. 16. col. nu. 63. & 64. & ibi singulariter Salicetus. 9. col. in medio Anto. de Bu. in cap. fin. de confessis. 2. col. & ibi notabiliter Abbas. 3. col. nu. 9. Ange de male. in parte coparuerunt dicti inquisiti & confitentur totum versi. nec non lis bene cautus. Hypolitus in cō si. 62. & consi. 130. confirmatur ista doctrina &

Confirma. 1

conclusio per tex. iuncta declaratione Bart. & communi in l. custodias. ff. de publi. iudi. & in l. si postulauerit. §. quæstioni. ff. de adulte. vbi habetur qd licet aduocati interfint pro reo su per articulo an debeat torqueri, vel non. non tamen possunt interesse ipsi quæstioni & examinationi: quia in ea reus interrogatur de facto suo proprio & scientia & non debet ab alio instrui. & idem disponit lex. 3. titu. 30. 7. par. confirmatur etiam & secundo, quia in depositione testis, licet partes possint adesse tempore, quo adducitur in testem & tempore interpositi iurii, tñ depositio eius debet fieri secreta: & in ea partes non possunt esse præsentis, vt in l. si quando. C. de testibus & ibi glo. ord. Odo. fre. Cinus. Bald. Albe. Paul. Sali. & commun. docto. alias autem. si in confessione minoris non adhibetur prædicta solemnitas, confessio eius erit nulla. ex quo singulariter infero qd licet ex confessione facta per reum in iudicio super nullo processu, possit sequi condēnatio, vt probat text. in l. si confessus. ff. de custo. reo. & ibi tenet Bar. & commun. docto. tñ illud debet intelligi in confessione facta à maiore: secus vero à minore non legitima persona per autoritatem curatoris: quia tunc talis confessio est ipso iure nulla & ex ea non potest sequi condēnatio

Confirma. 2

Aduertendū tñ qd circa supra dicta se offert pulchrum & singulare dubiū, si dato qd talis confessio minoris præcedente autoritate curatoris, valeat in delictis & ex ea possit sequi condēnatio

66
 Dubium.
 vbi
 in fi.
 l. g. col. 1.
 Et que ibi præstatur.

tio, si possit contra eam se restituere, in quo articulo dico qd si probat errorem, vel rem aliter se habere, certū est qd posset se restituere: quia indistincte in quolibet negotio conceditur si bi restitutio, si probet se minorem, & læsū, vt in l. ait prætor. §. non solū cl. i. ff. de mino. tex. in l. verū. §. sciendū eo. tit. tex. in l. minoribus. la. i. C. de in integ. resti. tex. in l. error. C. de iuris & fa. igno. cū simi. & hoc præcedit et in maioribus, in causis criminalibus: quia in qualibet parte litis possunt ostendere & probare innocentiam suā, vt in l. 1. §. si qs vltro. ff. de quæstio. & in l. vnus. §. cogniturū. eo. tit. & in l. si non defendatur. ff. de pœnis facit tex. in l. non fate tur. ff. de cōfe. vbi habetur qd ille, qd errat nō videtur cōfiteri tex. in l. error. C. de iuris & fac. igno. tex. in l. 2. C. quorū appe. nō ref. vbi cōfessus potest appellare, & reuocatur sententia probato errore, vel ignorantia in cā appellatiōis: qd extendit et si talis cōfessio fuerit iurata: quia defensio psonæ & status non potest renūciari: quia est de iure naturali, arg. tex. in l. nō tm. ff. d' appella. tex. in l. nec si uelēs. C. de libe. cau. tex. in l. liberos & in l. interrogatā. eo. titu. tex. in l. si is cuius. §. libeti. ff. de interro. actio. & arg. etiā. gl. sing. in l. pactū inter heredē in. g. fi. in fin. ff. de pactis & ibi cō. opi. vbi habetur, qd in causis criminalibus reus non potest renūciare defensionibus suis qd gl. & cō. opi. debet intelligi & extendi et, si talis renūciatio sit iurata ita expressē & no. tenet Bald. in l. vna. C. de cōfe. 15. col. nu. 60. Hipo. de Mar. in l. 1. §. si qs vltro. ff. de quæstio. antepe. nu. 63. Sed dubiū nostrū extat, si talis minor cōfessus est delictū, ex quo venit puniendus pœna mortis, vel alia quilibet pœna: & cōtra eū non sit alia probatio, nisi sola eius cōfessio an eo ipso, qd tale crimē confessus est, dicat læsus, vt possit se restituere aduersus talē cōfessionē & videtur qd sic: quia in expresso istā sent. & cōc. probat tex. in l. certū. §. in pupillo & ff. minorē. ff. de cōfe. cuius vba sūt, minorē à cōfessione sua restituemus, & ibi expressē notat & tenet Ang. de Peru. in prin. nu. 2. dicens esse nocabile & quotidianū idē et tenet Alex. dicens esse diligētissimē notandū in l. nā postea qd §. si minor. ff. de iure iu. pe. col. nu. 11. & ibi la so. i. col. nu. 7. dicens esse singu. & diligēter notādū pro defendēdo adolefcēte à pœna mortis, vel alia quauis pœna in cā criminali idē Ias. in l. error. C. de iuris & fac. igno. 3. col. nu. 5. Alex. in cōf. suis. cōf. 80. i. co. nu. 20. 7. vo. cō. Hypo. reputās esse valde notādū in cōf. suis. cōf. 130. 4. col. nu. 24. Alciat. in trac. præsupsiōnū. 42. p. sumptione in fi. & tenēdo istā partē nō obstat

Declaratio
 præcedētis du
 bij.

Et que ibi præstatur.

tex. cum materia in auten. sacramenta pube-
rum. C. si aduer. ven. vbi minor non restitui-
tur in actu iurato. quia primo respondeo qd il-
le tex. cum materia debet intelligi, quādo pre-
stitum est iuramentum de futuro & sic de nō
contraueniendo: secus tamen est quando pre-
stitum est iuramentum de præterito, vel præ-
senti. s. qd res sic se habet vel positionem esse ve-
ram, quo casu læsione probata non impedi-
tur petere restitutionem. & in expresso, ita il-
lum text. intelligit & declarat Bar. in consiliis
suis cons. 101. vers. super sexto. de quo art. vide
Iaso. in dic. auten. sacramenta pube-
rum. 19. co. num. 77. qui dubitat de illo dicto. Bar. & resi-
det in contraria opin. Secundo respondeo qd
ille text. cum materia procedit & habet locū
in causis ciuilibus: secus tamen est in causis cri-
minalibus, in quibus non pōt quis renuncia-
re defensionibus suis, etiā cū iuramētovt supra
dixi vnde cū ex tali cōfessione videatur læsus:
quia confessus est crimen, quod alias non est
probatū, meritō cōpetit sibi restitutio, vt po-
natur in pristinū statum quo erat ante confes-
sionē & istā q̄stionē vidide facto in opido ta-
labrica vnde ego sum oriūdu, nā quidam mi-
nor fuit captus pro enormi delictō contra na-
turam præcedentibus indiciis, & sponte con-
fessus fuit delictū, & per aduocatū petita fuit
restitutio, & tadē habito cōsilio, & deliberatio-
ne, cōcessa fuit p iudicē & minor fuit absolut⁹.
Sed adhuc tenēdo istam partē, quēro quid p-
derit restitutio, cū postea posset iterū interro-
gari minor & teneatur respondere: ergo si idē
respōdeat, statī poterit petere restitutionē, & si
ibi est cōcedēda & sic esset procedere in infini-
tū: sed ad hoc dupliciter posset respōderi primo
modo qd visa varietate & primis indiciis, ex quibus
fuit captus, posset talis reus, minor tor-
queri, vel aliter & secundo respondeo quod si
postea sponte confiteretur, non posset ampli-
us restitui: sed ex illa secunda confessione pos-
set condemnari: quia in vna & eadem causa
non admittitur duplex restitutio, vt in. l. si. C.
si sapius in integrum restitutio postuletur, &
ibi glo. ord. & commun. docto.

Ex quo videtur inferēdum qd si talis minor cō-
fessus est delictū extra iudicium, licet alias ma-
ior ex tali confessione possit torqueri, vt in. l.
capite quinto. ff. de adulte. & ibi glo. or. & cō-
mun. doct. tamen minor bene posset petere re-
stitutionem & non torqueri. Sed his non ob-
stantibus ego teneo contrariā sentē. Imo qd ta-
lis minor ex sola confessione possit condēna-
ri nec habeat locū restitutio. Primo quia iura

superiora communia & regia reddunt illū ca-
pacem ad delinquendū, & iurandum & respō-
dendū de veritate. ergo sua confessio valet & si
ibi plene nocet, & non habet locum restitutio
Secundō quia minor ad hoc, vt possit restitui
in aliqua causa, vel negocio, de necessitate te-
netur probare se læsum, vt in. l. ait prætor. §.
non solum el. i. ff. de mino. text. in. l. verum. §.
sciendum eod. titu. text. in. l. qd si minor. §. resti-
tutio eod. titu. text. in. l. minoribus. C. de in in-
teg. resti. & vtrōbiq; commun. doct. Sed eo ip-
so qd minor iurauit, & confessus est veritatē,
nō videtur læsus, imo fecit quod qlibet maior
fidelis & sapiens tenebatur facere: vnde meri-
to non potest restitui. argum. tex. in. l. non vi-
detur. C. de in integ. resti. neq; est præsumen-
dum, qd deierauit contra se. confirmatur, quia
confiteri veritatē & eam ponere in instrumen-
to publico, vt eius probatio sit certa aduersa-
rio, non est grauamen argument. text. iuncta
glo. ordin. in. l. 2. ff. de solu. matrimonio. quam
ad hoc per ista verba notat Bald. in cap. signifi-
cavit de testibus. 2. col. Quarto pro ista mea
senten. & conclu. confidero. text. in. l. auxiliū.
§. in delictis vers. sed vt ad legis iulix. ff. de mi-
no. vbi habetur quod confessio minoris in de-
licto carnis non nocet sibi: quia ex tali delicto
non tenetur ergo aperte probat, quod
secus est in aliis delictis, in quibus est capax:
quia in eis bene valeret eius confessio & ex ea
posset condemnari, nec haberet locum restitui-
tio, & idem expresse probat text. in. l. clarum.
C. de auto. præstan. vbi habetur, quod sicut mi-
nor est capax delicti valet iudicium, & omnes
actus iudiciales cum eo facti & celebrati: sicut
cum maiore interueniente autoritate curato-
ris: ergo aperte colligitur & probatur, qd vale-
bit eius confessio solemniter emanata, & ple-
ne probat & sibi præiudicat, sicut si esset fa-
cta à maiore Et in expresso istam sententiā &
conclusionē tenet Bald. in. l. vnica. C. de con-
fessis. decimasexta colum. vers. dico quod si
aduersarius vbi dicit, quod quando confessio
consistit in facto proprio ipsius minoris, non
prohibetur agnoscere bonam fidem & verita-
tem confiteri. & sic valet talis confessio & sibi
plene præiudicat, quanuis ipse solus & non
alius sciat veritatem: tenet etiam Alexan. in ad-
ditio ad Bart. in dict. l. certum. §. in pupillo. ff.
de confessis Anto. in capitu. fin. de confessis.
fin. colum. & quæstione & ibi Abbas Panor-
mitanus. 3. col. num. 9. Confirmatur etiam ista
senten. & conclusio. per. l. 4. titu. fi. 6. par. quæ
clare vult, qd quando minor confitetur delictū

Ratio. 2.

Ratio. 3.

Ratio. 4.

Ratio. 5.

Ratio. 6.

Authoris
patria,
Notabilis
casus.

Restitutio
minoris qd
prodest.

Minor qua-
re non resti-
tuitur ex cō-
fessione vo-
luntaria,
Ratio. 1.

quod in eo cadere potest, valet eius confessio & ex ea condemnari potest & in hac opinio-
ne refideo, & certè si essem iudex, hanc meam
opinionem tenerem & secundum eam iudica-
rem & recederem à prima opinione commu-
ni contraria: si vero essem aduocatus, vt sum
pauperum, non auderem cum bona conscien-
tia patrocinari pro reo minore, qui confessus
est delictum, nec petere restitutionem, si non
possit constare de aliqua læsione & innocen-
tia & super hoc consului theologos probatæ
vita & sapietie, qui fuerunt in hac eadem mea
opinione, neq; obstat tex. illis capitalis, in quo
se fundabat Ange. & alii docto. in dict. l. certum
§. in pupillo, verli. minorem. ff. de confessis, qd
debet intelligi, qd minor restituatur aduersus
confessionem probata læsione: non vero alias
& in terminis ita reperio, qd illum tex. intelli-
git Cinus post Nichola. de Mata. in dict. l.
clarum. C. de Auto. præstand. & ibi Faber,
qui expresse dicit, quod ita demum mi-
nor restituatur aduersus confessionem, si pro-
bet læsionem probando factum & veritatem
aliter se habere, & idem est de mente omnium
doctorum ibi. facit etiam text. in. c. 2. de integr.
rest. lib. 6. iuncta commun. opi. confirmatur,
quia ille tex. non magis loquitur in causa cri-
minali, quam ciuili imò in vtraq; debet intel-
ligi: sed in ciuili non restitueretur ex sola con-
fessione non probata læsione & ita teneo &
concludo in hoc singulari subtili & necessario
arti. nõ sic per alium examinatum. Iuxta præ-
dicta tamen necessario quæro, an in casibus
in quibus minor tenetur ex delicto, possit tor-
queri præcedentibus indiciis. & reso. dico qd im-
pubes minor 14. annorum nõ pot torqueri. tex.
est in. l. de minore. ff. de quæstio. & cuius ver-
ba sunt. de minore. 14. anno. quæstio habenda
non est & ibi gl. Bar. Albe. facit tex. in. l. ex li-
bero. §. 1. eo. titu. & idem disponit. l. 2. titu. 30. 7.
par. Qd tñ intellige ea tortura, qua maiores;
sed leui bene possunt torqueri: ita probat tex.
bene notadus in. l. 1. §. impuberi. ff. ad syla. cu-
ius verba sunt. Et alias solet hoc in vsu obser-
uari, vt impuberes nõ torqueantur: terreri tñ so-
lèt & habena vel ferula cedi, & ibi notat docto
res antiqui. & illud tex. ad hoc summe notat A-
nanias in. c. 1. de delictis puerorum pe. col. Ang. d'
ma. licet corruptè allegat illud tex. in parte fa-
ma pub. præcedente. 10. fo. vers. 6. quæro quæ
personæ Gandinus in trac. male. in rub. an te-
stis possit torqueri. hypolytus de Mar. in. l. de
minore. ff. de quæstio. 2. col. confirmatur op-
tima ratioe: quia sicut minor impubes in totu

nõ excusatur à poena delicti, vt suo loco dictu
 est, ita dicamus in tortura, vt in totu non excu
 setur: sed moderetur secundu qualitatẽ suã p
 sonã. adultus tñ qui iam est pubes & maior
 14. annorũ bene pot torqueri sed m qualitatẽ
 psonã & ætatis quo casu curator eius præsta
 bit autoritatẽ super arti. an debeat torqueri,
 vel nõ: nõ tñ requiritur nec debet interuenire
 eius autoritas, cõsensus, neq; presentiatẽ pore
 quo adhibetur tortura & interrogatur de ipso
 facto, & veritate. ita tenet & declarat Cinus &
 Salice. in. l. claru. C. de auto. præstan. Bal. in. l.
 vnica, C. de cõfe. 15. col. nu. 61. & ibi Sali. nu. 30.
 Abbas Panor. in. c. fi. de cõfessis. 3. col. nu. 9. &
 ibi imola. 3. col. Ange. de male. in parte cõpa
 ruerunt dicti inquisiti, & cõfiteatur totu. 2. fol.
 1. col. vers. nec non sis bene cautus. hypoli. de
 Mar. in. l. 1. ff. de quæstio. 4. col. vers. 8. requiri
 tur & ita practicatur in nro regno quod tene
 ppetuo mente, tanq notabile & quotidianu.

Item quæro an senex possit delinquere &
 teneatur ex delicto vel saltem minoretur sibi
 poena. & breuiter & resolutiue dico qd bene po
 test delinquere & tenetur ex delicto. quia li
 cet deficiant sibi vires, non tamen deficit sen
 sus iudiciu & vt in. capi. nisi cum pridem. §.
 alia causa de renuntia. bene tamen minora
 tur sibi poena ppter decrepitã ætatem: & eius
 debilitatẽ sicut minoribus ita probat tex. no
 tabilis & expressus in. l. 2. ff. de termino moto
 vbi dicit, qd in imponeda poena semper iudex
 debet inspicere cõditionẽ & qualitatẽ perso
 nã & ætatis, quia maior & grauior poena
 debet imponi iuniori, q seni cuius verba sunt,
 Vt cuiusq; patiatu ætas relegari primo si iu
 nior in lógus, si senior in recisus & ibi notat
 solus Albe. & per illud tex. istã sen. & con. tenet
 gl. or. in. l. auxiliu. §. in delictis. ff. de mino. in v
 bo miseratio & ibi Odofre. 2. col. Iaco. de Ra.
 Albe. & alij doc. tenet et gl. or. in. l. quid ergo.
 §. poena grauior. ff. de his q no. infra. & ibi O
 dof. 3. col. & fi. co. Bar. 3. col. nu. 11. Bal. 5. co. nu.
 10. Ang. in vers. quãuis. 2. col. Pau. de Castr. q
 valde cõmendat. fi. col. tenet etiam glo. in. l. &
 si seuerior. C. ex quibus cau. infra. irro. & ibi Ci
 nus. 2. col. Ange. & cõmun. alij docto. ibi tenet
 etiam glossa. in. l. fere in omnibus. ff. de regu
 lis iu. & ibi docto. Hosti. in summa de accu
 sa. §. quis sit effectus. cõfirmatur etiã p tex. in. l.
 respiciendum. ff. de pœnis & in. l. si quis ali
 quid. §. instrumenta eodem titu. cum simili.
 vbi habetur quod semper in delictis imponi
 tur poena secundum conditionem & quali
 tatem personã & probat. l. 8. tit. septima par.
 Item

68
 Senectus
 minuat po
 nã delicti.
 Confirma.

+ 67
 Minor. 14.
 annorũ nõ
 pot torqri.

Zimita.

Confirma.

Senectutis incōmoda. Item etiam confirmatur ex doctrina & sententia philosophorum, & medicorum, qui tenent, quod ætates puerorum & senū conueniunt & assimulantur ex quo dicit codrus de Metamorphosi humana, referens *Homerus*. Homerum quod senectute vires amittuntur, & similiter pulchritudo, ingenium, memoria, sensus & voluptates. & dicit etiam Baldus in dicta. l. quid ergo. §. poena grauior secunda lectura quinta colum. num. decimo referendo Odofre. quod Bulgarus glosator antiquus, adeo senuit quod ludebat ad puluerē cum pueris, licet plura bona afferat senectus quæ plene & notanter accumulatur arche. in. c. tanta 86. distinct. & Albe. in. l. semper. ff. de iure immuni. Aduertendum quod per hoc iste

Anacephala lepsi. articulus non est perfectus nec bene expeditus, nec reperiō illum declaratum ab aliquo doctore, & ideo super hoc cogitavi, & visum mihi est, quod debeat sic declarari per sequentes conclusiones. *Prima conclusio.* quod si ex delicto veniat imponenda poena mortis ordinaria, illa bene cadit in senem: & potest ei licite imponi, & non potest minorari, nec alterari propter senectutē: quia cessat prædicta ratio debilitationis, argumento eorum quæ dicimus in muliere, quæ derecenti peperit: nam post partum potest statim puniri, licet remansit debilitata, ut in. l. prægnantis. ff. de poenis cum materia, secunda conclusio quod si poena est arbitraria, tunc maior debet imponi iuueni & robusto, quam seni propter eius ætatem, & debilitatem, & ita intelligatur text. in. l. secunda. ff. de termino moto cum simi. Tertia conclusio quod etiam si poena sit certa & determinata à iure: si tamen non est poena mortis: sed fortè abscissionis membri, vel alia poena corporalis, taliter quod reus delinquens debet remanere viuus, illa potest & debet minorari in senem: quia censeretur maior & grauior in eo potius quam in iuueni & robusto: quia propter eius senectutem & debilitatem, ex ea posset mori, & in terminis reperiō, quod ita vult & sentit Bald. in. l. quicumque. C. de seruis fugitiuis quinta columna versu. quarto casu. Quarta & vltima conclusio, quod si ex delicto veniat imponenda poena pecuniaria, illa non debet minorari in senem quia cessat prædicta ratio principalis debilitatis, ita probat text. formalis & expressus in. l. semper. ff. de iure immunitatis cuius verba sunt, maxime si non tam corporis habeat vexationem, quæ pecuniæ erogationem.

Conclusio. 1. Item etiam confirmatur ex doctrina & sententia philosophorum, & medicorum, qui tenent, quod ætates puerorum & senū conueniunt & assimulantur ex quo dicit codrus de Metamorphosi humana, referens *Homerus*. Homerum quod senectute vires amittuntur, & similiter pulchritudo, ingenium, memoria, sensus & voluptates. & dicit etiam Baldus in dicta. l. quid ergo. §. poena grauior secunda lectura quinta colum. num. decimo referendo Odofre. quod Bulgarus glosator antiquus, adeo senuit quod ludebat ad puluerē cum pueris, licet plura bona afferat senectus quæ plene & notanter accumulatur arche. in. c. tanta 86. distinct. & Albe. in. l. semper. ff. de iure immuni. Aduertendum quod per hoc iste

Conclusio. 2. articulus non est perfectus nec bene expeditus, nec reperiō illum declaratum ab aliquo doctore, & ideo super hoc cogitavi, & visum mihi est, quod debeat sic declarari per sequentes conclusiones. *Prima conclusio.* quod si ex delicto veniat imponenda poena mortis ordinaria, illa bene cadit in senem: & potest ei licite imponi, & non potest minorari, nec alterari propter senectutē: quia cessat prædicta ratio debilitationis, argumento eorum quæ dicimus in muliere, quæ derecenti peperit: nam post partum potest statim puniri, licet remansit debilitata, ut in. l. prægnantis. ff. de poenis cum materia, secunda conclusio quod si poena est arbitraria, tunc maior debet imponi iuueni & robusto, quam seni propter eius ætatem, & debilitatem, & ita intelligatur text. in. l. secunda. ff. de termino moto cum simi. Tertia conclusio quod etiam si poena sit certa & determinata à iure: si tamen non est poena mortis: sed fortè abscissionis membri, vel alia poena corporalis, taliter quod reus delinquens debet remanere viuus, illa potest & debet minorari in senem: quia censeretur maior & grauior in eo potius quam in iuueni & robusto: quia propter eius senectutem & debilitatem, ex ea posset mori, & in terminis reperiō, quod ita vult & sentit Bald. in. l. quicumque. C. de seruis fugitiuis quinta columna versu. quarto casu. Quarta & vltima conclusio, quod si ex delicto veniat imponenda poena pecuniaria, illa non debet minorari in senem quia cessat prædicta ratio principalis debilitatis, ita probat text. formalis & expressus in. l. semper. ff. de iure immunitatis cuius verba sunt, maxime si non tam corporis habeat vexationem, quæ pecuniæ erogationem.

Conclusio. 3. Item etiam confirmatur ex doctrina & sententia philosophorum, & medicorum, qui tenent, quod ætates puerorum & senū conueniunt & assimulantur ex quo dicit codrus de Metamorphosi humana, referens *Homerus*. Homerum quod senectute vires amittuntur, & similiter pulchritudo, ingenium, memoria, sensus & voluptates. & dicit etiam Baldus in dicta. l. quid ergo. §. poena grauior secunda lectura quinta colum. num. decimo referendo Odofre. quod Bulgarus glosator antiquus, adeo senuit quod ludebat ad puluerē cum pueris, licet plura bona afferat senectus quæ plene & notanter accumulatur arche. in. c. tanta 86. distinct. & Albe. in. l. semper. ff. de iure immuni. Aduertendum quod per hoc iste

Conclusio. 4. articulus non est perfectus nec bene expeditus, nec reperiō illum declaratum ab aliquo doctore, & ideo super hoc cogitavi, & visum mihi est, quod debeat sic declarari per sequentes conclusiones. *Prima conclusio.* quod si ex delicto veniat imponenda poena mortis ordinaria, illa bene cadit in senem: & potest ei licite imponi, & non potest minorari, nec alterari propter senectutē: quia cessat prædicta ratio debilitationis, argumento eorum quæ dicimus in muliere, quæ derecenti peperit: nam post partum potest statim puniri, licet remansit debilitata, ut in. l. prægnantis. ff. de poenis cum materia, secunda conclusio quod si poena est arbitraria, tunc maior debet imponi iuueni & robusto, quam seni propter eius ætatem, & debilitatem, & ita intelligatur text. in. l. secunda. ff. de termino moto cum simi. Tertia conclusio quod etiam si poena sit certa & determinata à iure: si tamen non est poena mortis: sed fortè abscissionis membri, vel alia poena corporalis, taliter quod reus delinquens debet remanere viuus, illa potest & debet minorari in senem: quia censeretur maior & grauior in eo potius quam in iuueni & robusto: quia propter eius senectutem & debilitatem, ex ea posset mori, & in terminis reperiō, quod ita vult & sentit Bald. in. l. quicumque. C. de seruis fugitiuis quinta columna versu. quarto casu. Quarta & vltima conclusio, quod si ex delicto veniat imponenda poena pecuniaria, illa non debet minorari in senem quia cessat prædicta ratio principalis debilitatis, ita probat text. formalis & expressus in. l. semper. ff. de iure immunitatis cuius verba sunt, maxime si non tam corporis habeat vexationem, quæ pecuniæ erogationem.

69 Item quæro an mutus & surdus teneatur

ex delicto, & possit puniri, & videtur quod non. primo quia non habet sensum, nec intellectum, & æquiparatur infanti & furioso. text. est singu. in iur. in. l. seruo inuito. §. si pupillo in fine ff. ad trebe. ibi quo exemplo & mutus. qui nihil intelligere potest, per curatorem adiuuatur quem ibi notat Barto. & dicit singul. Paul. & commun. docto. & illum text. reputat singula. Bart. in. l. mutum. ff. de acquirenda hereditate & ibi Bald. Paulus Imola Aretinus Alexan. Iaso. & commun. docto. Bart. in. l. fin. ff. de bono po. infan. Paulus. de Castr. in. l. prima de verborum obligatione. secunda columna Alexan. secunda colum. Platea in. l. prima. C. qui morbo se excusant libro decimo. idem etiam probat text. in. l. secunda. ff. de cura. fu. text. in. l. tertia. ff. de postu. text. in. l. quarta. §. fin. ff. de præui. ere. textus in. l. prima versu. æquē. ff. de mune. & hono. text. in. §. fin. in. l. de hære. quale. & diff. text. in. §. furiosi versu. primo in. l. de cura. confirmatur etiam per text. in cap. an mutus, vel alias imperfectus feudum retineat, vbi probatur quod mutus non dicitur homo perfectus habens intellectum, in contrarium tamen imo quod teneatur ex delicto sicut quilibet alius, fecit, quia non reperitur exceptus. item etiam quia licet deficiat sibi sensus loquellæ: tamen bene retinet alios humanos sensus, & habet integrum intellectum, & potest per se omnia facere & exercere, quæ alius perfectus & habilis homo potest.

Nā primo potest facere testamentum secundum formam, & distinct. tex. in. l. discretis. C. qui testatur. po. secundo potest facere omnes contractus, quod consensu, vel re contrahuntur text. in. l. item quia. ff. de pactis tex. in. l. in quibuscūq;. ff. de actio. & obli. tex. in. l. obligamur. §. si. eo. titu. tex. in. l. si stipuler. §. si. de verb. obli. tex. in. l. qui id quod. §. mutus. ff. de dona. item etiam potest quasi contrahere & adire hereditatem text. in. l. mutum. ff. de acqui. hære. ite etiam potest contrahere matrimonium & adire hereditatem text. in. l. mutus. ff. de iure dot. tex. in. c. cum apud de spon. ite potest constituitur procuratorem, text. ff. de procura. de quo latius dixi in materia in. l. mutus & surdus contractum. unde pro concordia & vera resolutione in hoc arti. dico, quod si apparet quod talis mutus nullum habet intellectum: quia lignis non potest illum exprimere, vel de monstrare, tunc æquiparatur infanti vel dementi & furioso, & non debet puniri ex delicto, & isto casu debet sibi dari curator in quacumque ætate sit constitutus & ita procedunt &

Tomi. III. Caput. I.

debet intelligi iura per me superius allegata. & iste est sensus docto. in locis supra citatis: si verò appareat quòd talis mutus habet intellectum, quem potest saltem exprimere, & demonstrare signis: tunc reputatur habilis ad delinquendum, & contrahendum, & alios actus exercendum, & tali casu tenebitur ex delicto, si est legitime ætatis: & nõ requiritur dari sibi curator & ita debet intelligi alia iura. 2. loco aducta. Imo q̄ magis est, tali casu debet puniri pœna ordinaria delicti. ita nõ determinat Ioan. de imo. in. l. de verbo. obli. 3. col. in medio nu. 11. & ibi Roma. 3. col. nu. 16. Alexan. 2. col. nu. 6. Iaso ibi pen. col. in fine qui pro hoc considerat tex. in. l. si quis in graui verfi. mutum. ff. ad sylla. vbi dicit, q̄ mutus excusatur à delicto, ex eo q̄ non clamauit, ergo alias tenetur vincen. 6. col. nu. 4. & ita fuit iudicatum, in. q. de facto. & fuit quidam mutus suspensus, qui fuit socius cum alio in homicidio: vnum tamen est q̄ non poterit condemnari ex confessione sua declarata signis: sed ex atestatione & probatione testium, quia fortè iudici non erit bene nota, & possit in ea decipi. vnde non videtur legitima & liquida p̄batio, vt in causis criminalibus exigitur, ita singu. determinat Bald. in. l. vnica. C. de confes. 7. col. nu. 27. Roma. in. l. de verb. obl. 3. col. nu. 16. Alexan. 2. col. nu. 13. crederem tamen q̄ posset iudex per signa eum interrogare, saltem pro eruenda & inuestiganda veritate: ex quo infero q̄ sibi non debet inferri tortura, cum ex confessione non debeat damnari: quod bene nota: quia istum articulum non videbis sic alibi declaratum. Item quæro an furiosus possit delinquere & puniri & breuiter dico q̄ nõ: quia est alienus a mente sua, & nullum habet iudiciũ vel intellectum, vt possit habere dolũ, & intelligat quid faciat text. est capitalis & expressus in. l. infans. ff. ad. l. corne. de sicca. cuius verba sunt, infans vel furiosus si hominem occiderit, lege cornelia non tenetur, cum alterum innocencia consilij tueretur, alterum facti in felicitas excusat, & com. doct. tex. in. l. diuus marcus. ff. de offi. præsi. vbi ponitur ratio: quia satis ipso furore punitur tex. in. l. 5. verfi. igitur. ff. ad. l. A qui. text. in. l. pe. §. fi. ff. ad. l. pompe. de parri. tex. in. l. q̄ infans. ff. de rei ven. tex. in. l. fi. ff. de admi. tuto. text. in. l. fi. ff. de admi. tuto. tex. in. l. 3. §. 1. ff. de iniuriis tex. in. c. illud & quasi per totum. 15. q. 1. tex. in clemen. 1. de homicidio & vtrobiq; cõmun. doct. & idem disponit. l. 9. tit. 1. 7. par. qd̄ tamen intellige quando delinquit durante

fauore, secus tñ est si habeat dilucida int̄ crua
lla & fecit delictũ tēpote sanæ mentis: quia
tñ bene punitur, sicut qlibet alius tex. est in
d. l. diuus marcus verfi. si verò. ff. de offi. præsi.
& p̄bāt p̄dicta. ll. par. cõfirmatur, quia si fu-
riofus habet dilucida interualla, bene potest
tempore quo est sanæ mentis, facere testamē-
tum, contractum, & quemlibet alium actum.
text. est in. l. furiosum. C. qui. testa. face. po. &
ibi glo. or. & commun. doct. Dubium tamen
est an præsumatur delictum esse factum tem-
pore furoris vel tempore sanæ mentis & di-
cendum est q̄ si probatur ex parte ipsius rei
delinquentis aliquando fuisse furiosum, præ-
sumitur durare. & tempore furoris commisi-
sse delictũ: & accusator vel iudex si procedit
ex officio, tenetur probare delictum esse fa-
ctum tempore sanæ mentis ita probat nota-
biliter tex. in. c. indicas. 3. q. 9. & ibi tenet glo.
or. & commun. docto. & per eum ita etiam te-
net gl. or. in. c. fi. de fuce. ab intesta. & ibi do-
cto. confirmatur etiam ratione quia furor est
qualitas & morbus, qui postquam est radica-
tus præsumitur durabilis, secundũ medicos. *furore quid
fit.*
peritos & probat tex. in. l. humanitatis. C. de
impu. & ali. tex. in. l. 1. ff. de cura. furio. & in ex-
presso tenet Cardi. in. c. cum inter canonicos.
de electio. 2. col. 5. oppo. & ibi alij docto. con-
firmatur etiam ex doctrina. Bart. & commu-
ni in. l. non solum. §. sed vt probari. ff. de ope.
noui nunciacione. vbi dicunt, q̄ quãdo actus
vel delictum potest fieri tempore licito & illi-
cito, ille qui agit vel accusat, tenetur probare
esse factum tempore illicito, & punibili. Si ve-
ro reus delinquens ante delictum non fuit fu-
riofus, nec ex parte eius hoc probatur, sed tã-
tum dicitur & allegatur fuisse furiosum tem-
pore delicti commissi: tenetur ipse reus hoc p̄-
bare: alias autem delictum censetur commisi-
sum tempore sanæ mentis: quia semper quis
præsumitur esse talis, qualis naturaliter esse
debet, argum. tex. in. l. nec codicillos. C. de co-
dicillis & ibi notat Bal. Paul. Sali. & commu.
docto. & in expresso ita tenet & reputat sin-
gu. Ange. de male. in parte scienter dolose. 4.
col. verfi. quid in furioso, & idem tenet Imola
in clemen. 1. de homicidio. 2. col. nu. 3. & ibi An-
cha. 2. col. num. 6. Idem imol. in. c. dudum de
præsumptio. 3. col. in fine. domi. in. c. 1. §. si vero
de clerico ægro. Sali. in. l. furiosum. C. qui. tes-
ta. face. po. nu. 2. Corneus in. l. nec codicillos.
C. de codi. & apertè voluit Bartol. in tractat.
de testibus in parte opposita prima colum-
na. num. secundo.

*Iudex po-
test interro-
gare mutũ
per signa.*

*70
furiosus nõ
est delin-
re nec pu-
iri.*

limita.

71
Dubium.

*furore quid
fit.*

72. *Dubium. 2.* Pulchrum tamen & necessarium dubium est si quis tempore sanę mentis commisit homicidium, vel aliud delictũ, & postea factus est furiosus, an durante furore possit accusari, & condemnari ad mortem vel aliam pœnam corporalem, & videtur q̄ non: quia furiosus habetur loco absentis, qui non potest condēnari: sed pati annotationem bonorum text. est in l. 2. §. furiosus. ff. de iure codi. tex. in l. v. bi non voce verfi. fi. ff. de regu. iu. imò q̄ magis est habetur pro absente non contumace: quia in eo non potest cadere contumacia, sicut in absente. ita probat tex. & ibi glo. or. & commun. doct. in l. furioso. ff. de re iudicata. & in terminis tenet Are. in l. ex facto. ff. d' vulga. & pupil. pe. col. Ex quo infertur. q̄ licet hodie per leges huius regni absens possit damnari, furiosus tamen non: neq; obstat quod posset sibi dari curator, sicut minoribus & p̄ consequēs condemnari: quia datur minoribus, vt accessorius. vt in l. clarum. C. de auto. præstan. furiosis tamen datur principaliter, vt in eo fundetur iudicium. 2. quia furiosus habetur loco mortui text. est in l. bonorum. ff. rem ratam ha. Sed ille non potest condemnari, nec puniri potest morte, vt in l. defuncto ff. de publi. iudi. ergo nec furiosus post furorem & in expresso istam sen. & conclu. tenet Bal. in l. furiosum. C. que testa. fa. po. in fine. idē Bal. in l. humanitatis. C. de impu. & ali. subli. 10. col. nu. 46. idem Bal. in c. 1. fi. col. & .q. an ille qui inter fratrem domini sui, feudum amittat & ibi Aluarotus. 3. colū. nu. 5. Imola in. c. Raynuntius de testi. nu. 143. Alexā. in. d. l. furiosum fi. col. & .q. & ibi Iaso. pe. col. qui dicit hanc esse magis communē. opi. idem Iaso. in l. ex facto. ff. de vulga. & pupil. 10. col. nu. 30. & ibi ripa nu. 73. Floria. qui reputat hoc esse mirabile in l. sed & si quacunq; §. iniuriam ff. ad l. A qui. fi. col. tenet etiā & reputat sing. Ang. de ma. in parte sciēter dolose. 4. col. col. hypo. de Mar. in l. 1. ff. ad l. Cor. de sica. 6. col. nu. 38. vbi limitat hoc esse verum preterquam si delictum sit valde enorme: quia tūc posset puniri argumento text. in l. diuus marcus. ff. de of. præli. & subdit quòd ex ista causa serenissima regina Castellæ fecit puniri hominē Ferdinando marito suo. sed certē contrarium probant prædicta iura. **Sed his non obstantibus** contraria sententia & conclusio videtur de iure verior, imò quòd possit condemnari & puniri pœna mortis vel alia pœna ordinaria. Primo quia cessat oīs ratio excusationis,

& defensionis cum tempore habili & sanę mentis delinquerit. Secundo quia qualitas sū perueniens post delictum nō mutat pœnam imò illa debet imponi quæ veniebat imponēda tempore commissi delicti. tex. est formalis & expressus in l. 1. ff. de pœnis & ibi notat & commendat Bart. Albe. & commun. docto. Tertio quia si filius, vel filia cōmisit causam ingratitudinis, & superueniat furor, benepoterit ex hæredari. ita probat tex. in l. fin. §. sed cum antiquitas. C. de cura. furio. & ibi doct. & notat & commendat Imola in l. ex facto. ff. de vulga. & pupil. 7. col. & alii doc. ibi Quarto quia si quis commisit peccatum mortale tempore sanę mentis, & superueniat sibi furor, & decedet in furore cōdemnabitur apud deum secundum Theologos, & secundum canonistas in. c. maiores de baptismo & tenet Bart. ponderando tex. ibi in l. nunquam §. si vi aut. clam. ff. de vsuca. vbi habetur q̄ si quis erat in mala fide, & superueniat sibi furor adhuc dicitur durare in eo illa mala fides quo ad omnes effectus. Quinto quia in delictis semper attenditur tempus commissi delicti, quo ad locum tēpus, & omnia alia, quæ augment vel diminuunt qualitatem eius text. est in l. qd' ait lex. §. fi. ff. de adulte. & ibi Bar. & commun. doct. ergo similiter quoad personam: Sexto & finaliter pro hac parte facit tex. expressus in lege diuus marcus. ff. de of. præ. vbi probatur q̄ ita detrum furiosus non punitur, quando delictum commisit durante furore: secus tamen si ante: quia tunc minimè est dignus aliqua venia: cuius verba sunt, si verò vt plerunq; affolet interuallis qui busdam sensu sanior est, vnde forte illo momento scelus admiserit, nec morbo eius danda est venia, nec obstat si dicas q̄ ille tex. potius videtur probare contrarium, in quantum vult q̄ princeps consulatur an debeat puniri vel non: quia iste non est eius sensus sed tantum vult q̄ si est maximum dubium super ipso facto vel iure quod non possit iudex bene discernere an commisit ante vel post, tunc consulatur princeps & ita intelligit & declarat Albe. ibi & Bar. in l. congruit eo. tit. & ita probant prædictę. ll. part. supra allegatę. 9. tit. 1. 7. part. & 15. tit. 1. 1. par. & in terminis istā senten. & conclu. contra prædictos doctores tenet Ludo. Romanus in d. l. furiosum in fine. C. qui testa. fa. po. & ibi Iaso. pe. col. idem Iaso. in l. ex facto. ff. de vulga. & pupil. 10. colū. nu. 30. Barb. in. c. literis de rescriptis fi. co. Sed ego minimus inter alios in hoc dubio & sub-

Ratio. 2.

Ratio. 3.

Ratio. 4.

Ratio. 5.

Ratio. 6.

Furiosus habetur loco absentis.

Furiosus habetur loco mortui.

Cōs.

Casus nota.

Argumentum in contrarium. Ratio. 1.

btili articulo in iudicando & consulendo non recederem a superiori communi opinione: tum quia est æqua & in dubio sequenda tum etiam quia forte talis delinquens: quia postea effectus est furiosus haberet, aliquam iustam causam defensionis quæ curator eius ignorat. Item etiam efficaci ratione quia considero quod iudex debet concedere & indulgere tempus ipsi reo ad confitendum peccata sua ante executionem sententiæ ut in l. archigerontes. C. de epis. audien. & ibi doct. ex qua causa iustissimum erit poenam differre intempus sanæ mentis, & suis sumptibus sustentari si habet bona. alias de publico argu. eorum que notantur in l. pregnantis. ff. de pœnis. nec obstat quod hodie in nostro regno absens potest condemnari quia intelligitur in proprio & vero absente cõtumace in quo non datur nec considerantur predictæ rationes secus vero in furioso: qui habetur loco absentis fide & largo modo & sine aliqua cõtumacia. & in terminis ita tenet & declarat aretinus in d. l. ex facto. ff. de vulga. & pupi. nec iterum obstat si replices quod secundum theologos furiosus punitur & iudicatur ad poenam vel præmium secundum opera commissã ante furorem: quia illud est quo ad propriam conscientiam & iudicatur a deo domino nostro qui omnia scit & cognoscit & finit sibi nota sine aliqua probatione: secus vero in iudice qui non potest cognoscere defensionem furiosi si non allegetur & probetur & confirmetur quia sanctius est nocentem impunitum relinquere quam innocentem condemnare ut in l. absentem. ff. de pœnis.

Item quæro an ebrius, qui in ebrietate commisit homicidium, vel delictum, puniatur ex delicto, & breuiter dico quod debet puniri: non autem poena ordinaria. sed mitiori poena: quia ebrietas tollit dolum in delicto, licet non culpam: unde non excusat in totum a poena sed minuit illam. ita probat text. no. in l. respiciendum. §. delinquenti. ff. de pœnis cuius verba sunt, Impetu autem cum per ebrietatem ad manus, vel ad ferrum venit, & ibi notat Bart. 2. col. nu. 3. Albe. in prin. & Oldral. quem ipse Albe. refert & illum text. ad hoc dicit singu. Bal. in c. crapula. de vita. & honest. cle. 1. col. in medio nu. 3. Probat etiam text. no. in l. omne delictum. §. per vinum. ff. de remili. cuius verba sunt, per vinum aut lapsam ciuiam lapsis capitalis poena remittenda est, & militiæ mutatio irroganda est, & ibi ad hoc notat solus Albe. tex. in c. fanè. 1. q. 1. ibi glo.

73
Ebrietas
tollit poenam

or. Archi. & commun. doct. & istam sententiam & conclu. per prædicta iura tenet Sali. in l. 1. C. ad l. Corne. d' sicca. si. verbis. floria. in l. sed & si quæcunq; §. iniuriam. 2. col. nu. 5. ff. ad l. aqu. Ange. de male. in parte scienter dolose pe. col. vers. sed quid si quis propter ebrietatem hyppo. de mar. in l. 1. ff. ad l. cor. de sicca. 7. col. nu. 63. Roma. in l. 1. de verbo. obliga. 2. col. nu. 3. Bonifacius in tract. male. in rub. forma. accusationis per syndicum. 4. col. fol. 24. & pro hac sententia & con. est hodie. l. par. 5. titu. 8. 7. par.

Item quæro an dormiens qui in somnis surgit & aliquem interfecit vel vulnerauit vel aliud delictum fecit puniatur ex delicto: nam multotiens contingit, quod aliqui in somnis insurgunt & talia committunt, & refert Bar. in l. vt vim. ff. de iusti. & iure. 2. col. in fine quod suo tempore erat quidam pisanus, qui surgebat de nocte in somnis, & se armabat, & ibat per ciuitatem cantando, & videtur quod non teneatur: quia non est in culpa. & parcendum est vitio naturali ut in l. fluminum. §. vitium in principi. ff. de damno infecto. præterea dormiens æquiparatur furioso ut in l. 1. §. 1. ff. de acqui. posse. 3. pro ista parte facit text. in cle. 1. de homi. vbi si talis dormiens committat homicidium in somnis, non fit irregularis: in cõtrarium tamen imo quod teneatur, probat. text. no. in l. si seruus seruum. §. si fornicarius. ff. ad l. aqu. vbi si seruus coloni, vel inquilini iuxta fornacem, vel locum, vbi erat ignis, ob dormisset, & domus vel res cõbusta sit, tenetur ad damnum: quia videtur esse in culpa. & ad hoc notant & commendant omnes doct. ibi.

74
Dormiens
punitur ex
delicto.

Casus nota.

Argument.
in cõtrarium.

Sed pro concordia & veritate dico, quod si talis dormiens sciebat hoc sibi euenire: tunc debet providere, ut iaceat solus & præcauere, ut nemo sit in lecto, vel camera cum eo: & si non fecit, dicitur esse in culpa: & propter culpam tenetur extra ordinem, sicut putator arboris qui non admonuit transeuntes, ut in l. si putator. ff. ad l. Aqu. & ita procedat secunda opinio. cum fundamentis suis: si vero non sciebat hoc sibi euenire tunc non teneatur: quia nulla culpa potest sibi imputari, & ita procedat prima opinio. & fundamenta pro ea adducta, & in terminis istam doctrinam & distin. tenet Guiller. & Iaco. de raue. in l. Diuus Marcus. ff. de offi. præ. & ibi no. Albe. si. col. & q. tenet etiam Bar. in l. pe. ff. ad l. pompe. de parri. floria. in d. l. si seruus seruum. §. si fornicarius. ff. ad l. aqu. si. col. nu. 4. Ancha. in cle. 1. de homicidio in secundo no. nu. 3. Ang. de male.

Resolutio.

in parte

in parte comparuit dict' inquisit' & in termino defensionis fo. 107. versi. quid si dicat. & p hac doctrina & distin. est hodie. l. no. par. l. 5. titu. 8. septima. part.

75
prodigus a
posuit delin
quere.

Item quæro an prodigus, cui bonis interdicitum est, possit delinquere & puniri, & videtur q non: quia non videtur habere intellectum, nec rectitudinem rationis, & ex ista causa prohibetur contrahere, & testari text. est capitalis & expressus in. l. jis cui bonis. ff. de verbo. obli. & ibi commun. doct. text. in. l. is cui lege. ff. de testamen. text. in. l. furiosi. ff. de reg. iu. cuius verba sunt furiosi vel eius cui bonis interdicitum est nulla voluntas est. itē etiam quia propter tale vitium & defectum æquiparatur furioso & pupillo text. est in. l. his qui. §. si. ff. de tuto. & cura. datis ab his text. in. l. certi conditio. §. quoniam. ff. si cer. peta. text. in. l. fulcinus. §. adeo. ff. quibus ex cau. in posse. ea. 3. & principaliter istam senten. & cōclu. probat text. in. l. fulcinus. §. plena. ff. quibus ex cau. in posse. ea vbi dicit text. q prodigus non potest dici contumax, vt contra eū fiat misio bonorum & in terminis istam senten. & conclusi. tenet glo. or. in. l. si quis in tā tam C. vnde vi. in glo. magna versic. 6. de furioso vbi dicit q prodigus non teneatur pœna illius legis ad hoc notant & commendant docto. ibi & illam glo. ad hoc reputat singularem & vnicam Angel. de Peru. in. l. si quis pro eo. ff. de fideiu. in fine sed his non obstantibus ego teneo contrarium, imò q possit delinquere & puniri pœna ordinaria delicti: quia considero q prodigus non cēsetur habere iudicium, & intellectum tantum in his, que cōcernunt alienationem & administrationem bonorum suorum, secus tamen est quo ad delinquendum: quia tunc bene censetur integra persona & capax cuiuslibet delicti: & sic tenetur & obligatur ad pœnam eius & in expresso ita probat text. notabilis in. l. his qui. §. diuus. ff. de tuto. & cura. da. ab his cuius verba sunt, Nam equum est prospicere nos etiā eis, qui quo ad bona ipsorum pertinet furiosum faciunt exitum & in terminis per illum text. & istam senten. & conclu. tenet Bar. in. d. l. is cui bonis. ff. de verbo. obli. si. col. pe. quæstio. & ibi Pau. de Cast. si. col. & quæst. l. aso. §. col. num. 17. & communi. alij docto. tenet et Bar. in. l. si quis in tantam. C. vnde vi. 3. col. & ibi Sali. 3. col. nu. 7. & commun. docto. Bal. in. l. furiosum. C. qui testa. face. po. in fine & ibi commun. doct. Ange. de Peru. in. l. fuluinus. §. adeo. ff. quibus ex cau. impos. ea. Angel. de

resoluto

male. in parte sciēter dolose fo. 48. ff. co. vers. quid in prodigo & ibi eius additionator.

Item quæro an seruus possit delinquere & tenetur ex delicto & breuiter dico q sic & in processu & causa seruabitur illud q obseruatur quando proceditur contra hominem liberum. tex. in. l. hos accusare. §. si seruus. ff. de accusa. cuius verba sunt, si seruus reus postulabitur eadem obseruanda sunt, quæ si liber esset. text. in. l. io. titu. 1. 7. par. & probato delicto maiori, pœna punitur quam liber. text. est in. l. in seruorum in principio. ff. de pœnis tex. in. l. aut facta. §. persona. tex. in. l. capitalium. §. si. versi. si. eo. titu. tex. in. l. 8. in principio. 31. septima part.

76
Seruus tene
tur ex deli
cto.

Limita

Quod intellige, quando ex delicto venit imponenda pœna corporalis secus si pecuniaria: quia illa non cadit in seruum. text. est in. d. l. hos accusare. §. omnibus. ff. de accusa. cuius verba sunt, omnibus legibus serui rei fiunt excepta lege iulia. de vi priuata: quia ea lege damnati partis tertie bonorum publicatione puniuntur, quæ pœna in seruum non cadit: idemq; dicendum est in ceteris legibus quibus pecuniaria pœna irrogatur: quocasu alterabitur pœna & imponetur sibi alia iudicis arbitrio. text. est ibi no. in versi. si. quæsumme commendat Bart. & docto. vnum tamen est q si dominus soluat pœnam pecuniaria pro eo liberatur. ita disponit prædicta. l. io. titu. 1. septima part.

Item adde q probatio delicti potest fieri contra seruum per testes, vel per confessionem propriam, vel alio genere probationis, sicut contra quemlibet hominem liberum tex. est no. in. l. seruos in principio. C. ad. l. iuli. de vi. cuius verba sunt, Seruos qui fecisse violentia confessionibus testium, aut propriis docebuntur &c. imò q magis est, sola confessio serui spontanea sufficit ad condemnationem eius ita probat apertè text. in. d. l. seruos, & tenet glo. or. in. l. 2. §. 1. ff. si ex noxa cau. aga. vnum tamen est, q ad hoc vt confessio serui probet, & ex ea possit condemnari, oportet q cum ea concurrat semiplena probatio, vel aliqua indicia vrgentia, vel si negauerit q sit facta confessio in tormentis præcedentibus iudiciis: alias non staretur soli eius confessioni spontaneæ: quia videtur tendere in præiudicium domini. ita probat text. no. in. l. quæro. §. si. ff. de ædilit. & edic. & per illum text. ita tenet glo. or. in. l. cum probatio. ff. de proba. & ibi Sali. & commun. doct. & per illum text. ita etiam tenet Paul. in. d. l. 2. §. 1. si ex no-

Contra seruum quali
ter fiat pro
batio.

xa cau. aga. 2. col. num. 4. Alexan. 1. col. in fin. nu. 4. glo. in. l. quicumq; C. de seruis fugi. in. g. pen. in fin. & ibi doct. Socinus in. l. cum filius fa. de verbo. obli. 5. col. nu. 11. & ibi Iaso. 5. col. nu. 15. Aduertendum tamen q̄ licet seruus possit accusari & condemnari pro delicto: tamen dominus eius potest adesse cāq̄ & eū defendere allegando & respondendo pro eo. ratione p̄p̄rii interesse text. est no. in. l. 2. C. de accusa. cuius verba sunt, si cuiusdam criminis obnoxius seruus postulatur, dominus eū defendere potest & iniudicio assistere accusatoris intentionibus responsurus, & ibi glo. or. & commun. docto. & idem disponit prædicta lex. 10. titu. 1. 7. par. imo etiam tunc poterit dominus cōstituere procuratorem: quia non videtur dominus vel procurator eius interuenire pro alio: sed pro seipso & suo interesse text. est in. l. seruus etiā. ff. de publi. iudi. quo casu totus processus & iudicium agitabitur cū ipso seruo tanquam principali persona quem tangit negotium & ei proponetur accusatio, & cum eo lis contestabitur per responsonem suam & ei assignabitur terminus probationis & defensionis & cōtra eum debet ferri sententia diffinitiuā, ita tenet & declarat glo. or. & communis opinio doctorum in dic. l. 2. C. de accusa. ex quo inferitur q̄ non requiritur, q̄ dominus citetur vt cōpareat, & assilat causā agitandā cum seruo: quia principaliter fundatur iudicium in persona serui, & in terminis. Ita tenet Bald. in. l. filius familias. ff. de his qui sunt sui vel alie. iu. 1. lectura idem Bal. in. l. si. necessitate. C. de bonis quæ libe. 4. colū. nu. 12. Ange. de peru. in. l. cum filius familias. ff. de verbo. oblig. in fine. quos ego sequor & reputo esse notabile & singulare. licet Salicetus in dicta. l. 2. C. de accusa. teneat contrariū. ex quo collige vtilem & necessariam doctrinam in practica, q̄ quado principaliter proceditur contra aliquem, licet in consequentiam fiat præiudicium tertio, non propterea ille tertius est citandus, & probat etiam text. in. l. sepe. ff. de re iudi. iuncta communi doctrina, & theorica doctorum ibi & in terminis tenet & confirmat Bar. in quæstionibus suis quæstione tertia fin. col.

Adde tamen circa prædicta q̄ licet seruus accusatus vel inquisitus confiteatur delictum & ex illa confessione possit condemnari, concurrentibus his quæ supra dixi: tamē bene possit dominus probare contrarium ista est glo. singularis & vnica in. l. 2. §. 1. ff. si ex noxa. cau. aga. in glo. 1. in medio quam ad hoc summe notat & cōmendat ibi Bald. & reputat singularē

& vnica Pau. 2. col. num. 8. Alexan. 2. colum. & Iaso. 1. colum. num. 4. ex qua glo. & communi doctrina inferunt prædicti doctores ibi q̄ si ex forma legis, vel statuti, pater vel dominus vel quilibet alius teneatur ad pœnam pecuniarum ex delicto alterius. bene stabitur confessioni ipsius delinquentis, etiam in præiudiciū tertij soluere debentis. sed poterit probare cōtrarium pro suo interesse & in expresso ita et determinat Bar. in. l. cū filius fa. ff. de verborū. obli. fi. col. Bald. in. l. filius fa. ff. de his qui sunt sui vel alie. iu. 1. lectura.

Item etiam quæro an & quando absens possit accusari & condemnari de delicto de quo artic. plenè & magistraliter dixi in. l. 76. in. ll. Tauri. Ideo, hic omitto & te remitto ad scripta per me in dict. ll. Tauri vbi vide quia est ibi necessarium.

Item etiam similiter quæro an & quando delinquens possit accusari & puniri post mortem. In quo dubio, & notabili articulo dico, q̄ regulariter nō: sed per mortem eius statim extinguitur delictum, quoad pœnam corporalem, & quoad pœnam confiscationis bonorum, modo delictū sit publicum, modo priuatum text. est capitalis & expressus in. l. defuncto. ff. de publi. iudi. cuius verba sunt. defuncto eo, qui reus fuit criminis, est pœna extincta, & ibi notat & commendat glo. or. Bart. Albe. Ange. imola & commun. docto. text. in. l. 3. eod. titu. secundum vnā lecturam text. in. l. in senatus. §. si propter. ff. ad turpi. Ex quo inferitur q̄ post mortem delinquentis nō debet iudex imponere pœnam cadaueri: quia videtur inferre iniuriam defuncto & per cōsequēs hæredibus, alias teneretur in syndicato. argu. text. in. l. 1. §. quotiens. ff. de iniuriis & in. l. p. tit. 13. 1. par. ita tenet Ange. & Imola in dict. l. defuncto petrus in. l. 2. C. qui testa. face. po. & ibi Cinius Angel. Roma. Alexan. Iaso. Corneus & alii moderni, Ange. in. l. si. C. si reus vel accusa. mor. fue. Bald. in. l. vna. C. ex delictis defun. 2. col. num. 2. vbi adducit notabilem rationem: quia pœnæ afflictiuæ animati corporis sunt pœnæ sensus, quæ non possunt cadere in hominem mortuum Ange. in. l. quia latronibus. §. si quis. ff. de testa. Ang. de male. in parte presente & appellante. antepe. col. versic. quid si reus. Ange. de Are. in. §. interdum. Insti. de hære. quæ ab intesta. dese. 1. col. nu. 2. confirmatur quia pœnæ priuationis status non cadunt in mortuū. text. est in. l. qui libertinos. §. posthumus. ff. de oper. liber. & ibi commun. docto. Quod tamen limita & intellige nisi delictum sit

Dominus seruum defendere potest in causa criminali,

77
Absens quæ possit accusari de delicto.

78
Post mortem an quis possit accusari & puniri.

Pœna afflictiuæ non possunt cadere in mortuū.

apliā.

fit grauisimum & en orme: quia tūc bene poterit iudex pœnam imponere cadaueri, ipsū furca ignominiosè suspēdēdo, vel alia pœna afficiendo propter facti memoriam, & aliorum terrorem, argu. tex. in cap. mulier. 15. quæstio. 1 vbi animal interficitur propter delictum contra naturam cum eo commissum. argu. etiam tex. in cap. cum ad monasterium. vers. q. si, p. prietas de statu monachorum, vbi monachus qui tempore mortis inuentus est possidere pecuniam, vel aliam rem propriam, debet sepeliri extra monasterium in sterquilinio, in signū perditionis suæ, & ad hoc notant & commēdant docto. ibi & istam sentent. & conclusio. tenet, & probat glo. singularis & vnica in iure in. l. 2. ff. arborum furtim cęsarum. vbi expressè dicit, q. famosi latrones furca suspēduntur. deinde bestiis subiiciuntur, argu. tex. in l. capitalium. ff. de pœnis sed ille tex. nihil probat sed debuit allegare tex. in. §. famosos eiusdem legis & illam glo. ad hoc reputat singularem Roma. in. l. 2. C. qui testa. fa. po. Idem Roman. in. l. si vero §. de viro. ff. de solu. matri. 46. fallētia principali. nu. 79. reputat etiam Augustinus in additio. ad Ange. de male. in finali parte fi. col. idem Augustinus in parte qui iudex videns. fol. 97. 3. col. & tenet notabiliter imola licet illam glo. non alleget in. l. defuncto. ff. de publi. iudi. 1. col. Sed salua eorum pace. ista sentent. & conclu. nō potest de iure procedere nec sustentari: quia simpliciter genericè & absolute iura dicunt & disponūt, q. omne delictū extinguat morte. Nec obstat tex. in dict. cap. mulier: quia ille text. nō vult quod animal suspēdatur per modum pœnæ: sed tantum q. simpliciter interficiatur, ne sit memoria delicti, vt latius dixi in delicto adulterij, nec obstat etiā tex. in dict. cap. cum ad monasterium quia ibi imponitur pœna denegationis sepulture, que propriè cadit in mortuis, vt in. l. 1. ff. de cada. puni. & ita eum intelligit Bald. in. l. vn. C. ex delictis defunctorum. 2. col. nu. 2. & Philippus Decius in. l. imperium. ff. de iuris. omni. iudi. 3. col. num. 19. nec obstat glo. in dict. l. 2. ff. arbor. fu. cęsa. quia illa glo. & tex. quem voluit allegare in dict. §. famosos loquitur in pœna continuatiua, non vero inceptiua distincta, & de per se: nam primo delinquens furca suspēditur, & statim corpus eius tradit bestiis, & sic pœna continuatur, & non imponitur de nouo: sed licet ista mea opinio sit verissima de iure tamen superior sententia & conclusio contraria seruatur in practica, in toto regno. à qua tu non recedas. Ex quo primo inferitur quod

ex hoc sustentatur practica, quæ habet, q. in delicto hæresis post mortem imponitur pœna cadaueri: quia concremantur ossa vel effigies ipsius delinquentis, & idem esset in delicto lese maiestatis, & in delicto contra naturā. Secundo infero quod quando quis se occidit imponitur pœna cadaueri: quia corpus eius publicè ducitur per vias publicas, & turca suspēditur, & ita vidi practicari in hac ciuitate Salmanticensi: nam quidam forensis, qui dicebatur fugisse de religione, & monasterio: voluit & tentauit habere accessum ad puerū: & cum eo committere peccatum contra naturā, & ex indiciis captus fuit, & in carcere se suspēdit & statim publice ductus est per ciuitatem, & vias publicas. & cōcrematus fuit: confirmatur iste casus alia ratione: quia cum decedat in notorio peccato mortali, nō videtur sibi in hoc fieri aliqua iniuria: nec videtur excessiua pœna imponi: sed valde condigna delicto, & in expresso in isto casu: quando quis se occidit, quod cadauer eius puniatur, tenet & firmat Paris de puteo in tractatu syndicatus in parte mortuus: fo. 173. & ante eum voluit Bald. in dict. l. 2. C. qui testa. fa. po.

Aduertendum tamen q. superior conclusio & sententia quæ habet quod delictum extinguitur morte debet intelligi regulariter præterquam in casibus & delictis sequentibus. primus casus est in delicto hæresis: quia durat post mortē, quo ad bona & probato delicto post mortem confiscantur bona. text. est in. l. 4. C. de hæreti. text. in. l. apostatatum. C. de apostata. tex. in cap. sanè el. 2. 24. quæstio. 2. tex. in cap. accusatus §. in eo vero casu. de hære. libr. 6. & idem disponit. l. 7. titu. 1. 7. par. & in. l. 9. tit. 20. lib. 4. fo. ll. secundus casus est in crimine læsæ maiestatis humanæ: quia durat post mortem respectu bonorum text. est in. l. ex iudiciorum vers. 1. ff. de accusa. tex. in. l. pantonius §. rei perduellionis. ff. de acquirenda hæreditate text. in. l. donationes in concubinam. §. si. ff. de dona. tex. in. l. cum filius. §. si. ff. de lega. 2. text. in. l. penul. & in. l. si. C. ad. l. iu. maief. tex. in. §. per contrarium Insti. de hære. quæ ab intestata. defe. text. in. §. 2. insti. ff. de publi. iudi. & vtrobiq. commun. docto. Tercius casus est in crimine repetundarum, quando iudex durat officio iniuste recepit aliquas pecunias, vel res à subditis, vel litigantibus, vt in. l. 1. & per totū. ff. ad. l. iu. repe. quia tūc durat post mortem quo ad pœnam bonorum tex. est in dict. lex iudiciorum. ff. de accusa. & ibi glo. ord. & commun. doct. & idem disponit prædict. l. 7. titu. 1.

Pœna hæresis post mortem.

Pœna cōscij mortis suæ.

Casus nota.

80
Delictum morte extingui qualiter intelligatur.
Limita. 1.

Limita. 2.

Limita. 3.

Limita. 4.

79
Contra Romanos & Augustinos.

Limita. 4. titu. 1. 7. part. Quartus casus est in crimine peculatus, quando quis rem sacram vel publicā subtrahit: quia tale crimen durat post mortē, quo ad pœnam bonorum text. est in l. fi. ff. ad l. iu. pecu. & ibi commun. doct. Quintus casus est quando reus delinquens cōscientia criminis se interfecit postquam erat accusatus, vel inquisitus de crimine, vel in eo reprehensus: nā tale delictum durat post mortem, respectu cōfiscationis bonorum: si crimen erat tale, propter quod bona veniebant confiscanda: quia habetur pro confesso & condemnato, licet hæres possint probare contrarium. text. est in l. fi. ff. de bonis eorum, qui ante sententiā mor. sibi conf. & ibi glos. or. & commun. docto. de quo art. latius dicam in delicto homicidij. Sextus casus est quando ex delicto imponitur pœna amissionis bonorum ipso facto vel iure, quia tali casu durat delictum post mortem, respectu bonorum. ita probat text. in l. Caius. ff. ad syllanianum. text. in l. ex iudiciorum vers. adeo ff. de accusa. text. in auten. de inces. nup. text. in capit. 1. de homicidio lib. 6. facit etiam bonus. text. in l. cōmissa. ff. de pu. & vefti. & in expresso ita tenet glo. singul. & vnica iuncto. text. in l. 3. §. quod autem. ff. quod quisq; iuris in glos. fi. quam ibi ad hoc notat & commendat Bart. Bald. & communiter doctores antiqui & reputat singu. Alexan. & moderni & illam glo. ad hoc reputat singu. & vnicam Bal. in l. que sub conditione. §. fin. ff. de condi. Insti. idem Bald. in rubri. C. de præui. dotis. §. col. num. 12. Iacobi. de San Geor. in l. si quis maior. C. de transa. penul. col. num. 56. tenet etiam Ange. in l. q̄ a latronibus. §. si quis. ff. de testa. Sali. in l. 1. C. si reus vel accusa. mor. fue. 1. col. Bald. in l. vna. C. ex delict. defuncto. 2. col. platea in l. fi. C. de iur. fisci. lib. 10. 2. col. Abbas in c. dilecti de arbi. 3. col. idem Abbas. in c. fi. de dona. 2. col. Ioan. de Ana. in cap. vergentis de hære. 2. col. Ange. de Are. in §. non omnes de perpe. & tempo. actio. Philippus decius in l. pupillum. §. in hē redes. ff. de regul. iur. 2. fallentia Tiraquellus in repe. l. si vnquam. C. de reuo. dona. num. 241.

Tiraquellus
81
Intra quinquennium post mortē debet proponi accusatio

Addetamen quòd in omnibus casibus in quibus reus potest accusari post mortē, & memoria eius damnari. & bona confiscari, de quibus supra dictū est, debet intelligi infra quinquennium post mortem delinquentis, quo trāfacto non potest amplius, contra ipsum procedi, nec contra hæres vel tertios bonorum possessores. ita probat text. notabilis in l. 2. C. de apostatis vbi habetur, q̄ apostata potest accusari post mortem infra quinquennium tan-

tum, & ad hoc summe notat & commendat Bart. ibi q̄ ex eo infert, q̄ omnia iura ciuilia & canonica: que dicunt, quòd de crimine hæresis, vel læsæ maiestatis, vel alio grauissimo delicto, possit cognosci post mortem, debent intelligi infra quinquennium, & per illum text. ita tenet gl. or. in l. Manicheos. C. de hæreticis & ibi commun. docto. tenet etiam Angel. de Are. in §. interdum insti. de here. que ab intersta. defe. & in apostata idem expresse disponit l. 7. titu. 25. 7. part. facit etiam bonus text. in l. 2. C. de vefti. & cō. vbi dicit, quòd in bonis fisco. delatis propter veftigal non solutum, prescribitur spatio quinq; annorum, quem ad hoc notat & commendat ibi glo. ord. & commun. docto. Bart. & alii docto. in l. commissa. ff. de publi. & vefti. Sed aduertendum q̄ cōtra prædicta facit tex. formalis & expressus in cap. 2. de præscriptione lib. 6. vbi disponitur, q̄ in crimine hæresis post mortem potest procedi infra quadraginta annos, & imponitur pœna cōfiscationis bonorum que nocet hæredibus & aliis quibuscunq; possessoribus, & ibi notat & commendat glo. ord. & commun. docto. & reperio q̄ Abbas Panor. tangit istam difficultatem in c. cum nobis de præscrip. 3. col. nu. 8. & finaliter dicit, q̄ tex. in dict. l. 2. C. de apostatis & superior sententia & conclusio ex eo elicit procedat, & habeat locum, quando bona veniunt applicanda fisco seculari: text. vero in dicto. cap. 2. procedat & habeat locum, quando bona veniunt applicanda fisco ecclesie, que sequitur ibi Felinus tertia col. num. n. sed salua eorum pace in hoc subtili & necessario articulo ego dico & teneo pro firma veritate, q̄ cum hodie in crimine hæresis procedatur atenta dispositione iuris canonici, per quod inducitur ista quadragenaria p̄scriptio, de q̄ per tex. in dict. ca. 2. de præscriptio. libr. 6. licet bona applicentur fisco seculari, vt in capi. excommunicamus el. 2. §. damnatus de hæret. q̄ indistinctè possit cognosci infra quadraginta annos, & text. ille in dicta. l. 2. C. de apostatis & superior doctrina ex eo elicit habeat locū, & procedat in crimine læsæ maiestatis humanae & in crimine contra naturam, & in omnibus aliis criminibus, in quibus potest procedi post mortē delinquentis: quod reputo singulare & quotidianum.

Addetamen quòd licet regulariter delictū extingatur morte etiam quo ad pœnam cōfiscationis bonorum, vt supra dictum est: tamen debet intelligi quando reus delinquens moritur ante sententiam diffinitiuam latā cōtra

Argum.
Post mortē hæretici infra 40. annos proceditur.

Limita. 1.
82
Limita. 2.

tra eum, etiam si lis fuerit contestata: secus tamen est si moriatur post sententiam transactam in rem iudicatam: quia tunc poena confiscationis bonorum bene transit ad hæredes. text. est in l. ex iudiciorum. ff. de accusa. & ibi Bart. Albe. & commun. doct. & idem est si reus delinquens solemniter in iudicio erat confessus crimen, vel erat contra eum facta legitima probatio: quia isti casus æquiparantur sententiæ, & postea mortuus est: quia tunc poena confiscationis bonorum etiam transit contra hæredes. ita singulariter Bald. in l. vnica. C. ex delictis defunctorum. 2. col. nu. 3. quod certe non videtur verum: quia dato quod isti duo casus æquiparentur sententiæ: tamen debet intelligi sententia non transactam in rem iudicatam: sed exiſtenti infra tempus datum ad appellandum, & licet moriatur post sententiam latam: si non transit in rem iudicatam poena confiscationis bonorum non transit ad hæredes vt supra dixi & statim infra proximè dicam allegando glossam vnicam ad hoc: ergo nec in his duobus casibus qui æquiparantur sententiæ.

Item adde. quod prædicta debent intelligi: quãdo talis reus delinquens mortuus est post sententiam definitiuam transactam in rem iudicatam, secus tamen est, si ab ea erat appellatum, vel mortuus fuit infra tempus datum ad appellandum: quia tunc poena confiscationis bonorum non transit ad hæredes ista est glossa singularis & vnica in l. ex iudiciorum. ff. de accusa. quam ibi ad hoc reputat singularem & vnicam Bart. Albe. & Ang. post dinum & Antiquos. illam et reputat vnicam in l. defuncto infra isto titu. de publi. iudi. 1. col. Sali. in l. fin. C. si reus, vel accusa. mor. fue. illam etiam reputat singularem & vnicam Bald. Ange. in l. qui à latronibus. §. 1. ff. de testa. idem Bald. in l. vna. C. ex delictis defun. 3. col. num. 4. idem Bal. in cap. quoniam contra falsam de proba. penul. columna licet iaco. de raue. in dicta. l. ex iudiciorum quæ refert ibi Bar. tenebat contrarium, imò quod indistincte poena transit contra hæredes, eo ipso quod est lata sententia, modo ab ea fit appellatum, modo non & licet Bar. concordando opiniones, dicat quod eo casu. quo hæres appellauit, fit vera sententia glossa alias non. Sed his non obstantibus sententia & conclusio glossæ superius allegatæ est vera & tenenda pro qua est text. expressus in l. fin. C. si reus, vel accusa. mor. fue. & ibi notat & commendat Cynus & alij doctores. Secundò facit ratio concludens: quia sententia & poena confiscationis in ea contenta non habet effectum consummatum: quando ab ea est ap-

pellatū. Vel potest appellari imò reducitur lis & causa principalis ad statum in quo erat ante litem contestatam text. est singularis in l. ita demum. C. de procuratoribus & ibi Bald. & communiter. docto. Tertio confirmatur per text. in l. post rem iudicatam. ff. de trāsa. vbi habetur quod licet transactio non valeat: tamen bene valet & tenet quando ab ea est appellatum, vel quando fit intra tempus datum ad appellandum. Quarto etiam facit text. singu. & vnicus in suo casu in c. solum de appella. libro. 6. vbi disponitur, quod attēta post appellationē, vel post tempus datum ad appellandum, reuocatur per iudicem appellationis, quem ad hoc reputat ibi singularem & vnicum Ancharranus & alij docto.

Item etiam prædicta intellige quando poena confiscationis bonorum venit in consequentiã delicti: secus si principaliter in sententia fuit imposita poena bonorum, quia tunc indistincte transit post mortem, licet à sententia fit appellatum vel duret tempus datum ad appellandum, ita probat text. in l. 3. C. si penden. appella. mors interue. & ibi Cinus. Bar. Bal. Paul. Sali. & comun. docto. cuius ratio est, quia quãdo principaliter imponitur poena confiscationis bonorum, videntur duæ sententiæ sed quãdo ponitur accessoria & in consequentiã delicti, extincto ipso delicto, de quo principaliter agitur extinguitur poena bonorum & reputatur vnica tantum sententia, argumento text. in l. etiam. §. 1. ff. de mino. text. in l. quædam mulier. ff. fami. herf. text. in l. cornelia pia. ff. de iure patronatus. Vnum tamen est bene notandum circa prædicta, quod licet post mortem rei delinquentis extinguitur iudicium, quod contra eum pendebat, vt supra dictū est: tamen bene potest hæres eius instare & petere à iudice, vt declarat defunctum tale delictum non commississe habita & recepta super hoc informatione & probatione vera & iuridica, & iudex tenetur facere pro euitanda infamia defuncti & conseruanda eius memoria ita probat text. singularis, & vnicus in iure in l. filio. §. seia. ff. de adimedis legatis quem ibi ad hoc summè notat & commendat solus Albe. & in terminis illū text. ad hoc reputat singularem & vnicum Bald. in l. vna. C. ex delictis defunctorum secunda col. & istud teneo licet Salice. in l. 1. C. si reus vel accusator mor. fue. 1. col. teneat contrarium eã ratione ne iudicium claudicet. Sed ad hoc respondeo quod fauor liberationis hoc operat, sicut alios plures effectus, & specialitates operatur argu. text. in l. interpretatione. ff. de poenis. l. absentē

Limita.

83
Heres potest petere declarationem iudicium contra mortuum interlatum esse nullum.

Limita.

Argumē.

eodem titu. text. in. l. respiciendum eodem titu. cum similibus. Item adde q̄ prædicta procedunt, quando delictum est publicum, & venit imponenda pœna corporalis, & pœna bonorum fisco applicanda: secus tamen est si delictum sit priuatum, & ex eo venit imponenda pœna ciuilibus pecuniaria parti applicanda, vt in delicto furti, vi bonorum raptorum, iniuriæ, vel simili delicto: quia tunc si reus delinquens moriatur ante accusationem propositam, vel ea proposita ante litem contestatam extinguitur & annullatur delictum: tamen si decedat pendente accusatione, & lite iam contestata, tunc iudicium & instantia, & per consequens illa pœna bonorum transit contra hæredes tex. est in. l. ex iudiciorum verfi. ff. de accusa. text. in. l. vna. C. ex delictis defunctorum tex. in. §. non autem omnes in. l. de perpe. & tempora. actio. & vtrobiq; commun. doct. & idem disponit lex. 25. tit. 1. 7. part. ex quo ego infero vnum satis singulare, quod vidi de facto, q̄ si quis stuprauit virginē & decedat ante litem motam & litem contestatam, non poterit talis virgo corrupta superueniens agere contra hæredes pro damno & interesse vel dote quod est verum & procedit de iure ciuili: sed de iure canonico & eius æquitate, bene poterit petere & tenentur hæredes exonerare conscientiam ipsius defuncti, vt infra proximè dico, & in terminis in nostro casu & quæstio. reperio, q̄ ita tenet solus collectarius in cap. 1. de adulteriis. 2. col. nu. 2.

Item adde, q̄ mortuo accusatore & sic offenso, qui passus est delictum, actio vel accusatio ciuilibus pecuniaria sibi competēs trāsfit ad eius hæredes indistinctè, modò decedat post litem contestatam, modò ante: quod intellige, quādo cōpetit propter rem familiarem, damnum vel interesse, quod præterdit & sibi deficit, vt in delicto furti, vi bonorum raptorum, legis aquiliæ, & similibus: secus tamen est si competat ad meram vindictam, vt in delicto iniuriæ & alio simili: quia accusatore defuncto, qui iniuriā passus est, non transit ad hæredes, nisi ante mortem eius lis fuerit contestata, tex. est in. l. i. §. hæredē ff. de priua. delict. & ibi Bar. & commun. doct. tex. in. l. q̄ diximus, §. hæc actio. ff. quod metus causa tex. in. l. si verò. §. hæc autem. ff. de his qui deie. vel effude. tex. iu. l. inde Neratius. §. si infans. ff. ad. l. Aquil. tex. in. l. hæc actio. ff. de calūnia. text. in. l. iniuriarū actio. la. i. ff. de iniu. text. in. l. i. C. ex delict. defun. text. in. §. non autem omnes: in. l. de perpe. & tempo. actio. & idem disponit. l. 25. tit. 1. 7. par. & l. si. titu. 9. 7. part. & l. 2. titu. 13. 7. par. & quæ dicatur propriè actio pœ-

nalis, ciuilibus, propter rem familiarem, propter vindictam, ponit glos. singularis & vnica in. l. 2. §. emancipatus filius. ff. de colla. bono. quam ibi notat & commen. Bar. & alij docto. & reputat singularem & vnicam imola. in. l. interdum infra isto. tit. 1. col. idem imola in. l. rei iudicata. §. 1. & ibi Alexan. & moderni similibus tamen glos. est in. l. pro hærede. §. si. ff. de Aquil. hære. ex quibus inferitur q̄ actio. de dolo. vel actio q̄ metus causa, vel alia actio pœnalis pro ipsa re, vel pro interesse vel damno non competit contra hæredes delinquentis, nisi post litem contestatam vel nisi aliquid ad hæredes perueniat, vel saltem sunt ex eo facti locupletiores. tex. est in. l. quod diximus. §. si. ff. q̄ metus causa. tex. in. l. in hæredem. ff. de calum. tex. in. l. in hæredem. ff. de dolo. lo. & similis lo. tex. in. l. si. C. rerum amotarum text. in. l. si. C. non competi pœna. ff. de regu. iu. tex. in. l. vnica in. l. si. C. ex delict. defun. text. in. l. i. §. si. ff. de vi & vi ar. ma. text. in. l. i. §. si. ff. ne vis fiat ei. text. in. l. inde Neratius. §. si infans. ff. ad. l. Aquil. tex. in. l. i. §. si. ff. de eo per quem fac. est tex. in. l. 3. §. si. ff. si mēfor fa. mo. dixit. tex. in. l. 3. tit. 15. 7. part. & in. l. 3. titu. 16. 7. part. quod limita & intellige, præter q̄ in furto propter eius frequentiam quia cōdictio furtiua transit contra hæredes pro æstimatione rei, licet nihil ad eos perueniat text. est in. l. si pro fure. §. si. ff. de condi. fur. & ibi commun. docto. aduertendum tamen q̄ prædicta debēt intelligi de iure ciuili, & eius rigore: secus tamē est de iure canonico, & eius æquitate: quia tenentur hæredes, quatenus patiuntur vires hereditaria: & possunt compelli per iudicem ecclesiasticum soluere, etiam si sint laici & in terris imperij, pro exoneranda conscientia defuncti: ita probat tex. in. c. si. de sepulturis & ibi glo. or. & commun. doct. tex. in. c. in literis de raptu. tex. in. ca. tua nos de vsuris & vtrobiq; docto. tenet etiam Bar. in. l. i. ff. de priua. delict. Bal. in. l. vnica ex delict. defun. si. col. & ibi alij doct. & istā dicit commun. opi. Abbas in dict. c. si. de sepulturis. Item adde quòd defuncto accusatore, poterit quilibet alius accusare & repetere accusationem & eam assumere in eodem statu, infra triginta dies: postea vero non poterit repetere: sed accusare de nouo tex. est no. in. l. libellorū. §. si. ff. de accusa. & ibi Bar. & commun. docto. quod intellige tam in delicto publico, quā priuato & deficiente accusatore, poterit iudex ex officio repetere vel accusare de nouo: ita tenentur ibi Bar. & commun. docto. Sali. in. l. qui de crimine. C. de accusa. Imola in. l. pe. ff. de publi. iu. & sic remanet resolutus prædictus articulus tamen ex parte accusatoris, qui pulsus est deli-

84

Actio de dolo & similis non competit contra hæredes,

Limita.

Nota.

Mortuo accusatore actio pecuniaria trāsfit in hæredes,

Mortuo accusatore poterit quilibet alius repetere accusatio-

Etiam

87 **Itē** q̄ro an & q̄n in delictis habeat locū remissio. i quo breuiter dico q̄ in cōtractibus & causis ciuilib⁹ fortit̄ q̄s forum rōne originis p̄pria vel paternæ tex. i. l. assumptis. §. fili⁹. ff. ad muni. & ibi. gl. or. tex. i. l. 3. et p̄ totū. C. de mun. & orig. li. x. Itē ē rōne domiciliij, & lōgæ habitatiōis. tex. in. l. incola. ff. ad muni. Itē rōne cōtractus. celebrati, si ibi inuenies. tex. i. l. heres. §. i. ff. de iud. tex. i. c. romana. §. cōtrahētes. de for. cōp. lib. 6. q̄s modos ponit gl. ord. in. d. l. haeres. §. proinde. & ponit. l. 32. tit. 2. 3. par. in delictis verō licet q̄s fortiat̄ forū i loco originis, & domiciliij: t̄n̄ p̄cipuē fortit̄ in loco cōmissi delicti. tex. in. l. si cui. §. pe. & fi. ff. de accusa. tex. in. l. 3. ff. de off. prae. tex. in. c. 1. de raptō. & in. c. 2. de cōsti. li. 6. Quo p̄supposito dubiū n̄m est si re⁹ deliquēs reperiatur in loco originis, vel domiciliij, & ibi capiatur, an teneatur iudex illius loci remittere ip̄m delinquētē & causam & p̄cessum ad iudicē loci cōmissi delicti per literas req̄sitorias. gl. or. in. l. si cui. §. fi. ff. de accusa. tenet q̄ iudex p̄t̄ remittere ex vrb̄anitate non tamen tenetur de necessitate remittere, cuius rō p̄t̄ esse licet. glo. nō dicat: q̄a pa. in parē nō habet imperiū, vt in. l. nā magistratus. ff. de arbi. Secunda principalis opinio est, q̄ si iudex domiciliij, vel originis capit iā cognoscere de delicto, & p̄occupauit cām, nō tenet̄ remittere: als̄ sic. ita tenet Anch. i repe. tex. i. c. postulasti. de fo. cōp. §. co. 2. opp. nu. 4. Qd̄ dictū reputat singulare Alex. i. l. diuo pio. §. sn̄iam romē. i. co. ff. de re iud. sed breuiter i hoc artic. resolu. dico q̄ i distinctē iudex req̄situs, teneat̄ remittere: ita p̄bat tex. i au then. vt nulli iudicum. §. si vero quis comprehēforū. colla. 9. tex. i. l. si cui. §. fi. ff. de accusa. & ibi Rayne. Bar. Alb. Doct. dicētes q̄ ex vrb̄anitate p̄t̄ remittere, si vult antequā ab eo petat̄ sed postquā ab eo petat̄ tenetur remittere ex necessitate & tenet gl. or. in cle. pastoralis. de re iud. & illā gl. reputat singulare Imo. in. l. pen. ff. de publi. iud. 2. col. probat̄ et gl. in. c. fi. de fo. cōp. & ibi tenet Abb. 3. col. nu. 15. Bal. in. l. pen. C. de execu. rei iu. col. 9. nu. 29. Hypol. i sua practica. §. opportunē nu. 32. & p̄bat apertē. l. 2. & 3. titu. 17. lib. 8. ord. & istā cōclusio. extēde vt iudex teneatur remittere ad iudicē loci delicti, sine eo q̄ cōstet delictū esse cōmissum in iurisdictione petētis remissionē: & etiā nulla p̄cedente causae cognitiōe. & in terminis ita tenet Bart. i. d. §. si q̄s cōprehēforū. 2. col. 2. q. Alb. & Ang. in. d. l. si cui. §. fin. ff. de accusa. Sali. in. d. authē. si verō criminis. C. de adult. 2. col. nu. 5. penul. col. Item principaliter q̄ro an eo casu, q̄ plures cōmittūt delictū, oēs teneāt̄ & an sn̄ia absolutoria, vel

cōdēnatoria lata i p̄sona vni⁹ proffit vel noceat alijs, in quo articulo facio sequētes not. cōclu. Prima cōclu. q̄ in delictis nō cōnexis à plurib⁹ cōmissis vnusquisque principat̄, & de p̄ se tenetur, & tali casu sn̄ia absolutoria, vel cōdēnatoria lata in p̄sona vnus, nec p̄dest nec nocet alijs, nec pena ab vno soluta corporalis, vel pecuniaria liberat alios. tex. i. l. si q̄s ad qd̄. §. fi. cū l. seq. ff. de iu. om. iu. tex. i. l. fi. eod. tit. tex. i. l. itē mella. §. i. ff. ad l. aqui. tex. i. l. i. i. prim. C. de cōdi. fur. cui⁹ rō est q̄a i qlibet p̄sona cēsetur p̄priū delictū principat̄ & de p̄ se. nec obstat si dicas q̄ q̄n plures tenēt̄ in solidū ex vno eodēq; faeto, vel obligatiōe solutio vni⁹ liberat alios, vt in. l. 2. ff. de duo. re. & in. l. 1. C. eo. tit. & tradit plenē Bar. & Doct. i authē. hoc ita. eo. tit. q̄a n̄n. q̄ illd̄ p̄cedit i cōtractib⁹, i q̄b⁹ oēs tenēt̄ respectu vni⁹ interesse rei v̄ p̄ssimē deducte i obligatiōe. vñ solutiōe facta ab vno, merito liberat̄ur alij sec⁹ t̄n̄ est q̄n tenēt̄ur ex delicto principat̄ ad p̄cnā: q̄a tūc solutio facta ab vno nō liberat alios, q̄a v̄ soluere p̄ suo p̄prio & distincto delicto, & iste ē sens⁹ p̄dictorū iuriū, Ex q̄ inferi q̄ si plures teneāt̄ur et ex delicto, v̄ dolo ad rē v̄ interesse, & nō ad p̄cnā, solutio vnus b̄n̄ liberat alios. tex. i. l. 1. 2. pte. C. de cōd. fur. tex. i. l. 1. §. si plures. ff. de eo. p̄ que factū erit. Vnū t̄n̄ ē q̄ oēs p̄dicti delinquētes p̄nt accusari simul. i vno eodēq; libello. tex. i. l. 1. C. si reus v̄ accusa. mor. fue. tex. i. l. q̄ pupillā. §. si. ff. de adul. tex. i. l. vim passam i fi. eo. tit. q̄ casu b̄n̄ poterit iudex ferre sn̄iam contra vnū si liq̄t de cā, & cōtra eū exeq̄ sn̄iam, licet p̄cessus instātia adhuc duret cōtra alios, ita p̄bat. tex. no. i. l. de vno q̄q; ff. de re iu. Itē et si cōtra plures feratur sn̄ia & vnus appellauit: alter nō: p̄t̄ iudex statim sn̄iam mādare executiōi cōtra nō appellatē: cōtra alium vero nō: sed durabit instātia appellatiōis. tex. i. l. minoribus. C. de his qui. vt indi. Secunda conclusio q̄ i delictis cōnexis sn̄ia absolutoria lata in fauorem vnus prodest alteri. text. in. l. denuntiaffe. §. fin. ff. de adul. sed adde quod ille text. debet specialiter intelligi i adulterio p̄pter fauorē, & decus matrimonij vñ secus est in alijs delictis et cōnexis vt in crimine incestus, stupri, sodomię, & similibus. ita tenet Bar. i. d. l. denūtiat se. §. fi. & idē disponit hodie. l. 19. tit. 17. 7. part. q̄ sic debet intelligi. Itē adde q̄ fortē ex illa rōne in delicto adulterij nō poterat quis accusare si mul adulterū, & adulterā: sed successiue & de p̄ se, vt i. l. reos. C. de adult. & i. l. si maritus. la. 2. §. fi. ff. de eo. sed hodie attēta. l. ordina. 2. tit. 15. li. 8. bene potest eos simul accusare: non tamen credo, quod necessitetur eos simul accusare.

Conclusio. 1.

Iudex potest contra vnū sententiam ferre licet cōtra socios duos p̄cessus.

Conclusio. 2.
89
In delictis cōnexis sentētia vnus prodest alteri.

Amplia.

88
Quaestio p̄cipalis.

licet quando reperit eos in crimine fragranti, non possit vnum occidere sine alio. vnde etiam stante dicta lege ordina. potest praticari, & habere locum ista cōclusio. in adulterio, quod sententia absolutoria lata in fauorem adulteri prodest mulieri. de quo articulo latius dixi infra ista repetitione in crimine adulterij.

*In delictis
cōnexis sen
tentia vnus
non praiu
dicat alteri* Sententia tamen condemnatoria lata contra vnum non praiudicat alteri, etiam in delictis connexis: imò etiam in adulterio, vt est casus formalis in dicta. l. denuntiasse. §. fin. & in dict. l. partit. per rationem no. quam ibi ponūt illa iura.

*90
Conclusio. 3.* Tertia conclusio. notabilis est quòd quando delictum est commissum ab vno principaliter & pœna bonorum peruenit ad alium, in consequentiam sententia & condēnatio principalis nocet alteri, qui tenetur in consequentia. ita probat tex. in. l. prima. C. vbi causæ fiscales. textus in. l. quisquis. §. filij verò. C. ad. l. iu. maiesta. per quæ iura istam theoricam & doctrinā ponit Bart. in. l. cum filius familias. ff. de verborū obligatione. secunda columna & ibi Ange. de Peru. Imola. Alexan. Soci. Iaso. & commun. docto. ex qua conclu. & doctrina.

Primo infertur quòd sententia lata contra occisores alicuius defuncti nocet & praiudicat hæredibus, qui mortem non vindicauerunt, ita Bart. in dicta. l. prima. C. vbi causæ fiscales per text. ibi idem Bart. in. l. prima. C. de his qui vt in dic. sed contrarium tenet Paul. & l. prima C. vbi causæ fiscales: quia imò processus debet de nouo agitari cum hæredibus: quia fortè ignorauerunt, quòd defunctus fuit interfectus, vel aliam iustam causam defensionis habuerūt Sed corneus notabiliter concordat in dict. l. r. C. de his qui. vt indig. secunda colum. dicendo quòd sententia contra occisores lata nocet hæredibus quantum ad hoc, vt constet defunctū esse occisum: & amplius non requiratur probare, non tamen praiudicat quo ad hoc, vt statim bona auferantur ob hæredibus, secundum requiritur processus, citatio, & sententia cum eis. Secundo infertur quòd si delictum est tale, ex quo prohibetur alienatio bonorum, à die commissi criminis, sententia lata contra principalem delinquentem praiudicat possessoribus in quibus bona reperiuntur alienata. ita probat tex. in. l. quisquis. §. filij vero. C. ad. l. iu. maiesta. text. in cap. cum secundum leges de here. libro. sexto & in terminis. ita tenet Bart. in dic. l. cum filius. fami. ff. de verborum obligationi. secunda columna & ibi commun. docto. quod est notabile pro extēsiōe, & declaratione tex.

cum materia in. l. post contractum. ff. de dona.

Tertiò infertur quòd sententia lata contra seruum, qui commisit aliquod delictum capitale, nocet & praiudicat domino non citato, nec vocato: & potest mandari executioni contra seruum, vt dixi suo loco.

Quarto infertur quòd si ex forma legis vel statuti, pater tenetur soluere pœnam pecuniariam filij, quatenus tangit legitimam suam: sententia lata contra filium nocet & praiudicat patri non vocato, nec citato. ita Bart. in dict. l. cum filius fami. de verborum obligation. secunda columna. & commun. docto. idem Bart. in quæstionibus suis quæstione tertia. secus tamē est si processus principaliter ordinetur contra ius tertij & in eipr iudiciū, vt quado fit discussio in bonis debitoris ad effectum, vt perueniatur ad tertium possessorem pignorum, vel fideiussorem: quia tunc requiritur eorum citatio. ita no. Ange. in dict. l. cum filius. ff. de verborum obligation in fine & ibi moderni.

Quarta conclusio quæ à fortiori ex superioribus infertur, quòd si innocens, qui non commisit delictum ex ignorantia, vel malitia iudicis, vel testium condemnatus, & occisus est, & postea reperiatur, & vere cōstet de illo, qui malefium commisit, quòd pœna innocentis nō liberat eum: sed tenetur pœna delicti, & sibi debet imponi pœna mortis.

91
Conclusio. 4

De crimine læsæ maiestatis diuinæ & humanæ.

Cap. II.

Summarium.

- 1 Væ sit pœna criminis læsæ maiestatis diuinæ.
- 2 Alienatio bonorum facta ab eo, qui commisit hoc crimen læsæ maiestatis est ipso iure nulla.
- 3 In casibus in quibus dominum transfertur non transit possessio.
- 4 In crimine læsæ maiestatis diuinæ an & quando filij vel descendentes efficiantur inhabiles.
- 5 Pœna quando imponitur ipso iure an debetur in foro conscientia.

- 6 *Quæ sit pœna criminis læsæ maiestatis hu-
mana.*
- 7 *Eripiens aliquem de carcere contra quem
erat probatum delictum an teneatur pœ-
na huius criminis.*
- 8 *Sciens delictum ab aliquo esse committen-
dum contraprinicipem, vel rem publicam: si
non reuelavit an teneatur pœna læsæ maie-
statis.*
- 9 *Sciens delictum committendum, an tenea-
tur in foro conscientie reuelare.*
- 10 *Subditus alicuius nobilis vel domini tem-
poralis si contra eum delinquat an commit-
tat hoc crimen.*
- 11 *De crimine læsæ maiestatis an possit delin-
quens accusari post mortem.*
- 12 *Filii eorum, qui hoc crimen maiestatis cõ-
mittunt an & quãdo puniantur.*
- 13 *Filiis horum delinquentium exclusis à suc-
cessione an admittantur alii successores,
vel fiscus.*
- 14 *Pœna imposta filiis horum delinquentiũ
an extendatur ad nepotes.*
- 15 *Pœna filiorum commitentium hoc crimẽ
læsæ maiestatis an extendatur ad filios ha-
bitos, & genitos ante delictum commis-
sum.*
- 16 *Committens crimen læsæ maiestatis licet
non desinat ipso iure esse dominus bono-
rum suorum perdit tamen eorum admi-
nistrationem.*

de hæreticis text. in capit. excommunicamus
prima & secunda. eodem titu.

Item pro qualitate facinoris, debitam ultio-
nem iudex debet imponere. text. est in dict. ca-
pitu. ad abolendam in quantum dicit debitam
recepturus pro qualitate facinoris ultionem.
text. etiam in dict. capitu. excommunicamus.
primo. §. damnati ibi animaduersione debita
punienti & licet prædicta iura specificam pœ-
nam non declarent, tamen pro tali delicto im-
ponitur pœna mortis ignis, & concre-
mationis, vt probatur ex verbis Domini no-
stri in euangelio Ioannis capite quindecimo.
dicentis. Si quis in me non manserit, mittetur
foras: sicut palme, & arefcet: & colligent eum
& in ignem mittent, & ardet probat etiam tex-
tus de iure civili in. l. Arriani. versicu. primo
C. de hæreticis vbi & ultimo supplicio tradendis
& ista pœna feruatur de generali, consuetu-
dine & sic ista pœna imponitur & confirmatur
omni lege diuina humana & etiam generali
consuetudine & in expresso ita tenet & declar-
at Hostien. in capi. ad abolendam de hæreti-
tertia columna & ibi Ioannes Andre. secunda
colum. Anto. de But. 3 columna Abbas. fin. col.
Cardinalis fin. columna. & quæstione Anchar.
secunda colum. num. sexto. & commun. docto.
Paulus Gillandus in tractar. de hæreticis tertia
quæstione. summa Angelica in parte hæreticus
num. 16. & idem disponit l. secunda. titu. 26. par.
septima.

Item etiam est pœna confiscationis bono-
rum & in terris ecclesie applicantur ecclesie
& sic cameræ papæ in terris imperij applican-
tur fisco seculari: & sic regis, vel imperatoris.
textus. est in capitul. vergentis de hære. & ibi
doctores. imo ipso iure confiscantur à tem-
pore commissi criminis: & ab illo tempore do-
minium transit in fisco text. est in capit. cum
secundum leges de hæreti. libr. sexto. ibi ipso
iure de fratrum nostrorum cõsilio decernimus
confiscata & ibi glos. ordina. & commun. doct.
ex quo infertur quod etiam post mortem de-
liquentis probato delicto potest ferri senten-
tia declaratoria contra eum, & bona eius de-
bent publicari. text. est in capit. accusatus. §. in
eo vero de hære. libr. sexto text. in capit. sanè el
secundo. 24. quæstione secunda. text. in. l. quar-
ta. C. de hæreti. tex. in. l. apostatarum. C. de apo-
statis. textus. in. l. septima. titu. primo. septima
partit. & in. l. nona. titu. decimo. libro. quarto
fo. ll. confirmatur, quia licet prædicta iura
non essent tamen cum pœna imponatur ipso
iure, transit contra hæredes. ista est glossa.

Post mortẽ
hæretici bo-
na publican-
tur si probe-
tur delictũ.

Item in mate-
ria nostra principaliter
quæro, quæ sit pœna vir-
tus & natura cuiuslibet
delicti & in primis quæ-
ro quæ sit pœna crimi-
nis læsæ maiestatis in
quo articulo resolutiue dico quod aliud est cri-
men læsæ maiestatis diuinæ, scilicet hæresis,
contra deum & dominum nostrum. Aliud est
crimen læsæ maiestatis humanæ contra prin-
cipem, vel rem publicam in crimine læsæ maie-
statis diuinæ pœna est, quod ipso iure est ex-
communicatus. text. est in capi. ad abolendam

Quæstio pri-
cipalis.

Pœna crimi-
nis læsæ maie-
statis diui-
na.

Tom. III. Caput. I I.

singularis & vnica in. l. tertia. §. quod autem. ff. quod quisque iuris & ibi commun. docto. de qua dixi suo loco: secundo infertur quod à tempore commissi criminis ipso iure non valet alienatio bonorum modo ex titulo lucratiuo, modo oneroso: & si de facto aliqua bona alienentur, poterit fiscus liberè ea vèdicare à quocūq; possessore. etiam precio non oblato. tex. est in. l. ex iudiciorum. vers. adde. ff. de accusa. tex. in. l. donationes in concubinam. §. si. ff. de dona. text. in. l. final. C. ad. l. iu. maiesl. & vtrouque commun. docto. tenet etiam & declarat magistraliter Bartol. in. l. post contractum. ff. de donatione idem Bart. in. l. si debitor in fine ff. de his quæ in fraud. credi. & ibi Alberi. Cuman. & alij doctores. idem Bartol. in. l. final. §. final. C. commun. delegat. secunda colū. num. sexto Ioan. Andre. Arche. Anca. Domi. & commun. docto. in capit. cum secundum leges de hære. in sexto Iaso. in. §. item si quis in frau. instit. de actio. decima septima colum. num. 89. pro qua sententia & conclusione.

Alienatio bonorum non valet à tempore commissi criminis.

Confirmat. 1.

Primò facit text. bene notandus in. l. si debitor. ff. de his quæ in fraud. credi. vbi habetur quod si debitor in fraudem creditorum vendat aliquam rem, emptore participante defraude, possunt creditores alienationem reuocare.

Confirmat. 2.

Secundo facit tex. in. l. tertia. & in. l. si mancipium. C. de rei vendi. tex. in. l. si sciens. C. ad vellea. text. in. l. secunda. C. de furtis. vbi habetur quod si quis vendidit rem alienam, potest verus dominus illam petere & vindicare ab emptore vel possessore aliquo precio non oblato: sed in nostro casu fiscus iam est dominus ipso iure à tempore commissi delicti. ergo & cetera.

Confirmat. 1.

Tertiò facit text. in. l. si quis sub hoc pacto. ff. de contra. empt. textus in. l. titius. ff. de seruis expor. text. in. l. prima. C. si mancip. ita veneat ne prosti. vbi habetur quod si quis vendidit ancillam suam hoc pacto, ne prostituatur, & postea emptor vendidit alteri tertio, & ab eo fuit prostituta, potest primus venditor eam propria autoritate abdicare. vel iudicialiter vindicare, etiam precio non oblato, nec soluto.

Limitat.

Quod tamen intellige præter quam si precium sit conuersum in vtilitatem ipsius condemnati: quia precium stat vel aliquid ex eo comparatum, vel subrogatum est: quia tunc bene teneretur fiscus illud soluere & restituere. ita tenet Bart. in dict. l. si debitor in fine. ff. quæ in fraudem creditorum. Ioan. Andre. in capit. cum secundum leges de hæret. in sexto. final. colum. & ibi Anchar. prima colum. Arche. secunda colum. Dominicus. 2. colum. idem etiam

Anchar. in capit. final. de præscriptio. in sexto. prima colum. Romanus in. l. senatus. ff. ad Sylla. pro qua sententia & conclusione facit text. in. l. ex his. ff. quæ in fraudem creditorum vbi dicitur, quod si creditor reuocat ab emptore alienata in fraudem tenetur sibi precium restituere, si extat in bonis eius, vel si conuersum est in eius vtilitatem.

Ratio. 1.

Secundo facit textus. in. l. emptor. ff. de rei vendi. vbi habetur, quod si quis vendidit rem alienam, & ex precio soluit debitum viri domini, vel alias conuersum est in eius vtilitatem, potest dominus rem vindicare: tamen tenetur soluere illud precium, & ad hoc notat & commendat ibi glos. ordinaria. Bartol. Albe. Bald. & commun. docto. tenet etiam glo. & communiter doctores in. l. tertia. C. de rei vindicatione gloss. in. l. tertia. C. quod metus causa & ibi communiter doctores. gloss. in. l. prima. C. de præ. triginta, vel quadraginta annorum. & ibi commun. docto. gloss. in. l. prima. C. si vendito. pignore agatur & ibi commun. docto.

Ratio. 2.

Tertio facit text. in. l. imperator. §. final. cum l. sequenti. ff. de legatis secundo. vbi habetur, quod si hæres est grauatus restituere quidquid supererit ex hæreditate, & talis hæres vendidit aliquas res, ex quarum precio alias res emit, tenetur restituere legatario, vel substituto illas res de nouo emptas: quia subrogantur loco aliarum, & ibi notat Bartol. & communiter doctores.

Ratio. 3.

Quarto facit text. in. l. si cum dotem. §. final. ff. soluto matrimonio. vbi probatur, quod eiusdem iuris sunt res dotales extantes vel precium redactum ex eis. Vnum tamen est, quod licet in fiscum transeat ipso iure dominium bonorum delinquentis: non tamen transit possessio quia firma regula & conclusio iuris est quod licet in aliquibus casibus transeat dominium sine traditione non tamen transit possessio: nisi expressè dicatur. ita probat text. in. l. cum hæredes. ff. de acquirenda possessione. & ibi notat Cumanus Alexan. & moderni probat etiam textus in capit. secundo de consuetudine iuncta gloss. final. & ibi notat Abbas. Imola & alij doctores tenet etiã gloss. singularis & ordinaria in. l. fin. C. de sacro. eccles. in verbo in rem & ibi Bartol. & communiter doctores. vbi dicit, quod licet ex contractu transeat ipso iure in ecclesiam: non tamen transit possessio. tenet etiam glo. in. l. si fratres. §. idem respondet el secundo. ff. pro socio & ibi commun. docto.

Ratio. 4.

Ex quo deducitur & infertur, quod filij vel extranei possidentes talia bona hæretici poterunt illa præscribere

3 Possessio non transit sine traditione.

prescribere, etiam contra romanam ecclesiam spatio quadraginta annorum. textus est formalis & expressus in capi. fin. §. 1. de prescript. libr. sex ibi commun. doct. Anchar. & alij docto. in cap. cum secundum leges de hære. in 6.

Item etiam pro isto delicto est poena inhabitationis filiorum: nã filij hæretici vsq; ad secundam generationem per lineam, paternam & vsq; ad primam per lineam maternam efficiuntur inhabiles, vt non possint obtinere aliquam dignitatem, vel officium publicum spirituale, vel temporale. Quod tamẽ intellige isto modo quod si pater est hæreticus, filius eius & filia, & similiter nepos ex filio, censetur inhabilis: secus vero si sit nepos ex filia: quia cum sequatur familiam patris, non est inhabilis.

Item si mater est hæretica solus filius vel filia existens in primo gradu efficit inhabilis, & nõ vteriores. textus est quific debet intelligi in c. statutum el secundo de hære. in sexto & ibi gl. ordinaria & communiter doctores. text. in capitu. secundo. §. hæretici. eodem titu. & ibi cõ. docto. tex. in cap. vbiq; de pœnis in sexto. tex. in c. felixi versu. quod sigs. eo. tit. tex. in auctentica gozaros. C. de hæreticis. text. in l. quifquis. §. filij. C. ad. l. iul. maieft. & vtrobiq; communiter doctores. & tenet summa Ange. in parte hæreticus versu. quarta poena est. facit etiam tex. & eius ratio in §. primo instit. de patria potestate. text. in §. primo instit. qui mo. ius pa. pot. fol. tex. in l. cum legitime. ff. de statu ho. & idem disponit pragmatica huius regni octaua fol. quinto quæ enumerat omnia officia, quæ non põt obtinere & in super imponit pœnam confiscationis bonorũ ipso iure, si talis filius vel filia inhabilis exerceat aliquod officium eis phibitũ.

Quæro tamen circa prædicta an hoc casu, vel in aliis, in quibus poena imponitur ab aliqua lege ex iusta causa, an delinquens teneatur restituere in conscientia. & magistraliter & resolutiue dico quod quando non imponitur per. l. ipso iure, & non tenetur in conscientia restituere. ista est gl. singu. in capit. fraternitas. 12. quæstione secunda in gl. final in fine quam adhuc notant & commendant communiter docto. ibi & illam reputat singul. Abbas in proemio decretalium. in parte rex pacificus quarta colum. in medio & dicit vnicam idem Abbas in capitu. primo de constit. septima colum. idem Abbas in capitu. Rainaldus de testa. 6. columna in medio. idem Abbas in capitu. si egressus de in iu. idem Abbas in capitu. audimus de simon. idem Abb. in capitu. cum causam. de testi. idem Abb. in capitu. dilecti. de arbi. tertia

colum. Anto. de But. in cap. primo de dolo & contu. secunda colum. Anca. in regula possessor. de regul. iur. in sexto. 13. colum. reputat etiã singul. Bald. in l. quibus diebus. §. dominus. de con. & demon. Ioan. de Imola in l. stipulatio. ista. §. alteri de verborum obligationib. 4. col. idem Bald. in l. iu. b. emus. §. sane. de sacro. eccles. idem Bald. in l. id quod pauperibus quarta colum. de epif. & cle. f. Tho. in secunda secunda quæstione. 62. articu. tertio.

Item etiam damnum quod quis commisit leui vel leuissima culpa, non tenetur in conscientia restituere. ita Innocen. in cap. sicut dignum de homi. de quo vide ibi docto. quod limita, nisi iam sit condemnatus per sententiam vel nisi esset posita poena loco inestimabilis interesse. ita Felinus in dist. capit. primo de consli. vñdecima colum. Si vero poena sit imposita per. l. ipso iure vt in crimine læsæ maiestatis diuinæ, vt in capit. cum secundum. ll. de hære. Item in crimine læsæ maiestatis humanæ, vt in l. final. C. ad. l. iu. maieft. vel hodie in delicto contra naturam, vt prag. 85. & similibus casibus, quos vide per Bar. in l. post contrarium de dona. quia tunc tenetur in conscientia. ita Abbas in capitu. primo de consli. octaua columna. & ibi Felin. 12. colum. cum iam sit ius quæsitũ tertio. idem Abbas in capitu. dilecti de arbi. & tenet latè frater Alfonsus de Castro ordinis mendicantium in lib. de potestate pœne legalis. libro secundo quæstione. 10.

Contrarium tamen tenet in summa Ange. in parte pœna articu. tertio & summa Sylueltrina in parte pœna. 25. quæstio. Adrianus quodlibeto sexto in litera. l. Conradus de contractibus in tracta. de dominio. septima quæstione. Caietanus in cõmentariis Sancti Thomæ in quæstione. 26. arti. tertio. Vnum tamen est, quod peccaret si bona alienaret titulo oneroso: quia possessor afficeretur maximo damno, rebus postea confiscatis secundum eos.

Item adde quod etiam istud crimen committit blasphemus qui iurat in decenter vt in pragmat. 1. libro. prag. Sed in hoc difficili & periculoso articulo ego teneo primam opinionem imo quod talis reus delinquens teneatur in foro conscientie bona sua restituere fisco: quia lex communis bene potuit ex causa privare eum dominio & fisco applicare. Item etiam: quia alias nihil operaretur illa applicatio ipso iure. Secundo principaliter quæro quod sit poena criminis læsæ maiestatis humanæ in quo articulo resolutiue dico quod istud crimen committitur, quãdo quis offenderit imperatorem, vel

Damnũ ex leuissima culpa nõ tenetur quis restituere. Limita.

Alfonsus de Castro.

Pœna criminis læsæ maiestatis humanæ.

6. quæst

Pœna filiorum hæreticorum

Delinquens non tenetur in conscientia restituere nisi imponatur poena ex lege.

Tomi. III. Caput. II

regem non recognoscentem superiorem, vel re publicam romanam, vel aliam non recognoscentem superiorem. text. est in l. 1. & per totum. ff. ad. l. iuliam maies. tex. in l. 1. & per totum. C. eo dem titu. tex. in extrauaganti. qui sint rebelles. tex. in §. publica autem iudicia. Insti. de publi. iud. & idem disponit textus in extrauaganti quomodo in l. maies. crimine procedatur, & idem disponit. l. 1. titu. 2. 7. par.

Offendens aliquem de consilio regio
 Item etiam committitur, quando quis offenderit eos qui sunt de consilio & consistorio imperatoris vel regis: quia censentur pars eorum. tex. est in l. quisquis. C. ad. l. iu. maies. tex. in c. felix de pœnis in. 6. vbi disponitur, quod ille qui occidit, vel offendit Cardinalem, qui est de consilio & consistorio summi pontificis, incurrit istud crimen & pœnam eius, & idem disponit dicta. l. par. quæ ostendit & declarat. Item etiam committitur istud crimen, quando quis *7* *Si eximens incarceratus* **violenter eximit reum incarceratum**, post quæ erat sibi probatum delictum per confessionem, vel aliam legitimam probationem: & à fortiori idem esset, si eriperet ab officiali, vel familia: quod duceretur ad supplicium tex. est in l. 4. vers. ficu. item qui confessum. ff. ad. l. iu. maies. & ibi notat & commendat Bart. & commun. docto. Ang. in l. nequis. ff. de custo. reo. Sali. in l. vnica. C. de raptu. virginum. 6. colū. num. 31. Faber in §. pœnales. vers. item aduersus insti. de actio. si. colum. & ibi laso. 17. colum. num. 104.

Limita. 1.
 Quod primo notabiliter intellige & declara, quando talis reus erat incarceratus pro delicto læsæ maies. non vero alias. ita vult gl. not. ordi. in dict. vers. item qui confessum cum qua transeunt ibi commun. docto. sed certè contrariū mihi videtur de iure verius imo quod procedat & habeat locum etiam si erat incarceratus pro alio quolibet delicto quia iura cōmunia superius allegata generaliter & indistincte loquuntur: sed opinio prædictæ glosæ & cōmunis est tenēda: quia hodie approbatur per dictā. l. partita. 1. titu. 2. septima partita. prope finem.

Limita. 2.
 Secūdo limita & intellige, vt tñ procedat quādo erat incarceratus per iudices imperatoris, vel regis: secus vero si per alios iudices alicuius domini, vel magnatis, putà ducis, marchionis, vel comitis recognoscentis superiorem: quia tunc eximens non tenetur isto crimine læsæ maies. quia nō dicitur offensa imperatori vel regi facta: sed inferiori. ita expressè determinat faber in §. pœnales. Insti. de actio. fin. colū. quod dictum reputat vnicum & singulare laso ibi 107. & confirmatur ex his quæ infra di-

co in quæstione illa, an istud crimen & eius pena habeat locum, quando, offendit dominum temporalem recognoscentem superiorem. Tertio limita & intellige, quando talis reus incarceratus commiserat delictum per quod incurrebat pœnam mortis: secus tamen est si commisit delictum per quod non deberet sibi imponi pœna mortis, quia tunc modo quis eximat eum ante probationem, modo post: tantū debet eximens puniri simili pœna, qua reus in carceratus veniebat puniendus, & hoc expresse disponit. l. pe. titu. 29. 7. par. Item etiam committitur istud crimen quando quis sciat delictum esse committendum ab alio contraregē, vel rem publicam, & non prohibuit vel non reuelauit, cum posset. pro cuius declaratione dico quod regulariter licet quis sciat delictum committendum in alium, vel sit præsens non tenetur aliqua pœna in foro iudiciali, licet non prohibuit: nec reuelauit glo. est singularis & vnica in l. culpa caret. ff. de regu. iur. quam ibi tenet & sequitur Bart. & cōmun. docto. præcipuè Decius prima col. tenet etiam Bart. Romanus & alij docto. in l. 1. §. sed in co. ff. ad syllani. argu. illius tex. & argumento totius tituli, vbi speciale est in seruo, qui tenetur si sciuit delictum esse committendum in dominum, & non prohibuit, vel iuuauit. idem Bar. per tex. ibi in l. metum la. 3. §. sed licet. ff. quod metus causa vbi habetur, quod licitè potest quis recipere precium vel pecuniam pro liberando alio ab iniuria vel offensa, à tertio committenda. ergo bene inferitur in proposito nostro, quod licet quis sciat delictum committendum vel sit præsens, non tenetur aliqua pœna non prohibendo, vel reuelando: quia si teneretur turpiter acciperet, vt in l. 2. & si. ff. de condi. ob cau. cum simi. & adhuc notat & commendat ibi Bart. Albe. Bald. Ange. & commun. doct. Dinus in regula non est sine culpa de regu. iur. in. 6. 2. col. Bar. qui notabiliter loquitur in l. vt vim. ff. de iusti. & iur. penultima columna. num. 8. & ibi Bald. 3. colū. & alij doctores præcipuè laso. 6. colum. num. trigessimoprimo. Bald. in l. prima. C. vnde vix. sexta columna. num. vigesimosexto. Salicetus in l. quisquis. §. id quod. C. ad. l. iuliam maies. Paulus de Castro in l. final. C. de his qui. vt indig. in fine. Flo. in l. in lege aquilia. §. primo. ff. ad. l. aquil. tenet etiam glos. de iure canonico in capit. quantæ de sententia excommunicationis & ibi Hostien. Ioan. Andre. Anto. de Bu. Felinus & cōmun. doctores. Abbas qui notabiliter loquitur in capit. primo de restitutione spoliatorum. 2. colum. num. 9. Feli. in c. de offi.

Limita. 3.
 8
 Nō reuelas crimē committendū in regem.

de offi. delega. 2. col. num. 4.

Quod tamē primò limita & intellige, quādo reus delinquēs est pœnitus extraneus: secus tamen est si sit in potestate eius, qui scit & videt delictum esse committendum, & non prohibuit: vt si filius vel seruus committat delictum vidente & sciente patre, vel domino & non prohibente, cum possit: quia tenetur ac si ipsi fecissent. *tex. est formalis & expressus in l. secūda. ff. de noxa. cuius verba sunt, si seruus sciente domino occiderit in solidum dominum obligat: ipse enim dominus videtur occidisse. tex. in in. l. tertia & quarta eodem titu. text. in l. scientiam. ff. ad l. acqui. text. in l. quid ergo versicul. certē. ff. de his qui no. in fa. text. in l. prima. §. hæc autē facultas. ff. si fami. sur. feci. dica. & vtrobiq; commun. docto. imò quòd magis est, idem est si familiaris committat delictum vidente vel sciente domino, & non prohibente: cū possit: quia tenetur ipse dominus. ita Fab. in §. primo instit. de noxa. secunda columna Bald. in capit. veritatis de dolo & contumacia. secunda columna & idem esset, quādo quis committeret delictum, contra aliū ad meam vindictam me vidente, vel sciente, & non prohibente: quia teneor. ita etiam Faber vbi supra dicēs esse iustissimum: qui plures maleuoli gaudent quando vindicantur per alios. Sed certē ego intelligerem has duas supra proximas conclusiones, quando talis familiaris vel amicus, vel extraneus committeret delictum contra alium ad vltionem & vindictam domini, vel alterius offēsi: quia tunc videtur, quòd sit in culpa non prohibendo: secus vero alias & ista est intentio doctorum vbi supra. Secundo principaliter limita & intellige præter quā in delicto patricidii, vt si quis sciat delictum committendum contra patrem vel ascendentes: quia tenetur si non prohibuit, ac si ipse fecisset, vt infra dicam in delicto homicidij.*

Tertio limita in isto crimine læsæ maiestatis: quia si quis sciat & intelligat delictum esse committendum contra principem, vel rem publicam, & nō prohibuit, vel reuelauit, dum potuit, tenetur pœna huius criminis, ac si ipse fecisset. ita expresse tenet Bart. in l. vtrum in fine ff. ad legem pompe. de parri. argumento illius. textus. idem Bar. in l. prima. §. occisorum. ff. ad sylla. & ibi Angel. & Romanus. tenet etiam & sequitur Angel. in l. 2. ff. ad l. pompeiam de parri. Salicetus in l. prima. C. ad l. corne. de sicarijs secunda columna. Abbas in capitu. primo de restitutione spoliatorum final. colum. Dinus in regula non est sine culpa de regulis

iuris in sexto penultima columna. Angelus de Arc. in §. publica autē Instit. de publi. iudi. prima columna Augustinus in additio. ad Angelū de maleficijs in parte che han tradito la tua patria 4. columna vbi dicit, quia ista quæstio cōtigit in persona cuiusdam potentis, qui non reuelauit istud delictum committendum contra principem suum, & causa fuit sibi commissa & tandem fecit eum decapitari. facit etiā text. in l. minimē. ff. de religio. & sump. fune. vbi habetur quòd debet quis defendere patriam, plusquam parentes vel filios. contrariū tamen tenet Anania in rubrica de his: qui filios occiderunt. final. columna. Felinus in capitulo quante. de sententia excommunicationis secūda columna. Idem Felinus in capitulo primo de officio delegati secunda columna. Hypolitus de Marsilijs in l. vtrum. ff. ad legem pompe. de parri. prima columna allegantes Baldum in consilijs suis. vbi dicit quòd iudices sequentes opinionem Barto. sunt homicidæ: quia non fundatur iure. Sed licet sententia & conclusio Bartoli sit fortissima: tamen in puncto iuris videtur vera & tenenda & illam sequor. primo per textum in dicta. l. vtrum. ff. ad l. pompe. de parri. iuncto text. in l. minimē. ff. de reli. & sumpto. fune.

Secundo per text. in l. vnica. §. pœnas versu. ceteros. C. de raptu virgin. vbi habetur quòd in illo crimine puniuntur conscij, non prohibentes, sicut facientes vel opem præstantes: ergo à fortiori in nostro delicto.

Tertio per text. in l. primo. §. occisorum. ff. ad sylla. vbi disponitur, quòd si seruus videat vel sciat delictum committendum contra dominum, & non prohibuit, vel reuelauit, cū potuit debet puniri.

Quarto per text. formalem & expressum in l. quisquis. §. id quod. C. ad legem iuliam maiestatis. vbi dicitur, quòd omnia quæ sunt disposita in crimine læsæ maiestatis habeant locum in fate litibus conscijs, atque ministris.

Advertendum tamen quòd prædicta sententia & conclusio quæ habet, quòd tenetur quis reuelare istud crimen, quando scit illud committendum, videtur intelligenda, quando posset illud probare: secus vero alias, argumento textus in l. nostris. in fine. C. de calumniatoribus, & in l. qui accusare. C. de ædendo. Item etiam argumento textus in clementina nolentes. §. notarij ibi. quòd si taliter ea sciuerit vt ea probare valeat ex quo notat & colligit ibi Cardinalis & quòd ille qui nō potest probare delictum, non tenetur illud

Casus nota.

Contra Bar.

Limita. 1.

Limita. 2.
delictum.
patricij.

Limita. 3.

Tomi. III. Caput. II

nunciare: & in terminis tenet platea. in. §. publi-
ca. In sti. de publi. iudi. fin. col. Ipolitus in dict. l.
vtrum. ff. ad. l. pompe. de parri. Quarto limita, si
dominus alicuius familiae occidatur, vel offen-
datur: quia familia eius tenetur, si vidit vel sci-
uit: & non prohibuit, cum potuit. tex. est in. l.
cum dominus. ff. ad. sylla. cuius verba sunt, Cū
dominus occiditur auxilium ei familia ferre de-
bet, & armis & manu & clamoribus, & obiectu
corporis: quod sicum posset, non tulerit, meri-
to de ea supplicium sumitur. & ibi notat glo.
or. & commu. docto. & idem disponit. l. fi. tit.

9 8.7. par.

Quintò limita & intellige, vt prædicta pro-
cedant in foro iudiciali, vel contentioso. secus
tamen in foro conscientiae: quia videns vel sci-
ens delictū esse committendum contra alium,
si non prohibuit, cum possit, tenetur & peccat
mortaliter: ita probat text. in. c. sicut dignum
§. illis etiam de homicidio. cuius verba sunt, q
potuit hominem liberare à pœna mortis, & nō
liberauit, eum occidit, & ibi notat & commen-
dat glo. or. & commun. docto. tex. in. c. quantæ
de senten. excommun. vbi habetur, q̄ tenetur
in conscientia & censetur excommunicatus il-
le, qui videt vel scit delictum committendum
in clericum, & non prohibet, & ita tenet ibi. g.
ord. & commun. doct. tex. in. c. non inferenda
& in cap. qui pōt & cap. si. 23. q. 3. tex. in. c. dile-
cto filio. verfi. & quidem de senten. excommu.
lib. 6. tenet etiam & declarat Abbas in. c. de re-
stit. spo. fi. col. nu. 9. Decius in regula culpa ca-
ret. ff. de reg. iu. pe. & si. col. Dubiū tñ necessariū
est, pro declaratione materie, si subditus vel va-
ssallus alicuius dñi, vel magnatis, ducis, comi-
tis marchionis vel alterius similis domini, offē-
dat eum, an incidat in istud crimen læsæ maie-
statis. & videtur, q̄ sic. primo per tex. in. cap. in
primis verfi. si vero secunda. q. 1. vbi probatur,
q̄ episcopus accusabatur crimine læsæ maiesta-
tis ex eo, q̄ offendit archiepiscopum cui ipse e-
rat subditus, Secundo per tex. in. cap. felix de
pœnis libr. 6. vbi habetur, quòd offendens ali-
quem cardinalem incurrit istud crimē læsæ ma-
iestatis & ibi notat Arche. 2. col. Tertiò per tex.
in. l. 3. C. de epif. audien. ibi reus etiam maiesta-
tis de domino aduersus quem talia molitus est
veniam sperare non debet: vbi aperte videtur
probare quòd ille, qui est subditus alicui do-
mino vel magnati, si eum offendat, dicitur com-
mittere crimē læsæ maieftatis, & debet eius pœ-
na puniri, licet non fuerit commissum contra
regem, vel rem publicam, quem ad hoc summè
notat & commendat ibi Paul. de Castr. dicens

esse meliorem de iure. 2. colū. nu. 6. Sed his non
obstantibus contrarium est tenendum, imò q̄
istud crimen solum committatur contra regē:
vel rem publicam non recognoscentem supe-
riorem, non vero contra alios dominos vel ma-
gnates. ita singulariter tenet Ioa. Faber in proe-
mio Institutionum. §. i. i. colum. & quæstione,
Angelus in. §. interdum In sti. de hære. quæ ab
intesta. de fe. prima columna. Martinus de lau-
de: in tracta. de crimine læsæ maieftatis prima
columna & quæstio. & idem expresse disponit
l. i. titu. secundo septima part. & l. prima. titu.
septimo lib. octauo. ordi. & l. final. tit. 15. libro
octauo ordi. neq; obstant iura superiora in cō-
trarium adducta: quia debent intelligi, quan-
do talis dominus nō recognoscit superiorem
vt sunt plures duces comites, & alij domini Ita-
liæ. Vnum tamen est quòd non subditus non
committit crimen læsæ maieftatis, licet offen-
dat regem, vel rem publicam, vel dominū non
recognoscentem superiorem: quando non erat
ei subditus. Ita singul. tenet Bald. in. l. nihil. C.
de vindicta libertate argumēto. tex. cum mate-
ria in. l. hostes. ff. de captiuis. Imola in clemēti.
pastoralis de re iudi. secunda columna num. 21.
Faber in. §. alia deinde lex in sti. de publi. iudi.
vbi limitat hoc esse verum, præter quam si iu-
uaret alium qui esset subditus regi, rei publicæ
vel domino, argumento illius text. Adde tamē
quòd si quis interficiat, vel offendat dominū,
cum quo habitat, committit istud crimen læsæ
maieftatis, & debet puniri eius pœna: excepto,
quòd filii non incurrunnt infamiam: ita dispo-
nit. l. prima titu. septimo. lib. octauo ordina.

Pœna autem huius delicti est mors naturalis,
& omnium bonorum publicatio. tex. est capi-
talis & expressus in. l. quisquis. C. ad. l. iuli. ma-
iesta. ibi Gladio feriatur, bonis eius omnibus
fisco nostro additis. & ibi commun. docto. tex-
tus in capitu. si quis cum militibus sexta quæ-
stione prima & idem disponit. l. secunda titu.
secundo, septima part. & in. l. prima in fine titu.
septimo lib. octauo ordi. & in tantum imponi-
tur pœna confiscationis bonorum, vt ex die
commissi criminis prohibeatur alienatio
ex titu. oneroso, vel. lucratiuo, licet dominium
eorum non transeat in fiscum ante condemna-
tionem, & apprehensionem. text. est in. l. ex iu-
dicatorum. verfi. adeo. ff. de accusa. tex. in. l. quæ-
situm. ff. qui & à quibus. text. in. l. donationes
in concubinam. §. fi. ff. de dona. text. in. l. fi. C.
ad. l. iu. magel. & vtrobique commu. doct. Ho-
die tamen in nostro regno videtur q̄ etiam ta-
lis delinquens amittat ipso iure dominium à
tempore

Limita. 4.

Limita. 5.

Dubium.

Offendens
cardinalē in
currit crimē
læsæ maie-
statis.

nō subditus
nō committit
crimen læsæ
maieftatis.

Crimē læsæ
maieftatis.

tempore cōmissi criminis: sicut disponitur in crimine hæresis: ita expresse determinat. l. 4. titu. 2. 7. partit. Item etiam adde quòd in isto delicto. debet destri & demoliri domus habitacionis delinquentis, vt perpetuo non erigatur, in perpetuam memoriam & infamiam eius. ita probat text. in. c. felicis. de pœnis in. 6. versicu. fiant habitaciones eius deserta. vbi habetur, quòd ille qui occidit, vel offendit cardinalem committit crimen læsæ maiestatis, & vltra pœnas ibi contentas debet dirui domus eius. cuius verba sunt, Fiant habitaciones eius deserte, non sit qui eas inhabitet, dentur cuncta eius ædificia in ruinã, & vt perpetuè notã infamiæ perpetuam ruina testetur: nullo tempore reparentur. text. in. c. 1. §. receptatoribus. de pace tenenda, & iura firmam. in vfi feudo. vbi receptator eius, qui pacē violauit, punitur pœnis de quibus ibi. & insuper debet sibi destri domus, & per ista iura ita formaliter tenet Albein. l. si is cum quo. ff. comm. diui. §. & in expresse idem disponit. l. 6. titu. 2. 7. 2. par.

Item adde quòd istud crimen & eius pœna durat post mortem, vt possit reus pronuntiari & ei memoria damnari, & bona cōfiscari. text. est in. l. ex iudiciorum vers. 1. ff. de accusa. te. in l. pantonius. §. rei per duellionis. ff. de acqui. here. text. in. l. donationes in concubinam. §. si. ff. de dona. tex. in. l. cum filius. §. si. ff. de lega. 2. tex. in. l. pe. & si. C. ad. l. Iul. magel. tex. in. §. inter dum vers. per contrarium Insti. de heredi. quæ ab intesta. defe. tex. in. §. 2. insti. de publi. iudi & vtrobique communi. de cto. & idem disponit. l. 3. tit. 2. 7. partit. & practica & forma procedēdi in hoc casu contra talem delinquentem, post mortē & similiter in omnibus aliis, in quibus proceditur contra delinquentem post mortem, erit ista, quòd ipse reus delinquens non est citandus nec condemnādus, nec contra eum formandus processus: sed contra memoriam eius. argumentum tex. in. l. de qua re. §. si. ff. de iudi. in quo eius hæredes debēt citari ratione interesse bonorum, & pro seruando honore defuncti, vt si velint compareant ad defendendū, & probato delicto sentētia debet ferri: in qua reus defunctus pronuncietur illud delictum commississe, & per hoc memoriam eius damnari & infamari & bona eius publicari. ita probat tex. in. l. si. C. ad. l. Iulia. ma. ibi vt conuictio mortuo memoria eius damnetur, & eius bona successorij eius eripiantur. & ad hoc expresse notat & commendat solus Angel. de Perusi. & istam practicam & formam ponit expresse gl. singularis, & vnica in. §. interdum versicul. per

contrarium. Insti. de hære. quæ ab intesta. defe. quam ad hoc reputat ibi singularem Nico. de Nea. & Ange. de Areti. reputat etiã sing. Io. de Imo. in. l. Pantonius. §. rei perduellionis. ff. de acqui. hære. idem Imola in. l. cum filius. §. fin. ff. de lega. 2. post Bald. ibi Ange. de Male. in parte qui iudex videns. 13. col. versic. & prædicta procedunt. Hipolitus de Marfi. in confi. suis, cōfi. 1. 5. col. num. 36.

Item etiam in isto crimine, imponitur pœna inhabitationis filiorum: quia filij priuantur successione ascendentium ex vtraq; linea, & similiter omnium proximorum collateraliū: & successione extraneorum in testamento relicta, & insuper propter hoc delictum patristales filij ipso iure efficiuntur infames & inhabiles, vt non possint obtinere aliquos honores, vel dignitates: nec aliquod officium publicum, nec testimonium ferre, tanquàm testis. filiarum vero tantum ex bonis matris possunt percipere legitimum, siue ex testamento, siue ab intestato. text. est in dict. l. quisquis. §. filij verò, iuncto. §. ad filias. C. ad. l. Iul. magel. & idem disponit lex 2. titu. 2. 7. partit. ex quo inferas, quòd propter delictum patris, potest filius puniri temporaliter: imò etiam hoc procedit secundum ius diuinum. text. est in. c. vergentis. de hære. ibi. cum multis casibus etiam secundum diuinum iudicium filij pro patribus temporaliter puniantur text. in. c. 1. & per totum. 1. quæstione. 4. Pœna autem æterna nunquàm punitur filius pro patre, nec vnus pro alio. & ita debet intelligi illa autoritas Sacra scripturæ, diēs, quòd filius non portabit iniquitatem patris, nec pater iniquitatem filij, & illud Leuitici Anima quæ peccauerit, ipsa morietur. & ita tenet & declarat Innocen. in. c. grauem de senten. ex commu. in. fine. Abbas in. dict. c. vergentis. de hære. ex quo. subdeducitur & inferitur, quod grauius punitur crimē læsæ maiestatis humanæ: quàm diuinæ: quia licet filij vel nepotes pœditoris, qui cōmissit crimē læsæ maiestatis humanæ, non possint succedere ex testamento. nec ab intestato ascendentibus suis, nec collateralibus: nec etiã possint succedere, nec aliquid capere ex testamento extraneorum, vt supra dictum est. Tamen filij vel nepotes hæretici, qui cōmissit crimen læsæ maiestatis diuinæ, licet non possint succedere patri, vel ascendenti, qui illud crimen commisit, cum bona confiscentur: tamen bene possunt succedere omnibus aliis descendentibus, collateralibus, & extraneis, tã ex testamento quàm ab intestato: quia in hoc delicto non reperitur prohibitum: quod certe est bene notandum.

13
Filij priuantur successione ascendenti in crimine læsæ maiestatis.

Filij hæretici succedunt collateralibus. & descendenti bus.

Domus de crimine læsæ maiestatis in conuicti debet de moliri.

12
Crimē læsæ maiestatis durat post mortem.

Tomi. III. Cap. II

& in terminis ita tenet Iacob. Butri. in l. i. C. de hære. Insti. Bal. in l. Gallus. §. quidam recit. ff. de libe. & posthu. 3. colū. Iaso. in l. hæreditas. C. de his, qui. vt indig. 3. col. num. 8. doctor segura in repe. l. cohæredi. §. cum filia. ff. de vulga. & pupil. 7. fo. 4. col. vbi reputat singulare & quotidianum Alexā. in conf. 74. 3. vo. cōfi. pro quibus est text. formalis & expressus in l. cognouimus & in auten. idem est de Nestorianis. C. de hæreticis & fortè potest esse ratio: quia in crimine læsæ maiestatis humanæ rex vel princeps timet audaciam filiorum, & descendentiū ipsius delinquentis: ne forte generati à tam facinoroso & pessimo delinquentes fortiantur, & imitentur eius conditionem, & qualitatem: sed in crimine læsæ maiestatis diuinæ sumus Deus & dominus noster non timet hæreticum, nec eius descendentes. ideo pœna non extenditur ad eos, & in expresso istam rationem posuit solus Iaco. Butri. in dict. l. i. C. de hære. Insti.

Quero tñ pro declaratione prædictorū si tales filij vel nepotes proditoris, qui cōmisit crimē læsæ maiestatis humanæ instituantur, vel ab intestato vocentur, reputentur indigni taliter q̄ hæreditas applicetur fisco, vel reputent simpliciter incapaces, vt applicet aliis successoribus ex testamēto, vel venientibus ab intestato, & videtur q̄ reputentur indigni, & hæreditas applicetur fisco: quia tales filij vel nepotes puniuntur à lege in hoc crimine, tanquam infecti & nati ex sanguine reprobato. & regula iuris est, q̄ quando hæreditas auferitur alicui tanquam indigno, applicetur fisco, vt in l. Lucius. ff. de iure fisci & in l. Papinianus. §. meminisse. ff. de inoff. test. ergo in nostro casu applicetur fisco & ita tenet Cynus in dic. l. quisquis. C. ad. l. iu. maief. 3. col. 5. q. & ibi Albe. 2. col. 5. q. Sed his non obstantibus contrarium videtur de iure verius: imo q̄ hæreditas non applicetur fisco: sed aliis successoribus ab intestato: quia isti filij vel nepotes non reputantur indigni propter se: sed tantum inhabiles & incapaces propter delictum parentū ergo non applicetur fisco, sed aliis successoribus argumento text. in l. auferitur. ff. de iure fisci & ibi Bar. & commun. doct. Item etiam quia dato q̄ essent indigni, tamen quando hæreditas relinquatur indigno, vel incapaci, palam & non occulte, non applicatur fisco: sed aliis successoribus. text. est in l. non intelligitur. §. si quis palam. ff. de iure fisci & ibi commun. doct. & in expresso istam sententiam & conclusionem tenet Iacob. in dicta. l. quisquis. C. ad. l. iu. maief. col. & ibi Faber. l. col. Bal. si. colū. Ange. 2. col. quos ego sequor licet Sali. distinguendote-

neat contrariū in dict. l. quisquis. §. filij verfi. 3. co. 5. q. confirmatur, quia licet filius spurius non possit capere ex testamento paterno: tamen si palam instituitur, hæreditas applicatur aliis hæredibus institutis, vel successoribus ab intestato. ita Bar. in. fi. ff. de his qui. vt indig. 2. colū. de quo latius dixi alias in materia propria spuriorum. Sed dubium est notabile: vtrum ista pœna inhabilitationis filiorū extēdatur ad nepotes & vltiores vel restringatur tantum ad filios primi gradus & videtur q̄ extendatur ad nepotes: quia appellatione filiorum ex interpretatione extensiuā, cōtinentur nepotes text. est in l. filij appellatione. ff. de verbo. signi. tex. in l. libellorum. verf. sed & Papirius. eo. titu. cuius verba sunt. Prædio cum vilico & contubernali eius, & filijs legato, nepotes quoq; ex filiis contineri: nisi voluntas testatoris aliter se habeat, tex. in l. vxorem. §. concubinæ. ff. de lega. 3. tex. in l. Lucius la. 2. ff. de hære. Insti. vbi grauatius si decesserit sine filiis, non tenetur restituere si habeat nepotes ex filiis. tex. in auten. vt ex actione instante dotis. §. si verò nihil. colla. 7. vbi præuilegium dotis exigendæ ab ipsa vxore extenditur ad filios & nepotes text. in l. senatus. ff. de ritu nuptiarum. & vtroque commun. doct. Sed in hoc articulo vera & communis resolutio est, q̄ attēta dispositione iuris antiqui, pœna huius criminis imposta filiis nō deberet trāsire ad nepotes: quia appellatione filiorum ex propria & vera significatione: non comprehenduntur nepotes, maxime in materia odiosa, & pœnali. tex. est in l. q̄ si nepotes. ff. de testa. tute. & ibi doct. sed tex. in dict. l. quisquis. §. filij verò. C. ad. l. iu. maief. tantum loquitur in filiis ergo non extendatur ad nepotes & in expresso ita tenet Bar. in l. liberorum. ff. de verb. significatione. l. col. num. 6. Ange. in dict. l. quisquis. C. ad. l. iu. maief. l. col. nu. 5. & ibi alij doct. idem Bar. per text. ibi in l. patri. ff. ad. l. iu. de adult. Ioan. An. in cap. in quibusdam de pœnis 2. col. & ibi etiam alij doct. sed postea ex quadam constitutione imperatoris Federici, quam refert Cynus, & Albe. in dicta. l. quisquis. C. ad. l. iu. maief. pœna extenditur ad nepotes, & etiā ad omnes alios descendentes: quia in ea utebatur verbo liberorum & idem videtur hodie p̄bare tex. in l. si. verfi. fi. C. de bonis prof. vbi dicit, q̄ in hoc crimine pœna transit ad posteros: sed certe ille tex. tātum loquitur & intelligitur in pœna priuationis bonorum sed attenda hodie dispositione text. in c. statutum. de hære. libro sexto. qua cauetur, q̄ in crimine læsæ maiestatis pœna priuationis descendentiū extendatur

Filij proditoris cur priuatur hæreditate paterna.

Hæreditas delata filio proditoris applicatur fisco.

Argumentum.

15 Pœna inhabilitationis an extēdatur ad nepotes

Resolutio.

datum ad nepotes tantum, quando masculus commisit crimen, & ad solos filios, quando foemina illud crimen commisit dicendum est quod idem sit in hoc crimine maiestatis humanæ per arg. à fortiori & inexpresso ita tenet & declarat Cinus in dic. l. quisquis. C. ad. l. iu. maiest. 2. col. 3. quæstione principali Albe. 2. col. Angel. 1. col. num. 5. Bald. 2. col. num. 3. Sali. 2. col. 4. quæstio. Faber. 1. col. in medio Ange. de male. in parte Che me ai tradito la tua patria. 6. colum. versi. quærit Cinus &c.

fitum. Septimo per tex. in cap. non imputantur. 1. quæstio. 4. cuius verba sunt non imputantur filiis peccata parentum, quæ post eorū natiuitatē à parentibus committuntur. Octauo & finaliter confirmatur ratione: quia filij vel nepotes nati post crimen commissum dicuntur nati ex sanguine infecto, & reprobato, & ideo puniuntur tanquam criminis quodam modo participes. & paternæ audaciæ successores, in quibus paterni criminis exempla timentur: & istam rationem probat tex. in l. quisquis. §. filij verò. C. ad. l. iu. maiest. & in expresso istam sententiam & conclusionem tenet Cinus in dict. l. quisquis. C. ad. l. iu. maiest. 2. col. & 2. q. & ibi Faber 1. col. in medio Ange. de Peru. 1. col. num. 5. idē Cinus Iaco. Albe. & Ange. in l. diuo Marco. C. de quæstio. post glos. ibi Ioan. de Anania in cap. vergentis de hæreticis penul. col. Calderinus in conf. 3. super rubrica de hæreticis Dominicus in cap. 2. §. hæretici. de hæreticis. libr. 6. & idem videtur probare lex. 6. titu. 27. 2. part. & lex. 4. titu. 1. libro. 4. ordinarij. Sed his non obstantibus contrarium videtur de iure verius: imò, quod talis pœna inhabilitationis filiorum transeat ad filios nepotes, modò sint nati post commissum delictum parentis, modò antè. Primo quia tex. in dict. l. quisquis. §. filij verò. C. ad. l. iu. maiest. qui inducit hanc pœnam priuationis & inhabilitationis, loquitur indistinctè & generaliter. ergo sic debet intelligi. Secundo etiam per tex. in cap. statutum el. 2. versi. hoc sanè de hæreticis lib. 6. vbi indistinctè & genericè imponitur ista pœna inhabilitationis filiorum. Tertio per tex. no. bene ponderatum in l. fi. versi. fi. C. de bonis proscriptorum vbi dicit quod in crimine læsæ maiestatis pœna priuationis & inhabilitationis transit ad suos posteros, & descendentes: & tamē illa lex supra loquitur in filiis natis ante delictum commissum vel post ergo eodē modo in nostro casu & articulo. idem dicendum est. Quarto & finaliter facit: quia in materia maioratus & dignitatis transferendæ in filium maiorem primogenitum filius natus antequam pater vel ascendens sit rex, dux, comes, marchio vel obtineat & consequatur maioratum: succedit & præfertur alteri filio nato post dignitatē maioratus adeptā, vt dixi, & probaui. in l. 40. in ll. Tauri. xij. q. nu. 67. & in terminis istā sententiam & conclu. tenet petrus de Bella per. in dict. l. quisquis. C. ad. l. iu. maiest. & ibi Sali. 2. col. nu. 6. Ioan. de Pla. in §. publica. autem. Insti. de pub. iudi. 2. col. versi. item habet locum. & ante eos. glo. or. in cap. si quis cum militibus. 6. quæstione. 1. licet Pala. Rub. relinquat cogitandum in sua

Ratio. 7.

Ratio. 8.

16 Item quæro pro complemento materiæ, an ista pœna inhabilitationis filiorum. & nepotum in crimine læsæ maiestatis diuinæ & humanæ habeat locum, modo sint nati ante delictum à patre vel auo commissum: modo sint nati post delictum commissum, & videtur quod tantum procedat & habeat locum in filijs & nepotibus natis post delictum commissum, non vero in antea natis. primo per tex. iuncta. glo. or. in l. diuo Marco. C. de quæstio. vbi habetur, quod si pater vel ascendens commisit delictum per quod aspergitur aliqua macula, filij & nepotes eius priuantur honoribus, dignitatibus, & pœuilegijs ab eo descendentes, & dicit ibi glo. singularis & ordinaria, quod debet intelligi, quādo tales filij vel nepotes sunt nati post commissum delictum parentis. Secundo per text. in l. emancipatum ff. de senatoribus vbi disponitur quod ita demum filius senatoris gaudet priuilegio & dignitate patris quando natus est ante quam pater eius sit remotus à senatu, secus vero si nascatur postea: quia tunc non gaudet aliquo priuilegio. idē probat tex. in l. 2. §. in filiis. ff. de decurionibus. Tertio per tex. in l. 2. versi. filiis etiam C. de libertis & eorum liberis, vbi habetur, quod si ex causa ingratitudinis commissā contra patrum libertus est redactus in seruitutem, filij eius postea nati efficiuntur serui: secus tamen si nascatur antequam sit redactus in seruitutem quia remanēt liberi. Quarto per tex. in l. si senator. C. de dignitatibus libr. 12. vbi disponitur, quod filius natus & conceptus ante dignitatem patris, non gaudet eius priuilegio: sed tantum postea nati & ibi notat & commendat Bar. Platea & commun. docto. Quinto per tex. in l. filij versi. senatores el. 1. ff. admunicipales vbi dicitur, quod ita demum filij & nepotes senatorum gaudent priuilegio & dignitate parentum, quādo sunt nati vel concepti post dignitatem adeptam: nō vero antè & ibi glo. or. Bart. Albe. & commun. docto. Sexto per tex. in l. filiam. ff. de senatoribus vbi habetur quod delictum senatoris non tollit beneficium dignitatis filiis antea natis quæ

Argumentum in contrarium. Confir. 1.

Confir. 2.

Confir. 3.

Confir. 4.

16 in inhabilitationis non extendatur ad filios natos ante crimen commissum à patre.

Ratio. 2.

Ratio. 3.

Ratio. 4.

Ratio. 5.

Ratio. 6.

lam. lectura. l. de yfu. articulo. et ubi addit. l. ad. l. 3.
 b. 4. ordi. ubi v. que habet. p. 1.

Tomi. III. Cap. III.

De homicidio. Cap. III.

S V M M A R I V M

fua repe. C. per vestras. de dona. inter vi. & vxo. §. 23. fo. 98. i. col. dicendo, q' passus est valde du-
 bitabilis & periculosus. Sed in hoc subtili & dif-
 ficili articulo ego in puncto iuristeneo istam
 secundam opinionem. q' pœna inhabilitatio-
 nis filiorum transeat ad filios vel nepotes, mo-
 do sint nati post delictum commissum, mo-
 do ante: nec obstant prima iura in contrarium
 adducta: quia debent intelligi, quando privile-
 gium & prerogatiua transit ad filios respectu
 dignitatis: quia illa cessante cessat privilegiu:
 in nostro vero casu pœna priuationis transit
 propter culpam & delictum parentum, & ideo
 ista pœna respicit omnes & ita probat lex. 4. ti-
 tul. i. libro quarto. ordin. sed certè de iure re-
 gio. prima opinio est tenenda & seruanda &
 ab ea non est recedendum in iudicando & con-
 sulendo. & ita probat & disponit lex. 6. titu. 27
 2. par. licet in exemplo sit corrupta, & lex. 3. tit.
 9. lib. 4. ordi.
 Item postremo & finaliter adde q' in hoc cri-
 mine statim q' quis illud committit, perdit bo-
 norum suorum administrationem, licet non
 desinat esse dominus tex. est in l. ex iudicioru.
 ff. de accusa. cuius verba sunt, ex quo quis ali-
 quod ex his causis crimen contraxit nihil ex
 bonis suis alienare, aut manumittere possit ex.
 in l. q' sit. ff. qui & a quibus. text. in l. donatio-
 nes in concubinas. §. ff. de donat. tex. iul. fin.
 C. ad l. iu. maiest. tradit plenè & magistraliter.
 Bar. in l. post contractum. ff. de dona. 3. colum.
 num. 12. & ibi commun. docto. hodie tamen in
 nostro regno nedu' perdit administrationem
 bonorum: sed etiam dominium & bona con-
 fiscantur ipso iure & dominium transit in fiscu'
 à die commissi criminis ita expresse disponit
 lex. 4. titu. 2. 7. part. ex quo deducitur & infer-
 tur q' omnia quæ sunt disposita in crimine læ-
 sæ maiestatis diuinæ, habent etiam locu' in hoc
 crimine læsæ maiestatis humanæ, ex quo etiam
 subdeducitur & inferitur q' in his criminibus
 post sententiam & condemnationem confisca-
 buntur etiam bona alienata & repetet & vendi
 cauit fiscus à possessoribus de quo articulo dixi
 suo loco. Item adde q' post mortem delin-
 quentis potest cognosci de isto crimine, vt memo-
 ria eius damnetur & bona publicentur de
 quo etiam dixi suo loco. Item adde q' in foro
 conscientie tenetur delinquens bona restituere
 fisco etiam ante sententiam & condemna-
 tionem, vt dixi, & probaui supra in delicto cri-
 minis maiestatis diuinæ vbi vide.

- 1 **P**OENA homicidij regulariter est pœna mortis.
- 2 **I**llustres personæ & positæ in dignitate qualiter puniuntur
- 3 Pœna parricidij quæ sit & quando habeat locum.
- 4 Sciens delictum esse committendum contra alium si non reuelauerit an teneatur.
- 5 Proditor quis dicatur & qualiter puniatur
- 6 Socius proditoris an teneatur eadem pœna.
- 7 Occidens aliū cū veneno qualiter puniatur
- 8 Qualiter constare possit quem esse occisum veneno.
- 9 Res venenose an licitè vendi possint.
- 10 Asinus quis dicatur & qualiter puniatur.
- 11 Qui prestitit alteri pecunias: vt aliquem occidat qualiter puniatur morte nō secuta.
- 12 Diffidator, qui alium interfecit qualiter teneatur.
- 13 Ille qui mortem sibi intulerit, qualiter puniatur.
- 14 Ille qui se ipsum percusserit, licet mors nō sequatur qualiter puniatur.
- 15 Occidens alium sine dolo an puniatur pœna ordinaria.
- 16 Casus in quibus puniatur quis pœna mortis licet non delinquit dolose.
- 17 Dolus an indubio præsumatur in homicidio.
- 18 Intellectus verus ad text. in cap. final. de homicidio. libr. 6.
- 19 Si infans reperitur in lecto nutricis mortuus, an præsumatur dolus vel culpa in ea.
- 20 Occidens alium ad suam defensionem an excusetur ab omni culpa & pœna.
- 21 Occidens alium pro defensione alterius an sit puniendus.
- 22 Aggressor an debeat expectare: vt percutiatur à suo aggressore.

Restitua est in excusio-
 ne Salman-
 ticensi.

Fiscus ven-
 dicat bona
 alienata.

- 23 Aggressor, si potuit euadere iniuriam, vel offensam fugiendo an teneatur fugere.
- 24 Aggressor qui excessit modum defensionis qualiter puniatur.
- 25 Si duo inter se contendunt: & unus euasit & alter descessit quis eorum præsumatur aggressor.
- 26 Si reus confiteatur hominem occidisse: sed ad suam defensionem, an possit cōdēnari.
- 27 Si reus velit probare occidisse ad suam defensionem quæ probatio sufficiat.
- 28 Mortuo offenso propter culpam adhibitā in cura, an offensor teneatur pœna mortis
- 29 Si constare non possit mortem ex vulnere illato processisse quid est præsumendum in dubio.
- 30 Affectus quomodo & quando puniatur sine effectu sequuto.
- 31 Quādo quis grauitur est vulneratus, quod speretur mori, an statim possit accusare de homicidio.
- 32 Occidens posthumum an teneatur, ac si iā natum occidisset.
- 33 Siquis dedit alicui poculū amatorium, & recipiens moriatur, qualiter sit puniendus
- 34 Si quis occidat titium, credens esse seium, an teneatur pœna mortis ordinaria.
- 35 Siquis voluit occidere titium, quem bene cognouit: casu tamen occidit seyum medietorem an teneatur pœna mortis.
- 36 Si plures occiderunt aliquem, an omnes teneantur pœna mortis.
- 37 Homicida ultra pœnam corporalem an teneatur etiam ciuilitur ad interesse.
- 38 Si occisus erat officialis, an teneatur homicida ad operam eius & qualiter æstimetur.
- 39 Si quis mādauit delictū cōmitti, & mādas mandatarius qualiter puniatur.
- 40 Mandans si reuocauerit mandatum, an excusetur.
- 41 Si quis mandauit delictum fieri & non sequatur, an teneatur aliqua pœna.
- 42 Mandatarius quando possit excusari: ut non teneatur ex mandato.
- 43 Qui tantum persuasit delictum committi an teneatur, ac si mandasset.
- 44 Persuasor, si reuocauit cōsiliū, a excusetur
- 45 Mandatum an possit fieri tacite & per coniecturas.
- 46 Si inimicus alterius loquatur, cum aliquo tertio ad aures, secretē & postea sequatur delictum, an præsumatur mandatum.
- 47 Si coniunctus vel consanguineus offensus occidat offensorem, an teneatur offensus.
- 48 Ille qui præstitit opem vel auxilium ante delictum, qualiter teneatur.
- 49 Qui præstitit opem vel auxilium in ipso delicto qualiter teneatur.
- 50 Qui præstitit opem vel auxilium post delictum commissum, qualiter puniatur.
- 51 Homicida an possit succedere in bonis occisi ex testamento vel ab intestato.
- 52 Homicida an possit succedere ei qui occiso successerat.
- 53 hæres an teneatur vindicare mortem defuncti.
- 54 Offensus, an possit ante mortem delictum remittere, & pacem & cōcordiam facere.
- 55 Lex. 22. titu. 1. 7. partita valde utilis & necessaria qualiter intelligatur.
- 56 Prædicta lex parti. non habet locum, quādo accusatores sunt extranei.
- 57 Prædicta etiam. l. part. non habeat locum quando delictum committitur in rem: sed in personam.
- 58 An prædicta. l. par. habeat locum quando delictum fit proditoriē, vel cum qualitate quæ aggrauat.
- 59 An prædicta lex partitæ procedat, & habeat locum, quando quis aliud simile delictum fecerat.
- 60 An requiratur quod omnes consanguinei occisi delictum remittant vel sufficiant aliqui eorum.
- 61 Hæres occisi an possint remittere delictum, facere pacem & concordiam cum homicida.
- 62 Si plures sint hæres occisi, an requiratur omnin

- omniū remissio vel sufficiat à maiori parte
- 64 Si concurrant heredes extranei occisi, & interfecti ex vna parte & consanguinei ex alia qui praeferantur.
- 65 Si inter cōsanguineos reperitur femina, an possit remittere & facere pacem.
- 66 Si filius vel haeres defuncti sit minor an possit remittere & facere pacem & concordiam.
- 67 Si ante mortem sit facta pax & concordia cum ipso offenso, & postea sequatur mors an ad eam extendatur.
- 68 Infra quod tempus debet fieri praedicta pax & concordia.
- 69 Si contra reum est lata sententia & ab ea sit appellatum, an valeat remissio & concordia.

ro persequitur. **tex.** expressior ceteris in. l. vni ca. versi. & merito. C. de raptu. virginum. cuius verba sunt, & merito mortis damnatur supplicio: cum nec ab homicidij crimine huiusmodi raptores sint vacui. **tex.** in. l. i. ff. ad. l. pompe. de parri. **tex.** in. l. pe. C. ad. l. Corne. de sicca. **tex.** in cap. omnis autem lex. 3. distin. ibi qui eodem fecerit, capite puniatur & vtrobiq; commun. dd. & idem disponit. l. i. & per totum titu. de los homicidios lib. 8. ordi. & confirmatur autoritate saluatoris nostri dicentis petro: mitte gladium tuum &c. Quia qui gladio occidit, gladio peribit, quod extendit etiam si monstruosum hominem occiderit, qui careat brachio, manu pede, vel aliquo membro: quia tota virtus, essentia, & substantia hominis dependet ab anima & spiritu. ita singulariter tenet Bald. in. l. q. dicitur. ff. de libe. & postu. Adde tamen q. illustres personae & positae in dignitate non puniuntur poena mortis pro isto delicto homicidij sed leuiori poena: & sic deportationis, vt expresse probant praedicta iura, licet Angel. & Hypolitus de marsi. in dict. l. 3. §. legis Corneliae. ff. ad. l. Corne. de sicca. dicant, q. hodie istud non seruatur: imo q. indistincte omnis homicida modo sit persona illustris, & posita in dignitate, modo sit vilis & plebeia, tenetur poena mortis. Sed certe salua eorum pace praedicta iura expresse disponunt contrarium, & istud necessario debet seruari, nisi consuetudo contraria expresse & iuridice probetur, & in terminis ita probat & disponit hodie. l. pe. titu. 8. 7. par. vbi dicitur, q. illustris pro isto delicto deportetur: alter vero moriatur adde tamen, q. tales illustres personae non debent cōdemnari aliqua poena, nisi consulto principe. **tex.** in. l. pe. ff. ad. l. Corne. de sicca. ibi vt & consulto prius principe & iubente id fiat. & ibi Bart. & commun. docto. **tex.** in. l. fi. C. vbi senatores vel clarissimi & ibi Pau. Sali. & commun. docto. praeter qua si illustris committeret delictum contra alium pariter illustrem: quia tunc potest condemnari à iudice ordinario. Item adde, q. tales illustres personae, quando accusantur de delicto, debent detineri in carceribus, in loco honesto & separato secundum qualitatem personae. **tex.** est notabilis in dict. l. fi. C. vbi senato, vel clari. **tex.** in l. 3. §. tutores. ff. de suspect. tuto. ibi ceterum eos qui sunt in aliqua dignitate positi, nō opinor vinculis publicis contineri oportere: & quando eorū cā agitur debent sedere cum iudice ipso, vt in dict. l. fi. versi. sedendi & ibi Paul. de Castro. & alij docto. & ita semper vidi de facto seruari in cancelaria regia, nam quando causa il-

Amplia.

2
illustres per-
sona an puni-
atur poe-
na mortis.

Aliud est crimen

publicū homicidij, quando quis dolo interficit alium, quod quidem delictum grauissimum est & ex malitia hominum quotidie nostris temporibus frequentatur. vnde tam ex natura & qualitate eius quam ex assidua frequentia dignū punitione, maxime cum sit expresse cōtra praceptum diuinum. Non occides & sanguis occisorum semper clamat ad Deum, vt scribitur in Apocalipsi. Ecce posthac vidi animas interfectorum clamantes ad Deum, & dicentes. Vsq; quo domine non das iudicium & vindicas sanguinem nostrum de interfecto-ribus nostris, q. sunt in terris in quo resolutiue dico, q. homicida debet puniri poena mortis. ita probat **tex.** formalis & expressus in. l. 3. §. legis Corneliae. ff. ad legem Corne. de sicca. cuius verba sunt, sed solent hodie capite puniri, nisi honestiore loco positi fuerint, vt poenam legis sustineant: humiliores enim solent, vel bestiis subiici: aliores vero deportantur in insulam ergo cum **tex.** dicat bestiis subiici, sequitur q. regulariter imponitur poena mortis & ibi tenet Reine. Ange. & commun. doct. **tex.** in. l. pe. eo. tit. **tex.** in. l. quonia multa facinora. C. ad. l. iuliam de vi. **tex.** in l. 3. C. de episco. audien. **tex.** in. l. si quis aliqd. §. q. abortionis. ff. de poenis. **tex.** in. §. itē. l. Cornelia Instit. de pub. iudi. ibi homicidas vt tore fer-

Crimen ho-
mucidij qd
sit.

Pœna homi-
cida.

lustrum

Iustrium personarum agitabatur, sedebant cum
 auditoribus regalibus: quod non fiebat cum
 aliis. Quæro tamen prosequendo materiã, quã
 do & in quibus casibus istud delictum homi-
 cidij, & eius poena agruetur & magistraliter
 & resolutiue dico q̄ in sequentibus primus est
 quando quis occidit patrem, vel matrem, vel
 ascendentem, & sic est parricida: quod tamen
 3 declara isto modo q̄ de iure antiquo forum istud
 crimen & eius poena tantum militabat, &
 habebat locum in eo, quæ occidebat parentes
 & sic accedentes: nõ vero in eo qui occidebat
 liberos ascendentes, quia licite poterat quis eos
 occidere. text. est in l. i. & per totum. ff. ad legem
 pompe. de parri. & patet etiam ex allusione vo-
 cabuli probat etiã text. formalis & expressus
 in l. in suis in fine. ff. de libe. & postu. vbi habe-
 tur, q̄ licite poterat pater filios vel descenden-
 tes occidere. confirmatur etiam, quia poterat
 eos vendere sicut quamlibet rem propriã. text.
 est in l. 2. C. de patribus qui filios distraxerunt:
 postea vero istud delictum poena & qualitas
 eius, extensa fuit etiam contra parentes vel af-
 cendentes occidentes liberos & descendentes.
 text. est in l. vnica. C. de his qui parentes vel libe-
 ros occiderunt text. in §. alia deinde lex in l. i.
 de publi. iudi. & vtrouiq; g. or. & commun. dd.
 & idem disponit lex. 12. titu. 8. 7. part. & magis
 specificè ita tenet & declarat Albe. in l. i. ff. ad
 legem pompe. de parri. & Salice. in l. vnica. C.
 de his qui paren. vel libe. occide. & licet nulla
 prædictarum legum dicat & exprimat gradũ,
 ad quem istud delictum extendatur tamen gl.
 ordinaria & commun. docto. tenent q̄ exten-
 datur ad omnes ascendentes vel descendentes
 in infinitum. ita tenet glo. ordi. in l. i. ff. ad l. p̄
 pe. de parri. & ibi commun. opi. glo. etiam ord.
 in §. alia deinde lex in l. i. de publi. iudi. & ibi cõ-
 mun. opi. & confirmari potest, quia in iure vel
 materia reuerentiali dispositum in patre vel ma-
 tre, extenditur ad omnes alios ascendentes in
 infinitum, & similiter quando dispositio respi-
 citius naturæ. ita probat text. in l. 4. §. parentes
 ff. de iniur. vocando & ibi glo. or. & commun.
 docto. Item etiam istud delictum poena & qua-
 litas eius habet locum & competit contra occi-
 dentem fratrem sororem vel transuersalem vs-
 q; ad quartum gradum. text. est no. in dict. l. r.
 ff. ad l. pompe. de parri. & ibi glo. or. & cõmun.
 docto. tenet & declarat faber melius quam ali-
 bi in dict. §. alia deinde lex in l. i. de publi. iudi.
 quem omnino vide.

Item etiam istud delictum poena & qualitas
 eius committitur & competit contra eum qui

occidit vxorem vel contra eam quæ occidit ma-
 ritum text. est in dict. l. i. ff. ad l. pompe. de par.
 & ibi commun. docto. & merito: quia plus est
 quam occidere patrem vel matrem vel alios cõ-
 sanguineos. & confirmatur autoritate diuina
 dicente, propter hanc relinquet homo patrem
 & matrem & adhærebit vxori suæ quod mul-
 totiens nostris temporibus contingit. Item ad-
 de q̄ similiter tenetur isto delicto & poena ille
 qui interficit socerum, vel soceram, generum,
 vel nurum, vitricum, vel priuignum, patronũ:
 vel patronam: quia loco parentum vel libero-
 rum habentur. text. est in dict. l. i. ff. ad legem
 pompe. de parri. & in dict. l. partitã. Finaliter
 adde q̄ istud delictum & eius poena habet lo-
 cum & competit in filio naturali tantum occi-
 dente patrem, vel in patre occidente filium na-
 turalem tantum: quia in materia in qua cõside-
 retur ius naturale sanguinis appellatione parẽ
 tum vel filiorum sēper continentur naturales.
 text. est in l. parentes. ff. de iniur. vocãdo ex quo
 istam regulã & doctrinã notat & colligit ibi
 Pau. de Castr. post doctores antiquos probat
 etiam expresse text. in l. hos accusare. §. omni-
 bus versic. item nec lex pompeia. ff. de accusa.
 text. in l. adoptionibus. §. i. vers. vnde nec vulgo
 quæsitam filiam & c. ff. de ritu nuptiarum & in
 terminis ita tenet Faber in §. alia deinde lex in
 l. i. de publi. iudi. quæro tamen, quæ sit poena
 huius delicti, & resolutiue dico, q̄ est grauissi-
 ma, cui non est similis pro alio delicto in iure
 nostro: nam talis delinquens, & sic parricida,
 verberatur, & mittitur in culeo, vel arca cum a-
 nimalibus contrariis, & sibi repugnantibus,
 hoc est cum cane, vipera, simia, & gallo
 galinaceo, & sic intrasus proiciatur in mare vel
 flumen proximum, & merito tali poena puni-
 tur: quia sicut fecit delictum contra ius natura-
 le, ita mittitur cum dictis animalibus naturali-
 ter sibi contrariis, & inuicem repugnantibus,
 text. est in l. pe. ff. ad l. pompe. de parri. text. in l.
 vnica. C. de his qui parentes vel liberos occide-
 runt text. in §. alia deinde lex. in l. i. de publi. iu.
 & idem disponit. l. 12. titu. 8. 7. part. & dicit fo-
 lus Cinus in dict. l. vnica q̄ ista animalia inter se
 valde pugnant & quando vipera pugnat cum
 gallo vel simia, vel cum aliis animalibus, ta-
 lis vipera intrat corpus delinquentis. & dillice-
 ra viscera eius & licet Bald. Salice. in dict. l. vnica
 dicant q̄ hodie ista poena non est in vsu: ta-
 men in nostro regno semper est in vsu. & præ-
 dicatur & ita expresse disponit prædicta. l. par-
 titã. & sæpe vidi practicari in canceleria regia.
 & aliis partibus. Vnum tamen est q̄ licet secũ-
 dum

Casus. 4.

Casus. 5.

Poena parricida.

Nota de vipera.

Poena homi-
cidij quãdo
aggravatur
Casus. 1.

Casus. 2.

Casus. 3.

dum dispositionem prædictorum iurium, talis delinquens debeat viuus mitti & intrudi in dicto culeo. vel arca cum dictis animalibus ad aggrauandam pœnam eius: tamen in nostro regno de cõsuetudine prius interficitur alio genere pœnæ, vt moriatur naturaliter: & postea mittitur corpus eius, vt substineat pœnam legalẽ. Item adde, quòd his delinquentibus denegatur sepultura in perpetuum. ita probant expresse prædicta iura & in terminis probat. l. vnica in fine. C. de his qui parentes vel liberos occiderunt, cuius verba sunt, Vt omni elementorum vsu viuus careat, & ei coelum superfliti, terra mortuo auferatur, & ad hoc notat & commendat ibi Bald. & Sali. & ita fit & prædicatur: quia semper deicitur in mare, vel flumen, vt inde in perpetuum non extrahatur: Item etiam adde qd socius in isto crimine etiam extraneus tenet eadem pœna: qua ipse principalis parricida. text. est singularis & vnicus in. l. vtrum. ff. ad. l. pompe. de parri. in fin. quem repetat ibi mirabilem & vnicum Albe. sed similis text. est in. §. alia deinde lex. Insti. de publi. iudi. ex quo dicitur ibi notanter Faber qd si extraneus non subditus commisit crimen prodicionis, vel læsæ maiestatis contra regem, vel rempublicam cū subdito, quòd simili pœna vterq; debet puniri & idem disponit prædicta lex. part. 2. titu. 8. 7. part. Item adde qd filius vel descendens, si sciat delictum committendum contra parentes: vel econtra parens contra filios, vel descendentes & non reuelauit. nec prohibuit, si potuit, tenetur ex isto delicto, ac si verè fecisset & committeret. text. est in. l. vtrum. ff. ad legem pompe. de parri. & ibi commun. docto. text. in. §. alia deinde lex insti. de publi. iudi. & ibi commun. doct. si verò frater vel alius consanguineus collateralis vsq; ad quartum gradum ex sola scientia non tenetur pœna ordinaria: sed pœna exilij, vel simili extra ordinaria. text. est in. l. 2. ff. ad. l. pompe. de parri. & ibi glo. or. & commun. doc. & idem disponit lex. 2. titu. 8. 7. par. in fine. Et ex his potest inferri, qd idem sit quãdo quis sciat delictum committendum contra regem vel rempublicam, & non reuelauit. quia committit crimen læsæ maiestatis, ac si realiter fecisset & in terminis. ita tenet Bart. in. l. vtrum. ff. ad legem pompe. de parri. probat etiam text. in. l. quisquis. §. id quod. C. ad. l. in. maief. text. in. l. vnica. §. ceteros autem. C. de raptu virginum. text. in. l. 1. §. occisorum. ff. ad sylla. text. in. l. si qs fortè. ff. de pœnis quod intellige, quando sciat & possit probare tale delictum esse per aliquos committendum: secus verò si ipse sciat secretè,

& non possit aliquo modo probare: ita tenet & declarat Hypolitus in dict. l. vtrum. ff. ad. l. pompe. de parri. sed certè ego indistinctè teneo quòd vtroq; casu & semper teneatur reuelare: quia fecit quod in se est, & saltem est vnus testis legitimus, & semiplena probatio. ex qua licet potest causari captura. & tortura & diligens inquisitio delicti, & in hoc firmiter resideo. Confirmatur, quia si postea peruenit in notitiam regis, vel reipublicæ ergo bene potuit probare regulariter autem in omnibus aliis delictis & psonis non tenetur quis ex sola scientia delicti, licet potuit monere, & reuelare personam in quã delictum erat committendum. imò, quod magis est, licet tempore delicti sit præsens & possit iuuare & obuiare, & non fecit, non tenetur ista est glof. singu. in iure iuncto tex. in. l. culpa caret. ff. de regul. iu. & ibi communis opinio doctorum pro qua facit tex. expressus in. l. metu. la. 3. §. sed licet. ff. quod metus causa vbi habetur, qd bene potest quis recipere precium pro iuuamine & defensione alterius ergo si teneatur de iure turpiter reciperet, & ibi notat & commendat Bart. Albe. & commun. docto. & per illum tex. ita tenet & commendat Sali. in. l. quisquis. §. id quod. C. ad legem iuliam inaeftatis quod tamen limita & intellige quando est persona priuata & extranea. secus vero si sit filius vel seruus vel persona subiecta ei, contra quem delictum erat committendum: quia tunc bene tenetur ex sola scientia delicti, si nõ monuit vel reuelauit. vel nõ iuuauit & obuiauit quando fuit præsens. ita probat tex. formalis & expressus in. l. 1. §. sed in eo & in. §. occisorum. ff. ad syllanianum & ibi notat Bart. & commun. docto. antiqui & idem expresse disponit lex. si. titu. 8. 7. part. & adde qd idem est, quando quis committebat delictum, & offendeat aliquem ad vindictam alterius tertij: quia ille tertius licet sit extranea persona, tenetur si non prohibuit, vel reuelauit istud est singulare delictum fabri quod alibi non vidi in. §. i. insti. de noxa. Item adde qd prædicta procedunt in foro exteriori, & contentioso: secus tamen est in foro conscientia: quia tunc indistinctè tenetur quis, si sciat delictum committendum contra alium, & potuit prohibere & obuiare, & non fecit: ita probat tex. in. c. sicut dignum de homicidio & ibi tenent communiter doctores.

Secundus casus in quo aggrauatur pœna homicidij est, quando quis occidit alium proditoriè & aleuose, quia erant amici, & inter eos nulla erat causa rixæ, vel discordia: & vnus occidit vel offendit alium secure. ita probat text.

Socius parricide.

4. Pœna parricidij in nõ reuelatè delictum committendū.

Anquiescatur de iure realium defendere.

5. Pœna homicidij proditoriè facti

in. l. propter insidias. C. qui accusare non possunt. text. in. l. 4. ff. ad. l. i. u. maieff. tex. in. l. fi. C. de delatoribus lib. 10. tex. in cap. si cupis. 16. q. 1. tex. in cap. clericus. 46. distin. & utrobique commun. docto. ex quo dicit boetius q̄ nulla efficacior pestis est adnocendum, quam familiaris inimicus, & subdit etiam Lucas de penna in dist. l. fin. C. de delatoribus, o quam crudelia & mortifera sunt iacula proditoris: vix enim erit, aut nunquam, qui sibi possit ab eius ictibus præcaueri: & mores eius sunt signa fidelitatis & amicitiae ostendere, suauia & dulcia verba proferre: exterioremq; amicitiam in omnibus actibus significare & vnum in mente gerit & aliud contrarium verbis & actibus ostendit ex quo deducitur & inferitur quòd si inuicem

erant inimici capitales, licet vnus interficiat, vel offendant alium proditoriè & aleuose modis prædictis, non erit proditor, nec incurrit poenam qualificatam, quæ proditoribus imponitur: quia tali casu non gerebat vnum in animo & contrarium in actibus exterioribus: sed semper videtur esse cum animo & intentione occidendi vel offendendi eo modo, quo possit, & in terminis ita tenet Bart. in. l. respiciendum. §. de linqunt. ff. de pœnis Bal. in capit. primo quibusmodis feudum amittatur. quarta columna. Ancarranus in capit. primo de homicidio Angel. de Aretio in. §. interdum secunda columna. num. sexto. Instit. de hære. quæ ab intesta. de fe. idem Angel. in tractat. male. in parte fecit infultum verfic. & bene nota. Solum ergo habet locum ista qualitas proditionis & aleuosæ & aggrauatur poena quando inuicem erant amici. cuius ratio vera & concludens est, quia tollitur offenso illa naturalis defensio, quæ de iure naturali sibi competit & permittitur, cum nõ possit sibi præcaueri & defendere.

Aduertendum tamen, q̄ istud videtur hodie correctum & immutatum de iure nostro regio, imò q̄ ille dicatur proditor & aleuosus, qui interficit alium securè, & non in prælio vel rixa: sed de retro & non facie ad faciem & non videtur considerari qualitas personarum amicitiae, vel inimicitiae: sed tantum qualitas ipsius facti. ita disponit. l. 7. titu. 7. lib. 8. ordi. & lex. 2. & 3. & 16. titu. fi. eodem libro & probat etiam. l. 2. tit. 13. libro. 8. ordi. sed in ea concordia & doctrina est ista, q̄ si inuicem erant amici indistinctè offensor videtur committere proditionem & aleuosiam, quo modocūq; occidat facie ad faciem, vel: retro quia ille nõ potuit sibi præcaueri. sed q̄n inuicem erant inimici de iure communi nullo modo offensor committebat proditionem, vel

aleuosiam, qualitercūq; occideret, vel offenderit. Hodie verò de iure nostro regio hoc casu eã committit, quando retro occidit, vel offendit, non verò facie ad faciem, taliter q̄ offensus possit se defendere, & præcaueri quòd est quotidianum & valde singulare. Dubiũ tamen est, qualiter aggrauatur poena in hoc delicto, propter qualitatem proditionis, vel aleuosæ. & resolutiue dico, q̄ grauitas consistat in hoc q̄si commissum est homicidiũ, imponitur delinquenti poena mortis qualificata iudicis arbitrio & hodie de iure regio qlitas declaratur, vt homicida ducatur per terrã & trahatur ad caudã equi vel alterius animalis p̄ vias publicas, & postea furca suspendatur. ita expresse disponit lex. 12. tit. 13. lib. 8. ordi. Item et de iure regio poena aggrauatur in hoc, q̄ homicida qui alium interficit proditoricè, & cum aleuosia, vltra poenam mortis incurrit poenã confiscationis medietatis bonorũ. ita disponit prædicta. l. 7. tit. 7. lib. 8. ordi. & l. 12. tit. 13. eo. libr. & l. 16. tit. fi. lib. 8. ordi. si verò tm̄ fuit cõmissa iniuria, proditio, vel aleuosia, erit causa aggrauandi poenã iudicis arbitrio. arg. tex. in. l. respiciendũ. ff. de pœnis. tex. in. l. aut facta. eo. tit. tex. in. l. prætor edixit. §. fi. ff. de iniuriis tex. in. §. atrox. Insti. eo. tit. & hodie in nro regno grauitas consistit in hoc, q̄ si ex iniuria sequatur a

liquod vulnus, licet ex eo non causetur mors, tenetur ex solo vulnere poena mortis. ita disponit prædi. l. 2. tit. 13. lib. 3. ord. quocasu etiã teneo q̄ ista poena mortis sit qualificata sicut si verè & realiter occidisset & mortẽ intulisset & similiter, incurrit poenã confiscationis medietatis bonorũ, & omnes alias poenas quas incurreret, si vere & realiter mortẽ intulisset: si vero ex iniuria non sequatur vulnus: sed alia leuior iniuria fiat, bene aggrauatur poena secundũ eius qualitatem, imponẽdo aliquẽ poena corporalẽ, vel exiliũ maximi vel modici tẽporis, vel aliud genus poena iudicis arbitrio, argu. prædictorũ iuriũ, non tñ poterit imponi poena mortis, cũ non interuenerit realiter & actualit̄ aliquod vulnus. Et ex hoc in cõtingẽtia facti defendi quẽdam pauperem in hac ciuitate Salmantina. Item etiam poena huius delicti aggrauatur in hoc q̄ ppter atrocitatẽ eius, p̄t delinquens extrahi de ecclesia & nõ gaudet immunitate eius. ita pbat tex. in cap. inter alia de immu. eccle. & ibi docto. de quo articulo infra latius dicam. Item etiam istud delictum & eius poena aggrauatur in hoc, q̄ a

sententia condẽnatoria eius non habet locum appellatio. ita disponit. l. 16. titu. 23. 3. part. Item etiã iusta prædicta quero de quaestione. q̄ habui de facto in persona cuiusdã pauperis, & si forte

Dubium.

Alia poena homicidij p̄ ditoric facti

Homicida proditor no gaudet immunitate ecclesia.

Socius sistens homicidio quaeritur punitur.

E si forte

Proditor & aleuosus quis.

si forte principalis proditor & offensor occidit vel vulneravit alium: socius tamen eius & coadiutor, quem secum adduxit, nullum vulnus intulit: sed tantum defendebat & assistebat, ut facilius & securus principalis committeret delictum: an teneatur poena mortis, quae datur & imponitur ipsi principali delinquenti proditori & videtur quod non: cum lex sit odiosa & poenalis & per consequens restringenda. sed nostra lex regia loquitur, quando ipse proditor occidit vel offendit & infert vulnus in offensum. sed in casu proposito ille socius hoc non fecit, & sic mortem nec vulnus intulit. ergo non teneatur. Sed his non obstantibus in hac subtili, & nova quaestione ego dico, & distinguo sic: quod si principalis offensor proditorie & cum aleuosia intulit mortem: vel vulnus, per quod debet condemnari ad mortem: similiter etiam socius, qui opem & auxilium praestitit, tenetur & debet condemnari eadem poena: quia eius favore principalis est effectus audacior, & forte sine eo non committeret illud delictum, argumen. text. in l. nihil. ff. ad l. Corne. de sicca. text. in l. is qui opem. ff. de furtis. text. quasi formalis & expressus in proposito in l. vtrum. ff. ad legem pompe. de parri. & vtrobi- que commun. docto.

Si vero principalis offensor, qui delictum commisit non fuit proditor: sed mortem vel vulnus intulit sine prodicione & aleuosia, talis socius qui defendebat, vel assistebat licet proditorie & cum aleuosia non tenebitur poena mortis: sicut ipse principalis non tenetur: quia eadem poena & cum eadem qualitate debet puniri ipse defensor, & coadiutor, quia ipse principalis & non maiori argumento praedictorum iurium quod est novum & singulare

Tertius casus, in quo aggrauatur poena huius delicti homicidij est, quando quis occidit alium cum veneno. text. est capitalis & expressus in l. i. C. de maleficis & mathematicis, cuius verba sunt, plus est hominem extinguere veneno, quam occidere gladio & ibi glol. ordinaria & commun. docto. cuius ratio efficax & concludens est: quia talis homicida vel delinquens dicitur committere crimen prodicionis & aleuosiae & per consequens tollitur ipsi offenso illa naturalis defensio de iure naturali sibi competens. Ergo merito aggrauatur delictum & eius poena. ita singulariter tenet iacob. Butri. in l. nemo. C. de summa trinitate & fide catolica. secunda colum. in medio & ibi Bald. 2. colum. num. 5 idem Bal. in cap. i. quibus modis seu. ami. 4. col. versi. quid de rebus Sali. in l. i. C. ad legem Cor

ne. de sicca. secunda colum. in fine Hypolitus de marsi. in rubri. ff. ad legem Corneliam de sicca. i. col. num. 4. platea in §. item lex Cornelia de sicariis insti. de publi. iudi. Ancha. in capit. 1. de homicidio. Romanus in l. i. §. iusta tamen hoc. ff. ad sylla. pro quibus facit notabilis. text. quem ipsi non allegant in l. i. §. occisorum. versic. q. si quis. ff. ad sylla. ibi, puta veneno vel etiam alio, quod clam necare soleat. text. in l. aut damnum versi. proinde. ff. de poenis. vbi habetur q. licet iudex possit propter delictum aliquem condemnare ad poenam mortis, non tamen debet eum interficere veneno. ex quo text. dixi in l. 76. de Toro q. banitus, de quo loquitur illa lex, non potest occidi per inimicum veneno. finaliter etiam considero expressam legem partitam in l. 16. titu. 23. 3. par. quae expresse disponit, q. ille qui occiderit alium cum veneno, vel proditorie, non possit appellare, & sic aperte aequiparat homicidium factum & perpetratum cum veneno, & cum prodicione, vel aleuosia, & sic pariformiter in vtrobiq; aggrauatur delictum & eius poena & per consequens omnia, quae diximus, & sunt disposita in homicidio, vel delicto facto proditorie & aleuose habebunt etiam locum in facto & commisso cum veneno quod perpetuo nota & tene menti, tanquam necessarium, & quotidianum. imo quod magis est, in hoc delicto videtur q. ille, qui tantum emerit venenum ad dandum alicui, licet non derit, teneatur poena mortis. ita probat text. in l. i. in fin. ff. ad legem pompe. de parri. cuius verba sunt. Et propter ea qui emit venenum, ut patri daret, quantum non potuerit dare, per quem ita tenet ibi Bart. in fine & alij docto, sed certe ille text. debet intelligi in sola persona filii, quando emerit venenum, ut patri daret, propter gravitatem criminis, & maximam reuerentiam debitam per long. ideo ad alias non debet extendi sed tantum iudicis arbitrio talis delinquens est puniendus secundum qualitatem eius, & alterius qui veniebat offendendus & in terminis ita tenet Platea in dist. §. item lex Cornelia de sicariis versic. eadem lege. Insti. de publi. iudi.

Dubium tamen est hoc casu qualiter probabitur hoc delictum contra reum: in quo brevis iter dico q. non potest probari via communi ordinaria, qua alia delicta probantur. unde si testes deponerent se vidisse dare venenum, & q. postea fuit sequuta mors vel ipse reus sponte hoc confitetur, non propterea censetur legitime probatum delictum: quia depositio vel confessio videtur suprenaturaliter sibi dubia, incerta & incognita: cum non possint cognoscere an illud esset

Homicidio proditorie factum cum veneno equiparatur.

emporio veneni ad occidendum parati.

Dubium.

amici

amici

Veneno occidit qualiter puniatur.

amici

amici

esset venenum, vel non, nec operationem, quā intrinsece faceret in corpore humano vnde nō videtur concludere: quia depositio vel confessio ad hoc, vt probet, debet esse probabilis & verisimilis. argumen. text. in. l. confessionibus. ff. de interro. actio. & in. l. si is cuius nomine. vers. fin. eodem titu. & in. l. inde neratius. §. fin. ff. ad l. a. qui. & in. l. i. §. si quis vltro. ff. de quæstio. & in expresso ita reperio quod tenet Hypolitus. de Mar. dicens esse perpetuò mentitenendum in. l. prima. §. præterea penul. colum. num. 32. ff. ad l. Corne. de sicca. vnde in hoc casu vltra prædictam. depositionem testium, vel confessionē rei, debet iudex inquirere, & probationem coadiuare & verificare, faciendo quod medici, chirurgici, & periti in arte deponant, an illud sit venenum, vel non: & an potuit ex eo sequi mors: & probationem: sumēdo de signis vel qualitatibus, quæ erant in occiso & venenato post venenum assumptum, & infra quod tēpus mortuus est, & omnia faciat redigi in scriptis & processu, vt hoc probato possit reū ad mortē condemnare, & ita procedant & intelligantur & prædicentur iura superiora: & cum alia euidentior probatio & coniectura non possit isto casu summi, ista sufficiat iuncto ipso facto, & datione veneni, & ista est probatio vera & concludens de iure approbata.

Venditoris veneni pœna. Adde tamen circa prædicta, quod propter euitanda mala, quæ ex his rebus venenosascauantur, volunt & disponunt, quod nullus publicè nec priuatè tales res venenosas vendat: alias tenetur lege Cornelia. text. est in. l. tertia. ff. ad l. corne. de sicca. vers. sic. primo cuius verba sunt, Eiusdem legis Corneliae pœna afficitur, qui in publicum mala medicamenta vendiderit. & c. & ibi commun. docto. etiam si non fiat dolose: sed culpa vel temeritate: ex quo inferitur quod tantum venditor tenetur, quando vendi diffet homini fatuo vel de menti, qui non haberet rectum iudicium ad se gubernandum, vel seruo vel minori, vel meretrici: secus vero si probo & discreto viro, vel mulieri: quia tunc non teneretur. secundū Ang. & Hypolitus de Mar. in dict. l. 3. ff. ad l. Corne. de sicca. Item etiam inferitur, q̄ pœna non erit mortis ordinaria, cum non interueniat dolus: sed longè minor extra ordinaria ratione culpæ, etiam si ex tali poculo vel veneno aliqua mors sit sequuta: quia ementes illud receperunt, vel aliis dederunt causa occidēdi. Itē infero q̄ si talis emptor erat seruus, q̄ se interfecit, tenebitur venditor ad solutionem pretij & assimationis, & ad totale interesse & iam iste casus contigit de facto, & de eo fui in-

terrogatus, & ita respondi & consului.

Quartus casus in quo aggrauatur pœna est quā quis occidit aliū ad instantia alterius, corruptus precio, vel pecuniis quo casu dicitur committere crimen assassinatus, de quo loquitur. text. de iure ciuili. in. l. non solū. §. si mandato. vers. pœculus. ff. de iniuriis. Cui⁹ verba sunt, pœculus recte ait, si in hoc te conduxerim: vt iniuriā facias, cū vtroq; nostrum iniuriarum agi posse. & ibi cō. docto. text. de iure canonico in cap. i. de homicidio. lib. 6. vbi expresse tales delinquentes vocantur assassini: & ibi commun. docto. & grauitas consistit in hoc, quod licitè & iustè potest augeri pœna, & maior imponi, quàm ordinaria, ita probat text. singularis in iure in. l. Cicero. ff. de pœnis. vbi habetur, q̄ mulier quæ fecit abortum propter pecunias sibi datas ab aliis hæreditibus: & substitutis, tenetur pœna mortis. si vero fecit abortum non pecuniis: sed odio mariti vel ex alia causa mitius punitur, & sic tantum pœna exilij. & ad hoc illum text. notat & commendat ibi Bart. & commun. docto. & illum text. ad hoc reputat singul. Feli. in cap. si aliquis de homicidio tenet etiam Bart. in. l. non solum §. si mandato. ff. de iniur. tertia column. num. 14 & ibi Ange. de peru. prima colum. num. secundo. Bald. in. l. non ideo minus. C. de accusa. prima colum. num. 1. & ibi Sali. fin. colum. in fine. Cinus. in. l. qui sepulchra. C. de sepul. viola. & ibi Albe. Bald. Angel. & commun. docto. Angel. de peru. in. l. i. §. fin. ff. de eo per quem factū est Ancha. in dict. cap. i. de homi. libr. 6. 2. colū. num. tertio Ange. de male. in parte Sempronij mandatore. 3. colū. & ibi eius additionator. & ratio per quam aggrauatur pœna vltra doctores, potest esse: quia quando quis præterdit propriam vindictam ex iniuria sibi facta, vel ira, vel odio, videtur magis parcendum: quia vix potest quis dolorem proprium temperare & homo incensus ira vel propria offensa, non dicitur in plenitudine intellectus: sed iste qui fecit corruptus pecunia non est proprius inimicus, nec habet excusationem aliquam sui delicti. Item etiam dicitur committere delictum proditorie, & cum aleuosia, & tollit naturalem defensionem offenso, cum ab eo non possit præcaueri, cū non esset inimicus: ex quo clarè inferitur, quod talis assassinus debet puniri pœna illa, qua punitur proditor, vel aleuosus & per consequens punietur pœna confiscationis medietatis bonorum: item etiam si vulnus sit illatum, licet ex eo non sit sequuta mors, punietur pœna mortis.

Item etiam generaliter & resolutiue talis

IO Crimen assassinatus.

Pœnamulie ris abortiæ facientis.

Pœna assassini.

delinquens assassinus tenetur & debet puniri eadē pœna, qua punitur proditor & aleuofus: de qua supra proxime diximus argumen. tex. in. l. 7. titu. 7. lib. 8. ordi. & l. 2. & 3. & 16. titu. fin. eo. libro. & l. 2. tit. 13. lib. 8. ordi.

pena mandantis alium occidendi.

11 Item adde q̄ ille qui dedit pecuniam alteri, vt aliquem occidat vel offendat, tenetur pœna mortis. licet effectus non sequatur argu. tex. in. l. si is qui cum telo. C. ad. l. cor. de sicca. & in terminis ita tenet ibi faber in suo breuiario: sed salua eius pace ego teneo contrarium, attenda hodie generali consuetudine, de qua latius infra dicetur, per quam est derogatum illi legi & dispositum, q̄ ex solo animo & intentione occidēdi quis non incurrit pœnam mortis si vere & actualiter non occidat. Verum tamen est q̄ puniretur extra ordinem iudicis arbitrio, propter animum & intentionem occidendi, vel offendēdi, quam habuit. argu. tex. in. l. propter insidias C. qui accusa. non po. & in expresso ita tenet ibi Bald. in fine & in contingentia facti ita videri seruari. & practicari & idem tenet faber sibi contrarius in. §. item lex cornelia de sicariis Instir. de pub. iudi. Quintus casus in quo aggrauatur

pena diffidantis alium.

12 pœna huius delicti homicidij est, quando quis occidit alium præcedēte diffidatione, & conuentione facta inter aliquos, vt in certo loco se inuicem offendant: nam talicasu diffidator si aliū occiderit, grauatur pœna: quia vltra pœnam ordinariam mortis, confiscantur sibi omnia bona: imo q̄ magis est si tantum offenderit, & vulnus ei intulerit tenetur eadem pœnamortis & confiscationis omnium bonorum. Imò adhuc, q̄ magis est ex sola diffidatione licet mors vel vulnus, vel rixa non sequatur, tenetur pœna confiscationis bonorū, licet non pœna mortis vel alia corporaliter disponit singularis lex huius regni si. titu. 9. lib. 4. ordi.

pena diffidantis.

Item adde q̄ si tali casu diffidatus interficiat vel offendat aggressorem diffidantem non tenetur pœna mortis, nec alia pœna corporali, sed tantum tenetur pœna exilij perpetui cuius ratio potest esse: quia videtur esse prouocatus, & habuit iustam causam defensionis & licet dicatur excedere modum defensionis, cū potuit non consentire in diffidatione, & per consequēs non sit vera & propria defensio, cū moderamine inculpatæ tutelæ: tamen potest responderi, q̄ mitius debet puniri propter excessum, sed non pœna ordinaria & ista est vera & mentalis ratio mea ad illam legem. Item etiam adde q̄ mediatores, qui interuenerunt in ipsa diffidatione tenentur pœna, de qua in illa lege & similiter assidentes, & prospicientes, si non ob-

uiauerunt & prohibuerunt cum possint.

Sextus casus in quo aggrauatur pœna est quando quis seipsum interfecerit pro cuius perfecta declaratione dico, q̄ de iure communi si quis se interficit tedio vitæ, vel ex impatientia, vel dolore, vel quauis alia causa, non punitur cadauer aliqua pœna sensitiua, vel afflictiua corporis, cum in eo non possit cadere, licet de consuetudine contrarium fiat: quia cadauer furca suspenditur vt supra suo loco dixi. Item et illo casu non imponitur pœna confiscationis bonorum, nec partis eorum: sed habebit hæredes ex testamento, & ab intestato: si vero quis commisit aliquod delictum, ex quo veniebat imponenda pœna mortis, & confiscationis bonorum, & postquam reus in eo fuerit deprehensus vel accusatus, & metu pœnæ futuræ se interficiat, habetur pro confesso: & bona eius confiscantur, ac si per sententiam diffinitiuam fuerat condemnatus: si tamen ante quam accusetur vel in crimine deprehēdatur se interficiat non habetur pro confesso, nec incurrit pœnā confiscationis bonorum. Item etiam si delictū erat tale, ex quo non veniebant bona confiscanda, tunc non habetur pro confesso nec bona eius confiscantur quocunq; tempore se interfecerit, & in expresso istam sententiam & resolutionem probat tex. in. l. 3. §. si quis autem. ff. de bonis eorum. qui ante sentē. mor. sibi cōf. tex. in. §. 1. vers. ergo ea. l. tex. in. l. si quis filio exheredato. §. eius. ff. de iniusto rupto text. in. l. eius militis. ff. de militari testamento. tex. in. l. fraudem. §. eius bona. ff. de iure fisci. tex. in. l. omne delictum. §. qui se vulnerauerit. ff. de re militari text. in. l. 2. C. qui testa. fa. po. text. in. l. prima & secunda. C. de bonis eorum qui mor. sibi conf. text. in. l. pe. C. si reus vel accusator mor. fue. & vtrobiq; commun. docto. & idem disponit lex 24. titu. primo. 7. part. & lex. 2. titu. 27. eadem part.

pena seipsum interficientis.

Vnum tamen est, quòd licet ille, qui se interfecit postquam erat accusatus de aliquo delicto capitali, vel in eo deprehensus habeatur pro confesso, & bona eius confiscentur, vt dixi tamen debet intelligi nisi hæredes velint probare contrarium & sic innocentiam suam: quia bene admittuntur text. est singularis & vnicus in iure in. l. tertia. §. fin. ff. de bonis eorum qui ante sentent. mort. sibi conf. lex quo nota & collige singularem doctrinam, & conclusionem, quòd licet ficta confessio alicuius defuncti non transeat ad hæredes nec noceat eis, vt probat textus in. l. eius qui delatorem. ff. de iure fisci & ibi tenet Bartol. & commun. docto.

Ficta confessio defuncti quando transeat ad hæredes.

idem

idē Bar. in. l. 2. §. q̄ si actor. C. de iura. calu. Bald. in. l. vna. C. ex delictis defun. 3. col. idē Bald. in. l. generaliter. §. 1. C. de rebus credi. Abb. in. c. pe. de iura. calū. ante pe. col. nu. 26. & reputat singu. Pau. de Castr. in. l. transigere. C. de transa. 3. col. reputat et singu. Bal. in. l. 2. C. de edendo pe. col. num. 23. reputat et singularem & vnicum Ioan. de imo. in. l. qui à latronibus. §. 1. ff. de testa. pe. col. tñ illud est verū & procedit quando ista ta cita confessio fuit in ducta ex aliqua contumacia vel actu inter viuos: secus tamen est, si cause tur ex morte defuncti, vt nostro casu: quia tūc bene transit ad heredes nisi cōtrariū probetur & in terminis ita notat & declarat illū text. Bar. in di. l. 3. §. fi. Bald. in. l. 2. C. qui testa. fa. po. & ibi Paul. de Castr. Roma. Alex. qui reputat singu. & alij moderni. hodie tamen de iure regio indi stincte, ille qui se interfecit modo tæ dio vitæ, vel impatientia vel dolore: modo metu pœnæ dilecti cōmissi: modo ex qualibet alia causa & quocunq; tēpore incurrit pœnā confiscationis omniū bonorū, præterquā si habeat filios vel alios descendentes. ita disponit lex. 9. titu. 13. lib. 8. ordi. & lex. 19. titu. fi. eo. lib.

Item adde q̄ si quis se percusserit & manus violentas sibi intulit, licet realiter non se interfe cit, habetur pro confesso & punitur ac si se interfecerit: quod intellige quando illud fecit me tu pœnæ delicti commissi postquam erat accu satus de delicto capitali, ex quo veniebat impo nenda pœna mortis, & confiscationis bonorū vnde ille talis incurreret pœnam ordinariam delicti, de quo erat accusatus, & pœnam confisca tionis bonorum: secus vero si se percusserit, vel manus sibi intulerit tædio vitæ, vel ex alia cau sa: quia tūc nullā pœnā incurrit. text. est in diēt. l. 3. §. si quis autē. ver. licuti. ff. de bonis eorū, qui ante sen. mor. sibi cons. text. in. l. si quis aliquid. §. fi. ff. de pœnis. text. in. l. omne delictum. §. qui se vulnerauerit. ff. de re mili. & vtrobiq; cōmu. doct. sed aduertendum, q̄ isto casu videtur iu stum & rationale, q̄ possit per iudicē ex offi cio suo pœna arbitraria puniri, sicut si illud vul nus vel iniuriam alteri committeret, cū non sit dominus membrorum suorum. & sit res mali exempli, argu. text. in. l. liber homo. ff. ad legem aqui. cum firmi. & in terminis reperio, q̄ ita tenet bonifacius in tracta. male. fo. 7. ver. si. sed q̄ dam & facit quod tenet Bart. in. l. 1. §. vsq; ff. de iniuriis & istum casum vidi de facto in hac ciui tate Salmantina, & tandem iudex condemnauit eum incerta pœna exilij, & iterum & 2. istū et casum vidi de facto in alia persona, & alter iu dex condēnauit in pœna flagellorū pro quo fa

cit text. expressus in. l. si quis aliquid. §. fi. ff. de pœnis. text. in. l. omne delictū. §. qui se vulnera uerit. ff. de remilitari, quod tene menti tanquā notabile & quotidianum. Aduertendū tamen q̄ homicida excusatur à pœna huius delicti in totum, vel in parte in casibus sequentibus: pri mus est, quando homicida commisit delictum sine dolo: quia tunc non tenetur pœna mortis. text. est capitalis & expressus in. l. in. l. corne. ff. ad. l. corne. de sicca. cuius verba sunt, in. l. corne. dolus pro facto accipitur: nec in hac lege culpa lata pro dolo accipitur, & ad hoc notat cōmen dat ibi Bar. Albe. Ange. & hypoli. de marf. tex. in. l. 1. §. diuus Adrianus eo. tit. cuius verba sunt, Diuus Adrianus rescripsit, cū qui hominē si nō occidendi animo hoc admisserit, absolui posse. text. in. l. Diuus Adrianus. eo. titu. vbi habetur, q̄ in delictis voluntas expectatur, non exitus & vtrobiq; cō. doc. imō, q̄ magis est, si simpliciter caueatur, lege vel statuto q̄ homicida puniatur pœna mortis: debet intelligi quando homici dium fuit cōmissum dolo: quia talis. lex vel sta tutū debet restringi, & declarari per rationem iuris cōmunis, arg. text. in. l. casar. ff. de publi. & & veēt. text. in. l. 2. C. de noxa. & in expresso. istā sentent. & cōdu. tenet Bal. in. l. data opera. C. qui accusa. non po. 3. col. nu. 11. Quod dictum repu tat vnicum & singulare Pau. de Cas. in. l. nemo. C. de episco. audien. 1. col. nu. 5. per quod dicit se liberalisse aliquos à pœna mortis, & esse menti tenendū ad confusionē iudicum imperitorū te net etiam idē Pau. valde cōmendat in. l. & si se uerior. C. ex qui. cau. in fa. irro. idem Pau. in. l. 1. C. vbi sene. vel clari. idē Pau. in. l. si fugitiui. C. de fer. fugi. 2. colū. nu. 6. Sed vltra pau. idem tenet Bal. in. l. 1. 2. co. ff. de legibus. idē Bal. in. l. in actio nibus. ff. de in litē iuran. 1. col. idem Bal. in. l. qui cunq; C. de seruis fugi. 5. col. ver. 4. casu idem Bal. in. l. 2. C. de noxa. & ibi Sali. 3. col. nu. 10. An. de peru. in. l. 1. ff. de legibus. 2. col. & ibi Pau. fin. col. Iaso. 3. col. nu. 19. Ang. de peru. in. l. is qui cū telo. C. ad legē Cor. de sic. Sali. in. l. pe. eo. tit. Ias. q̄ notabiliter loquitur in. l. 3. §. quod p̄tor. ff. neq; eū q̄ inius vocatus est vi eximat. 1. co. nu. 3. idem Iaso. in. l. in actionibus de in litē iurando. 6. col. nu. 26. Car. in. c. lator de homicidio Io. de Ana. fi. col. & q. Feli. 1. col. Ang. de male. in parte sciē ter dolose. 1. col. hypolitus de marfi. in. l. 1. §. p̄te rea. ff. ad legē corne. de sic. 2. col. nu. 12. idē hypo. in. l. in lege corne. eo. tit. idē hypolit⁹ in. l. de mi nore. ff. de q̄stio. 5. nu. 18. idē hipolit⁹ in. l. 1. C. ad legē cor. de sic. pe. col. nu. 83. & ante oēs idē exp̄l se voluit Bar. in. l. 1. §. 1. ff. siqs testa. liber esse iuss⁹ fuerit. 2. col. nu. 3. ex q̄ inferi q̄ siqs occidat aliū

¹⁵ Homicida in quibusca sibus excu satur à pœ na intotum vel in parte

¹⁶ Homicidi casuale

casu vel culpa non tamen dolo, & proposito, ut si quis ex arbore ramum vel quid aliud proiciat, ex quo transeuntem occidat, vel quis ex domo, turri, vel fenestra lapidem proiciat, vel ludens cum sagitta causa exercitij, vel currens equum in loco, vel via publica, non clamando transeuntem occidat, talis homicida non tenetur poena mortis: sed alia mitiori iudicis arbitrio. imo quod magis est, licet homicidium sit commissum lata vel latissima culpa, & regulariter æquiparetur dolo in contractibus: tamen non in delictis, in quibus venit imponenda poena corporalis. tex. est notabilis in dic. l. in lege cornelia. ff. ad. l. corne. de sicca. cuius verba sunt, in l. cornelia dolus pro facto accipitur, nec in hac culpa lata pro dolo accipitur. text. in. l. 4. §. 1. eodem tit. tex. in. l. si putator. ff. ad. l. A qui. tex. in. l. qui foueas eo. titu. tex. in. l. 1. §. si magister. eod. titu. tex. in. l. idem iuris. §. mulionem eod. titu. tex. in. l. si ex plagis. §. cum pili eo. tit. tex. in. §. item si putator. Instit. de lege a qui. text. in cap. lator & in cap. dilectus, & in cap. ex literis el. 1. & in cap. ex literis el. 2. & in capit. significasti el. 1. & in cap. Ioannes. & in cap. si de homicidio. & idem disponit. l. 4. & 5. titu. 8. 7. part. & l. 6. tit. 15. 7. part. & l. pe. tit. 13. lib. 8. ordi. ex quo inferitur & consului in quaestione de facto, quod si in colluctatione gratia exercitij vnus interficiat alium, nulla poena tenetur: sed tantum vtili actione legis Aquiliae ad damna. Ita probat text. in. l. qua actione. §. si quis in colluctatione. ff. ad. l. A qui. & ibi glo. or. & commun. docto. aliqui tamen sunt casus in quibus ex sola culpa vel negligentia potest quis puniri corporaliter, prius est in comentariense & custode carceris: quia si reus ibi detentus sua culpa & negligentia aufugerit, punitur custos eadem poena qua tenebatur ipse reus delinquens: quia aufugit tex. est in. l. pe. vers. t. c. de custo. reo cuius verba sunt, Nam ipsum volumus huius modi poena consumi qua obnoxius docebitur fuisse, qui fugerit & ad hoc notat & commendat ibi cinus. Bald. Ang. Sali. & idem Angel. & hypoli. in. d. l. in lege cornelia. ff. ad. l. cor. de sicca. & idem disponit. l. 12. tit. 29. 7. part. Secundus casus est: quoniam iudex ex imperitia sua & maxima culpa iniuste condemnauit aliquem ad poenam mortis: nam potest corporaliter puniri: quia sumendo officium, vnde seperitum asserere cum non sit: & committere dolum saltim in genere, arg. tex. iuncta gl. ff. quod quisque iuris. per quam ita tenet Florianus in. l. idem iuris. §. 1. ff. de ad. l. a qui. Hypolitus in. l. in lege corne. ff. ad. l. Cor. de sicca. 2. col. num. 4. & iam iste casus nostris temporibus contigit in quodam iudice ordina-

rio, qui per imperitiam condemnauit quosdam pueros ad mortem, & eis denegauit appellacionem nam certe per sententiam auditorum nostri imperatoris in curia sua publice fuit sibi imposita poena flagellorum: & idem est medico vel chirurgico, qui asserit seperitum: nam si culpa eius quis moriatur potest puniri ita tenet, Floria. in dict. l. idem iuris. §. 1. ff. ad. l. a qui. quod reputat singula. & valde commen. Hypolitus in dict. l. in lege cornelia. 2. col. num. 4. ff. ad. l. Corne. de sicca. pro qua senten. & conclu. est hodie l. no. par. l. 6. tit. 8. 7. par. quae disponit, quod si dolo & malicia fecit, punitur poena mortis: si vero ex culpa vel imperitia debet puniri poena exilij per. 5. annos & si infirmus erat seruus debet solui eius aestimatio.

Pœna medici imperiti.

Vnum tamen est, quod in dubio semper praesumitur quod homicida fecit delictum cum dolo & proposito: nisi contrarium prober, quia ista praesumptio resultat ex ipso facto, & rei euentia. tex. est formalis in. l. 1. C. ad legem cor. de sicca. cuius verba sunt, frater vester rectius fecerit, si se praesidi prouinciae obtulerit, qui si probauerit non occidendi animo hominem a se percussum esse, remissa homicidii poena secundum disciplinam militarem sententiam proferet, & ibi notat & commendat glo. or. Odofre. Cinus Albe. Bald. Sali. & commun. docto. text. in. l. eum qui. eod. titu. & l. si non conuicij. C. de iniuriis poterit autem homicida probare contrarium, hoc est non dolo vel ex proposito fecisse, ex qualitate facti, ut in casibus supra proximis, vel ex qualitate personae, ut si homicida sit consanguineus, vel affinis vel amicus ipsius occisi, vel ex qualitate instrumenti, cum quo commissum est delictum, ut si baculo, lapide pugno vel alio instrumento percussit: quia tunc non tenetur poena ordinaria, sed alia mitiori & arbitraria poena ratione culpa, quae sibi potest imputari. ista est glo. singularis in iure in. d. l. 1. C. ad legem Corne. de sicca. in. g. 2. qua ad hoc notat & commendat Petrus de Bella per. Iacob. Odofre. Cinus Albe. Faber. Bald. Sali. & co. dd. Bart. in. l. vt vim. ff. de iusti. & iu. 2. col. in medio idem Bart. in. l. 1. §. diuus. ff. ad legem Cor. de sicca. & ibi Albe. & alij doct. Bal. in. l. fin. C. de hære. insti. 20. oppo. Iaso in. l. 1. ff. de legibus. pe. col. nu. 22. tenet et inno. Io. An. in. c. 1. de praesumptionibus. Feli. in. c. si. de homici. Gandin. in tractatu male. in tit. de homici. si. col. & q. & illam. gl. ad hoc reputat singularem Romanus in. l. in illa stipulatione si calendis. ff. de verbo. obl. pe. co. nu. 41. pro qua facit bene. tex. in. l. 1. §. diu. Adria. y. l. sed siclaui. ff. ad legem cor. de sicca. cuius

17
Seper in homicidio praesumitur dolo nisi probetur contrarium.

46
Homicidium in colluctatione causa exercitij.

Ex sola culpa quando imponitur poena custodi carceru.

Pœna imperiti

Nota.

cuius verba sunt : sed si claua percusserit aut cucuma in rixa quanuis ferro percusserit: tamē non occidendi animo leniendam eius pœnam, qui in rixa casu magis, quam voluntate homicidiū admisit, quē ad hoc notat & cōmendat ibi Bar. Albe. qui dicit esse notatu dignissimū Ange. & hypolitus de Marfilis. illum etiā. tex. ad hoc reputat notabile Sali. in. d. l. i. C. ad l. Corne. de sicca. Bal. in. l. sed & si quæcunq; . §. si magister. ff. ad legē Acqui. idē Bal. in. l. cū mā dati. C. mādati. probat etiā. text. in. l. omne delictū. §. si quis cōmilitonē. ff. de remilitari. cuius verba sunt, si quis cōmilitonem, vulnerauerit, si quidem lapide, militia reiiciatur: si gladio caput amittit. l. eum qui. C. ad l. corne. de sicca. cuius verba sunt cū calcis ictu mortis occasio præbita videatur, volumus liberari. tex. in. l. i. C. de emendatione seruorū, cuius verba sunt, si virgis aut loris dominus seruum afflixerit nullū criminis metum seruo mortuo sustineat. tex. in. c. significasti. l. 2. de homicidio. ibi ratione instrumenti, cū quo ipse percussit & c. quod tñ intellige; quando quis in rixa alium percusserit: secus vero si ex proposito processit & aggressus est contra eū, & percusserit quolibet instrumento. etiam leui ex quo realiter offensus decessit. quia tunc tenebitur pœna mortis, tanquam verus homicida: si secum non portauit aliud instrumentū fortius, & magis offensiuū. & idem esset qñ in rixa, eū percusserit cū illo leui instrumento. Sed non habebat aliud instrumentū. vel genus, armorū fortius, & magis offensiuū, quia tunc similiter tenetur pœna mortis tanquam verus homicida: secus tñ est qñ haberet alia arma vel instrumenta fortiora & magis offensibilia, & noluit percutere & offendere cum eis, sed cū instrumento leuiori. Et idem est quando non habuit nisi vnicum tantum instrumentum fortissimum & offensibile: sed voluit percutere p partē minus nociuā, & offensibile, vt si haberet ensem, & noluit percutere cū eo: sed cū pomo vel haberet lanceam: & noluit percutere cū ferro: sed cū hasta, ligno, bastone, baculo, lapide, pugno, vel quolibet alio leui instrumento, & in expresso ita probat michi text. quē ad hoc reputo valde singularē in. d. l. i. §. diuus Adrianus vers. sed si claua. ff. ad legē Corne. de sicca. & ad hoc notat & cōmendat ibi Bar. i. col. nu. 29. & est de mēte aliorū notat et & cōmendat ibi hypolitus de mar. 4. col. nu. 3. idem hypolitus. 2. col. nu. 25. idem hypolitus in. l. i. C. ad l. corne. de sicca. 6. col. nu. 49. ex quibus maxima cū ratione reprobo sententiā Pauli de Castro in cōsiliis suis vbi dicit, q si aliquis proces-

sit contra aliū animo & proposito tantum vapulandi. & iniuriandi, & non animo & proposito occidendi & hoc expresse protestatus fuit & eum vapulauit, & percussit quodam ligno, baculo, vel alio simili instrumento, ex quo valere tandem occisus & mortuus est reus delinquens, non debet puniri pœna mortis, sed alia leuiori pœna arbitraria: quia ex genere & qualitate instrumenti colligitur animus & propositū quod habuit nō occidēdi, quod dictū tanq̄ singulate & quotidianū in practica refert & sequitur hypolitus de mar. in. d. l. i. §. diuus Adrianus. ff. ad l. corne. de sicca. 2. col. nu. 16. idem hypolitus in. l. i. C. ad l. Corne. de sicca. 1. col. nu. 2. Sed ceterū a sentētia & cōclu. aperte est falsa: & sic eā reprobo, & teneo cōtrariū: quia cū illud delictū non fuit cōmissum in rixa, sed ex proposito & secum non portauit aliud instrumentum vel genus armorum fortius & magis offensiuū merito tenetur pœna mortis: & non debet attendi nec considerari qualitas instrumenti, vel armorū, vt supra dictū & cōclusum est: pro qua mea sentētia & cōclusionē cōtra prædictos doctores facit tex. expressus & formalis in. §. item lex Cornelia de siccar. Insti. de publi. iud. vbi disponitur, q̄ homicida tenetur pœna mortis, modo occidat cū telo, modò cum ligno, vel lapide quia oīa comprehenduntur appellatione armorū vt in. l. armorū appellatio. ff. de verbo. signi. secundo facit tex. in. l. quoniam multa facinora. C. ad l. iud. de vi. vbi habetur, q̄ si occasione violentus inuasor, quasi de dedit causam morti, & ibi notat & cōmendat Cinus: Bald. & cōmun. doct. etiam similis in. l. i. §. ex incendio. ff. de incē. rui. naufra. vbi habetur, q̄ si quis animo cōburendi vnam solā domū, impoluit ignem: ex quo fuerūt cōbuste alię plures, tenetur de omnibus & ibi gl. or. & cōmu. dd. Tertio facit tex. notabilis & expressus in. l. si quis aliqd. §. qui abortionis. ff. de pœnis vbi ponitur, q̄ si quis dedit mulieri poculū amatorium causa amoris, & libidinis, & in de fuit sequuta mors ipsi mulieri, tenetur pœna mortis: quia ex tali poculo verisimiliter potuit causari mors, & ad hoc notat & commendat ibi Bar. Albe. & cōmun. docto.

Quarto facit notabile fundamentum: quia quando aliquod delictum vel factum est tale, quod non potest regulari & modificari animo & voluntate delinquentis: imo est tale factum, quod verisimiliter potest extendi vltra intentionem eius: tunc efficaciter tenetur, & punitur ex delicto sequuto, licet habuisset animū minus delinquendi. text. est singularis in iure in capi. fin. de homicidio lib. sexto. vbi ille qui

Ratio. 2.

Appellatio
ne armorū
quid cōpre-
hendatur.

Ratio. 2.

Ratio. 3.

Poculum a-
matorium.
præbens.

Ratio. 4.

13

Mandans a liquem, verberari. mandavit aliquem verberari, hoc acto & nulla tenus occidatur, vel membrum abscindatur: & mandatarius excessit modum, & fines mandati: & offensus mortuus est: mandans tenetur de homicidio, nec sibi releuat pteftatio: & ad hoc notat & commendat glo. or. Ioan. And. Dominicus. Ancharranus & commun. docto. Abb. in. c. pe. ne cleri. vel mona. pe. col. num. 20. idem Abbas in ca. ex literis de exce. prala. fi. col. notat etiam & commendat Bar. in. l. non solum. §. morte. ff. noui ope. noui. num. 7. col. nu. 29. idē Bar. vbi notabiliter loquitur in. l. diuus Adrianus. ff. ad. l. cor. de fica. fi. quaestione. Bald. in. l. non ideo minus. c. de accusa. fi. col. num. 34. & ibi Ange. de Peru. & alij docto. idem Bald. in. l. si quis seruo. C. de furtis. 2. col. num. 2. Ange. de peru. in. l. 1. C. de nili ageribus non ruapendis. fi. colū. Ange. de Arc. in tracta. malefi. in parte sempronium mandatore. 14. quaestione illū etiam reputat singu. Iaso. in. l. 1. C. de seruis fugi. 5. col. nu. 28. limita tamen & intellige dispositionem illius tex. in dict. ca. fin. quando mādans mandaret verberare vel percutere cum en se, vel gladio, vel alio genere armorum apto ad occidendum, vel simpliciter mandavit percutere vel offendere: secus tamen est si mandaret percutere, vel offendere aliquo ligno, baculo, vel quolibet alio simili instrumeto, quod cōmuniter & verisimiliter non est aptum ad occidendum, & ex tali percussione mortuus fit: quia tunc non tenetur mandans pœna mortis: tanquam homicida: sed pœna arbitraria ex iniuria. ita singulariter tenet Bald. in. l. cū mandati. C. mandati in fine, & ibi sali. idem Bad. in. l. si quis mihi bona. §. si coram. ff. de adqui. hære. & ibi Areti. Iaso. & alij docto. Pau. de Cast. in. §. sed si mandavit. eiusdem legis in fine. & ibi Alexā. 3. col. nu. 15. Ias. fi. col. 1. nu. 12. Augustinus in additio. Ange. de Male. in parte sempronium mandatore. super. 14. quaestio. Ioan. de Anania in cap. sicut dignum. §. 1. de homicidio Iaso vbi reputat valde singulare in. l. 1. C. de seruis fugi. 5. col. num. 32. Alexan. con. 140. 3. col. 2. volu. Hypoli. de marsi. in consil. 67. 4. col. nu. 28 sed etiam isto casu ego firmiter teneo contrarium: imo q̄ mandans & mādatarius teneatur pœna mortis per superiora mea fundamenta.

Infans mortuus in lecto nutricis. Item etiam ex superioribus infero vnum q̄ est singulare & quotidianum in practica, q̄ si filius aniculus vel de recenti natus, reperiatur mortuus in lecto patris vel nutricis suæ præsumitur mortuus casu vel aliqua culpa, vel negligentia non autem dolo & per consequens nō debet puniri pœna mortis vel ordinaria. sed

Stantū pœna extra ordinaria iudicis arbitrio, secundū qualitātē culpæ, & in terminis ita tenet bonifacius in tractatu maleficiorum in rubrica de parricidiis, & eorum pœnis. 2. col. fi. q. p. quo facit. tex. no. in cap. fi. de his qui filios occiderunt & ibi docto. tex. in. c. consumisti. 2. q. 4. & ibi etiam docto. & iam iste casus contingit in hac ciuitate Salmanticensi in persona cuiusdā nepotis mei anniculi, qui repertus fuit mortuus, in lecto nutricis suæ: & nulla accusatio fuit contra eam proposita.

Nota.

Secundus casus, in quo homicida excusatur à pœna huius delicti in totum, vel in parte est quando illud fecit ad suam defensionem: nam de iure diuino naturali & positiuo potuit aggressorem & offensorem eius occidere. tex. est capitalis & expressus in. l. vt vim. ff. de iustitia & iure cuius verba sunt, Vt vim atq; iniuriam propulsemus, iure euenit vt quod quisq; obtelam corporis sui fecerit iure fecisse exitimetur. tex. in. l. 1. §. vim vi. ff. de vi & vi armata. tex. in. l. scientiam. §. qui cum aliter. ff. ad legem Aqu. vbi dicit text. vim enim vi defendere oēs leges omniaq; iura permittunt. text. in. l. si ex plagiis. §. tabernarius eodem. tit. text. in. l. 4. co. titu. text. in. l. sed & partus. §. quæri potuit. ff. quod metus causa. tex. in. l. firem nocturnum ff. ad legem Corne. de sicca. tex. in. l. 2. & 3. C. ad l. corne. de sicca. text. in. l. 1. C. vnde vi vbi dicit text. q̄ vim vi repellere licet cū moderamine in culpata tutela. tex. in capit. significasti el. 2. v. si verò de homicidio. tex. in clementina. 1. de homicidio & vtrobiq; cō. doct. & idem disponit lex. 2. titu. 8. 7. par. & lex. 3. & 4. tit. 13. lib. 8. ord. imo hoc casu etiā clericū aggressorē pōt offensus occidere: nec incurrit pœnā excōmunicatio nis vel irregularitatis. tex. est in. ca. si verò el. 1. vers. si verò clericū de sen. excō. tex. in cle. 1. vers. de homicidio & vtrobiq; cō. dd. imo et in animalibus brutis attēditur & est pmissa ista defensio: q̄ si aliquod animal aggrediatur aliud eā nocendi, & illud animal se defendat & interficiat: dñs eius excusatur & nō tenetur emēdare, nec dare animal pro noxa. tex. est formalis & expressus in. l. 1. §. cū arietes. ff. si quis paup. feci. dica. & ad hoc not. & cō. ibi gl. or. Bar. Alb. Bal. Flor. & dicit Albe. esse pulchrū casum imò et q̄s licite offendere vel occidere furiosum mēte captū vel dormientē aggressorē, qui in somnis surgit & aggrediatur aliū eā offendēdi vel occidēdi, cū t̄ illa defensio n̄alis: itē etiā cū cōpetat cōtra animalia bruta: vt supra dictū est ergo similr cōpetat contra homines non suæ mētis, & in terminis isto fundamēto & ratione tenet

20
Homicidia ad sui defensionem.

Vim vi repellere licet in q̄dam pedibus attenditur.

Notab. casus de quodam dampisano.

tenet Bart. in l. vt vim. ff. de iust. & iure. 2. colū. in fine vbi dicit q̄ erat quidam pisanus qui in somniis se armabat de nocte, & ibat per ciuitatem cantando. Bal. in l. i. C. vnde vi. 9. col. nu. 50

21 Imo etiam q̄ magis est, potest quilibet consanguineus vel extraneus offendere vel occidere illum, qui aggreditur causa offendēdi vel occidendi consanguineū vel penitus extraneum. Ita probat tex. in l. lex cornelia. ff. de iniuriis. tex. in l. 2. & 3. ff. de libe. cau. tex. in l. 3. §. cū igitur. ff. de vi & vi arma. tex. in l. si quis in seruitute. ff. de furtis, vbi disponitur q̄ pro defensione rerum & bonorum potest quis aliū defendere, & iuuare: ergo a fortiori pro defensione personę probat etiā tex. in cap. dilecto de senten. excomuni. versu. & quidem lib. 6. tex. in ca. non inferēda. 23. que. 3. tex. in cap. fortitudo ea. cau. & q. tex. in cap. error. 83. distin. quibus disponitur q̄ licite potest quis repellere iniuriam inferēdā vicino vel proximo suo; & inexpresso licet non ita bene fundet. Ita tenet Bar. post antiquos in l. vt vim. ff. de iusti. & iure pe. colu. nu. 7. & ibi Bal. 3. col. 6. q. Angelus. i. col. nu. 7. Iaso. 6. col. nu. 29. Idem Bar. in l. prohibitum. ff. de iure fisci lib. 10. & ibi platea & alij doctores. Idem Bar. in l. deuotū. C. de metatis lib. 12. Idem Bar. in l. si quis in seruitute. ff. de furtis & ibi An. de Peru. & alij doctores. Bal. in l. i. C. vnde vi. 6. col. 8. q. principali. & ibi Petrus de Bela Per. fi. col. Sali. pe. col. nu. 17. Florianus in l. scientiam §. qui cū aliter. ff. ad legē a qui. 2. col. nu. 10. Inno. in cap. si uerō el. i. de senten. excomuni. i. col. in medio & ibi Abbas Panor. fi. col. & q. Feli. 2. co. Anania in cap. i. de homicidio fi. col. 8. q. q̄ extendē modō ille, qui erat offendēdus clamet. & petat auxilium modo non. Item etiā modo aggressor sit laicus, modo clericus. Ita concludūt doctores vbi supra. aduertendū tamen q̄ in hoc se offert subtilis difficultas, quę possit esse ratio perquam extraneus possit offendere vel occidere aggressorem alterius extranei, cū vterq; sit proximus: & magis nō debeat vni quā alteri, cui nouiter respondeo, q̄ defensio est adeo iusta, & permisa de iure naturali & positiuo, q̄ potest fieri per alium etiam extraneū & aggressio & iniusticia ex parte aggressoris facit & operatur: vt possit à quocunq; extraneo offendi & occidi. Item etiam, quia aggressor offendit principaliter aduersarium, & similiter rem publicam, & in consequentiam omnes de populo: ideo quilibet potest talem iniuriā propulsare, & eis resistere. & per ista in questione a dua de facto defendebam quēdam ciuē pauperem huius ciuitatis, qui dum vidisset duos in

rixa, ex qua vnus euasit mortiferē vulneratus mediator pacis inter eos exitit quodam baculo, vel lancea, quam apprehendit & percussit aggressorem culpabilē, taliter quod ex percussione decessit: & fuit in maximo periculo. & dicebam in fauorem eius q̄ non erat condēnandus pœna mortis. Primò quia ex genere & qualitate personarum, & instrumenti, & loci præsumebatur, q̄ non habuit animū occidendi: sed pacem mittendi. 2. quia licet velit offendere & occidere prædictum aggressorem, licitè potuit facere pro defensione aggressi: & licet in defensione aggressorem occiderit, vel modum defensionis excesserit, non tenetur saltem pœna mortis ordinaria: sed mitiori extra ordinaria. & ita fuit defensus fauente gratia diuina. ²² *Amplia.*

Item adde q̄ in tantum est verū, quod quis potest offendere vel occidere aggressorem suū, vt habeat locū & procedat etiam si nullam percussione vel offensam realem aggressus recipiat: sed eo ipso quod aggressor ueniebat & accedebat cum armis cōtra eum uerisimiliter causa offendēdi, licite & iustè potest aggressus eum occidere: quia per hoc dicitur esse in discrimine vitę cōstitutus: nec debet expectare, vt prius recipiat aliquam offensam vel percussione. & ista est magis utilis & principalis doctrina quę fit in ista materia: & in expresso ita probat. tex. in l. is qui aggressorē. C. ad legem Corne. de si ca. ibi in dubio vitę discrimine cōstitutus. & ad hoc notat & cōmendat ibi Odo. fre. cinus Iaco. Ba. & eius additionator Albe. Bal. Sali. & com. docto. & reputat singularis Ange. de Peru. qui ex hoc tradit aduocatis ueram formā practican di & articulandi. quem esse in discrimine vitę cōstitutum, vt possit aggressorem suum licite occidere. tex. in l. si quis percussorem eo tit. cuius uerba sunt, si quis percussorem ad se uenientem gladio repulerit non vt homicida tenetur quia defensor suę salutis in nullo peccasse uideatur. tex. in l. si vt allegas eo. ti. ibi cum qui inferēdæ cedis uoluntate præcesserat iure cæsum uideri. probat etiam tex. in l. 5. ff. ad l. a qui. vbi dicit tex. sed & si quencunq; alium se ferro petentem quis occiderit, nō uidebitur iniuria occidisse: & dicit ibi glo. or. petentes etiam si me prius non percussit: nam sufficit terror armorum & ibi expresse notat Bar. & alij docto. tex. in l. 2. §. i. ff. de vi. & vi. armata & ibi Bar. Ange. & cōmu. docto. idem etiam tenet expresse Bar. in l. si ex plagis. §. tabernarius. ff. ad legē a qui. idem Bar. in l. si furem ff. ad legem corne. de sic. 2. col. Pe. de Bella. Per. in l. i. C. vnde vi. i. co. infer. sed queritur & ibi Ange. de Pe. 2. col. nu. 8.

Cur liceat extraneo occidere aggressorē alterius extranei.

Casus nota.

Sali.2.col.Floria.in.l.scientiam. §. qui cū aliter ff.ad.l.aqui.1.col.nu.3. Ange in tractatu maleficiorum in parte & dictus Titius se defendēdo 2.col.verf. dixi q̄ licita est defensio, & ibi eius additionator qui hoc summe cōmēdat. bonifa. in tractatu etiam maleficiorum fo. 6. in rubri. de insultu & percussione. 2. cō. verf. sed qd si Titius Ange. de Are. in. §. ius autem gentium inst. de iure natu. gen. & ciui. pe. col. verf. tene tamē menti. idē Angelus in. §. iniuria insti. de lege Aqui. 1. col. nu. 3. Hypolitus de Mar. in cōn. 4. 4. col. nu. 17. & cōn. 31. pen. col. num. 52. Bald. in. l. & si certus. §. si. ff. ad sylla. idem Bald. in. l. multis. C. de libe. cau. in fi. Iaso. in. l. vt vim. ff. de iusti. & iure. 2. columna. num. 9. qui notabiliter loquitur & ibi Phili. decius. 4. col. num. 10. hypolitus de Mar. in. l. i. ff. ad legem Corne. de Sicca. 4. colū. nu. 37. idem hypolitus in sua practica. §. ex predicta. 4. col. num. 19. pro qua sententia & conclusione ego allego expressam legē partitā. q̄ hoc expresse disponit in. l. 2. tit. 8. 7. part. quod perpetuo nota: quia est singulare & quotidianum in practica. quod extende etiam si aggressor veniat & resultat contra alium diuerso genere armorum, puta cum baculo ligno, vel instrumento animo percutiendi & inferendi sibi iniuriam: nam aggressus potest ei resistere & se defendere cum ense vel ferro vel quouis alio instrumēto fortiori & si eum occidat cum aliter ab illa iniuria non posset euadere non tenetur aliqua pœna quia si talis defensio est licita pro defensione rerum vt in. l. furem. ff. ad. l. Corne. de sicca. & in. l. itaq; ff. ad. l. aqui. & in. l. 3. §. eum igitur. ff. de vi & vi armata & in. l. 1. C. vnde vi cū similibus. ergo à fortiori p̄ defensione personæ & honoris quæ dignior est vt in. l. interuorū. §. si. ff. de pœnis cuius pulchra verba sunt. quia & solus ictus grauior est quā pecuniaria damnatio & in. l. iulianus. verf. i. ff. si quis omiffa causa testamenti. imo q̄ magis est hoc procedit & habet locum eadem ratione et si aggressor veniat & resultat contra alium sine aliquo genere armorum sed tantum manu vacua minans eum & volens alapam præbere nam si aggressus aliter illam iniuriam euadere non possit licite poterit eum occidere, & in expresso ita tenet Bald. in. l. 1. C. vnde vi. 4. col. nu. 11. & ante eum ibi Bart. 2. col. num. 7. Iaso. in. l. vt vim. ff. de iusti. & iure. 2. col. num. 10. Ange. in tracta. male. in parte & dictus titius se defendēdo. 2. col. verf. dixi q̄ licita est defensio & in ver. si. ex his infert Bal. Anto. de Bu. in cap. olim el. 1. de resti. spolia. pe. col. nu. 35. Anania. in cap. si gnificasti. el. 2. de homi. ante pe. col. verf. ex præ

dictis quæ omnia singulariter extende etiam si aggressus potuit secure euadere iniuriam & offensam fugiendo. quod declaro isto modo. quia si fuga adduceret sibi periculū salutis vt quia inimicus aggressor esset prope & fugiendo & terga vertēdo posset defacili ab eo percuti. tūc non tenetur fugere sed suam salutem tueri per iura superiora. Et idē est si fuga adduceret sibi periculum honoris: quia quilibet tenetur & debet honorem suum tueri & conseruare & omni lucro præferre vt in. l. iulianus. verf. i. ff. si qs omiffa cau. testa. cuius verba sunt non enim caret dolo pater qui honore proprio omisso propter compendium alienam institutionem maluit & ibi notat & commendat Albe. Bal. Ang. & commun. docto. tex. in. l. miles. §. focer. ff. de adulte. tex. in. l. isti quidem. ff. quod metus causa. text. in. l. si qui aduocatorum. C. de postulando. tex. in. l. in eadem causa. ff. ex qui. cau. maio. tex. in. l. iusta. ff. de manu. vindi. si vero aggressus potuit secure & sine aliquo periculo salutis & honoris fugere: quia de longe viderit inimicum & aggressorem suum vel prope & dissimulando. potuit domum vel locum tutum intrare, & rixam sine dedecore euitare vel si forte erat vilis persona in qua non esset considerabile periculum honoris tunc teneretur fugere: quia sibi nō noceret & alteri tertio aggressori & etiā reipublice prodesset argumento tex. in. l. 1. §. de niq; marcellus. ff. de aqua plu. arcen. tex. in. l. 1. §. si quis. ff. de aqua quot. & estiuā. tex. in. l. 2. §. aduersus. ff. nequid in loco publico. tex. in. l. vterus. ff. de itinere actūq; priuato. tex. in. l. opus ff. de operibus publicis. tex. in. l. si ff. de iniuriis & in effectu istam sententiam & resolutionem ponit Bal. in. l. 1. C. vnde vi. 4. col. num. 14. & ante eum ibi Pe. 2. col. in medio Cinus pe. col. nu. 6. faber pe. col. Albe. 4. colū. in fine Bart. in. l. vt vim. ff. de iusti. & iure si. col. & quæstione Hypolitus de marfi. in. l. 1. ff. ad. l. cornel. de sicca. & ista est verior & æquior opinio quam ego sequor licet contrarium teneat Bar. in. l. 1. C. vnde vi. 2. col. & ibi Sali. 3. col. Bald. in. l. vt vim. ff. de iusti. & iure. fin. col. Anania in cap. suscepimus de homicidio pe. col. intelligo tamen q̄ teneatur aggressus isto casu pœna leui arbitraria nō vero pœna ordinaria: cum tamen dicatur excessisse modum defensionis. aduertendum tamen q̄ si aggressus excessit modum defensionis in aliquo de prædictis casibus: quia vere & realiter non erat in discrimine vitæ constitutus vel potuit sine dedecore & saluo honore suo fugere & non fecit vel post receptam offensam in secutus est inimicū suū qui iam recesserat vel alias modum

Aggressus
se defendens.

24
Aggressus
quando tenetur.

modum suæ defensionis excessit non tenetur
pœna ordinaria sed mitius debet puniri pœna
arbitraria propter culpam & excessum: quia
 non videtur esse in tanta culpa qui iustum do-
 lorem temperare non potuit argumen. text. in
 l. si adulterium cum in casu. §. imperatores. ff.
 de adulte. vbi dicit. tex. q. licet maritus non pos-
 sit vxorem repertam in adulterio occidere tamen
 si de facto occidat mitius punitur: quia di-
 ficilimū est iustum dolorem temperare quem.
 tex. in suo casu notat & commendat ibi Bar. Al-
 be. Ange. & commun. docto. tex. in. l. i. §. fin. ff.
 ad. l. corne. de sicca. tex. in. l. diuus Adrianus. ff.
 ad. l. pompe. de parri. tex. in. l. si quis in graui. §.
 si maritus. ff. ad. l. fila. tex. in. l. gracus. C. de adul-
 te. tex. in. l. i. §. quæri. ff. ad. turpi. tex. in. l. qui cū
 maior. §. si libertus. ff. de bonis liber. cuius pul-
 chra verba sunt ignoscendum est enim ei si vo-
 luit vlcisci prouocatus. tex. in. c. olim el. i. de re-
 sti. spo. text. in cap. significauit de pœni. & re-
 mi. & confirmatur ratione: quia imputandum
 est aggressori qui causam delictorum præbuit
 argumen. tex. in. l. quoniam multa facinora. C.
 ad. l. iu. de vi & ibi commun. docto. item etiam
 confirmatur ratione: quia homo intenso dolo
re promotus non est in plenitudine intellectus
secundum philosophos & in expresso istam
sententiam & conclusionem principalem tenet
 Bald. in. l. vt vim. ff. de iusti. & iure. fi. col. &
 ibi Ias. qui valde cōmēdat. 2. col. Decius. 4. col.
 Fortunius Garcia. 3. col. nu. 8. idem Bald. in. l. i.
 C. vnde vi. 6. col. 10. q. & ibi Cinus ante eum pe.
 col. Faber. pe. col. Sali. 3. col. nu. 15. idem Bald. in
 c. i. de pace tenenda & eius violatoribus in vsi-
 bus feudorum. 2. col. idem Bald. in ca. i. §. si quis
 ver o de pace iuramento firmāda in vsibus feu-
 dorum. fi. col. Floria. in. l. scientiam. §. qui cum
 aliter. ff. ad. l. a. qui. i. col. Ange. in tracta. male. in
 parte & dictus titius se defendendo. 5. col. vers.
 aduertat idem Angel. in. §. ius autem gentium.
 Insti. de iure natu. gen. & ciui. 3. colū. Hypol. de
 mar. in. l. i. ff. ad. l. Corne. de sicca. 5. col. num. 41.
 idem Hypoli. in. l. 2. C. eo. titu. 2. col. nu. 15. idem
 Hypoli. in sua practica. §. quoniam. ii. colū. nu.
 6. Ioan. An. in addi. ad specu in titu. de homici-
 dio super rubri. in fine Abbas Panor. in capi. i.
 de iniuriis. 2. col. idem Abbas in capi. dilecti de
 excep. fi. col. idem Abbas in capi. cum te de re-
 iudi. pe. col. idem Abbas in cap. olim el. i. de re-
 sti. spo. 7. col. num. 15. & ibi Anto. fi. colū. & alij
 docto. Ioa. de Anania in. c. i. de homicidio. fin.
 col. 9. quæstione. Feli. qui bene loquitur in ca.
 significasti el. 2. eo. tit. fi. col. idem Feli. in capit.
 dilecti de exceptio. & ante omnes ita videtur

tenere gl. or. in titu. 123. q. i. in verbo propulsan-
 dam in fine & ibi docto. pro qua sententia &
 conclusionem confidero in nostro regno notabi-
 lem. l. par. 14. titu. 17. 7. part. quod est singulare
 & quotidianū in practica. & iam istum casum
 habui de facto in hac ciuitate in persona cuius-
 dam pauperis incarcerati & labore & diligen-
 tia fauente gratia diuina per prædicta liberaui
 eum pœna mortis. Imo quod magis est in tan-
 tum hoc est verum vt procedat & habeat locu-
 etiam si quis fuit aggressor solis verbis & sic in
 iuria verbali & aggressus & sic offensus facto
 & realiter se defendit inferendo sibi iniuriam
 realem vel mortem: quia etiam tali casu mitius
 debet puniri per rationes prædictas & in termi-
 nis: ita tenet Augustinus de arimino in addi. ad
 Ange. de male. in parte verba contumeliosa. 5.
 col. vers. adde istam doctrinam, idem Augusti-
 nus in parte & dictus titius se defendendo. 8.
 col. vers. tu autem in hac materia & c. vbi repu-
 tat hoc esse valde singulare.

Pulchrum tamen & valde necessarium du-
 bium est si fortè quis occidit alium quorum v-
 nus fuit aggressor: sed nescitur nec potest constare
 quis eorum sit an superuiuens homicida præsumatur
 aggressor & teneatur pœna mortis, vel interfectus &
 occisus præsumatur aggressor vt homicida excusetur
 in quo articulo reperio varias & diuersas sententias &
 opiniones prima est q. in dubio superuiuens homicida
 excusetur & non teneatur aliqua pœna cum
 non sit magis præsumptio contra vnum quam
 contra alium & hoc casu melius quam in alio.
 vrget, & concludit ratio generica, text. in. l. ab-
 sentem. ff. de pœnis cui⁹ verba sunt. sanctius est
 nocentem impunitum relinquere quam in nocē-
 tem condemnare in casu dubio. tex. in. l. inter-
 pretatione. eo. titu. & vtrobiq. docto. item etiā
 adhuc magis in specie facit tex. in. l. scientiam. §.
 i. vers. cum instrumenta. ff. ad legem a. qui. vbi
 disponitur q. si duo causa solacij vel alias tran-
 silirent ignem vel aliqua ligna ardentia & am-
 bo concurrerunt & sibi obuiauerunt taliter q.
 vnus eorum flāma consumptus est superstes
 viuus non tenetur si non potest constare q. ali-
 ter ab eo euersus est & per illum tex. istam sen-
 tentiam & conclusionem tenet glo. or. in. l. i. §.
 cum arietes. ff. si qua paupe. feci. dica. in verbo
 sibi pe. de bella per. in. l. i. C. vnde vi. fi. colū. ex
 quo. text. notabiliter infertur q. si duo equites
 currunt in platea vel via pu. & obuiauerunt si-
 bi & inuicem se percutiunt, vel aliquis equus
 eorum moriatur nullus tenetur alteri & adhuc
 notat & commendat ibi Bald. dicens q. iste casus

25

Dubium

sus

sus contigit de facto & in eo consuluit & simili-
 liter ego in hoc regno vidi istum casum, & ita cō-
 sului. Secunda opinio est, q̄ si superstes erat ho-
 mo bonæ opinionis & famæ, quietus & pacifi-
 cus, qui non consueuerat delinquere præsumat-
 ur prouocatus, & homicidiū fecisse ad suam
 defensionem, & sic non teneatur, sed absoluendus
 sit arg. tex. in l. non omnes. §. à barbaris. ff. de
 re militari vbi si miles recessit à militia & du-
 biteur, an ex causa iusta vel non creditur sibi
 q̄ ex iusta causa recessit, si est homo bonæ famæ
 & estimationis. ita tenet Albe. n. dict. §. cū
 arietes & ante eum reyne. quem refert Floria. te-
 net etiam Petrus de bella pert. in l. i. C. vnde vi.
 fi. col. Tertia opinio est q̄ imo isto casu tenea-
 tur superstes, qui remansit viuus poena mor-
 tis ordinaria: nisi probet se fecisse ad suam de-
 fensionem, & in expresso ita tenet Ricar. malū.
 in dic. §. cum arietes, quam ibi refert Albe. & ibi
 etiam tenet Bald. & Floria. tenet etiam Bald. in
 l. i. C. vnde vi. 6. col. nu. 30. idem Bal. in c. i. de pa-
 cē tenen. & eius viola. 2. col. in vñ feudo. Angel.
 in tractat. malefi. in parte & dictus titius se de-
 fendendo pe. col. & ista est verior opinio & te-
 nenda, quam ego sequor tanquam veram & iu-
 ridicam. Primò quia ex parte accusatoris vel iu-
 dicis procedentis ex officio probatur delictum
 homicidij, in quo semper præsumitur dolus in
 ipso delinquente, nisi contrarium probetur, vt
 in l. i. C. ad l. corne. de ficca. & sic meritò debet
 condemnari, nisi probet exceptionem defen-
 sionis. Secundò quia quando quis se fundat in
 aliqua negatiua pro fundamento suæ intentio-
 nis vel exceptionis, necessariò oportet illam p-
 bare, vt in l. i. ff. de exceptio. & in l. magis puto.
 §. non passim. ff. de rebus eorum & in l. 4. ff. de
 fideicom. liber & in l. cum lege. ff. de proba. &
 tradit magistraliter. Bart. in l. in illa stipulatio-
 ne si calendis. ff. de verbo. obli. 2. col. & ibi com-
 muniter moderni. Sed in nostro casu accusator
 vel iudex ex officio probabit delictum: reus ve-
 rò accusatus vel inquisitus opponit exceptio-
 nem defensionis: & fundat in ea totaliter inten-
 tionem suam ad euitandam condemnationem
 ergo de necessitate sequitur, q̄ tenetur illam p-
 bare, & ex his rationibus quieuit animus meus
 in tam periculoso articul. & per eas firmiter &
 sine scrupulo refideo in hac sententia & opinio-
 ne. Neq; obstat. tex. i. p. prima opinione addu-
 ctus: in dict. l. scientiam. §. i. vers. cum extra mē-
 te. ff. ad l. a qui. quia ibi nullo modo constat, q̄
 vnus euerterit vel propulsauerit alium: sed am-
 bo simul currendo sibi obuauerunt, & incide-
 rūt: vnde si vnus eorum perit, magis imputan-

dum est casui fortuito, quam dolo vel culpæ:
 nec potest alicui eorum delictum imputari: in
 nostro vero casu, & quæstione verè & realiter
 constat, q̄ superstes interfecit alium, licet non
 constet quis eorum fuerit aggressor: neq; etiam
 obstat text. in l. non omnes. §. à barbaris. ff. de
 re mili. adductus pro secunda opinione: quia
 non loquitur in casu, vel delicto in quo insit &
 præsumatur dolus, sicut in homicidio.

Item prosequendo materiam vtiliter quæro
 si reus accusatus vel inquisitus de homicidio cō-
 fiteatur se occidisse hominem, sed ad suam de-
 fensionem, nec aliæ appareant probationes an
 talis confessio qualificata valeat & admittatur
 vt non possit ex ea condemnari: vel an talis cō-
 fessio sibi noceat & præiudicet, vt possit ex ea
 condemnari: & per consequens possit per iudi-
 cem acceptari pro ea parte: qua confessus est, &
 pro alia respui in quantum dixit se fecisse ad
 suam defensionē, & videtur q̄ talis cōfessio nō
 præiudicet confitenti, vt ex ea possit condem-
 nari, nec possit acceptari pro parte, & pro par-
 te non: quia quando vnus actus est merè indi-
 uiduus & continet plura capitula cōnexa, non
 potest parte acceptari & pro parte respui, & ne-
 gari: sed aut totus debet acceptari aut totus re-
 spui, & renuntiari. ita proba text. no. in l. in hoc
 iudicio. ff. fami. hær. vbi habetur q̄ sententia,
 vel alius actus iudiciarius non potest pro parte
 valere, & pro parte non. tex. in l. dicere. ff. de ar-
 bitris. tex. in l. etiam. §. i. ff. de mino. tex. in l. car-
 melia pia. ff. de iure patrio. & vtrobiq; commun.
 docto. confirmatur: quia qualitas non potest se
 parari à suo subiecto, vt in l. pomponius. §. cum
 quis. ff. de acqui. posse. & in terminis istam sen-
 ten. & conclu. tenet cumanus in dict. l. pompo-
 nius. §. cum quis. 2. col. sed his non obstantibus
 contrarium est tenendum: imo q̄ talis cōfessio
 præiudicet confitenti, vt ex ea possit condem-
 nari: nisi probet qualitatem defensionis. cuius
 ratio fundamentalis est: quia in delicto homici-
 dij semper præsumitur dolus, vt latius supra di-
 ctum est. ergo ipse delinquens teneatur proba-
 re contrarium: & non sit standum suæ assertio-
 ni. confirmatur: quia licet in his quæ consistūt
 in propria conscientia, & mente alicuius: stetur
 eius assertioni cum iuramento, vt in capit. si ve-
 ro el. 2. de senten. exco. & ibi gl. or. & commu-
 opi. tex. in cap. pastoralis de excep. & ibi doct.
 glo. or. in §. sed iste quidem de actio. in glo. ma-
 gna in medio & ibi commun. doct. gl. in l. at qui
 natura. §. cum me absente. ff. de nego. ges. glo. in
 l. si cui. §. i. ff. de accusa. g. in c. si diligētī de præf.
 glo. in cap. Abbate sanc. de re iu. lib. 6. glo. in c.

26
 Confitens se
 occidisse ho-
 minem ad
 suam defen-
 sionem.

significasti. el. 2. de homicidio & vtrobiq; com-
docto. tamen si præsumptio iuris militat con-
tre ipsum, non statatur eius assertioni, etiam cū
iuramento. ita tenet & declarat Bart. in l. inter
omnes. §. rectè. ff. de furtis. l. col. & ibi commu.
docto. pro quibus facit text. in l. si non conui-
cij. C. de iniur. tex. in cap. vidua de regularibus.
tex. in cap. si. qui matri. accusa. po. & isto funda-
mento & ratione istam principalem sententiā
& conclusionem. f. q. reus accusatus vel inquisi-
tus possit condemnari ex tali confessione sua
qualificata, nisi probet se fecisse ad suam defen-
sionem, tenet singulariter Bart. in l. aurelius. §.
idem quæsit. ff. de libe. lega. 2. col. num. 2. & ibi
Alex. in addi. suis. Bald. in l. vnica. C. de confes-
sis. 10. col. nu. 42. idem Bald. in capit. dudum de
electione. ante pe. col. num. 35. imola in l. decem
ff. de verbo. obli. pe. col. in fine & ibi Alexan. &
alii docto. idem Alexan. in l. 1. §. si quis simplici
citer eo. titu. 2. col. num. 7. Ange. de Are. in trac.
male. in parte comparent inquisiti, & partim
negant & partim confitentur. 2. col. & ibi eius
additionator Abbas Panor. in capi. conuenif-
sent de insti. 2. col. nu. 7. vnum tamen est q. isto
casu ex tali confessione non debet puniri pœ-
nā ordinaria delicti: sed minori pœna ordina-
ria: quia cum talis condemnatio procedat ex q̄
dā præsumptione, quam habet delinquens
contra se, meritò non debet sibi imponi ordi-
naria. nec obstat si subtiliter replices, q. semper
reus delinquens deberet excusari, saltim à pœ-
na ordinaria, cū semper & regulariter delictū
præsumatur commissum dolo, vt in l. 1. C. ad l.
corne. de sicca. cum simi. ergo licet constet per
veras & legitimas probationes non deberet pu-
niri pœna ordinaria quia respondeo q. illud est
verum & procedit quando de delicto per ver-
as & legitimas probationes non elisas aliqua
exceptione vel qualitate: sed cum in nostro ca-
su constet de delicto per solam confessionem
partis & illa non sit pura simplex & absoluta
sed qualificata & modificata, dicendo q. fecit
ad sui defensionem p̄batio redditur dubia &
incerta vnde meritò pœna non debet imponi
ordinaria, & certè ista est vera & perfecta decla-
ratio & intelligentia huius articuli & in termi-
nis: ita tenet Abbas panor. in ca. auditis de præ-
script. pe. col. num. 32. & illud dictum sequitur
& reputat vnicum & non alibi Felinus ibi. 16.
col. nu. 30. idem Felinus in cap. significasti el. 2.
de homicidio pe. col. in fine idem Felinus in c.
cum venerabilis de excep. 4. col. num. 15. idem
Felinus in cap. afferte de præsumptio. pe. col. re-
putat etiā mirabile Augustinus de arimino in

addi. a d Ange. de male. in parte comparent in-
quisiti; & partim confitentur. 3. col. idem Augu-
stinus in parte de anno præsentis versic. tamen
in hac materia. reputat etiam singulare & quo-
tidianum in practica Iaso. in l. vt vim. ff. de iust.
& iur. 3. col. in fine Hypolitus de marfi. in sua
practica in. §. post quam. 4. col. num. 24. vbi di-
cit q. per hoc euasit quendam à pœna mortis
idem Hypolitus in l. repeti. ff. de quæstio. 6. co-
num. 30. idem Hypolitus in consiliis suis confi.
53. fi. col. Thomas de ferraria in cautelis suis cau-
tela. 5. reputat etiam mirabile Palacios Rubios
in repe. ca. per vestras de dona. inter vi. & vxor.
4. fo. 3. col. versic. ex his & istam opinionem ego
sequor licet Socinus in l. 1. ff. si cer. peta. 5. colu-
nu. 15. teneat contrarium in puncto iuris idem
Socinus in l. non vtiq; ff. de excep. fi. col. Philip-
pus Decius in l. vt vim. ff. de iust. & iure. 7. col-
num. 20. & ex hoc ego licet indignus eripui quē
dam pauperem à pœna mortis: nam fuit infamatus
ab alio: q. denocte dum dormiret secum in lecto,
commisit cum eo peccatum nefandū contra naturam,
& fuit positus in tortura & confessus fuit, q. in somnis dum cogitaret, q. acce-
debat ad quandam mulierem, accessit ad illū
tanquam ad feminam: sed non deliberatè &
in sua mente. & viso processu dixi, & iudicem
informaui, q. nullo modo erat sibi imponenda
pœna mortis ordinaria: cum non potuit cōsta-
re de veritate, aliter quam per suam confes-
sionem qualificatam & tandem maximo labore,
& diligentia obtinui.

Item adde q. reus accusatus vel inquisitus de
homicidio poterit probare se fecisse ad suam
defensionē per coniecturas & præsumptas pro-
bationes, quæ iudicis arbitrio relinquuntur:
quia contra dolum præsumptum contraria p̄-
batio præsumptiua sufficit. argu. tex. iuncta. g.
or. in l. 1. C. ad l. corn. de sicca. in capit. 1. de præ-
sump. & tenet Bald. in l. vnica. C. de confes-
sis. 12. col. nu. 46. & Iaso. in l. vt vim. de iust. & iure.
2. col. nu. 7. imo q. magis est hoc casu testes de-
ponentes de credulitate sufficienter probant.
ita singulariter determinat Iaso. in rubri. ff. de
iurciu. 3. col. num. 7. Hypolitus de Marfi. in rubri.
C. de proba. 3. num. 10. Philip. Deci. in l. vt vim.
ff. de iust. & iu. 6. col.

Item etiam hoc casu admittuntur testes con-
sanguineia affines domestici & familiares. ita sin-
gulariter tenet specu. post doctorem antiquū,
quem allegat in titu. de inquisitione. §. 1. versic.
sed nunquid. 4. col. nu. 22. Bal. in l. parentes. C.
de testibus & ibi Sali. Ange. de Are. in. §. 1. insti.
de gradibus. idem Ange. in tracta. malef. in par-
te &

Casus nota

releat. Can

de similit. in

q. 1. 11. 399

n. 11. v. 1. de

nefandū

27

Accusatus

de homici-

dio probare

se fecisse ad

sui defen-

sionem.

te & dictus titius se defendendo. 5. col. tene mēti. Iaso ubi reputat singulare in rubri. ff. de iure iu. 3. col. nu. 7. idem Iaso. in. l. sed & si quis. ff. si quis cautio. 2. col.

28. Tertius casus in quo homicida excusatur in totum vel in parte est, quando offensus vel vulneratus decessit propter culpam & negligentiam adhibitam incurra eius ita probat text. in. l. qui occidit. §. si. verfi. ff. ad. l. acqui. & in terminis ita tenet glos. singularis in iure in. l. si ab hostibus. §. si. ff. sol. ma. quam ibi ad hoc notat & commendat Bald. imola. Alexan. Iaso. & commun. moderni & reputat singu. Pau. de Cast. quo casu an vulnus esset mortale vel non & proficeret cura vel fuit excessus in ea statur iudicio medicorum tex. est singularis in iure in. l. semel. C. de re militari lib. 12. & ibi Bar. & commun. doc. & reputat singu. imola in cap. proposuisti de proba. facit etiam tex. in capi. significasti de homici. & si quæras an vnus tantum testis peritus sufficiat, vel plures requirantur, dico quod si casus contingat in loco, in quo detur copia plurium peritorum, duo vel plures debent interuenire: alias verò, si non detur copia eorum, vnus tantum sufficit. ita probat tex. singularis & vnicus in. l. 1. §. si. ff. de verbo. obliga. & ibi notat & commendat glo. ord. & commun. docto. & reputat singularem & vnicum Bald. in. l. directas. C. de testa. manu. idem Bal. in. l. iudices. ca. de senten. & interlo. omni. iudi. idem Bald. in. ca. causam matrimonii de proba. Feli. in cap. veniens de testi. pen. col. Iaso. in dict. §. si. probat etiam text. formalis & expressus in auten. de non alienan. aut permutan. re. eccle. §. quod autem colla. 2. & ibi docto. **29.** Quæro tamen valde vtiliter & necessario si non probetur quod offensus & vulneratus decessit ex vulnere vel offensa, & similiter ex aduerso non probetur, quod ex culpa vel negligentia adhibita in cura decessit: sed tantum simpliciter probetur, quod vulnus fuit sibi illatum, & post aliud quod tempus decessit an præsumatur decessisse ex vulnere, vel non: in quo articulo resolutiuè dico & teneo, quod si post vulnus illatum in cōtinēti decesserit præsumatur ex vulnere & eius occasione decessisse: si verò probetur, quod post vulnus illatum semper & continuo fuit infirmus, & tandem decessit: similiter præsumatur ex prædicto vulnere & eius occasione decessisse: si verò probetur quod post vulnus illatum fuit perfectè sanus & salutem recuperavit, & postea superueniat alia infirmitas & decesserit, non præsumitur ex vulnere & eius occasione decessisse: sed ex illa infirmitate naturali superueniente: si verò post vulnus illatum probetur mors

sequuta, simpliciter sine alia maiori declaratione vel probatione ab vna parte, vel ab alia: tunc est maius dubium, sed similiter teneo, quod præsumatur ex vulnere decessisse quod reputo singulare & quotidianum & per alium non sic declaratum & licet ista mea resolutiuè doctrina non probetur specialiter aliqua lege, sufficeret ratio naturalis: quia quærere legem ubi est ratio naturalis, est infirmitas intellectus secundum Aristot. 8. phisice cap. 3. tamen bene probat. tex. in. l. ita vulneratus. ff. ad. l. acqui. tex. in. l. si vulnerato eo. titu. tex. in. l. si ex plagis eo. titu. tex. in cap. continebatur de homicidio tex. in cap. significasti el. 2. eo. titu. tex. in cap. 2. de clerico percussore. Ex quibus venit reprobanda vel saltem declaranda glo. singu. & vnica in. l. 1. C. de emendatione seruorum ubi dicit, quod si vulneratus surgit & ambulauit super baculo post triduum non præsumitur decessisse ex vulnere: sed potius culpa & negligentia ipsius vulnerati: quam summe notat & commendat Saly. & alij doctores & reputat singularem & vnicam Ange. de perusi. ibi quia certe illa gl. est falsa: quia solum debet attendi an vulnus fuerit mortale, vel non & an ex eo & occasione eius decesserit: non vero an infra triduum vel post triduum, vel aliud tempus ambulauerit vel non, per supra dicta vel saltem venit declaranda hoc modo, quod in casu quo sit dubium an vulnus fuerit mortale, vel non propter excessus quos fecerit vulneratus, præsumatur non esse mortale, quando post triduum vel aliud breue tempus ambulauerit. & ista est intentio & declaratio Angeli & Saliceti. ibidem ita etiam tenet & declarat Bald. in. l. 1. C. de edili. actio. pen. col. num. 12. Bart. quem omnino vide in. l. fin. ff. ad. l. corne. de sicca. pe. col. num. 12. Abbas & alij docto. in cap. 2. de clerico percussore. Felinus, qui notabiliter loquitur in ca. præfbitum de homicidio Hypolitus de Marfi in sua practica. §. sed quia. 3. col. num. 16.

30. Item etiam primo & principaliter quæro, an ille qui alium offenderit vel vulnerauerit animo & intentione occidendi vel ambulauerit, vel infecutus sit eum causa occidendi sed realiter non occiderit an teneatur poena mortis tanquam homicida in quo notabili & quotidiano articulo dico quod aliquando quis cogitat & in mente deliberat delinquere & alium interficere & non processit ad aliquem actum percussionis nullo modo tenetur. tex. est in. l. cogitationis. ff. de poenis. cuius verba sunt cogitationis poenam nemo patitur & ibi notat glo. or. Bar. Albe. & commun. docto. text. in. l. 1. §. sola cogitatio. ff. de furtis. text. in. l. si quis vxori. §. nec verbo

28. Mortuus ob negligentiam adhibitam in cura.

29. Si quis moriatur diu post vulnus quid præsumatur.

Aristot.

Contra glo. l. 1. C. de emend. seruo.

30

Voluntas occidendi qualiter puniatur.

In delictis
tria consideranda.

verbo. eo. titu. text. in. l. fugitiuus. ff. de verborū signi. tex. in. l. sepe. verfi. fi. eo. tit. tex. in. l. si quis testamentum. §. fi. verfi. fi. ff. ad. l. a. qui. tex. in. l. bouem. §. i. ff. de edili. edic. text. in. l. 3. ff. de his q notan. infa. tex. in cap. cogitationis & in cap. cogitatio. de pœni. distin. i. ex quo dicebat Albe. in. l. quicumq; C. de seruis fugi. 2. col. q in delictis regulariter tria consideratur, animus, factū & delictum animus vt quis intendat delinquere: factum vt sequatur delictum. delictum vt p legem sit punibile. quod intellige in foro contentioso: secus verò in foro conscientia: quia si quis animo deliberauit alium occidere vel offēdere, vel aliud delictum, vel peccatum committere, statim peccat mortaliter. tex. est in ca. vnū §. criminis. 25. distin. & ibi glo. or. Archi. & commun. docto. tex. in cap. omnis de pœni. distin. 1. & ibi glo. & commun. docto. text. in capit. sed pensandum. 6. distin. & probatur autoritate domini nostri in euangelio Matthæi. cap. 5. dicentis. Ego autem dico vobis, quia omnis qui viderit mulierem ad concupiscendum eam, iam mœchatus est in corde suo & habetur transumptiuē in cap. qui viderit. 32. quæstio. 5. Aliquando quis vltra animi deliberationem processit ad actum facti: & tunc in delictis atrocibus tenetur pœna ordinaria, licet delictum non consummauit, vnde in nostro casu, si quis aliū percussit, vulnerauit, vel causa occidendi ambulauerit, tenetur pœna mortis licet realiter nō occiderit. text. est capitalis sed expressus in. l. is qui cum telo. C. ad. l. corne. de sicca. cuius verba sunt is qui cum telo ambulauerit hominis necandi causa, sicut is qui hominem occiderit legis cornelia de sicariis pœna coercetur. text. in. l. i. ff. eo. tit. tex. in. l. diuus adrianus. eo. tit. text. in. l. si quis non dicam rapere. C. de epis. & cle. text. in §. item lex cornelia. Insti. de publi. iudi. & vtrobiq; commun. docto. adde tamen q hoc casu ista senten. & conclusio. de generali consuetudine non seruat: quia reus delinquens nō punitur pœna mortis ordinaria: sed mitiori pœna extra ordinaria iudicis arbitrio, si delictum nō est consummatum, nec homicidium sequutum, licet ad aliquem actum facti processit. ita singulariter tenet specul. in titul. de accusatore. §. i. 6. col. verfi. quid si primo argu. tex. in. l. aut facta. §. euentus. ff. de pœnis & illud dictum sequitur & valde commendat Ange. Pau. & moderni in. l. i. §. fi. ff. qd quisq; iuris. Bal. in. l. si fugitiui. C. de seruis fugi. 1. col. num. 3. Cinus in dict. l. is qui cum telo. C. ad. l. corne. de sicca. 2. col. in medio & ibi Faber in breuiario. 1. col. tenet etiam & reputat notabile Sali. ibi. 2. col. in fine non allegā

do specu. sed allegando Bald. qui illud tenebat in voce legendo Nico. de Neapo. in. §. item lex. Cornelia. insti. de publi. iudi. tenet etiam & reputat mirabile Augustinus in addi. ad Ang. de male. in parte & ex interuallo. pe. col. idem Augustinus in parte in platea cōmuni. fi. col. lafo. in rubri. insti. de actio. pe. col. num. 31. **Hodie tamen in nostro regno hoc intellige & declara** ^{ambulans causa alium occidendi.} vt procedat & habeat locum quando quis ambulauerit causa alium occidendi vel processit ad actum facti & realiter percussit & intulit sibi aliquod vuln^o ex quo nō fuit sequuta mors sine prodicione vel insidiis: secus verò si percussit vel vulnerauerit alium proditorie vel aleuose, vel præcedentibus insidiis, vel habito prius consilio, tractatu, vel eloquio super hoc: quia tunc propter illam qualitatem per quam tollitur defensio ipsi vulnerato, & offenso, aggrauatur pœna: & tenetur delinquens pœna mortis ordinaria: licet realiter non occiderit. ita expresse disponit lex. 2. titu. 13. lib. 8. ordi. quæ sic quotidie in isto regno practicatur & illa decisio potest confirmari: quia qualitas prodicionis vel aleuosæ semper aggrauat delictum. text. est in capi. 1. §. porro quæ fuit prima causa beneficii amittendi & ibi docto. tex. in cap. i. §. si voluerit decapitaneo, qui curiam vendidit in visibus feudorum & ibi commun. docto. Aliquando verò vltra animi deliberationem processit quis ad actum facti, in delictis non atrocibus nec grauissimis: & tunc non tenetur pœna ordinaria, si delictum non consummauit: sed mitius punitur iudicis arbitrio. ita probat tex. in. l. i. §. fi. ff. quod quisq; iuris & ibi tenet gl. or. & commun. docto. & per illum text. ita etiam tener glo. or. & commun. docto. in. l. si quis non dicam rapere. C. de epis. & cleri. probat etiam. tex. in. l. i. ff. de extra ordi. crimi. & ibi com. dd. ³¹ Item etiam iuxta prædicta vtiliter & necessario quæro, si quis est offensus & vulneratus taliter, q ex illo vulnere speratur mori, an possit reus delinquens accusari tanquam homicida ad pœnam mortis. in quo breuiter & resolutiue dico q de iure communis si vulnerauit animo occidendi bene potest statim accusari tanquā homicida: quia non requiritur effectus cōsummatus: sed intenta hodie generali consuetudine, secūdem quam requiritur q sequatur mors & secūdem iura nostra regia, quæ expresse hoc volunt, non potest delinquens tanquam homicida accusari antequam realiter offensus moriatur: cum ante non dicatur nata actio vel accusatio. argu. tex. in. l. cedere diem. ff. de verborū signi. & in. l. in illa stipulatione & l. hoc iure de verbo

Reus an statim possit accusari tanquam homicida si speratur mors vulnerati.

verbo. oblig. cum materia. & in expresso ita tenet. Bar. in. l. damni infecti. §. Sabini sententia. ff. de damno infecto. 2. col. num. 4. & ibi Ange. de peru. Pau. de Cast. imola. Cuma. Roma. & commun. docto. Anania in capit. significasti el. 2. de homicidio. 2. col. maius tamen dubium est, si reus delinquens tantum est accusatus de vulnere & pendente accusatione & processu offensus moriatur, an possit tanquam homicida condemnari ad poenam mortis, & breuiter & resolutiue dico qd si accusatio fuit proposita tanquam de vulnere illato animo occidendi, bene potest sequi condemnatio de rigore iuris, argu. text. in dict. l. is qui cum telo. C. ad. l. Cor. de sicca. alias vero, si tantum fuit proposita simpliciter de vulnere, non potest sequi condemnatio: sed requiritur nouus processus & accusatio: quia mutatur species & qualitas delicti & poena eius, arg. text. in. l. si vulnerato. ff. ad legem aquiliam item etiam quia non esset sententia conformis libello nec super re & causam iudicium deducta argu. mēto. text. in. l. habebat. ff. de inflitoria & in. l. si. C. de fideicom. liber. & idem esset hodie attentata generali consuetudine, vel attentata dispositione nostrarum legum regni, quibus requiritur qd realiter sequatur mors: quia nō potest sequi condemnatio de homicidio, si tantum fuit accusatus de vulnere. Quod tamen intellige præterquam si accusatio vel inquisitio comprehendat etiam casum mortis: quia proposita est de vulnere, asserendo esse mortale: vel hoc acto & protestatione facta, qd si sequatur mors puniatur reus poena mortis: nam tunc sequuta morte pēdente processu & accusatione potest licite cōdemnari, tanquā homicida ad poenam mortis: quia quando ius superuenit actori vel accusatori ex causa de præterito bene cōfirmatur actio vel accusatio proposita. text. est notandus & expressus in. l. si rem alienam. la. 1. §. si. ff. de pigno. actio. & tradit plenē Bar. Pau. & commun. doc. in. l. non potest videri. ff. de iudi. & in expresso ita tenet & declarat Bart. post antiquos in dict. l. damni infecti §. sabini sententia. ff. de damno infecto. 2. col. num. 6. & ibi Albe. Pau. Imo. Ro. & commun. docto. Ioan. And. in addi. ad spec. in tit. de inquisitione super rubrica Floria. in. l. si vulnerato. ff. ad. l. aquil. Bald. in. l. 4. ff. de iure doti. Ang. de male. in parte in platea. pe. col. idē Ange. in parte vna alia percussione. 1. col. inō, quod magis est hoc casu non posset valere processus super iniuria, nec ad hæredes transire: sed agendum esse lege cornelia de sicariis, argum. text. in. l. prætor edixit. §. si dicatur. ff. de iniuriis de quo articu. latius in delicto iniuriæ dico.

Dubium.

Limita.

Item etiam secundo & principaliter quæro, 32
si quis occidat posthumum nondum natum: *Occidentis posthumum in ventre existens poena*
sed existentem in ventre matris sue, an teneatur poena mortis, sicut si viuum & natum interficeret: & resolutiue dico qd si quis mulieri prægnanti poculum dedit, vel quid aliud dolo fecerit, ex quo abortus sequutus est, & sic posthumus decessit, postquam anima erat ei infusa: tunc tenetur poena mortis & si pater, vel mater vel ascendens illud fecerit & commiserit, tenetur poena parricidij. text. est in. l. quis aliquid. §. abortionis. ff. de poenis. text. in. l. pe. C. ad. l. cor. de sicca. & vtrobiq; commun. docto. si verò anima nondum erat ei infusa, non tenetur poena mortis: sed poena arbitraria. text. est notabilis, qui sic debet intelligi in. l. mulierem. ff. ad. l. corne. de sicca. text. in. l. cicero. §. 1. ff. de poenis. cuius verba sunt, sed & si quam visceribus suis post diuortium, quia prægnans fuit, vim intulerit, ne iam inimico marito filium procrearet, vt tēporali exilio coerceatur, ab optimis imperatoribus nostris rescriptum est. text. in. l. diuus seuerus. ff. de extraor. crimi. & vtrobiq; commun. doct. cuius ratio potest esse, quia quod nondū viuit, mori non potest. Item non dicitur homo ante infusionem animæ, cum ex corpore & anima componatur & formetur, vt in cap. in quadam de celebra. missa. cuius verba sunt, nam ad esse hominis duo principaliter exiguntur, vide licet corpus & anima, lex quorum coniunctione verus homo subsistit. & talis anima rationalis dicitur infundi in masculo post quadraginta dies: in fœmina verò post nonaginta dies, secundum Aristo. lib. 7. de historia animalium. cap. 3. & secundum Auicēnam medicorum principē in cap. nono de animalibus & secundum beatū Augustinum in quæstionibus suis quæstione. 54. & quod ex corpore & anima verus homo, & creatura subsistat, tenet Aristo. in. 2. de anima & in cap. 1. de partibus animalium. & in expresso istam senten. & conclu. tenet glo. ord. in. l. diuus seuerus. ff. de extraor. crimi. & ibi Bar. Alb. Ange. & commun. docto. antiqui. glo. ord. in. l. pe. C. ad. l. corne. de sicca. & ibi Iaco. Bal. Sali. & commun. docto. Albe. quinotabiliter loquitur in. l. qui in vtero. ff. de statu hominum. 3. col. ver sic. si autem quæritur. glo. ord. in capti. sicut de homicidio. & ibi Abbas Cardi. & commun. dd. in cap. si aliquis. eo. tit. bonifacius in tracta. male. in titu. de homicidio. 1. col. in medio. Angel. de male. in parte & ex interuallo. 4. col. vers. qd si quis faciat & ibi eius additionator Hypolitus de Marfi. in. l. si mulierē. ff. ad. l. corne. de sic. summa Angelica in verbo homicidium. 4. col. versi.

Anima hominis quando infunditur. Aristo.

vers. vtrum si homicida, & idem expresse dispo-
 nit lex. 8. ti. 8. 7. par. Quod primo extēde, vt pro-
 cedat & habeat locū in casu dubio: qñ non pos-
 sit constare an anima fuerit infusa, vel nō: qui a
 delinquens tenetur pœna mortis: nisi probet
 negatiuam cum dederit operam rei illicitæ, &
 in terminis ita tenet Anania in dict. capit. sicut
 de homicidio & ibi Cardi. & alij docto. argum.
 tex. in cap. ad audientiam & in cap. significasti
 el. 2. & cap. pe. eodem titu. sed ego teneo contra-
 rium argumen. tex. cum ratione in l. absentem
 ff. de pœnis & in l. interpretatione eodem titu.
 & iura prædicta in quibus fundantur doctores
 supra allegati loquuntur quo ad irregularita-
 tem non verò quo ad pœnam corporalem &
 ita videtur tenere specu. in titu. de dispensatio-
 ne. §. iusta antepe. col. vers. item qui hominem.
 Secundo extēde etiam si monstruosum homi-
 nem vel posthumū occiderit ita Bal. in l. quod
 dicitur. ff. de libe. & posthu. argumē. illius text.
 quod tamen intellige quando membra erant
 diminuta vel ampliata, vt quia habebat vnum
 brachium vel plura brachia, vel haberet vnum
 pedem vel plures pedes vnum digitum vel plu-
 res digitos: secus verò si non esset in forma hu-
 mana: quia haberet caput animalis bruti, vel
 quid simile. ita Bald. Ange. Paul. imola & com-
 doct. in d. l. quod dicitur. ff. de libe. & postu. ar.
 tex. in l. non sunt liberi. ff. de statu. homi. & in
 l. pe. C. de postu. hæc. Dubiū tñ est si qs dede-
 rit alicui poculum amatorium, non animo oc-
 cidendi: sed causa amoris vel libidinis & recipiēs
 moriatur, an teneatur pœna mortis & resoluti-
 ue dico q̄ sic text. est no. in l. si quis aliquid. §. q̄
 abortionis. ff. de pœnis cuius verba sunt, qui
 abortionis aut amatoriū poculū dant, & si do-
 lo non faciunt, tamen quia mali exēpli res est,
 humiliores in metallum dānantur. honestiores
 in insulā amissā parte bonorū relegantur: q̄ si
 ex eo mulier aut homo perierit, summo suppli-
 cio afficiantur. & ibi glos. or. Bart. & commun.
 doct. licet Albe. ibi. in fine videat ar dicere, q̄ mi-
 tius puniatur ex eo q̄ non fecit dolo, aŕo occi-
 dendī: sed quiddā dicat tex. est ibi formalis cō-
 tra eum nec obstat text. in l. in l. Cornelia. ff. ad
 l. cor. de sicca. cum simi. vbi habetur, q̄ nunquā
 debet imponi pœna mortis, qñ homicidiū cō-
 mittitur sine dolo: quia in præfenti casu inter-
 uenit dolus saltim implicitus ex eo, q̄ fecit rem
 illicitam dando poculū amatoriū ex quo verisī
 militer potuit sequi mors: vnde merito tene-
 tur pœna mortis. & facit bonus tex. in ca. si. de
 homicidio. Si vero sine dolo causa amoris liciti
 vel causa conceptionis dederit poculū, ex quo

mors sequuta est, ille qui dedit non tenetur pœ-
 na ordinaria: sed tātum pœna relegationis, vel
 extraordinaria iudicis arbitrio. tex. est in l. 3. §. si
 sed ex senatusconsulto. ff. ad l. corne. de sicca. cu-
 ius verba sunt, sed ex senatusconsulto relegari
 iussa est ea, quæ non quidem malo animo: sed
 malo exemplo medicamentum ad conceptio-
 nem dedit: ex quo ea quæ acceperat decesserit:
 imò q̄ magis est, licet ex poculo non sit sequu-
 ta mors, nec aliquod damnū, ille qui dedit de-
 beret puniri extraordinem: iudicis arbitrio:
 quia satis est, q̄ ex eo potuit sequi mors, vel
 graue damnū: & in se est res illicita & mali exē-
 pli. ita probant prædicta iura. Ex quibus collige
 q̄ omne illud quod in se continet malum, &
 iniquū exemplum in republica, pōt & debet p̄
 iudicē puniri. Itē principaliter quæro si qs vo-
 luit occidere titiū inimicū suū & errauit in p̄-
 sona: quia occidit Caiū, credēs esse prædictū titiū in-
 micū suū, an teneatur pœna mortis, tanq̄ homi-
 cidæ: & videtur q̄ non: quia respectu ipsius occisi
 non habuit dolū, neq; animū delinquēdi: quod
 principaliter requiritur in hoc delicto, vt in l.
 in lege cornelia. ff. ad l. cor. de sicca. cū simi. itē:
 quia ois act⁹ ex errore factus nūq̄ nocet gerētī: quia
 quæ cōsensu vt in l. si p̄ errorē. ff. de iu. om. iu. itē
 caret dolus vel cōtumacia circa vnū, non porri-
 gitur ad alium, vt in l. fulcinus. §. quid ergo. ver-
 ficul. quod si aduersus. ff. quib. ex caus. in po.
 ea. Sed breuiter hoc non obstante contrarium
 est tenendum: imò quod teneatur pœna mor-
 tis: tanquam homicidæ: quia ibi verè & realiter
 consensit delinquens, licet errauit in persona:
 & dolus & animus quem habuit respectu cor-
 poris occisi, sufficit. ita probat text. singularis.
 in iure in l. eum qui nocentem. §. fin. in princi-
 cipio. ff. de iniuriis. cuius verba sunt. Si iniuria
 mihi fiat ab eo, cui sim ignotus aut si quis pu-
 tet me lucium titium esse, cum sim Caius seyus
 præualeat quod principale est, iniuriam eum mi-
 hi facere velle: nam certus sum ego, licet ille pu-
 tet me alium esse, quam sim: & ideo iniuriarū
 habeo actionem. & ad hoc illum text. notat &
 commendat ibi Bart. Albe. Angel. de Perusi. &
 commun. docto. antiqui. idem Bart. in l. diuus.
 ff. ad l. corne. de sicca. secunda columna. & secū-
 da quæstione, Bart. in l. si per errorē. r. colū.
 2. oppo. ff. de iuris. omni. iudi. & ibi com. dd. &
 illū tex. ad hoc notat & com. Albe. in l. quicūq;
 C. de seruis fugi. r. col. in fine & ibi Sali. secun-
 da col. in principio Bald. in l. si quis non dicam
 rapere. C. de epif. & cle. penul. columna. num. 9.
 Albe. in l. item mela. §. sed si plures secunda co-
 lū. in fin. ff. ad legem Aquil. & ibi Flo. 3. col. in fi.

34
 occidens ti-
 tium putās
 esse caium.

vclary
 inco. crim.
 § homicid.
 Set b. bar

Amplia. 1.

Amplia. 2.

33
 Dantis po-
 culum ama-
 toriū pœna.

Ancha. & anania incap. fi. de his qui filios occi-
 de. Bonifa. in tract. male. in titu. de insultu & p-
 cussione. 8. colum. versic. sed quid si percussi.
 facit etiam bonus text. in. l. si. C. vnde vi. in. l. do-
 li. §. i. de seruo corrupto. text. in. l. aut qui aliter.
 §. si quis dum putat. ff. quod vi aut clam. tex. in
 l. falsus. §. qui alienū. ff. de furtis tex. in. l. si po-
 stulauerit. §. si liber homo. ff. de adulte. tex. iun-
 cta gl. or. & commun. opi. in cap. si verò el. 2. de
 senten. excommun. ex quibus collige, & perpe-
 tuò nota, q̄ in hoc delicto homicidij sufficit do-
 lus in genere, licet non sit commissus in specie
 & in terminis ita tenet Bal. in. l. si quis non dicē
 rapere. C. de episc. & cleri. pe. col. nu. 9. post Io.
 And. quem ipse allegat in. c. cum quis de regu.
 iu. & certè probāt apertè iura superiora. neq; o-
 bstat tex. in. l. illud. §. si. ff. de iniu. & in. l. si cum
 seruo. eo. tit. vbi habetur quod si quis velit offē-
 dere, & percutere seruū p̄p̄riū: & ex errore, vel
 casu alium percussit, non tenetur quia ibi non
 erat dolus: nec dabat operā rei illicitę. vnde me-
 rito non tenetur. ita tenet & declarat ibi Bart.
 Albe. Ange. & cōm. dd. nec obstat si replices de
 tex. in. l. sciētiam. §. qui cum aliter. ff. ad. l. Aqui.
 vbi si quis se defendendo ab aliquo tertiū præ-
 tereuntē, vel mediatorē percussit, tēnetur lege
 Aquilia ad interesse: quia in illa actione nō re-
 quiritur dolus: sed tantū culpa. vnde tenetur ita
 demum si aliqua culpa ei possit imputari alias
 non. secundū Ange. in. d. l. si cū seruo. ff. de iniu.
 & secundū decim in. l. vt vim. ff. de iusti. & iu.
 5. col. nu. 12. Et ex superioribus inferitur ad quæ-
 stionem valde difficilem & necessariam, si for-
 tē quis voluit offendere vel occidere titium ini-
 micum suum, quē bene cognouit & in eius per-
 sona non errauit: tamen casu offendit vel occi-
 dit seyum ibi proxime stantē vel prætereun-
 tem, vel forte mediatorem inter eos causa pacis
 & concordie, vt quotidie fit, an talis homicida
 teneatur pœna mortis, & videtur q̄ non tenea-
 tur: quia non fuit in dolo circa offensum vel
 occisum, ne habuit consensum in illo delicto.
 Item etiam per tex. in. l. illud. §. si. & in. l. si cum
 seruo. ff. de iniuriis vbi disponitur, q̄ si quis vo-
 luit percutere, vel offēdere seruū propriū,
 & casu percussit alium proxime stantē, vel præ-
 tereuntē, non tenetur aliqua pœna. per quæ
 iura istam quæstionem mouet Bar. in dict. l. si
 cum seruo & relinquit indecisam. Sed his non
 obstantibus contrarium videtur de iure verius
 imo q̄ teneatur pœna mortis, tanquam homici-
 da ita probat text. singu. in. l. eum qui nocen-
 tem. ff. de iniuriis & iura quæ supra proximā
 quæstione in confirmationem allegauī, per quē

tex. ita tenet Bart. in. l. respiciendum. §. fin. ff. de
 pœnis. si. quæstio. Salice. licet non alleget illū.
 tex. nec autoritatē Bar. in. l. quoniam multa fa-
 cinora. C. ad legem iuliam de vi. 2. col. in fine &
 ibi Ange. de peru. 3. col. versic. ex quo collige. Ioā
 nesigne^o in. l. i. §. serui appellatione. ff. ad sylla.
 54. col. nu. 129. Ioā. de Ana. in cap. si. de his qui fi-
 lios occide. 3. col. vnum tamen est, q̄ talis homi-
 cida non tenebitur pœna mortis ordinaria: sed
 tantum pœna extraordinaria iudicis arbitrio:
 quia saltim respectu ipsius offensi & occisi non
 interuenit dolus, nec animus delinquendi & in
 terminis ita tenet Angel. de peru. in dict. l. si cū
 seruo. ff. de iniuriis. Alexan. de Imola in addit.
 ad Bar. in dict. l. respiciendam. §. fin. ff. de pœnis
 Iaso. in. l. i. ff. de legibus. 3. col. num. 18. idem Iaso.
 in. l. clam possidere. §. qui ad nundinas. ff. de ac-
 qui. posse. 14. col. num. 37. idem Iaso. in. l. si pa-
 ter. C. de hare. insti. 3. col. idem Iaso. vbi reputat
 singulare, & refert se per hoc liberaſſe quendā
 a magno discrimine in. l. si per errorem. ff. de iu-
 rif. omni iudi. 4. col. nu. 17. Anania sibi contra-
 rius in capi. 2. de maledicis. 12. col. bonifacius in
 tracta. male. in titu. de insultu & percussione. 8.
 col. versic. sed quid dum velles. platea in. §. item
 lex cornelia de sicariis insti. de publ. iud. 3. col.
 in medio. Sed certe in puncto iuris prima opi-
 nio Bart. & sequacium est verissima & iudicio
 meo sine dubio cum talis homicida verefuit in
 dolo, & dabat operam rei illicita: sed quia secū-
 da opinio est æquior & à tot & tantis doctori-
 bus approbata, esset tenenda in practica, argu-
 mento illius rationis laudabilis, quā ponit tex.
 in. l. absentem. ff. de pœnis. cuius verba sunt, san-
 ctius est nocentem impunitum relinquere, quā
 innocentem condemnare, & iam ego in causa
 ardua mihi commissa practicaui, & pro ea facit
 bene lex. 6. titu. 15. 7. part. & l. 14. tit. 13. lib. 8. ord.
 Aduertendum tamen, quod si non daret ope-
 ram rei illicita: offendendo, vel occidendo ali-
 quem contra iuris dispositionem sed in casu li-
 cito & à iure permisso, si quis velit & intendat
 offendere, vel occidere aggressorem suum quā-
 do ab eo sit prouocatus: vel postquam fuerit ei
 datus pro inimico secundum formam text. in
 l. 76. in legibus Tauri. Si fortē tunc prætereun-
 tem vel mediatorem casu occiderit non tene-
 tur: sed veniret absolvendus argumento prædi-
 ctorum iurium, quæ tantum loquūtur eo casu,
 quo homicida de iure non poterat aduersariū
 occidere, nec offēdere. ergo sec^o erit in nō casu
 q̄n licite & iuste poterat illū ex aliqua causa oc-
 cidere vel offēdere & in terminis ita tenet Ioā.
 igneus in. l. i. §. serui appellatione. ff. ad sylla. 54.
 colum.

sufficit do-
 lus in gene-
 re licet non
 comittatur
 in specie.

35
 Occidēs per
 errorem me-
 diatorē pa-
 cis in confli-
 ctu.

Limita.

col. nu. 130. vbi bene loquitur & fundat. nec obstat tex. expressus & terribilis in l. scientiam. §. qui cum aliter verfi. sed si defendendi. ff. ad. l. aquil. vbi disponitur qd si quis dum se defenderet ab aliquo prouocante, prætereuntem vel mediatorem offenderit vel occiderit, tenetur & debet puniri cuius verba sunt, sed si defendendi mei causa, lapidem in aduersarium misero, & non eum sed prætereuntem percussit, lege aquilia tenebor: quia ille tex. debet intelligi quando defensor erat in aliqua culpa, in modo & excessu defensionis: quod patet: quia tenetur lege aquilia. ergo necessarium præsupponendum est, qd fuit in aliqua culpa saltem leuissima quæ in illa actione venit & consideratur, vt in l. in lege aquilia, & leuissima culpa venit. ff. ad legem aquiliam. imò patet & probatur ex modo & qualitate defensionis, de qua in illa lege: quia de longe proiciebat lapides in aduersarium: ideo merito ex illa lege tenetur, & in expresso ita tenet & declarat philippus de eius in l. vt vim. ff. de iusti. & iure. §. col. num. 12. & ante eum Ange. de Peru. in dict. l. si cum seruo. ff. de iniuriis quod perpetuò tene menti, tanquam notabile & quotidianum. Item quarto principaliter quæro, si plures occiderunt, vel percusserunt aliquem, an omnes teneantur vel quis & quia articulus est necessarius, & quotidianus volo magistraliter declarare, per veras & resolutiuas conclusiones. Prima conclusio qd si plures ex dolo & proposito procellerunt contra aliquem, & eum occiderunt, omnes simul tenentur poena mortis tanquam homicidæ, modo omnes eum percusserint, modo aliqui eorum modo vnus tantum. ita probat tex. à contrario sensu in l. si in rixa. ff. ad. l. corne. de sicca. & ibi tenet glo. or. Bart. Angel. de peru. & hypoli. de Marfi. specu. in titu. de homicidio. l. col. versic. pone qd quatuor homines Platea in. §. item lex cornelia de sicariis. In sti. de publi. iudi. fin. col. Felinus in cap. significasti el. 2. de homicidio. 4. col. num. 10. probat etiam tex. in cap. fi. 23. quaestione. fi. & idem expresse disponit lex. 57. in legibus stili. Nec obstat si dicatur, qd licet quis pcedat contra alium animo occidendi: si tamen de facto non occidat, non tenetur poena mortis saltem ex generali consuetudine, vt supra dictum est, ergo in nostro casu illi qui non percusserunt, non teneantur poena mortis, quia respò deo qd illud procederet, quando nõ esset sequuta mors: sed in nostro casu & quaestione verè & realiter est sequuta mors: & vnus alteri præstitit fauorem, & auxilium, & est perinde ac si omnes mortem intulissent, vt in l. vnica. vers. sin

autè. C. de raptu virginum & in l. is qui opem. ff. de furtis & in l. in furti. §. ope. eo. tit. Secunda con. qd si plures non ex proposito: sed mota inter eos rixa occiderunt aliquem, & constat qd vnus eorum percussit: alij verò non: ipse solus tenetur, & idem est si vnus eorum dedit vulnus mortale: alij vero dederunt alia vulnera leuia, & non mortalia. ipse solus tenetur de morte: alij vero tenentur tantum de vulneribus. text. est singularis & expressus in dict. l. si in rixa. ff. ad. l. corne. de sicca. cuius verba sunt si in rixa percussus homo perierit ictus vnus cuiusq; in hoc collectorem contemplari oportet, & ibi tenet glo. or. Bar. & commun. doct. Sali. in l. quoniam multa facinora. C. ad. l. iu. de vi. 6. col. nu. 23. Gandinus in tracta. male. in rubri. de homicidiariis. §. col. vers. item hæc omnia intelligas. Bonifacius in titu. de insultu & percussione. 7. col. in medio. & idem expresse disponit prædicta lex. 57. in legibus stili. Vnum tamen est qd si nullum vulnus de per se esset mortale: sed omnia simul iuncta sic, ex quibus est causata mors omnes tenentur tanquam homicidæ: & inuicè inter se auxilium præstantes, vt probat text. in dict. l. si in rixa iuncta cõ. opi. Tertia concl. qd si constat, qd omnes illi plures percusserunt: quia offensus habet tot vulnera, quot sunt personæ delinquentium: sed vnũ tantũ vulnus est mortale, & non apparet, nec constat quis illud dedit, vel intulit, tunc omnes tenentur poena mortis. ita probat text. no. in l. item mela. §. sed fiseruum plures. ff. ad. l. aquil. cuius verba sunt, sed si seruum plures percusserint, vtrum omnes quasi occiderint, teneantur, videamus, & si quidem apparet cuius ictu perierit, ille quasi occiderit tenetur, qd si non apparet oēs quasi occiderint, Iulianus ait teneri & per illum text. ita tenet. g. or. in d. l. si in rixa & ibi Bar. 3. col. in medio & commun. alij docto. Dinus in regula in obscuris fi. col. & q. de regu. iu. in. 6. Albe. in l. si is qui cū telo. C. ad. l. corne. de sicca. in fi. Ange. de pe. in l. quoniam multa facinora. C. ad. l. iu. de vi. 2. col. in fin. platea in. §. item lex Cornelia de sicca. in st. de pu. iu. fi. col. Auguf. in addi. ad Ange. de male. in parte andrea auxiliatorem. pe. col. pau. grilandus in tracta. de relaxatione carceratorũ in rub. de absolutione inocentis. 6. q. 4. volu. archi. i. c. fi. 23. q. fi. Anania in c. significasti. el. 2. de homicidio. l. col. in fi. idẽ et probat text. in l. ita vulnerat. §. si idẽq; ff. ad. l. aquil. tex. i. l. 1. §. si. cū. l. se. ff. de his qd deie. vel effu. tex. in l. 2. §. siqs & i. l. 4. §. hoc edicto. ff. vi bono, raptu. & in expresso ita disponit lex. 57. in legibus stili. sed attende, qd prædicta iura cõmunia loquuntur in actione & poena

Conclusio. 2.

Conclusio. 3.

ciuili pecuniaria: non verò in criminali vnde te-
 neo quod isto casu nullus debet puniri poena mor-
 tis. Sed poena extraordinaria iudicis arbitrio,
 cum ictus vnus cuiusque; debeat contemplari,
 & ignoretur quis intulit vulnus mortale, vt in
 dict. l. si in rixa & in expresso ita tenet singula-
 ri. Albe. in dic. l. item mela. §. sed si seruum plu-
 res. dicens ita fuisse determinatum in ciuitate
 mutinæ de consilio doctorum Boloniensium.
 idem Albe. in dict. l. si in rixa. 2. col. Cinus in. l.
 quoniam multa facinora. C. ad. l. iu. de vi. gan-
 dinus in tracta. malef. in titu. de homicidiariis.
 4. col. Bonifacius in tit. de insultu. & percussio-
 ne. 7. col. vers. sed quid si in rixa. Alexan. nota-
 biliter, & melius quam alibi. in conf. 15. 1. volum.
 & istam sententiam & opinionem ego sequor
 tanquam æquam & veram, quæ apertè funda-
 tur ex superioribus, neque; obstat prædicta. l. sti-
 li: quia illa procederet probata consuetudine,
 non alias. Item non obstat quod isto casu videan-
 tur omnes teneri tanquam opem & fauorem
 præstantes: quia respondeo, quod ad hoc non fue-
 runt ex proposito coadunati: sed casualiter ex
 superueniente rixa: vnde merito non tenentur
 argum. text. in. l. 2. §. homines. ff. vi bono raptu.
Quarta conclu. quod si vnus tantum vulnerauit, &
hoc constat: quia offensus, vel occisus vnicum
 tantum vulnus habet, & non constat nec appa-
 ret quis illud intulerit, tunc nullus tenetur: sed
 omnes liberantur à poena mortis, licet iudex pos-
 sit eos suo arbitrio punire: cuius ratio est: quia
 cum ille tantum qui dedit vulnus deberet tene-
 ri, & puniri poena mortis, & non alius ex eo quod
 ictus cuiuslibet contemplari debeat, vt in dict.
 l. si in rixa. ergo si non potest constare quis sit
 ille, qui dedit vel intulit illud vulnus, nemo de-
 bet teneri: quia alias innocens puniretur, quod
 esse non debet argum. text. in. l. absentem. ff. de
 poenis cuius verba sunt, imo sanctius est nocen-
 tem impunitum relinquere, quam innocentem
 condemnare, & ex isto fundamento & ratione
 istam sententiam & conclusionem tenet gl. sin-
 gul. & vnica in. l. item mela. §. sed si seruum plu-
 res. ff. ad. l. A qui. in glo. 1. & ibi Albe. Bal. & Flo.
 tenet etiam Bar. in dict. l. si in rixa. ff. ad. l. Cor.
 de sicca. 1. col. in fi. & ibi Albe. 2. col. Ange. 2. col.
 idem Ange. in. l. quoniam multa facinora. C. ad. l.
 iu. de vi. 2. col. in fi. & ibi Sali. pe. col. in medio.
 Specu. in titu. de homicidio. 1. col. vers. pone, quod
 quatuor homines: anania in ca. significasti el. 2.
 de homicidio. 8. & 10. col. & ibi Felinus. 3. colū.
 num. 9. Arche. in cap. fin. 23. quæstione. fin. Ioā.
 igne. in. l. 1. §. si quis in villa. ff. ad. syllā. 22. colum.
 num. 52. Augusti. de Arimi. in. addi. ad Ange. de

male. in parte Andream auxiliatorem antepen-
 colum. Platea in. §. item. l. Cornelia de ficariis.
 Insti. de publi. iu. di. fi. col. Hypolitus de marfi.
 notabiliter in rubri. C. de proba. fo. 20. nu. 4. 18.
 Idem Hypolitus in. l. 1. ff. ad. l. Corne. de sicca. 9.
 colū. num. 90. Anchar. in consilio. 16. Alexan. in
 consilio secundo. 7. volu. & in terminis idem di-
 sponit. l. 57. in. ll. stili: & certe istum casum iam
 habui in practica in hac ciuitate Salmanticensi
 in personam cuiusdam pauperis, & per supra-
 dicta auxilio diuino & maximo labore meo
 eum liberaui à poena mortis. Ex quibus omni-
 bus collige quod est utilis imo necessaria practica,
 vt iudex maleficiorum in hoc crimine homici-
 dij semper faciat describi per notarium causæ,
 quæ vulnera offensus, & occisus habebat, & in
 qua parte corporis, & magnitudinem & quali-
 tatem eorum, vt sic appareat & possit constare,
 an omnes delinquentes, vel quis eorum vel nul-
 lus debeat puniri.

Item quia principaliter quæro an homicida
 vltra hoc quod teneatur criminaliter poena mortis
 teneatur etiam ciuilitè ad interesse ipsi occiso
 & hæredibus eius breuiter dico quod sic: quia regula
 & conclusio generica est, quod ex quocunq; crimine
 publico oritur accusatio criminalis ad vindictam
 & actio ciuilis in factum ad interesse, vel dam-
 num parti applicandum. text. est singu. in. l. qui
 nomine. ff. ad. l. corne. de falsis, quem ad hoc no-
 tat & commendat ibi Bart. Albe. & commun.
 docto. antiqui. glo. ord. in. l. defuncto. ff. de pu-
 bli. iudi. & ibi docto. Bart. in. l. infamem eodem
 titu. 1. col. num. 4. & ibi Imola & alij doct. idem
 Bart. in. l. 2. §. hoc edicto. ff. vi bono raptu. 2. co.
 & 2. oppo. & ibi alij docto. & illum text. ad hoc
 reputat singularem Ange. de peru. in. l. querel-
 la. C. de falsis. in fin. facit etiam text. in. l. qui equa
 ff. pro socio & ibi glo. ordi. & commun. docto.
 antiqui: ex quibus deducitur & inferitur, quod hæ-
 redes occisi possunt agere prædicta actione ci-
 uili in factum contra homicidam, pro expensis
 factis in eius cura, & pro operibus quibus ca-
 ruit defunctus, si fortè erat officialis, & similiter
 pro omni alio interesse, vel damno sibi ex mor-
 te contingenti, & in expresso istam senten. & cō-
 clu. tenet glo. singularis in. l. qua actione. §. si quis
 in colluctatione. ff. ad. l. aq. & ibi Odofre. & alij
 docto. antiqui. Azo. in summa. C. de lege aquil-
 lia. 3. co. Rofre. in libellis suis in rubrica. de actio-
 ne directa legis aquilic. 8. col. num. 10. vers. item
 quærit dominus meus specu. in titu. de iniuriis.
 §. sequitur. 1. col. vers. sed nūquid pro libero ho-
 mine. Abb. panor. in. c. 1. de iniuriis. 2. col. nu. 6.
 sed aduertendū, quia cōclu. & illatio nō vñ vera.

Primò

Conclusi. 4

Conclusi. 5

37

Homicida
Vltra poenā
an tenetur
ad interesse
hæredibus
occisi.

Argumē. 1. Primò quia pœna pecuniaria descendens, ex delicto nō transit ad hēredēs lite non cōtestata, vt in l. ex iudiciorum versic. si. ff. de accusa. & in l. vnica. C. ex delictis defunctorum & vtrōq; cōmun. docto. Secundo quia ista actio ciuiliis pro expensis, damno, vel interesse, videtur competere accessoriè & incidenter, ratione ipsius delicti: sed ius accusandi non transit ad hēredēs iure hēreditario: sed competit, vt cuilibet de populo, vt in toto. titu. ff. de publi. iudi. ergo nec ista actio ciuiliis in factum accessoria. & in expreso ita tenet Albe, post antiquos, licet sic nō fundet in l. qua actio. §. si quis in colluctatione. ff. ad l. aqui. si. qua actio. Sed ego teneo primā sententiam & illationem neq; obstant iura adducta in primo fundamento: quia respondeo q̄ procedunt, quando moritur ipse reus delinqueos; secus verò si moriatur ipse actor, qui passus est damnum, vel offensam: quia tunc etiam lite non contestata actio ciuiliis pecuniaria transit ad eius hēredēs text. est in l. i. §. hēredēs. ff. de priuatis delictis. text. in l. hęc actio. ff. q̄ metus causa. text. in l. hęc actio. ff. de calumniato. text. in l. iniuriarum actio. la. i. ff. de iniuriis. textus. in l. inde Neratius. §. si infans. ff. ad l. aqui. text. in §. non autem omnes in st. de perpe. & tempo. actio. neq; obstat etiam secundum fundamentum, quia respondeo q̄ isto casu. ista actio ciuiliis in factum pro damno, vel interesse non competit accessoriè & incidenter: sed principaliter, & de perse, vt apertè probat text. in dict. l. qui nomine. ff. ad l. Corne. de fal. & ita volunt apertè doctores in locis supra allegatis. Iuxta quod tamen vtiliter & necessariò quæro præsupposito, q̄ hēredēs occisi possunt agere ciuilitè cōtra homicidam pro damno, vel interesse & operibus, quibus caruit defunctus, si fortè erat officialis, vt supra proxime dictum est, qualiter & pro quibus annis æstimentur illæ operæ, cum incertum sit per quod tempus viueret, & certè iste articulus est valde valde dubius, & non clare decisis in iure nostro, & videtur q̄ prædictæ operæ æstimentur vsq; ad centum annos, cum de iure tantum quis præsumatur viuere, vt in l. si. C. de sacro. eccle. & in l. an vsus fructus. ff. de vsufructu. & in autent. vt ecclesia Romana. §. i. colla. 2. & isto fundamento & ratione istam sententiam & conclusionem tenet Florianus in l. si. ff. de his qui deiece. vel effude. Iaso. in l. eū qui ita. §. qui ita. 7. col. num. n. ff. de verbo. obli. Rodericus Suarez in repet. l. quoniam in prioribus. C. de inoffi. testa. fo. 12. i. col. versic. secundo infertur ex hoc. Sed his non obstantibus contrarium est tenendum & iudicandum, imò q̄

fiat æstimatio & computatio vitæ & annorum, secundum dispositionem text. in l. hēreditatu. ff. ad l. falc. quem tex. in suo casu reputat linguarem & vnicum vbi Bar. Imola Alexan. & Vincent. & reputat mirabilem Albe. & in terminis per illum tex. istam senten. conclu. tenet specu. in titu. de iniuriis. §. sequitur. 2. col. versic. sed vsq; ad quod tempus Rofre. in libellis suis in rubric. de actione directa legis Aqu. 9. col. nu. 13. Albe. in l. ex hac lege. ff. si qua. paupe. feci. dica. Faber Ange. & platea in §. 2. in st. de obliga. quæ ex quasi delict. nascun. Pala. ru. in repe. rubri. de dona. inter vi. & vxo. fo. 14. §. 25. i. col. versic. & ex hoc infertur ynum quotidianum, & idem videtur tenere Bald. in l. hi. §. nihil. ff. de transa. vbi dicit q̄ dispositio tex. in dict. l. hēreditatum non solum habet locum in casu, quo loquitur: sed etiā generaliter in omnibus actibus hominum. summa Angelica in verbo restitutio. i. i. col. versic. homicida & ante eos hoc voluit glo. or. in dict. l. cum hi. §. modus. ff. de transa. & ibi Angel. & alii. docto. glo. etiam in l. omnium. la. 2. ff. de vsufructu. licet imola Alexan. & vincen. in dict. l. d. hēreditatum videantur tenere superiorem primam opinionem, in quantum volunt, q̄ dispositio. text. in dict. l. hēreditatum tantū procedat & habeat locum, in æstimando legato alimentorum propter detractionem legis Falc. nō vero in aliis casibus: quia alias semper fit æstimatio & computatio, vsq; ad centum annos: adde tamen q̄ si occidisset ad sui defensionem licet modum defensionis excedat, nō tenetur istud damnum, vel interesse soluere. ita summa Angelica in dicto loco vel melius dicat, q̄ hoc casu licet in totum non teneatur: tamen in aliquo iudicis arbitrio propter excessum. & est de mente Ang. in dicta summa si vero offensus nō sit occisus: sed remaneat viuus, tunc fiet æstimatio & computatio, vt delinques teneatur ei soluere, operas quibus cariturus est annuatim, quotlibet anno quo vixerit, vt dixi & declaravi infra in ista materia delictorum in delicto iniuriæ.

Item Sexto principaliter quæro, si quis mandauit alteri q̄ occideret vel aliud delictum committeret, qualiter ipse mandans & mādatararius tenetur in quo breuiter & resolutiue dico quod si homicidium vel delictum sequatur vel consuetur, vterq; tenetur pœna ordinaria delicti. text. est in l. non solum. §. si mandato. ff. de iniuriis. text. in l. lex cornelia. §. si eodem titu. text. in l. prima. §. deiecisse. ff. de vi & vi arma. text. in l. non ideo minus. C. de accusa. text. in l. pen. C. si reus vel accus. mort. sue. text. in l. seruos. C. ad li. de vi. text. in l. is damnum. ff. de regulis iur.

2. dicit. Am. in iur. Cor. peccat.

38 Interesse de iur. qua. liter æstimate tur.

iniqua

Conclusio. 6 Mandas & mādatararius qualiter in crimine homicidii tenetur.

tex. in. l. hoc iure verfic. i. eod. titu. nec obstat si dicatur, q̄ rei turpis nullum est mandatum. nullus cōtractus nullaq; actio vel obligatio. l. si remunerandi. §. si passus verfi. ff. ff. mandati cuius verba sunt, rei turpis nullum mādatum est. &c. & in. l. āreo. §. si. ff. de fideiu. quia debet intelligi, quo ad actionem pariendam, inter mandantem & mandatarium: sed non quo ad actionem vel accusationem pariendam ei, in cuius praeiudicium mādatum est ita Bart. in dict. l. non solum. §. si mandato. i. col. & i. oppo. ff. de iniur. & ibi commun. docto. Iaco. Bu. Sali. & alii docto. in. l. non ideo minus. C. de accusa. & isto casu mandatarius tenetur ex ipso delicto, & mandans tenetur etiam ex ipso delicto propter mandatum: non tamen principaliter ex mandato: ex quo infertur primo q̄ in accusatione debet poni locus & tempus commissi delicti: non verò locus & tempus mandati. Secundo quia inspicitur locus & tempus delicti quo ad poenam auferendam vel minuendam. Tertio q̄ mandatum debet puniri in loco delicti commissi: non vero in loco ubi mandatum est. Quarto q̄ tempus accusationis & querelae curret à tempore commissi delicti, & non à tempore mandati. ita probat. text. in. l. si quis vxori. §. nec verbo. ff. de furtis. cuius verba sunt, quare & opem ferre vel cōsiliū dare tunc nocet, cum sequuta contractio est & ibi docto. tex. in. l. qui sermo eodem titu. per quae iura ita tenet Bart. in dict. l. non solū. §. si mandato. ff. de iniuriis. 3. col. num. 9. Angel. de male. in parte sempronium mandatore. 7. col. verfic. septimo quæritur. quod notabiliter extendit etiam si delictum ex maximo intervallo sequatur, quia semper præsuntur delictum esse commissum virtute præcedentis mandati ita singulariter Innocen. in cap. ad audientiam de homicidio. i. col. nu. 2. & ibi Ancha. Anania. & alii docto. tenet etiam Bart. in dict. l. non solū §. si mandato. 3. col. num. 2. Bald. in. l. non ideo minus. C. de accusa. fi. col. & quæstione & ibi Salice. 4. col. nu. 14. nec obstat q̄ indubio semper videtur actus gestus potius nomine proprio, q̄ alterius nisi expresse dicatur q̄ gerit pro alio, vel nomine alterius, vel tanquam eius procurator, vt in. l. 3. §. & si pro tutore. ff. iudicatum solui & in. l. si. ff. de inflitoria & in. l. quacūq; ff. de procu. & l. papinianus. ff. mandati & in. l. cū post. §. i. ff. de adm. tuto. & in. l. & magis. ff. de solu. & vtrobiq; com. doct. & tradit plene & magistraliter Bart. in. l. i. §. nunciatio. ff. de ope. no. nun. 2. col. nu. 12. & ibi com. doc. quia notabi. re spondeo, q̄ illud habet locū in ciuilibus causis, in quibus actus non potest competere, nec cō-

uenire, nisi vni: secus tamē est in delictis, in quibus potest vterq; teneri. Item & 2. quia in delictis vertitur odium, & non gratia vel fauor. Ideo cōtra vtrūq; fit interpretatio, vt vterq; teneatur.

Item & tertio quia cum delictum procedat ex rancore & inimicitia, non est præsumentū, q̄ ratione suæ personæ fecit: sed mandantis: vn de vterq; tenetur. Adde tamen, q̄ si mandans reuocauit expresse mandatum, ipsi mandatario: & nihilominus mandatarius fecit, & commisit delictum non tenetur mandans. arg. text. iuncta glo. or. & cōmun. opin. in cap. quicūq; de de senten. excommu. libr. 6. idem est si tacite reuocauit: quia mandans fecit pacem cum inimico, & hoc peruenit in notitiam mandatarij, argum. tex. in. l. 3. §. si. cum lege sequenti. ff. de adimen. lega. quod adhuc notabiliter extendit etiam si talis reuocatio expressa vel tacita non intimitur nec notificet ei in cuius praeiudicium erāt factū mādatū. ita tenet Inno. in. d. c. ad audientiam de homicidio. i. col. & ibi Ancha. 2. col. Anania. 4. col. 6. quæstione. Bart. in dict. l. non solum. §. si mandato. 3. col. nu. 12. Albe. in. l. non ideo minus. C. de accusa. 2. colum. & ibi Bal. fi. col. & quæstio. Sali. 4. colum. num. 14. Flo. in. l. liber homo la. 2. ff. ad legem Aquil. 2. col. Ange. de male. in parte sempronium mandatorē. 6. col. verfi. 5. quærit Bart. Item adde q̄ si post mandatum non est sequutum delictum, quia mandatarius nō potuit facere, vel quia mādatū est sibi reuocātū, an tenetur in aliquo ratione mādati suscepti & breuiter dico q̄ si delictum erat atrox ex solo mādato tenetur. & debet puniri poena arbitraria, arg. tex. in. l. i. ff. de extraor. crimi. & in. l. i. §. si. ff. quod q̄sq; iuris si verò delictū non erat atrox: sed leue, in totum excusatur, & non tenetur aliqua poena. text. est in. l. item apud Labeo nē. §. si curauerit. ff. de iniuriis. text. in. l. si quis vxori. §. nec verbo. ff. de furtis text. in. l. saepe in fine. ff. de verborum signifi. & in expresso ita tenet Bart. in dict. l. non solum. §. si mandato. ff. de iniur. i. col. num. 3. Albe. in. l. item apud Labeo nem. §. si curauerit. ff. de iniur. & ibi Angelus, & alij docto. Salice. in. l. non ideo minus. C. de accusa. secunda colum. num. 4. & 4. colum. nu. 13. Floria. in. l. liber homo. la. 2. ff. ad l. Aquil. 2. col. num. 6. Ange. de male. in parte sempronium mandatore. 3. col. verfi. quæro secundo. Dubium tamen est in hac materia an mandatarius, q̄ suscepit mandatum aliquo casu excusetur, & resolutiue dico, quod si loquimur in his quæ sunt à iure prohibita, & mandatarius non est persona subiecta ipsi mādatanti, nunquam excusatur: si vero illud quod mandatur non est simpliciter

Amplia.

40
Mādansho
miciū fieri non tene
tur si reuoca
uit manda
tum.

41
Mandata
rius an tene
tur etiam
non sequen
te delicto.

42
Dubium.

ter prohibitum, licet mandanti non esset licitū nec permissum, vt si mandauit aliquid facere in fundo alieno, & mandatarius hoc fecit ignoranter excusatur, & nulla pœna tenetur. ista est. gl. singul. in. l. in rem actio. §. tignum. ff. de rei vendi. quam ibi ad hoc notat & commendat Bart. & comm. docto. & est vtilissima secundum eos pro colentibus terram mandato aliorum, & foris ædificantibus ignoranter in ædificiis alienis mandato alicuius, & illam glo. reputat singul. Imola in. l. de pupillo. §. si quis forte. ff. de ope. noui. nun. in fine Alexan. & moderni in. §. nuntiationem eiusdem legis si vero q̄ mandatur est de genere prohibitorum: sed mandatarius est persona subiecta ipsi mādanti, vt filius, seruus, vxor, famulus, pupillus vel adultusq̄ subest potestati tutoris vel curatoris: tūc in grauib⁹ & atrocibus delictis nō excusatur: q̄ in tali b⁹ nō debuit parere. tex. est in. l. seruus la. r. ff. de actionibus & obliga. cuius verba sunt, seruus non in omnibus rebus sine pœna domini dicto obediens esse solet, sicuti si dominus hominem occidere, aut furtum alicui facere seruum iussisset, & ibi glo. ord. & commun. docto. text. in. l. si mulier. §. si seruus in fine. ff. rerum amo. text. in. l. §. titu. 15. 7. par. adeo q̄ in his mandato principis, vel imperatoris non est parendū: imō melius est cuncta mala pati in bonis & persona, quam ei consentire. text. in capi. si dominus ea iubet. ii. quæstio. 3. vbi dicit tex. si bonum est quod præcipit imperator, iubētis exequere voluntatem: si malum, responde oportet deo magis obedire, quam hominibus. text. in cap. qui resistit ea causa & quæst. & quasi per totā quæstionē: in leuibus verò delictis bene excusatur talis persona subiecta. text. est no. in. l. liber homo la. 2. ff. ad. l. aquil. cuius verba sunt, liber homo si iussu alterius damnum iniuria dederit, actio legis Aquiliæ cum eo est, qui iussit, si modo, ius imperandi habuit, q̄ si non habuit, cum eo agendum est, qui fecit. & ad hoc notat & commendat ibi glo. or. Albe. Bald. Flo. & commun. docto. tex. in. l. ad ea quæ non habent atrocitatem. ff. de regu. iu. text. in. l. is damnum eodem titu. tex. in. l. non videtur. §. qui iussu. eodem titu. tex. in. l. is qui in puteum. §. si tutoris. ff. q̄ vi aut clam. text. dict. l. §. tit. 15. 7. par. & adde q̄ in ista materia quælibet iniuria vel offensa personalis dicitur delictum atrox, vt mandatarius nō excusetur. ita Bart. in. d. l. non solum. §. si mandato. 2. col. num. 7. quod est singulare secundū Ange. de male. in parte sempronium mandato rem. 4. col. & 4. quæstio. Vnde si talis persona subiecta alium offenderit baculo, vel manu, va-

cua, mandato eius cui debet obedire, non excusatur. Vnum tamen est quòd licet talis persona subiecta, quæ suscepit mandatum, non excusetur in grauib⁹ & atrocibus delictis: tamen mitius debet puniri, & non pœna ordinaria delicti. ita probat text. in. l. seruos C. ad. l. iu. de vi. & ibi tenet gloss. ordinaria. Cinus Iaco. Butri. Albe. Bald. Angelus. Sali. & commun. docto. & per illum text. ita tenet gloss. ordin. & expressa in dicta. l. seruus la. r. in glossa. fin. ff. de actio. & obliga. alia. gloss. in. l. ad ea quæ. ff. de regul. iuris. tenet etiam Albe. in. l. liber homo. la. 2. in. fi. ff. ad. l. Aquil. Salice. in. l. non ideo minus. C. de accusa. tertia. colum. num. 10. Angelus de male. vbi hoc reputat singula. in parte sempronium mandatore. quarta colum. & quæstio. & probat apertè. text. in. l. octaua. titu. 10. septima parti. & hoc semel. practicaui in quadam muliere, quæ de mandato mariti, auxilium ei præstitit in falsa moneta fabricanda.

Si verò illud quod mandatur, est de genere prohibitorum: sed ex aliqua causa est permissum ipsi mandanti, vt occidere adulterum, vel adulteram in fragranti crimine: tunc etiam illud non potest committi aliis, nisi solis filiis. textus est in. l. grachus. C. ad. l. iul. de adulte. & ibi tenet gloss. ordinaria. Odo. fre. Cinus, Angelus Salice. & commun. alij doctor. & per illum textus ita tenet Bartol. in dict. l. non solum. §. si mandato. secunda columna. num. quinto. Salice. in l. non ideo minus de accusa. tertia. colum. num. decimo. Ex quo notabiliter infertur quòd licet ille cui est licita & permissa offensa, vel vindicta propria autoritate possit eam committere vel demandare alteri, vt est gloss. singula. & vnica in. l. cum fundum. ff. de vi & vi armata & ibi docto. tamen bene poterit committere & demandare filiis propter identitatem personarum. de quo articulo dixi latius in delicto adulterii.

Item prædicta intellige, quando mandatarius commisit delictum nullo pretio, vel pecunia interueniente: secus vero alias: quia tunc grauius punitur vterq; tam mandans, quam mandatarius, vt dixi & posui supra isto delicto.

Item adde quòd nedum mandator tenetur sequuto delicto: sed etiam tenetur persuasor, seu cōsultor inter quos ista est differentia: quia mandator dicitur ille, qui propter seipsum & eius contemplatione mādatur delictum fieri: persuasor vero vel consultor dicitur ille qui consulit vel persuadet alicui, vt committat delictum & hoc facit contemplatione eius, cui fit persuasio, vel datur consilium. tex. est in dict. l. nō solū §. si mādatur ver. attilinus. ff. de iniu. cuius verba

Casus nota

Maritus nō pot mandare occidi adulterum

In quibus non est parē dū dominis

43

Persuasor tenetur equi ac mādatur

sunt, Attilicinus autem ait, & si persuaserim ali
cui alias nolenti, ut mihi ad iniuriam faciendā
obediret, posse iniuriam mecum agi. text. in
l. qui seruo. ff. de fur. tex. in l. si quis vxori. §. nec
verbo. co. titu. tex. in l. sepe verfi. fi. ff. de verbo.
signi. text. in l. consului. ff. de regu. iu. text. in l.
hæc verba. ff. ad l. iu. de adul. text. in l. i. §. inci-
dit. ff. ad turpi. tex. in l. 3. in. fi. C. ad l. iu. ma. tex.
in cap. si quis viduas. 50. dif. tex. in capi. sicut di-
gnum. §. qui vero de homi. tex. in cap. nullus de
regul. iu. lib. 6. tex. in c. felicis. de pœnis. text. in
cle. 1. de pœnis & tenet Bart. in dict. l. non solū
§. si mandato. §. col. & quæstione. & 3. col. n. u. 16
glo. or. in. §. interdū verfi. cū ope. & consilio inst.
de obli. quæ ex deli. nas. & an isto casu debeat
fieri distinctio esset alias facturus vel non vide
in prædictis locis.

44
Persuadens
maleficium
non excusa-
tur licet re-
uocauerit co-
siliū.

Adde tamen in hoc, q̄ licet mandans non te-
netur postquam reuocauit mandatum expref-
se, vel tacite, si reuocatio perueniat in notitiam
mandatarij, tamen persuadens & consulens nō
excusatur, licet reuocauerit persuasionem, vel
consilium: sed oportet omnino facere, q̄ non
sequatur maleficium, vel q̄ denuntietur ei in
cuius personam debebat maleficium commit-
ri. Cuius ratio est, quia mandatum fit tantum
gratia mandātis. Vnde verisimile est, q̄ reuoca-
to mandato, non fiet delictum: sed persuasio,
vel consilium datur, & fit gratia accipientis: vn-
de si semel concepit in animo facere, difficulter
desistat. Vnde ibi non sufficit simplex reuoca-
tio ita no. Innocen. in cap. ad audientiam de ho-
mi. l. col. num. 2. & ibi commun. docto. Bart. in
dict. §. si mandato. fi. col. pe. quæstio. Bald. in l.
mandatum. C. mandati. pe. col. & quæstio. Sali-
in l. vnica. C. de raptu virgi. 5. col. num. 26. Ang.
de male. in parte sempronium mādatorem. pe.
col. verfi. 23. quæro. Pau. gridan. in tracta. de pœ-
nis omnifariam coitus. 10. quæstio. 4. col. num.
14. Item adde q̄ nedum potest quis alteri man-
dare expresse, ut committat delictum: sed tacite
& per coniecturas. Vnde si quis iratus & præce-
dente odio, vel rixa cum aliquo, dixit filio, ser-
uo, famulo, vel amico, vade & nō reuertaris do-
mum meam, donec aliquid noui sentiam in hoc
negotio, vel similia verba protulit, & ille abiit &
recessit & occidit vel offendit inimicum man-
dantis, tenetur ipse mandans ex tali delicto: quia
visus est ei mandasse, ut cōmitteret ita expresse
tenet Bart. in l. si quis mihi bona. §. sed quid si
mandauit. ff. de acqui. hære. argu. illius text. &
dicit Bart. q̄ ita fuit seruatum Florentiæ in cō-
tingentia facti, & amputatum fuit caput cuidā
militi, qui talia verba protulit, & illam senten-

45
Mandās et
tacite tene-
tur ex deli-
to.

asus nota.

& conclu. Bart. tenet ibi Bald. Ange. Imo. Pau-
de Cast. Roma. Areti. & commun. docto. Bal-
in cap. veritatis. de delo & contu. 2. col. num. 5.
Abbas in cap. pe. ne cleri. vel mona. pe. col. nu.
20. idem Abbas in cap. ex literis de exce. præla.
& ibi Anchar. 2. col. Feli. in cap. petrus de homi-
ci. 2. col. num. 5. Ange. de male. in parte. sempro-
nium mandatorem. 21. quæstio. & ibi eius addi-
tionator. Quod tñ limita & intellige. Ex q̄litate
iniuriæ, vel offensæ receptæ: nam si iniuria vel
offensa erat grauis, quæ requirat vindictā mor-
tis, vel aliam grauem iniuriam, videatur man-
dasse inimicum occidi, vel offendi: si verò erat
leuis non videatur mandasse, nisi fieri aliquā a-
liā leuē offensa in recompensam prioris, & sic
tali casu de homicidio non tenebitur, argumē.
text. & eorum, quæ ibi notantur in l. vt vim. ff.
de iusti. & iure. & in l. 3. §. cum igitur. ff. de vi &
vi arma. & in l. 1. C. vnde vi & in l. scientiam. §.
si quis cū aliter. ff. ad l. aqu. vbi habetur, q̄ sem-
per defensio debet fieri attenda qualitate iniu-
riæ, vel offensæ receptæ, ita singul. tenet & decla-
rat Ludo. Roma. in dict. l. si quis mihi bona. §.
sed quid si mandauit. & ibi Aretinus, Iaso. fin.
col. num. 21. Alexan. in l. 1. C. de his qui. vt indig.
2. col. num. 6. Iaso in l. 1. C. de seruis fugi. 5. colū.
num. 31. Augusti. de ari. in addi. ad Ange. de ma-
le. in parte sempronium mandatorem super. 21.
quæstio. Aduertendum tamen, q̄ prædicta sen-
tentia & conclusio, quæ habet, q̄ per prædicta
verba videtur profereus mandasse, ut fiat homi-
cidium, & tenetur ex eo: videtur valde dubia,
cum certum sit, q̄ in criminalibus non debet
quis puniri pœna ordinaria delicti, quando p-
batio non est certa & liquida: sed dubia & con-
iecturata, ut eleganter tenet Innocen. in c. quia
verisimile de præsump. & ibi commun. alii. dd.
ergo in nostro casu & quæstione iste qui talia
verba protulit, non debet teneri pœna ordina-
ria delicti: imo nec pœna corporali. sed tantum
extraordinem iudicis arbitrio: & ista considera-
tione valde dubitat Iaso de ista sentent. & con-
clu. in dict. §. sed quid si mandauit. idem Iaso. in
l. 1. ff. si certum petatur. 5. col. nu. 21. idem Iaso in
l. 1. C. de seruis fugiti. 5. col. num. 28. Sed iudicio
meo superior sententia & conclusio videtur ve-
ra, & eam sequor nec obstat consideratio con-
traria Iasonis: quia procedit & habet locū quā-
do probatio delicti est dubia: & vere & plene
non constat de ipso facto & delicto. Sed in no-
stro casu bene & aperte constat de ipso delicto
sequuto & de ipso mandato ipsius mandātis,
quod licet sit generale: tamen de iure habet vir-
tutem & effectum mandati specialis: & iure no-
stro

Limita.

Conclusio.

stro tantū valet generica dispositio, quo ad genus, & quo ad ea quæ possunt comprehēdi sub genere sicut particularis dispositio, quo ad speciem, vt in l. precibus. C. de impube. & alij substi. & in l. centurio. & in l. lucius cum materia. ff. de vulga. & pupi.

Item etiam adde, q̄ si quis erat inimicus alterius, & alloquutus est secretē aliquem ad aurē, & in continenti, ille cum quo loquutus fuit, occidat, vel offendat inimicum eius, q̄ ex hoc videtur mandasse homicidium, vel offensam fieri, & perpetrari: quia ex celeritate actus, his simul iunctis præsumitur mandatum præcessisse, & sic tenebitur argu. text. in l. si ventri. §. si. in fine. ff. de præui. credi. tex. in l. i. §. quæ oneranda. versi. & in summa. ff. quarum re actio. non detur. tex. in l. si. ff. si quis. testa. liber esse iu. fue. tex. in l. sed iulianus. §. sed & si filius. ff. ad Mace. tex. in l. dubium. C. de repu. tex. in ca. officij. versi. si. extra de electio. & ex isto fundamento & ratione istam sententiam. & conclu. tenet expressē Bart. in dict. l. si ventri. §. si. in fine. ff. de præui. credi. & ibi Ange. de Peru. & Rapha. Cuma. & Alexan. in addi. ad Bart. Bald. in l. i. C. de seruis fugi. 3. col. num. 10. idem Bald. in cap. veritatis. 2. col. nu. 5. de dolo & con. tenet etiam addi. Abb. in cap. ex literis super. 3. no. de exce. præ. Feli. in cap. Petrus. 2. col. nu. 5. de homi. Hypoli. de mar. si. vbi reputat singulare in l. 5. §. præterea. 7. col. nu. 27. ff. de quæstio. idem Hypoli. in cons. suis. con. 3. num. 8. confirmatur ex sententia. Bart. in l. post contractū. 3. col. nu. 8. ff. de dona. & ex doctrina & sententia. Bal. l. eam quam. 10. col. nu. 40. de fidei. commif. & eiusdem Bald. in l. si prædium. C. de præ. mino. & eiusdem Bal. in l. i. C. de edilit. ac. pe. col. num. 12. Adde tamen, q̄ hoc casu ille, qui loquutus est ad aurem non punitur poena ordinaria delicti: nec adhuc poena corporali, per ea quæ supra proxime dixi.

Item septimo & principaliter quæro si quis est offensus ab alio, & consanguineus, famulus vel amicus eius cum occiderit vel offenderit an primò offensus ex hoc teneatur, si contra eum non probetur aliquid mandatum expresse, vel tacite interuenisse: qui articulus est notabilis & quotidian⁹ in quo breuitur dico q̄ nō tenetur. Primò quia hoc casu deficit omnis probatio contra eum: ergo nullo modo debet teneri maximè in criminalibus, argum. text. in l. qui accusare. C. de edendo tex. in l. singuli. C. de accusa. tex. in l. actor q̄ asseuerat. C. de proba. cum similibus. Secundò per tex. no. & expressum in cap. quia præfulatus. r. q. 4. iuncta glo. & commun. opi. vbi dicit, q̄ si parentes offensi grauitè per-

cusserunt inimicum eius, non tenetur ipse offensus, si contra eum non fuerit probatum mandatum, vel quid aliud, ex quo teneatur. Tertio per tex. in cap. petrus extra de homici. iuncta glo. & commun. opi. vbi si coniuncti, vel amici dixerunt coram iniuriato, se velle sumere vindictam pro eo, tenetur si non prohibuit, alias si prohibuit, & fecit q̄ in se fuit, non tenetur. ergo si absq; eius scientia & notitia, ipsi fecissent nō tenentur. Quarto per tex. in cap. sicut tuis de si mo. vbi habetur q̄ si cōsanguineus, vel amicus alicuius electi ad dignitatem, dedit pecunias pro eo ad eam obtinendam, non nocet ei si non interuenit eius scientia, vel si interuenit, & prohibuit. quinto. per textum in capitulo. cui ad sedem de resti. spoliat. iuncta glo. mag. in medio & commun. opi. vbi habetur, q̄ ex spoliatione facta per consanguineos amicos, vel famulos, non tenetur quis. nisi probetur mandatum, vel ratihabitio: & in expresso. istam sententiam. & conclu. tenet Bald. vbi reputat esse menti tenendū. in l. ad inuidiam in fine. C. q̄ metus causa. idem Bald. in l. i. C. de seruis fugiti. 4. col. num. 11. idē Bald. in cap. veritatis. 2. col. num. 5. extra de dolo & contuma. specul. in titu. de legato. §. iusta. 16. col. num. 53. versic. q̄ si amici mei Roma. in l. de pupillo. §. si quis ipsi prætori. 2. col. ff. de ope. noui. nun. & ibi notabiliter Alexan. 5. col. nu. 24. Iaso. 9. col. num. 14. qui respondent ad Bart. ibi 4. col. num. 19. 10. quæstione qui videtur tenere cōtrarium tenet etiam summa Angelica in verbo homicidium. 1. §. 20. singu. & melius. quam alibi. Felinus in cap. petrus extra de homicidio 1. col. num. 20. quod notabiliter. Limita præterquam, si talis offensus vidit sciuit vel cognouit eos velle occidere vel offendere: quia tenetur ex eorum facto, si potuit prohibere & non prohibuit argu. tex. in l. 2. 3. & 4. ff. de noxa. tex. in l. 3. versi. item is. ff. ad legem Corne. de sicca. text. in cap. constitutis el. 1. de testibus & ibi Abbas. & commun. opi. & in terminis ita tenet Bal. in cap. veritatis de dolo & contumacia. 2. col. nu. 5 Alexan. & Iaso in l. de pupillo. §. si quis ipsi prætori. ff. de ope. noui. nun. Faber in. §. 1. instit. de noxa. 2. col. Feli. in cap. petrus de homicidio. 2. col. num. 6.

Item octauo & principaliter quæro qualiter puniatur opem vel auxilium præstans in quo articulo resolutiue dico q̄ aliquando quis præstat opem vel auxilium ante delictum commissum, aliquando in ipso actu, & tempore, quod delictum committitur, aliquando post delictum commissum primo casu quando quis præstat opem vel auxilium delinquenti ante delictum

commissum, quia præstat sibi arma ferramenta, vel pecuniam causa inueniendi assassinum, vel scalam causa faciendi furtum vel domum ad committendum delictum, vel aliud simile auxilium, punitur eadem pœna, qua ipse principalis delinquens. ita probat tex. in l. nihil. ff. ad legem. Corne. de sicca. cuius verba sunt, nihil interest, utrum occidat quis: an causam mortis præbeat. & ibi glo. or. & commun. docto. text. in l. is qui opem. ff. de furtis. text. in l. in furti. §. ope. eodem titu. text. in l. prætor ait la. 2. §. si cum seruum. ff. vi bono. raptu. text. in l. is cuius ope. ff. ad legem iu. de adult. text. in l. i. §. incidit. ff. ad turpi. text. in l. si sciente. ff. ad legem pompe. de parri. text. in §. interdum insti. de obli. quæ ex delict. naf. text. in cap. notum. 2. quæst. i. text. in cap. sicut dignum. §. illi autem cum. §. se. de homicidio. & utrobique; commun. docto. & facit illa regula generalis quæ habet, qui causam dānidat, damnum dedisse videtur. quā ponit tex. in l. qui occidit. §. in hac. ff. ad l. a qui. & vltra doctores in prædictis locis istam sententiam & conclusionem tenet Bald. in l. non ideo minus. C. de accusa. fi. col. nu. 32. Salice. in l. vnica. C. de raptu virgi. 5. col. num. 27. Cinus Bald. Angel. & alii docto. in l. i. C. de nili. agge. non rumpe. hypoli. de marfi. in l. si in rixa. ff. ad l. Corne. de sicca. 5. colū. num. 29. Angel. de male. in parte Andream auxiliatorem. 2. & 3. col.

Regula generalis.

49

Secundo casu principali quando quis præstat opem vel auxilium in ipso delicto assistendo associando, ut habilis & facilius delictum committatur, tunc etiam tenetur eadem pœna, qua ipse principalis. text. est formalis & expressus in l. vtrum. l. se. ff. ad l. pompe. de parri. text. in l. i. C. de crimine peculatus. text. in l. vnica. vers. sin autem. C. de raptu. virgi. ibi quæ eorum sodalium, comitum, vel sequacium: & quæ eis auxilium præbuerunt text. in l. i. vers. sin vero. C. de falsa mone. ibi qui ad hoc ministerium præbuerunt cum eo qui fecit supplicio capitali plectendis. text. in cap. felicis. de pœnis libr. 6. text. in clem. 1. de pœnis & utrobique; commun. doct. quod intellige & extende etiam si ille qui opem vel auxiliū præstitit, nihil aliud fecerit, nec ad aliquē alium actū facti procedat: quia tenetur eadem pœna, & nulla debet sibi fieri remissio: dum tamen scienter dolose & ex proposito fecerit: secus tamen si simpliciter vel casualiter ibi adsit: quia non tenetur, licet ex hoc principalis delinquens: fieret audacior, vel si delinquens dixerit ei, venias mecum, & ipse associavit illum ignoranter. ita probat tex. expressus & notabilis in l. 2. §. homines. ff. vi bono. raptu.

Amplia.

cuius verba sunt, homines coactos accipere debemus ad hoc coactos, ut damnum daretur, & ibi commun. docto. & tenet glo. singularis & ordinaris in l. culpa caret. ff. de regu. iu. vbi dicit, quod licet quis sciat & videat delictum fieri, & non prohibeat, etiam si possit non tenetur, & ibi commun. docto. & in effectu omnia prædicta tenet Innocen. licet sic non declaret in cap. si de clero percussore. Bar. i. l. si in rixa. ff. ad l. corne. de sicca. pe. col. Bald. in l. raptores. C. de episcopo & clero. 2. col. idem Bald. in l. i. C. de ser. fugi. i. col. num. 6. idem Bald. in l. data opera. C. qui accusa. non po. 5. col. num. 25. & pe. col. num. 95. idem Bald. in l. ob hæc verba. ff. de his qui notan. infa. 2. col. num. 5. Idem Bald. in cap. 1. de beneficio fratris. 2. col. in v. feudo. Roma. in l. i. §. sed in eo. ff. ad syla. Feli. vbi hoc reputat singulare, in cap. si cut dignum de homici. 3. col. nu. 5. Ange. de male. & eius additionator. in parte dictus Andreas armatus. i. col. idem Ange. in parte dicto maleficio semper assistit. i. col. & 7. colū. vers. quæro quando. bonifacius in tractatu male. in titu. de insultu. 8. col. vers. sed pone Pau. grilan. in tract. de relaxatione incarcerationum in rubri. de absolute in innocentis. 7. q. Hypolitus de marfi. vbi valde commendat in l. si in rixa. ff. ad l. corne. de sicca. 6. num. 33. idem hypolitus. in l. vnica. C. de raptu virgi. num. 87.

Aduertendum tamen, quod licet præstans opem vel auxilium ante delictum commissum, vel in ipso delicto æquali pœna debeat puniri, ut dictum est: tamen debet intelligi, quando præstitit per aliquem actum proximum ipsi facto, vel delicto associando, ad iuuando, vel assistendo cum armis: secus vero si per actum remotum ab ipso facto, vel delicto: quia tunc non tenetur eadem pœna, qua principalis, sed mitiori extra ordinaria iudicis arbitrio, ita singulariter probat tex. in l. i. C. de crimine peculatus, & ibi expresse tenet Bald. tenet etiam Salice. in l. vnica. C. de raptu virgi. 7. col. vers. ex prædictis Ange. de Peru. in l. is qui opem. ff. de furtis. i. col. nu. 4. idem Ange. in l. furti. §. ope. eo. tit. Cardi. in cap. 1. de offi. delega. i. col. i. no. & ibi Feli. 6. col. vers. limita. i. tenet etiam & reputat mirabile Augustinus de Ari. in addi. Ange. de male. in parte dicto maleficio semper assistit 6. col. vers. item ad de in hac materia, & 7. col. vers. item ad de alia mirabilem limitationem, vbi dicit, quod ex hoc euasit quendam à pœna mortis. Dubium tamen necessarium est, quod dicatur auxilium remotum ipsi facto, vel delicto, in quo reperio quod doctores vbi supra aperte sentiunt, quando ante delictum commissum quis præstitit arma ad illud

Limita.

Auxilium remotum ipsi facto quod sic

lud

Iud committendum, vel quando in ipso delicto quis assistebat fortè, vt prospiceret an veniret iudex vel officialis, vel alius tertius, qui delictum impediret: sed certè hoc est falsum, & non tenendum: quia his casibus & similibus æquali poena teneretur, per iura superius allegata & communem opinionem doctorum & ad hoc in terminis pro hac sententia & cõclusionem facit text. in. §. interdum insti. de obli. quæ ex delict. naf. cuius verba sunt, qui ve ferra menta ad effringendum aut schalas, vt fenestris supponerentur commodauerit, sciens cuius rei gratia commodauerit. probat etiam text. in. l. 10. titu. 9. 7. par. & in. l. 18. titu. 14. eadẽ partita vbi expresse hoc deciditur. vnde dico & teneo, q̄ illa superior sententia & conclusio doctorum procedat & debeat intelligi, quando quis præstitit opem vel auxilium valde remotum ipsi facto sine quo etiam commode potuit delictum fieri, & committi quod bonus & rectus iudex considerabit, secũdum qualitatem facti, & negotij super quo cogitauit: quia exẽplum est valde difficile, & à doctoribus non positum, nec declaratum: & vltra eos potest esse optimum exemplum, quando quis sciens alium vellet cõmittere delictum requisitus, vel non requisitus dixit, & consuluit, quod genus armorum esset aptius, & magis noxiu ad faciliter & celeriter occidendum: vel cuius locus esset securior vel propinquior ad fugiendum, vel euadendum vel si dixit & persuasit, q̄ si fecerit delictum faciliter posset defendi fuga, vel in ecclesia, & loco sacro: vel dixit, q̄ faciliter consequetur veniam, & pacem ab hæredibus & consanguineis occisi: vel ab ipso principe: vel dixit: q̄ in eo habebit maximum fauorem in eius defensione, & liberatione & in omnibus quæ sibi tangant. Et deniq; alia similia exempla posset casus & experientia, quæ est rerum magistra, demonstrare.

50 *Auxilium præstitum post delictum commissum.*
 Tertio casu principali quando quis præstat opem vel auxilium delinquenti post delictum commissum vt non capiatur à iudice vel fuit eius receptator in domo vel fundo proprio, vel alieno, vel cautum & certum eum fecit, qualiter posset abscondi & euadere, vel qualibet aliud simile refugium sibi præstitit pro defensione sue personæ, vt non caperetur à iudice certè tunc non tenetur eadem poena, quæ principalis: quia delictum iam est commissum & immediate nõ dedit, nec præstitit auxilium ad ipsum delictum committendum: sed tantum ad fugiendum: & euadendum. Pulchrum tamen dubium est hoc casu, qualiter iste adiutor vel receptator teneatur & magistraliter & resolutiuè dico, q̄ tene-

Dubium.

tur poena extraordinaria iudicis arbitrio text. est formalis & expressus in. l. 1. & 2. ff. de receptoribus, & ibi glo. ord. & commun. doct. anti qui. text. in. l. 1. & 2. C. de his qui latrones: & ibi etiam gl. or. text. in. l. congruit. ff. de officio præfidis: vbi habetur q̄ punitur: sed ex eo q̄ nõ declaratur poena debet intelligi arbitraria; argu. text. in. l. 1. vers. id circo. ff. de effraeto. text. in. l. hodie. ff. de poenis. text. in. l. sanctio legum eodẽ titu. text. in. l. 2. C. de crimine stellionatus. text. in. l. lex iulia. §. hodie. ff. ad legem iu. rep. nec obstat text. in. addi. l. 1. ff. de recepta. vbi dicit q̄ perinde puniatur receptor, sicut principalis delinquens: quia debet intelligi, q̄ puniatur propter delictum non tamen simili poena & ita exponit ibi glo. or. Bart. Albe. Ange & commun. docto. & in terminis ita singulariter tenet Bar. in. l. in furti. §. ope. ff. de furtis. 2. col. num. 4. dicens, q̄ in hoc aliquando grauiterrant iudices, & assessores, & ibi Ange. & commun. doct. Bald. in. l. non ideo minus. C. de accusa. fin. col. Sali. in. l. vnica. C. de raptu virgi. §. col. num. 27. Ange. de Aretio in. §. interdum Insti. de obli. quæ ex delicto naf. Felinus in capit. sicut dignũ de homicidio. 2. col. Ancha. in capit. accessorium de regu. iu. 6. & 7. opp. Hypolitus de Marfilis in. l. si in rixa. ff. ad. l. corne. de sicca. §. col. num. 29. idem Hypolitus in. l. vnica. C. de raptu virgi. 17. col. nu. 86. Ange. de male. in parte Andream auxiliatorem. 2. & 3. col. idem Angel. in parte dicto maleficio semper astitit. 4. col. & ibi eius additionator Paulus Grilandus in tractatu de relaxatione incarcerationum in rubrica de absoluteione Innocentis. 7. quæstione princi. Quod tamen intellige præterquam si *Limita. 1.* precessisset inter eos ante promissio illius auxiliij: quia tunc tenetur eadem poena, quæ principalis: quia videtur præstare auxilium ad delictum committendum ita eleganter tenet Bart. in dict. l. in furti. §. ope. ff. de furtis. 2. col. num. 6. tenet etiam Ange. de male. in parte dicto maleficio semper astitit. 5. col. Augustinus de armino eius additionator in part. Andream auxiliatorem. 2. col. & iam istum casum vidi de facto in hac ciuitate Salmanticensi in quodam homine vocato Morientes qui talia verba protulit, & fuit condemnatus ad poenam mortis. *Casus not.* Secundo limita & intellige nisi in continenti post delictum commissum adiuuauit & opem & auxilium præstitit: quia præsumitur ex proposito & communicato consilio fecisse. ita Bal. in. l. non ideo minus. C. de accusa. fi. col. Felinus in capi. sicut dignum de homicidio. 3. col. num. 4. Hypolitus in. l. si in rixa. ff. ad legem *Limita. 2.* Corne.

Corne. de sicca. 7. col. num. 39. idem hypolitus in. l. vnica. C. de raptu virgi. num. 86. quod certe non est verum: quia considero quod hoc casu est præsumpta probatio; & non liquida & vera: & ideo non potest imponi poena ordinaria delicti, per ea quæ supra isto delicto magistraliter diximus. Sed tantum esset iste puniendus poena arbitraria. Aduertendum tamen, quod prædicta debent intelligi, quando quis scienter recepit delinquentem, & opem & auxilium ei præstitit: secus tamen est, si ignoranter: quia tunc nulla poena tenetur. ita probat text. in. l. metrodororum. ff. de poenis. text. in. l. 3. vers. sed etenim ff. de incen. rui. nau. tex. in. l. 1. C. de his qui latrones. & c. ibi sciens susceperit. text. in. l. eos. C. de furtis text. in. l. si quis seruum. C. ad. l. fa. de Pla. tex. in. l. ex maleficiis. §. lōgè minus. ff. de actio. & obli. text. in. l. cum satis. §. si. C. de agri. & Cē si. lib. u. tex. in. l. 1. C. de desertoribus lib. 12. text. in. §. interdum insti. de obli. quæ ex delicto nascitur. in. c. felix de poenis in. 6. ibi aut postea receptauerit, vel defensionem scienter eundem ubi disponitur, quod etiam in grauissimo crimine lese maiestatis diuinæ, vel humanæ receptator non tenetur, nisi fecerit scienter, & idem disponit lex 18. titu. 14. 7. part. & l. 37. titu. si. lib. 8. ordi. & adde quod semper præsumitur ignorantia, nisi scientia probetur, argu. text. in. l. verius. ff. de proba. & un terminis & specificè in nostro casu probat text. in. l. pe. C. de his qui sibi ascribunt in testamento quod subintellige, nisi delictum esset notorium: quia tunc præsumeretur scientia in ipso receptatore: nisi probaret contrarium, ita probaret contrarium, ita probat text. in. l. pe. C. de peri. tuto. iuncta glo. or. & commun. opi.

Item adde quod si receptator esset consanguineus, vel affinis delinquentis, mitius debet puniri propter iustam causam, quam habet in defensione sanguinis. text. est no. & expressus in. l. 2. ff. de recepta. cuius verba sunt, Eos apud quos affinis, vel cognatus latro conseruatus est, nec absoluendos, nec seuerè admodum puniendos non enim par est eorum delictum, & eorum qui nihil ad se pertinentes latrones recipiunt: facit etiam text. in. l. 4. §. si. ff. de remilitari ibi & datur venia valetudini, affectioni parentum, & affinium. tex. in. l. 3. §. pietas. ff. de libe. ho. exhibi. tex. in. l. omnes la. 2. C. de Agri. & cen. libr. n. & in effectu istam sententiam & resolutionem ponit glo. or. in dict. l. 1. ff. de recepta. & ibi Bar. Albe. Ange. & commun. docto. Salice. & commun. docto. in dict. l. 1. C. de his qui latro. & c. Albe. in l. quicumq;. C. de seruis fugi. si. col. vers. & collige. & ibi Salic. col. in fine num. 4. Roma. in. l. si

quis in graui. §. si quisq;. ff. ad syll. g. d. inus, qui no. loquitur. in tracta. male. in titu. de receptoribus malefactorum, quem vide. Ange. de male. & sibi eius additio. in parte delicto maleficio semper astitit. pe. & si. col. vers. quæro: quia supra. Platea in. l. 1. C. de desertoribus lib. 12. 2. col. num. 3. hypoli. in. l. vna. C. de raptu vir. 33. col. nu. 196. & ex prædictis dicebam in questione de facto, quod quis post delictum commissum dixit & monuit delinquentem, quod confugeret: quia iudex venit contra eum, iubet vel præparat ipsum capere, quod teneatur extra ordinem: quia saltem voce præstitit auxilium post delictum commissum: vnum tamen est, quod in delicto furti ille, qui recepat furem, tenetur eadem poena ordinaria delicti. qua ipse principalis. de quo articulo vide infra in delicto furti.

Nono principaliter quæro an homicida possit succedere in bonis occisi: in quo notabili articulo resolutiue dico quod homicida non potest succedere mediatè, nec immediatè ex testamento, nec ab intestato in bonis occisi quod declaro isto modo: nam si ipse occisus & interfectus ante illata sibi vulnera, & antequam odium vel inimicitia esset inter eos contracta, instituit homicidam & postea cum non potuisset mutare testamentum decessit cum illo testamento, talis homicida non potest ei succedere: sed reputatur indignus, & hereditas auferitur sibi, & applicatur fisco. text. est in. l. indignus. ff. de his qui bus vt indignis. tex. in. l. si inimicitie. eo. tit. tex. in. l. hereditas. C. eo. tit. tex. in. l. 3. §. si. cum lege sequenti. ff. de adimen. lega. si vero talis occisus & interfectus remitteret iniuriam, & cum institueret, valet institutio vel præterita confirmatur, ex voluntate eius argu. prædictorum iurium Item etiam si talis occisus & interfectus moriatur ab intestato, & homicida sit proximor in gradu similiter non succedet, imo hereditas applicabitur fisco. text. est formalis & expressus in. l. cum ratio. §. final. ff. de bonis damna. licet in aliquibus libris litera eius sit corrupta, & ibi tenet glo. ordin. Bart. Albe. & communiter doctores, & per illum tex. ita tenet Paul. de Cast. qui not. loquitur in. l. si ab hostibus. §. i. ff. solu. matri. & ibi Angel. Imola & communiter moderni Cius in. l. hereditas. C. de his qui. vt indi. & ibi Bald. pe. col. Salic. si. col. Alexan. 3. col. nu. 6. corneus pe. col. num. 4. Iaco. de san geor. & cōmuniter moderni Bar. in. l. codic. l. i. §. matre. ff. de lega. 2. & ibi Paul. imola & commun. alij. dd. Bart. in. l. si. ff. si quis aliquem testa. prohi. 2. col. num. 10. Bald. in. l. eam quam. C. de fideicom. 3. col. num. 10. idem Bal. in. l. a. C. vnde vir & vxor.

Receptator no tenetur nisi fecerit scienter.

Nota.

Receptator conseruatus nec delinquentis mitius punit.

Conclusio. 9

Homicida non potest succedere in bonis occisi.

lib. vi.

col. nu. 3. & ibi Pau. Alexan. & communiter alij doctores. Romanus in l. 2. ff. si quis aliquem testa. prohi. facit etiam tex. in l. fororem. C. de his quibus ut indignis. tex. in auten. denuptijs §. ingratitudinē cola. 4. adde tamen q̄ si essent alij co heredes legitimi, & cōsanguinei in eodē gradu, nō applicaretur fisco: sed eis acresceret & succederēt in solidum. argu. tex. in l. 2. verfi. fratris. ff. si quis aliquem testa. prohi. per quem ita tenet Bar. Albe & alij docto. in l. fi. §. fi. ff. de bonis damnatorum sed contrarium tenet Bal. in dict. l. h̄reditas. C. de his, qui ut indignis pe. col. nu. 9. imo q̄ portio homicidę applicetur fisco, & idem tenet ibi Sali. fi. col. nu. 10. Alexan. 3. col. Corneus & Iacō. de San. Geor. idem Bal. in l. eam q̄. C. de fidei co. 3. col. nu. 10. nec obstat te. in quo se fundabat Bar. in dict. l. 2. quia debet intelligi, q̄ delictū vni⁹ h̄redis legitimi, nō nocet alijs coh̄eredibus in suis portionibus: sed in sua propria bene nocet, & ita respondent prædicti doctores. vbi supra & ista est verior cōmunis, & tenenda opinio. licet si bene aduertatur iste fuit sensus & intellectus Bar. & aliorum doctorum in dict. l. fi. §. fi. ff. de bonis damnatorum si bene aduerteretur, quod tamen limita & intellige. quando talis h̄eres vel legitimus successor realiter occiderit eum, cui deberet succedere: secus vero si eum tantum vulnerauerit & habuit tempus mutandi testamentum, vel faciendi de nouo: quia si non fecit non prohibetur succedere, nec priuatur h̄ereditate. Ita singulariter tenet Bal. in dict. l. hereditas pe. col. C. de his, qui. ut in dig. argu. tex. in l. fi. C. de reuo. dona. & in aute. ut cum de app. cogno. §. causas col. 8. & ibi etiā tenet Sali. fi. col. & cōmuniter doctores. Iaso in l. fi. ab hostibus. §. i. ff. solu. matri. i. co. nu. 4. Pala. Ru. in repe. c. per vestras de dona. inter vir. & vxō. §. 70. fi. col. folio 54.

52 *Decima con-*
clusio.
Decimò principaliter quæro si aliquis iustus & legitimus h̄eres ex testamento, vel ab intestato successit occiso & interfecto, an possit postea instituere homicidam in bonis habitis ab ipso occiso & interfecto, vel ei succedere ab intestato in prædictis bonis & breuiter & resolutiue dico q̄ non. Imò isto casu hereditas applicatur fisco, tex. est singularis & vnicus in l. lucius in fine. ff. de iure fisci & ibi tenet glo. or. Bar. & cōmuniter docto antiqui & illū tex. ad hoc summe notat & cōmendat Iaso in l. fororē C. de his qui. ut in dig. idem Iaso in l. si is qui ex bonis. ff. de vulga. & pupil. i. col. nu. 4. vbi dicit se habuisse istum casum de facto in ciuitate Brixie Hipolitus de Marsilijs in con. 93. 2. col. & similiter iste casus contingit de facto in hac

ciuitate Salmanticensi in filia doctoris de Olarte: nam marit⁹ eius eam interfecit sine causa, & postea de celsit filia eius & non successit ei prædictus homicida, pater eius: nec obstat si subtiliter dicas, q̄ ista sententia & conclusio non potest procedere: quia postquam h̄ereditas est incorporata in patrimonio alterius, non dicitur amplius h̄ereditas primi: sed secundi, cui immediate succeditur. ut in l. et si plures. §. filio impuberi. ff. de vulga. & pupil. cum similibus: quia ōdium & pena delicti hoc operatur vt latius dixi suo loco in materia pacti, de non succedendo. & ex his deducitur, & infertur, q̄ eadem ratione filij occisoris non possunt succedere ipsi occiso in terfecto. vnde Si maritus interfecit vxōrem diuitem, vel filium, vel fratrem vel aliū sanguineum, sicut ipse non potest ei succedere: ita nec eius filij, ne per indirectum sibi h̄ereditas, vel aliquid ex ea acquiratur, argu. tex. in di. l. cum ratio. §. fi. ff. de bo. dam. & in l. queritur ff. de bonis libertorum: & in expresso ex isto fundamento ita tenet gandinus. in tract. male. in rubri. de multis quæstionibus extrauagantibus. fi. col. in fine vbi dicit, q̄ cum iste casus accidisset de facto: ita fuit cōsultum per doctores Bolonienses. sequitur etiam & cōmendat. Hypolitus de Marsilijs. in dict. con. 93. 2. col. tenet etiam expresse Ioānes. Andreas in addit. ad specu. in rubri. de succe. ab intesta. i. col. verfi. si frater. sed adde vltra eos, q̄ erit notabile cōsiliū q̄ tali casu pater renunciet, & remittat vsum fructum, quem habet à lege in bonis filiorum, & tunc possunt filij succedere, argumento. tex. in autem. excipitur. C. de bonis quæ libe. & in terminis ita tenet Ange. in l. adoptiuum. §. patronum. ff. de in ius vocando. i. col. nu. 5. & probat tex. notabilis in cap. i. §. si vero violator de pace tenen. & eius viola. & eadem ratione idem esset si pater esset mortuus: vel filij em̄cipati, vel hodie coniugati: cum in nostro regno habeantur pro emancipatis per. l. tauri: qui tunc tales filij possent succedere.

53
Vndecimò principaliter quæro an heres teneatur vindicare mortem defuncti in quo articulo breuiter & resolutiue dico, q̄ sua propria auctoritate non potest, nec debet se vindicare: sed per viam iuris. & iustitiæ tenetur accusare in iudicio occisores, & mortem defuncti vindicare ante aditam hereditatē: alias priuatur ea, & applicatur fisco. tex. est in l. h̄redem. ff. de his qui ut indig. tex. in l. portiones. eo. titu. tex. in l. i. ff. de iure fisci tex. in l. cum mortis. eo. titu. tex. in l. i. C. de his qui. ut indig. tex. in l. i. C. vbi causetur fisci. tex. in l. i. C. de precibus impe. ofe. & vtrobiq;

*Filij occisoris
nō succedunt
occiso.*

*Conclu. ii
Heres ante
neat vendicare
mortem
defuncti.*

utrobique commun. docto. & idem disponit. l. 13. titu. 7. 6. part. inò tali casu nedum tenetur talis hæres indignus bona restituere: sed etiam fructus medio tempore perceptos. tex. est formalis & expressus in dict. l. hæredem. ff. de his qui. ut indig. & ibi commun. docto. tex. in. l. 1. C. eodem titu. & ibi etiam commun. docto. & adde, q̄ de iure communi non erat statutū nec præfixum tempus, infra quod teneretur accusare: sed tenebatur facere quam primum poterat. g. est singularis in iure in dict. l. 1. C. de his qui. ut in dig. in glos. 2. quam ibi ad hoc notat & commendat Bar. Bald. Pau. Sali. Alexan. Iaso & cōmu. doct. sed hodie tenetur accusare infra quinque annos post mortem defuncti à tempore sciētis computandos ita disponit prædict. l. 13. titu. 7. 6. part. & l. 1. tit. 3. lib. 5. ordi. addetamen q̄ ab ista pœna & necessitate accusandi excusatur minor. 25. annorum: quia hoc delictum & culpa eius consistit in omittendo. text. est in. l. minoribus. C. de his qui. ut indig. & ibi glo. or. & cōmun. docto. imo, q̄ magis est, si dum esset minor, adiuit hereditatem. & postea efficiatur maior, non tenetur accusare, nec incidit in aliquā pœnam: quia semelius accusandi in eius persona fuit extinctum. glo. est notabilis & expressa in dict. l. minoribus in glos. pe. & ibi commun. docto. Item excusatur filius occisoris, quando ab ipso interfecto fuisset institutus: quia non tenetur patrem accusare, argum. tex. in. l. filius. ff. de condi. Instit. & in. l. si adulterium cum incæstu. §. liberto ff. ad. l. iul. de adult. & in expresso ita tenet pilus in quæstionibus suis. quæstione 2. quem refert & sequitur Albe. in rubric. C. de his qui. ut indig. & illud dictum dicit vnicum, & non alibi. Iaso. in. l. 1. C. eodem tit. de his qui. ut indig. 2. col. nu. 4. sed reperio, q̄ idem tenet Ioannes Andreas in addit. ad specu. in rubri. de succe. ab in testa. 1. co. vers. sed incidit quæstio itē excusatur hæres, qui accusavit & succubuit ex defectu probationis: adeo, q̄ nō tenet appellare tex. est bene notandus in. l. propter veneni quæstionem. §. si. ff. ad sylla. & ibi tenet Bar. & commun. docto. idem Bar. & alii docto. in dict. l. minoribus. C. de his qui. ut indig. cuius ratio est: quia in dubio sententia semper præsumitur iusta, ut in. l. herennius. §. Caya. ff. de cuict. item excusatur hæres, si ignoret quis sit interfecto defuncti, vel si sciuerit: non tamen habeat testes, nec probationes. tex. est formalis & expressus in. l. si ideo. C. de his qui. ut indig. & ibi commun. docto. item adde pro cūplemento huius arti. q̄ si forte hæres sit proximus consanguineus interfecti & accusavit occisores eius, & per sentē-

tiam datus est eis pro inimico, iuxta legem tauri non tenetur propria autoritate se vindicare, argumento eorum quæ supra dixi, & similiter hoc videtur determinare Alber. in. l. 1. C. de his qui. ut in dig. fi. q. Duodecima principaliter quæro an offensus vel occisus ante mortē vel hæredes & consanguinei eius post mortem possint remittere mortem, & offensam eius, & facere pacem concordiam, vel transactionem cum ipso delinquente, vel homicida, ut excusetur à pœna delicti, & certē iste articulus est valde notabilis, utilis, & quotidianus, & non bene discussum ab aliquo & ideo eum intendo perfectē & magistraliter declarare. In quo breuiter & resolutiue dico sic, q̄ in homicidio vel quolibet alio delicto, in quo venit imponenda pœna mortis, vel quælibet alia pœna corporalis, licitē & iuste potest fieri pax, concordia, vel transactio inter partes gratis, vel mediante precio, vel pecunia ante accusationem institutam, vel ea pendente tex. est capitalis & expressus in. l. transigere. C. de transa. cuius verba sunt, transigere vel pacisci de crimine capitali, excepto adulterio prohibi tum non est: in aliis autem publicis criminibus quæ sanguinis pœnam non ingerunt, transigere non licet, citra falsi accusationem, & ibi ad hoc notat & commendat glo. ord. & commun. docto. tam antiqui, quam moderni. cuius ratio mentalis est: quia cuiuslibet licitum est sanguinē suum qualitercunque redimere, ut in. l. i. ff. de bonis eorum, qui ante sent. mort. sibi conf. cuius verba sunt, In capitalibus criminibus à principibus decretum est non nocere ei qui ad uersarium corruerit: nam ignoscendum censuerunt ei, qui sanguinem suum qualitercunque redemptum voluerit per quem istam rationem ponit glo. or. & commun. docto. in dict. l. transigere. in aliis verò delictis, in quibus nō venit imponenda pœna mortis nec corporalis, non potest fieri concordia vel transactio & si fiat, nullo modo valet. tex. est in dict. l. transigere. text. in. l. si quidem vers. fi. C. de contra. & commun. stipu. imò ex hoc solo reus habetur pro confesso. text. est in. l. si. ff. de præua. cuius verba sunt, in omnibus causis præterquā in sanguine qui delatorem corruerit ex senatus consulto, probato habetur. tex. in. l. quoniam. ff. de his qui notan. infa. & tenent commun. docto. in dict. l. transigere, & prædicta habent locum modo delictū sit publicum, modo priuatum: quia eadem est ratio. Confirmatur etiam quia in delictis debet attendi qualitas, pœna, non titulus criminis. tex. est in. l. 2. ff. de pœnis text. in. l. quo ad statum. eo. tit. & ex ista ratione ita tenet glo. or. & commun. opi.

Cōclusio. 12

54

Hæreses oc
cisi à possint
transigere sup
ipso delicto.Iaso. in
440

Limita.

3 minori. 25

minorum.

mun. opi. in dict. l. transigere vnum tamen est, quod indistincte in quolibet modo sit licita concordia, & transactio modo non accusator desistens post institutam accusationem incidit in Turpilianum cuius poena est quinquelibrarum auri fisco applicandarum tex. est in l. 3. versi. ff. de prauaricatoribus tex. in l. 1. §. si quis autem ff. ad Turpi. tex. in l. ab accusatione, & quasi per totum eo. tit. tex. in l. 1. & per totum. C. eo. tit. perque iura ita tenet & declarat Bar. in dict. l. transigere. 1. lectura. 2. col. 3. opp. & ibi comu. docto. Bonifacius in tractatu male. in rubri. de poena desistentis ad accusa. & in titu. de abolitionibus. specu. in titu. de abolitione & purgatione. Quod tamen intellige quando accusator desistit non impetrata abolitione, & licentia a iudice: secus vero alias: quia non incidit in aliquam penam. tex. est in l. 2. & per totum. C. de aboli. & idem disponit lex. 19. tit. 1. 7. par.

55
Declaratio
precedentis
indisformis

Aduertendum tamen, quod superior conclusio, quae habet, quod in delictis, in quibus venit imponenda poena mortis vel corporalis, valet transactio, & concordia debet intelligi respectu ipsarum partium, quo ad hoc ut processus agitur irritetur, & nullum effectum habeat, & ulterius in illa causa & instantia non procedatur nec ex tali processu possit sequi aliqua condonatio. Item & 2. quo ad hoc ut non habeatur reus pro confesso & conuicto propter pactum vel transactionem, pro ut haberetur in alijs criminibus non ingredientibus poenam sanguinis. Item & 3. quo ad hoc, ut non puniatur reus aliqua poena: quia corrumpit accusatorem, licet alias veniret puniendus, ut in l. imperatores. ff. de iure fisci. Non tamen valet nec prodest transactio, vel concordia, ut alter tertius non possit accusare: nam ea non obstante, quilibet consanguineus de his, qui prosequuntur suam vel suorum iniuriam, vel quilibet extraneus de populo, poterit de nouo accusare, vel iudex ex officio procedere contra ipsum reum, & probato delicto, poterit condemnari poena ordinaria delicti. Ita probat tex. no. & expressus in l. qui ce tu. §. si. ff. ad legem iu. devi. cuius verba sunt, qui vacantem mulierem rapuerit, vel nuptam, ultimo supplicio punitur, & si pater iniuriam suam precibus exoratus remiserit: tamen extraneus reum postulare poterit & ad hoc notat & commendat ibi, Dinus Albe. Ang. & comu. docto. tex. in l. si maritus la. 2. §. si negauerit. ff. ad l. iu. de adul. & ibi Bar. & alij doct. tex. expressior ceteris in l. 2. C. de aboli. & ibi Odo. C. inus Bar. Albe. Bal. Sali. & comu. docto. tex. in cap. 2. de collu. petegen. & ibi Inocen. Abbas. & com.

docto. conformatur ratione: quia cum ex quolibet delicto oriatur duplex delicto oriatur duplex offensa vna ipsi parti, alia rei publice ut in l. licitatio. §. sed quod illicite. ff. de publi. & vesti. cum simili. merito pacto vel transactione partis non potest auferri ius vindictae competentis rei publicae, & cui libet de populo arguere. in l. iuris gentium. §. si paciscar. ff. de pactis & in expresse istam sententiam & conclu. tenet glo. or. in dict. l. transigere. C. de trasa. in verbo prohibitum & ibi Bar. 1. lect. 3. col. 4. oppo. Pe. de Bella Per. 2. col. Cinus Pe. & fi. col. Iaco. Butri. Albe. Faber. Bal. 2. col. 4. oppo. Ange. 2. col. Sa. 2. col. Pau. de Castro 2. col. nu. 5. Alexan. 3. col. num. 10. Iaso. 2. col. num. 3. glo. or. in l. eum qui §. in popularibus. ff. de iure iu. & ibi Bar. & co. docto. glo. or. in l. diuus. ff. ad filla. & ibi Bar. Albe. Bal. Angelus. Roma. & commu. docto. g. etiā or. in l. si quis homicidij. C. de accusa. & ibi Albe. Sali. & alij docto. tenet etiam Bar. in l. 1. §. vsque adeo. ff. de iniuriis Pau. de Caf. & com. moderni in l. iuris gentium. §. si paciscar. ff. de pactis. Gadinus in tracta. malef. fo. 28. Bonifa. in tit. de pace. 1. & 2. col. fo. 42. quod tamen intellige & declara isto modo, quod si post transactionem & concordiam factam cum offenso, vel heredibus alius tertius veniret, ad accusandum, vel iudex ex officio velit inquirere, & procedere in delicto, possit infra 30. dies repeterere, & prosequi eundem processum & instantiam per primum accusatorem ceptam, & propositam post 30. vero dies debeat accusare & procedere de nouo ex nouo processu, & ex nouis actis. arguemento, tex. in l. libellorum. §. si. ff. de accusa. quae od hoc summe notat & commendat ibi Bar. & comu. doctores & hoc est verum de iure. sed de consuetudine iudex potest ex officio procedere, & indistincte quolibet tempore eundem processum & instantiam prosequi. ita tenet Ange. in dict. l. transigere. 2. col. num. 7. idem Ang. in l. 1. in fine. C. de generali abolitione.

Ius competentis
reipub. non
pot tolli pacto
partium

Post transactio-
nem factam
pot alius
accusare
intra 30.
dies.

56
Hodie tamen in nostro regno habemus legem notabilem partitae satis dubiam, & difficilem in eius intellectu apud peritos iudices, & litteratos qua disponitur, quod facta concordia vel transactione inter accusatum & accusatorem gratis, vel interueniente precio, vel pecunia, non potest reus accusatus condemnari poena mortis, vel corporali & per consequens non potest amplius ab alio tertio accusari de illo delicto nec poterit iudex ex officio in eo procedere ita disponit lex singularis & valde quotidiana in isto regno in l. 22. tit. 1. 7. par. quod aperte probat illa lex in quantum dicit, vala quanto para

Lex partit.
contra pre-
cedentem re-
gulam.

para no recebir porende pena en el cuerpo el
 acusado, & confirmatur illa lex & iste intelle-
 ctus: quia bñ potest fieri & disponi per legem
 vel statutū, vt facta transactioe & concordia
 inter partes, amplius non procedatur in delicto:
 ita expresse determinat Bald. in dict. l. trans-
 figure. 2. col. num. 6. C. de transa. quem sequun-
 tur ibi commun. docto. imò, q̄ magis est in du-
 bio, si lex vel statutum dicat, q̄ facta concordia
 vel transactioe inter partes. pœna remittatur,
 vel mitigetur, inducitur reo exceptio perempto-
 ria, & perpetua, vt talis pœna ei non imponatur
 ex illo delicto: quia in dubio lex noua vel
 statutū, semper videtur aliquid addere iuri cō-
 muni: argumento text. in l. furti. §. pactus. ff. de
 his qui. no. infra. & in terminis tenet Angel. in l.
 iurifigentium. §. si paciscar. ff. de pactis. 1. col. nu.
 1. vbi subdit, q̄ simile statutū est in ciuitate Pe-
 rusij, & expresse. Bar. in l. damni infecti. §. sabin-
 i sententia. ff. de damno infecto 2. col. in fine.
 & ibi commun. doct. Augustinus de Ari. in ad-
 dit. ad Ange. de male. in parte hæc est quædam
 inquisitio. 6. fo. 2. col. confirmatur etiam, quia
 rex vel princeps per rescriptum, vel præuilegiū
 ex plenitudine potestatis, bene potest concede-
 re veniam delicti, & pœnam eius remittere, nō
 stante parte legitima quæ accuset, vt infra dico
 ergo à fortiori potuit rex, vel princeps huius
 nostri regni conditor prædictæ legis partitæ,
 pœnam corporalem delinquentibus remittere
 propter pacem & concordiam partium, & præ-
 dicta lex partitæ ita communiter in isto regno
 practicatur tam à iudicibus inferioribus, quam
 à superioribus. Sed his non obstantibus ego te-
 neo contrariam sententiam, imò q̄ prædicta. l.
 part. hoc non voluit, & sic ea non obstante po-
 terit alius accusare, vel iudex ex officio pcedere
 & probato delicto poterit iudex pœnam ordi-
 nariam imponere, sicut de iure communi pote-
 rat, & erat dispositum. Primo quia regu-
 lariter imò ferè semper leges partitæ concor-
 dant cum iure cōmuni, & ab eo non discrepāt,
 vt habetur in proemio & prologo earum. 1. col.
 in medio ibi fizo & ordeno las siete partidas sa-
 biamente facadas de las leyes de los emperado-
 res, y de las fazañas antiguas de España. ergo
 prædict. l. non videtur corrigere ius commune
 sed secundum eius dispositionem debet intelli-
 gi. Secundo pro ista mea sententia & conclu. cō-
 sidero no. & expressam l. part. quæ apertè fun-
 dat meum intellectum in l. 24. tit. 4. 3. part. vbi
 habetur, q̄ in causis criminalibus, in quibus ve-
 nit imponenda pœna corporalis, nō potest fie-
 ri compromissum inter partes, & idem erat de

iure communi, vt in l. non distinguemus. §. iu-
 lianus. ff. de arbi. quam. l. part. intelligo, q̄ non
 valeat compromissum respectu alterius accusa-
 toris volentis accusare: vel respectu volentis ex
 officio suo procedere: sed bene valeret compro-
 missum, respectu ipsarum partium sicut vale-
 ret transactio, & in expresso ita probat tex. iun-
 cta senten. Bart. & commu. in dict. l. non distin-
 guemus. §. iulianus. ff. de Arbi. quæ disponit idē
 q̄ prædicta. l. par. & confirmatur, quia compro-
 missum nihil aliud est, quàm transactio, & va-
 let argumentum de vno ad aliud, vt dicit & te-
 net expresse Bart. & commun. docto. in dict. l.
 non distinguemus. §. iulianus tenet etiam gl. or-
 din. in capi. exposita extra de arbi. & ibi notat
 & commendat Abbas Panor. 2. col. num. 3. & cō-
 mu. dd. Sed prædicta lex. 24. tit. 4. 3. par. expre-
 se dicit & disponit, q̄ in causis criminalibus in-
 gerentibus pœnam sanguinis nullo modo pos-
 sit fieri compromissum inter partes, & illa lex.
 necessario debet intelligi respectu alterius accu-
 satoris, vel iudicis propter vindictam reipubli-
 cæ, cui nō potest fieri præiudicium, licet valeat
 respectu ipsarum partium, quo ad excluden-
 dum ipsum accusatorem compromitentem. er-
 go apertissimè infertur, q̄ prædict. l. 22. tit. 1. 7.
 par. disponens, q̄ valeat transactio inter partes
 in causis criminalibus, debet intelligi, vt valeat
 respectu ipsarum partium non verò respectu al-
 terius accusatoris, vel iudicis, & certe istud est
 nouum & inuitabile fundamentum pro mea
 senten. & conclu. cui responderi non pōt. Ter-
 tiò & quidem notabiliter facit: quia si prædicta
 l. part. voluisset, q̄ si accusator desisteret facta
 concordia, vel transactioe inter partes remitte-
 teretur pœna delicti, certè diceret, & dispo-
 neret hoc procedere, quando, ipsemet offensus, vel hæ-
 redes eius, vel consanguinei eius, de his qui pro-
 sequuntur suum vel suorum iniuriam, desiste-
 rent ab accusatione facta concordia, & trans-
 actione. cum eis principaliter tangat negotium,
 eis facta sit offensa: sed illa lex simpliciter & in-
 distinctè dicit, q̄ accusatus possit facere pactū
 vel transactionem cum quolibet accusatore et
 extraneo ergo debet intelligi, vt tantum valeat
 respectu eorum, non verò respectu alterius ac-
 cusatoris, vel respectu iudicis. Confirmatur cui
 denti ratione: quia si concordia, vel transactio
 noceret omnibus sequeretur, q̄ in potestate cu-
 iuslibet de populo, vel cuiuslibet amici ipsius
 delinquentis, esset absolueret, & liberare eum à
 pœna delicti, maxime si offensus & occisus nō
 haberet aliquos hæredes, vel consanguineos,
 vel esset ignotus & daretur quotidie via & oc-
 casio

Autoris o-
 pinio contra
 præcedentes

Argum. 1.

Argum. 2.

Argum. 3

casio delinquendi, quod est absurdū & iniquū ergo aperte inferitur q̄ illa lex tm̄ debet intelligi, q̄ valeat cōcordia et t̄ r̄ factio respectu ipsarū partiū: non verò respectu aliorū & ista rō videtur aperte cōcludere. Nec obstat illa lex par. in quā antū dicit vala quāto para no recebir poren de pena en el cuerpo el acusado: q̄a debet intelligi, ut non imponatur sibi pœna propter partū vel trāfactionē: neq; ex hoc habeatur p̄conuicto, & cōfesso: q̄ esset alias in aliis delictis non ingerētibz pœnā sanguinis, vt in l. fi. ff. de preua. & expressè dicit p̄dicta. l. par. in. 2. sui partitē quo ad hoc, vt non puniatur tanq̄ corrupens accusatorē: qui aliās puniret, vt in l. imperatores. ff. de iure fisci & recolome disputasse intellectū illius legis. par. cū peritissimis iudicibus huius regni. & quidā ex iudicibus curiæ regalis tulit mihi, q̄ dū iste casus contingeret de facto in oppido de Valladolid, vbi quidā homo aliū interfecit & captus & accusatus fuit per hæredes, vel cōsanguineos occisi & durante lite fuit inter eos facta pax, & cōcordia, & ea nō obstante fuit p̄ iudices curiæ regalis condēnatus ad pēnā mortis: & dū p̄parabatur executio sententiæ, quidā religiosi ad instantiā ipsius condēnati & cōsanguineorū & amicorū eius: alloquuti sunt regē & imperatorē nostrū, q̄ tunc tēporis erat ibi & dixerūt ei, qualiter illa sententiā erat nimis iniusta, & cōtra p̄dic. l. par. quia facta concordia & transactione inter partes, non potuit condēnari ad pœnam mortis, nec corporalē & ipse imperator iussit suspendere executionem sententiæ & comparere coram se p̄dictos iudices, qui sibi dixerunt, q̄ p̄dicta sua sententiā erar iusta quia illa lex par. non debebat intelligi, prout verba sonant & vt cō. aliqui putant, & visa & audita responsione eorū fecit cōparere corā se aliquos ex peritioribus auditoribus sui regalis cōsilij, quorū maior pars dixit idē q̄ priores iudices & impator noster iussit, q̄ p̄dicta sententiā mādaretur executioni, & ita ille homo fuit suspensus & ex hoc patet, q̄ in isto regno esset valde necessariū p̄dictā legē partitā per principem declarari. Vnum tñ est, q̄ licet superior mea conclu. & intellectus in puncto iuris sit verissimus: tñ interim antequā illa lex part. per principem declaratur, deberet seruari & p̄dicari vt verba sonant, & ita consulo, q̄ fiat: quia cōmunis error & p̄ctica est iā redacta in cōsuetudinē, & ita cōmuniter obseruat & p̄ctica in hoc regno, & minime sūt mutāda, quæ certā interpretationem semp̄ habuerunt vt in l. minime. ff. delegibus, & iam ego in hac ciuitate bis ita iudicauī, & p̄cticauī dū

essem assessor cū iudice recusato: nā facta concordia & transactione partiū non imposui pēnam mortis delinquentibus nec corporalē: sed mitiorem arbitriam, & mea sententiā fuit cōfirmata in Cancellaria regia Valladolid per iudices regios causarum criminalium: & similiter per illam legem plures pauperes incarceratos labore proprio & fauente gratia diuina defendi & liberati à pœna mortis. Aduertendū tñ, q̄ posito q̄ p̄dicta lex partitā debeat intelligi & p̄dicari vt cōmuniter intelligitur & p̄dicatur: tamen debet intelligi & limitari modis sequētibz. Primò modo debet intelligi, vt procedat qñ ipse offensus in vita remisit offensam & delictū in se commissum, vel hæredes eius vel cōsanguinei, de his qui prosequuntur suā vel suorū iniuriā: secus verò esset qñ extraneus accusator remitteret, hoc per ea quæ dicta sunt in superiori tertio fundamento & probat lex. i. titu. ii. libr. i. ordi. vbi habetur, quod ita demum valet remissio pœnæ, quam fecit rex, vel princeps de aliquo delicto: quando inimici delinquentis desistunt ab accusatione, & remittūt offensam & delictum. Secundò debet intelligi, quando delictum principaliter est commissum in personam: secus verò si principaliter sit commissum in rem & sic illa lex intelligetur & p̄dicabitur in homicidio, iniuria, vel simili delicto & offensa personali: non tamen in furto, vel simili delicto, argum. tex. & eorum quæ ibi notantur in l. itaq; fulo. ff. de furtis & in expresso in terminis similis statuti ita tenet Paul. de Castro. in l. sequitur. §. quod autem. ff. de vsucap. idem Pau. in l. si homo. eo. titu. 2. colū. num. 2. & ante eum Bald. in l. si quis in tantam. C. vnde vi. 2. colū. in fin. nu. vbi dicit q̄ si cauetur lege, vel statuto: q̄ delictum commissum inter coniunctas personas debet intelligi de delicto commissum in personam: non verò in rem.

Tertiò p̄dicta lex debet intelligi, quando homicidium vel delictum fieret simpliciter & sine aliqua qualitate quæ nimis grauet, vt si fieret proditoriè vel aleuofè, vel cū veneno, vel cū sagitta, vel cum igne, vel cum alia simili qualitate: quia tunc non posset fieri concordia, vel trāfactio inter partes: imo ea nō obstante potest & debet iudex reum condemnare pœna ordinaria. ita probat. tex. not. in l. 1. & 2. titu. ii. libr. i. ordi. vbi habetur, & disponitur, q̄ ita demum remissio regis vel principis facta & concessa super aliquo delicto valeat quando delictum nō esset commissum cū aliqua ex p̄dictis q̄bitatibz.

Quartò etiam dico, q̄ p̄dicta lex debet intelligi qñ q̄s semel comisit illud delictū: secus ve

57
P̄dicta
lex partitā
limitatur
primò.

58
Limita. 2.

59
Limita. 3.

Nota. conf.

Nota.

Limita. 4. ro si iā bis vel tex. cōmiserat aliud simile delictū in q̄ fuit sibi remissa p̄cena p̄pter concordia & trāfactionē partiū, vel p̄pter principis indulgētia & remissionē vlex maxima artis peritia vel ex alia simili causa: q̄a tunc nō valeret cōcordia vel trāfactio facta inter partes isto vltimo & nouo delicto: imo ea nō obflāte debet reus condēnari p̄cena ordinaria delicti. ar. tex. sing. in. l. 3. C. de episco. audi. vbi habet, q̄ remissio & indulgētia p̄cipis, nō valet: q̄n reus aliud simile delictū iā cōmiserat, cuius verba sunt. Remissionē veniē crimina nisi semel admissa nō habeāt, nec in eos liberalitatis auguste referatur humanitas, q̄ im punitatē veteris admisi nō emēdationi potius q̄ consuetudini deputarūt & ibi notat & cōm. Odo. fre. Cinus. Bar. Bal. Paul. & illū tex. ad hoc sūmē notat & cōm. Iaso. in. l. nec dānosa. C. de p̄ci. i. p̄e. offe. 2. col. nu. 3. Barba. in. c. sup̄ literis d̄ re scriptis. 2. col. nu. 176. vbi dicit, q̄ ita vidit practi cari Bononia Pala. ru. in repe. C. p̄ v̄ras de dona. inter vi. & vxor. fo. 62. 4. col. nu. 25. facit ēt bono tex. in. l. capitaliū. §. solēt. & in. §. grassatores. ff. de p̄cenis vbi disponitur, q̄ graui⁹ puniatur ille, q̄ frequētius cōmisit delictū, q̄ ille q̄ semel tm̄ cōmisit. tex. in. l. 3. §. si plures. ff. de remilitari tex. in. l. feruos. C. ad legē iu. de vi. & vtrobique doc. & in terminis idē disponit lex. 2. tit. n. libr. 1. ordi. q̄ cauetur, q̄ remissio & indulgētia principis nō proficit ei q̄ alias aliud delictū simile fecerat, nisi de eo specialis mētio fieret. Itē ēt retēto

61 cōmuniter intellectu & practica ad illā legē vtiliter & necessario q̄ro, si post mortē interfecti & occisi plures reperiātur cōsanguinei de his, qui possūt p̄sequē suā vel suorū iniuriā, an oēs debeāt remittere, vel cōfētere, vel qs̄ eorū & certē est p̄sufus & articulus dubius, & quotidianus, & videt q̄ oēs illi cōsanguinei, q̄ possūt accusare, p̄sequēdo suā vel suorū iniuriā, q̄ sunt de iure cōmuni, vsq; ad septimū gradū, vt p̄bat tex. g. or. in. l. si femina. C. ad turpilianū & de iure regio vsq; ad q̄rtū gradū vt in. l. 2. tit. 1. 7. par. & in. l. 26. eo. tit. & latius dixi supra suo loco & ita fit & cōsulit in isto regno p̄ aliqs̄ peritos literatos & aduocatos. Sed ego resolutiue dico, & teneo, q̄ si in vno & eodē gradu p̄ximiori sint plures cōsanguinei, de his q̄ possunt accusare, p̄sequēdo suā vel suorū iniuriā, oēs debebunt cōfētere in cōcordia & transactione & remittere mortē, & offensam defuncti, vt reo nō possit imponi p̄cena corporalis cuius rō est, q̄a isto casu, q̄n oēs sunt in eodē gradu pariter admitterētur ad accusandū, nec vnus p̄fertur alteri, nec iudex pōt vnum ex eis eligere: q̄a æqualis ratio & cōiunctio viget in omnib⁹. ita p̄bat tex. formalis & expres-

sus in. l. 3. §. si ad plures. ff. de sepul. viola. & ibi. g. or. Bar. Albe. Ange. in. l. si plures. ff. de accusa. si verò vnus vel aliqui Cōsanguinei sint in proximiore gradu: alij verò in remotiori, tūc ille vel illi, q̄ sunt in proximiore gradu, possunt & debent cōfētere, & remittere, & concordia & trāfactio nē facere: & nō requiritur cōsensus nec voluntas aliorū existentium in remotiori gradu cuius rō est, q̄a isto casu ille, vel illi soli, q̄ sunt in proximiore gradu habēt ius accusandi, & p̄ferūtur oīb⁹ alijs existentib⁹ in remotiori gradu. ar. tex. & cōmunis opi. in. l. si plures. ff. de accusa. & in. l. 2. §. si simul. ff. de adulte. ergo in nōo casu & in terminis nostræ legis partitæ ille vel illi soli dicēt, & erit p̄prie pars que possit remittere delictū. & in exp̄sso in simili casu & statuto istā sententia & cōclu. tenet Albe. post Guil. in. l. pe. §. si. ff. nupte. cāpo. stabu. vbi dicit, q̄ stante simili lege, vel statuto, sola remissio & cōcordia proximioris in gradu, valet & debet attēdi, & nō alia tenet ēt Bal. 1. l. si. ff. de v̄b. fi. 2. col. & 2. no. p̄ tex. ibi ex q̄ colligit & ponit talē doctri. q̄ q̄n lege vel statuto aliquid cōmittitur cōsanguineis alicuius debet intelligi gradatis, vt semp̄ proximiores p̄ferantur: q̄a ad eos videt magis pertinere negotiū, se cūdū ordinē charitatis, & cōiunctionis & seq̄t & cōmēdat ibi Sali. Ang. & alij doc. tenet ēt. Iac. Sali. & alij do. in. l. 1. C. vnde. vir & vxor idē Sali. in. l. si. C. de testa. mili. & ibi Alex. & moderni idē Salice. in. l. viduē. C. de nuptiis. Pau. de Cas. in. l. si cū dotē. §. si patri. ff. solu. mat. Alex. in. §. autē tēpore eiusdē legis. Iaso notabiliter & melius q̄ alibi, in. l. nō solu. ff. de noui ope. nuntia. 1. co. nu. 3. Imò q̄ magis est, si illo tēpore remissio nis, q̄ fit cōcordia & trāfactio, ille cōsanguineus erat proximior, licet postea speretur natiuitas alterius proximi oris, non requiritur alia noua concordia, & transactione fieri cum eo, vt si interfectus & occisus reliquit patrem & vxorē p̄ragnantem, & pater remisit & fecit concordia, & trāfactionē, & postea posthumus nat⁹ sit nō poterit reuocari talis remissio, nec alia d̄ nouo requiritur. Ita Bal. in loco supra p̄ximē citato. Itē ēt p̄sequēdo p̄dictā legē quæro an hēres ipsi⁹ interfecti, & occisi possint desistere ab accusatione & facere conia & trāfactionē cū reo accusato. & videt q̄ nō q̄a de necessitate iuristē nētur mortē eius vindicare: alias priuantur hēreditate. tanquam indigni, & applicatur fisco, vt supradictum, & probatum est, sed teneo contrarium, imò quòd licitē possint p̄dictam cōcordiam, & transactionem facere, & iura communia, quæ imponebant eis p̄cena priuationis hēreditatis intelligantur, quando non est per-

An omnes
consanguinei
occisi
debeat
remittere
iniuriam.

62
Hereses occisi an possunt desistere ab accusatione.

missa

missa concordia, vel transactio per legem: sed cum hodie sit licita, & permissa per nostram legem partitæ, non priuarentur hæreditate.

63. *An sufficiat qd vnus tantum faciat transactio nem.* Item etiam quero an si defunctus interfectus & occisus reliquit plures hæredes ex testamento, vel ab intestato, an omnes debent cōsentire & desistere ab accusatione & facere concordia, & transactio nē cū reo delinquēte, vt nō possit puniri pœna mortis: nec corporali & cetero articulus est difficilis & quotidianus, & videtur, quod sufficiat, qd vnus tm̄ desistat, & faciat p̄dictā concordia, & trāfactionē. Primò quia ius vindicādi mortē defuncti est indiuiduū & cōpetit cuilibet hæredi in solidum argu. tex. in l. 2. §. ex his. ff. de verb. ob. cū mā. text. in l. 4. §. cato eo. tit. i. text. in l. stipulationes nō diuidūtur. §. fi. 1. eo. tit. text. in l. in executione. vers. 2. ad opus. eo. ti. text. i. l. hæredes. §. an ea stipulatio. ff. fami. hærf. tex. in l. si. ff. de serui. lega. & vtrobiq; cōdocto. ergo vnus solus hæres possit remittere, & facere prædictam concordiam, & transactio nem. Secundò quia quando pupillus vel adultus habet plures tutores, vel curatores, vnus quisque in solidum potest actum gerere, & valet & habet effectū ac si ab omnibus esset gestus text. est in l. 3. ff. de admi. tuto. tex. in l. prima C. si ex pluribus tutoribus, vel curatoribus: quia tale ius tutelæ vel curæ est indiuiduum, vt inter tutores. ff. de admi. tuto. ergo in nostro casu valebit remissio & concordia vnus hæredis tm̄, cū sit ius indiuiduū. & in expresso ita tenet Oldr. doct̄or antiquus summæ autoritatis in l. si plures. ff. de leg. 3. quæ refert Bar. in l. 4. §. Cato. ff. de verbo. obl. pe. col. nu. 33. & eā tenet & sequitur ibi Paul. de Cast. fi. col. in fi. tenet et̄ & sequitur reinerius & albe. in di. l. plures. ff. de leg. 3. Bal. in l. 2. C. de libertis & eorū liberis. 3. col. in fi. idē Bal. in l. i. ff. de pactis. 2. col. idē Bal. in c. cū oēs de cōsti. §. col. nu. 3. vel aliter & secūdo videtur, qd requiritur qd consentiat maior pars hæredum & desistat ab accusatione & maior pars debet intelligi pro numero vnciarum & partium hæreditatis & si sunt pares & æquales in ipsa successione & hæreditate maior pars dicatur qn̄ sunt plures hæredes numero, & si forte oīo sunt plures maior pars dicatur remittētiū. & illa præualeat & præferatur fauore liberationis ar. tex. in l. interpretatione. ff. de pœnistex. cū ratione in l. absentē eo. tit. tex. magis in specie in l. & suū hæredē. §. si. cū. l. se. ff. de pact. tex. in l. si. C. q. bonis cedere possunt, quibus p̄bat qd liberatio semp̄ est fauorabilis in actu dubio itē et̄ qd si maior pars creditorū, quibus debetur aliquod debitū, vult remittere partē debiti hæ-

redi debitoris, vt adeat & soluat illa remissio valet, & tenet & præiudicat ceteris creditoribus cōtradictentibus & ex isto funda. in q. nra istā sent. & cōc. tenet exp̄sse Bar. in d. l. 4. §. Cato. ff. de verb. ob. pe. col. nu. 34. & ibi An. fi. col. Soci. fi. col. in fi. Pau. de cas. in l. 2. §. ex his. eo. tit. 2. col. nu. 3. Bal. in l. cū inter veteres. C. de fideicō. liber Anca. in cle. 2. de iure pat. 2. col. nu. 4. Floria. l. p̄ fundū. ff. de serui. rusti. p̄. fi. col. An. de mal. in parte cōparuerūt dicti inquisi, & in termino defensionis. 3. & 4. col. & istā dicit magis cō. opi. Aretinus in l. p̄ hæredē. §. fi. ff. de acq. hæ. 2. col. in medio Iero. But. in repe. l. 4. §. cato de ver. ob. obli. pe. col. nu. 161. Io. cro. in repe. illius. §. 39. col. nu. 106. q. dicit & asserit hāc esse magis cōm. opi. sed his nō obstantibus ego teneo cōtrariā sentē. imò, qd requiritur, qd oēs hæredes cōsentiant, & desistat & faciat pacē & cōcordia. nec sufficit vn̄ eo rū, nec maior pars. Primò quia mō lex vel statutū aliqd̄ reqrat ab hærede vel ab hæredib⁹ fieri, semp̄ debet intelligi ab omnib⁹ hæredib⁹. tex. est in l. si pluribus. ff. de leg. 2. text. in l. si plures. ff. de leg. 3. Secūdo quia si hæredes possūt accusare mortē defuncti est p̄ tātō quia ipsi oēs rēp̄sentāt in oī b⁹ vicē defuncti: sed eo casu qd sunt plures hæredes. q̄libet rēp̄sentat eū p̄ parte, & oēs simul rēp̄sentāt eū in solidū, vt in l. 2. §. si. iūcta. g. & cō. op. ff. de p̄to. stipu. Tertiò quia qn̄ aliqd̄ p̄tinet pluri b⁹, vt singulis oēs debēt cōsentire: & nō sufficit vn̄, nec maior pars. text. est in l. p̄ fundū. ff. de serui. rusti. p̄. tex. in l. si. ff. cō. p̄. tex. in l. 1. §. de nūtiari. ff. de v̄tre inspici. text. in l. de pupillo. §. si pluriū. ff. de ope. no. nū. sed ius vindicādi vel remittēdi p̄tinet ad hæredes, vt ad singulos. vt i. l. 3. §. si ad plures. ff. de sepul. viola. & in l. 1. & p̄ totū. ff. & C. de his q. vt indig. in l. hæres cū. l. se. ff. ad sylla. ergo in nro casu, & q. requiritur, qd oēs hæredes cōsentiant & faciant concordia, & trāfactionē. Quarto quia licet aliquod ius indiuiduū p̄tineat, pluribus, nō pōt vnus alteri p̄iudicare. vt illud ius perimatur. tex. est no. & expressus in l. si. vers. si. sed hæc omnia. C. de auto. tuto. vbi habetur, qd si sunt plures tutores, licet q̄libet eorū ha beat ius tutelæ, & administrationis, in solidū, vt in l. inter tutores. ff. de admi. tuto. & ibi Bar. tm̄ si agatur de ipsa tutela totaliter dissoluēda, nō pōt vnus sine alio autoritatē p̄stare: cōfirmatur et̄ ex tex. vnico & singulari in l. si quis hac lege. §. quotiēs. ff. qui & à quib⁹ scdū reine. & atiq; sibi vbi disponitur, qd si libert⁹ est ingrat⁹, & sunt plures patroni ostēsi, oēs debēt cōsentire, vt reducatur in seruitutē. & nō sufficit cōsensus vnus vel maioris partis, & ibi not. & cōmendat. glo. or. Albe. & com. alij doct̄. antiqui.

Primā rō cur non sufficiat vnus ex hæredibus ad trāfigendum.

Ratio. 2.

Ratio. 3.

Ratio. 4.

64 Item quæro si ex vna parte concurrant hæredes extranei, interfecti & occisi: & ex alia con-
traneioccisi sanguinei, qui præferantur in accusando, &
an præferā breuiter dico quòd hæredes extranei: quia
tur consan- in eis concurrat duplex ratio & causa. Prima
guineis in siquidem est: quia representant defunctum, &
accusando. omnibus & per omnia, vt supra probaui. 2. quia
 de necessitate iuris tenentur accusare, & ei⁹ mor-
 tem vindicare, vt in. l. 1. & per totū. ff. de his qui-
 bus, vt indig. & in. l. 1. & per totum. C. eodem ti-
 tu. vnde ipsi præferuntur tã in accusando, quã
 in remittendo, & in terminis reperio, q̄ istam sen-
 ten. & cõclu. tenet Ripa. in. l. 4. §. Cato. ff. de ver-
 borum obliga. ante pe. col. q̄ reputo notabile
 in practica. Item etiam quæro si inter hæredes,
 vel cõsanguineos reperitur aliqua femina, vel
 65 nullus reperitur masculus: sed tantum foemina
inter hære- an ipsa possit accusare & remittere & facere
des si solæst prædictam concordiam & transactionem, & vi-
femina an detur q̄ non argumen. tex. in. l. qui accusare. ff.
possit accu- de accusa. vbi habetur q̄ mulier non potest ac-
sare. cusare delinquentem ratione sexus. ergo non
 possit remissionem facere & in terminis tenet.
 glo. singularis & vnica in casu simili in cap. 1. §.
 hoc autem notandum de his qui feudum dare
 poss. in vsibus feudo. quam ad hoc reputat sin-
 gulari & vnica Angel. de peru. in. l. si filius
 qui patri. ff. de vulga. & pupi. 2. col. in fine: sed
 Ioan. de imo. ibi distinguit in hoc dicendo, q̄ il-
 la glo. sit vera & procedat stantibus aliis mascu-
 lis: alias vero masculis non stantibus ipsa pos-
 sit accusare & facere prædictam remissionem
 concordiam & transactionem: sed his non ob-
 stantibus ego teneo, q̄ indistincte modo sint alij
 masculi modo non: foemina possit accusare &
 facere remissionem, concordiam, & transactio-
 nem. nec obstat tex. in dict. l. qui accusare. ff. de
 accusa. quia debet intelligi, q̄ mulier nõ possit
 accusare de crimine publico, tanquam quilibet
 de populo: sed bene potest accusare prosequen-
 do suam, vel suorum iniuriam: imò teneretur ac-
 cusare, tanquam hæres. ex iuris necessitate. tex.
 est in. l. non ignorat. C. qui accusa. non po. tex.
 in. l. foemina. C. ad turpi. & ibi commun. docto.
 si potest accusare. ergo etiam remittere poterit,
 argumen. text. in. l. is qui hæres & in. l. is potest.
 ff. de adqui. hære. tex. in. l. eius est nolle, qui po-
 test & velle. ff. de regulis iuris: nec obstat etiam
 illa glo. singularis & vnica in contrarium addu-
 cta: quia vltra hoc q̄ eius autoritas est probabi-
 lis, & non necessaria: procedit de consuetudine
 non verò de iure communi, vt iuribus supra al-
 legatis, & in expresso ita tenet Aretinus in dic.
 l. si filius qui patri. ff. de vulga. & pupi. pe. colū.

& ibi Alexan. penultima colum. num. 24. Ro-
 manus in. l. prima. §. potuisse. ff. ad syllanianū.
 idem Roma. Aretinus Alexan. & alij moderni
 in. l. pro hærede. §. fin. ff. de acquirenda hæredi-
 ta. imo quòd magis est, si ex vna parte concur-
 rat vxor ipsius occisi & interfecti, & ex alia hæ-
 redes vel consanguinei crederem quòd præfera-
 tur ipsa vxor, tam in accusando quam in remit-
 tendo: quia in ea concurrat maior coniunctio, &
 affectio, cum sint vna caro, vt in cap. gaudemus
 §. quia vero de diuortis. cum simil. Quod repu-
 to notabile. Item quæro si filius, vel hæredes,
 vel cõsanguineus ipsius occisi, & interfecti, qui
 habet ius accusandi, sit minor, & habeat tutorē
 vel curatorem an possit remittere mortem de-
 functi, & talem concordiam & transactionem
 facere. & iam iste casus in ista ciuitate contigit
 & in eo iudicaui tanquam assessor & videtur q̄
 si probatio delicti sit certa non possit remitti: si
 verò est dubia: sic. argumento tex. in. l. pactum
 curatoris. C. de pactis text. in. l. præses. C. de trã-
 fact. text. in. l. Imperatores. ff. de pactis. textus
 in. l. lucius la secunda. §. si. ff. de admi. tuto. text.
 in. l. qui fundum. §. si tutor. ff. pro empto. text.
 in. l. tutor pupilli. ff. de iureiurando. quibus p-
 batur, quòd tutor vel curator non potest tran-
 sfigere, vel pacisci super delicto liquido: sed su-
 per dubio sic & ex isto fundamento & ratione
 istam sententiam & conclusionem tenet Gan-
 dinus in tractat. malefi. fo. 29. secunda columna
 Bonifacius etiam in tracta. malefi. in titu. de pa-
 ce final colum. Sed his non obstantibus ego te-
 neo contrarium, imò quòd ista sit vera doctri-
 na & resolutio, quòd si talis minor sit adultus,
 ipse cum autoritate curatoris possit remittere,
 & concordiam & transactionem facere si verò
 sit impubes possit solus eius tutor facere. Nec
 isto casu requiritur decretum & autoritas iu-
 dicis. nec adhuc talis minor posset restitui, mo-
 dò fecisset præcio recepto, modo gratis: quia in-
 terest minoris non habere rixas, vel discordias
 neclitibus & sumptibus vexari, vt in. l. mino-
 ribus vigintiinq; annorum. ff. de minori-
 bus. & ille laudatur & commendatur de iure
 diuino & humano, qui pacem seruat, vt proba-
 tur autoritate diuina. Diligite inimicos vestros
 & benefacite iis, qui oderunt vos, & p batur in.
 l. prima. ff. de censibus & in. l. vnica. C. de cadu.
 tollen. & in expresso istam sententiam & con-
 clusionem tenet Speculator. in titu. de homici-
 dio. secunda column. num. sexto. Bart. in. l. de
 fideicommissio. C. de trãfactio. Albe. in. l. pactū
 curatoris. C. de pactis & ibi Bald. Paulus. Sali.
 Alexan. Iaso. Iaco. de san Geor. & Philippus.
 Decius

*Exor præfer-
 tur hæredi
 bus occisi in
 accusando et
 transfigere.
 vi. vll. l. l. h. x.
 h. p. l. h. x.
 h. p. l. h. x.
 h. p. l. h. x.*

*Nota.
 h. p. l. h. x.
 h. p. l. h. x.*

Decius. idem Albe. in. l. clarum. C. de auto. præ-
 stan. fi. quæstione. idem Albe. in. l. tutoris. ff. de
 pactis. Bald. & moderni in. l. iurisiurandi. ff. de
 iureiu. Bald. Paul. & alij docto. in. l. i. C. de in in
 tegrum resti. Itē quæro an filius spurius ipsius
 occisi & interfecti possit accusare tanquā con-
 sanguineus, qui prosequitur suam vel suorum
 iniuriam, & per consequens possit remittere
 mortem & delictum patris, & facere pacem &
 concordiam & videtur q̄ non: quia spurius nō
 potest dici nec nominari, filius, sed in omnibus
 habetur plusquam extraneus. tex. est formalis
 & expressus in auten. quibus modis na. effi. sui
 §. pe. versi. vltima siquidem colla. 7. ibi iste nec
 naturalis nominatur, nec alendus est à parenti-
 bus, nec habebit quoddā ad presentem legem
 participium: textus in auten. ex amplexu. C.
 de inces. nup. tex. in autē. licet in fi. C. de natu. li-
 be. & ex isto fundamento istam senten. & con-
 clu. tenet Ange. de male. in parte comparent di-
 cti inquisiti & in termino defensionis. 4. colū.
 versi. quid si statuto dicitur, & dicit ita consu-
 luisse Fran. de rampo. Sali & alij plures docto.
 Sed his non obstantibus ego teneo contrariū:
 imò q̄ talis filius spurius possit accusare & re-
 mittere: quia in his quæ concernunt ius sangui-
 nis, sine commodofuccessionis bonorum, bene
 est habilis & capax. & reputatur filius argumē-
 to tex. in. l. hos accusare. §. omnibus. ff. de accu-
 sa. argumen. etiam tex. & eorum, quæ ibi notat
 Bald. & doct. in. l. parentes. ff. de iniur. vocando:
 & in expresso istam sentent. & conclusio. tenet
 Bart. in. l. secūda ff. de accusat. secunda quæstio-
 ne. Ange. in. l. i. eiusdem tituli Bald. notat. in. l.
 prima. C. qui accusa. non po. ii. colū. num. 50.
 vbi expresse tenent, q̄ filius spurius potest ac-
 cusare mortem & delictum patris, tāquam pro-
 sequens suam vel suorum iniuriam: si potest ac-
 cusare & remittere & facere pacem & concor-
 diam. Item quæro si fiat pax & concordia cum
 ipso offenso & vulnerato super iniuria & vulne-
 re sibi illato, & postea sequatur mors à illa pax
 & concordia ad illam extendatur, vt amplius
 non possit delinquens accusari de homicidio,
 nec per iudicem imponi possit pœna corpora-
 lis, & breuiter & resolutiue, dico, q̄ si vulnus
 erat mortale, taliter q̄ verisimiliter ex eo spera-
 batur mori pax & concordia ad casum mortis
 extendatur, vt etiam illa videatur remissa, arg.
 tex. cum ratione in. l. damni. infecti. §. sabini sen-
 tentia. ff. de dam. infecti. si verò vulnus non erat
 mortale, nec verisimiliter sperabatur mors, tūc
 pax & concordia ad eam non extendatur: sed
 bene possit de homicidio accusari: quia de ipsa

morte non videtur cogitatum, argu. tex. in. l. si
 vulnerato. ff. ad. l. Aquil. & in. l. cum aquiliana.
 & in. l. qui cum tutoribus. ff. de transa. & in. l.
 tres fratres cū materia. ff. de pactis & in expres-
 so istam sententiam & resolutionem ponit Bar.
 post antiquos. in dict. l. damni infecti. §. sabini
 sententia. i. col. & quæstione. ff. de damno. infe.
 & ibi Albe. Angel. Paul. Imola. Cuius. & com-
 mun. docto. Specul. in titu. de accusatore. 4. co.
 versi. sed pone à accusauit. 6. Flori. in. l. si vulne-
 rato. col. num. 2. ff. ad. l. aquil. Ange. de male. in
 parte comparent dicti requisiti. & in termino
 defensionis. 3. col. versi. quid autem & ista opi-
 nio est tenenda in iudicando & consulendo,
 quanuis Gandinus teneat expresse cōtrarium
 pluribus fundamentis in tracta. male. 28. fo. in
 quæstione incipiente sed pone, q̄ filij & hære-
 des. 2. col. imo q̄ indistinctē prædicta pax, & cō-
 cordia super vulnere facta non extendatur ad
 mortem indefequutam: sed profugiendis opi-
 sit cautus reus delinquens, vt exprimat in con-
 cordia, q̄ facit pacem tam pro vulnere quā pro
 morte, & omni damno, vel læsione, quæ ex tali
 vulnere possit sequi, secundum prædictos do-
 ctōres: ex quibus nota & collige, q̄ quando fi-
 nis habet necessariam causam cum principio,
 semper attendimus principium, & non finem
 de quo vide omnino Bar. & docto. & ibi posita
 in dicta l. damni infecti. §. sabini sententia. ff. de
 dam. infecti.

Item quære infra quod tempus debeat fieri
 prædicta concordia & transactio inter partes
 ad hoc, vt valeat & habeat effectum, & resoluti-
 ue dico quod debet fieri ante sententiam diffi-
 nitiuam latam super delicto cōtra ipsum reum
 ita expresse disponit, prædicta lex partitæ ibi
 dum dicit, tenemos por biē que si la auenencia
 fuere fecha ante que la sententia sea dada sobre
 tal hierro. &c. & confirmatur quia transactio re-
 gulariter & semper fit super re dubia, & incerta
 vnde post sententiam diffinitiuam latam non
 debet valere: tanquam super re liquida, & certa
 text. est in. l. i. ff. de transact. tex. in. l. 2. C. eodem
 titu. text. in. l. si causa cognita. eo. tit. tex. in. l. ele-
 ganter versi. si post rem iudicam. ff. de condi. in
 debi. & vtrobiq; commun. doctōres. & licet rem-
 issio & liberatio tanquam certi & liquidi vale-
 at post sententiam diffinitiuā, vt in. l. prima
 ff. de transact. & ibi gloss. ordinaria. & commu-
 niter opin. tamen prædicta lex partitæ noluit
 quòd post sententiam diffinitiuam valeret ta-
 lis remissio pœnæ in causis criminalibus. tan-
 quam nimis præiudicialis reipublicæ, cui
 competit ius vindictæ, & accusandi propter

*Filius spu-
 rius occisi a
 possit prosequi
 morde
 patris.*

*67 Pax facta
 cum vulne-
 rato si sequa-
 tur mors an
 excuset ho-
 micidam.*

*68 Transactio
 inter partes
 infra quod
 tempus de-
 beat fieri.*

bonum publicum, & exemplum subditorum ex quo subinfertur, q̄ talis concordia & remissio non posset fieri post conclusionem in causa ante sententiam diffinitiuam latam: quia isti casus æquiparantur in iure argumento text. in. l. si rem. §. si. ff. de cuius conditionibus per quem ita tenet Bart. in. l. si mater. §. eadem. ff. de excep. rei iudi. in fine. Pau. de Cast. in. l. si rem alienam la. 1. §. si. ff. de pigno. actio. Pulchrum tamendubiū

est circa hoc si sententia diffinitiuam iam est lata contra ipsum reum principalem delinquentē, & ab ea sit appellatum an pendente appellatione valeat prædicta remissio, concordia, & transactio inter partes, vt reus delinquens non possit condemnari ad poenam mortis nec corporalem & sententia in contrarium lata reuocetur, & videtur q̄ nullo modo valeat nec habeat effectum: quia apertè repugnant verba prædictæ legis partitæ in quantum dicit ante que la sententia sca dada. Confirmatur etiam, quia in dubio in qualibet dispositione à verbis legis non est recedendum, vt in. l. librorum, §. q̄ tamen casus. ff. delegat. tertio & in. l. Labeo. ff. de supe. le. ga. rursus etiam confirmatur, quia sententia facit rem notoriam vt in. l. i. ff. de transact. cum simi. item etiam quia limitata causa limitatum parit effectum, vt in. l. age cum Geminiano. C. de transact. & in. l. ex facto. §. item quæro. ff. de vul. & pupi. item etiam: quia causa appellationis est diuersa à prima causa vel instantia, vt in autent. de his qui ingrediuntur ad appellandū colla. §. & ibi glo. or. & commun. docto. finaliter etiam facit tex. singu. & vnicus in. l. græcè. §. 1. ff. de fidei. vbi disponitur, q̄ fideiusor q̄ alius fisset iniudicio intelligitur vsq; ad sententiam diffinitiuam latam, non vero postea licet ab ea sit appellatum: quia censetur instantia diuersa quem ibi ad hoc reputat singu. & vnicus Bart. Pau. & alij docto. sed his non obstantibus ego teneo contrariam sententiam, imò q̄ etiam si fuerit lata sententia: si tamen ab ea sit appellatū valeat concordia, & transactio, & non possit imponi reo delinquenti poena corporalis & ista quæstio iam contigit de facto in chanceleria regia de Valladolid & ita fuit iudicatum & pronunciatum pro qua sententia & conclusione considero sequentia fundamenta.

Primo quia per appellationem interpositam extinguitur sententia & omnis effectus. text. est in. l. i. §. final. ff. ad turpi. cuius verba sunt, quia prouocationis remedio condemnationis extinguitur pronunciatum & ibi ad hoc notat & commendat Bart. Albe. & commun. docto. ergo in nostro casu valeret concordia &

transactio tanquā si non esset lata sententia. cō firmatur ratione, quia iam isto casu efficitur dubia, & incerta propter appellationē & probationem, quæ postea fieri potest in secunda instantia. Item & secundo pro hac senten. & conclu. facit. text. nota. & expressus in. l. 2. §. si. ff. de poenis vbi probatur q̄ non videtur quis condē natus nec contra eū lata sententia, q̄ ab ea est appellatum, cuius verba sunt, eum accipimus condē natum, qui nō prouocauit ceterum si prouocauit nondum damnatus videtur & ibi notat & commendat gl. or. & com. doct. Tertio facit text. singul. & vnicus in suo casu in. l. ita demū. C. de procu. vbi habetur q̄ appellatio extinguit iudicatum, & reducit rem ad statum, in quo erat post litis constationem, & ad hoc reputat ibi singu. & vnicus Bald. & commendat ceteri doctores. ergo in casu nostro cum prædicta concordia & transactio valeret, & haberet effectū in prima instantia. ita etiam similiter debet valere in secunda instantia post appellationē interpositā. Quarto facit tex. in. l. peremptoria. C. senten. rescin. non po. vbi traditur regula & doctrina notabilis, q̄ exceptio peremptoria, quæ non potest opponi post sententiam diffinitiuam latam, potest opponi si ab ea sit appellatum. Quinto facit tex. in. l. eleganter. §. qd ergo. ff. de condi. indebi. vbi disponitur, q̄ licet post sententiam diffinitiuam non valet transactio: tamen si ab ea sit appellatum, valet & tenet & ibi glo. or. Bart. & commun. docto. ergo licet nostra lex partitæ expresse dicat, q̄ post sententiam non possit fieri prædicta concordia. & transactio in causis criminalibus tamen debet intelligi, quando ab ea non est appellatum: si verò ab ea sit appellatum, bene valet & tenet. Sexto facit tex. in. l. & post rem iudicatam. ff. de transact. vbi habetur q̄ licet post sententiam diffinitiuam non valeat transactio tamen si à sententia sit appellatum, valet & tenet. Septimo facit tex. in. l. qui à latronibus. §. si. ff. de testa. vbi habetur, q̄ licet condemnatus ad mortem non possit testari: tñ si à sententia sit appellatum, valebit testamentum. Octauo facit tex. in. l. furti. versi. 1. ff. de his qui. no. infra. vbi habetur q̄ licet condemnatus ex delicto efficiatur infamis: tamen debet intelligi si à sententia non fuerit appellatum: alias verò si est appellatum non efficitur infamis. Nono facit text. in. l. qui cum maior. §. accusasse. ff. de bonis quæliber. vbi habetur, q̄ ille dicitur accusare, qui causam producit vsq; ad sententiā diffinitiuam, à qua nō est appellatū. Decimo facit text. in. l. sciendum. §. si fundū. ff. qui satis. cogan. vbi habetur q̄ licet possessor

rei.

69

Pendente appellatione valeat concordia & transactio.

Argum. 2.

Argum. 3.

Argum. 4.

Argum. 5.

Argum. 6.

Argum. 7.

Argum. 8.

Argum. 9.

Accusare

q̄ dicatur.

Argum. 10.

rei alienæ qui per sententiam est condemnatus rem restituere, nõ euitet satisfatione: tamen si à sententia sit appellatum bñillam euitabit. Vñ decimo facit tex. in. l. fi. C. de errore aduocatorum vbi habetur, q̄ licet error aduocatorum a licuius causæ possit reuocari vsq; ad sententiã diffinitiuam non postea: tamen si à sententia sit appellatum, potest reuocari. Duodecimo facit text. not. in. l. papinianus. §. meminisse. ff. de inoff. testa. vbi disponitur, q̄ licet ille, qui egit querella inofficiosi testamenti, & non obtinuit, amittat commodum in eo sibi relictum: nisi desistat ante sententiam: tamen si ab ipsa sententiã sit appellatum, & pendente appellatio ne desistit, excusatur, & ad hoc notat & commẽdat glo. or. & commun. docto. finaliter etiam facit text. bene notandus in. l. si fideiusso. C. de fidei. vbi habetur, q̄ licet exceptio diuisionis ex epistola diui Adriani, non possit opponi post sententiam diffinitiuam tamen si ab ea sit appellatum, bene potest opponi & ibi notat & commendat glo. ordi. Bar. Albe. Bald. Ange. Sali. & commun. docto. & adde, q̄ idem esset quãdo remissio, concordia, vel transactio fieret inter partes post sententiam diffinitiuam latam intra tempus datum ad appellandum: quia in iure nostro paria sunt à sententia esse appellatum, vel esse intra tempus datum ad appellandum ista est glo. singul. & vnica in. l. ex iudicio. ff. de accusa. de qua latius dixi suo proprio loco.

Quarto & principaliter, dico q̄ aliud est crimen publicum adulterij, de quo magistraliter dixi in. l. lxxx. in. ll. Tauri vbi omnino vide.

Caput quartum de violentia.

Summarium.

I Quibus modis committit quis violentiam & qua pœna puniatur.

Primus casus in quo crimen committitur violentia.

Vintõ & principaliter dico q̄ aliud est crimen publicum violentiẽ pro cuius perfecta declaratio ne, & resolutione dico, q̄ aliquando quis committit vel infert violentiam in alium, cum armis auferendo sibi bona vel à possessione aliqua expellendo: vel inferendo sibi vim, licet aduersarium

non possit vincere & de prædare: nec delictum ad effectum perducere, vel extorsionem facere illum opprimendo, vt pecuniam, rem, vel quid aliud sibi daret, vel contractum & obligationẽ faceret: vel quid simile: nõ iste talis committit crimen violentiã, & punitur pœna deportationis & confiscationis omnium bonorum. text. est in. l. i. & p totũ. ff. ad. l. iuliam de vi. & ibi. gl. or. Bart. Albe. Ang. & cõ. dd. tex. in. l. i. & per totũ. C. eo. tit. & ibi gl. or. Odo. Pe. Ci. Iaco. Butri. Bal. Sali. & cõ. dd. tex. in. §. itẽ lex iulia de vi insti. de publi. iudi. & ibi gl. or. Faber. Ange. Platea. & com. doct. & idẽ disponit. l. 8. tit. 10. 7. par. & ista eadẽ pœna habet et locũ, qñ quis conuocat amicos. vel homines cã seditionis, & violentiẽ committendã ita probãt prædicta iura: maximẽ tex. in. l. 3. ff. ad. l. i. de vi. & idẽ disponit. l. 2. titu. 10. 7. par. Itẽ adde, q̄ si in ipso actu violentiẽ aliquis homo sit interfectus, vel ex parte aggressoris committentis violentiã, vel ex parte eius, q̄ violentiã patitur, tenetur pœna mortis, ipse principalis autor & aggressor violentiẽ. tex. est notabilis in. l. q̄ niam multa facinora. C. ad. l. i. de vi. & ibi glo. or. & cõ. opi. & idẽ disponit prædicta. l. 2. tit. 10. 7. par. & l. 8. eadẽ tit. & par. aliqñ & secũdo committit vel infert q̄ in aliũ violentiã in casibus supradictis sine armis & tunc etiam committit crimen publicũ violentiã & punitur pœna confiscationis tertie partis bonorum, & vtroq; casu. f. superiori & isto. efficitur infamis tex. est in. l. i. ff. ad. l. iuliam de vi priuata tex. in. l. 2. C. eo. tit. tex. in. d. §. itẽ. Liulia de vi. Insti. de publi. iu. & vtroq; com. dd. & idem disponit prædicta l. 8. tit. 10. 7. par. Aliquando & tertio committit vel infert quis in aliũ violentiã cum armis, vel sine armis, auferendo sibi aliquam rem mobilẽ vel immobilem propria autoritate: & tunc incidit in pœnam legis si quis in tãtam. C. vñ de vi. modo sit res propria inuaforis: modo alterius: & modo credat sibi de iure licere: modo nõ ita tenet & declarat glo. or. Odo. fre. Petrus. Ci. Ia. Butri. Bar. Albe. Bal. Ang. Sali. & cõ. dd. de quo articulo vide latius & notabiliter ea quæ dixi in. l. 45. in legibus tauri in interdicto adipiscendæ possessionis. Aliquando & quarto committit, vel infert quis in aliũ violentiã cum armis, vel sine armis, rapiendo & auferendo sibi bona mobilia: & tunc tenetur actione vi bonorum raptorum & tenetur pœna quadrupli infra annum. in qua inest rei valor & persequutio: post annum verò tenetur in simplum & restitutione rei rei valoris eius textus est in. l. prima & per totum. ff. & C. & Insti. vi. bonorum raptorum. Aliquando & quis committit & infert in

Pœna violentiã.

Casus. 2.

Casus. 3.

Casus. 4.

Casus. 5.

alium vi silentiam circa possessionem, capiendo eam propria autoritate: & tunc tenetur interdicto vnde vi. de quo dixi in.l.45.in.ll.tauri in propria materia interdicti vnde vi.

Casus.6.

Aliquando & sexto quis committit & infert in alium metum & violentiam compulsuam, per quam inducit & compellit alium ad vendendū, donādum, vel contrahendum, & tunc actus mero iure valet: sed debet rescindi actione

Casus.7.

quòd metus causa. text. est in.l.prima & per totum. ff. & C. quòd metus causa. Aliquando & septimo cōmittit quis in alium violentiam, quādo creditor alterius in re, vel pecunia & eam auferit & tollit sibi per vim: nam tali casu amittit debitum suum, tex. est singu. in.l.extat. ff. q̄ metus causa. text. in.l. penul. ff. ad.l.iu. de priua. & idem disponit. l.14. titul. decimo. septima part. Aliquando et committit quis in alium violentiam, quando post litem contestatam in causa finium regundorum, occupat aliquam partem fundi alterius propria autoritate, & ibi ponit confinia: quia amittit illam partem & tantundem de suo tenetur dare aduersario. text. est in.l. si constiterit. C. finium regundorum. Item ad de pro complemento prædictorum q̄ si ratione & occasione violentiæ commissæ amisit quis aliqua bona, potest extimationem consequi ab inuasore, super quo statur iuramento eius tex. est singularis de iure ciuili in.l. si quando. C. vnde vi. tex. de iure canonico in cap. fi. q̄ metus causa & vtrobiq; commun. docto. & idem disponit. l. 9. titu. 10. septima part.

Sexto principaliter dico q̄ aliud est crimen publicum falsi de quo magistraliter dixi in.l. fin. in legibus Tauri vbi omnino vide.

Caput quintum De furto.

Summarium.

- 1 Vri diffinitio qualis sit.
- 2 An teneatur furti qui retinet rem de perditam ignorādo eius dominum, & non facit præconizare.
- 3 Si filius fa. vxor vel seruus surripiat rem an teneatur furti.
- 4 Pro primo furto quam pœnam patiatur.
- 5 Pro secundo furto quæ pœna imponatur.
- 6 Pro tertio furto an imponatur pœna mortis

- 7 Si fur commisit vnum furtum magnum quòd æquiualeat trib⁹ an possit furca suspēdi
- 8 Si fur commisit duo furta in aliis locis, & tertium furtum cōmisit in loco, in quo fuit captus, an possit condemnari ad mortem, tāquam famosus latro. qui cōmisit tria furta.
- 9 an requiratur ad hoc vt pro tertio furto fur ad mortem condemnetur, quòd pro duobus primis sit punitus.
- 10 Si aliquis furatus est in itinere publico an dicatur famosus latro. vt pro vno furto ei imponatur pœna mortis.
- 11 Ille qui furatur de ecclesia rem sacram, an puniatur pœna mortis.
- 12 An ille qui facit furtum cum violentia puniatur pœna mortis.
- 13 An ille: qui pecora & animalia furatur, pœna mortis puniatur.
- 14 Si quis commisit furtum in hac ciuitate, & reperitur sine auriculis, an sit sufficiens præsumptio, quòd iam commisit duo furta, & sic possit condemnari ad mortem.
- 15 An ille, qui inuenitur in domo alterius casa furandi, & nihil cepit, an puniatur pœna furti.
- 16 An receptans furem teneatur eadem pœna, qua ipse principalis.

SEPTIMO principaliter dico quòd aliud crimen priua tum furti. Pro cuius perfecta declaratione dico, q̄ furtum est cōtractatio rei alienæ fraudulosa inuito domino lucri faciendi causa. text. est in.l.1. §. fi. ff. de furtis. text. in. §. furtum. Insti. de obliga. quæ ex delict. naf. & ibi commun. docto. & idem disponit. l.1. titu. 14. 7. par. ex quo infertur, q̄ si quis propria autoritate accepit rem alterius, pro aliquo vsu, vel necessitate, credens dominum permissurum, & & concurrat aliqua iusta causa ad hoc præsumē dum: quia hoc dixit & protestatus est coram ali quibus, vel erat coniunctus, vel valde amicus, vel res erat parua, vel dominus erat consuetus talia cōcedere, nō tenebitur furti. ita probāt prædicta iura: & in expresso pbat tex. in.l. inter oēs. §. re cte. ff. de furtis. cui⁹ verba sunt, recte dictū est, qui pu-

Furtū quid sit.

Accipiens auctoritate priua quando non committit furtum.

q̄ putauit se domi ni volūtate rem attingere, nō esse furē. quid enim dolofecit, qui purauit dominum concessurum fuisse, siue falso, siue vere putet? is ergo solus fur est, qui contractauit, q̄ inuito domino se facere sciuit. & ibi notat glo. or. Bar. Albe. Ange. & commu. docto. tex. in. l. qui re sibi cōmodata eo. tit. tex. in. §. placuit. in. sti. de obliga. quæ ex delicto. nas. in dubio verò semper presumitur contra furem, quod inuito domino animo furandi. faciat. ita probat tex. in. l. qui vas. §. vetare. ff. de furtis. cuius verba sunt Vetare autem dominum accipimus etiam eum, qui ignoret, hoc est eum, qui non consensit. & ibi glo. or. Bar. & cōmu. docto. tenet etiam & declarat Abbas Panor. in cap. dudum el. 2. de electione. 6. col. nu. 18. & ibi alij docto. idē. Abbas in cap. 1. de præsup. si. col. nu. 3. & ibi etiam cōm. docto. neque obstat glo. singu. & or. in. §. sed iste quidem in sti. de actio. in glo. magna. in medio vbi habet, q̄ in his quæ dependent à mera conscientia & intētionē alicuius, statur soli suæ assertioni quam ibi ad hoc summe notant & cōmendant doctores & in locis ibi per eos allegatis: quæ procedit, & debet intelligi, quādo præsumptio aliqua non militat contra eum: fecus vero alias, vt in in nostro casu per predicta iura. & in terminis ita tenet & declarat Bar. in dicto. §. re. 2. te. 1. col. in fine & ibi cōmu. docto. tenent etiam moderni in dicto. §. sed iste quidem præcipue Iaso. 18. col. num. 88. pro quo facit tex. in. c. vidua de regula. & ibi notat Abbas & cōm. doct. Ex quo de ducitur & inferitur, quod si quis accipiat rem cuius dominum ignorat, vel inueniat rem deperditam, quam sibi retinet non demonstrando, vel preconizando tenetur furti. tex. est in. l. falsus. §. qui alienum. ff. de furtis. cuius verba sunt, qui alienum quid iacens in terra lucri faciendi causa, substulit, furti obstringitur, siue scit cuius sit, siue ignorauit: nihil enim ad furtū minuendum facit, q̄ cuius sit ignoret. & ibi notat Bar. & cōmu. docto. probat etiam tex. cū ratione in. l. si. versi. omnes. C. vnde. vi. si verò facta cōpetenti. diligentia, non inueniatur dominus tūnc inuentor tenetur vendere, & pretium dare, & restituere pauperibus pro anima veri domini argu. tex. in auten. omne speregrini. C. cōm. de succe. & per eum ita tenet Bar. in dicto. §. qui alienum. & ibi Albe. & alij docto. Bal. in. l. 1. ff. de rerum diui. 2. lectu. 1. col. nu. 3. Abbas Panor. in cap. cū dilecti de accusa. pe. col. nu. 22. & ibi Felii. 7. col. nu. 7. idem Abbas in cap. si. de furtis. 1. co. 3. no. hodie tamen in nostro regno disponitur, quod hoc casu inuentor vel ille ad quē res de publico pertinent, teneatur rem inuentam cer-

to modo, & forma præconizare infra, quod si dominus veniat & appareat eam recuperet soluta expensa super ea facta, tēpore verò ibi determinato transacto sibi applicatur: alias verò si solennitas & forma illius legis non sit seruata, tenetur restituere tanquam fur. ita disponit. l. titi. 12. lib. 6. ordi. ex quibus etiam deducitur & inferitur, q̄ si post cōmissum furtum compareat dominus rei, & dicat & asserat sua voluntate, & eo per mittente esse factum, nō excusatur fur. quia in dubio præsumitur q̄ eo inuito fuit factum vnde extali delicto est quæsitum ius vindictæ reipublice propter offensam sibi factam: quod non pot est dominus sibi auferre dicendo sua voluntate esse cōmissum. nisi concurrat aliqua præsumptio & coniectura. ex qua posset hoc verisimiliter credi & in expresso ita tenet & declarat Bar. in dict. l. inter omnes. §. rectē. ff. de furtis 1. col. nu. 2. & ibi Ange. de peru. Bal. in. l. transfigere. C. de transa. pe. col. nu. 12. & ibi alij docto. idem Bal. in. l. falsus. C. de furtis. 3. col. Abbas in cap. dudum el. 2. de electione. 6. col. num. 18. An. de Male. in parte comparent dicti inquisiti & intermino defensionis. 6. col. versi. quid si fur. & ibi eius additionator: Et ex superiorib⁹ necessariò quæro si filius familias vxor, consanguineus, familiaris, vel seruus, surripiat rē, an teneatur furti, & resolutiue dico q̄ si res sit parui valoris non tenetur furti, licet dominus possit suam rē remedio ciuili recuperare: si verò sit magni valoris, tenetur furti, & potest criminaliter accusari. tex. est in. l. respiciendum. §. furta domestica ff. de penis cuius verba sunt, furta domestica, si leuiora sunt: publice vendicanda non sunt, nec admittēda est huiusmodi accusatio & ibi notat glo. or. Bar. Albe. Ange. & cōmu. docto. tex. in. l. ferui & filij. ff. de furtis. tex. in. l. qui seruo. §. item placuit eo. tit. tex. in. l. si quis vxori eo. tit. tex. in. l. si libertus eo. ti. tex. in. l. prætor edixit. §. præte rea. ff. de iniuriis tex. in. l. homo liber, versi. sed & damnum. ff. de adqui. re. domi. tex. in. l. 1. & per totum. ff. rerum amotarum. tex. in. l. 2. & per totum. C. eo. tit. tex. in. l. apud antiquos. §. si. C. de furtis tex. in. §. hi qui. in sti. de obli. quæ ex delict. nas. & vtrobq; cōmu. doct. & idem disponit l. 4. tit. 14. 7. par. & adde q̄ dicitur furtum paruum, vel magnū iudicis arbi. secundum doctores vbi supra: vnum tamen est, q̄ respectu filij existentis in potestate, iudex dictabit sententiā secundum voluntatem patris tex. est in. l. 3. & 4. C. de patria potestate & ibi cōmu. doct.

Item quæro quæ sit pœna furti. in quo articulo magistraliter & resolutiue dico, q̄ pro primo furto vltra restitutionem imponitur pœna pe-

Inuētor rei tenet rē inuentā preconizare.

3
Filius, vxor cōsanguineus an teneatur furti.

Furtū dicitur paruum vel maximum iudicis arbitrio.

4
Pœna p furti.

Accipiens rem cuius dominum ignorat.

cuniararia quadrupli applicāda parti, si furtum est manifestum: si vero non est manifestum, imponitur pena dupli. tex. est in l. 2. & 3. ff. de furtis in l. 1. infurti & in l. si quis ex domo cum similibus eiusdem tituli. tex. in §. conceptum verfi. p̄na autē insti. de obli. que ex delict. naf. te. in §. ex maleficiis instituta. de actioni. textus in §. quadrupli eodem tit. tex. in §. in duplum eo. titu. & vtrobiq; g. ordinaria & idem disponit lex. 18. tit. 14. 7. par. & dicitur manifestū, quādo fur deprehenditur cum ipso furto, vel à domino vel ab alio antequam perueniat ad locū destinatum tex. est in l. 3. cum duabus sequentibus. ff. de furtis. tex. in §. furtorū insti. de obli. quæ ex delict. naf. item etiam vltra hanc p̄nā pecuniariam punitur fur p̄na corporali extra ordinaria iudicis arbitrio, secundum qualitātē furti, & personæ tex. est no. qui sic debet intelligi in l. si ff. de furtis cuius verba sunt, memini se oportebit nunc furti plerumq; criminaliter agi, non quasi publicum sit iudicium, sed quia visum est temeritatem agētium etiam extraor. animaduersione coercendam & ibi glo. or. & com. docto. & per illum tex. ita tenet & declarat Bar. licet corrupte alleget in autē. sed nouo iure C. de seruic fugi. & ibi Ange Sali. & com. alij docto. Odo fre. in l. vnica. C. quan civilis actio. crimi. pre. pe. col. & ibi Ange. de Peru. 1. col. spe. in tit. de furtis 2. col. nu. 3. hosti. in sua summa in rubri. de conditione furtiua verfi. qua p̄na Ange. de Are. in tract. male. in parte & vestē celestrē abstulit. 2. col. Gādinus in tit. de furtibus & latronibus. 3. col. verum tamen est q̄ ille tex. & conclusio & doctrina ex eo elicitā videtur dubia: quia non reperitur dispositum quod pro primo furto vltra p̄nam pecuniariam, quadrupli vel dupli imponatur p̄na corporalis: quia. nemo duplici p̄na debet puniri, vt in l. senatus. ff. de accusationibus confirmatur etiam, quia quando actio civilis pecuniaria datur ad vindictam, nō debet imponi corporalis vt in l. quod senatusconsultum. ff. de iniuriis textus in l. prator edixit. §. si dicatur eodem titulo textus in l. vnica cum materia. C. quando civilis actio. crimi. pre. tex. in §. in summa insti. de iniuriis & in terminis his rationibus & fundamentis istam sententiam & cōclusionem tenet Ludo. Roma. in consi. suis consilio. 152. & tenendo istam partem non obstaret tex. in dict. l. si ff. de furtis quia posset dupliciter intelligi. l. modo quod loquatur de actione civili ad ipsam rem, vel a l. t. i. a. i. o. n. e. m. p. e. r. s. e. q. u. e. d. a. m. & de accusatione criminali ad p̄nam: nō vero de aliqua p̄na pecuniaria quadrupli vel dupli

vel aliter & 2. quod loquatur de p̄na civili pe-
cuniararia, & similiter de p̄na criminali: sed alter
natiue: taliter, quod vna electa tollat alia: quia
vtraque tēdit ad vindictam, vt probaui: sed his
non obstantibus ego teneo primam sententiā
& conclusionē. imò quod pro primo furto pos-
sit imponi p̄na pecuniaria applicanda parti
& etiam p̄na corporalis arbitraria per tex.
cum comuni opinione, in dicta. l. si. ff. de fur-
tis & vltra eum ita etiam probat textus in au-
tentica sed nouo iure. C. de seruic fugitiuis vbi
habetur, quod pro furto non moriatur latro.
nec membrum sibi abscindatur sed aliter punia-
tur. ergo probat quod de iure antiquo impone-
batur p̄na corporalis arbitraria, quam hodie
vult limitare vt non sit mortis vel membri ab-
scissionis: sed alia mitior & leuior & idem expre-
sse probat. l. 18. titulo. 14. 7. partita nec obstat. i.
ratio contraria superius adducta, quod nemo
debet duplici p̄na puniri, quia illud est
verum, quando p̄næ ponuntur electiue: non
vero copulatiue, vt in nostro casu, non obstat
etiam secundaratio, quod quando actio ciui-
lis pecuniaria datur ad vindictam, non debet
imponi corporalis: quia vna tollit aliam: quia
procedit, quando actio civilis pecuniaria impo-
nitur a iure propter offensam personæ, non ve-
ro propter rem familiarem. ita probat textus
in l. vna. C. quando ciui. actio. cri. præ. & ibi no-
tant & cōmendant doctores probat etiam glo.
singularis in l. 2. §. emancipatus filius. ff. de cola.
bonorum. quam ibi notat & commendat Bar.
& alij doctores & eam dicit singularem & vni-
cam Imola in l. interdum. 1. col. ff. de publi. iu-
di. Idem Imola in l. rei iudicatæ. §. 1. ff. solu. ma-
trimo. similis tamen glosa est in l. prohæredi.
§. si. ff. de acqui. here. in. glo. singulari s & ibi no-
tat Alexander & moderni.

Vnum tamen est, quod non potest vtraque
actio civilis & criminalis in vno eodemque li-
bello cumulari, vt in dicta. l. vna & ibi plenè
notatur: hodie tamen in nostro regno pro
primo furto imponitur p̄na pecuniaria, vt
soluat rem & duplum eius parti, & septies va-
lorem eius fisco. ita disponit. l. sexta titulo. 5.
libro quarto fori. legum & lex secunda titu-
lo decimo tertio eodem libro.

Vnde in locis vbi viget illa lex vel consue-
tudo, non punitur criminaliter: quia p̄na ap-
plicatur fisco: sed in aliis locis, & partibus vbi
non viget nec seruatur illa consuetudo stan-
dum esset iuri cōmuni sed certe communiter
in maiori parte regni de consuetudine non im-
ponitur p̄na pecuniaria applicāda partinec fisco

sed

Actio cini-
lis & crimi-
nalis non po-
test in eodē
libello cumu-
lari.

furtum man-
ifestū quid

sed solum corporalis, vel alia iudicis arbitrio, secundum qualitatem furti, & personæ.

pena secunda furti.
Pro secundo furto poena augetur: quia imponitur prædicta poena pecuniaria quadrupli: vel dupli: & grauatur poena corporalis iudicis arbitrio: quia de iure propter reiterationem, & frequentiam delicti grauatur poena text. est in l. 3. C. de episco. audien. tex. in l. capitalium. §. fo. lent. & in §. graffatores. ff. de poenis. text. in l. 3. vers. si plures. ff. de remilitari. tex. in l. seruos. C. ad l. iuliam de vi. tex. in l. 1. ff. de iure patro. tex. in l. quicumq; vers. 1. C. de seruis fugi. tex. in l. 1. C. de super exactoribus. lib. 10. text. in l. 2. C. de primicerio. lib. 12. text. in l. 3. C. de domesticis & protectoribus. eo. titu. text. in l. fi. C. de comeatu. eodem. libr. hodie tamen in nostro regno pro secundo furto communiter imponitur poena flagellorum, & abscisionis auricularum quam poenam auricularum pro furtis inuenit. l. 6. titu. 5. libro. 4. fo. ll. & libr. 6 titu. 18. 2. part. licet prædicta lex fori pro secundo furto imponat poenam mortis quæ in hoc non seruat.

pena abscisionis auricularum.
pena mortis pro tertio furto.
6 Pro tertio vero furto similiter augetur poena, & licet non reperiatur iure cautum: tamen de generali cōsuetudine imponitur poena mortis: quia per reiterationem & frequentiam delicti efficitur famosus: & famosus latro debet furca suspendi. vt in l. capitalium. §. famosos. ff. de poenis & in expresso isto fundamento & consideratione istam sententiam & conclusionem tenet glo. or. in auten. sed nouo iure. C. de seruis fugiti. in verbo castigabitur & ibi Bal. 1. colum. vers. 3. nota. Pau. de Castr. 2. col. nu. 6. & ista est commun. opi. docto. secundum Cæpolam ibi. 19. colum. num. 37. Angel. de Arc. in §. ex maleficiis instit. de actio. 2. col. nu. 4. & ibi Iaso. 2. col. nu. 12. Ange. de Arc. in tracta. male. in parte & vestem celestrem abstulit. 4. col. vers. & nota bene. & ibi eius additionator gandinus in eodem tract. in titu. de furibus & latronibus. 2. col. bonifacius in eodem tracta. in titu. de furtis robariis & latrocinis. 1. col. vers. sed quali poena corporali punitur. Vnum tamen est qd si quis commisit vnum furtum magnum, quod æquiualeat tribus potest furca suspēdi. 1. argu. tex. in l. si is qui tres. §. si. ff. de excu. tut. vbi habetur, qd sicut tria onera tutelarum excusant à tutela. ita eodē modo vna tutela magna, quæ contineat magnum & amplum patrimonium: Item & secūdo quia propter immanitatem criminis, licitum est leges transgredi, secundum innocen. in capit. de consti. quod dictum sequitur & reputat singu. Bald. in cap. 1. §. iniuria. 1. col. nu. 1. de pace iura. fir. idem Bald. in l. obseruare. §. proficisci. 4. co.

Primum furtum & magnum æquiualeat tribus

11. quæstio. ff. de offi. procon. & lega. idem Bald. in l. 1. C. de precibus impe. offe. & ibi Iaso. 1. col. & i. no. Feli. in cap. qualiter & quando. §. ad corrigendos. 6. col. nu. 37. de accusa. pro qua sentēt. & conclu. facit bonus tex. in l. si quis filio ex heredato. §. hi autē. omnes. ff. de iniusto raptu. vbi habetur, qd licet regulariter in omni causa precipue criminali habeat locum appellatio: tamē ex causa potest iudex eam denegare, si imminet aliquod periculum, vel scandalum in republica, & ad hoc notat & cōmendat ibi Bal. & commun. docto. & licet Bald. in auten. hodie. C. de iudi. limitet illud in iudicibus maioribus & superioribus: non vero in minoribus, quia iurāt simpliciter seruare leges & statuta, & ibi sequitur alij docto. tamen certe in omnibus videtur procedere & habere locum: quia licet iurent: tamē intelligitur cum hac restrictione, & limitatione & in exp̄sso qd pro vno furto magno qd æquiualeat tribus latro debeat mori & furca suspendi per prædicta fundamenta tenet originaliter Bald. in auten. sed nouo iure. C. de seruis fugitiuis. 1. col. in fin. idem Bald. in cap. 1. §. iniuria de pace iuramento firmanda. 2. col. nu. 8 in vsibus feudorum Angel. de Peru. in l. qd si nolit. §. qui assidua. ff. de edili. edi. Ange. de Arc. in §. ex maleficiis. Insti. de actio. 2. col. nu. 5. idem Ange. vbi reputata singulare in §. primo. Insti. vi. bonorū raptorum. idem Angel. in tracta. male. in parte & vestem celestrem abstulit. 5. col. vers. nūc sumpta occasione. vbi dicit, qd ita semel praticauit Perusij. dum assideret. Hippolitus de Marsiliis in l. vnus. §. cogniturum. ff. de quæstio. pe. col. num. 79. Abbas Panor. in cap. inter alia de immu. eccle. pe. col. num. 31. glo. in l. 6. titu. 5. lib. 4. fo. ll. in gl. 1. in medio. Sed his non obstantibus contrarium est tenendum, imo qd pro vno furto quantuncunq; magno non potest imponi poena mortis. Primo quia hoc non reperitur iure cautum. Secundo quia si pro tertio furto imponitur poena mortis, est propter reiterationem, & frequentiam delicti: non vero propter magnitudinem eius, quæ ratio finalis cessat in primo furto etiam magno. Tertio quia nūquā posset cognosci, quod furtum diceretur magnum vel paruum, & necessario relinqueretur iudicis arbitrio. & in expresso ita tenet Salice. in autē. sed nouo iure. C. de seruis fugi. 2. col. num. 10. & ibi Paul. de Castr. 2. col. num. 6. capola. 14. col. nu. 30. Augustinus de Arimino in addi. ad Ang. de male. in parte & vestem celestrem abstulit. 5. col. in fin. Iaso. in l. 1. C. de precibus impe. offe. 2. col. num. 4. idem Iaso in §. ex maleficiis Insti. de actio. 2. col. num. 12. Ioan. de Anani. in capit. 1. de furtis.

pena magis furti.

Argum. Argum.

Argum.

furtis. 5. col. fi. quos ego sequor.

8 Quæro tamen circa prædicta si fur vel latro

Qui comisit commisit duo furta in alio loco, & territorio, *tria furta* & tertium furtum commisit in hac ciuitate, vel *diuersis lo-* loco ubi fuit captus, an possit condemnari ad *an possit* mortem, tanquam famosus latro, qui commi- *puniri vt fa-* sit tria furta. & videtur q̄ nō. quia iudex huius *mosus latro* ciuitatis vel loci non potest cognoscere de crimibus alibi commissis extra iurisdictionem suam, vt in. l. fi. ff. de iuris. omni. iud. & in. l. 3. ff. de offi. præ. & in autē. qua in prouincia. C. vbi de crimi. agi oportet. & vtrobiq; commu. docto. sed contrarium est tenendum. Imo q̄ possit condemnari ad mortem & furca suspendi: quia illa delicta alibi commissā aggrauant istud tertium furtum, vt pro eo possit condēnari ad mortem: & licet iudex non possit de primis furtis alibi commissis principaliter cognoscere: tamē incidenter poterit quo ad aggrauidam pœnam huius tertij furti: quia ex reiteratione, & frequentia delinquēdi, augetur pœna, vt supradictum est, illa qualitas consideratur, modò priora delicta sint commissā in vno eodem quā loco, & territorio modò in diuersis. & in expresso istā sentent. & conclu. tenet Barto. in. l. si cui. §. fi. ff. de accusa. fin. quæst. & ibi Ange. de Peru. & alij docto. idem Bart. in auten, vt nulli iudicium. §. si verò quis comprehensorum colla. 9. & ante eum ibi Iaco. de bello Vifo. fi. q. Bald. in auten. sed nouo iure. C. de seruis fugi. 2. co. nu. 4. & ibi Pau. de Ca. 2. col. num. 7. Cepo. 21. col. num. 41. idē Bal. in. l. fi. ff. de iurisd. omni iudi. prima lectura. 3. co. idē Bal. in. l. certū. ff. si cer. peta. 1. co. in. fin. Salice. in. l. seruos. C. ad. legem iu. deui. 2. colū. num. 10. Ange. de Are. in. §. ex maleficiis insti. de actio. 2. col. in fine. nu. 5. idem Ange. de Are. in tractatu male. in parte & vestē celestem abstulit. 6. co. ver. quæro si alias Gādinus in eo dē tractatu. in. ti. de furibus & latro. 2. co. Ia. in. l. eū qui. §. in popularibus. ff. de iure iu. fi. colū. nu. 12. Abbas. Panor. in. cap. 1. de clericoper. cuf. fore num. 2. Idem Abbas in. c. 1. de pœnis. 2. co. nu. 4. Anca. in Cleme. 1. de pœnis fi. colū. nu. 21. Ioa. de Ana. in. c. fi. glo. in. l. 6. tit. 5. lib. 4. fo. legū in. glo. 4. quod est singulare. & valde notandū in practica. & idem est quando iam prima furta essent tempore præscripta: quia similiter licet de eis principaliter non possit cognosci: tamen bene aggrauid tertium furtum, vt pro eo possit latro condemnari ad mortem, & furca suspendi. ita Bald. in auten. sed nouo iure. C. de seruis. fugi. 2. col. num. 4. idem Bald. vbi valde commendat in auten. qui semel. C. quomodo & quando iudex. 5. col. num. 25. & ibi Sali. fin.

col. & q. Iaso. vbi reputat singulare in. l. si idē cū eodem. ff. de iuris. omni. iudi. 2. col. num. 5.

Aduertendum tamen q̄ ad hoc, vt primum & secundum furtum aggrauent tertium & pos- ⁹ sit latro condēnari ad mortem, & furca suspen- *Primum* di, videtur requiri, q̄ pro primo & secūdo fur- *& secundū* to, fuerit iam condēnatus. & punitus: quia *furtum an* alias nō dicitur incorrigibilis pro qua senten- *aggrauent:* & conclu. Primò facit tex. notabilis in. l. capita- *tertium.* lium. §. solent. ff. de pœnis vbi dicit tex. q̄ sedi- tiosi & delinquentes in acclamando & congregando gentes punitur graui pœna de qua ibi & si postea comiserint aliud simile delictū ag- uatur pœna ita demum si pro primo sint puni ti & correcti. & ibi glo. or. & communi. docto. tex. in. c. cum non ab homine de iudi. tex. in. c. graue de preben. tex. in auten. vt liceat matri & auie. §. si quis in sua domo colla. 8. tex. in autē. de eccle. ti. §. si auten. colla. 9. tex. in autē. si quis ei. C. de adulte. & vtrobiq; commu. docto. Sed his non obstantibus ego teneo cōtrariam sentent. imo q̄ talis latro possit pro tertio furto ad mortem condemnari & furca suspendi, licet pro primo & secundo furto non fuerit punitus. Primò quia propter frequentiam & reiterationē delinquēdi aggrauidatur delictum & eius pœna vt supra probaui & non requirunt iura, q̄ fuerit prius punitus, vel non. Secundò facit tex. bene notādus in. l. seruos. C. ad legem iuliam de vi. qui solum requirit reiterationem delicti ad aggrauidā eius pœnam & non punitiōnem aliquam. Tertiò facit text. singularis & expressus in. l. capitaliū. §. grassatores. ff. de pœnis. cuius verba sunt grassatores, qui prædę causa id faciunt proximi latronibus habentur, & sicum ferro agredi & spoliare instituerunt, capite puniuntur vtiq; si sæpius atq; in itineribus hoc admiserunt. Quartò etiam facit text. in. l. fi. ff. de abigeis cuius verba sunt, q̄ sæpius abegerunt, licet semper vnum vel alterum. pecus fuerit puerint. tamen abigei sunt, & in terminis ita tenet Bar. si rectè consideretur in. l. si cui. §. fi. ff. de accusa. & ibi docto. ex quibus deducitur, & inferitur, q̄ si talis fur vel latro commisit furta tria in diuersis locis, & iudex primi delicti cognosceret, de eo non posset condēnare ad mortem: quia posteriora delicta non aggrauidant primum. ita probant prædicta iura & ibi communiter doctores. & in expresso ita tenet Ange. de Peru. in consiliis suis incertis in consiliis Bal. in. 5. volumine consiliorum consil. 348. Aduertendum etiam q̄ contra prædicta facit tex. fortis & terribilis in. c. 1. §. si quis quinque solidos de pace tenēda & eius violatoribus in- vlibus

Argumenta

v fibus feudorum. vbi disponitur, quòd si quis furatus fuerit quinq; solidos, vel valorem eorum furca suspenditur. cuius verba sunt, si quis quinq; solidos valens aut plus furatus fuerit laqueo suspendatur, & ibi glo. or. & commun. docto sed breuiter ille tex. non obstat quia de generali consuetudine non seruatur, tanquam rigorosus ita dicit ibi Iaco. de bello viso. & alij docto. glo. ordi. in. cap. 1. §. iniuria in verbo legitime in fine de pace iura. firmã. vel aliter & Secundo dicamus, q̄ ille tex. debet intelligi, q̄ ille fur & latro non puniatur pœna mortis solum propter delictum furti, sed propter qualitatem alterius delicti, cõnexi scilicet pacis ruptæ: quia per illud furtum, q̄ fur & latro, fregit pacem, quam fecerat cum offenso. & ideo tã graui pœna puniatur. & hoc aperte probat ille text. iuncta rubrica. in qua est situat, & conformatur per text. in. l. fi. ver. fi. ff. de remilitari vbi habetur q̄ ille qui fregerit pacem, puniatur pœna mortis. cuius verba sunt, miles turbator pacis capite puniatur, & ibi glo. or. & commu. docto. & in expresso ita tenet & declarat Bald. in. d. c. 1. §. si quis quinq; solidos. in fine. & ibi Aluarotus. 2. col. Ange. de Arecio. in. §. ex maleficiis in. ff. de actio. 2. col. num. 4. & ibi Iaso. 1. col. num. 3. Sali. in auten. sed nouo iure. C. de seruis fugi. 2. col. num. 8. & ibi alij docto præcipuè Cepola 2. col. & 2. oppo. Abbas in. ca. fi. de furtis in fine & ibi alij docto. idem Abbas in. c. inter. alia de immunitate ecclesiarum fin. col. Ange. de male. in parte & vestem celestem abstulit. 4. col. verfi. & nota bene Bonifacius in eodẽ tractatu in ti. de furtis robariis & latrocinis. 2. col. in fi.

10 *Quibus casibus vno tantu furtu im-
punitur pœna mortis.*
Casus. 1.

Addetamen q̄ aliqui sunt casus in quibus pro vno tantum furto imponitur pœna mortis. Primus est quando quis commisit furtum in itinere publico, vel mari, quia ille vocatur famosus latro. & quia, vt in plurimum talia furtâ perpetrâtur cum homicidio, vel causam eius præbent. text. est. in. l. capitalium. §. famofos. ff. de pœnis. cuius verba sunt, famofos latrones in his locis, vbi grassati sunt furca figēdos quã pluribus placuit, vt & conspectu terreantur alij ab iisdem facinoribus & solatio sint agnatis, & affinis interemptorum, eodem loco pœna reddita, quo latrones homicidia fecissent. vnum tamen est q̄ glo. ord. ibi. dicit & tenet, q̄ etiam hoc casu non sufficit primum furtum: nisi interueniat homicidium, vel sequatur secundum, vel tertium furtum. & ibi etiam tenet & sequitur Bar. Albe. & commu. docto. idẽ etiam tenet Ange. de Peru. in auten. sed nouo iure. C. de seruis fugitiuis & ibi Cepola antepe. colum.

nu. 48. Ange. de Are. in. §. ex maleficiis. Insti. de actio. 2. co. num. 4. Hosti. in sua summa in rub. de condi. furti. verfi. qua pœna. pro quibus facit tex. expressus. in. l. capitalium. §. grassatores. ff. de pœnis. cuius verba sunt, grassatores, qui præde causa id faciunt. proximi latronibus habentur. & si cum ferro aggredi & spoliare insti tuerint, capite puniuntur, vtiq; si sepius in itinere hoc admiserunt, ceteri in metallum damnantur, vel in sulã relegantur. & ibi com. do. sed hodie in nostro regno hoc casu pro primo furto in itinere publico vel mari puniatur pœna mortis, licet non interueniat homicidium. ita determinat lex. 18. tit. 14. 7. par. licet illa lex. posset intelligi secundum ius commune scilicet, quãdo bis vel sepius talia delicta commisit, vel quando sequutum est, homicidium. sed licet ista opinio videatur verior, & æquior: tamen prima esset tenenda iniudicando & consulendo per predictam legem partitã. cuius verba sunt, mas por razon de furto no deue matar ni cortar miẽbro fueras ende si fueffe ladron conocido que manifestamente tuuiesse caminos o robase en la mar con nauios armados aquien dizen cofarios. Sed intelligo quando ex proposito quis erat in itinere publico positus, vt furtum faceret transeuntibus vel cum nauis ex ista causa erat positus in mari.

Secundus casus est quando quis furatur de ecclesia aliquam rem sacram, quia tũc committit proprie sacrilegium & puniatur pœna mortis. text. est in. l. 4. ff. ad legem iuliam peculatus tex. in. l. sacrilegij eo. tit. text. in. l. si quis in hoc genus. C. de epis. & cle. & vtrobiq; commu. docto. verum tamen est, q̄ de iure communi non semper imponebatur pœna mortis sed ex qualitate personarũ & ipsius delicti. text. est in dict. l. sacrilegij. cuius verba sunt, sacrilegij pœnam debet procõsul pro qualitate personæ proque rei conditione, & temporis & ætatis & sexus, vel seuerius vel clementius statuere. & ibi notat Barto. Albe. & commu. docto. Azo in summa. C. de crimi. sacri & ibi Salice. in rub. doctores. in. l. 3. C. de furtis hodie vero indistincte tenetur pœna mortis. ita expresse disponit prædicta lex. 18. tit. 14. 7. parti. in quantum dicit o ladron que furtasse dela iglesia o de otro lugar religioso alguna cosa sancta o sagrada quam legem perpetuò notabis ad hoc. & ita in illo regno practicatur. dubium tamen necessariũ est circa illam legem, quæ dicatur res sacra vel sancta & certe potest dici, q̄ custodia, calix, ara, vestimentum, & similis res non verò alia, quæ pertinet ad ornatum, & cultum diuinũ, vt vasa quibus

*Casus. 2.
de sacrilegio.*

*Dubium.
res sacra
dicatur.*

quibus ponitur vinū & aqua. vel aliqđ palliū
 vel lignū quo cooperiuntur altaria. Sed quid
 dicemus de cruce? & certe iam iste casus conti-
 git in hac ciuitate & fuit valde dubius & vide-
 tur qđ respectu representationis in quantum re-
 presentat illam veram crucem, in qua domi-
 nus noster Iesus Christus passus est, sancta &
 sacra reputetur: sed respectu materiæ ex qua
 est facta & composita, non: quia non est bene-
 dicta. nec consecrata ab episcopo vel prælato.
 Item etiam quia si dicis eam sanctam & sacram,
 vt imponatur pœna mortis sequeretur, qđ licet
 sit ex ferro, ligno, lapide, vel alia simili materia,
 deberet eadē pœna mortis imponi, ergo in du-
 bio strictius & proprius intelligatur res sacra.
 ad imponendam pœnam mortis & ita probat
 l. 2. ti. 14. 1. par. & l. 1. & 2. tit. 18. 1. par. vbi expre-
 sse dicitur, qđ crux est sancta & sacra respectu re-
 presentationis licet materia eius non sit sancta,
 nec sacra. & ita videtur tenere sanctus Thomas
 2. 2. q. 5. art. 3. versu. respondeo. & per consequēs
 non esset imponēda pœna mortis nisi alia cau-
 sa grauitatis concurreret.

12
*Casus. 3.
 de effractio-
 ribus.*

Tertius casus est quando furtum est qualifi-
 catum scilicet cum violentia vel effractura do-
 mus alterius. ita disponit prædicta. l. par. ibi dū
 dicit, o si fuessen ladrones que ouiesen entra-
 do por fuerça en las casas o en los lugares de o-
 tro para robar con armas o sin armas. sed cer-
 tē de iure communi hoc casu non imponeba-
 tur pœna mortis licet aggrauaretur pœna. ar-
 gu. text. no. in. l. 1. §. expilatores. ff. de effractio-
 ribus. & ibi. Bar. Albericus. & comu. doct. text.
 in. l. fi. eod. tit. & in expresso per ista iura istam
 sentent. & conclu. tenet no. & melius, quam ali-
 bi Cepola in auten. sed nouo iure. C. de seruis.
 fugi. 22. col. num. 45. & prædicta lex partitæ for-
 tē deberet intelligi, quando cum furto interue-
 nit violentia personalis intrando palā domum
 alterius per vim & non alias: quia tali casu cō-
 currit duplex delictum scilicet furtum & vio-
 lentia, vnde grauius debet puniri. argu. text. in
 l. respiciendum. ff. de pœnis. tex. in. l. aut facta
 §. qualitate. eo. tit. sed quidquid sit prædicta. l.
 par ita practicatur, vt pri^o dixi & notauī & idē
 etiam disponit. l. 6. tit. 5. lib. 4. for. il. cuius veba
 sunt, todo ome que aforadare casa o quebrañta
 re iglesia por furtar muera por ello: & ista pra-
 cticatur in isto regno. & iam iste casus mihi cō-
 tigit & fuit practicātū etiam in furto minimo.

*Casus. 4.
 de abigeis.*

Quartus casus est quādo quis commisit cri-
 men abigeatus: quia pecora ex pascuis vel ar-
 mentis furatur quo casu si decem oues vel qua-
 tuor, vel quinq; porcos, vel vnum equum, vel

bouem furatus fuerit cōmittit crimē abigea-
 tus, & punitur pœna mortis. tex. ex in. l. 1. ff. de
 abigeis. tex. in. l. fi. eiusdem tituli. cuius verba
 sunt, oues pro numero abactorum aut abigeum
 aut furem faciunt, quidam. 10. oues esse
 gregem putauerunt, porcos etiam. 5. vel. 4. ab-
 actos, equum vnum vel bouem abigeatus cri-
 men facere. & ibi Barto. Albe. & docto. text. in
 l. 1. C. de abigeis & ibi gl. eod. & commu. doct.
 tex. in auten. de nuptiis. §. mitiores. versic. aut
 vnum eorum, qui appellatur abigei, quibus
 est cura alienis infidari animalibus aut iumen-
 tis aut transponere alibi & ibi gl. & commu.
 docto. quod extendē, vt procedat nedū: quan-
 do furatur ex pascuis: vel armentis: verum etiā
 ex domo vel stabulo. tex. est in. dict. l. versic. 1.
 ff. de abigeis. cuius verba sunt. Eum quoque
 plenius coercendum, qui à stabulo abigit do-
 mitum pecus, nō à sylua, vel grege. adde tamen
 qđ hoc casu non semper imponitur pœna mor-
 tis: sed ita demum, quando frequentius in illo
 loco committitur illud crimen, alias autem tan-
 tum punitur pœna arbitria. text. est in. dict. l. 1.
 versic. 1. ff. de abigeis. cuius verba sunt, Abigei
 cum durissime puniuntur, ad gladium damna-
 ri solent. puniuntur autem durissimē non vbi-
 que: sed vbi frequentius est id genus maleficij:
 alioquin & in opus nonnunquam tempora-
 rium dantur.

*Abactor.
 Et abigeus.*

Item adde, qđ quando semel quis furatur. re-
 quiritur ille numerus animalium: secus vcrō si
 frequentius vel sæpius quia tunc nō requiritur
 prædictus numerus: sed sufficit vnum tantū
 animal furari. tex. est in dict. l. fi. versic. qui sæ-
 pius. cuius verba sunt. qui sæpius abigerunt, li-
 cet semel vnum vel alterū pecus surripuerint:
 tamen abigei sunt: & in expresso ita disponit
 l. 19. tit. 14. 7. parti. in vno tamen videtur discre-
 pare illa lex par. à iure communi in quantum
 requirit quinq; capita in animalibus maiori-
 bus, putā in equis bobus vel mulis.

Item etiā circa prædicta quæro si quis com-
 misit in hac ciuitate, vel loco aliquod furtum,
 & reperiatur sine auriculis, an illa sit sufficiēs.
 præsumptio qđ iam hic vel alibi commisit alia
 duo furta, vt sic possit cōdemnari ad mortem,
 tanquam famosus latro & videtur qđ sic Primo
 quia in isto regno pœna abscissionis auricularum
 punitur pro secundo furto, vt supra conclu-
 sulum est ergo pro isto tertio furto possit fur-
 ca suspendi. confirmatur etiam, quia præsump-
 tio legalis est sufficiēs ad hoc, vt per eam quis
 condemnatur ad mortem, vt in. l. si hi qui adul-
 terij. C. de adulte. & notatur in. l. absentem. ff.
 de

14
*Abcisio.
 Auricu-
 larum an
 sit suffi-
 cians præ-
 sumptio.*

de poenis & dicam latius infra ista repetitione. Secundò & principaliter pro hac sententia & conclusione considero nouam & singularem legem par. in. l. 6. titu. 18. 2. parti. vbi dicit, q̄ si miles furatur aliquam rem in castris, puniatur poena abscissionis auricularum, & manus dextra. & si iterum postea reperiatur furtum committere, q̄ illud furtum & abscissio auricularum sit sufficiens præsumptio, vt possit ad mortem cõdemnari. cuius verba sunt o porque si aquel furtaffe otra vegada que el furto e la seña le fueßen testimonios para darle muerte. sed his non obstantibus ego teneo contrarium, imò q̄ talis præsumptio non sit sufficiens vt fur vel latro possit cõdemnari ad mortem: sed necessario requiritur, q̄ verificentur prima duo furta: quia abscissio auricularum potuit prouenire ex aliqua alia causa, vel facto inculpabili. vnde nõ videtur præsumptio sufficiens nec cõcludens. itẽ etiã quia in criminalibus in quibus venit imponenda poena mortis, vel corporalis nõ sufficit probatio præsumptiua: sed requiritur vera & liquida probatio, vt in. l. fi. C. de proba. & i. l. singuli vniuersiq; iudices. C. de accusa. cõsimilibus. & tradit plenè & magistraliter Inno. Abbas & commu. docto. in. ca. afferte & in ca. quia verisimile. de præsump. item etiã quia in criminalibus non sufficit adhuc probatio delicti, nisi etiã constet delictum esse cõmissum, vt in. l. i. §. item illum. ff. ad sylla. & latius dicam infra ista materia. ergo necessario requiritur, q̄ iudex huius ciuitatis, vel loci, vbi istud tertium furtum cõmissum est, mittat literas requisitorias ad alia loca, vbi priora delicta sunt commissa ad ea verificanda. nec sufficit prædicta præsumptio abscissionis auricularum, fateor tamen, q̄ eo ipso q̄ reperitur sine auriculis erit sufficiens indicium, vt interrogetur de aliis furtis. & in quibus locis illa cõmissit, vt iudex reddatur certus & possit mittere prædictas literas requisitorias ad ea verificanda. & hoc casu si negaret & nolit declarare posset iustè torqueri, vt dicat & declaret. & ita debet praticari à peritis iudicibus. nec obstat prædicta lex partite: quia debet intelligi in terminis & casibus, quibus loquitur scilicet quando furtum est commissum in castris. item etiã, quia ibi concurrunt aliud signum, & indicium graue scilicet abscissio manus.

15
Inuentus in
domo alterius
causa furandi
quæ
liter puniatur.

Item quæro an inuentus in domo alterius, causa furandi, vel ille qui in quolibet alio loco præparabat & intendebat furari licet nihil ceperit, nec furatus sit possit puniri poena furti, & breuiter & resolutiue dico q̄ poena ciuili pecuniaria non potest puniri, cum conreperiat

resfurata, cuius duplum vel quadruplum soluitur. text. est in. l. vulgari. §. qui furti. ff. de furtis & ibi docto. sed bene potest puniri aliqua poena corporali arbitraria. text. est singularis in iure. in. l. facularij verfi. i. ff. de extraor. crimi. & ibi notat & commendat Bart. Albe. Ange. & commu. docto. in dict. l. vulgari. §. qui furti. ff. de furtis Bal. in. l. si quis non dicam rapere. C. de episcopis. & cle. 2. col. 3. o. po. aretinus in. l. 3. §. si rem ff. de acqui. posse. in. fin. & istum casum habui de facto in quodam paupere qui in platea publica huius ciuitatis, visus & repertus fuit mittere manus intra palium alterius, quærens butfam vel marsupium, & comprehensus fuit, & poena arbitria punitus. quo casu & pluribus similibus ille tex. & eius conclusio potest verificari & praticari.

16
Item quæro an receptans furem teneatur eadem poena, qua ipse principalis. & breuiter & resolutiue dico q̄ sic. tex. est formalis & expressus in. l. eos. C. de furtis. cuius verba sunt, eos qui à seruo furtim ablata scientes susceperint: non tantum de susceptis conueniri: sed etiam poenali actione potest & hoc notat & commendat ibi glo. ord. Odo. fre. Bar. Cinus. Iaco. Alb. Bald. Sali. Pau. Iaco. de fan. Geor. & communiter alij doctores. text. in. l. si quis seruum. C. ad legem flauiam de Pla. tex. in. l. pe. C. ad legem Iu. de vi. text. in. l. 3. §. non tantum. ff. de incẽ. nau. naufra. tex. in. l. vnica in fine. C. de crimine peculatus. adde tamen, q̄ ista sententia & conclusio videtur dubia, quia tex. capitalis in. di. l. eos. tantum loquitur in seruo filio, vel famulo, qui erant personæ subiectæ domesticæ & familiares, qui facilius & frequentius furta, cõmittunt, quando interueniunt occultatores & receptatores. & forte aliàs non committerent. vnde videtur, q̄ non procedat, nec habeat locum: quando fur vel latro esset liber, & extraneus, & in expresso ita tener, & declarat hippolitus de Marsiliis iu. l. si in rixa. ff. ad. l. Corne. de Sicca. 9. col. nu. 51. idem hippolitus in consilio. 53. numero. 21. sed certè superior sententia & conclusio est verior, & tenenda indistinctè, modò fur vel latro sit seruus, vel familiaris: modò extraneus: quia in utroq; militat eadẽ ratio. nec obstat si dicatur, q̄ receptans delinquentem post delictum iam commissum & consummatum, non tenetur eadem poena, qua principalis: sed mitiori arbitria, vt supra suo loco dixi: quia illud debet intelligi, quando quis receptauit, & opem vel auxiliũ præstitit post delictum iam perfectum, & consummatum. sed in nostro casu delictum est in fieri: quia fur & latro semper furatur, & est in delicto

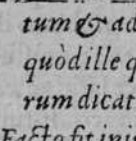
Receptator latronis qualiter puniatur.

delicto actuali, donec rem contractat, ut in. l. i. ficiando. §. infans. ff. de furtis unde receptator videtur ei auxilium & favorem prestare in ipso met delicto, & non postea & sic merito eadem poena debet teneri, & in terminis ita tenet & declarat Bar. in. l. furtum. ff. de furtis & ibi Ange. de Peru. & commu. alij. docto. Albe. in. dic. l. eos. C. de furtis. Ange. de Male. in parte & vestem celestem abstulit. 2. colū. versic. quid si rem furatā & ibi eius additionator pro quibus ego alego & confidero expressam & notabilem legem partitā. l. 18. titul. 14. 7. partit. cuius verba sunt, el y quantos dieren ayuda e consejo a tales ladrones para fazer el furto o los encubriessen en sus casas o en otros lugares que deuen auer aquella misma poena. aduertendum tantum, q̄ ista sententia. & conclu. debet intelligi, quando quis receptat furem, vel latronem simul cum rebus subtratis, vel receptat & occultas ipsas res tantum, & in his terminis loquuntur iura superiora. & militat ratio superius asignata secus tamē est si tantū receptauit ipsum furem, vel latronem, vel opem & auxiliū ei dederit, ad fugiendum: quia tunc tantum haberet locum poena simplicis receptatoris. de qua supra suo proprio loco dixi ita probat text. formalis & expressus in. l. 1. C. de his qui latrones &c. Et ibi communis opinio. & declaratio doctorum & certē est singularis, & necessaria declaratio in hoc articulo, & materia. circa quam vide etiam prag. fo. 92. quae disponit q̄ si quis emerit vel alio quo vis modo rescipiat res à seruo teneatur restituere domino, & tenetur poena furti. Item adde q̄ praedicta debent intelligi, quando furtū est cōmissum, cōtra verum dñm vel hæredē q̄ iam adiuit hæreditatē, & apprehedit possessionē: secus verō si est commissum hæreditate iacente: quia tunc habet locum crimen expilatae hæreditatis & eius poena extraordinaria. & restitutio rei, cum fructibus tex. est in. l. 1. & per totum. C. eo. titu. text. in. l. hæreditarie cū tribus sequen. ff. de furtis text. in. l. si homo. ff. de vsuq. tex. in. l. 1. §. Sequola. ff. si quis testa. ius esse in fine. text. in. l. aduersus C. fami. hers. tex. in. l. 1. ff. de efracto. text. in. l. de his. C. de furtis & idem disponit lex. 21. tit. 14. 7. parti. Et adde q̄ istud crimen largo modo dicitur furtum, ut probant praedicta iura. ex quo inferitur q̄ poena corporalis imposita & determinata à iure pro furto, haberet etiam locum in hoc crimine expilatae hæreditatis. & per consequens sicut publicus vel famosus latro potest furca suspendi ita expilator hæreditatis. ita sin

gu. Bal. in. l. de his. C. de furtis vbi de comendat. dubium tamen est circa predicta in foro conscientiae latro vel alius cui per legem imponitur poena pecuniaria, teneatur illam solvere in conscientia ultra restitutionem rei. & certe dicendum est q̄ non, nisi iam sit condemnatus per sententiam ita Bald. in. l. aliquod pauperibus. C. de episcopis & clericis. 4. col. q. 9. Anca. in regula possessor de regu. iu. in. 6. 25. co. san. Tho. in. 2. 2. q. 62. ar. 3. Feli. in. c. r. de consti. 12. co. nu. 4. item etiam nisi poena esset appositā ipso iure. ita singu. Abbas. in. ca. 1. de consti. 8. col. & ibi Feli. 12. colū. & vedetur vera & tenenda per fundamenta eorum licet contrariū teneat summa angelica in. 3. parte poenae artic. 3. & summa silue. 25. quaestione.

Caput. sextum de iniuria.

S V M M A R I V M.

- 1 Iniuria potest fieri per scripturam, & ille qui eā facit poena mortis punitur.
- 2 Iniuria fit alicui verbo tantum & ad hoc ut puniatur an requiratur quòd ille qui profert verba iniuriosa verum dicat ad hoc ut puniatur.
- 3 Facto fit iniuria & qua poena puniatur.
- 4 Quibus modis iniuria aggrauatur & dicitur atrox.
- 5 Per quas personas fiat alicui iniuria:
- 6 An iniuria facta famulo vel familiari videatur facta domino.
- 7 Quae sit poena iniuriae & an possit civiliter & criminaliter puniri, qui alium offendit.
- 8 Arbitrium iudicis an extendatur ad imponendam poenam mortis.
- 9 An possit quis pro iniuria agere ad expensas & interesse.
- 10 Quae actio potest competere pro his damnis & interesse.
- 11 Si offensus & iniuriatus remanet claudus vel perpetuo debilitatus taliter quòd non possit exercere officium qualiter per iudicem fiet aestimatio operarum.

Limita.

e homicidio
n. 28

Accipiens
quid à seruo
tenetur
restituere
domino.

Crimen expilatae hæreditatis.

Dubium.

- 12 Si offenso remaneat aliqua cicatrix an debeat illa æstimari.
- 13 Si offensus simpliciter remisit iniuriã gratis. An videatur remisisse damna expensas & interesse.
- 14 Si ex iniuria illata sequatur mors a possit agere iniuriarum ciuilitè contra homicidam.
- 15 Quibus modis tollitur actio iniuriarum.
- 16 An offensor qui alteri iniuriam fecit possit petere ab offenso quod præstet sibi cautionem de non offendendo.
- 17 Si offensus non possit inuenire fideiussores quid debet index facere.

QCTAVO & principaliter dico, qd aliud est crimen priuatum iniuriæ p cuius perfecta declaratio ne dico, qd tripliciter potest alicui fieri iniuria: primo modo per scripturã.

Secundo modo simplici verbo. Tertio modo facto. primo modo fit alicui iniuria per scripturam quando quis fecit & dictauit cõtra alium libellum famosum, in quo iniuriosa verba & infamatoria sibi proposuit. text. est in l. 1. §. si quis libellum. alias si quis librum. ff. de iniuriis text. in l. constitutionibus. eo. tit. tex. in l. vnica. C. de famosis libellis: quo casu imponitur pœna mortis. text. est in dict. l. vnica. C. de famosis libellis. & non solum hoc procedit, qn̄ quis fecit vel composuit prædictũ libellum: verum etiam si dum esset positus ab alio in aliquo loco illum legit, & statim non abstulit, nec manibus lacerauit: sed ibi dimisit, & aliis manifestauit: quia præsumitur autor huius delicti: & libellum ab eo esse compositum. text. est in dict. l. vnica & ibi commun. docto. & idem expressè disponit l. 3. tit. 9. 7. part. Vnum tamen est qd ad hoc vt talis delinquens puniatur pœna mortis, oportet qd in libello infamatorio contineatur delictum, per quod infamatus incurreret pœnam mortis: modo dicat verum: modo falsum: alias solum tenetur iudicis arbitrio ita tenet glo. or. per text. ibi in dict. l. vnica. C. de famo. libel. in glo. 1. & ibi Petrus. Cinus Salice. Ange. & commun. doct. & ita etiam expressè disponit prædicta lex part. ex quibus videtur inferendum, qd si probetur contra aliquem vidisse & legisse prædictum famosum libellum

& non abstulit eum nec lacerauit: sed nulli manifestauit, qd nõ tenetur prædicta pœna: sed certe ego eum punirẽ extraordinem iudicis arbitrio. Secundo modo simplici verbo fit alicui iniuria, qn̄ verba iniuriosa & cõtumeliosa quis alteri dixit. text. est in l. 1. vers. iniuriã. ff. de iniuriis, text. in l. si non conuicij & quasi per totum. C. eo. tit. tex. in. §. iniuria. Insti. eo. tit. tex. in l. 1. tit. 9. 7. par. quod procedit nedũ, quãdo talia verba iniuriosa proferuntur alicui præsentì. verũ etiã absentì. text. est in l. item apud la beonẽ. §. conuicium. ff. de iniu. cuius verba sunt conuicium autem non tantũ præsentì verum absentì quoq; fieri posse labeo scribit, & idem disponit prædicta lex. i. tit. 9. 7. par.

Dubium tamen est an hoc procedat modo ille qui pferat prædicta verba iniuriosa, dicat verũ: modo non. In quo articulo breuiter & resolutiue dico, qd si iniuria vel conuicium, quod obicitur, est tale, qd expedit reipublicæ sciri, vt si quis dicat alium homicidam, latronem, vel delinquẽtem, vel leprosum, vel simili morbo contagioso affectum: tunc si dicat verũ: non punitur: quia expedit reipublicæ vel pro delicto puniendo: vel pro salute hominũ, vt à tali infirmo præcaueãt ita probat text. no. in l. eum qui nocentẽ. ff. de iniu. cuius verba sunt, Eũ qui nocentẽ infamauit non esse bonũ, & æquũ obeam rem condẽnari: peccata enim nocentiũ nota esse & oportere, & expedire. facit et text. in l. ita vulneratus ver. cum nec impunita maleficia esse oporteat ff. ad l. a qui. text. in l. licitatio. §. sed qd illicite de publi. & vecti. cum simi. si vero dicat falsum punitur: si verò est tale, qd non expedit nec conuenit rei publicæ sciri: vt si quis vocat aliũ claudũ, gibbosum, ebrium, pauperẽ, vel quid simile, tunc modo dicat verũ, modo falsum, committit iniuriã, & tenetur: quia defectus alterius detegere iniuriosum, & in humanũ est, vt in l. 2. vers. quid enim tam durum, tanq; inhumanũ & c. C. qn̄ & quibus quarta pars debe. libr. 10. & in expresse ita tenet & declarat Petrus de bella per. in l. si non conuicij. 2. col. C. de iniuriis & ibi Cinus. 3. col. 8. q. principali. Albe. 3. col. in medio vers. item quæro Bart. in d. l. eum qui nocentẽ. ff. de iniu. & ibi Ange. de Peru. & cõ. dd. faber in. §. iniuria. Insti. de iniu. i. col. nu. 3. & 4. & ibi Angel. de Are. Platea & cõ. dd. Abbas. in. c. fi. 2. col. nu. 5. de iniuriis. Ex q̄ infero notabilẽ declarationẽ ad l. 2. tit. 9. lib. 8. ordi. qua cauetur qd ille qui dixerit alteri aliquod verbũ iniuriosum de contentis in illa lege puniatur pœna, de qua ibi. s. vt conradicat sibi & dicat se mentiri: vt intelligatur quãdo dixit falsum secus tamen si dixit verum

²
Iniuria ver
balis.

Conuiciũ.

²
Dubium.

Defectus ab
terius dete
gere iniurio
sum est.

verum & expediebat reipublice sciri: quia non tenetur poena illius legis: si vero non expediebat reipu. sciri vt in aliquibus verbis & exemplis illius legis tunc indietincte tenetur modo dicat verum modo falsum. Item adde q̄ etiam ille qui aliū maledixerit sine causa dicitur committere iniuriā ita Boni. in tract. male. in rubr. de poena blasphemātium. 2. col. in medio & notabiliter Lucas de poena in l. omnes. C. de delatoribus. 3. col. lib. 10. aduertēdum tamen q̄ licet ille qui dixerit alteri verba iniuriosa quæ cōueniāt rei publicæ sciri puniatur quando erāt falsa & nō vero vt supra proxime dixi: tñ illud est verū & debet intelligi qñ scienter & dolo se illa dixit & protulit: secus tñ est qñ ignoranter vel ex aliquo errore vel ignorantia ductus illa dixit & protulit modo talis error vel ignorantia processit ex aliqua iusta causa modo non. text. est singul. in iure in. ligitur vers. & generaliter ff. de libe. cau. & ad hoc summe notat & commēdat ibi Albe. & alij docto. antiqui glo. or. & ibi commun. docto. in l. ff. de abigeis. glo. etiam ordi. in l. plagū la. 2. C. ad. l. fa. de plagia. & ibi Ange. de peru. Sal. & Bar. in l. iuste possidet. ff. de acqui. posse. si. q. & ibi cō. moderni idē Bart. in l. 1. §. non autem. ff. si quis testa. liber. esse in. fine. n. col. Bal. in l. 1. C. vbi cau. status in fine. vbi dicit q̄ bona fides pōt accusari ex iustis, vel iniustis & temerariis causis. & sequitur & commēdat Iaso in l. si quis id quod. ff. de iuris. omni. iū. 8. colū. num. 35. Ange. de peru. in l. 1. §. hoc interdiciū el. 2. ff. de vi & vi arma. cōfirmatur et ex illa. g. singul. & ordinaria in l. 1. vers. si. ff. si quis dicen. non obtē. in. g. mag. in. si. que dicit q̄ si quis non cōparuit citatus ex aliqua cā etiā iniusta excusatur q̄ ibi notant & eā dixit singul. Bal. in l. deberi. C. de fidei cō. liber & ex prædictis in quæstione de facto dixi & cōsului quod cum quidam dixit & affirmauit vidisse alium cū signo & habitu hæreticorū & errore ductus credēs q̄ illud erat signū eorū & fuit deceptus q̄ postea fuit ex hoc accusatus & tādē fuit absolutus q̄ ex errore & ignorantia dixit & non ex dolo vel malicia. Tertio modo fit alicui iniuria facta qñ quis pulsat? est ab alio manu vel quolibet alio instrumētō, vel domus eius p̄ vim introutur ab alio. text. est capitalis & expressus in l. lex cornelia. de iniuriis cuius verba sunt. l. cornelia de iniuriis cōpetit ei q̄ iniuriarū agere volēt ob eārem q̄ se pulsātū verberatū e domūve suā vi. intronā esse dicat text. in. §. sed & lex cornelia in l. de iniu. text. in. l. 6. titu. 9. 7. part. vbi ponit plura exēpla: & adde q̄ licet quis vt-re & realiter aliū non tāgat nec percutiat sed tñ

admenauit vel manus vel instrumētū aliquod contra eū leuauit cōmittit iniuriā facti: text. est singul. & vnicus in l. item apud labeonē. §. si quis pullatus. ff. de iniu. cuius verba sunt, si quis pulsat quidē non est verū manus aduersus eum leuat & sepe territus est quasi vapulaturus nō tñ percussit vt illi iniuriarū actione tenetur. & ad hoc notat & commēdat ibi Bar. dicēs se nescire alibi: Albe. & illum reputat sing. & vnicū Ang. de peru. ibi Ange. de Are. in tracta. male. in parte admenauit. 1. col. & ibi eius additionator Iaso. in l. 1. §. hæc autē verba. ff. quod quisq; iuris. si. col. num. 15. Hippoli. de Marfi. in l. is qui cū telo. C. ad. l. cor. de sic. 3. col. nu. 18. & idē disponit. text. in dict. l. 6. in medio. tit. 9. 7. part. Quid autē si cū vellem offendere vnū, alium iniuriarū an teneat? vide omnino in delicto homicidij. ^{4.} ^{os iniuriat rex. 7. 25.} Item adde q̄ iniuria alicui facta, verbo vel facto, aggrauatur & potest dici atrox rōe ipsius facti, vel ratione personæ, vel ratione loci: ratio ne facti. quando iniuria in se est magna propter atrocitatem, vel magnitudinē vulneris: ratio ne personæ, qñ persona cui fit est constituta indiguitate rationæ loci, qñ in aliquo loco publico fit iniuria, puta in foro, platea, via publica, ecclesia, vel in præsentia iudicis, vel corā multitudine hominum: text. est in l. prætor edixit. §. atrocē iniuriam. ff. de iniu. text. in l. apud labeonem §. hæc autē versic. q̄ ait prætor eo. tit. text. in. §. atrox. in l. de iniu. cuius verba sunt, atrocē iniuria æstimatur, vel ex facto: veluti si quis ab alio vulneratus sit, vel fustibus cæsus, vel ex loco veluti si cui in teatro. vel in foro, vel in cōspectu prætoris iniuria facta sit, vel ex persona veluti, si magistratus iniuriam passus fuerit, vel si senatori ab humili persona iniuria facta sit aut parenti patronoq; fiat à liberis, vel libertis. & idē disponit & declarat. l. 20. titu. 9. 7. par.

Item quæro per quas personas fiat alicui iniuria, & breuiter dico, quod fit alicui iniuria ^{5.} quando immediatē fit eius personæ. Item etiā ^{per quas personas fit iniuria.} quando iniuria fit filio eius existenti in eius potestate. Item quando iniuria fit vxori eius. itē quando fit seruo eius: hoc tamen casu, quando est atrox iniuria, vel contumeliā domini facta text. est in l. 1. §. itē aut per se metipsum. ff. de iniu. cuius verba sunt, itē aut aut per semet ipsum alicui fit iniuria, aut per alias personas: p̄ semet ipsum, cū directō ipsi patri. vel matri. fit iniuria: p̄ alias cū per cōsequentiā fit: cū fit liberis meis, vel seruis meis vel vxori nuriue & ibi cōmun. docto. text. in l. item apud labeonem. §. prætor ait vsq; in finem legis. eo. titu. text. in. §. patitur & in. §. seruis autem ipsis. in l. de iniu. ^{10.}

tex. in. l. 10. titu. 9. 7. par. item quando iniuria fit cadaueri vel defuncto: quia censetur facta hæredi. & ipse potest agere & accusare suo nomine, & ex eius persona nõ defuncti. tex. in. l. 1. §. quotiens. ff. de iniu. & ibi glo. ord. Bart. & commun. docto. tradit etiam & declarat Bar. in. l. 4. §. cato ff. de verbo. obliga. pe. col. nu. 31. & ibi moderni: & idem disponit. l. pe. titu. 13. 1. par. quæ plus dicit & extendit: nam de iure communi tantum hæres poterat hoc casu & accusare prædicta. l. par. extendit ad consanguineos.

Dubium tamen est an iniuria facta famulo, vel familiari dicatur etiam fieri domino eius, & dico q̄ si in contumeliam domini fiat, potest agere iniuriarum: alias nõ ita probat tex. expressus in. litem apud Labeonem. §. interdum & in §. item si liberum hominem. ff. de iniu. tex. in. §. sed si libero. Insti. de iniu. & per ista iura ita tenet Bart. in. l. prima. §. fin. ff. de iniu. Cinus in. l. si non conuicij. C. de iniu. secunda col. in. fi. nu. 6. & ibi alij docto. Faber & alij docto. in dict. §. sed si libero Insti. de iniu. Innocen. in. c. contigi de senten. & commun. idem Innocen. in. c. dilectus. 2. col. de appella. pro qua senten. & concludit hodie. no. l. par. leg. 10. titu. 9. 7. part.

Item etiam est dubium, an iniuria facta clerico vel monacho dicatur etiam fieri ecclesiæ, vel abbati, vt possit agere actione iniuriarum: & dicendum est q̄ sic, tex. est in cap. cum desideres. §. fin. de sentent. excommun. vbi vide late doc. adde tamen tamen q̄ pater potest remittere iniuriam factam filio in potestate inuito, vel ignorante filio, præterquam si pater sit vilis & turpis persona: filius verò non. text. est in. l. sed & si vnus. §. ait prætor & in. §. sequenti. ff. de iniu. & ibi Bar. & commun. docto. facit etiam bonus tex. in. l. si. §. pe. C. de sentē. pa. facit etiam doctrina singularis Bar. & ibi commun. docto. in. l. 2. ff. de vulga. & pu. substi. 4. col. in fine nu. 23.

Item principaliter quero quæ sit poena iniuriæ, in quo articulo magistraliter & resolutiuè dico. q̄ pro iniuria potest agi ciuilitè vel criminaliter & vna via electa, altera ipso iure tollitur cum vtraq; tendat ad vindictam tex. est. in. l. prætor edixit. §. posse. ff. de iniuriis tex. in. l. q̄ senatus eo. tit. tex. in. l. si quis iniuriam. eo. tit. tex. in. l. si. eo. tit. tex. in. §. in summa. Insti. de iniu. cuius verba sunt, in summa sciendum est de omni iniuria eum, qui passus est posse vel criminaliter agere vel ciuilitè: & si quidem ciuilitè agitur æstimatione facta secundum quod dictum est pana reo imponitur: sin autem criminaliter officio iudicis extraordinaria poena reo irrogatur & vtrobiq; commun. docto. & idem expressus

se disponit. l. 21. titu. 9. 7. par. ciuilitè agitur. quãdo ille qui passus est iniuriã, agit ad poenam pecuniariam sibi applicandam, in qua extimat offensam, & iniuriam sibi factam. ita probat prædicta iura supra proxime allegata: sed dubium est an offensus debeat se referre ad damnum dicendo, q̄ potius vellet tantam quantitatem ex suo patrimonio, & substantia perdidisse, quam illam iniuriam & offensam recepisse, vel debeat se referre ad lucrum dicendo, q̄ potius vellet de finere acquirere illam quãtitate, quam pati illam iniuriam, & breuiter dico q̄ potest se referre ad quod libet eorum. ita etiã probant prædicta iura cū simpliciter & indistinctè loquuntur. & in expresso ita tenet glo. or. in. l. iniuriarum æstimatio. ff. de iniuriis & ibi Bart. Albe. Ange. & commun. docto. Cinus in. l. si non conuicij. C. de iniuriis. 4. col. 9. quæstione. & ibi commun. docto. Sali. in. l. atrocem eod. titu. 2. col. nu. 5. & 6. Ange. de Are. in. §. poena autem. Insti. de iniu. 2. col. & ibi Platea & commun. docto. idem Ange. in. §. 1. Insti. de actio. 3. col. num. 3. & ibi Iaso. 8. col. nu. 51. idem Ange. in tracta. male. in parte nec non ad querellam pe. col. & ibi eius addicator. Sed communis practica est, q̄ referat se ad vtrunq; alternatiuè, dicendo q̄ potius vellet tantam quãtitate ex suo patrimonio perdere. vel eãdem de finere acquirere: quam pati prædictam offensam & iniuriam: vnum tamen est q̄, iudex potest & debet taxare & moderare summam & quãtitate à parte petitam attenta qualitate iniuriæ & personæ: ne aliàs odio & passione præmotus modum iustum excedat. tex. est no. in. l. constitutionibus in fin. tex. in. §. poena autem. Insti. de iniu. facit etiam text. in. l. videamus. §. pen. & fin. ff. de in litem iurando text. in. l. sancimus. C. de iudi. & vtrobiq; commun. docto. & idem disponit præ. l. 21. titu. 9. 7. par. & sic ex prædictis resultat & inferitur, q̄ vera & notabilis practica sit, quòd actor & sic pars offensa dicat in libello talem offensam & iniuriam sibi commissam, & attenta qualitate suæ personæ & iniuriæ nollet eam recepisse pro tali quãtitate: imo potius vellet ex suo patrimonio perdidisse, vel de finere acquirere, quam eam recepisse & hoc solenniter iurat, & conclusiuè petit reum aduersarium in ea cõdènari & sibi solui salua in omnibus moderatione iudicis & ita cõmuniter fit & practicat. Criminaliter agitur quando offensus qui passus est iniuriam accusat reum delinquentẽ ad poenam criminalẽ quo casu cum variæ & diuersæ sint qualitates personarũ & per consequens variæ & diuersæ sunt qualitates iniuriarũ non potuit à iure statui certa &

iniuria facta defuncto fit hæredi.

Dubium. 1.

Dubium. 2.

Pena iniuria.

determinata poena: sed est a arbitraria iudicis arbitrio imponenda attenda qualitate facti & offensae & personae & loci. ita expresse dicunt & disponunt iura superius allegata & praedicta lex partita & nedum in hoc delicto iniuria: sed in omni alio delicto publico, vel priuato in quo non reperitur a iure poena determinata imponitur extra ordinaria iudicis arbitrio, attentis praedictis qualitatibus. text. est capitalis & expressus in. l. hodie. ff. de poenis. cuius verba sunt hodie licet ei q. extra ordinem de crimine cognoscit, quam vult sententiam ferre, vel grauiorem, vel leuiorem: ita tamen, vt in vtroque modo rationem non excedat text. in. l. 1. §. expilatores. versic. id circo. ff. de effraetoribus, & expilatoribus. text. in. l. lex iulia. §. hodie. ff. ad legem iuliam repe. text. in. l. 2. ff. de crimine stellionatus & vtrobiq. comm. doct. ex quibus resultat consilium summum necessarium in conscientia & iustitia, vt semper in delictis arbitrariis: cum ex vna parte vertatur periculum personarum, & ex alia graue prauidicium rei publicae, iudex poenam condignam imponat: & caueat nec cupiditate inanis gloriae seueram sententiam ferat, vel iniusta misericordia motus leuiorem poenam, quam delictum poscat, semper summum deum nostrum praeculis habedo. & in expresso ista sententia doctrinam ponit text. sing. & moralis in. l. respiciendum. ff. de poenis cuius verba sunt respiciendum est iudicatum, ne quod durius aut remissius constituitur, quam causa deposcit: nec enim a seue-
ritatis aut clementiae gloria affectanda est. Sed praeposito iudicio, prout quaeque res ex postulat statendum est. Plane in leuioribus causis priores ad lenitatem iudices esse debent: in grauioribus poenis seueritate legum cum aliquo temperamento benignitatis subsequatur. text. in. l. pedis. §. 1. ff. in cedio ruina nauis. & de off. p. s. l. ibi. Sed & in cognoscendo nec excedere aduersus eos, quos malos putat: nec precibus calamitosorum illacrimari oportet id enim non est constantis & recti iudicis, cuius animi motum vultus detigit. text. in. l. 2. in. fi. C. de custo. reorum vbi iudicibus seruientibus imponitur freni temperies nam sicut equus ducit & temperatur freno: ita iudex in sententia & punitione delictorum debet se continere, & temperare iuridicam & condignam poenam, prout qualitate facti & negotij imponedo. text. in. c. omnis 45. distin. cuius verba sunt, ois qui iuste iudicat statera in manu gestat, in vtroque penso iustitiam & misericordiam portat. text. in. c. est iniusta. 23. q. 4. maxime in. fi. ibi nonne est cui vni indulget in digno ad praesumptionis contagiū, puocat vniuerso: facilitas enim veniae incentiuum tribuit delinquendi: confirmatur. ex illo text. no. in. l. puinciarum. C. de feriis. vbi dicit, quod praepunitione delin-

quentium multorum salus: & in columitas procuratur text. denique no. in. c. 1. §. 1. de reu. libr. 6. cuius verba sunt, Caueant iudices & prudentes attendant, vt in causarum processibus nil vendicet odium, vel fauor vsurpet, timor exulet, premium aut expectatio praemij iustitiam non euertat: sed statera gestent in manibus, lances appendant equo libramine: vt in omnibus quae in causis agenda fuerint in concipiendis sententiis & ferendis praeculis habeant solum deum: confirmatur auctoritatibus sacrae scripturae deuteronomij. c. 1. audite illos. & quod iustum est iudicate siue ciuis sit ille siue peregrinus, nulla erit distinctio personarum. ita paruum auditis vt magnū nec accipietis cuiusque personam: quia dei iudicium est: leuitici. c. 19. nolite facere aliquid iniquum iniudicio: omnia enim in regula, pondere, & mensura constituta sunt: & sanctus Augustinus lib. 12. de ciuitate Dei. c. 4. & lib. 13. de trinitate. dicit iudices non habere potestatem extra limites iustitiae legalis: & Hieronymus super Epistola Pauli ad Philemonem dicit quod iudices ita violant leges absolueno reos, sicut condemnando innocentes & illud Psalmistae. Laetabitur iustus cum viderit vindictam, manus suas lauabit in sanguine peccatoris, & dicit Beatus Gregorius in expositione illius Psalmi. iudicem esse pestem reipublicae, qui reos cum rigore non corrigit, & sanctus Thomas notabiliter in. 2. 2. quaestio. 67. arti. 4. vbi dicit, quod iudex non habet potestatem soluendi reum a poena contra leges a superiore sibi impositas: vnum tamen est quod inter ista duo extrema, non est tam graue peccatum declinare in defectum, quam in excessum: quia minus distat defectus ex misericordia a medio iustitiae, quam seueritas, vt ex superioribus constat: debet tamen exercere iustitiam cum cordis compassione, & quadam mentis commotione de poena proximi sui condolendo. text. est in. c. vera. 45. dist. cuius verba sunt, vera iustitia compassione habet: falsa vero dedignatione: & quibus iusti soleant recte peccatoribus indignari. Et in tamen est verum, quod in hoc delicto iniuria vel quolibet alio, in quo poena non est a iure determinata, poterit iudex imponere poenam arbitrariam vt possit illam extendere vsque ad mortem. ista est glossa. sing. & vnica iniure in. §. in summa in ff. de iniuriis in verbo. extraordinaria & ad hoc est ibi not. Ange. de Are. & reputat sing. Plate. 2. col. in. fi. Bar. in. l. fi. in. fi. 2. lectu. ff. vbi pupi. educa. debe. Bal. i. c. 1. §. iniuria. 2. col. nu. 1. de pace iura. fir. in vbius feudo. idem Bald. in. l. final. 1. lectura in fine. ff. de rerum diuisione. idem Bald. in. l. 1. in fine. C. de his qui latrones occultauerunt, & illam glossam ad hoc reputat singularem Ioan. de

Quales esse debeant iudices.

Augusti.

Hyero.

Gregorius.

S. Thomas.

8. Iudex in delicto iniuria poenam arbitrariam possit.

de Imo. in. l. 2. ff. de publi. iudi. 4. col. versi. quid autē. si aliquo casu vbi notabiliter loquitur idē imola. in. c. ex literis de consti. 3. col. in fi. nu. 8. & ibi Abbas pe. col. in fin. & com. alij doct. Io. de Anania in. c. inquisitionis. de accusa. fin. col. & quæstione & ibi Felinus. 5. col. nu. 10. Ang. de Arc. in tracta. male. in parte. & ibi caput à spatu lis amputerur. pe. col. versi. quæro aliqua lege, vel statuto & ibi eius additionator. Quod tamē intellige pcedere in duobus casibus primus est attempta qualitate alicuius grauisissimi facti, arg. tex. in. l. respiciendū. ff. de pœnis. tex. in. l. hodie eo. tit. tex. in. l. lex iulia. §. hodie. ff. ad legem iuliam repetundarum. text. in. l. pædius. §. 1. ff. de incen. rui. nau. text. in. l. 1. §. expilatores versi. idcirco. ff. de effraCTORIBUS & expi. & vtrobiq; cōmun. dd. secundus casus est quando pro simili delicto cōmisso solet dari & imponi in illo loco pœna mortis, arg. tex. in. l. facularij versi. hāc rem. ff. de extraor. crimi. cuius verba sunt, hanc rem solent præfides exequi grauiter vsq; ad pēnā capitis. tex. in. l. 4. ff. de custo. reo. ibi ac nec cōsuetudo ostēditur quæ certā formā habeat, & vtrobiq; cō. dd. itaq; his casib⁹ poterit iudex arbitrium suū extendere vsq; ad mortē, & poterit verificari illa glo. & eius conclusio: nō verò alias, & in terminis ita tenet & declarat Ioa. de imo. in. l. 2. ff. de publi. iudi. 4. col. Bar. in. l. fi. ff. de priuatis delictis. 2. col. num. 3. Bal. in. l. quicūque. C. de seruis fugitiuis. 5. col. versi. scias vbi dicit quod illud quod est cōsuetum fieri nō dicitur arbitrarium: sed necessariū. Anto. de But. in. c. de causis de offi. dele. 1. col. nu. 12. Ange. de Aretio. in. §. in summa in sti. de iniu. idem Ange. de Arc. in tract. male. in parte & ibi caput à spatu lis amputerur pe. col. Platea in. l. 1. C. de peti. bono. subla. lib. 10. Alexan. con. iii. pe. col. nu. 6. 1. vol. con. Paris de puto in tractatu sindicatus fo. 206. versi. an si statutum facit etiam glo. ord. in dict. l. respiciendum. ff. de pœnis glo. in. l. hodie eo. tit. gl. in. l. quid ergo. §. pœna grauior. ff. de his qui no. infa. dicentes, q̄ ludex in arbitriis semp debet se referre ad id quod fieri solet. Item adde, q̄ modo offensus qui recepit iniuriā agat ciuilit̄: modò criminaliter ad vindictā, poterit etiam agere ad damna expensas, & interesse pro iniuria sibi illata & sic poterit petere omnes sumptus & expensas, quas facit in eius cura. Item etiā omne lucrum & interesse, quod poterat lucrari: si talis iniuria non esset sibi illata. ita probat tex. notabilis. in. l. qui nomine. ff. ad. l. corne. de fal. vbi habetur, q̄ ex quocūque delicto publico oritur accusatio criminalis ad vindictā, & actio ciuilis pro damno, vel interef-

se partis & latius dixi supra in delicto homicidii. ergo eadem ratione idem est in delicto priuato, & in expresso ita probat tex. in. l. item apud Labeonem. §. si quis seruo verberato. ff. de iniuriis cuius verba sunt, si quis seruo verberato iniuriarū egerit: deinde postea damni iniuriā agat labeo scribit eandem rem non esse: quia altera actio ad damnum pertinet culpa datum altera ad contumeliam & ibi doct. tex. in. l. qui seruum. ff. de actio. & obli. & ibi glo. or. & com. docto. tex. in. l. dominum. C. de iniuriis text. in. l. & si quæcunq; §. iniuriam. ff. ad. l. aquiliam & ibi etiam glo. or. & commun. docto. tex. in. cap. 1. de iniuriis & damno dato. ibi, qui percusserit operas eius & impensas in medicos, restituat & ibi notat Innocen. Ioan. An. & commun. doct. ex quo infertur, q̄ si talis offensus erat officialis vel persona quæ suolabore & industria aliquid acquirebat poterit etiam agere ad operas quibus caruit, dum esset infirmus: & ad operas quibus cariturus est toto tempore vitæ suæ, si remanet claudus, vel debilitatus & in expresso ita probat tex. in. l. fi. ff. de his qui deie. vel effu. tex. in. l. ex hac lege. ff. si qua. Pau. feci. dica. tex. in. §. ob hominem verò liberum Insti. de oblig. quæ ex quasi delict. nas. & vtrobiq; communiter scribentes.

Dubium tamen est hoc casu quæ actio competat pro his damnis, & interesse: quia ex hoc resultare possunt aliqui effectus. in modo agendi, vel in tempore, vel in natura actionis, & primo videtur quod competat officium iudicis incidere, argumen. tex. notabilis in. l. interdum la. 2. §. qui furem. ff. de furtis, vbi habetur q̄ in crimine fur ti potest agi criminaliter, principaliter ad pœnā & incidere ex officio ad ipsam rem consequendam. quem tex. adhuc notat & commendat ibi Bart. & commun. docto. & per illum text. in nostro casu & proposito ita tenet Ange. de Peru. in dict. l. item apud labeonem. §. si quis seruo verberato. ff. de iniu. Bal. in dict. l. dominum. C. de iniuriis Flo. in. l. sed & si quæcunq; §. ad. l. Aquil. fi. col. num. 10. & ita practica tur: sed ego teneo, q̄ ista sentent. & conclus. est vera in se: non tamen est dicendum, quod aliud remedium non competat: quia sequeretur q̄ si nito & extincto iudicio principali extingeretur & toleretur istud accessorium, si non esset petitum, argumento text. in. l. 4. C. de positi. vnde aliter & secundo potest dici quod hoc casu cōpetit actio ipsa iniuriarum, in qua potest grauius æstimari iniuria pro damnis & interesse, & in expresso ita videtur tenere & declarare Bart. in dict. l. item apud labeonem. §. si quis ser

10.
Que actio
competat
pro
damnis &
interesse in
iniuria passi.

iniuria passi
suo potest agere
ciuilit̄
& criminaliter.

uo verberato. ff. de iniu. sed nec istud mihi placet: quia si ageretur criminaliter ad poenam corporalem, non posset fieri ista aestimatio. Item et quia si ageretur civiliter & non fieret aestimatio damni vel interesse non posset postea petere cum actio sit sublata. Vnde aliter & tertio dicamus quod competit actio utilis legis Aquiliae arg. tex. in l. liber homo. ff. ad. l. Aquil. cuius verba sunt, liber homo suo nomine utilem Aquiliae habet actionem: & ibi notat glo. or. & commun. doct. & per illum tex. ita tenet glo. or. Bar. & commun. doct. in l. qua actione. §. si quis in colluctatione eodem. titu. tenet etiam Oldral. Albe. & commun. doct. in dict. l. item apud Labeonem. §. si quis seruo verberato. ff. de iniu. Hostiē. in summa de iniu. versi. & qualis. i. col. in fine. Abbas. & commun. doct. in cap. i. eiusdem tituli. Cinus & magis commun. doct. in dict. l. dominum. C. de iniu. glo. ord. in §. in summa. insti. de iniu. & ibi Platea. 2. col. in medio. Ex quo se offert pulchrum dubium, in quo habui consulere quanto tempore durat ista actio ad damna & interesse, & videtur, quod anno sicut ipsa principalis actio iniuriarum: sed falsum est per praedicta: quia non competit actio iniuriarum, sed alia distincta. legis Aquiliae. vnde videtur, quod duret. 30. annis, sicut alia actio de iure civili, vel aliter & tertio ego teneo, quod duret per. 20. annos argu. tex. in l. querella. C. de falsis. vbi habetur, quod omnis actio, vel accusatio descendens de delicto etiam de iure civili durat tantum per. 20. annos. ergo ista actio legis Aquiliae pro damnis & interesse licet sit de iure civili: tamen duret per. 20. annos cum descendat de delicto. Ex quo deducitur quod praescripta actione iniuriarum ad vindictam per lapsum anni remanet ista per. 20. ad damna & interesse. Aduertendum tamen quod circa hoc se

offert necessarium & quotidianum dubium, si talis offensus ex iniuria sibi illata remanet claudus vel perpetuo debilitatus, in aliquo membro: taliter quod nullo modo possit operari, nec officium aliquod exercere, qualiter fiet per iudicem aestimatio operarum, quibus carere debet pro toto tempore vitae suae, & breuiter & resolutiue dico, quod si talis offensus ex iniuria sibi illata statim decedat, fiet aestimatio & computatio secundum dispositionem tex. qui est singularis, & vnicus in suo casu, in l. hereditatum. ff. ad legem Falcidiam de quo latius dixi supra in delicto homicidij. Sed in nostro casu quando talis offensus remanet viuus cum membri abscissione vel perpetua debilitatione, fiet aestimatio & condemnatio, vt delinquens teneatur ei soluitio inuatim certam summam & qualitate quo

libet anno, quo vixerit pro illis operibus quibus cariturus est & sic erit annua obligatio per sententiam iudicis ratione delicti exiuris dispositione & non erit recurrendum ad dispositionem tex. in dict. l. hereditatum cum possit fieri certa condemnatio, & in expresso ita tenet & declarat originaliter Azo. in summa. Insti. de oblig. qua ex quasi delict. naf. fi. col. & quaestione. Paris de puteo in tracta. findi. fo. 200. in parte quae pluries. 2. col. vbi dicit scita practicalle in quaestione de facto. Vnum tamen est, quod si talis offensus remaneat aliqua cicatrix vel deformitas patens ex iniuria sibi illata: illa non potest nec debet aestimari per offensum nec iudicem tanquam damnum vel interesse: quia sicut ipse liber homo nullam recipit aestimationem, ita nec cicatrix vel deformitas eius text. est formalis & expressus in l. fun. ff. de his quae deie. vel effu. cuius verba sunt, cicatricum autem aut deformitatis nulla fit aestimatio: quia liberum corpus nullam recipit aestimationem & ad hoc notat & commendat ibi Albe. Floria. & alii doct. tex. in l. ex hac lege. ff. si quadrup. paupe. feci. dica. & ibi Albe. & commun. doct. addet tamen quod in muliere bene aestimaretur praedicta cicatrix & deformitas. scilicet quando non est nupta quia per hoc difficilius & cum maiori dote inueniret maritum, cui nubere possit istud est singulare verbum loco de Raue. in dict. l. ex hac lege & ibi sequitur & summe commendat Albe. qui sequitur etiam & commendat Paris de Puteo in tractat. findi. fo. 100. in parte quia pluries & idem est in seruo, vel animali quia in eis cicatrix vel deformitas aestimatur & consideratur cum per eam minus valeret & minori precio venderetur secundum praedictos doctores vbi supra. verum tamen est quod eo casu quo, cicatrix vel deformitas non deberet aestimari in homine libero: tamen offensus grauius aestimabit, propter hoc iniuriam & offensam suam, & similiter probus & rectus iudex grauius condemnabit: quia ex hoc diceretur atrocis iniuria, & sic attenda ista qualitate iudicium cum aliis: de quibus supradictum est, grauius fiet aestimatio & condemnatio per iudicem. quod bene nota quia sic alibi non videbis declaratum Item adde circa praedicta, quod si talis offensus simpliciter remisit iniuriam, gratis, vel precio: non videtur remisisse damna, expensas, & interesse, quod ex iniuria sibi illata potest pretendere: sed tamen iniuriam & poenam civilem, vel criminalem vindictae nisi specialiter vtrique remittatur cuius ratio est quia ex iniuria oritur duplex actio, vna ad poenam, alia ad damna, expensas, & interesse, vt supra dictum & conclusum est. ergo vna sublata remanet alia

alias: lxx
12
milla
cicatrix vel
deformitas
an recipiat
aestimationem

Actio ad
damna qua
dno duret.

Aestimatio
operarum
pro toto te-
pore vitae
qualiter fiet
ut debeat p-
endimem.

32

13
Offensus re-
mittendo sim-
pliciter iniu-
riam non re-
mittit inter-
esse.

argum.

argum. text. in. l. si pro fure. §. i. ff. de condi. furti. tex. in. l. si dom. ff. de serui. vrb. p̄dio: & in expresso istam sententiam & conclusionem. tenet Bald. in. l. si tibi decem. r. lectura. §. i. ff. de pactis & ibi Alexan. 2. col. nu. 2. qui. reputat singulare Iaco. de san. Geor. in fine num. 5. idem Bald. in cap. primo. §. iniuria de pace iura. firman. 2. col. in vlt. feu. idem Bald. vbi reputat notabile in. d. l. si domus. ff. de serui. vrb. pr̄. idem Bald. in dict. l. si profure. §. i. de condi. furti. Specu. in titu. de accusatore. §. i. 6. col. versu. quid si vulneratus. Abbas Panor. in cap. i. de iniuriis & damno dato. 2. col. versu. vltimo. super tex. & ibi Cardinalis Ancha. & commun. doct. Ange. de Peru. in. l. sed si vnus. §. si ante. ff. de iniuriis Ioa. fa. in §. si. Institu. de iniu. num. 3. Iaso. in. l. i. 3. col. num. 16. ff. de pactis. vbi dicit, esse diligenter notandū & in quæst. de facto mihi commissā ita iudicauit. & practicaui. Item adde, q̄ si ex iniuria illata sequatur mors non potest agi actione iniuriarum ciuilit̄ contra homicidam: quia licet ex delicto homicidij oriatur duplex ius, vel accusatio ad vindictam, vna iniuriarum, alia vero legis Cornelie de sicariis, tamen nullo modo potest intentari actio iniuriarum ciuilit̄ ad p̄nam pecuniariam parti applicandam: sed omnino & præcisè debet intantari accusatio criminalis, ex lege cornelia, de sicariis, p̄pter homicidium ad vindictam publicam: quia aliàs fiet sibi præiudicium: cum vtraq; tendat ad vindictam. tex. est singu. & vnicus in. l. prætor edixit. §. si dicatur. ff. de iniu. cuius verba sunt, si dicatur homo iniuria occisus, nunquid non debet permittere prætor priuato iudicio legi Cornelie præiudicari, idēq; & si ita quis agere velit q̄ tu venenū dedisti hominis occidendi causa. Rectius igitur fecerit si huiusmodi actionē nō dederit, & ad hoc notat & commendat ibi Bar. Albe. & doctores antiqui, & reputat ibi singu. Ange. de peru. notat et̄ & cōmendat. Bar. in. l. nū quā plura. ff. de priua. delict. pe. col. nu. 6. idem Bar. in. l. in eum. de accusa. & ibi Ange. in. l. quid ergo. §. poena grauior. ff. de his qui no. infra. fin. col. in fi. Ang. de peru. in. l. vna. C. q̄n̄ cui. ac. cri. præ. r. col. in medio & ibi Sali. 3. col. & alij doct. Sali. in. l. 3. C. de lege Aquil. r. col. August. de Ari. in addi. ad Angel. de male. in parte. nec non ad quærelam. versu. quæritur si actum fuerit, & illū tex. ad hoc reputat singu. & vnicum Io. de Imo. in. l. interdum. ff. de publi. iu. notat et̄ & cōmendat Canonistæ in. c. de his de accusa. & hoc casu posset iudex ex officio reiicere libellū ita Bart. in dic. §. si dicatur in fine nu. 5. & comm. docto. vbi supra. Sed aduertendum pro perfecta intel-

ligentia: quia videtur q̄ ille tex. & conclusio nō possit procedere, nec verificari: quia eo ipso q̄ offensus mortuus & occisus est, finita est actio iniuriarum: quia ad ipsum nō transit cū sit mortuus. Item nec hæredes: quia actio iniuriarum, vel alia competens ad vindictam nō transit ad hæredes, nisi decedat lite iam contestata: vt in. l. vna. C. ex delictis defun. cum simi. & latius dixi suo loco: sed ad hoc no. respondeo, q̄ ille tex. & eius conclusio necessario debet intelligi, q̄n̄ filius fa. est offensus & occisus, vel seruus in cōtumeliā domini: q̄a his casibus patri & domino quæritur actio iniuriarum, vt supra dictum est. vnde licet, filius vel seruus sit mortuus adhuc durat actio iniuriarū competens patri & domino ex sua persona & similiter competit eis & cuilibet de populo accusatio legis Cornelie de sicariis propter homicidium: sed his casibus disponit ille tex. q̄ talis pater & dominus non possit intentare prædictam actionem iniuriarū quia fieret præiudi. accusationi. l. Corne. de sic. cum vtraq; competat ad vindictam. ita expresse tenet & declarat glo. or. in dict. §. si dicatur & ibi Bar. & cō. doct. ex quo tex. no. potest inferri q̄ si offensus egit actione iniuriarū, & pendente processu sequatur mors q̄ amplius non debet procedi in eo per hæredes: sed iudex potest reiicere libellum & iubere, vt procedatur in accusatione. l. Cor. de sicca. vt latius dixi & probaui. supra in delicto homicidij. §. q.

Item etiā quæro principaliter, quibus modis tollatur actio iniuriarū, & magistraliter & resolutiue dico, q̄ duobus. Primo modo pacto expresso. s. q̄n̄ offensus gratis vel precio remisit iniuriam. tex. est in. l. si tibi decem. §. i. ff. de pactis cuius verba sunt, quædā actiones per pactū ipso iure tolluntur, vt iniuriarū: itē furti, & ibi notat Bar. & com. docto. tex. in. l. si vnus. §. pactus ne peteret. versu. sed si pactū. eo. tit. tex. in. l. non solum. §. i. versu. proinde. ff. de iniuriis, cuius verba sunt, proinde & si pactum de iniuria intercessit, & si transactum sit, & si ius iurandum exactum erit, actio iniuriarum non tenebit: Secundo modo iniuria tollitur tacitè. s. p̄scriptioe nam si offensus intra annum non egit actione iniuriarum ciuilit̄, & criminaliter, lapsu temporis est p̄scripta illa actio, vt amplius non possit intentari. text. est formalis & expressus in. l. si non conuicti in fine. C. de iniu. cuius verba sunt, cum iniuriarum actio ānuo tēpore p̄scripta sit & ibi cō. dd. Dubium tñ est, an actio iniuriarum quæ descendit de iure ciuili in tribus casib⁹. s. q̄n̄ quis pulsatus, vel verberatus est ab alio, vel domus eius per vim introita, quos

Actio iniuriarum quaeritur domi no ex morte serui.

Actio iniuriarum quibus modis tollitur.

ponit text. in. l. lex cornelia. ff. de iniur. sit annalis, vel perpetua, & videtur q̄ perpetua, & sic duret pe. 30. annos cum regulariter omnis actio de iure ciuili illo tempore duret, vt in. l. sicut in rem. C. de praes. 30. vel. 40. anno. & in. §. i. inst. de perpe. & tēpore actio: & in expresso istam senten. & conclu. tenet glo. or. secundum opinionem Mar. in dict. l. si non conuicti. C. de iniur. & ibi Odofre. Petrus. Cinus. Faber. Bal. Ang. Sali. glo. or. in dict. l. lex cornelia. ff. de iniur. in glo. i. Sed his non obstantibus contrarium est tenendum: imo q̄ modo actio iniuriarum descendat de iure ciuili, modo de iure pretorio, semper duret anno, & non maiori tempore per text. in. d. l. si non conuicti. C. de iniur. & ita tenet glo. ord. in. l. 2. de constit. pecu. in verbo. xxx. gl. in. §. fed & l. cornelia. insti. de iniur. in glo. 2. glo. in. §. i. In sti. de perpe. & tempo. actio. in verbo constitutionibus in fine. Azo. in summa. C. de iniur. fin. col. num. 26. Iaco. Bu. & alij docto. in dict. l. si nō conuicti. C. de iniur. pro qua senten. & conclu. est hodie. lex. pe. titu. 9. 7. part. Item etiam tollitur tacitē si offensus loquutus est cum offensore, vel cum salutauit, vel risit, lusit, vel comedit cum eo, vel alio simili modo pacifice & Iocose conuersatus est cum eo: quia per hoc tacitē videtur remittere iniuriam. ita probat text. in. l. nō solum. §. i. ff. de iniur. & ibi com. doct. tex. in. §. si. insti. eo. & ibi gl. or. faber. Ange. Platea & com. docto. tenet etiam Bald. & commun. moderni. in. l. filio quem. ff. de libe. & postu. idem Bald. in. l. in ipsius. C. fami. herf. Iaso. in. l. i. ff. de patris. 3. col. nu. 15. idem probat & disponit lex. pe. tit. 9. 7. part. Quod intellige notabiliter: nisi ex quadam honestatis necessitate offensus hoc debuisse facere, vt si ambo fuissent inuitati & positi ad vnam mensam, vel si simul receperunt pacem in ecclesia. ita tenet & declarat Faber in dict. §. si. Insti. de iniur. & ibi Angel. de Are. Item etiam adde, q̄ his casibus sublata iniuria & eius actione, non censetur sublata actio, quo ad dāna & sumptus & interesse, vt supra proximē dixi. Finaliter & postremō pro completēto materiae quæro an offensor, qui fecit alteri iniuriā possit petere ab offenso, vt præstet sibi cautionem cum fideiussoribus de non offendēdo: & breuiter & resolutiue dico q̄ sic. quia regula & doctrina iuris est, q̄ quando aliquis timet offendi ab alio, potest implorare officium iudicis vt illum compellat sibi præstare idoneam cautionem, & securitatem de non offendēdo. ita probat text. capitalis & expressus in. l. denuntiamus. versi. nam si quis. C. de his qui. ad eccle. confu. cuius verba sunt, nam si quis aliquid cō-

tra legē à quibusdā æstimet perpetrari, liceat e adire iudicem, & legitimum postulare præsidium & ibi ad hoc notat & cōmendat. Cinus Albe. Sa lice. Faber. & istam senten. & conclu. tenet specu. in rubri. de diuersis cautionibus. §. i. 2. col. 7. sic. quid si timeo num. 9. & ibi Ioan. An. Innoc. in. c. i. de officio delegat. i. col. in fine nu. 6. Abb. in rubri. de tregua & pace. i. col. nu. 2 & ibi notabiliter Felinus. Bart. in. l. qui bona fide. §. qui damni. ff. de damno infecto. & ibi Imola. & cōmun. doct. idē Bar. in. l. i. C. in quibus causis coloni dominos accusare. po. libro. ii. Bal. in. l. i. §. q̄s. ff. de offi. præ. vbi. i. politus de mar. in. l. i. §. præterea. ff. de quaestio. nu. 45. vbi. plenē loquitur. pro qua sententia & conclusione facit text. in. l. illicitas. §. nepotentiores. ff. de officio. præsi dis cuius verba sunt, nepotentiores viri humiliores iniuriis afficiant: neue defensores eorum calumniosis criminibus infectentur innocentes ad religionem præsidis prouinciae pertinet, & ibi plenē notat. Bar. post guiller. & antiquos Tertio facit. tex. in. l. equissimum. ff. de vsufru. vbi habetur quod quando super aliqua re vel possessione speratur rixa, vel scādalum, iudex debet ex officio prohibere, ne partes veniant ad arma: Quarto facit text. in. l. congruit. ff. de offi. præsi. vbi habetur quod ad iudicis officium pertinet purgare prouinciam malis hominib⁹ post delictum commissum & eos punire. ergo eadem ratione debet obuiare & prohibere delictum committendum.

Quinto facit text. in. l. si super possessione. C. de transa. vbi habetur, quod si quis sperat vim sibi fieri super aliqua re vel possessione, potest petere à iudice, vt prohibeat. idem probat text. in. l. fin. ff. de offi. procu. cæsa. tex. in. l. si feruus C. quod cum eo.

Sexto facit, quia si pro securitate rerum præstatum idonea cautio, vt in toto titu. ff. de dam. infect. ergo à fortiori pro defensione personæ quæ cunctis rebus præferenda est. Septimō facit text. in autē. de mandatis principū. §. deinde cōpetens. colla. 3. vbi habetur q̄ iudices maiores debent prouidere ne officiales vel alia personæ lædant subditos & subiectos: Octauo facit text. sing. in suo casu in. c. literas in fi. de resti. spo. vbi disponit. q̄ ppter scuitiā viri, q̄ mulier viri similr timet offensā ab eo sibi fieri, pōt implorare officium iudicis & petere idoneā cautionē & securitatē de nō offendēdo, & si per hoc plene sibi non est cōsultū pōt petere diuortium quoad thori separationē & mutuā cohabitationem & ad hoc notat & cōmendat ibi Abbas & cōmu. doc. & eum reputat singu. & vnicū idē Abbas

Tacita remi
sio iniuria.

16
Offensor an
possit petere
ab offenso
cautionem
de non offen
dendo.

Mulier po
tesspetere si
bi dari cau
tionē quod
non offen
datur ama
rite.

Abbas

Abbas in. c. 1. de diuortis Quòd notabiliter ex
tède, vt procedat etiã si culpa petentis cautionē
orta est inimicitia: quia ipse offendit aliū sine cā.
ita Bar. singu. in. l. qui bona fide. §. si quis iusta
ff. de damno infecto. ibi alij do. Ioa. de Imo. in. §.
qui damni infecti. eiusdem legis Feli in rubr. de
tregua & pace. §. qui temet 2. col. ver. 8. declara-
tio: Secundò extendit: vt talis offensus teneatur
dare prædictā cautionem, & securitatem pro se
& consanguineis suis amicis & familiaribus.
ita Bart. in. di. l. illicitas. §. ne potentiores. 2. col.
nu. 5. post guiller. ibi: Salic. in. dict. l. denuncia-
mus. Bal. in. l. 1. C. de episc. & cler. 2. col. versic. 6.
operatur. Feli. in. dict. rubr. de tregua. & pace. 1.
col. versiculo quinta declaratio: Tertio exten-
de, vt iudex ex officio suo etiam parte non pe-
tente possit compellere partes inuicem hanc
causationē & securitatem prestare: quia in hoc
vertitur publica utilitas, sicut in puniendo deli-
cto, postquā est commissum. argu. tex. in. l. con-
gruit. ff. de offi. pre. cum simi. & eorum quæ tra-
dit Bart. in. l. 4. §. hoc autē iudicium. ff. de dam-
no. infecto. confirmatur per tex. in. l. 1. §. quies
ff. de offi. præf. vrbis. vbi probatur, q̄ iudex
debet subditos conseruare in pace & rumores
impedire & subditos ad quietē viuendum non
solum hortari: sed etiam cogere: nam plerunq;
status publicus ex priuato turbatur. & ad hoc
notat & commendat ibi Bar. & alij docto. & in
expresso ita tenet Albe. in. l. æquissimum. ff. de
vsafruct. quam legit. in. §. præcedenti. Quartò
extende vt possit quis vltra prædictam cautio-
nem petere à iudice, vt sibi liceat ducere familia-
res vel amicos, vel custodes armatos, pro sua de-
fensione, argumen. tex. in. l. si. C. de eroga. mili.
anno. lib. 12. per quem ita tenet Barto. in. l. san-
ctum. ff. de rerum diui. idem Bar. in. l. illicitas. §.
ne potentiores. ff. de officio præsidis. 2. col. nu.
8. Salic. in. l. denūciamus. C. de his qui ad eccle.
confu. vnum tamen est q̄ iudex nō debet com-
pellere partes prædictam cautionem vel securi-
tatem præstare in perpetuum: sed tantum ad
tempus suo arbitrio moderandum, argu. text.
in. l. 4. ff. de damno infecto, tex. in. l. si finita eo.
tit. text. in. l. qui bona fide. §. si. eo. titu. quibus
probatur q̄ quando domus minatur ruinam.
dominus eius non tenetur præstare cautionem
damni infecti perpetuam. sed temporalem & si
nito tēpore potest. p̄ iudicem renouari. probat
etiam text. in. l. de die. ff. qui fatif. cogan. text. in.
l. 1. §. ait prætor. ff. de iure deli. per quē iura ita te-
net Ange. Imo. Alex. & cōmu. do. in. dict. l. 4. ff.
de dam. infe. Bar. in. l. illicitas. §. ne potentiores
de offi. præf. 2. col. 7. nu. 7. Ang. & Imo. in. l. pe-

ff. de preto. stipul. Feli. in. rubrica de tregua &
pace. 1. colum.

Aduertendū tamen. q̄ est dubiū notabile cir-
ca prædicta, si talis inimicus. offensus non ha-
beat nec inuenire possit talē securitatem, & fide-
iussores. quid debet facere iudex: & certè articu-
lus est necessarius; & contingibilis. Sed in eo
resolutiue dicerē, q̄ si ex qualitate persone ve-
risimiliter appareat non posse dare prædictam
securitatē & fideiussores: quia fortè est aduena
vel pauper, tunc sufficeret dare iuratoriā cau-
tionē, argu. tex. in auten. generaliter. C. de epif.
& cleri. text. in. §. sed hodie Insti. de satisfda. tex.
& ea quæ ibi notātur in. l. sancimus. C. de verb.
signi. si tamen verisimiliter appareat posse præ-
dictā securitatem & fideiussores præstare, bene
poterit incarcerari, donec eam præstet, & in ter-
minis ita tenet Albe. in. l. nō est verisimile. ff. q̄
metus cā. Iaso. in. l. sancimus. C. de verbo. signi.
fi. co. cōfirmatur ex. gl. singu. in. l. 1. ff. qui fatif.
cogan. vbi dicit. q̄ impotētia dādi fideiussores,
quā res est dubia, probatur iuramēto & ita tenet
& declarat ibi. Pau. Alex. & Iaf. & ita sæpe dixi
& consului in personis pauperū. Et ex superio-
ribus potest deduci & inferri q̄ si aliqua merc-
trix vel mulier inhonesta sit, & habitet in ali-
qua via publicā, vel vicinia ciuitatis, vel opidi
possunt alij vicini eius, petere à iudice vt eā ex-
pellat ne occasione eius oriatur rixa, vel scāda-
lū inter vicinos illo loco habitantes. & ne eos si-
lios vel familias eorū inficiat. & in expresso ita
probat tex. in. l. nullus. C. de summa trini. & fide-
ca. vbi habet q̄ hæreticus debet expelli de ci-
uitate, ne alios inficiat & p̄ eū ita tenet ibi Pau.
de Cas. & Petrus de Vernia in addi. ad Iaco. Bu.
collectarius in. c. propter de locato. 2. co. nu. 16.
Cepola. in tract. de serui. 2. lib. c. 5. & idem etiam
est in leprosis vel infirmis morbo pestilentiali
secūndum prædictos doctores. & ita dixi & con-
sului in quæstione de facto. in causa mihi com-
missa in hac ciuitate. pro quibus facit etiam bo-
nus text. in auten. de lenonibus. §. non enim
permittimus colla. 3.

17
Dubium.
Vicini pos-
sunt petere
expelli me-
tricem à
vicinia.

Caput Septimum de crimine stellionatus.

S V M M A R I V M.

1 Quid sit crimen stellionatus.

H 5

Finalitet

Inaliter & postremò adde, quòd omnia prædicta delicta publica, vel priuata. sunt nominata. & specialia.

Sed alia reperiuntur delicta generica, & innominata quæ comprehenduntur sub nomine & crimine stellionatus. tex. est capitalis & expressus in. l. 1. & per totum. ff. de crimine stellionatus: tex. in. l. 1. & per. totum. C. eo. titu. & vtrobiq; communi. docto. & adde qd dicitur crimen stellionatus ad similitudinem cuiusdam animalis stellionis, quoderat serpens variis coloris stellatus & pictus. Sic delictum continet diuersa & distincta facta. propter maximam diuersitatem doli, quæ homines in factis & negotiis committunt & committere possunt. ita Odofredus in rub. C. de crimine stellio. & ibi commu. alij docto. & casus & exempla in quibus quis committit istud crimen stellionatus, sunt sequentes. primus est quãdo quis

Crimen stellionatus qd sit.

bis obligas eadem re.

Si quis in ymo 36. de pign. re.

rem suam alicui obligauit, vel hipotecauit & postea scienter non certiorando de tali obligatione, vel hipoteca: sed eam dolose & cum caliditate dissimulando alteri obligauit. text. est formalis & expressus in. l. 1. ff. de crimine stellio. & ibi. communiter docto. text. l. 1. C. eodem titu. quod tamen limita & intellige quando specialiter re obligauit, vel hipotecauit prædictis duobus: secus vero si generaliter obligauit vtrig; bona sua, vt communiter fieri solet: quia tunc non incidit in aliquod crimen: quia quodammodo esset tollere cõmercium. Ita tenet solus Ange. in dict. l. 1. C. de crimine stellio. sed certè salua eius pace ego tenerè cõtrarium: quia in hipoteca & aliis actibus ex quibus queritur vel confertur ius tantum valet generica dispositio, quo ad genus sicut particularis, quo ad speciem, vt in. l. obligatione. ff. de pigno. tex. in. l. fi. C. quæ res pig. obli. po. vbi fortius probat tex. qd generalis est maioris potentie, quam specialis cum extendat ad bona futura. in quo ille tex. est singularis & vnicus secundum doct. ibi. quod intellige, quãdo res non sufficeret p omnibus: secus alias ita. l. 7. ti. 16. 7. par. secũdus casus & exemplum est quando quis imposuit maius precium tritico, vel alteri rei quam valeret communiter in subastatione publica vel quouis alio loco, vt carius aliis venderetur ita Bar. in. di. l. 1. ff. de crimi. stellio. tertius casus est, quando quis ostendit alicui aliquam rem alicuius generis, & bonitatis vendendam certo & determinato precio, & postea ostendit sibi aliam

Carino ven lens tritium. Nota cõtra mercatores

eiusdem generis. sed non æquè & similis bonitatis in substantia. tex. est in. l. 3. ver. sed & si qd ff. de crimi. stellio & ibi commu. docto. & probat prædicta lex partite. quartus casus notabilis & genericus fit quando quis cõmisit dolum in præiudiciũ alterius in quolibet actu vel contractu. quia vltra actionem ciuilem quæ datur & competit parti ad interesse per totũ titulum ff. & C. de dolo. tenetur etiam qui cõmisit dolum crimine stellionatus vt pœna extraordinaria iudicis arbitrio puniatur. Ita probat tex. in dict. l. 1. ff. de crimi. stellio. & ibi glo. ord. Barto. Albe. Ange. & commu. docto. & idem probat & disponit lex. 7. & 8. tit. 16. 7. par. vbi per tevidelia exemplat vsus criminis.

Caput octauum de Exilio & relegatione.

SUMMARIVM.

- 1 *Exilium imponitur & non seruatur, qua pœna puniatur.*
- 2 *An exilium tempus exilij censeatur perpetuum vel interpellatum.*
- 3 *Si iudex imponit pœnam exilij dicendo condemno titium ad tempus simpliciter nulla facta mentione tēporis pro quo tempore videatur exulatus.*
- 4 *Durante tempore exilij an possit iudex concedere licentiam redeundi.*
- 5 *Si exilium est impositum per iudicem ad beneplacitum & voluntatem suam an mortuo iudice vel ab officio remoto censeatur reuocatum exilium.*

Ed quia in delicto iniuriæ & in aliis delictis, in quibus imponitur pœna arbitraria, regulariter imponitur pœna relegationis, ideo volo istam materiam & articulum notabiliter & perfectè attingere & declarare. In quo resolutiue dico, qd aliquando &c.

Primò iudex imponit pœnam exilij ad certum

relegati re
deuotis pe
na.

rum & determinatum tempus. & tunc illud de
bet condemnatus seruare adeo, q̄ si fecerit con
trarium & ingrediatur locum a quo exulatus
est, duplicatur sibi tēpus exilij, quod superest
tex. est formalis & expressus in. l. aut damnū. §.
quisquis. ff. de p̄enis. cuius uerba sunt, quisquis
autē in opus publicum dānatus refugit dupli
cato tēpore dānari solet sed duplicare eum id
tēpus oportet quod ei superest cū fugit. sine il
lud duplicetur quo aprehēsus in carcere fuerit,
& ibi ad hoc notat & cōmendat. Bar. & cō. doc.
facit tex. in. §. t̄porales in sti. de exce. & ibi. g. or.
si uero per decennium sit exulatus, perpetua
bitur exiliū: si uero in p̄petuū sit exulatus, pu
niture p̄na mortis tex. est in. l. relocatorū ver.
plane. ff. de inter. & rele. text. in. l. relegati. ff. de
p̄enis & utrobique commu. docto. & idē dispo
nit. l. 10. tit. 31. 7. par. Et adde, q̄ istud tēpus ex
ilij. semper cēsetur esse cōtinuū, non uero inter
pollatum. argum. text. in. l. capite quinto. ff. de
adulteriis tex. in. l. relegati. ff. de p̄enis text. in
l. fi. §. quotiens. ff. de pub. & uecti. & interminis
ita tenet. g. singu. & vnica in rubr. ff. de diuer. &
tēpo. pr̄xi. vbi ponit regulam & doctrinā gene
ralem, q̄ in dubio omne tēpus positum a lege
est cōtinuum, & non interpollatum. quā ibi ad
hoc summe notat & cōmendat doct. & dicit
vnicū Imola in cle. r. de in integ. resti. 4. co. Phi.
Fran. in. c. 2. de tempo. ordi. li. 6. similis etiā. gl.
est in. c. 2. de tēpo. ord. li. 6. & ibi doct. tenet etiā
Ang. de Peru. Phi. decius & moderni in. l. si idē
cum eodē. ff. de iuris. omni. iudi. nec obstat tex.
in. l. Paulus. §. si. ff. de libe. cā. vbi habetur, q̄ si
dñs cōcessit libertatē seruo in uita, vel morte, si
seruiat titio p̄ triēnium & medio tēpore cōfu
git, poterit cōplere illud triēniū post reuer
sionē. & efficitur liber in dō etiā si dñs dicat q̄ ser
uiat p̄ triēniū continuū habet locū & p̄cedit il
la dispositio & ad hoc illū tex. reputat singu. &
vnicū Roma. in. l. fi. §. quoties de publi. & uecti.
2. col. Iaso. in. l. si idē cum eodē. ff. de iuris. omni.
iudi. q̄ ad illā text. dupliciter respōdeo primo
mō q̄ procedit fauore libertatis, vel aliter & 2.
q̄ post reueresionē debet per triēniū seruire, in
quo nō computatur primū tēpus. ita singu. te
net & respōdet Phi. decius in. d. l. si idem cū. eo
dē. ff. de iuris. omni. iudi. p̄ qua sentē. & resolu.
facit. tex. no. in. l. cū heres. §. stichus si heredi. ff.
de statu. liberis. vbi etiā in libertate tēpus appo
sitū sub cōditione debet esse cōtinuū. ex q̄ in fe
ro q̄ tēpus carceris quod ponitur blasphemati p̄
prag. r. debet esse cōtinuū. Itē adde q̄ si trans
acto tēpore exilij dubitet an cōdēnatus illud im
pleuerit, vel nō ei q̄ asserit p̄ponit. vel deducit

illud in iudicio cā intētionis suæ incūbit onus
probandi, sicut in ætate allegata, in qua quis se
fundat ita probat tex. in. l. si minorē. C. de in in
teg. resti. & ibi cōmu. doct. & in terminis ita te
net Bar. in. l. relega. ff. de p̄enis. r. col. & quæstio
ne & ibi alij doc. itē adde q̄ tēpus quo quis ex
stitit in carcere nō computatur in tēpore exilij
tex. est in. d. l. aut dānum. §. quisquis. ff. de p̄
enis & ibi tenet Bar. & cōm. do. item adde q̄ ne
dum iudex pōt ponere p̄nā exilij sed etiam
ex causa potest delinquētem cōdēnare, ut sit
in tali loco, ciuitate, vel domo. tex. est in. fi. ff. de
interdict. & rele. cuius uerba sunt, pōt p̄ses
quendam dānare ne domo sua procedat. & ibi
cōmu. docto. item etiam potest cōdēnare q̄
non accedat vel transeat per talē locū, vel uiam
ita probat tex. in. l. mortis uer. sunt autem. ff. de
p̄enis & tenet Bar. in. l. q̄ iussit. ff. de iure iur. &
ibi moderni

Aliquando & Secundū iudex imponit p̄
nam exilij ad tēpus, dicēdo, condemno titium
in p̄na exilij ad tēpus nullo determinato tem
pore. & tunc intelligitur exulatus per tēpus de
cem annorū, text. est singularis & vnicus in .u
re in. l. sine p̄finito. ff. de p̄enis. cuius uerba
sunt, sine p̄finito tēpore in metallum dato im
peritia dātis decennij tempora p̄finita viden
tur, & ad hoc reputat singularē & forte nō ali
bi. Bar. vbi & notat & cōmendat ceteri docto
res & illum tex. ad hoc reputat singularē, &
vnicū Bal. in. c. ex literis de cōsti. pe. co. & ibi Fe
li. 6. co. n. 9. Idē Bal. i. l. C. de postulādo. r. co. in
medio. Aliquādo & tertio iudex imponit p̄
nā exilij simpliciter, nulla facta mētionē tēporis
dicēdo cōdemno titiū delinquētem in p̄na ex
ilij, & tunc intelligitur exulatus in perpetuum.
text. est qui sic debet intelligi in. l. seruus. C. de
p̄enis & ibi ad hoc notat & cōmendat Petrus
Cinus. Bar. Albe. Bal. Ange. Salice. & cōmu. do
cto. cōfirmatur quia iudex vel officialis positus
ad beneplacitū. in dubio censetur p̄petuus. tex.
est bene notaudus. l. iuris. imperitos. ff. de excu
sus. tuto. facit etiam text. in. l. nisi finita. ff. de
tute. & ratio. distra. tex. in. l. sufficit. ff. de condi.
indebi. & facit doctrina. Barto. & communis in
l. de pupillo. §. si q̄s ipsi pratori ff. noui. operis
nuntia. 3. colū. & quæstione. vnum tamen est q̄
in omnibus p̄dīctis casibus, talis p̄na exilij
debet intelligi intraterminum & locum iu
risdictionis ipsius iudicis, qui sententiam pro
tulit: non uero in alio. quod tamen non intelli
ge & declara de loco & iurisdictione penitus
extranea, in qua reus delinquens nullum ha
beat domicilium: secus tamen est, si ea haberet
domi-

Tempus in
carcerationis
non cōputa
tur in tem
pore exilij.

3
p̄na exilij
perpetui.

p̄na exilij
ad tempus.

domiciliū. vt si iudex domicilij & habitationis condemnauit eum in pœna exilij: quia poterit dicere & declarare, vt condemnat eum in pœna exilij à loco originis. item etiam iudex loci vbi cōmissum est delictum poterit cōdemnare in pœna exilij à loco & iurisdictione, vbi delictū est cōmissum, & à loco originis, & à loco habitationis. tex. est valde notabilis & quotidianus in. l. relegatorū. §. intercede cū. §. se. ff. de interdētis & relegatis & ibi notat Bar. & cō. do.

4 Iem adde q̄ durante tempore exili non potest iudex concedere licentiam redeundi: sed solus princeps. tex. est in. l. relegati. ff. de pœnis in fi. cuius verba sunt, & nemo potest comeatum, remeātūve dare, nisi imperator ex aliqua causa & ad hoc notat & commendat ibi Barto. Albe. & commu. docto. Idem Bar. in. l. cētēsimis §. fi. in. fi. ff. de verbo. obli. & ibi Iaso. fi. col. confirmatur: quia iudex postquam semel iudicauit functus est officio suo. text. in. l. iudex posteaquam. ff. de re iudicata. tex. in. l. cum quare batur eodem tit. tex. in. l. Paulus la. i. eo. ti. tex. in. l. diui fratres ff. de pœnis. tex. in. l. 2. C. de senten. ex peri. reli. vnde ex post facto non poterit sententiam tollere, mutare, nec in aliquo alterare. Item etiam confirmatur per text. singu. in. l. l. §. si quis vltro. ff. de quæstio. vbi habetur, q̄ si iudex condēnauit aliquem ad mortem, & post sententiam cōstet & appareat de innocentia eius, non potest ipse absoluere, nec reuocare sententiam: sed requirendus est princeps, & ad hoc notat & commendat ibi Bar. & commu. doct. & dicit singu. Sali. in. l. & si seuerior. C. ex qui cau. infra irro. pe. col. sed hodie in nostro re gno ipse iudex potest absoluere, & sententiam propriā reuocare. ita pbat lex. 4. titu. 30. 7. par.

5 Aliquando & Quarto iudex imponit pœnā exilij ad bene placitum voluntatē suam, dicendo condēno titium in pœnam exilij, donec voluero vel donec fuerit voluntas mea. talis sententia & condemnatio bene valet. Sed dubium pulchrum & necessariū est, an mortuo Iudice vel ab officio remoto, videatur reuocatum exilium, & videtur q̄ non: imò q̄ in perpetuū duret & remaneat titius relegatus, argu. text. in. l. centesimis. §. fi. ff. de verbo. obli. vbi habetur, q̄ in contractibus si actus, vel dispositio cōfertur in voluntatē alicuius contrahētis per mortem, videtur nolle. & sic contradicere, & sic sententia videtur recipere istam significationē propter sensum verborum, vel aliter & secūdo videtur dicendum q̄ talis pœna exilij sit ipso iure reuocata, & finita. primò quia quando voluntas ponitur ad durationem & perseverantiam

alicuius actus, semper illa volūtas cessat & finitur morte, text. est in. l. 4. ff. locati, vbi si quis locauit, vel in precarium concessit alteri domum, vel rē, quoad vel donec voluerit, statim q̄ moritur censetur nolle & reuocare contractum, & ad hoc notat & commendat ibi Bar. Pau. Fulgo. & commu. docto. tex. in. l. mandatum. C. mandati. tex. in. l. fin. ff. de solu. ergo in nostro casu & q̄ eatenus durabit pœna exilij, quatenus durat voluntas iudicis. sed illa cessat per mortem. ergo &c. Tertiò pro hac parte facit text. in. l. 3. ff. de iudi. solui. vbi habetur q̄ fideiussor qui promisit soluere quod iudicatum fuerit p̄ certum iudicem, non tenetur soluere quod iudicatum sit ab alio imò q̄ magis est hoc procedit etiam si iudicatum fuerit per iudicem appellationis. text. est in. l. cum apud. ff. eod. titu. iudica solui, quem ibi ad hoc reputat singu. Bart. Pau. & commu. docto. facit tex. in. l. fi. ff. qui sine manu. ad liber. perue. vbi si quis vendit ancillam pacto appposito vt emptor manumittat, quando velit dicitur velle per mortē. si vero dicatur, vt manumittat quam primum possit modicū tempus spectatur si vero simpliciter dicitur q̄ manu mittat tunc tenetur infra duos menses manumittere & idem disponit. l. 45. tit. 55. par. Quintò facit text. in. l. idem pomponius scribit si frumentum. ff. rei ven. vbi probatur q̄ declanimi est personalissima & non transit ad hæredes. & ibi notat. glos. ordi. & commu. docto. tex. in. l. inter stipulantē. §. si stichum. ff. de verbo. obli. & in expressio istam senten. & conclu. tenet originaliter Petrus in. dict. l. centesimis. §. fi. & ibi Bar. pe. col. & q̄ Ange. Imola. Pau. Ias. & commu. moderni Cynus. in. l. fi. C. de cōtra. emptio. fi. col. & q̄ & ibi Albe. Bald. Sali. & alij docto. Sed his non obstantibus ego teneo tertiam contrariam sententiam imò, q̄ tali casu exilium non sit perpetuum per mortem iudicis, nec sit reuocatum nec finitum: sed duret exilium eo modo quo antea & facultas & voluntas reuocandi, transeat ad successorem in officio. Primò quia censetur idem tribunal & iudicium. quod non spirat per mortem alicuius iudicis: sed transit ad alium. & primus iudex, qui posuit pœnam exilij ad bene placitū, & voluntatem suam non est vsus ponere. ad suam propriam, tanquam priuatam personam: sed tanquam publicam iudicis, qui secundum qualita

Argum. 3.

Argum. 4.

Argum. 5.

Contra pro dictas opinioniones.

Ratiō.

14

com

commu. opi. text. in. l. meminisse. ff. de officio
procō. & lega. tex. i. l. qd' princi. ff. de lega. 2. tex.
in. c. quoniam cū Abbas. materia de officio, de-
legati. tex. i. l. Annuā. §. à titia. ff. de annuis lega-
tis. confirmatur ratione: quia in dubio semper
actus vel dispositio debet intelligi secundū qua-
litate personæ proferentis, & non alias, vt in. l.
plenū. §. æquitij. ff. de vsu & habitatione. & ibi
glo. or. & commo. doct. Secundo principaliter
pro hac mea senten. & opinione facit tex. nota-
bilis in proposito in ca. si super gratia de offi-
cio delegati in. 6. vbi disponitur qd licet regulari-
ter actus commissus iudici delegato, cesset & fini-
atur per mortē delegantis: tamen si ille actus
est accessorius & executiuus ad ipsam causam
principalem agitatam coram primo iudice de-
legatē, non finitur nec extinguitur eius morte.
confirmatur adhuc ratione quia licet morte
mandantis expiret mandatum: tamen quando
committitur & mandatur executio accessoria
alicuius actus principalis, non expirat nec fini-
tur morte. tex. est singularis & vnicus in. l. fun-
di venditor. §. si. ff. de adqui. posse. quem ibi ad
hoc notat & commendat Bar. & commu. doct.
& reputat singularem & fortē non alibi Pau.
de Cast. nec obstant fundamenta cōtraria pro
communi opinione adducta: quia procedunt
& habent locum, quando actus vel dispositio
ponitur in animo & voluntate alicuius priua-
tæ personæ. nō verò aliās, vt in nostro casu. nec
obstat etiam tex. in. l. 3. ff. iudicatum solui: quia
loquitur in actu obligatiuo, ex parte perso-
næ priuatæ proferentis quæ expressē & specia-
liter se ietulit ad certam sententiam à certo
iudice proferendam, & non fuit animus nec vo-
luntas eius aliter obligandi, vnde necessario ad
aliud non extenditur obligatio. secus verò in
nostro casu & questione vbi actus fuit gestus à
iudice tanquam à publica persona. & habuit
respectum ad delictum, & eius qualitatem & in
dubio eius virtus & effectus debet transire ad
successorem in officio per fundamenta mea. &
certē ista est vera. & iuridica opinio: & esset tenē-
da legendo, iudicando, & consulendo

Caput 9. de captura Reorum.

S V M M A R I V M.

A ntequam Reus capiatur An
requiratur quod cōstet ve-
re & realiter delictum esse
commissum.

- 2 In casibus in quibus debeant confiscari bo-
na an debeat fieri per iudicem descriptio
bonorum delinquentis.
- 3 An & quando possit quis capere delinquen-
tem propria auctoritate.
- 4 In alieno territorio non potest iudex capere
delinquentem.
- 5 Si iudex sequatur delinquentem à suo
territorio in aliud. An possit ibi iudex de-
linquentem personaliter capere.
- 6 In casibus in quibus iudex vel officialis po-
test capere delinquentem licite eum po-
test occidere vel vulnerare si se cum telo
defendat.
- 7 Durante lite post publicatas attestaciones
si constat de innocentia rei an possit ante
sententiam diffinitiuam a vinculis rela-
xari.
- 8 An reus captus pro delicto possit sub fide-
ssoribus relaxari.
- 9 Si reus promittit sub certa pœna se presen-
tare infra certum tempus. An transacto
illo termino incidat in pœnam si non sit
presentatus.
- 10 Iniuste captus & detentus an possit sem-
per appellare etiam post decem dies.
- 11 Si reus captus effugit à carcere an videat-
ur confiteri delictum.
- 12 Si vxor maritū suū captū à carcere extra-
xit an aliqua pœna puniatur.

Ista pœna cuiuslibet de-
licti, oportet videre ordi-
ne & vtilitate qualiter
perueniatur ad capturā
ipsius delinquentis.

In quo articulo resolu-
tiuē dico qd quando iu-
dex vult procedere contra aliquem ex officio
suo vel ad petitionem partis per viam accusa-
tionis, in primis oportet, qd cōstet delictū illud
de quo intendit querere, verē & realiter esse cō-
missum & istud est capitale fundamentum to-
tius iudicij & ideo est bona practica & consiliū
qd quando homicidiū, furtū, vel aliud simile de-
lictum dicatur, & denūciatur esse commissum,
iudex psonaliter vadat vel mittat officialē suū
cum

Propositiō

officiū
iudicis

Inquisitio
p iudicem.

cum tabellione publico ad videndum & verificandum hominem esse mortuum, vel furtum commissum: vel si tantum est offensus, vel vulneratus, inquirat & reddatur certus quæ vulnera habeat & in qua parte corporis & faciat redigi in actis. text. est capitalis & expressus in l. 1. §. itē illud. ff. ad Syllanianū. cuius verba sunt, Item illud sciendū est, nisi constet aliquem esse occisum, non haberi de familia quæstionem. liquere igitur debet scelere interemptum, vt fenatus consulto locus sit. & ad hoc notat & commēdat ibi Bar. Alb. Bal. Ang. Rom. Cuma. Ioa. igneus & idē probat tex. i. l. necessario §. 1. eo. ti. tex. in. l. inde nerati. §. ff. ad legē Aquil. tex. in l. 1. §. si quis vltro. ff. de quæstio. tex. in. l. diuustrianus. ff. de mili. testa. text. in. l. si is. §. si tu titiū ff. de furtis. tex. in. l. si quis legatum versi. cæterum. ff. ad legem Corne. de fal. tex. in. l. eius qui delatorem. versi. nec enim. ff. de iure fisci tex. in l. 1. C. vbi causæ fiscales text. in. 3. C. de assessoribus. & vtrobiq; commu. docto. confirmatur, quia quando lex statutū, vel dispositio se fundat in aliquo subiecto, vel qualitate, prius & ante omnia, debet de illo constare tex. est in. l. 4. ff. de fideico. liber. tex. in. l. 1. §. prægnantē. ff. de ventre in posse. mitter. tex. in. l. 1. §. hæc verba. ff. ne vis fiat ei tex. in. l. 4. §. cōdemnatum. ff. de re. iu. text. in. l. is qui hæres. §. si quis dubitet ff. de acqui. hære. tex. in. l. qui hæreditatem. eo. tit. tex. in. l. hæres institutus. eo. tit. tex. in. l. quidam. ff. de iure codi. text. in. l. si curialis. C. de epif. & cle. tex. in. l. non ignorat. C. qui accusa. non po. confirmatur etiam ex doctrina Barto. & communi. in. l. in illa stipulatione si calendis ff. de verbo. obli. iuncto tex. vbi. dicit q̄ ille, qui fundat se in aliqua negatiua, agēdo vel excipiēdo, debet eam probare. & in expresso licet non ita bene fundent istam senten. & conclu. tenet Bar. in. fi. ff. de quæstio. 1. col. num. 2. Bald. in. l. si quando. C. vnde vi. 1. co. num. 2. Pau. & alij docto. in. l. quotiens. §. si quis nomen. ff. de hære. insti. Bal. in. cap. at si clerici de iudi. 2. col. num. 8. Ange. de Arc. in tract. male. in parte fama publica præcedente versi. duodecimo. tu iudex sis bene cautus. Gandinus qui valde commendat in eodem tractatu in rubrica de præsump. & in di. 3. colū. paris de puteo in tractatu sin dicatus in parte. cōfessio. 2. colu. num. 3. Hippolitus de Marfil. in. l. 1. ff. de quæstio. 2. colū. num. 3. idem Hippolitus in sua practica. fo. 2. 2. co. idem Hippolitus in consiliis suis consili. 8. & cōsil. 12. & consil. 14. & consil. 40. Postquam verò constiterit delictum esse cōmissum, & verificatum sit per iudicem, vt supra proxime dictum est, iudex re-

Summaria
informatio

cipiet summariam informationem per depositionem testium, & diligentem inquisitionem & ille qui reperiat culpabilis, statim personæ liter capiat, & incarceretur, secundum qualitatem personæ, & delicti. & in tali summaria in formatione nō debet pars hoc est delinquens citari. propter timorem fugæ: quia alias nūquā sequeretur captura, nec possent delicta puniri ita probat tex. in. l. nullus. C. de exhibē. reis tex. in. l. 1. & per totum. C. de custo. reo. tex. in. l. 1. & per totum. ff. eo. tex. in. l. 1. & per totum ti. 29. 7. par. & in expresso ita tenet & declarat Salicetus in. dict. l. nullus. C. de exhibendis reis. 2. col. 5. no. idem Sali. in. absentem. C. de accusa. 3. col. num. 9. Ange. de Arc. in tracta. male. in parte iudex commisit. 2. col. ver. sed cauti. iudices. Hip. de Marfil. in sua practica. §. constante. 1. col. idem Hippolitus in. l. 1. ff. de quæstio. 1. col. num. 1.

Item adde q̄ in casibus in quibus venit imponenda pœna confiscationis, debet per iudicem fieri descriptio bonorum ipsius delinquentis, per modum inventarij, coram tabellione, ne bona pereant vel occultentur in damnafisci, & si iudici videatur deponet ea penēs aliquem tertium, q̄ habeat custodiam & curam eorum. & ita quodidie fit & practicitur. & in terminis ita probat text. in. l. si. ff. de requi. reis. & ibi notat Bar. & communiter doctores antiqui tex. in. l. 1. C. eo. tit. & ibi notat & declarat Sali. 2. col. nu. 5. tex. in. l. si quis intra. C. de bonis prof. & ibi notat & commendat Bald. Sali. & alij. doctores in. l. 1. §. pe. ff. de ventre in posse. mitter. tex. in. l. 1. C. de bonis vacan. lib. 10. & ibi docto. tenet etiam & declarat Bar. in. l. post contractum ff. de dona. si. col. Platea in. l. defensionis facultas. C. de iure fisci. lib. 10.

Item adde q̄ nemo debet capere delinquentem propria autoritate, nisi iudex vel alius de mandato eius, vt hodie facit executor, & officialis publicus ad hoc & similia deputatus. tex. est in. l. si. C. de exhibēdis reis. cuius verba sūt, nemi nem in iudicio exhibendum esse precipimus, nisi de cuius exhibitione iudex pronunciauit. & ibi ad hoc notat & commendat glo. ord. Odofre. pe. Cynus Iacob. Bar. Albe. Bald. Ang. Sali. & commu. docto. quod intellige, quando est priuata persona: secus verò si sit officialis publicus: quia ille talis capere delinquētem, etiam sine mandato, si reperiat eum infraganti delicto argumēto text. in auten. de defenso. ciui. §. audiens colla. 3. vbi habetur q̄ iudex inferior, qui non habet iurisdictionem cōtra personam delinquentis, potest eum personaliter capere & suo iudici presentare. tex. in. l. si quid. ff. de offi. procon.

Inuentarij
bonorum
delinquentis.

per modum
inventarij
lib. 9. perim
§. in. 13

Nemo debet capere aliquē delinquentē
| autoritate
propria

procon. & lega. imò q̄ magis est, iudex secularis vel officialis eius potest capere clericum re-
pertum in fragranti delicto, & suo iudici præ-
sentare, per prædicta iura & in expresso ita te-
net Barto. in l. si quis in seruitute. ff. de furtis. 2.
colū. & ibi Ange. de Peru. & alij docto. Bald. in
auten. si qua per calūniam. C. de epil. & cleri. 2.
col. num. 4. idem Bald. in ca. 1. §. si quis verò el. 1.
de pace iura. firmā. 2. col. num. 6. in vñibus feu
dorum. Abbas in. c. cum non ab homine. de iudi.
4. col. num. 15. & ibi communiter doct. idem
Abbas in. cap. vt famē de senten. excommu. &
ibi commu. docto. Anca. & alij docto. in. cap. 2.
de foro compe. Ange. de Are. in tracta. male. in
parte fama publica præcedente. 2. 4. colū. versic.
nonò nota. Iaso in. l. 2. ff. de iuris omni. iudi. 5.
colum. num. 16. & ibi alij moderni. imò etiam
quod magis est. patres offensa vel ille cuius in
terest, poterit capere delinquentem, in fra-
granti delicto, & ducere ad iudicem argu. text.
in. l. capite quinto. ff. de adulte. text. in. l. inter-
dum la. 2. §. qui furem. ff. de furtis. per qua iura
ita tenet Bal. in. di. l. fi. C. de exhiben. reis. co. 1.
nu. 1. imò adhuc quod magis est, quilibet priua-
tus de populo potest capere delinquentē, & iu-
dici præsentare si reperiat eum in fragranti de-
licto. ita Bal. in. d. c. 1. §. si quis verò el. 1. de pace.
iura firmā. 2. col. num. 6. idem Bal. per tex. ibi
in. l. nectimorem. ff. quod metus causa. & ante
eum idem tenet Bar. in. l. cum. eo. ff. ad legē Iu-
lia. pecu. 1. co. in fine. dicebat tamen Floria. in. l.
3. ff. ad l. aqu. hoc procedere & esse verū in de-
licto publico non tamen in priuato: quia cum
non sit licita nec permiffa accusatio cuiuslibet de
populo à fortiori non erit licita captura perso-
na: sed nihilominus teneo primā opinonē tan-
quam veram & æquā. quia in punitione delicti
etiā priuati vertitur fauor publicus, & iudex
ex officio posset punire etiā non existente par-
te, vt suo loco dixi. Itē adde q̄ in aliquibus casu-
bus & delictis specialibus: potest quilibet priua-
tus capere delinquentem, etiam ex interuallo.
licet non recipiat eum in fragranti delicto, quos
Asus & delicta enumerat glo. ordinaria & magis-
tra. in. di. l. fi. C. de exhiben. reis & ibi com-
mu. docto. & enumerat lex. 2. tit. 29. 7. parti. de-
bet tamen iudici præsentare infra viginti hor-
as: aliàs comitti crimen priuati carceris. ita
probat tex. in. l. capite quinto. ff. de adulte. & ibi
notat commendat glo. ordi. Bar. & commu. do-
cto. probat etiam text. in. l. 1. C. de prava carce.
& ibi etiam notat & commendat glo. ordi. &
commu. docto.

4 Itē adde q̄ iudex vel eius officialis. vel alius

de mandato eius non potest capere delinquentem existētem in alieno territorio, imò si de facto sit captus ante omnia relaxandus est, & debet poni in pristinum statum, quasi spoliatus naturali libertate, argu. tex. in. l. si. ff. de iuris. omni iudi. & ibi expresse tenet & notat Bald. in. lect. fi. co. & alij docto. tex. in. l. quis sit fugitiuus. §. inē Celi^o scribit. ff. de ædil. edic. & ibi no. Bal. Sali. & alij do. facit etiam bonus tex. in. l. à diu pio. §. sentētia romæ. ff. de re iudi. vbi habetur q̄ iudex vnus loci non pōt facere realem executionē in bonis condēnati fitis in alieno territorio, nisi per literas requisitorias. ergo à fortiori non poterit facere capturā personæ. probat etiā ex in. auten. vt nulli iudicem. §. si verò quis comprehensorum colla. 9. vbi disponitur q̄ si quis deliquit in vno territorio, & se contulit in aliud debet iudex delicti petere remissionem eius per literas requisitorias, text. in. c. ex parte de verbo signi. & in expresso ita tenet magistraliter Barto. in questionibus suis. q. 6. incipienti lapsus.

Pulchrum tamen dubium est, si iudex vel of-
ficialis in sequatur delinquentem à suo territo-
rio in aliud, an possit tunc ibi personaliter cape-
re, & videtur q̄ sic. argu. tex. in. l. quod ait lex.
§. quod ait. ff. de adulte. vbi probatur, q̄ quādo
finis habet necessariam causam cum principio,
attenditur principium, & non finis & ad hoc
summe notat & commendat ibi Bart. & com-
mu. docto. tex. in. l. qui cum maior. §. 1. ff. de bo-
nis liber. tex. in. l. dāni infecti. §. sabini sentētia
ff. de damno infecto cum similibus & isto fun-
damento & consideratione istam sentē. & con-
clu. tenet Ange. de Peru. in. l. grachus. C. de adul-
te. 1. colū. nu. 4. Romanus in. l. 1. §. occisorum. ff.
ad Sylla. pe. col. nu. 18. sed his non obstantibus
contrariam senten. & conclu. tenet Bald. in. l. te-
cuti. §. Aristo. ff. si serui vendi. & ibi Ange. Flo.
& commu. docto. Ange. de Are. in tracta. male.
in parte fama publica præcedente. 6. q. principi-
pali loa. Tierrus in tractatu de fuga, 2. co. nu. 10.
§. volu. & ista opinio est verior, & tenenda per
fundamēta & rationes eorū, & ita practicatur.

Item adde q̄ in casibus, in quibus iudex vel officialis pōt capere delinquentem, potest etiam eum occidere vel vulnerare, si telo se defendat, vel fuga, vel alio modo se subtrahat, argu. text. valde no. in. l. si seruus. C. de his qui ad eccle. confu. vbi habetur, q̄ si seruus alicuius confugiat ad ecclesiam, pōt inde extrahi per dominū & si de facto resistat & se defendat potest licite occidi. & ibi ad hoc notat & commendat Barto. Albe. Faber. Salic. & commu. docto. Bald. in. ff.

C. de

Iudex non potest capere delinquentem in alterius territorio.

*iste dicitur
quod si
quis delinquit
in territorio
alius ubi
f*

*Dubium t
istud dicitur
ad eum*

*Ad illud
in cap. p
capitulum
reputat.*

Iudex quē potest capere eum & potest occidere si se defendat.

Parsoffensa potest capere delinquentem.

*aperius in cap. p
C. de his qui
a quolibet capi.*

C. de exhiben. reis Idem Bald. in. l. nec timorem ff. quod metus causa. l. lect. Jacob. & alij docto. Antiqui in. l. 2. C. de his. qui latrones vel aliis criminibus reos occultaerunt. Floria. in. l. 3. ff. ad legē Aquiliam. Ange. de Arc. in tractatu maleficiorum in parte fama publica præcedente. 18. co. verfi. verum quia præcedētibus iudiciis. vbi reputat singulare Hyppolitus de Marfiliis in. l. 1. ff. ad legem Cor. de Sicca. 8. col. num. 78.

Item adde q̄ carcer et vincula debent adhiberi secundum qualitatem delicti, & personæ. text. in. l. 1. C. de custo. reo. text. in. l. fi. C. de accus. ibi habita tamen dignitatis æstimatione. & in hoc maximam curam & diligentiam debet habere iudex & custos carceris: quia non ita debet custodire nobilem: sicut plebeium: nō ita senem, sicut iuuenem: non ita de die, sicut de nocte: quia carcer non ad pœnam: sed ad custodiam est inuentus. & sic qualitas eius totaliter residet in iudicis arbitrio. text. est formalis & expressus in. l. aut damnum. §. solent. ff. de pœnis. ibi carcer enim ad continendos homines non ad puniendos haberi debet. & ibi commu. doct. text. notabilis. & expressus in. l. 1. verfi. interea. C. de custo. reo. cui⁹ pulchra verba sunt, interea verò reo exhibitō, non ferreas manicas & inhærentes ossibus mitti oportet: sed prolixiores catenas, si criminis qualitas postulauerit, vt excruciatio defit, & p̄maneat sub fida custodia. nec verò sedis intimæ tenebras pati debet inclusus, sed vsurpata luce vegetari idest subleuari. & vbi nox geminauerit, custodiam inuestibulis carcerum; & salubribus locis recipiatur. Et idem probat lex. 4. & 6. ti. 29. 7. par. item etiam bonus iudex & custos carceris curam debet habere incarcerationum, vt habeant omnia necessaria & non deficient sibi alimenta. nec subtrahenda esse eis audientia, vt cum nullo loquatur. ita probat text. nō. qui non ponderatur. nec à doctōribus allegatur in dict. l. 1. C. de custo. reo. in verfi. illud. ibi aut subtrahētōs audientia longatabe consumere. & in expresso ita tenet Hosti. in summa de accusa. §. reo exhibitō. l. colū. ver. Masculi. Bonifacius in tractatu male. in. tit. de carceribus priuatis. l. col. verfi. & nota quod est contra seueros iudices, qui contrarium faciunt: verum tamen est q̄ si qualitas delicti, & personæ hoc exposceret, iudex posset p̄ruenda veritate, hoc facere & ita practicatur per iudices peritos & expertos: quia à lege habet arbitrium inquirendi de delicto, & subtilem indagationem adhibere, argu. text. in. l. congruit ff. de offi. præ. text. in. l. de minore. §. tormenta. ff. de quæstio. ibi. & cognitionis subtilis

diligentia affert. Item adde, q̄ si durante lite post publicationem testium, constat de innocentia rei incarcerati, potest licitè à vinculis vel carcere relaxari ante sententiam diffinitiuam. ita probat tex. singularis in. l. nullus. C. de exhiben. reis in fine ibi donec repererit cognitio celebrata discrimen. & ibi notat & commendat Bald. 2. col. nu. 2. Sali. fi. col. in. fi. & illum. tex ad hoc reputat singu. Bal. in. l. sed & si is. ff. de in ius vocando. l. lect. & quæstione. post Iaco. quē allegat idem. Bald. in. l. si quis post accusationem. ff. de testa. Alexan. in addit. ad Barto. in. l. 1. ff. de Custo. reo. 2. col. paris de puteo in tractatu syndicatus in parte. licet dicatur. 2. col. Hyppolitus de Mar. in sua practica. §. quoniam nu. 49. idem Hyppolitus in. §. attingam. 2. co. num. 16. glo. ord. in. l. 4. for. ll. & illum. text. ad hoc reputat singu. & vnicum Roma. singulari. 490. & idem disponit. l. 13. tit. 2. lib. 3. ord. confirmatur, quia paria sunt, q̄ in aliqua causa sit lata sententia vel conclusum in ea, vel q̄ sit facta publicatio. text. est bene notandus in. l. qui penē. ver. disus. ff. de manumissionibus. & ibi ad hoc notat & commendat benedictus de Punblino. & alij doctores. text. in. l. si rem quam. verfi. fi. ff. de euictio. & ibi docto. text. in. l. quanuis. indubitati. C. de adulte. & ibi notat Bal. & alij docto. & tradit Iaso. in. l. naturaliter. §. nihil cōmune. ff. de acqui. posse. nu. 109. & 110. Item adde q̄ postquam delinquentes sunt incarcerati, debet custos vel commentariensis in quolibet mense copiam delinquentium, nomina eorum, ætatem, & varietatem delictorum iudici offerre, vt iudex possit curam, & notitiam eorum habere, & melius & citius causas eorum diffinire, & de terminare, text. est in. l. fi. C. de custo. reo. & ibi glo. ord. & commu. doct. & idem disponit lex. 8. ti. 29. 7. par. sed hodie in nostro regno. tam in curia regali quā in canceleria regia, quā etiam in omnibus ciuitatibus & locis huius regni cōmuniter fit audiētia publica cum ipsis incarcerationis, certis diebus in qualibet hedomada, vt melius & breuius eausæ eorum diffiniantur. & ita fit in hac ciuitate Salmanticensi. in qua fit tribus diebus vt expertus fui, & assiste bā tanquam aduocatur pauperum.

Item adde q̄ est pulchrum & quotidianum dubium in materia, an reus captus pro delicto possit sub fideiussoribus relaxari. In quo articulo breuiter & resolutiue dico, q̄ si ex tali delicto, pro quo est captus, veniat imponēda tantum pœna pecuniaria, & non corporalis licitè & iuste pōt sub fideiussorib. relaxari. text. est in. l. 1. ff. de custo. reo. & ibi Bart. & commu. docto

Ante sententiam diffinitiuam quare reus relaxari possit.

Carceres & vincula quare debent adhiberi.

officiū custodis carceratorum.

rem an possit sub fideiussoribus relaxari.

cto: text. in. l. 3. & .4. eo. tit. text. in. l. si quis pro
 eo. §. fi. ff. de fideiur. text. in. l. si à reo. §. fi. eod. tit.
 text. in. l. eos la. r. §. super. his. C. de appella.
 tex. l. in. minime. eo. ti. & vtroque commu. do
 cto. & idem disponit lex. 10. titu. 29. 7. parti. & in
 tantum hoc est verū, q̄ si iudex hoc casu nolit
 recipere prædictos fideiussores: sed reū in car-
 cere detinere, cōmittit cōtra eū crimen iniuriæ:
 & tenebitur ei in syndicatu actione iniuriarū.
 argu. tex. in. l. si vero pro cōdemnato. §. i. ff. qui
 satisf. cogan. cuius verba sunt, qui pro rei quali-
 tate euidentiſsimè locupletem, vel si dubite-
 tur approbatum fideiussorem iudicio sistendi
 causa non acceperit iniuriarum actio aduersus
 eum esse potest. & ad hoc notat & commendat
 ibi Barto. Ange. Pau. Alexand. & communiter
 docto. si verò venit imponenda pœna corpora-
 lis, non potest nec debet relaxari sub fideiussō-
 ribus. text. est formalis & expressus in. dict. l. 3.
 ff. de custo. reo. ibi nisi tam graue scelus ipsum
 commississe constet, vt nec fideiussoribus nec
 militibus committi debeat, & ibi communi. do
 cto. & idem disponit lex. 10. tit. 29. 7. parti. Con-
 firmatur quia, & si velit non potest se obligare
 fideiussor ad penam corporalem, qua tenebat-
 ur, ipse reus principalis, cum nemo sit domi-
 nus membrorum suorum, vt in. l. liber homo.
 ff. ad. l. a. qui. si verò de facto iudex relaxauit eū
 sub fideiussoribus, in casibus in quibus venit
 imponenda pœna corporalis: tūc si certā penam
 pecuniarā promisit fideiussor, illam tenetur
 soluere si vero nullā certam pœnam promisit,
 tenetur pœna pecuniaria iudicis arbitrio, nisi
 consuetudo tali casu certam pœnam inducat.
 ita probat. tex. in. dict. l. 4. ff. de custo. reo. & ibi
 Barto. & commu. docto. & in effectu istā sen-
 ten. & resolu. ponit Barto. & commu. docto. in
 l. ff. de custo. reo. Cinus. Salice. & communit.
 docto. in. l. pe. C. de custo. reo. Azo. in summa.
 eiusdem tituli in fine. glo. Archi. & communit.
 docto. in. cap. cum homo. 23. q. 5. Abbas. Anca.
 & alij docto. in rubri. de fideiur. Felinus in. ca. fi.
 de accusa. Ange. in trac. male. in parte fama pu-
 blica præcedēte. 10. q. idē Ange. in parte pro qui-
 bus Antonius fideiussit. Gadinus in eodē tra-
 ctatu fol. 20. 2. col. Hypolitus in sua practica in
 pte. attingā. 1. & 2. co. Bonifacius in trac. male.
 in. tit. carceribus. 2. col. ver. si. item nota. Pau. gri-
 lan. in tractatu de relaxatione carceratorum. in
 rub. de fideiussoribus reorum. Rodericus Sua-
 rez. in. ll. fori. fo. 109.

Dubiū tamē est circa prædicta an in casibus
 in quibus reus captus pōt sub fideiussoribus
 relaxari, si ipsemet reus, qui est dides. promisit

sub certa pœna se præsentare infra certū termi-
 num, vel si nō sit diues fideiussor promisit pro
 eo, an trāfacto illo termino, incidat in pœnam,
 si nō sit præsentatus? & breuiter videtur dicen-
 dum, q̄ non: nisi infra terminū fuerit ille qui se
 obligauit monitus, vel requisitus ab ipso iudi-
 ce, vel parte. cui fuit facta promissio: vt præsen-
 tetur & adimpleat pmissa. ita probat. text. no.
 in. l. fi. C. vt intra certū tempus criminalis quæ-
 stio terminetur. vbi habetur, q̄ causa crimina-
 lis coram iudice tractata debet finiri & termi-
 nari infra duos annos, alias iudex incidit in pœ-
 nam, de qua ibi & tamē dicit. ibi text. q̄ hoc de-
 bet intelligi ita demū si petatur à parte. ex quo
 tex. fumitur talis regula, & conclusio generica,
 q̄ quādo iudici imponitur pœna, si aliquid nō
 fecerit infra certum terminum, debet intelligi
 fuerit monitus, & requisitus à parte. & ibi na-
 tant & commendant cōmu. dd. similis text. est
 in. l. properandum. §. fin. autem vtraq; C. de iudi.
 tex. in autem. hoc amplius. C. de fideiur. tex. in.
 debitoribus. ff. de re iudi. tex. capitalis & genera-
 lis. in. l. 4. §. hoc. autem. iudiciū. ff. de dāno infe-
 cto. Et in expresso, licet ista iura nō alleget, istā
 sentē. & cōclu. tenet Anto. de Bu. i. c. pe. de iudi.
 2. co. nu. n. & ibi Abbas Panor. penul. co. nu. 19.
 Idē Abbas in. c. finē litibus de dolo & cōtuma-
 cia. pe. col. nu. 34. Pau. de Cast. in rubri. C. quo.
 & quādo. iu. Alex. in. l. properandum. 2. co. nu.
 8. C. de iudi. Felinus in. ca. fin. autē de rescriptis.
 3. co. nu. 4. Platea. in. l. pe. C. de annonis. & tribu-
 tis lib. 10. 1. col. nu. 4. Hypolitus de Mar. in sua
 practica causarū criminalium. §. nunc vidēdum
 2. co. ver. qui mino. Pau. de Cast. in cōsiliis suis
 cōclusio. 166. ff. in. l. vniuersa. C. de precibus
 imperatori offerendis. 2. col. num. 6. Hypolitus
 de Mar. in rub. ff. de fideiur. 28. col. nu. 144. Ripa
 in. l. 4. §. hoc autem iudicium. ff. de damno in-
 fecto. 2. col. nu. 10. Cōfirmatur etiam ex illa sin-
 gulari doctrina Innocen. in. ca. extirpandæ. de
 præbendis. 1. col. in medio vbi dicit, q̄ in dispo-
 sitione negatiua ad hoc, vt quis incidat in pœnā
 requiritur monitio iudicis, & ibi sequitur & cōmen-
 dat Hosti. pe. co. Ioa. An. fi. co. Card. 3. co. Anto.
 fi. co. Abb. fi. co. Imo. 5. co. dicēs Ancha. 2. col. q̄
 illa theoricā & doctrina alibi melius nō inueni-
 tur & cōmu. alij doctores Archi. i. c. 2. 5. q. 1. Bal.
 Imola & moderni in. l. si mora. ff. solu. ma. Ale.
 in. l. ita. stipulatus. ff. de verbo. obli. 4. co. nu. 13.
 additionator. Ange. de Male. in parte. quas si
 nō soluerit. 5. co. ver. sed aduerte Felinus in. c. 2.
 de magistris. 1. co. nu. 4. nec huic sententiæ & cō-
 clusioni obstat illa: glossa singularis in iure iun-
 cto text. in. l. 1. C. de his quibus vt indignis. vbi

I tenet

Fideiussor
 non potest o-
 bligari ad
 penam cor-
 poralem.

Dubiū.

tenet q̄ si hæres non vindicauerit mortē defun-
cti infra tēpus. infra quod facere potuit. priua-
tur hæreditate. ex qua glo. colligitur notabilis
theorica & doctrina, q̄ in factis & delictis nega-
gatiuis, ad incurrendam pœnam sufficit, q̄ la-
batur tantum tempus infra quod commodè
actus potuit expediri. & ad hoc illam glo. sum-
me notat & cōmendat ibi Bar. 2. col. nu. 4. Pau.
de Cast. 2. col. nu. 6. Sali. 2. col. nu. 9. Alex. 2. col.
nu. 7. Iaso. 3. col. num. 7. Iaco de San. Geor. 2. co.
nu. 12. Bart. in. l. in cognitione. ff. ad Sylla. & ibi
Roma. & alij docto. Alexan. in. l. ita stipulatus,
de verbo. obli. 3. col. nu. 12. Felinus in. c. 2. de ma-
gistris. 2. col. quia respondeo sequentibus mo-
dis. Primò q̄ illa. gl. debet intelligi in pœna quæ
venit applicanda fisco, cuius fauore cōmittitur
mora re ipsa, ab eo, qui nō impleuit factū infra
tēpus, in quo cōmodè potuit implere arg. tex.
in. l. in minorū. C. inq̄bus causis restitutio in in-
tegrū non est necessaria. iuncta lege respublica.
C. ex quibus causis maiores & iūcta. gl. or. & cō-
mu. opi. in. §. ex maleficiis. in. l. de actio. ver. itē
mixta in verbo iudiciū. & ita respondet Sali. in
dict. l. 1. C. de his qui. vt indig. vel aliter & Secun-
dò respōdeo q̄ illa glo. & eius doctrina & cōclu-
sio procedat & habeat locū quando ex officio
incūbit alicui facere: quia tunc tenetur ad pœ-
nam eo ipso q̄ trāsiuit tātum tēpus infra quod
commodè potuit facere, & non fecit. ita Pau. de
Cast. in. d. l. 1. C. de his qui. vt indig. vel aliter &
Tertiò respōdeo q̄ illa. gl. & eius doctrina procedat
& intelligatur, quādo actus requirit cele-
ritatem, vt in vindicāda morte defuncti: quia de-
bet fieri infra tēpus, in quo hæres cōmodè pos-
set, alias incidit in pœnam. ita Romanus in. l. in
cognitione. ff. ad Sylla. vel aliter & Quartò res-
pōdeo, q̄ illa. gl. & eius cōclusio cōcordet cum
opinionē Innocē. intelligatur, secundum eam, vt
vtrōq̄; casu requiratur monitio, & post eam re-
quiratur, q̄ transeat tātum tēpus, infra quod cō-
modè actus fieri potuit. ita Alex. in. l. ita stipu-
latus. ff. de verbo. obli. 4. col. Feli. in. c. 2. de magi-
stris. 2. col. in fine. Sed certè neutra solutio mihi
placet nec concludit. vnde aliter & Quintò mō
illa glo. & eius conclusio. potest intelligi, vt pro-
cedat & habeat locū in amissione & priuatione
alicuius lucri delati. quod nō consequitur hæ-
res, nisi prius vindicauerit mortē defuncti infra
tēpus, infra quod cōmodè posset. Doctrina. ve-
ro Innocē. & cōmunis procedat & intelligatur
in pœna exigēda ab eo, qui nō fecerit: & ex suo
patrimonio soluēda, q̄ casu ad eā incurrēda re-
quiritur monitio. Sed nec ista solu. concludit,
nec satisfacit: quia aperte est contra text. in au-

ten. de hære. & falc. §. si quis autē non implens
colla. 1. & in. d. autē. hoc amplius. C. de fideico.
vnde finaliter & 6. pōt. dici, q̄. gl. & cōmu. opi.
in. d. l. 1. pcedat & habeat locū q̄n ex tali negli-
gentia & omisione cōmittit quis delictū, vt in
casu ibi proposito: quādo hæres non vindica-
uit mortē defuncti: secus verò alias, quādo nul-
lum resultaret delictū: quia tunc requiritur mo-
nitio, & hoc est de mente Bar. in. dict. l. in cog-
nitione. ff. ad Sylla. Sed his non obstantibus in
quæstione & articulo, ego teneo contrariā sen-
tentiam: imò q̄ si reus captus vel fideiusor pro
eo promisit præsentare infra certum terminum
sub certa pœna, transacto illo termino, statim
incidit in pœnam, si non sit præsentatus, sine
aliqua monitione: quia cum illa promissio &
obligatio habeat diem & pœnam, merito inci-
dit in moram, & pœnam per lapsum eius, ar-
gumento tex. cui non potest responderi in. l. ma-
gnam. C. de contra. & commi. stipu. tex. in cap.
cum in cunctis. §. cum vero de electione tex. in
cap. 2. de conce. præben. text. in. cap. licet canon.
de electione lib. 6. text. in. l. 2. C. de sponsali. &
vtrōq̄; docto. probat etiam tex. magis in spe-
cie in. c. potuit de locato & conducto. vbi pro-
batur, q̄ emphiteota, qui non soluit canonē, in
fra biennium, cadit in cōmissum, licet non fue-
rit monitus, nec requisitus. tex. in. l. 2. C. de iu-
re emphi. nec obstat tex. in. dict. l. si. C. vt intra
certum tempus crimi. quæst. termi. iuncta com-
muni opinione: quia loquitur & procedit in
obligatione inducta à lege contra iudicem, vel
officialem, vt sententiam proferat, vel aliquem
actum faciat infra certum tempus ad vtilitatem
partis: quia debet intelligi instante & petente
parte. Secus verò est in eo, qui proprio cō-
tractu & cōuentione astrict⁹, & obligat⁹ est. se vel
aliū infra certū terminum præsentare, vel quid
aliud facere: quia statim lapso termino, tenetur
& incidit in pœnam sine alia monitione, vel in-
terpellatione, Secundò nō obstat illa singu. do-
ctrina & conclusio Innocē. communiter recep-
ta in. c. extirpanda de præbendis. quia duplici-
ter respondeo. Primò modo quod ista pro-
missio de præsentando, de qua loquitur quæ-
stio nostra, non consistit in facto negatiuo: sed
in affirmatiuo, quo casu non militat, nec loqui-
tur illa doctrina Innocē. & ita ipse dicit &
declarat ibi. vel aliter & Secundò respon. quòd
illa doctrina & conclusio Innocē. loquitur, &
procedit, quando dispositio negatiua non ha-
bet diem nec certum & determinatum tem-
pus: secus verò si haberet vt in quæstione no-
stra: quia tunc per lapsum eius promissor
incidit

Solutio. 6.

Contra pre-
cedētē con-
clusionem.

Solutio. 1.

Solutio. 2.

Solutio. 3.

Solutio. 4.

Solutio. 5.

Sp. sanimus Cor. de fidem. incidit

incidit in pœnam, vt iuribus supra per me alle-
gatis. & ita etiã expresse dicit & declarat Inno-
cen. in. dict. c. extirpãdæ de præben. 1. col. post
medium: dubiũ tamen est circa predicta, si reus
captus sit relaxatus sub fideiussoribus, q̄ pro-
miserũt illũ infra certum terminũ præsentare,
vel quãdo per iudicẽ peteretur, & postea talis
reus de nouo fuit captus & incarceratus p̄ iudi-
cem, qui aufugit de carcere, & modo iudex pe-
tit à fideiussoribus vt illum præsentet, vel soluãt
pœnam promissam an teneantur? in quo arti-
culo breuitet & resolutione dico, & teneo, q̄ si
talis reus postea fuit captus ex eademmet cau-
sa, ex qua tenebantur fideiussores præsentare
eo ipso remanent liberati quia debitor excu-
satur, quando ab alio est facta solutio, argu-
text. in. l. soluendo. ff. de nego gest. cuius verba
sunt, soluendo quis pro alio, licet inuito & ig-
norante, liberat eum. text. in. l. solutionem. ff.
de solu. tex. in. §. 1. in. fi. qui. mo. to. obli. text. in.
l. cum seruum pecuniam. ff. de verbo. obli. si ve-
rò talis reus postea fuit captus ex alia diuersa
causa, vt quia aliud delictum cõmisit, & aufu-
git à carcere, tunc fideiussores non remanent li-
berati: quia non est facta solutio debiti. consi-
lium tamen est, quòd hoc casu compareant di-
cti fideiussores coram iudice, & petant, & re-
quirant, quòd habeant illum pro præsentato
quia nolunt amplius teneri ex sua promissio-
ne: quia tunc statim remanent liberati, licet
postea aufugiat: quia illa protestatio & præ-
sentatio verbalis debet sibi prodesse, cum alia
actualis & realis non possit fieri. quod est no-
tabile & quotidianum in practica. & in expref-
so istam sentẽ. & conclusio. tenet Iohan. Andr.
in addit. ad specula. in. tit. de accusatone. §. se-
quitur. 4. colum. versicu. item queritur. Ange.
de Perusi. in. l. 2. §. qui exhibendi. ff. de custo.
reo. 2. colum. num. 5. Barba. in. rubri. de fideiuf-
so. 1. colum. num. 4. Hypoli. de Marfi. in. rubri.
ff. de fideiuf. 27. colum. num. 142. glos. ordi. vbi
dicit habuisse de facto in. l. 4. titu. 3. libr. 2. foro
legum in verbo. opor. fiador.

10 Item adde q̄ in iustẽ detẽtus & incarceratus
potest semper appellare, etiam post decẽ dies à
tempore mãdati, de capiẽdo vel à tempore ca-
pturẽ: quia grauamẽ est cõtinuũ, & successiuũ.
ita singulariter tenet Bal. in. l. 2. C. de epis. audi.
3. col. 2. q̄ idem Bal. in. l. 1. in. fine. C. sentẽ. rescin.
non po. Pau. de Cast. in. l. eum qui. §. in popu-
lilibus. ff. de iure iu. fi. col. & ibi Alexan. fi. col.
Iaso. pe. col. Idem Iaso. in. l. prator ait. §. fi. ff. de
ope. no. nun. 3. col. num. 9. Abbas & alij docto.
in. c. ex. parte. el. 1. de appella. doct. etiam in. ca.

dilectus el. 2. de rescrip. Ange. de Arc. in. tract.
male. in. parte. qui iudex. dictum Gaium deti-
nere & carcerari iussit. 3. colu. versi. quãro ali-
quis captus est. Hypoli. de Marfi. in. sua pra-
ctica. §. attingam. 3. col. versic. vltorius scias &
menti habeas &c.

Item adde q̄ si reus captus fugiat à carcere,
videtur confiteri delictum & punitur eadem
pœna, ac si vere & realiter probaretur deli-
ctum. text. est singula. in. l. pe. ff. de custo. reo.
& ibi glo. or. in. verbo. puniendi. Barto. Albe.
Ange. & communiter docto. Faber. in. l. ad co-
mentariensem. C. eo. tit. & ibi Salice. & alij do-
cto. specu. in. tit. de præsump. §. species versic.
violentia. Albe. & docto. antiqui, in. l. succurri-
tur. ff. ex qui cau. ma. Ange. de Arc. in. tracta-
male. in. parte fama. publica præcedente. 31. co.
versi. tertio quid. &c. Bonifacius in. eodem tra-
ctatu. in. ti. de carceribus. 2. col. versi. item not.
Iaso. in. l. admonendi. ff. de iure iuran. 2. lectura
num. 141. & ante eum ibi Bald. 5. col. num. 5. Ro-
ma. 12. co. nu. 70. idẽ Roma. in. l. lege Cornelia,
ff. ad Sylla. 2. col. Feli. in. c. nullus de præsump.
2. col. num. 3. Pau. Grillan. in. tract. de relaxatio-
ne incarceratorum. in. rub. de Fuga incarcerati.
1. q. 2. colum. nume. 7. & 3. colum. versicu.
sequitur Ioha. Tierrus in. tractatu de Fuga. 2.
col. ver. 3. & c. 8. volumine & idem expresse di-
sponit lex. 13. tit. 29. 7. par. Quod primò exten-
de, vt procedat & habeat locum etiam si fuga
& effractura carceris nõ habeat consumatum
effectum. ita probat text. in. d. l. pe. ff. de custo.
reo. & ibi expresse tene Albe. & Ange. de Pe-
ru. Secundò extende vltra doctores vt proce-
dat etiam si talis reus fugiens sit innocens &
velit probare contrarium: nam licet alias fictẽ
confessus possit innocentiam suam probare.
vt in. l. fi. §. fi. ff. de bonis eorum qui ante sen-
ten. mor. sibi consci. & tenet Bald. in. l. ita de-
mum. C. de procura. fin. colum. & ibi alij do-
ctores. tamen hoc casu talis reus fugiens non
potest probare contrarium: sed dato quòd sit
innocens, debet puniri eadem pœna delicti.
ita probat text. in. dict. l. pe. ibi & quanuis in-
nocentes ex eo crimine inueniantur. & idem
probat prædicta lex partitã. Sed certẽ iste vi-
detur dubius & rigosus intellectus: quia in cri-
minalibus semper iura requirunt liquidam ve-
ram & certam probationem, luce clariorem,
vt imponatur pœna corporalis, vt in. l. absen-
tem cum ratione. ff. de penis & in. l. singuli. C.
de accusa. cum simi. item etiam quia imo & si
quis verẽ, & realiter esset confessus delictum
posset probare contrarium, & sic innocentiam

11
Fugiens à
carcere vi-
detur con-
fiteri deli-
ctum.

Amplia. 1.

Amplia. 2.

Summa
Huton

Tomi. III. Caput. X.

suã: & constãdo de ea non posset puniri. text. est formalis & expressus in. l. 1. §. si quis vltro. ff. de quæstio. text. in. l. 2. C. de custo. reo. item etiã quia si hoc esset verum, frustra esset inuentus titulus de effractoribus, qui punit reos fugientes à carcere. item etiam quia text. in. dict. l. pe. dicit & præcipit, quòd talis reus fugiens grauius deinceps custodiatur. ergo si iam esset punitus pro delicto, non esset necesse amplius custodire. vnde potest dici, quòd text. in. dict. l. penul. ff. de custo. reo. intelligatur, quod reus captus puniatur propter suã effractionẽ carceris, licet delictum principale non commiserit: sed innocens reperiatur. & cum pœna effractione non sit à iure determinata, erit arbitraria. & ea imposta deinceps grauius custodietur pro delicto principali, & iste est verus & realis intellectus illius text. & idem probat text. in. l. 1. ff. de effracto. & expilato. & in terminis postea reperi, quòd istum intellectum tenet Ioannes Igneus in. l. 3. §. subuenitur. ff. ad Sylla. num. 70. vnum tamen est, quòd dato quòd communis intellectus sit verus, debet intelligi, quando reus aufugit cum violentia & effratura hostium, vel vinculorum: secus verò si reperiatur ostium apertum & fugiat: quia tunc leuius & mitius punitur. text. est in. dict. l. 1. ff. de effracto. & ibi communiter docto. item adde, quòd si reus captus fugiat à carcere, vel seipsum interfecerit, vel vulnerauerit, semper præsumitur dolo, vel culpa ipsius custodis, vel comentariensis: nisi probet contrarium: quia ratione officij assumpti teneretur ad custodiam. text. est in. l. 1. ff. de custo. reo. ibi ergo si casu, custodia defuncta fuisse dicatur, testatiõibus id probandum est. & ibi ad hoc notat & commendat Albe. Ange. & cõmu. dd. & per illũ text. ita tenet. gl. ordina. in. l. cum ita legatur. §. species in. gloss. 1. delega. 2. & ibi communiter docto. Ange. de Arc. in tracta. Male. in parte fama publica præcedente. 31. colum. versi. secundo quæro. & ibi eius additionator. confirmatur, quia quando quis ratione officij etiam priuati tenetur custodire, vt argentarius, tabellio, pastor, vel similis non excusatur probando mortem, casum, vel amissionem rei: sed tenetur probare, quòd non dolo, vel culpa sua contigit: sed casu fortuito. text. est in. l. si quis ex argentariis. §. prætor ait. ff. de edẽdo ibi. si naufragio, vel ruina, vel incendio, vel alia simili causa rationes perdidisse se probat. & ibi Barto. & communiter docto. text. in. l. si quis fundum. §. imperator. ff. locati, & ibi gloss. ordi. Barto. & communiter docto. tenet etiam gloss.

Pœna effratura carcerum est arbitraria.

ordina. in dict. l. cum ita legatur. §. species. ff. delega. 2. & ibi Barto. Bald. & communiter docto. quo casu talis custos vel commentariensis tenetur eadem pœna, qua tenebatur reus principalis, quia aufugit. text. est in. l. ad comentariensem versic. 1. C. de custo. reo. cuius verba sunt: Nam ipsum volumus huiusmodi pœna consumi, qua obnoxius docebitur fuisse, qui fugit & ibi notat & commendat Petrus, Cinus, Iacob. Barto. Albe. Bald. Ange. Salice. & communiter docto. Nec obstat, si dicas quòd quando quis non commisit delictum dolo: sed tantum culpa, vel quando ex præsumptionibus quis punitur, & non ex vera & liquida probatione, non tenetur nec punitur quis pœna ordinaria delicti: sed mitiori extraordinaria, argumento text. cum materia in. ca. afferte. de præsum. cum simi. & dixi plenè & magistraliter suo loco: quia in presente tenetur talis custos ratione officij suscepti secundum docto. in. dict. l. ad comentariensem

Custos carcerum tenentur eadem pœna qua reus fugiens.

v. l. 12. l. 12. th.

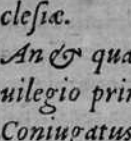
Quæ omnia videntur limitanda præterquã si vxor, quæ nimis amat maritum, mutatis vestibus, industria, & caliditate maxima maritum suum incarceratum pro graui delicto, exemit, & extrahit à carcere. imponendo ei suas vestes muliebres, & sumendo sibi proprias vestes mariti, & remanendo in carcere loco mariti: nam attẽta obedientia quæ debetur marito, & attento intenso & maximo amore videtur excusanda, saltem à pœna ordinaria, argumento text. in liber homo. la. secunda. ff. ad. l. Aquil. & in. l. si is qui puteum. §. si tutoris. ff. quòd vi aut clam. vbi habetur, quod seruus vel filius excusatur à delicto in leuioribus, licet nõ in atrocioribus, propter reuerentiã & obedientiã debitã patri, vel domino. & istud delictum vel mandatum de mutandis vestibus non censetur de atrocioribus, nec reperitur in iure cautum. confirmatur etiam autoritate diuina, Genesis tertio. sub viri potestate eris. & ipse dominabitur tibi. & in terminis ita tenet Floria. in. dict. l. liber homo. paris de pu. in tract. syni. in parte. an si plures. fin. colum. Pala. Rub. quem vide in sua repetitione. C. per vestras. de dona. in ter virum. & vxorem. fol. 303. col. cum se.]

12 Limita.

Caput. X. Quando reus gaudeat immunitate ecclesiæ & preuilegio primæ tonsuræ.

S V M M A R I V M.

Item

- 1 Vando reus gaudeat immunitate ecclesie.
- 2 Casus in quibus delinquens non gaudet immunitate ecclesie.
- 3 *An & quando delinquens gaudeat privilegio primæ tonsuræ.*
- 4 *Coniugatus an gaudeat isto privilegio primæ tonsuræ.*
- 5 *Si reus delinquens tempore commissi delicti non erat clericus primæ tonsuræ & postea recepit primam tonsuram an iudex laicus possit cognoscere de eius delicto an ecclesiasticus.*
- 6 *Si aliquis fecit delictum cum clerico an laicus gaudeat privilegio clerici vt iudex ecclesiasticus cognoscat de delicto laici.*
- 7 *Clericus primæ tonsuræ si declinauerit iurisdictionem iudicis secularis an perdat officia regalia.*

Tem etiam vtiliter & necessariò quæro, an & quâdo reus delinquens gaudeat immunitate ecclesie, vt ab ea non possit extrahi, & an & quando gaudeat privilegio primæ tonsuræ, vt per iudicem

secularem non possit capi, & si de facto capiatur debeat ad iudicem ecclesiasticum remitti.

Et in primo articulo resolutiue dico, q̄ regulariter omnis reus delinquens gaudet immunitate ecclesie, vt ad eam confugiens post delictum non possit ab ea extrahi. text. est in l. præfenti. C. de his qui ad ecclesias confugiunt. text. in c. sicut antiquus. 17. q. 4. text. in c. de raptoribus. 36. q. 1. text. capitalis in ca. inter alia de immu. eccle. & idē disponit. l. 2. ti. ii. l. parti. adeo q̄ nō pōt per iudicē secularē inhiberi, ne sibi dentur alimenta & omnia necessaria. text. in dic. l. præfenti ibi. vt ei aliquid aut victualium rerum vel vestis negetur, aut requies. & idē disponit prædicta lex partitæ. quod extende, vt procedat etiam si fugiat ad clericum portantem per viam corpus dñi nostri Iesu Christi, quia etiã gaudet immunitate ecclesie licet iure expressum nō inueniat. Primò quia est lōge dignius, quam ecclesia materialis. Secūdò quia ecclesia

Confugiens ad clericum portantem corpus dñi

habet hoc priuilegiū propter ipsum Christū. & cōfirmari pōt autoritate euāgelica Mathæi capite nono. vbi mulier quæ patiebatur fluxū sanguinis tāgens simbriā dñi nostrifuit salua & his cōsiderationibus ita determinat Hosti. Abbas, & cōmu. dd. in. c. sanē. de celebratione missarū. Idem Hosti. in summa de immunitate ecclesiarum. 7. col. nu. 12. Imola: in clemen. 1. de poeni. & remi. 2. colū. nu. 10. summa angelica in parte immunitas. §. 28. loa. Tierrus. in tractatu. fuge. 1. col. nu. 8. in octauo volumine tractatuū. Iohānes Faber in. §. fi. insti. de his qui sunt sui vel alie. in. 2. col. Quod tamē limita & intel-

lige. præterquam in casibus sequentibus. Primus est, quando talis reus delinquēs sit publicus latro: quia ille nō gaudet immunitate ecclesie. text. est in. dict. c. sicut antiquus. 17. q. 4. text. in. d. c. inter alia. ibi. & hoc verū est nisi publicus latro fuerit. & idē disponit l. 4. ti. ii. l. parti. aduertendum, tamen q̄ publicus latro dicitur ille qui in itinere publico. vel mari cōmisit furtum, argu. text. in. l. capitalium. §. graffatores & §. famosos. ff. de poenis. quo casu aggrauatur pēna: quia vt plurimum tale furtum nō perpetratur sine homicidio, vt in dictis iuribus: vnde hoc casu ppter grauitatē criminis, non gaudet immunitate ecclesie. ex quo deducitur & infertur, q̄ si fur vel latro cōmisit simplex furtū in alio loco, gaudebit immunitate ecclesie. & ita tenet Innocē. & commu. dd. in. d. c. inter alia. & probat text. in. c. de raptoribus. 36. q. 1. vbi raptor mulieris gaudet immunitate ecclesie quod est grauius delictum, quā rapere rem particularem bonorū alterius: quod tamē intelligo præterquā si cōmisit tria vel plura furta, quia tunc possēt extrahi. de ecclesia: quia per talem consuetudinem efficitur famosus. argu. tex. in. d. §. famosos & in autē. sed nouo iure. iuncta. glo. ord. & commu. opi. C. de seruis fugi. secundus casus est quando talis reus delinquēs sit nocturnus depopulator agrorum, qui segetes, vel messes deuaſtat text. est in. dic. ca. inter alia. & ibi commu. opi. docto. & idem disponit prædicta lex. 4. tit. ii. l. parti. cuius ratio potest esse: quia tale delictum tendit in graue damnum totius reipublicæ confumēdo & deuaſtando fructus terræ. ex quibus alimenta percipiuntur. vnde propter grauitatem delicti hoc statutum est. Tertius casus est quādo talis reus commisit delictum in ecclesia: quia tunc non gaudet immunitate eius. text. est in auten. vt liceat matri & auia. §. quia verò ita colla. 8. cuius ratio est: quia non est æquum nec iustum præuilegium, vel beneficium recipere ab

Publicus latro nō gaudet immunitate ecclesie.

Item, de populator agrorū.

Item qui cōmisit crimē in ecclesia.

ecclesia, vel persona quam offendit. cuius verba sunt, non enim debent huiusmodi personae in venerabili loco munimen habere, quem ipsi per scelus proprium despexerunt. & ibi notat & commendat Ange. & alij docto. text. in. cap. si. de immu. ecclesia. & ibi commu. do. & idem disponit praedicta lex. 4. tit. ii. i. parti. confirmatur etiam ex text. cum ratione in. l. auxilium. §. in delictis. ff. de mino. cuius verba sunt, & non sit aetatis excusatio aduersus praeccepta legum, ei qui dum leges inuocat, contra eas committit. Et adde qd hoc casu iudex secularis est iudex competens de tali delicto: non vero ecclesiasticus, vt probat praedicta iura & in expresso ita tenet Bar. in. l. si cui. §. si. ff. de accusa. i. col. nu. 3. Sali. in autem. item nulla comuni nitas. C. de epif. & cle. i. col. n. 4. Bal. in. l. si quis in hoc. genus eo. ti. 2. co. nu. 2. Abbas qui bene declarat in. d. c. inter alia de immu. eccle. pe. co. nu. 29. & ibi. comu. dd. idem Abbas in. c. si. eo. tit. Ange. de Male. in parte in scalis sancti Petronij & ibi eius additionatur.

Quarto limita & intellige, quando talis reus ex proposito & sua libertate fugit ad ecclesiam: secus tamen est si per iudicem vel eius officialem ducatur ad carcerem, vel ad furcam per ecclesiam vel locum sacrum: quia per hoc non gaudet immunitate ecclesiae: quia ille transitus non est in consideratione cum reus delinquens ibi non fuerit in plena libertate sua: sed detentus & oppressus a iudice, argumento text. nota in. l. si quis post hanc. C. de aedifi. priua. vbi habetur quod illud quod non potest tolli, nec extrahi de aliquo certo loco, potest aliunde portari, licet transeat per illum locum prohibitum, & ad hoc notat & commendat ibi glo. ordi. Iaco. de Areti. Cinus. Albe. Bald. Ange. Salice. & commu. docto. Barto. in l. caetera. §. sed & si quis in fin. ff. de lega. i. & ibi moderni & in expresso in nostra quaestione & materia ita tenet Archi. in. c. sicut antiquus 17. q. 4. Hypolitus de Marfi. in. l. vnica. C. de rapu virgi. 2. col. nu. 15. Pala. Ru. vbi reputat singulare & quotidianum in sua repeti. C. p. vestras fol. 22. i. co. Quinto limita preterquam si quis commisit homicidium vel delictum proditorie vel aleuose: quia tunc non gaudet immunitate ecclesiae ita probat tex. in. c. i. de homicidio. cuius verba sunt, si quis per industriam occiderit proximum suum, & per insidias ab altari meo auelles eum, vt moriatur. & ibi tenet glo. ordi. Abbas antiquus Innocen. Hosti. cardi. Anto. Ana. & Felinus. Innocen. in. c. inter. alia de immuni. eccle. i. co. in. fi. Faber. in. §. item lex Cor

nelia de sicariis insti. de publi. iudi. & ibi Platea. 2. col. Guido Pape in decisionibus suis decisionem. n. i. vbi dicit qd in questione de facto ita fuit consultum & decifum per omnes auditores parlamenti. & ita etiam fuit iudicatum & decifum in caeceleria de Valladolid. ab auditoribus regalibus contra quosdam ciues Zamorenses, qui proditorie & aleuose quendam de curione occiderunt. & sic bene nota qd tantum ille qui casu & impetu homicidium vel delictum fecit: gaudet immunitate ecclesiae: non vero ille qui fecisset proditorie, insidiosae vel aleuose. Sed aduertendum qd contraria opi. videtur verior: imo qd indistincte talis homicida vel delinquens gaudeat immunitate ecclesiae etiam si proditorie vel aleuose fecerit. Primo qd a tex. in. d. ca. inter alia expresse & genericè disponit qd omnis delinquens gaudeat immunitate ecclesiae: etiam si graua delicta perpetraverit. Secundo quia ille. tex. specialiter excipit duos tantum casus, si sit publicus latro, vel depopulator agrorum ergo in aliis remanet firma regula in contrarium. Tertio facit tex. in. c. si. eod. tit. de immu. ecclesiae vbi alter casus excipitur. & probat aperte qd ille nec alter casus non comprehendebatur in. d. ca. inter alia: & in terminis licet non ita bene fundet ita tenet Abbas Pano. in. d. c. i. de homicidio. i. co. nu. 1. & ibi Ioa. And. & Anca. & ad text. in. d. c. i. de homicidio. potest responderi. qd loquitur in clericohomicida, qui per hoc euellitur ab altari p depositionem ordinis, & beneficii vel aliter & 2. qd loquatur in laico & in clerico, vt pro tali crimine euellatur ab altari. l. ab ecclesia p excommunicationem, secundum praedictos doctores. Et certe in puncto iuris ista secunda opi. videtur verior: sed cum alia opinio contraria sit communis, non esset recedendum ab ea in iudicando & consulendo: maxime qd continet aequitatem, vnum tamen est pro declaratione praedictorum qd in casibus in quibus talis reus delinquens non gaudet immunitate ecclesiae, non debet ab ea extrahi per iudicem laicum: sed per iudicem ecclesiasticum, qui postea debet tradere ipsi iudici laico ita probat tex. in. auten. si quis ei. C. de adulte & ibi tenet Sali. 2. col. 6. net. & Augustinus in addit. ad Ange. de male. in parte in scalis sancti Petronij Ioanes Tierrus in tractatu de Fuga. 2. co. nu. 9. in secundo vero articulo, an & quando reus delinques gaudeat privilegio primae tonsurae vt per iudicem secularem non possit capi, nec puniri & si de facto capiatur debeat remitti ad iudicem ecclesiasticum. breuiter & resolutiue dico, quod talis reus delinquens gaudet beneficio clericali, vt non possit

Item homicida proditor aleuose.

Argu. 1.

Argu. 2.

Argu. 3.

2

90

Privilegium prima tonsurae?

possit conueniri coram iudice laico: sed coram iudice ecclesiastico, adeo q̄ nō possit huic preuilegio renunciare: quia introductum est in fauorem totius ordinis clericalis: tex. est capitalis & expressus in. c. cum non ab homine de iudi. tex. in. ca. p. si deligenti de froo compet. text. in. ca. continua & in. c. placuit & in. c. clericū nullus & in. c. inuolata. ii. q. i. & quasi per totam illam causam & quæstionem. tex. in. c. cum clericis & in. auten. statuimus. C. de epif. & cle. tex. in. autē. de sancti. episcopis. §. si quis cōtra colla. 9. text. in. auten. vt clerici apud proprios episco pos primum conueniantur per totam colla. 6. cum similibus & vtrouque communiter doctores.

4 Quod procedit etiam si sit cōiugatus: dum tamen cū vnica & virgine: nō vero cum vidua, vel corrupta. & tonsuram & habitum decem deferat tex. est in. c. vnico de clericis coniugatis lib. 6. adeo q̄ non sufficit, quod vir talem crederet & reputabat, quando cum ea contraxit, si vere sit corrupta secundum cōmunem opinionem, ibi. & tenet. gl. or. & ibi docto. in. ca. nemo 32. dist. vnde quando talis reus est captus à iudice laico, vera & communis practica est, q̄ faciat cōparere coram iudice ecclesiastico & petatur inhiberi laicum ante omnia, probando titulū clericale & similiter q̄ contraxit cum vnica & virgine, & non corrupta: vel saltem quæ communiter talis reputabatur & obtinebit, nisi ex aduerso probetur contrarium secundum communiter doctores in di. c. vnico & probat. tex. expressus in. c. si iudex laicus. de sen. excō. lib. 6. Dubiū tamen est si prius ipse deflorauit, & postea cum ea cōtraxit, an gaudeat prauilegio, & dicendum est q̄ sic. & ita tenet gl. or. & commu. docto. in. d. c. vnico. hodie tamen in nostro regno talis reus delinquens cōiugatus vel non. debet portare & deferre habitum clericalem, & tonsuram tempore perpetrati delicti, & ante per quatuor mēses alias non gaudebit tali prauilegio. ita disposuit Alexander papa in bulla super hoc catholicis regibus Hispaniæ concessa, quæ habetur & est incorporata in pragmatica. 21. cum seq. lib. pragmaticarum.

5 Quæro tamen circa prædicta, si reus delinquens tempore commissi delicti non erat clericus primæ tonsuræ: postea vero recepit primam tonsuram, an iudex laicus possit & debeat cognoscere de eius delicto, an verò iudex ecclesiasticus: et resolutiue dico q̄ iudex laicus: quia in delictis, quo ad pœnā imponendam, semper attenditur tempus delicti commissi: non verò tempus sententiæ. tex. est. not. & expressus in. l. i. ff.

de pœnis & ibi notant & cōmendāt do. probat etiam tex. in. l. iniuriarum æstimatio. ff. de iniuriis. vbi habetur, q̄ si quis passus est iniuriā ab alio, & postea vilior vel nobilior factus sit talis offensus, non debet attendi in æstimatione iniuriæ tempus sententiæ sed tempus illatæ iniuriæ, facit etiam tex. in. l. doli. §. fin. ff. de seruo corrupto text. in. in. l. si quis de curia versic. fin. C. ad. l. Corne. de falsis. vbi habetur, q̄ licet de curio non possit torqueri: tamen si commisit falsitatem antequam esset de curio, bene potest torqueri, & sic dignitas vel qualitas superueniens in persona delinquentis post delictum commissum, nō excusat à pœna vel tortura. & ibi notāt & cōmendant do. quod reputabile.

Item quæro si reus merè laicus cōmiserit delictū cum alio clerico primæ tonsuræ, vel cuiuslibet ordinis, vel cū alia psona prauilegiata, gaudeat prauilegio clerici socij sui vel alterius psonæ taliter, q̄ vterq; debeat cōueniri corā iudice ecclesiastico. vel iudice psonę prauilegiatæ & videtur q̄ sic. Primò ne cōtinētia causæ diuidatur, & ne sequatur absurdū, si varię vel cōtrariæ sententiæ pferantur. arg. tex. in. l. nulli. C. de iudi. & in. l. i. & 2. ff. de quibus rebus ad eūdem iudicē eatur. Secūdo quia magis dignū semper debet retrahere ad se minus dignū. tex. est in. c. quod in dubiis versi. fi. de conse. eccle. vel alta. tex. in. c. sacris de sepulturis tex. in. c. nō æstimate mus. 13. q. 2. tex. in. c. per tuas de arbitris. text. in. l. quæ religiosi. ff. de rei ven. text. in. l. si alieni ff. de solu. tex. in. eū qui ædes. ff. de vsuca. text. in. l. si. cōmunem. ff. quemad. serui. ami. & facit glo. no. & or. in. c. si. §. fi. de iure patro. li. 6. & doctrina Barto. & communis. in. l. præcipimus. §. eodē obseruādo. C. de appella. & faciūt ea quæ latè accumulāt Georgius Natan in. c. quanuis pactum. de pactis in. 6. 53. co. & Iaso in. l. si emancipati. C. de colla. 3. col. num. 5. Tertio facit text. bene ponderatus in. l. vtrum. ff. ad. l. pompe. de parri. vbi habetur, q̄ si filius cū extraneo occidit patrē, vterq; tenetur pœna parricidij, quem tex. in suo casu reputat ibi mirabilem & vnicū Albe. Quartò facit. tex. in. l. si. C. de accusa. vbi disponitur, q̄ cōfessio quam facit reus captus de socio criminis, non valet: quia forte dolose & falso hoc assereret veniā delicti sperās, ex persona nominati. ergo apertè vult, q̄ si verè essent socij criminis, & probaretur gauderet vnus prauilegio alterius. Et expresso, licet non ita bene fundet istā sentē. & cōclu. tenet Socinus in. l. cū senatus. ff. de rebus dubiis. fi. co. in. fi. & dicit ita fuisse obtētum in practica in. q. de facto, & esse bene notandum pro liberando amico à pœna

Dignitas superueniens delinquenti non excusat à pœna.

9

Laicus socius delicti cum clerico gaudeat prauilegio clericali.

mortis. tenet etiam Marianus Socinus in. c. 2. de mutuis petitionibus. 15. nu. 30. vbi exaltat & valde commendat & ante eos ita tenet originaliter Antonius de Prato veteri in. l. i. in. fi. ff. quæ senten. sine appella. ref. Thomas de Ferraria in cautelis suis cautela decima. Felinus in. c. i. de præscrip. 4. colū. Hypolitus de Marfiliis consilio. 67. pe. col. nu. 62. Sed his non obstantibus ego teneo contrariū, in eo q̄ laicus delinquens cum clerico, non gaudet præuilegio sui confocij: sed quilibet pōt conueniri & puniri à suo iudice proprio, per sequentia. Primò per text. notabile. in. l. si quis vxori ver. i. ff. de furtis. vbi habetur, quòd si vxor fecerit furtū marito cum alio socio extraneo, ipsa non tenetur pœna furti: sed bene tenetur & punitur socius extraneus. & non iuuatur beneficio, & præuilegio vxoris.

Argum. 1.

Secundò facit text. in. l. si quis perferendum. §. fi. eo. tit. de furtis vbi probatur q̄ si duo vel plures committunt aliquod delictum: & in vno subest qualitas augendi pœnam, & in alio cessat, q̄ in vno debet per iudicem augeri in alio verò non: & ad hoc notat & cōmendat ibi Bar. & commu. alij doct. Tertio probat etiam text. in. l. minoribus. C. de his qui. vt indig. vbi probatur, q̄ si plures accusantur & condēantur per iudicem ordinarium de eodem delicto, & vnus eorū appellauit: & alter non licet suspendatur sententia lata contra appellantem, vel per iudicem superiorem reuocetur. tamen bene potest statim exequi cōtra socium non appellantem & ibi ad hoc notat & commendat Bald. & alij doct.

Argum. 2.

Quartò etiā facit, quia in qualibet persona de pluribus committentibus delictū, reputatur diuersum & distinctū delictū, arg. tex. cum materia i. l. i. C. de cōdi. furti. ergo quilibet possit & debeat corā suo proprio iudice, & sua cōpetenti pœna puniri: nec obstant iura & fundamenta supra in contrariū adducta: quia loquuntur & procedunt in rebus & causis cōnexis & inseparabilibus, q̄d nō est in nōo casu & quæstioe & in terminis istā sentē & cōclu. tenet Anca. in c. cū non ab homine de iudi. 2. co. in fi. & eā ego sequor tanq̄ veriore. deliberatione præcedente. & ita dixi & cōsului iudicibus ordinariis, in quæstionibus occurrētibus de facto. & vidi cōmuniter practicari in isto regno, & apertè probat lex noua. 13. in. ll. filii. Adde tamē pro com-

Argum. 3.

pletamento materię, q̄ hodie in nōo regno clericus primæ tonsuræ qui declinauerit iurisdictionē iudicis secularis, & habuerit recursum ad ecclesiasticū amittit officia regalia, & redditus eorū. ita disponit lex. 8. & 9. tit. i. lib. 3. ordi. cū simi. & earū occasioe semper delinquētes timēt se præ-

Argum. 4.

ferunt corā ecclesiastico. Sed aduertendū pro earū declaratiōe: quia videtur, q̄ nō teneat nec valeat earū dispositio sed prorsus sit nulla: quia tendunt cōtra libertatē ecclesię, & clericorū priuilegia, arg. tex. in. c. quæ in ecclesiariū. de confi. & ibi cōmu. dd. tex. in. c. ecclesia sanctæ Mariæ. co. ti. tex. in autē. cassa & irrita. C. de sacrof. eccle. tex. in. l. 2. ti. 3. lib. i. ord. sed hoc nō obstatē contrariū est tenendū: imò q̄ dispositio prædictarū legū, valeat & teneat: quia iura in contrarium adducta debēt intelligi, q̄n lex vel statutum auferret clericis directè vel indirectè aliquod ius vel priuilegiū inductū à iure cōmuni canonico: secus verò si auferat ius vel priuilegiū, quod habet & sibi proueniūt ab ipsis regibus vel dñis statutibus: quia tūc bene valet & tenet eorū dispositio & hoc casu proprio loquitur & procedunt prædictæ leges regni. & in expresso ita tenet & declarat Pau. de Cast. in. l. si quis curialis. C. de episco. & cleri. i. colū. num. 5. vtile tamen remedium ad illas leges. pro euitanda earum pœna erit, vt ipse reus delinquēs non declinet iurisdictionem iudicis secularis: sed iudex ecclesiasticus ex officio suo petat, & declinet, arg. tex. in ca. si iudex laicus alicuius de sentē. exco. lib. 6. ibi. vel curia ipsa eum tanq̄ suum clericum repetat. item etiam sicut dominus pro seruo, vel pater pro filio: vel abbas pro monacho admittitur pro suo interesse. ita ipse met iudex ecclesiasticus admittitur pro suo clerico subdito. & isto fundamento & consideratione istam sentē. & conclu. tenet expressè Bar. in. l. pe. §. ad crimē. ff. de publi. iudi. 4. col. nu. 9. idē Bar. in. l. 2. C. de accusa. Bal. & alij. do. in. l. ab administratiōe. C. de legatis. Abb. Panor. in. c. si diligētī de foro cōpe. fi. col. & q̄ & ibi alij do.

Clericus primæ tonsuræ quando amittit officia regalia.

Caput. XI. Qualiter formetur accusatio.

S V M M A R I V M.

- 1 *N* accusatiōe an ponatur mensis & annus & nomē imperatoris vel regis.
- 2 *S*i accusator posuit in libello mensem & annum & locum commissi delicti & postea non probat illo mense & anno & loco esse commissum an possit sequi condemnatio.
- 3 *An in causis criminalibus requiratur cōcl.*

An accusator teneatur ponere in libello diem & horam commissi criminis.

An ad instantiam & requisitionem accusati teneatur accusator ponere in libello diem & horam criminis.

Si accusator in libello ponit diem & horam commissi criminis sponte & non compulsus: si non probat illo die & hora esse commissum an sequatur condemnatio.

Si qualitas delicti, q̄ aggrauat poenā non sit posita in libello an sequatur condemnatio.

An pendente iudicio possit accusator ponere qualitatem delicti quae aggrauat poenam quando non fuit in libello posita.

ITEM principaliter queritur qualiter formetur accusatio. In quo articulo breuiter & resolutiue dico, quod postquam reus delinques est captus, requiritur quod proponatur contra eum solennis accusatio in scriptis quae contineat personam accusatoris & accusati nomen Imperatoris, vel regis, annum, mensem, locum commissi delicti, & ipsum delictum, de quo fit accusatio. text. est capitalis & expressus in l. libellorum. ff. de accusa. & ibi notat glo. or. Raine. Bart. Albe. Ange. & commun. docto. tex. in l. pe. C. de accusa. & ibi etiam glo. or. & commun. docto. tex. in cap. fi. §. libellorum. 2. questione. 8. & ibi Archi. & canonistae & idem disponit lex. 14. titu. 1. 7. par. & l. 5. titu. 20. libr. 4. fo. ll. cuius ratio potest esse ut per talem solennitatem designetur grauitas delicti & quodam modo inducatur terror ipsi delinquenti. Item etiam ut resultet clarior probatio & liquidatio delicti commissi ex mente praedictorum iurium & doctorum & in tantum hoc est verum, quod si talis solennitas non seruetur, processus sit ipso iure nullus, & reus debet absolui ab instantia iudicij, & accusator condemnari in expensis seruato iure accusandi, sicut iterum possit solemniter agere. ita probant praedicta iura maximè tex. in dict. l. libellorum. vers. quod si libelli. cuius verba sunt, quod si libelli inscriptionum legitime ordinati non fuerint, rei nomen aboletur & ex integro repetendi reum potestas fiet probat etiam tex. in l. si maritus. la. 2. §. fi. vers. fi. ff. de adulterio. vbi habetur, quod si maritus simul accusat adulterum, & adulteram, cum de iure non possit, non valet nec tenet ac

cusatio, nec processus: sed iterum potest agere, & accusare de nouo. Confirmatur etiam, quia sic est in ciuilibus, in quibus si ex aliqua causa, vel defectu libellus, vel processus sit nullus absoluitur reus ab instantia iudicij: & aetori reseruatur integrum ius, quod ante habebat. tex. est in l. i. ff. si mefor falsum modum dixerit, & ibi gl. or. & tex. in l. habebat. ff. de institoria. tex. in l. Bebius. ff. de patris dota. & tradit magistraliter Bar. in. in. l. i. ff. de edendo. pe. colu. nu. 12. & ibi communiter moderni. idem Bar. in. l. edita actio. C. eo. tit. & ibi etiam doct. imo sententia lata per iudicem super tali libello inepto est ipso iure nulla. gl. est singul. & vnica in. §. i. Insti. de obligationibus. tit. generali in. §. fi. in. §. q̄ ibi ad hoc reputat sing. Ang. fi. col. & ceteri doctores reputat etiam singularem & vnicam Bal. in. l. aetori. C. de rebus creditis. fi. co. Aduertendum tamen, quod hodie in nostro regno non requiritur talis solennitas accusationis in criminalibus pro forma: imò, si omitatur processus valet, & tenet & potest sequi condemnatio licet de consuetudine semper ponatur: quia proceditur tantum attenda veritate: & ea probata ita disponit lex. in tit. i. lib. 3. ordi. quae licet loquatur in ciuilibus: tamen eadem ratio est & militat in criminalibus, & ita seruatur in practica. Confirmatur etiam: quia quando duo vel plures casus, & equiparantur a iure dispositum in vno censetur et dispositum in alio. ita probat tex. iuncta. g. fi. in. l. si quis seruo alieno suaferit. ff. de furtis & seruo corrupto. & ibi notat & commendat Bal. & g. in autem. non obseruato. C. de testa. & ibi gl. etiam & co. opi. in. l. quod vero contra. C. delegibus: quod est verum & procedit etiam in materia correctoria & exorbitati, secundum praedictas gloriosas & doctores. ibi ergo aperte idem dicamus in nostro casu, quod sicut in ciuilibus non attenditur solennitas iuris in procedendo: sed sola veritas: ita et dicamus in criminalibus. Quero tamen iuxta hoc, si accusator posuit in libello mensem, & annum, & locum commissi delicti, prout de iure tenet, & non probauit illo mense, anno, & loco esse commissum: sed alio tempore vel loco, an possit sequi condemnatio: & videtur dicendum quod non. sed quod necessario debeat sequi absolutio: quia hoc casu tempus, & locus sunt de forma, & substantia accusationis, & libelli. ergo & probationis ut dictis iuribus probatur. item et quia diuersitas temporis, vel loci inducit diuersitatem delicti & per consequens non reperitur probatum factum, vel delictum, quod est propositum, & deductum in iudicio, arg. tex. in. l. denunciasse. §. quid tamen. ff. de adulterio. probat etiam tex. in. l. habebat. ff. de institoria. tex. in. l. i. ff. si mefor falsum modum dixerit, & in expresso ita tenet Bald. in. l. i. C. qui accusa. non pot. 13. colu.

Hodie non requiritur solennitas accusationis in criminalibus.

Tempus & locus sunt de forma substantia accusationis.

num. 68. Sali. in. l. pe. C. de accusa. 2. col. num. 9. Vnum tamen est quod in tali libello vel accusatione non requiritur conclusio, vt pars dicat, & concludat in fine libelli quare peto reum delinquentem puniri in tali poena, vel genericè in poena quæ p tali delicto à iure est imposta: nam licet in ciuilibus causis pro forma requiratur conclusio, vt in. l. vt fundus. ff. communi diuidundo & in. l. fi. C. de fideico. liber. & in. l. pōponius. ff. de nego. gef. & in cap. licet heli. de simonia & in clemen. sæpe. de verborum significat. per quæ iura ita tenet Bart. in. l. i. ff. de eden do. 1. col. num. 6. & ibi commun. doct. præcipuè Iaso. 3. colū. idem Bart. in. l. si prius. ff. noui. ope. nun. 8. col. in medio. idem Bart. in. l. i. ff. de exce. 3. col. num. 5. idem Bart. in. l. Aurelius. §. sticho. ff. de libe. lega. Bald. in. l. ædita actio. C. de eden do. 1. lectura. 11. col. num. 33. & ibi commun. doc. idem Bald. in. l. 2. C. de pete. hære. in fine. Inno. in ca. super literis, de rescriptis. 2. col. nu. 3. Abb. & commun. Canonistæ in cap. 1. de libelli oblatione. Ange. in. §. omnium Insti. de actio. pe. co. & ibi Iaso. 18. col. num. 128. & idem disponit lex 40. tit. 2. 3. par. Cōfirmatur quia sicut apud dialecticos argumentum bene formatum consistit in maiori, minori, & cōclusionē: ita apud nos libellus bene & aptè formatus consistit in prædictis solemnitatibus. Item etiam quia conclusio declarat, ampliatur, restringit ipsum libellum & petitionem: & ex ea apparet qualiter præcedētia intelligantur. Item etiam quia quando vnū narratur & ponitur in libello, & aliud petitur in conclusione, potius attenditur quod petitur in conclusione, quam illud quod continetur in libello & facti narratione. secundum prædictos doctores vbi supra. tamen in criminalibus non requiritur aliqua conclusio: sed sufficit simpliciter reum accusare & dicere tale delictum commisisse tali tempore & loco sine eo quod petat per iudicem puniri, quia ipse tenetur eam imponere. cuius ratio est: quia in quolibet delicto lex ipsa concludit iudici ad poenam ordinariā, vel arbitrariam & non habet necesse pars concludere: imò nec iudex tenetur in sententia poenā imponere sed sufficit declarare reum tale delictum commisisse: quia in cōsequentiā succedit poena legalis, quæ à iure est imposta, quando est ordinaria: si verò est arbitraria, tūc requiritur eius expressio & declaratio & in expresso ita probat tex. in. l. 1. vers. nam vt papinianus. ff. ad turpi. cuius verba sunt, nam vt papinianus respondit, facti quidem quæstio in arbitrio iudicantis: poenæ verò persecutio non eius voluntati mandatur: sed legis auctoritati reseruatur,

& ibi notat & commendat Bart. Albe. & commun. docto. antiqui idem Bart. in. l. libellorum ff. de accusa. fin. col. idem Bar. in. l. quid ergo. §. poena grauior. ff. de his qui. notan. infra. 3. colū. num. 8. & ibi Albe. & alij docto. idem Bart. in. l. 2. §. si publico. ff. de adulte. 5. col. 3. q. idem Bart. in. l. si iudex postquā. ff. de re iudi. Pau. de Cast. in. l. & si feuerior ex quibus causis infra. irro. fin. col. Pe. Cinus Bald. Ange. Sali. & commun. dd. in. l. pe. C. de accusa. Cinus in. l. nec exemplum. C. ad. l. Corne. de fal. Abbas in cap. nisi specialis de offi. dele. 2. col. Ancha. in cap. 1. de homicidio. libr. 6. Iaso. in. §. omnium instit. de actio. 19. col. nu. 137. Ange. de male. in parte hæc est quædam inquisitio. 9. & 10. col. vers. quarto principaliter quæro & ibi eius additionator. idē Ang. in parte super quibus omnibus. 1. & 2. co. quod tamen hodie procedit sine aliquo dubio in nostro regno, cum in criminalibus nec ciuilibus requiratur aliqua conclusio: sed tantum attenditur veritate procedatur, vt in. l. 11. titu. 1. lib. 3. ord. Item adde quod licet in tali libello & accusatione criminali de iure requirebatur inscriptio ad poenam talionis, vt est text. expressus in dict. l. libellorum. ff. de accus. tex. in. l. si cui. eo. tit. tex. in. l. si. ff. de priua. delict. text. in. l. si. ff. de furtis. tex. in. l. qui crimen. C. qui accusa. non po. tex. in. l. si. C. de accusa. text. in. 2. vers. 1. C. de exhiben. reistex. in. l. non prius. C. de calumniatoribus: tamen hodie de generaliconsuetudine nõ requiritur, nec seruatur, quia alias timore similitudinis suplicij nemo auderet accusare, & delicta remaneret impunita. ita determinat Bart. in dict. l. si cui. ff. de accusa. 1. colū. num. 2. tenent etiam & determinant commun. docto. in dict. l. libellorum eo. tit. & in. l. si. C. eo. tit. Salic. in. l. qui crimen. 2. colū. C. qui accusa. non po. idem Salice. in. l. non ideo minus. C. de accusa. 1. colū. num. 3. Gandinus in tracta. male. fo. 4. in quæstion. qualiter fiat accusatio. & licet lex nostra, part. 26. titu. 1. 7. part. & lex. 5. titu. 20. lib. 4. fo. 11. dicant, quod talis inscriptio fiat, quando quis accusat tanquam vnus de populo: non vero quando prosequitur suam vel suorum iniuriam: tamen indistincte hodie non seruatur in practica prædicta inscriptio tenta consuetudine: sed libellus & accusatio procedit sine ea. Adde tamē quod calumniosus acusator saltim punietur crimine iniuriarum, secundum prædictos doctores. vbi supra. Dubium tamen necessarium & quotidianum est, an accusator teneatur ponere in libello vel accusatione diem & horam commissi criminis, in quo articulo breuiter & resolutiue dico, quod si factum vel delictum certo die tem-

Hodie in hispania non requiritur in criminalibus neque in ciuilibus conclusio.

Olim acuator se subscribat ad poenā talionis.

Calumniosus accusator poena

4 Accusator an teneatur exprimere in libello diem & horam commissi criminis.

pore

3. In libello accusationis non requiritur conclusio.

pore vel hora est punibile, alio verò non: talis dies tempus vel hora debet poni, & inferi in libello: & non sufficit factum, vel delictum simpliciter probari: sed oportet, quòd specificè p-
betur illo die, tempore, vel hora esse commissum: aliàs non potest sequi condemnatio: quia qualitas illius temporis est fundamentum intentionis agentis. & quando tempus vel locus vel aliqua alia qualitas requiritur à iure pro forma & substantia alicuius actus, vel dispositionis, & quis fundat in eo intentionem suam agendo, vel defendendo necessario & formaliter debet probari. text. est capitalis & expressus in. l. non solum. §. sed vt probari. ff. de operi. noui. nuntiatione. vbi habetur quòd ita demum opus nouum debet demoliri, quando probetur esse factum post denuntiationem, & ad hoc notat & commendat ibi Bartol. Albericus. Paulus. & communiter doctores. ex quo inferunt in practica, quòd si in certa parte anni sit prohibitus pascuis vel in certa parte terræ vel prati, & in alia non: vt quotidie videmus in istis pascuis, q̄ volens accusare & petere poenam debet specificè probare quillo tempore prohibito, vel in parte prohibita fuerunt animalia inclusa ad pascendum vel pascendum. text. in. l. eum actū ff. de nego. ges. text. in. l. i. §. fin. ff. de incen. rui. nau. text. in. l. cum qui. §. prætor ait verfi. publiciana. ff. de publi. tex. in. l. prætor ait. la. 2. §. hæc autem actio. verfi. docereq; ff. vi bono. raptio. text. in. l. pen. §. docere. ff. ne quis eum qui inius voca. est vi. exi. tex. in. l. i. §. habet itaq; ff. si quis testa. libe. esse iussus fue. tex. in. l. 3. §. hoc autem interdicto verfi. itaq; ff. de itinere actuq; priua to text. in. l. i. §. ait prætor. ff. nequid. in flu. pu. tex. in. l. fulcinus. §. cum hoc edictum. ff. qui. ex cau. in po. ea. tex. in. l. 4. ff. de fideico. liber. tex. in. l. matrem. C. de proba. & vtrobiq; commu. docto. tex. iuncta. glo. ordi. & commun. opi. in cle. fin. de rescriptis, vbi habetur, q̄ literæ non extēduntur ad beneficia creata post concessio nem ipsarum: & si dubitetur an sint datæ ante vel post, ei qui agit, & in eis fundat intentionē suam incumbit onus probandi. text. in. c. ab eo de electione in. 6. & ibi commun. doct. & in expresso in materia nostra & quæstione propo sita istam sententiam & conclusio tenet Bar. licet non ita bene fundet in. l. libellorum. ff. de accusa. 3. col. num. 12. & ibi com. doct. Ange. de Arc. in tract. male. in parte de anno præsentis. verfic. tertio quæro, & ibi ei⁹ additionator: imò quod magis est si quis fundat intentionem suam in negatiua qualitate debet eam probare. text. est notabilis in. l. hoc iure. ff. de verborum obliga.

text. in. l. ita stipulatus la magna verficu. quòd si ab initio. eodem titu. text. in. l. si quis confor tium. C. de fabricensibus, libr. ii. per quæ iura istam regulam & doctrinā ponit Bart. in. l. in il la stipulatione si calendis. ff. de verborum obli ga. & ibi commun. moderni Innocen. & Cano nista in capit. super his de accusa. si verò factū, vel delictum omni tempore est punibile, tunc dies & hora commissi criminis non debet poni, nec inferi in libello nec probari: quia per hoc nimis coarctaretur accusator & daretur maxi ma restrictio probationis: & tenderet in graue damnum reipublicæ: quia ex hac causa deficiē te probatione specifica delicta remanerent im punita. text. est in dict. l. libellorū. ff. de accusa. ibi nec autem diem nec horam inuitus cōpre hendet. & ibi glo. ord. Bart. Albe. & communi ter doctores. tenet etiam glo. ordinaria. & com mun. docto. in. l. penultima. C. de accusa. Iusta quod tamen se offert pulchrum & notabile du bium, si ad instantiam & requisitionem ipsius rei accusati teneatur accusare ponere in libello diem, & horam criminis commissi: & videtur quòd sic vt melius possit reus se defendere, pro bādo absentiam vel negatiuam coarctatam, vel aliam legitimam defensionem. argumento tex tus in. l. cum materia. ff. de edendo. vbi habetur quòd actor debet ita edere & proponere actio nem certam & claram in iudicio, vt reus melius possit se defendere textus in. §. editiones eius dem legis vbi probatur, quòd tenetur quis ede re in iudicio diem confecti instrumenti quan do pars aduersa vult & intendit illud redargue re de falso, & ad hoc notat & commendat ibi gloss. ordinaria & communiter. docto. Rursus etiam & generice argumento textus in. l. vbi cunque. ff. de interroga. actio. & in. l. aut qui a liler. §. primo. ff. quod vi aut clam vbi disponi tur quòd vbi cunque æquitas vel aliqua iusta causa mouerit iudicem potest partem interro gare pro eruenda veritate facti, vel delicti. ergo &c. & in expresso his fundamentis & rationi bus istam sententiam & conclusionem. tenet Bart. in. l. is qui reus. ff. de publi. iudi. sexta co lumnā num. decimo. idem Bart. in. l. libellorū. ff. de accusa. 3. columnā. num. 12. & ibi Albe. di cens ita obtinuisse coram magnis & peritissi mis iudicibus. Angelus & communiter docto res idem Bartol. per textus ibi in. l. secunda. §. si quis Ephesi. in fine. ff. de eo quod certo loco & ibi Baldus Angel. & Iaso. Romanus in. l. pan thonius. §. rei per duellionis. ff. de acquirenda. hæreditate. Bald. in. l. prima. C. de re iudicata fi. col. & quæst. idem Bal. in. §. 2. Insti. de publi. iu.

Ange.

Qui fundat
intentionem
suam in ne
gatiua de
bet probare.

Dies & ho
ra terminis
ad instantiam
accusati te
netur inferri
in libello.

Angel. de Are. in tracta. male. in parte de anno præfenti. 1. & 2. colū. & ibi eius additionator, & istam dicit communem opinionem in iure nostro Iaso. in dicta. l. 2. §. si quis Ephefi. ff. de eo quod certo loco Sed his non obstantibus ego teneo contrariam sententiam, imò q̄ accusator etiam monitus & requisitus ab aduersario, nō teneatur ponere diem nec horam commissi criminis in suo libello vel accusatione: nec iudex possit eum ad hoc compellere. Primo per text. formalem & expressum in dict. l. libellorum. ff. de accusa. in quantum dicit ista verba. nec autem diem nec horam inuitus comprehendit.

Item etiam facit vrgens & concludēs ratio: quia si dies & hora exprimeretur, daretur maxima occasio cōmittendi falsitatē probando per testes, q̄ illo die & hora reus accusatus erat absens: ita q̄ non potuerat committere illud delictum, & per consequens delicta remaneret impunita, & fortē ex hac ratione, & non alia, iura noluerunt coartare accusatores in appositione diei, nec horæ & in terminis istam senten. & conclusionem tenet Ioan. de Imola. in l. is qui reus. ff. de publi. iudi. antepe. col. & ante eum Iacob. & alij docto. antiqui, quos refert Albe. in dict. l. libellorum. ff. de accusa. 2. colum. & istam partem & opinionē ego teneo & sequor. Nec placet mihi noua concordia, quam in hoc articulo ponit Salic. in l. pe. C. de accusa. 2. col. num. 6. vbi dicit, q̄ superior opinio. Bar. & communis sit vera & procedat: quando reus accusatus prius declarauit iudici diem & horam, in quo fuit absens, vel aliud simile impedimentū, per quod negatiuam suam fundet, & intentionem accusatoris velit excludere, quē sequitur & commendat Ange. de Are. in tractatu male. in parte de anno præfenti. 2. col. versi. aduertat: quia certe iure aliquo non probatur. Item etiā quæro circa prædicta si accusator posuit in libello vel accusatione diem & horam commissi criminis, & non probauit illo die & hora esse commissum: sed alio tempore, an possit sequi condemnatio: & breuiter & resolutiue dico, q̄ si accusator posuit compulsus ad instantiam alterius partis, tenendo communem opinionem superiorem, tunc non tenetur probare. & bene potest sequi condemnatio, probando tantum annum & mensem commissi delicti: quia non videtur accusator se astringere ad eius probationem, cum compulsus fecit, vt reus possit se defendere, argu. text. in dict. l. libellorum & ita tenet & declarat ibi Bart. 3. colum. num. 12. & ibi communiter doctores. Si verò accusator posuit diem & horam commissi criminis sponte & nō

compulsus à parte, vel iudice & non probauit illo die, & hora esse commissum: sed alio tempore, tunc videtur, q̄ non possit sequi condemnatio: sed absolutio: quia diuersitas temporis arguit, & inducit diuersitatem delicti, & per cōsequens non reperitur probatum factum, nec delictum, quod est deductum & propositum in iudicio, argumento text. in l. denunciafle. §. qd tamen. ff. de adulte. & in l. habebat. ff. de infortoria cum similibus & vtrobiq; glo. or. & comm. docto. & in expresso istam sententiam & conclusionem tenet Bar. in l. denunciafle. §. quid tamen. ff. de adulte. 1. col. num. 1. idem Bart. in l. is qui reus. ff. de publi. iudi. pe. col. num. 9. & ante eum Richar. malun. quem ipse refert Ange. de Peru. in l. libellorum. ff. de accusa. 2. col. num. 4. probat etiam glo. singul. & vnica in l. panthoni. §. rei per duellionis. ff. de acqui. hæc. in g. fin. quam ibi ad hoc notat & commendat Bar. Bald. imola & reputat singul. Paul. & Fran. de Are. fin. col. tenet etiam Bald. in l. 1. C. qui accusa. non po. 13. col. num. 67. idem Bal. in l. 2. C. de proba. idem Bald. in l. habebat. ff. de infortoria & ibi Fulgo. & alij docto. Ange. de Are. in tracta. male. in parte de anno præfenti. 3. col. versi. secundo quæro. Hipolitus de Marfiliis in rubr. ff. de fideiu. 6. fo. nu. 72. Felinus in cap. licet causam de proba. pe. col. Alexan. in conf. suis conf. 159. 1. colum. num. 3. 6. volum. Quod tamen singulariter intellige, quando factum, vel delictum est reiterabile, vt iniuria furtum adulterium, & simile delictum: secus tamen est, quando nō est reiterabile. vt homicidium quod impossibile est pluries cōmitti in eadem persona: quia tūc licet non probetur tempus, vel locus deductus in accusatione, debet sequi condemnatio. ita tenet & declarat Ange. de Peru. in dict. l. denunciafle. §. quid tamen. ff. de adulte. num. 4. Paul. de Cast. in l. cum te. C. de proba. num. 3. Imola. in l. is qui reus. ff. de publi. iudi. antepe. col. Albe. in l. quid ergo. §. pœna grauior. ff. de his q̄ no. infra. 8. versi. quinto casu August. de Arimi. in addit. ad Ange. de male. in parte qui dictus iudex addidit. 5. colū. Cepola. in tracta. deseru. lib. 1. cap. 24. pen. col. in medio licet contrarium teneat Bald. in l. 1. C. qui accusa. non po. 13. colū. num. 67. Sali. in l. pe. C. de accusa. 3. col. num. 10

Secūdo etiam limita & intellige nisi in libello sit apposita clausula non astringens, me ad probanda superflua: quia tunc bene potest sequi condemnatio ita genericè tenet Bar. in l. diuus Adrianus. ff. de re iu. 2. col. num. 6. & ibi alij docto. Ioan. And. in cap. licet causam de proba. 2. col. Fran. de Are. in l. p̄thonius. §. rei per duellionis.

Contra prædicta auctoritas fundamēta.

Si nō probatur dies & hora sponte apponitur nō sequitur cōdemnatio.

Limita. 1.

Limita. 2.

lionis. ff. de acquirenda hæreditate fin. colum. additionator Angel. de Male. in parte de anno præfenti. 3. colum.

Limita. 3. Tertio limita eadem ratione, nisi sit posita illa generalis clausula super quibus omnibus & singulis peto mihi ius & iustitiam ministrari & in terminis ita tenet Fran. de Are. in dict. l. pan tonius. §. rei perduellionis. ff. de acquirenda hæredi. penul. columna & confirmatur ex his que de illa clausula tradunt docto. in .c. cū dilectus de ordi. cogni, & in. §. omnium insti. de actio.

Limita. 4. Quarto etiam limita, quando delictum probatur per testes: secus si per confessionem ipsius delinquentis: quia tunc bene potest sequi condemnatio, licet non constet nec probetur de tempore, vel loco posito & deducto in accusatione sed de alio diuerso. ita tenet Ange. de Peru. in dict. l. denuntiasse. §. quid tamen. ff. de adulte. num. 5. Imola in. l. is qui reus. ff. de publi. iudi. ante penul. colum. argumento doctrine Innocen. & canonistarum in cap. qualiter & quando el. 2. de accusa. & Bart. in. l. si confessus. ff. de culto. reo. vbi tenent, quod quando de delicto constat per confessionem bene potest sequi condemnatio ex nullo vel in ordinato processu: sed his non obstantibus ego teneo contrarium imo quod si dies hora vel locus commissi criminis ponatur in accusatione vel libello, eo casu quo de necessitate accusator ad hoc non teneretur, modo delictum sit reiterabile, modò nō & modo prædictæ clausulæ ponantur, modò non possit & debeat sequi condemnatio, licet non probetur tempus, hora, vel locus deductus in libello vel accusatione: sed de alio diuerso. Primo quia solennitas, quæ non requiritur in actu si interueniat, & minus aptè, non viciat actum. text. est in. l. i. vers. si. C. de rei vx. actio. & ibi commun. doct. text. in. l. hæredes palam in fin. ff. de testa. text. in. l. i. §. fuit quæsitum. ff. ad trebe. text. in. l. cum tabulæ. ff. de bono. posse. secundum tabu. text. in. l. si stipuler. §. si. ff. de verbo obli. text. iuncta gl. in. §. serui verò. Insti. de libertinis. Si ergo talis solennitas non requirebatur, non debet nocere vel impedire effectum dispositionis, licet nō probatur. Secundo quia cum expressio temporis vel loci, non requiratur pro forma, magis videtur accusator posuisse gratia demonstrationis, quam necessariæ dispositionis & conartationis: quia non debet præsumi elegisse viam per quam impugnetur eius intentio & iudiciū argu. text. in. l. similes qui destinauerat. ff. de mili. testa. & per consequens falsa demonstratio non debet viciare substantiam & validitatem actus: quando de ipsa re potest constare. argu.

text. in. l. demonstratio falsa. ff. de con. & demof. sed hic constat de delicto. ergo. &c. Tertio quia in his in quibus versatur fauor publicus, licet quis plura proponat in libello, quorum vnum sufficeret ad victoriam: illud tantum sufficit probare, & iudex potest supplere & condemnare. ita probat tex. notabilis in ca. constitutus licet causam de proba. & ibi glo. or. in verbo se astringit & com. doct. tenet etiam. gl. or. in. c. fortè de electione. lib. 6. in verbo euidentem, quæ ad hoc no. & com. Abbas in cap. 2. de rescriptis. pe. col. & ibi alij docto. Nec huic meæ sentent. & opi. obstat tex. ille capitalis, in quo se fundabat communis opinio cōtraria in. l. denuntiasse. §. quid tamen. ff. de adulte. quia respondeo, quod loquitur quando in libello vel accusatione proponitur & nominatur persona cum qua mulier commisit adulterium: & non probatur cum ea sed cum alia diuersa: quia tunc non debet accusator obtinere: quia pro forma & substantia accusationis adulterij requiritur expressio personæ adulterantis, vt in. l. libellorū. ff. de accusa. vnde si non probatur de persona cōtenta & nominata in accusatione: sed de alia, necessario sequitur quod nō probatur delictū propositum: sed diuersum, & merito accusator debet succumbere, & non potest sequi condemnatio: sed in nostro casu & quæstione proponitur in libello vel accusatione criminali dies, hora, vel locus, qui nō est de forma & substantia. Vnde licet non probetur potest sequi condemnatio. Secundo nō obstat quod diuersitas temporis, vel loci, inducit diuersitatem delicti, & sic non videtur probatum delictum contentum & propositum in accusatione: quia respondeo, quod non videtur probatum aliud distinctum delictū: sed illudmet, quod est propositum, licet erratum sit in tempore, vel loco: de cuius errore aperte constat per probationes contentas in processu. Confirmatur: quia in actibus hominum nunquam præsumitur pluralitas. text. est in. l. omnium. C. de testa. & ibi glo. ordi. & commun. docto. text. in. l. fin. C. de rebus cre. text. in cap. in præsentia. vers. verum el secundo de proba. & vtrobiq; commun. doct. & tradit plenè Iaso & moderni. in. l. eum qui. §. in popularibus. ff. de iureiur. ergo in nostro casu aliud delictum non præsumatur & maximè hoc procedit in nostro regno attenda. l. n. tit. 1. libr. 3. ordi. qua disponitur, quod procedatur tantum attenda veritate, quo casu si deducitur iniudicio vna cā. & probatur alia potest sequi condemnatio. arg. text. sing. in. l. emilius. ff. de mino. quæ ad hoc not. & com. ibi. Bart. 2. col. in. fi. Soci. in. l. certi coti dictio. §. si nūmos. ff. ficer. pet. 3. col.

Ino

Responso ad
contraria.

Authoris
pino contra
prædicta.

Imò q̄ magis est, teneo pro firmo q̄ etiam si in libello vel accusatione ponatur tempus, & locus requisitus pro forma & substantia processus iuxta tex. in l. libellorum. ff. de accusa. & p̄betur de alio tēpore, vel loco, vel si simpliciter probatur delictum nullo probato tempore, vel loco: eo casu quo delictum omni tempore & loco est punibile, potest hodie sequi condemnatio attentata prædicta lege regia ordinamenti iūctis superioribus.

Item etiam quæro si qualitas proposita in libello vel accusatione non inducit de perse delictum: sed tantum aggrauat & alterat pœnam eius, vt si quis cōmisit delictum proditoriè, vel aleuoscè, vel delictum est reiteratum vel in similibus casibus, quibus delictum & eius pœna aggrauatur propter aliquam qualitatem, & delictum reperiatur simpliciter probatum, sine illa qualitate, an possit sequi condemnatio, & videtur q̄ non, nisi detractio illius qualitatis fiat pendente iudicio. ita probat tex. in l. in delictis §. si detracta. ff. de noxa. quem ibi ad hoc notat & commendat Bar. & commu. doct. idem Bar. in l. denuntiasse. §. quod tamen. ff. de adulte. 2. col. & ibi Albe. & docto. antiqui. idem Bar. cōf. in 7. Ioan. An. in addi. ad specu. in tit. de accusa. in prima additione. Cinus Pau. & alij docto. in l. 2. C. de proba. Abb. Panor. in cap. examinata de iudi. 2. col. nu. 6. idem Abbas in cap. licet causam de proba. 11. col. num. 31. & 32. Marianus Socinus vbi reputat singulare in capi. conquestus fin. col. de foro compe. Felinus in cap. 2. de rescrip. 11. col. versu. restringitur Iaso. in l. pen. §. 1. ff. ne quis eum, qui in ius voca. est, vi. exi. 2. col. Roma. vbi dicit hanc esse commun. opi. in con. si. no. & 167. si. col. Hyppolitus de mar. si. con. si. 7. pen. colū. Sed his non obstantibus ego teneo contrarium: imò q̄ si factum vel delictum simpliciter probetur, & non qualitas deducta & proposita possit & debeat sequi condemnatio & hoc apertè fundatur ex his quæ supra proxima questione dixi, & tradidi, & magis in specie facit: quia in isto casu idem delictum in substantia probatum est, nō verò aliud diuersum: quia licet qualitas proposita augeat pœnam: non tamen constituit diuersam substantiam: quia illud quod differt, secundum plus & minus, non dicitur differre in substantia. text. est in l. fin. ff. de fundo instructo, & ibi Bar. & commun. docto. text. in l. si is cui. ff. quemad. serui. amittan. & in expresso istam sentent. & concludit Paul. de Cast. in l. si communem. §. fin. ff. eo. tit. quemad. serui. amit. Sali. qui reputat esse notabile & quotidianum in l. 2. C. ad legem iu.

de vi. fin. col. Albe. quem ipsi non allegant in l. quid ergo. §. pœna grauior. ff. de his qui notā. infra. 8. col. versu. quarto casu & ibi Bald. 4. col. num. 7. idem Bald. in l. 2. C. de proba. 2. col. nu. 2. idem Bal. & imola in l. titia. ff. de solu. matri. Floria. in l. in delictis. §. si detracta. ff. de noxa. pe. col. nec obstat text. in dict. §. si detracta. q̄ a ibi non negatur, q̄ possit fieri condemnatio in simplici factō, vel delicto probato, si qualitas non detrahatur. & ita respondet ibi Bald. & ista opinio est vera, & tenenda maximè hodie attēta lege. 11. tit. 1. lib. 3. ordi.

Item etiam quæro si factum vel delictum proponitur in accusatione vel libello simpliciter si ne qualitate, quæ ipsum aggrauat, an possit postea accusator pendente iudicio & processu eā addere & cumulare: vt pœna aggrauetur in sententia, & breuiter & resolutiue teneo q̄ sic, dum tamen detur copia ipsi reo, vt possit se defendere & hoc fiat ante sententiam diffinitiuā, & ante conclusionem in causa. ita probat text. singu. & vnic⁹ in dict. l. in delictis si. §. detracta. in fin. ff. de noxa. vbi disponitur, q̄ si actum est simpliciter actione noxali non proposita qualitate, q̄ dominus serui sciuit, illa qualitas scientiæ potest addi & commulari pendente iudicio & processu, & ad hoc notat & commendat ibi Bar. Albe. Bald. Flo. & commun. docto. & reputat singularem & vnicum Bal. ibi. & Anania in cap. si. de collu. de re. 4. col. Nec obstat tex. cum materia in l. edita actio. C. de edendo vbi disponitur, q̄ non potest mutari vel emendari libellus, & actio proposita post litem contestatam, quia debet inteligi circa substantialia: secus verò circa aliquam qualitatem omissam: quia illa bene potest addi, cumulari, vel detrahi, non alterando substantiam facti propositi. ita tenet & declarat no. Albe. in dict. §. si detracta & ante eum Iaco. Bu. in dict. l. edita actio. C. de edendo. 4. col. & ibi Cinus, 9. col. Bald. 3. col. num. 8. Bald. 2. lectura. 6. col. 8. oppo. Paul. 3. col. Sali. §. col. Alexan. 3. col. num. 10. Philip. Decius. 9. col. num. 46. nec obstat etiam si dicatur, q̄ iudex pronunciat vltra, quam petitum sit: & sententia non erit conformis libello: quia respondeo, q̄ imò est petitum: cum postea qualitas sit cummulata, per partem pendente iudicio, & processu & per consequens valet, ac si in libello vel accusatione contineretur, & virtualiter prima petitio & solennitas eius extenditur ad eam. Vel aliter & secundo q̄ in criminalibus non requiritur, q̄ sententia sit cōformis libello: sed iudex potest condemnare & pœnam imponere probato delicto, non attentata petitione vel conclusionē

Qualitas delicti aggrauans pœnam si non exprimitur sequitur condemnatio.

Accusator pot pendente iudicio cumulare qualitates criminis.

Responso ad argumenta in contrariū.

fione partis. ita probat text. in. l. i. versi. nam vt papi. ff. ad turpi. & ibi tenet Bart. & comun. docto. imò, quòd magis est nouiter & singulariter teneo, & etiam si in accusatione vel libello non sit apposita prædicta qualitas quæ agrauat delictum, nec postea pendente iudicio & processu sit accumulata: si tamen reperiatur probata, poterit iudex reum condemnare in pœna ordinaria, ac si qualitas ipsa sit apposita cum ipso facto & delicto. pro quo facit text. secundū vnū intellectum in. l. quid ergo. §. pœna grauior. ff. de his qui. no. infra. vbi probatur quod actor egit simpliciter contra furem a cione furti, non exprimendo qualitatem manifesti, vel nō manifesti, & postea probauit qualitatem manifesti: & iudex condemnauit in pœnam quadrupli, attenta qualitate probata & ita illū tex. intelligit & declarat ibi Cinus, Bart. Bald. Angel. Paul. & commun. alij docto. Bald. in. l. edita actio. C. de edendo. 2. lectura. 7. col. 10. oppo. & ibi moderni. Secundo facit tex. in. l. si quis in tentione ambigua. ff. de iudi. vbi habetur quòd si actor proposuit libellum vel petitionem dubiam, potest postea pendente iudicio eam declarare expresse, vel tacite per probationes secundum commun. doct. ibi. Tertio facit: quia libellus & petitio simplex potest subseprehendere quamlibet speciem, vel qualitatem facti ppositi: & sic illa qualitas postea probata, videtur in libello vel accusacione generica inclusa, argumen. tex. in. l. si. C. de anali excep. maxime quia in hoc vertitur Fautor publicus: ne delicta remaneant impunita, & expresso istam senten. & conclu. tenet Ioan. Andre. in addit. ad specu. in titul. de accusacionibus in prima additione. versi. sed conuertitur quæstio. Innocentius in cap. cum dilectus de ordine cogni. 1. col. in medio idem innocen. in cap. 1. de libelli obla. 2. col.

Ca. XII. de probat. delictorū. Sumariū

- 1 Vid sit informatio
- 2 Quid sit præsumptio & quid operetur
- 3 Quid sit plena & legitima probatio.
- 4 Si confessio sit facta in iudicio sine aliquo iuramento an valeat ad condemnandū.
- 5 An in causis criminalibus reus teneatur in rare de calūnia super arti. de veritate dicēda.
- 6 Confessio sola rei cum maxima iudicis persuasione an valeat ad condemnationē.
- 7 Si reus fugit ad ecclesiā & iudex ei securita

- tē promisit vt ipse exiret a possit condemnare reū si cum illa securitate ab ecclesia exiit.
- 8 An ex cōfessione delinquentis facta in processu nullo possit reus condemnari.
- 9 Probatio per testes sufficit ad cōdenationē.
- 10 An testes qui deponunt debeāt reddere rationem si sunt interrogati.
- 11 An iudex possit testes interrogare de aliquibus qualitatibus & circūstantiis delicti.
- 12 Testes singula. quā faciāt plenā probationē
- 13 An possit mulier esse testis in criminalib⁹
- 14 An inimicus repellatur a testimonio.
- 15 Ascendentes vel descendentes accusatoris repelluntur a testimonio, & alij repelluntur quos sub isto numero videas.
- 16 Socius in criminis an repellatur a testimonio & quando possit admitti.
- 17 An reus possit interrogari de sociis.
- 18 Si reus cōfiteatur de socio an eius dictū vel testimoniū probet tūq̄ si esset legitim⁹ testis
- 19 An pauper repellatur a testimonio.
- 20 Si testes inhabiles deponant an faciant. a liquod indicium.
- 21 Si testis vnus inhabilis testificet alter vero testis est fide dignus & approbatus coniuncti an faciant probationem.
- 22 Si testes inhabiles de facto producuntur & admittuntur an possunt iudicem ex officio repelli parte non opponente.
- 23 An testes inhabiles & minus idonei possint admitti ad probandā innocētā delinquentis
- 24 An testes qui sunt idonei cōpellantur inuiti dicere testimonium.
- 25 An ex præsumptionibus vel indicis possit reus condemnari.
- 26 Si contra reū sit vnus testis fide dignus & similiter indicium vel semiplena probatio an ex hoc cōfiteatur probatum delictum,

TEM principaliter quero qualiter probetur delictum in quo articulo magistraliter & resolutiue dico quòd aliud quidē est informatio aliud autem indicium, seu præsum

Informatio quid.
 1
 præsumptio, aliud est semiplena probatio aliud est plena & legitima probatio. Informatio est simplex dictum siue à tertio alicuius sine iuramento, & sine aliqua forma iudicij, per quod mouetur iudex, saltem ad inquirendum licet & iuste de delicto. ista est glo. singularis & vnica in cap. 1. §. si duo de pace tenenda, & eius uoluntatis in verbo. testimonium in uerbis feudorum, & ad hoc reputat ibi singu. Bal. 1. col. in medio. & notant & commendant cæteri doct. & illam glo. ad hoc reputat singu. & vnicam Lud. Roma. in. l. si quis in graui. §. 1. ff. ad sylla. tenet etiam Bald. licet non alleget illam glo. in rubri. de controuersia in ueluturæ, in uerbis feud. idem Bald. in. l. ad monendi. ff. de iureiu. 4. col. confirmatur ex sententia & doctrina Innocen. in cap. cum in tua. in fi. de sponsalibus ubi dicit quod potest iudex se informare de fama sine ordine iudiciario, & sibi sequitur Abbas. 1. col. 4. no. & communiter alij docto. præcipue præpo. si. co. imò, quod magis est, talis informatio potest sumi à testibus, & personis inhabilibus, secundum Bald. in. l. qui testamento uersi. per contrarium. ff. de testa. post glo. ibi quam reputat singu. Aliud est iudicium seu præsumptio & estimationabilis vel uerisimilis coniectura facti, vel delicti, & quædam animi applicatio ex aliquibus circumstantiis ad aliquid credendum. ita probat text. capitalis & expressus in. l. 3. §. 1. ff. de testibus cuius uerba sunt. Hoc ergo solum rescribere possum summam, non utiq; ad unam probationis speciem cognitionem statim alligari debere, sed ex sententia animi tui te estimare oportere, quid, aut cui credas, aut parum probatum tibi opineris. text. in. l. ob carmen. §. si. eo. titu. tex. in. l. 1. §. ad tormenta. ff. de quæstio. tex. in. l. de minore. §. tormenta. eodem titu. text. in. l. ex libero. §. de minore eod. titu. tex. in. l. vnus §. reus eodem titu. tex. in. l. fin. eodem titu. tex. in. l. 3. C. de quæstio. ibi si præstita fuerint ex tanto scelere argumenta, ut uideantur accedere ad uerisimilia causæ crimina. text. in. l. milites eod. titu. ibi sed argumentis primùm uerisimilibus probabilibusque, uti & sibi ueluti certis iudiciis deducti. inuestiganda ueritatis gratia ad tormenta putauerint esse ueniendum. text. in. l. non est uerisimile. ff. quod metus causa. text. in. l. quero §. si. ff. de edilit. edict. text. in cap. prætea de testibus cuius uerba sunt, etenim circumspectus iudex atq; discretus motum animi sui ex argumentis & testimoniis, quæ rei aptiora esse compererit, conformabit. text. in cap. quia uerisimile de præsump. cum similibus & utrobique commun. docto.

Iudicium seu præsumptio quid.
 2

Aduertendum tamen quod iudicium minus est quam semiplena probatio, & minorem habet effectum: sed bene sufficit ad torturam. glo. est singularis & vnica in. l. cum probatio. ff. de proba. & ad hoc notat & commendat ibi Bal. dicens eam meliorem de iure Sali. Fulg. & Iaco. de san. Geor. Bald. in. l. non est uerisimile. ff. quod metus causa. 1. lietu. nu. 5. & illam reputat singulare Paul. de Cast. in. l. 2. §. 1. ff. si ex noxa. cau. aga. 2. col. num. 4. & ibi Alexan. & alij docto. Angel. in. l. 2. C. de quæstio. ex quo singul. infero quod in causis criminalibus si concurrat iudicium & vnus testis de visu, non resultat plena & perfecta probatio ad condemnandum, & in terminis ita tenet glo. singul. & ordi. in. c. ueniens el. 1. de testibus quam ibi ad hoc reputat singu. Imola. Abbas & commun. alij docto. idem Imola in. l. interesse. ff. de acqui. posse. de quo articulo adhuc latius infra suo loco dicam aliud est semiplena probatio, & breuiter & resolutiue dico, quod est quando vnus testis fide dignus, & omni exceptione maior deponit de ipso facto, & delicto per visum, uel alium sensum corporeum, taliter quod concludat: quia si duo testes faciunt plenam probationem, ut in. l. ubi numerus. ff. de testibus & in. l. theopompus. ff. de dote prælegata & in. l. 1. §. si. ff. quemad. testa. ape. & in cap. in omni negotio de testibus & in cap. ex insinuatione de procu. & in cap. fin. de succe. ab intest. ergo vnus testis faciet semiplenam probationem & isto fundamento & ratione. ita tenet. g. ord. in. l. admonendi. ff. de iureiu. in glo. pen. & ibi magistraliter Bart. 6. colum. num. 36. & commun. docto. præcipue la so 2. lectura. num. 146. tenet etiam glo. or. in. l. in bone fidei. C. de reb. cre. in glo. fin. & ibi Bald. & commun. docto.

3
 Aliud est plena & legitima probatio: & omnis aliis definitionibus, dico, quod est perfecta cognitio facti uel delicti per modos à iure diffinitos & principaliter fit per confessionem partis, uel per testes legitimos. per confessionem partis fit probatio, quando reus accusatus, uel inquisitus sponte confitetur delictum in iudicio. text. est in. l. si confessus. ff. de custo. reo. tex. in. l. proinde. la. 2. §. si. ff. ad legem Aquil. tex. in. l. 1. §. si quis ultro. ff. de quæstio. tex. in. l. seruos. C. ad. l. iuli. de vi. tex. in. l. qui sententiam. C. de poenis. tex. in. l. si quis in hoc genus. C. de epis. & cleri. tex. in cap. 2. 2. quæst. 2. cuius uerba sunt. Nos inquam sententiam ferre non possumus, nisi aut in conuictum aut sponte confessum. text. in. c. multi uersi. noluit ea. cau. & quæstione. text. in cap. at si clerici. de iudi. & utrobique commun. docto. & idem disponit lex. 2. titu. 13. 3. part. 8. l. 15. tit. 1.

Iudicium minus est quod semiplena probatio.

Iudicium vnus testis de visu non faciunt plenam probationem.

Semiplena probatio quod.

plena probatio.

l. 15. tit. 1. 7. par. & in tantum hoc est verum, vt pcedat & habeat locum etiam si sit vnica confessio sola spontanea iniudicio: quia illa sufficit ad condemnationem sine ratificatione: vel aliqua alia confirmatione ita probant prædicta iura, & in expresso ita tenet Bar. in. l. 1. si. columna & quæstione. ff. de custo. reo. & ibi Albe. Ange. & alii doct. Azo. in summa. C. de confessis. 2. col. in si. nu. 6. Bald. in. l. vna eiusdem tituli. 6. co. nu. 23. & ibi Paul. 3. col. nu. 9. & commun. alij docto. Cinus Albe. Bald. Ange. Sali. & commun. doct. in. l. 2. C. de custo. reo. Ange. in. l. 1. ff. de confessis 1. col. num. 6. Bald. in. l. si quis in hoc genus. C. de epif. & cle. 2. col. num. 3. Archi. in. c. nos in quinquam. 2. quæstio. 1. num. 3. Gandinus in tracta. male. fo. xx. 1. col. idem Gandinus fo. xxij. Ang. de Are. in tract. male. in parte fama publica præcedente. verfi. postquam aliquis & ibi eius additionator faber in tractat. de quæstio. 4. col. nec obstat tex. in. l. secunda. C. de custo. reo. vbi probatur qd postquam de delicto constitit debet reus iterum reduci apud acta: vt audiatur & exponit ibi glos. qd ille tex. intelligatur in reo, qui confessus est delictum iniudicio, cui confessioni non est standum nisi iterum ductus apud acta confiteatur, & sic perseueret in confessione prima & per consequens probat, qd vnica confessio sola non sufficit ad condemnationem: sed requiritur geminata vel ratificata & perseuerentia in prima confessione, & per illum tex. idem etiam tenet glo. or. in. l. 1. ff. de custo. reo. g. etiam in. l. vna. C. de confessis in glos. magna. in medio quia ille tex. potest intelligi, quando confessio fuit facta in tormentis: quia tunc requiritur perseuerantia & iste est sensus glo. ibi secundum cotas quas allegat sed iste intellectus non placet: quia tex. simpliciter loquitur & non colligitur ex eo, quod fuerit facta in tormentis. Vnde aliter & secundo potest intelligi qd etiam si cõstet de crimine per confessionem vel probationem, non condemnetur reus, donec prius constet & verificetur delictum esse commissum argum. text. in. l. 1. §. item illud. ff. ad filania & in. l. 1. §. si quis vltro. ff. de quæstio. sed etiam iste intellectus non placet quia diuinat. Vnde aliter & tertio & quidem notabiliter dico, quod ille text. debet intelligi, quod reus sponte confessus non debet statim condemnari: sed debet ei per iudicem dari terminus ad opponendam aliquam exceptionem, si habet reducendo & detinendo eum interim in carcere: quia fortè fecit ad sui defensionem vel tempore quo erat minor, vel quia delictum lapsu temporis erat præscriptum & in terminis ita tenet, & declarat ibi Sali. 3. colum. & ante eum

Odo. Albericus in. l. vnus. §. cogniturum. ff. de quæstio. secunda columna. Bald. licet non alleget illum text. in. l. secunda. C. vt intra cer. tempus quæst. crimi. termi. prima columna. num. secundo. idem Bald. in capit. quoniam contra falsam. C. de proba. penul. columna. num. 63. Gandinus in tracta. male. in quæstione quid sit agendum quando reus est præsens. fo. xx. 1. column. Paris de puteo in tracta. sindicatus in parte an potestas fol. 83. idem paris de puteo in eodem tractatu. fo. 298. versic. nec videndum. Angel. de Aretio in tracta. male. in parte qui iudex statuit terminum ad eorum defensionem faciendam prima columna quibus assentio. & ita communiter practicitur quod est valde notabile.

Item etiam extendo superiorem doctrinam, & conclusionem: vt procedat & habeat locum etiam si talis confessio sit facta iniudicio si ne aliquo iuramento & adhuc sine aliqua iudicis interrogatione. Ita probant prædicta iura: & magis in specie probat textus in. l. si sine. ff. de interro. actio. cuius verba sunt, Si sine interrogatione quis responderit se hæredem pro interrogato habetur & licet loquatur in ciuilibus tamen eius ratio & dispositio militat etiam in criminalibus. Confirmatur: quia ea quæ quis asserit in libello, videtur confiteri: tam in ciuilibus quam etiam in criminalibus. textus est in. l. cum precum. C. de libe. cau. text. in. l. secunda. C. de insti. & susti. tex. in. l. prædia. C. de præmi. no. text. in. l. mercalem. C. de condi. ob. tur. cau. textus in. l. prima. C. de libe. cau. tex. in. l. prima. C. de crimi. stelio. & vtrobique commun. doct. & idem est in his quæ quis ponit & asserit in positionibus per prædicta iura non verò in contentis in interrogatorio nisi illud etiam ponat propositionibus & in terminis ita tenet singu. Bal. in. l. sicut. C. de repu. hære. final. columna & ibi alii docto. Bart. in. l. vbiunque. ff. de interroga. actio. quinta columna. num. vndecimo. idem Bartol. in. l. secunda. §. quod obseruari. C. de iura. calum. tertia columna. Pau. de Castro in auten. ibi posita Abbas in capit. final. de confessis. quinta columna. num. 15. Ancharra. domi. & alii doctores post gloss. ibi. in capit. primo de confessis in sexto de quo articulo vide Paulus de Castro qui bene loquitur in. l. iudices. C. de iudiciis finali columna. sed illa assertio vel confessio non est iurata: & tamen valet tenet & probat ergo confessio etiam sine iuramento valebit.

Pulchrum tamen & quotidianum dubium est an in causis criminalibus reus accusatus vel inquisitus teneatur iurare de calumnia super articulo

⁴ Amplia.

Quod quis asserit in libello videtur confiteri.

⁵ Dubium.

culo de veritate dicenda, & respondere positio-
nibus, ad instantiam partis & sic accusatoris:
vel ex officio iudicis, & breuiter & resolutiue
dicendum est quod sic.

Primo quia generaliter in omnibus causis
requiritur & habet locum iuramentum de calum-
nia, quod comprehendit duo substantia-
lia: primum est, quod actor vel reus iuret se fouere
iustam causam: secundum est quod interrogatus
in qualibet parte litis, dicet veritatem text. est
in l. 1. & 2. cum omnibus §§. suis. C. de iura. ca-
lum. text. in autem, in isto iuramento. eodem ti-
tul. text. in capit. primo & secundo. & per to-
tum de iura calum. text. in capit. secundo. §. fin.
& per totum. eodem titul. libr. sexto. text. in ca-
pit. primo. 2. de consue. libr. sexto. textus. in
cap. presentium de testibus. libr. sexto. text. in
clemen. sepe versu. citatione de verborum signi-
& idem disponit lex. 23. titu. vndecimo. versu. ter-
tia. part. & lex vndecima. in legibus de Madrid
sed illa iura loquuntur generaliter ergo habeant

Ratio 1.
dendi. 1.

Ratio 2.

Ratio 3.

Ratio 4.

Ratio 5.

Ratio 6.

Ratio 7.

Ratio 8.

locum & pcedant tam in causa criminali qua
ciuili. Secundo facit text. in l. Marcellus. §. pri-
mo. ff. rerum amotarum. vbi habetur, quod in
illa actione descendente de delicto, cogitur quis
iurare. Tertio et facit text. in l. lex cornelia. §. hac
lege. ff. de iniuriis. vbi disponitur, quod in deli-
cto iniuriarum habet locum delatio iuramenti
Quarto facit text. in l. tertia. versu. quacunq. ff.
de iure iurando, vbi habetur, quod in qualibet
causa vel actione etiam poenali, cogitur quis iu-
rare. Quinto facit text. in l. qui petitorio. ff. de
rei vendicatio. vbi reus conuentus rei vendica-
tione cogitur respondere, an dolo defuit possi-
dere. vel non. Sexto facit text. in l. finali. C. de
fide instrumeto. vbi habetur quod super cau-
sa falsitatis cogitur quis iurare & respondere.

Septimo facit text. in l. prima & per totum.
ff. de quaestionibus vbi disponitur quod per
tormenta cogitur quis respondere de veritate,
super facto proprio, & quolibet delicto ergo a
fortiori teneatur respondere interrogatus cum
iuramento. Octauo facit text. in l. vbi quinquae.
ff. de interroga. actio. vbi disponitur, quod indistin-
cte in qualibet causa potest iudex cogere par-
tem respondere de veritate, super facto proprio
& in expresso licet non ita fundet istam senten-
tiam & conclu. tenet Bar. in dic. l. marcellus. §. 1.
ff. rerum amotarum & ibi Albe. Ange. de Peru.
& commun. alii doct. idem Bart. in l. inter om-
nes. §. recte. ff. de furtis in fine. idem Bart. in l. 2.
§. quod obseruari. C. de iura. calu. si. col. & q. &
ibi Odo. 4. col. §. q. Albe. 9. col. in medio. gl.
or. in l. 1. eiusdem tituli in glo. 2. & ibi petrus Ci-

nus Jacob. Bald. & commun. doct. glo. etiam or-
di. in cap. 1. de iura calu. & ibi comuniter cano-
nista Innocentius in c. 2. de confessis. 1. colu. &
ibi Ioan. An. Hosti. Abb. & commun. alii doct.
Dominicus Ancha. & alii doct. in c. 2. de con-
fessis lib. 6. Ange. de Arc. in tracta. male. in par-
te comparuerunt dicti inquisiti, & negauerunt
1. col. & ibi eius additionator. Cotrarium tamen
probat text. in c. quis aliquando versu. non tibi
dico de poeniten. distin. 1. & in c. si peccauerit. 2.
q. 1. vbi habetur, quod non tenetur quis se prodere
& delictum proprium manifestare. text. in l. 1.
ff. de bonis eorum qui ante senten. mor. sibi co-
si. & in l. qui cum maior. §. si patris. ff. de bonis
liberto. & in l. transfigure. C. de transa. vbi dispo-
nitur, quod qualitercunq. licitum est unicuique redi-
mere sanguinem suum probat etiam text. sin-
gularis nouiter per me solum ponderatus in l. 4.
ff. de testibus vbi habetur, quod consanguineus
infra certum gradum, de quo ibi non cogitur
dicere testimonium, aduersus consanguineum,
ergo a fortiori ipse reus delinquens accusatus,
vel inquisitus non debet cogi dicere contra se.
& certe videtur inconuincibile fundamentum
carens responsione, & in terminis ita tenet Co-
postellanus in c. dudum el. 2. de electione. 4. co.
in fine. Bal. in l. 2. §. quod obseruari. C. de iura.
calum. pe. colum. num. 28. Bald. in l. 1. C. de poe-
na iudici. qui mali iudici. 2. col. versu. scias tamen.
Hyppolitus de marsi. in sua practica. §. post qua-
1. col. vbi dicit, quod ita practicabat dum esse iudex
Nec obstat text. primo loco adductus in l. 1. & 2.
C. de iura. calum. cum similibus: quia debent
intelligi in iuramento de calumnia requisito p-
forma & solemnitate iudicii, respectu prim arti-
culi scilicet quod iuret se fouere iusta causam
& dolum, vel calumniam in lite non committe-
re: non vero ut teneatur respondere de veritate
dicenda. Secundo non obstat etiam text. in l.
marcellus. §. primo. ff. rerum amotarum & in l.
lex Cornelia. §. hac lege. ff. de iniuriis cum simi-
libus quia loquuntur & debent intelligi in iu-
ramento necessario: quod defertur a parte par-
ti: & imponit fine liti & causae: secus vero est in
iuramento de calumnia de veritate dicenda.

Sed his non obstantibus ego teneo indistincte
primam sententiam & conclusionem imo quod
ex officio iudicis, & ad partis petitionem reus
accusatus teneatur iurare & respondere de ve-
ritate super facto, & delicto proprio, de qua ac-
cusatur per iura primo loco adducta. & in exp-
so ita probat lex quarta. titu. vigesimonono.
septima partita. quae disponit quod iudex potest
cogere reum captum iurare & respondere in

Argumenti

Contra pre-
dicta.

causa

cogere reum captū iurare & respondere in causa crimināli, & idem probat lex. 23. tit. 11. 3. part. & l. 11. in. ll. de Madrid nec obstat tex. in dict. c. quis aliquando versi. non tibi dico ut teprodis de pœni. distin. 1. cum simi. quia intelligitur extra iudicium vel etiam iniudicio nulla præcedente diffamatione, vel iusta causa ut in nostro casu secundum docto. in prædictis locis. Ex quo singulariter in foro q̄ cum licitè & iustè petatur a reo tale iuramentum, tenetur in foro conscientia dicere veritatem, licet ex hoc incurrat pœnam mortis, alias peccat mortaliter & in terminis ita tenet sanctus Thomas secunda secundæ. quæstione. 69. articulo primo. ex quo sub infero, quòd à fortiori non poterit advocatus reum consulere, negare veritatem unde ab hoc semper præcauendum est & ita semper feci consuli & praticavi in personis pauperum, quorum ad uocatus fui. Vnum tamen est, si mihi daretur facultas, vel autoritas, consulerem imperatorem regem nostrum, ut publicam & communem legem conderet, q̄ in causis criminalibus ingeribus pœnam sanguinis non posset iudex petere à reo tale iuramentum propter evidentem occasionem periurii, argum. text. in capit. clericos de cohabi. cleri. & mulie. ubi habetur, q̄ non est rescipiendum iuramentum ab eo in quo datur talis præsumptio periurii & periculum conscientia, ut quotidie docet experientia. Aduertendum tamen pro complemento materia, q̄ licet vnica

confessio sola ipsius rei delinquentis sufficiat ad condemnationem, ut supradictum est: tamē debet intelligi præterquam si fiat cum maxima iudicis persuasione & promissione venia, & liberationis: ut quia dixit sibi confitarius, & noli timere: quia nullā pœnā tibi imponam. imo statim eris liberatus: quia talis confessio est nulla, & prætextu eius reus delinquens nullo modo potest condemnari: quia dolo & fraude iudicis fuit inducta & quadam spe probabili suæ liberationis: & sic non videtur libera nec spontanea, ut ex ea possit cōdemnari: quia paria sunt confessionem esse factā dolo, vel esse factam metu. argum. text. in. l. 1. & per totum. ff. de dolo & in. l. 1. & per totum. ff. quod metus causa. tex. in cap. cum contingat in fine de iure iur. ubi huiusmodi iuramenta lineui & dolo spontè præstita tex. in auten. sacramenta puberum. C. si adu. ven. & in. l. si quis cum aliter. ff. de verbo. oblig. tex. in. c. sanè iuncta glo. de renun. & in expresso isto fundamento & ratione istam sentent. & conclu. tenet originaliter lo. de Imola in consil. suis conf. 109. tenet etiam & cōmendat in præct. Paris de puteo in tracta. syndi. fo. 295. in parte se

quitur quæstio & illud dictū imolæ reputat vnicum & mirabile Hyppo. de mar. in. l. 1. §. quæstioni fidem. ff. de quæst. 2. col. nu. 12. idem Hip. in sua practica. §. postquam. 3. col. num. 15.

Ex quibus etiam inferitur. q̄ si quis post delictū commissum fugit ad ecclesiam, & iudex dedit ei confidentiam & securitatem: ut exiret & corā eo se præsentet, an periudicem debet seruari, an verò possit condemnare, & pœna mortis vel ordinaria puniri, & videtur quòd sic primo quia inimico, hosti vel delinquenti fides non est seruanda: imò est bonus dolus eos decipere. tex. est in. l. prima. §. non fuit. ff. de dolo secundo & in expresso probat text. in autenti. demandatis principum. §. nec homicidiis. collatione tertia. ubi formaliter dicit text. quòd securitas vel fidentia, quam ei dedit iudex, nullo modo est seruanda: sed his non obstantibus contrarium videtur de iure verius, imò quòd teneatur seruare, & remittere ad ecclesiam. Primo quia fides & promissio semper & in quolibet actu, & negotio est seruanda, etiam inimicis præstita: quia implementum eius descendit à iure naturali & diuino, ut in. l. cōuentionum. ff. de pactis, & ibi communiter doctores. Sed in hoc articulo ista est vera & notabilis concordia, quòd si delictum erat tale per quod non poterat extrahi de ecclesia, tunc fides & securitas ei data est seruanda, & debet restitui ecclesiæ si vero delictum erat tale, per quod licitè poterat extrahi de ecclesia: fides & securitas non est seruanda: sed licitè potest puniri, & in expresso. ita tenet & concordat Albericus in dicta. l. prima. §. non fuit. ff. de dolo & refert & allegat Oldra. & Iacobus de Are. ita tenuisse & idem etiam tenet Petrus de bella per. Cinus. & alij doctores antiqui in lege præsentis. C. de his, qui ad eccle. confu.

Item adde quòd in tantum est verum, quòd ex vnica sola confessione delinquentis potest ipse reus delinquens condemnari, ut procedat & habeat locum etiam si talis confessio fiat & contineatur in processu nullo & in valido de iure: quia forte accusator est inhabilis vel libellus est ineptus, vel deficit aliqua solennitas & ordo iudiciarius. argumento text. in. l. si confesus. ff. de custo. reo. cum similibus, quibus probatur, quòd confessus statim debet condemnari. ergo bene sequitur & inferitur, quòd nulla alia solennitas, vel forma processus attenditur vel requiritur. text. in. l. proinde la secunda §. final. ff. ad legem Aquiliam ubi habetur, q̄ in confessum nulla sunt partes iudicis. text. in capit. primo de accusa libro. sexto ubi habetur

7
Inimico boni delinquenti an sit fides seruanda

Reus in foro conscientie tenetur iurare & veritate dicere.

Confessio non.

6
Confessio facta iudicis persuasione non condempnat reum.

8
Confessio facta in processu nulla & invalida.

quod punitur quis ex confessione propria: licet ante diffamatus non fuerit, vel alia solemnitas iuris deficiat in inquisitione formanda. text. in capit. pisanis de restitutione spoliatorum vbi confessio etiam in processu nullo valet & tenet. Et in expresso istam sententiam & conclusionem tenet Bart. in dict. l. si confessus. ff. de costo. reo. & ibi Ange. de peru. & alii docto. Innocen. in capit. qualiter & quando de accusa. tertia columna. num. septimo. & ibi Abbas. quarta columna. num. 20. & commun. docto. idem Abbas in dict. capit. pisanis de restitutione spoliatorum. 3. colu. num. nono & ibi alii doctores. Bald. in. l. prima. ff. de iuris. omni. iudi. prima. lect. final. columna octaua quaestione idem Bald. in. l. secunda. C. de rei iudi. fin. colum. num. nono. idem Baldus in. l. prima. C. de confessis penultima colum. num. 97. Angel. de perusio. in. l. prima. ff. de confessis. prima columna. num. sexto. idem Angelus in. l. denuntiasse. ff. de adulte. prima columna. num. quinto. Sali. in. l. secunda. C. de custo. reo. final. columna. penultima quaestione. Paulus de Castro. in. l. si ita stipulatus. §. Grifogonus. ff. de verborum obligatio. secunda columna. num. quarto Floria. in. l. proinde la secunda. §. finali. ff. ad legem aquiliam. Angel. de Aretio in tracta. malefi. in parte comparuerunt dicti inquisiti, & contententur totum tertia colum. versi. quero an confessus & ista est communis opinio legistarum & canonistarum nec obstat tex. valde notabilis in capi. at si clerici de iudiciis vbi habetur, quod confessio facta coram iudice incompetente est ipso iure nulla & ex ea nullo modo potest sequi condemnatio: quia debet intelligi, quando nullitas consistit ex defectu iurisdictionis: secus vero si consistat ex defectu alterius solennitatis, & ita colligitur ex mente omnium doctorum vbi supra & in terminis ita tenet & declarat Florianus in dict. l. proinde la secunda. §. finali. ff. ad legem Aquiliam Felinus in capitul. qualiter & quando. §. licet de accusa. secunda colum. num. nono. post Anto. quem ipse allegat. In cuius confirmationem facit glos. singul. & vnica id clemē tina prima de sequestra. posse. & fruc. in glos. finali. vbi dicit, quod licet in aliquo casu vel negotio lex vel statutum excludat nullitates: nō tamen videtur excludere nullitatem prouenientem ex defectu iurisdictionis per fundamenta & rationes eius & ad hoc reputat ibi singulari. Imola. penultima columna & reputat vnicam cardi. ibi prima columna versiculo final. & notant & commendant ceteri docto. notant etiā & commendat Abbas in capit. iterū cum quis de restitutione spoliatorum. tertia columna nu

me. sexto. Bald. in. l. si quis filio exheredato. §. quod si quis. ff. de iniusto ruptu. in fine idem Bald. in. l. diuus. ff. de mili. testa. prima columna vbi benefundat.

Secundo modo & principaliter probatio delicti fit per testes legitimos fide dignos, & omni exceptione maiores: & sufficiunt duo, sicut in civilibus, argumento. text. in. l. vbi numerus ff. de testibus & probat text. in. l. vnica in fine. C. de raptu virgi. ibi post legitimas & iuri cognititas probationes. text. in. l. seruos. C. ad. l. iu. deui. confirmatur etiam autoritate diuina, in ore duorum vel trium stat omne verbum transumptiue in cap. licet vniuersis de testibus probat etiam text. in cap. cum esses de testa. text. in capit. relatum el primo eodem titu & istud est de mente omnium doctorum in dictis locis, & in expresso ita tenet Bonifacius in tracta. male. in rubrica de probatione. tertia columna in fine. Bald. in. l. finali. C. de proba. secunda columna in fine. num. octauo. & licet in delictis. requirantur liquidissimæ probationes & lucclario res, vt in. l. singuli. C. de accusationibus. & l. finali. C. de probationibus. tamen bene sufficiunt duo testes in quocunque delicto, quantumcunque grauissimo vnum tamen est, quod si delictum probetur per vnum solum tellem fide dignum, non habet locum iuramentum in defectum probationis, sicut in civilibus secundum doctores. communiter contra glos. ibi in l. in bonæ fidei. C. de rebus cre. & in. l. tertia. ff. de iure iurando et tenet magistraliter Bart. in. l. maritus. ff. de quaestio. fin. quaestione & ibi alii docto. Confirmatur etiam qui in actibus grauissimi præiudicii sufficiunt duo testes. ita probat textus. in capit. quotiens de testibus quem ad hoc notat & commendat ibi Abbas & commun. docto. imo quod magis duo testes sufficiunt contra papam, vel Imperatorem. glo. est singu. & vnica in ca. præful. 2. q. 5. quam reputat singu. Abb. in. d. c. quotiens de testib. idem Abb. in. c. at si clerici de iudi. & ibi alii docto. vnum tamen est, q. licet in quocunq; delicto. etiā grauissimo sufficiant duo testes, tñ ad hoc, vt eorū depositio probet & cōcludat, oportet q. reddāt cōgruā rationē dicti sui, peruisum vel aliū sensum corporeū, quo actus, super quo deponunt, percipitur. ita probat tex. in. l. solam C. de testibus & ibi glo. or. & commun. docto. tex. in autē. de testibus. §. & licet cola. 7. text. in c. si testes. §. solam. 4. q. 3. & vtrubiq; commun. docto. sensus tamen visus est generalis: vnde si testes deponant per sensum visus, super re, vel facto perceptibili alio sensu, valet & concludit proba-

9
Probatio per
testes.

Duo testes
sufficiunt in
actibus gra-
uissimis.

proba-

probatio. ita probat text. in cap. testes. 3. quæst. 9. & ibi glo. or. & commun. docto. & per illum text. ita tenet Abbas & commun. canonistæ: præcipue Feli. in capit. cum causam de testibus. Romæ. in. l. sciendum de verbo. oblig. idem Roma. in. l. admonendi. ff. de iureiur. 17. col. nu. 96. Flo. in. l. ob carmen. §. si testes. ff. de testibus. Cinus & alij doct. in. l. testium. C. de testibus. Bal. in. l. pe. ff. de proba. idem Bald. in. l. solam. C. de testibus & ibi Sali. & commun. alij doct. ¹⁰ Quod tamen intellige quando testes sunt interrogati de causa: quia tunc tenentur eam reddere: secus verò alias. ita tenet glo. no. & ordi. in dict. l. solam. C. de testibus & ibi Bar. Bal. & commun. dd. gl. in dict. cap. si testes. §. solam. 4. quæstio. 3. & ibi Archi. & commun. alij docto. glo. in capit. cum causam de testibus & ibi Innocen. Abbas. Anto. Cardi. Ancha. & commun. docto. Specu. in titu. de teste. §. l. verfic. item q̄ interrogatus. nu. 62. & ibi Ioan. And. in addit. & ista est denique commun. opin. in dictis locis quod iterum sub intellige, quando deponunt super eo, quod cadit super aliquo sensu corporeo: secus verò si deponant super eo quod cadit sub iudicio intellectus, vt dominiū, possessio, iurisdictio, vel quid simile: quia tunc tenentur reddere rationem, etiam non interrogati per causas facti, & qualitates, ex quibus illud inferatur: quia illud nō est obiectum sensus: sed intellectus, & idem est, quando deponunt super qualitate personę vt nobilitate, gradu, dignitate, vel alia qualibet qualitate. ita singu. & magistraliter declarat Innocen. in dict. capit. cum causam de testibus. 2. col. de testibus, & ibi Abb. Car. Ancha. & commun. docto. Bart. in. l. i. ff. si cer. pe. 4. col. nu. 17. & ibi moderni idem Bar. in. l. solam. C. de testibus. & ibi pulchre. & subtiliter Bald. & commun. alij docto. idem Bart. in auten. de testibus. §. & licet colla. 7. Pau. de Cast. in. l. qui testamento. §. si. ff. de testa. & ibi cō. alij, doct. Vnum tñ est, q̄ si testis non fuit interrogatus de causa nec reddit eam, poterit pars eum iterū producere, etiā publicatis attestacionibus. arg. text. in. c. p̄ tuas de testibus & in. c. cum clamor. eo. tit. & in exp̄s fo ita tenet Car. in dic. c. cū causam vbi reputat dignum memorię & ab aliō non tactū & ibi sequitur Feli. 9. col. nu. 8. Imola. vbi bene declarat in. c. dic. c. per tuas de testibus. 2. col. Ex quibus inferitur, q̄ si testes deponant de aliquo maleficio de nocte oōmissio, debent necessario deponere, q̄ illo tēpore erat luna, vel q̄ ibi erat lucerna, qua potuerūt videre, & discernere: alias nullo modo probāt, nec concludunt, ita probat text. iuncta glo. singulari & ordinaria in. l. si

cum exceptione. §. in hac. ff. quod metus causa & ibi notat Bal. Ang. & alij doct. idem Bal. in. l. aretusa. ff. de statu. homi. idem Bald. in. l. si non speciali. C. de testa. idem Bald. post Oldral. quē ipse allegat in. c. i. §. porrò quæ fuit prima causa bene. absti. in vfi. feu. Ange. de Are. in. §. quadrupli. Insti. de actio. idem Ange. in tracta. male. in parte comparent dicti inquisiti, & in termino defensionis pe. col. Feli. in. c. cum causam de testi. idem Felin. in cap. sicu t dereiudi. Hyppoli. de Marfi. in. l. i. ff. de quæstio. ii. col. num. 34. idē Hyppoli. in rubri. C. de proba. 19. col. num. 107. Item adde, q̄ ad hoc, vt testes probant & cōcludant, debent deponere de certa scientia: non verò de credulitate: nisi adiiciant causam & rationem cōcludentem persensum corporeum, quo veritas potest sciri & cognosci. ita probat text. in cap. litteras de præsump. tex. in. c. tertio loco eo. tit. & in terminis ita tenet Cinus post Iaco. de Are. in. l. testium. C. de testibus. 2. col. num. 9. & ibi commun. alij docto. Bald. in. l. siue possidetis. C. de proba. 2. col. num. 6. idem Bald. in. l. solam. C. de testibus. 2. col. 5. quæstio. Iaso. notabiliter & meliusquam alibi. in rubri. ff. de iureiur. Abbas vbi dicit esse diligenter notandū in. c. quotiens, de testibus. 3. col. num. 6. & ibi commun. Canonistæ.

Item adde quòd etiam oportet & requiritur quòd tales testes sint contestes in actu, vel delicto super quo deponunt concordando in tempore loco, & persona: alias vero si sunt singulares, non plenè probant tex. est in. l. denuntiasse §. quid tamen. ff. de adulte. text. in. l. qui sententiam. C. de pœnis text. in capit. licet causam verficu. quancunq; de proba. text. iu capit. bonę memorię. el primo verfic. contra vero. de electione. text. in capit. cum dilectus verfic. & si tres. eodem. titu. & vtrobique commun. docto. cuius ratio est quia tali casu non est legitimus numerus testium, sed in effectu tantum est probatio per vnum testem ita Bal. in. l. iurisiurandi. C. de testibus. 3. colū. Felinus in capi. licet ex quadam de testibus. 3. columna. num. secundo quem omnino vide: quia notabiliter & meliusquam alibi loquitur.

Et ex hoc necessario & vtiliter queritur, an possit iudex testes interrogare de aliquib⁹ qualitatibus, vel circumstantiis negotii, vel delicti, vt melius possit cognoscere veritatem si licet, in quo loco commissum fuit, & quo tempore: an manè, serò, die vel nocte. Item qua veste erat inducta pars, contra quam vel pro qua producitur, vel quibus armis vel cuius ætatis esset delinques, vel offensam passus, vel de alia simili qualitate

Singulares testes non probant.

Modus interrogandi testes.

Testes debent circumstantias dicere quibus probent se crimine visse comit

Tomi III. Caput XII.

litate persone, Et breuiter dico q̄ si testes sunt fide digni & probata opinionis non debent interrogari: alias verò si vacillant vel sunt leuis & notæ opinionis, bene possunt interrogari, vt iudex in verbis eos capere possit, vt dicitur de danieli, & Susanna, vt habetur. Danielis. c. 13. & facit tex. in. l. 3. §. 1. versi. tu magis. ff. de testibus & in expresso isto fundamento ita tenet Azo. in summa. C. de testibus. 4. col. versi. sicut enim. Odo. fre. in. l. si quando eo. tit. 2. col. in. fi. Cinus in l. testium. pe. & fi. quaestione. eo. titu. & ibi commun. alij docto. & effectus est: quia reperta tali varietate prædicti testes non probarent: quia si actus est reiterabilis videntur deponere de diuersis actibus & non essent contestes. si verò actus non est reiterabilis essent contrarij & non probarent, & istud casum vidi praticari in Cancellaria regia in quibusdam testibus, qui deponerent de certo matrimonio, & opulenta hereditate, & tandem omnes capti fuerunt in varietate: & ex officio puniti. Aduertendum tamen, q̄ licet testes singulares non probent, vt supra dixi. tñ debet intelligi quādo simul iungi non possint: secus tamen est, quando diuersitas vel singularitas eorū potest simul iungi, & in idem virtualiter & in effectu reduci, vt si tractetur de probanda præscriptione decennij & duo testes deponant de primo quinquennio: & alij duo de secundo quinquennio: quia hæc depositione simul iuncta resultat plena probatio totius decennij continui, & idē esset in qualibet alia præscriptione. ita tenet & declarat Bald. quem sequitur com. opi. in. in. l. testium. C. de testibus. 5. col. num. 12. item et intellige præterquā si ex coniunctione temporis præsumatur vnus solus actus numero, tempore, & qualitate. vt si per vnum & idem foramen duo vel plures testes successiuè vidisset aliquod factum, vel delictum testes successiuè vidissent aliquod factum, vel delictum. ita etiā Bald. in dict. l. testium. C. de testibus. fi. col. nu. 25. item etiā intellige, quando tractatur de probando delicto simplici & particulari, quod non continet in se differentes actus & species, vt homicidium, vel simile delictū: secus tamē est si agitur de probando aliquo delicto in genere, quod continet sub se differentes species, siue actus particulares, vt hæresis vel simile delictū: quia tunc, si vnus testis deponat de vno actu vel specie, & alius de alio plenè probant delictum in genere. quod resultat ex istis actibus differenti- bus ita tenet gloss. lingu. in iure in. l. actor. C. de proba. gloss. 3. & adhuc notat & commendat ibi Bald. 2. col. num. 4. Salia. col. num. 5. & com. alij docto. Bald. in. l. 1. C. qui numero tutellarum la-

cob. in. l. testium. C. de testibus in fine & ibi Sali. Angel. & commun. alij docto. Angel. in. l. 2. §. diem. ff. quemad. test. ape. Ioan. de Imo. in. l. inter pares. ff. de reiu. fi. co. Iacobi. in. l. Arriani. C. de hereticis facit etiam glo. in. l. ob carmen. §. fi. ff. de testibus in gl. si. quam ibi reputat mirabilem Bar. notat & commendat Bald. & alij doc. Item adde q̄ tales testes ad hoc, vt plene probent delictum, debent esse fide digni: & omni exceptione maiores tex. est in. l. 3. ff. de testibus tex. in l. eos. C. eod. titu. tex. in cap. 1. eod. titu. tex. in. c. 1. de consan. & affini. tex. in. c. forus versi. fin. de verbo. signi. cuius verba sunt, Vita si innocens & integer actus: nam si vita bona defuerit fide carebit: non enim potest iustitia cum scelerato homine habere commercium, & vtrobiq; commu. docto. & omnes dicuntur fide digni & omni exceptione maiores, qui nulla exceptione legitima repelluntur, & lege non reprobentur prohibiti. tex. est in. l. 1. ff. de testibus. ibi & hi quibus non interdicitur testimonium, nec vlla lege à dicendo testimonio excusantur. text. in. l. ex eo eo. titu. tex. in cap. fin. de præsumpti. Aduer- tēdum tamen est pro maxima declaratione ma- teria, quāliquis testes repelluntur in causis criminalibus & primo dico q̄ repellitur mulier: quia propter fragilitatem sexus. est timor q̄ ferat varium mutabile vel falsum testimonium tex. est capitalis & expressus in. c. forum versi. fi. de verbo. signi. tex. in capit. mulierem. 33. quaestio. 5. & vtrobiq; glossæ ordinariæ quod tamen est verum & procedit de iure canonico: Sed dubium necessarium est an quid erit de iure civili & regio & certe videtur q̄ possit esse testis ita probat tex. in. l. ex eo. ff. de testib' vbi disponitur q̄ mulier regulariter potest esse testis in omni causa, & negotio præterquam si sit condemnata ex publico delicto. tex. in. l. qui testamento. §. mulier. ff. de testamentis vbi specialiter prohibetur in testamento. ergo in alij s. causis admittitur & ibi notat & commendat Paul. Ange. Imo. Aret. & alij docto. & tenet Specu. in titu. de teste. §. 1. versi. item q̄ est mulier, & ibi Ioan. An. in addi. Pro cōcordia tñ dici posset, q̄ in causis capitalibus quibus venit imponēda pœna corporalis, nō possit esse testis: in alijs verò si. C. arg. tex. in. d. l. qui testa. §. mulier. ff. de testa. & in terminis ista doctrinā & concordiam ponit ibi Iaco. de Are. Ange. & platea in. §. testes. Inst. de testa. Bonifa. in tract. mal. in rubr. de furib', & latro fi. col. & q. Hy. in cōf. 22. 1. col. & hoc vñ cōformare. l. 8. tit. 8. lib. 2. fo. 11. & l. 96. in. 11. tit. vbi disponit q̄ mulier nō possit esse testis nisi in actib' p̄tinētibus ad mulieres vel gestis in locis vbi solet cōuenire

Nota.

12
Testes singulares qñ probent.

Testes fide digni quid casur.

Testes repellantur in criminalibus Mulier.

vt flumine vel furno. Sed his non obstantibus, vera & communis resolutio fit, q̄ de iure civili indistinctè mulier possit esse testis tam in civilibus quam criminalibus per prima iura, & fundamenta & istam dicit commun. opi. imola. & Aretin. in dict. l. qui testamento. §. mulier. ff. de testa. Augustinus de Arimino. in addit. ad Ange. de male. in parte comparuerunt dicti inquisiti, & negauerunt totum Abbas panor. in cap. quoniam de testibus. 1. colum. num. 2. & istam teneo pro vera & ab ea non est recedendum iudicando & consulendo. pro qua hodie videtur casus in. l. 17. titu. 16. 3. part. quæ genericè vult, q̄ in omni causa mulier possit esse testis præter q̄ in testamento. quod intellige, quando sit honesta & bonæ famæ: secus alias ita probat text. in l. ff. de testibus & tenent Aretinus & alii doct. in dict. l. qui testamento. §. mulier. ff. de testa. & Alexan. confi. vndecimo. 1. volum. con. & probat prædi. l. par. Secundo repellitur minor viginti ann. text. est for. & expressus in. l. in testimonium. ff. de testi. cuius verba sunt in testimonium accusator citare non debet eum qui in iudicio publico reus erit, aut qui minor viginti annis erit. & ibi glōf. or. Odofre. Bald. Sali. Flo. & commun. docto. extenditur hodie ad minorem viginti quinque annorum: quia nō potest esse in criminalibus. ita disponit lex. 9. titu. 16. 3. pari. bene tamen faceret iudicium nō tamen semiplenam probationem. nec adhuc integrum iudicium, vt sufficiat ad torturam ista est glōf. or. quæ sic debet intelligi in. l. inuita. 2. ff. de testi. & ibi doct. gl. in. l. fi. C. de his. qui. vt indi. & ibi etiam docto. tenet etiam & declarat sing. Bart. in. l. maritus. ff. de quaestio. & Hyppo. de Marfi. in. l. 1. §. diuus Antonius. eod. titu.

14. Tertio repellitur inimicus text. est in. l. 3. ff. de testibus ibi vel an ei inimicus sit, aduersus quem testimonium fert & ibi glōf. or. Odofre. Bal. Sali. Fulgo. Iaco. de san Geor. & commun. alij. docto. text. in. l. 1. §. præteria. ff. de quaestio. text. in auten. de testibus. §. si verò quis dicat. colla. 7. text. in auten. si testis productus. C. de testibus text. in. l. si quis testibus. eod. tit. facit etiam text. in. l. tutor quoq; §. si tutor. ff. de suspe. tuto. text. in. l. 3. §. si. ff. de adimen. lega. text. in. l. licet. ff. de arbitris text. in cap. repellantur de accusa. text. in capit. cum p. Manconela. eo. titu. text. in cap. meminimus. eod. titu. text. in c. cū oporteat. eo. titu. & vtrobiq; commun. docto. & in tantum hoc est verum, vt procedat & habeat locum et in crimine læsæ maiestatis, vel quocunq; alio gravissimo delicto: quia licet in eo admittantur testes inhabiles, & minus idonei: tamen nū

quam admittuntur inimici: quia alia inhabilitas non respicit inimicitiam, vel odium personæ, contra quam producantur: sed aliā causam vel defectum, per quem genericè repelluntur: sed ista inhabilitas respicit particulariter odiū, rancorem, vel inimicitiam accusati, vel inquisiti contra quem fertur testimonium, & resultat verisimilis timor falsitatis. ita probat prædicta iura, & in terminis probat text. in cap. per tuas de simonia vbi habetur q̄ inimicus repellitur in crimine simoniæ. ergo idem est in aliis criminibus grauib; & atrocibus & ibi tenet Ioan. de Ana. & alij doct. tenet etiam Bar. in. l. in quaestio. ff. ad legem iuliam maies. Roma. in. l. si vero. §. de viro. ff. solu. matr. 15. col. 15. fallentia Hypolitus de Marfi. in. l. 1. §. præterea. ff. de quaestio. Ange. de Peru. in. l. famosi. ff. ad. l. iu. maies. & idem disponit. l. 13. titu. 16. 3. part. Quod etiam extendit, vt procedat & habeat locum etiam si inimicitia prouenerit culpa eius, contra quem producantur. ita probant prædicta iura in quantum simpliciter & indistinctè loquuntur & in expresso probat glōf. singu. & vnica in simili casu in. l. athletæ. §. dat remissionem. ff. de excusat. vbi dicit, q̄ inimicitia superueniens excusat à tutela, modo proueniat à defuncto. modo ab ipso tutore, & ad hoc notat & commendat ibi Albe. & alij docto. & reputat singularem & vnica Bald. ibi tenet etiam Abbas in capit. vt debitus. de appella. 8. col. num. 32. & ibi Imola & commun. doct. Anto. in ca. veniens el. 2. de spō. Iaco. de san Geor. in. l. 3. ff. de testibus Hyppolitus de Marfi. in. l. 1. §. cū quis. ff. de quaestio. precol. confirmatur ex sententia Bart. & commun. in. l. qui bona fide. §. si quis iusta. ff. de dam. infect. vbi dicit q̄ ille, qui timet ab alio offendi potest petere cautionem de non offendendo et si culpa eius processit inimicitia. intellige tamē q̄ inimicus repellitur à testimonio, quando inimicitia sunt graues: quia præcessit inter eos aliqua iniuria realis, vel verbalis vel lis super causa capitali, vel super causa civili omnium bonorum vel maioris: partis secus vero si inimicitia sint leues: quod tamen relinquitur arbitrio iudicis, cum certa regula in hoc non possit dari ita etiā probant prædicta iura & in expresso ita tenet & declarat Bart. in. l. 3. §. fin. ff. de testibus & ibi commun. doc. idem Bar. in. l. 3. §. si. ff. de adimē. lega. Innocen. in c. cum oporteat de accusa. fin. colum. & ibi Abbas & commun. docto. Bal. in auten. si testis productus dicatur. C. de testibus 2. col. nu. 4. & ibi alij doct. idem Bal. in c. veniens in. fi. de iure iu. idē Bal. in. l. pe. §. 1. ff. solu. ma. & ibi alij doct. Iaso. in. l. pcuratoribus. C. de pcur.

Mulier in testamento te
stis esse non
potest.

Minoris an
reputetur.

Amplia.

14.
inimicus.

Causa inimici Et adde valde notabiliter quod sufficit q̄ sub-
sufficit ad re- sit causa inimicitiae ex qua verisimiliter possit
cusandū te- resultare inimicitia, licet testis offensus dicat &
stem. asserat non esse inimicum ita tenet innocen. in
 cap. cum. i. & a de re iudicata in fine. & ibi doc.
 Bart. in. l. i. in fine. ff. de his quibus, vt indignis.
 Abbas in cap. repellantur de accusa. fin. colū. &
 ibi Felinus. 2. colū. vltimo notabili. vbi reputat
 singularare Roma. in. l. i. §. si quis in villa. ff. ad syl
 la. i. col. Sali. in. l. 3. ff. de testibus. i. col. in medio
 Hyppolitus de Mar. in. l. i. §. praterea. ff. de que
 stio. 2. colū. num. 3. vbi reputat quotidianum in
 practica Alexan. conf. 99. i. col. *Limita.* Limita tamen &
 intellige predicta nisi inter eos erat iam facta re
 conciliatio, & amicitia: quia tunc cessat ratio &
 causa contraria argum. text. in. l. 3. §. fin. cum. l.
 fe. ff. de adimen. lega. & ibi Bar. & commun. do
 cto. text. in. l. in ipsius. C. fami. hær. & ibi Bald.
 & alij docto. quæ quidem reconciliatio probat
 tur, nedum per amicitiam expresse contracta:
 verum etiam tacite, vt si tanquam amicitia de
 positionem conuersabantur, argum. text. in
 iuncta glo. & commun. opi. in. §. fin. in fi. de in
 iuriis, & confirmatur quia cum amicitia vel ini
 micitia dependeat ex affectione vel rancore a
 nimi, non potest probari: nisi per coniecturas,
 & in expresso ita tenet & declarat Guiller. in. l.
 in ipsius. C. fami. hær. & ibi Bald. & commun.
 docto. idem Bald. in autent. si testis productus
 dicatur. C. de testibus. 2. col. nu. 4. & ibi alij do
 cto. Sali. in. l. 3. ff. de testibus. i. col. num. 2. quod
 subintellige, nisi talis reconciliatio sit de recen
 ti: quia tunc repellitur, tanquam inimicus tex.
 est singu. in iure in cap. accusatores el. i. 3. que st.
 5. & ibi notant & commendant commun. do
 cto. & per illum text. ita tenet Innocen. in capi.
 cū oporteat de accusa. fi. col. Hyppoli. de Mar.
 in. l. i. §. praterea. ff. de quaestionibus. 2. col. nu.
 4. Itē etiā limita & intellige predicta, nisi inimi
 citia sit procurata: quia si pars contra quā pro
 ducitur, nulla causa vel rixa præcedente fecit ei
 aliquam iniuriā, ea occasione & malitia, vt nō
 producat intellem, talis inimicitia procura
 ta, non debet sibi prodesse, & talis offensus be
 ne poterit admitti in testem contra offensem
 ita Bar. text. ibi in. l. i. §. cum quis. ff. de quaestio
 & ibi alij docto. Bald. in. l. sed & si quis. §. illud.
 ff. si qui. cautio. idem Bal. in. l. 2. §. sed si agant.
 ff. de iudi. Bart. in. l. 2. C. de testibus. 2. lectu. i. co.
 in fine. Bald. in autē. si testis productus dicatur
 C. eod. titu. pe. col. num. 5. & ibi Pau. de Cast. fi.
 col. & quaestio. Iaco. de san Geor. in. l. 3. ff. de tes
 tibus. pe. col. nu. 18. Item etiā limita & intellige
 præterquā si testis pariter sit inimicus vtriusq̄;

partis: quia tūc bene admittitur ita solus Hyp
 politus in dict. l. i. §. cum quis. ff. de quaestio. fi.
 col. & quaestio. vbi bene fundat pro qua sentēt.
 & con. facit. text. in. l. extraneo. §. de quaestione
 ff. de quaestio. vbi habetur, q̄ seruus communis
 potest torqueri pro vno domino contra aliū.
 Item facit doctriua Bart. & communis quā ibi
 ponit dicens q̄ coniuncta persona pōt esse tes
 tis pro coniuncta quā lis vertitur inter pariter
 coniunctos idem etiam tenet Bar. in. l. non solū
 §. i. ff. de ritu nup. vbi habetur q̄ par causa af
 fectionis fraudem suspicionis amouet. idē Bar.
 in. l. parentes. C. de testibus, fi. colū. & quaestio.
 & ibi alij docto. idem Bart. in. l. qui testamento
 §. quæcunq̄; ff. de testa. fi. col. nu. 8. Specu. in ti
 tu. de teste. §. opponitur. verfi. sed qd si testis. 3.
 col. nu. 10. & idem disponit lex. 9. titu. 8. lib. 2. fo
 lio. 11. Item adde q̄ descendentes inimici præsu
 muuntur etiam inimici. ita probat text. in. l. ath
 letæ. §. dat remissionem. ff. de excu. tuto. & ibi
 notat. Bald. & commun. alij docto. & similiter
 collat erales vsq̄; ad quartum gradum reputā
 tur inimici argum. text. in. l. lex cornelia verfi.
 i. ff. de iniuriis. text. in. l. i. C. si quacunq̄; prædi
 ctus potestate per que iura ita tenet Bald. in. d.
 §. dat remissionem idem Bal. in. c. i. §. si vafallus
 el. i. si defen. fue. con. inter domi. & agna. vafal.
 Hippolitus de mar. in. l. i. §. praterea. ff. de qua
 stio. fi. col. nu. 103. *Parentes ac* *cusatoris.* Quartō repelluntur ascenden
 tes & descendentes accusatoris in infinitū & cō
 sanguinei eius collaterales vsq̄; ad quartū gra
 dū propter affectionem, quam ad causam præ
 sumuntur habere. text. est in. l. testis idoneus. ff.
 de testibus. text. in. l. parentes. C. eo. tit. & ibi gl.
 ord. & idem disponit. l. 9. tit. 8. lib. 2. fo. 11. §. repel
 litur famulus, vel domesticus ipsius producen
 tis. text. est in. l. idonei. ff. de testibus, & ibi glos.
 ordi. text. in. l. pe. eo. tit. text. in. l. 2. C. eo. tit. quod
 tñ limita & intellige q̄ actualiter erat in fami
 lia tēpore depositionis: secus verò si iam exiit
 de domo & familia sua: quia tunc bene potest
 ferre testimonium etiam si de proximo sit exē
 ptus, dum tamen non prohibetur fraus. ita prob
 at text. in. l. i. §. item numio. ff. de quaestio. &
 ibi tenet Bar. & ibi Hyppolitus de Marfi. & alij
 docto. tenet etiam pe. Cinus Iaco. Albe. Angel.
 Sali. Paul. & commun. doct. in. l. 2. C. de testibus
 Ange. Sali. & alij doct. in. l. seruos la. 2. C. de que
 stio. Abba. in. c. in literis de testibus. 3. col. num.
 6. & ibi alij canonistæ specu. in titul. de teste. §.
 §. primo verfi. quid si olim & talis dolus vel frās
 præsumitur, si statim post depositionē reuersus
 est ad domū producentis, argu. text. in. l. si vētri.
 §. final. ff. de preui. cre. & in expresso ita tenet
 Bart.

*Limita.**ad qua**inimicitia
procurata nō
prodest reo.**testis inimi
cus vtriusq̄
artis.**Limita*

Bar. ij. l. fi. ff. de dona. inter vi. & vxo. & docto. vbi supra. Sextò repellitur infamis & sic condē natus de aliquo delicto famoso. tex. in. l. 3. §. lege Julia. ff. de testibus & ibi. g. or. Bar. & cō. dd. tex. in. c. præterea de testibus cogēdis & ibi do. facit text. cum materia in. l. infamē. ff. de publi. iudi. Septimò repellitur periurus qui semel falsum deposuit cū iuramēto in aliqua causa. tex. est in. c. paruuli. 22. q. 5. text. in. c. quicūq;. 6. q. 1. text. in. c. testimoniū de testibus. tex. i. c. licet el. 1. de proba. tex. in. ca. 1. de crimine falsi. & idem disponit. l. 8. tit. 16. 3. par.

PERIURUS.

16 **O**ctauò repellitur socius criminis. tex. est capitalis & expressus in. l. fi. C. de accusa. text. in. l. quoniā liberi. C. de testibus text. in. c. veniens el. 1. de testibus. tex. in. c. 1. de confessis tex. in. c. nemini. 15. q. 3. & vtrobiq; cōmu. docto. & idem disponit. l. 21. tit. 16. 3. par. cuius ratio est quia fortè veniā sperās fauore vel preuilegio alterius, illum false nominaret, vel forte odio & inimicitia, vt eodē pereat supplicio. ita probat text. in. dict. l. fi. C. de accusa. Sed aduertēdum q̄ cōtra hoc se offert. talis difficultas: nam si pars cōtra quā producitur opponit, q̄ ille testis est socius criminis, eo ipso uidetur confiteri delictū. ergo ex propria confessione potest condēnari alio non probato. Sed huic difficultati respondeo sequētib; modis. Primò q̄ ille qui proponit exceptionem non videtur. confiteri intentionem aduersarij text. est no. & expressus in. l. nō vitiq;. ff. de except. cuius verba sunt, non vtiq; existimatur confiteri de intentione aduersarij, cum quo agitur. & ibi norat Barto. & commu. docto. & per illum text. tenet etiam Barto. in. l. si quidem. C. de excep. & ibi communiter docto. Bald. in. l. exceptionem. C. de proba. idem Bald. in. l. alia. C. de his qui vt indig. idem Bal. in. l. age cum Geminiano. C. de transanct. Angel. Imola. Alexand. & commu. moderni in. l. decem. ff. de verbo. oblig. Innocen. Abbas & canonistæ in. cap. cum venerabilis. de except. Iaso. vbi dicit hāc esse commu. opi. in. l. Iulianus verum debitorem. ff. de condi. indebi. 5. & 6. col. probat etiam text. in. cap. exceptionem de re iudicata lib. 6. & ibi tenet. gloss. ordina. & communiter docto. glo. etiam ordi. & commu. docto. in. cap. de testibus. lib. 6. ergo in nostro casu. sine difficultate proterit excipere. & non videbitur crimen, confiteri vel aliter & Secundò respon. quòd pars accusata neget delictum commississe, & in casu, quo fecisset ille testis contra eum productus fuit eius socius, & particeps criminis. Ita probat text. in. l. si quidem C. de excep. & ibi tenet. glo. ordina. & commu.

Socius criminis.

docto. & in terminis in nostro casu & articulo ita tenet & respondet glo. ordina. in. l. si filium C. delibe. cau. & ibi Bald. Salice. & communiter docto. Barto. Bald. & commu. alij docto. in. l. quoniam. Liberi. C. de testibus Hyppolitus de Mar in. l. 1. §. diuus Antonius. ff. de quæstio. 3. colū. num. 8. vel aliter & Tertiò respon. q̄ pars contra quem producitur talis testis, poterit simpliciter & genericè dicere, quòd ille testis commisit illud crimen, & ideo non potest esse testis, contra alium in eodem crimine. ita tenet & respondet glo. ordina. in. cap. 1. de testibus lib. 6. in gloss. & ibi communiter docto.

Adde tamen quòd in aliquibus casibus socius criminis potest esse testis in crimine hæresis tex. in. c. in fidei fauorē de hereti. li. 6. item in crimine læsæ maiestatis. tex. in. ca. 1. de confessis. item in crimine falsæ monæ. tex. est in. l. 1. ver. 1. C. de falsa moneta. item in malefico & mathematico. text. est in. l. 1. C. de malefi. & mathematico. item eadem ratione idem dicerem in crimine nefando contra naturam, argumēto prædictorum Iurium & prag. 85. lib. prag. vbi habetur & disponitur quòd istud crimen probatur eodem modo, quo crimen hæresis vel læsæ maiestatis. item in furto famoso. text. est in. l. prouinciarum. C. de feriis. item in aliis casibus positis & collectis per. gloss. & doctores. in. l. fi. C. de accusa. & regulariter dico, & teneo q̄ in delictis, quæ non possunt verisimiliter committi sine sociis, socius & particeps criminis potest esse testis. ita probat text. in. dict. l. prouinciarū. C. de feriis & ibi. glo. or. & cōmu. dd. & tenet. gl. or. & commu. opi. in. d. l. fi. C. de accusa.

Dubium tamē est an in istis criminibus vel aliis reus accusatus vel inquisitus possit interrogari de sociis, & resolutiue dico q̄ si est seruus indistincte pōt interrogari de sociis. tā in istis criminibus, q̄ in aliis: quia verisimiliter non est presumēdum, q̄ aueret illud delictū, committere sine mandato, vel iuuamine alterius, argu. text. in. l. quicunq; vers. sane. C. de seruis fugi. si verò accusatus vel inquisitus sit homo liber, tūc in delictis specialibus suprapositis & declaratis. bene posset interrogari argu. text. in. d. l. prouinciarū. C. de feriis. nō vero in aliis, cū eius testimoniū nō valeat argu. text. in. l. fi. C. de accusa. & in effectu istā doctrinā & resolutionē tenet ibi Sali. & cō. alij. dd. ego tamen credo vltra doct. q̄ in distinctè in quolibet delicto, modo reus sit interrogatus modo non si confiteatur de aliquo socio, illa cōfessio proderit saltim ad simplicem iudicis informationē & inquisitionē formādam & similiter ad capturā personæ argu.

Socius criminis quādo possit esse testis.

47 reus an possit interrogari de sociis.

argu. eorum quæ dixi supra. in articulo captu-
ræ. & argu. glo. ord. & commu. opi. in. l. 3. C. de
calunia. & in terminis ita tenet Sali. in. l. ea qui-
dem. C. de acusa. 8. col. tenet etiam Hosti Ioa.
An. & commu. docto. cano. in. c. 1. de confessis
vnum tamē est q̄ talis reus accusatus, vel in qui-
situs non debet interrogari de sociis particula-
riter & in specie: sed generaliter qui fuerunt
eius socij in delicto: quia alias non esset quæ-
re: sed incitare vel suggere argu. tex. in. l. 1. §. qui
quæstionē. ff. de quæstio. & ibi cōmu. dd. & si
talis reus accusatus nolit declarare. in casibus
in quibus potest interrogari. compellitur per tor-
turam tamen precedat contra eum præ-
sumptio, vel indicium q̄ interuenerūt cum eo
socij, quos bene cognouit ita singu. solus Salic.
in. dict. l. fi. C. de acusa. fi. col. num. 9. & 10. quod
est bene notandum.

18 Iuxta quod tamen necessario & vtiliter que-
ro, si talis reus accusatus vel inquisitus confi-
teatur de sociis sp̄te vel interrogatus in casib⁹
in quibus potuit interrogari de sociis. an eius
dictum & testimonium probet tanquam si ef-
set legitimus testis & per consequens sit legiti-
mum indicium ad torturam & breuiter & reso-
lutiue videtur q̄ non. quia vnus testis de visu
& de actu p̄p̄inquo & sensu corporeo adhuc,
vt faciat indicium ad torturam, debet esse fide
dignus & omni exceptione maior, vt plenē ma-
gistratiter dico in materia torturæ: Sed talis
reus acufatus vel inquisitus. non videtur testis
idoneus & fide dignus in causa alterius socij.
ergo &c. Et in expresso ita tenet glo. singul. &
ordi. in. dict. l. fi. C. de acusa. in glo. fi. & ibi pe.
Iaco. Bu. Faber. Albe. Salice. & communiter alij
docto. Oldra. Ange. Rema. & alij etiam docto.
in. l. & si certus. ff. ad sylla. Ange. de Male. in
parte. fama publica præcedente. 9. col. versicul.
quæro an particeps & ibi eius additionator
Hypolitus de Mar. in. l. 1. §. diuus Antonius. ff.
de quæstio. 2. colū. num. 5. idem Hypolitus in
conclusio. 74. 2. colū. num. 8. 4. col. num. 14. ex
quo inferitur q̄ si duo vel plures deponant de
aliquo socio, nū erit plenē probatio secūdam
prædictos doctores. Sed his non obstantibus

ego teneo cōtrariam sententiam. Imo q̄ talis so-
cius criminis in casibus in quibus potest depo-
nere de sociis, sufficienter probet, tanquam le-
gitimus testis, & per consequens solus faciat iu-
dicium ad torturam, & similiter duo vel plures
plenē probent: quia iura prædicta regulariter
repellunt socium criminis à testificādo contra
socios. tamen excipiunt aliquos casus particu-
lares & speciales suprapositos, quibus liberē

admittuntur. ergo bene sequitur, q̄ in eis est le-
gitimus testis & ei debet dari plena fides. & in
expresso licet sic non declarat tenet Cinus in
dic. l. fi. C. de acusa. fi. quæstioe Abbas Panor.
in. c. 1. de confessis pe. col. vers. secundo mem-
bro & ibi Ioa. de Imo. 2. col. nu. 2. Gandinus in
tracta. Male. in rubri. de multis quæstionibus
circa hunc tractatum. 2. col. vers. sed quæro. ad-
uertendum tamen ad vnum, in quo posset iu-
dex errare, q̄ ad hoc vt talis confessio socij pro-
bet contra socium, vel faciat indicium, oportet
q̄ sit facta cum iuramento: alias verò si simpli-
ter emanauit, sine iuramento in tortura vel sine
tortura, non probat nec facit indicium: quia
non deponit tanquam testis cum forma & so-
lennitate requisita: nec obstat q̄ forte iurauit su-
per facto suo proprio: quia tunc deposuit, vt
pars de facto proprio: non tamen, vt testis par-
te citata & iuramento tanquam à teste præsti-
to. vnde eius depositio non valet, nec probat.
& secūdam hoc iudex debet esse cautus, vt reū
vel inquisitum deponētem. de sociis. adhibeat
in testem parte citata & præstito iuramento,
& postea faciat dare copiā depositionis. vt pos-
sit se defendere. sicut in alijs testibus. & in ter-
minis ita tenet & declarat solus Hypolitus in
sua practica. §. diligenter. 9. col. ver. aliud etiam
venit singulariter notādum. vbi dicit, q̄ in hoc
grauiter errant iudices: & q̄ ita cōtingit de facto
in ciuitate Bononiæ. & per hoc liberauit quen-
dam à pœna mortis, & acquisiuit maximū cō-
mōdum, & honorem. cōfirmatur etiam ex sen-
tentia & doctrina Barto. & communi. in. l. ma-
ritus. ff. de quæstio. vbi tenet, q̄ si testis exami-
natur parte non citata, nō probat nec facit ali-
quod indicium ad torturam, argumento tex.
in. l. si qñ. C. de testibus. & ibi cōmu. opi. No-
nō repellitur ebrius: q̄ a reputatur vilis, & infā-
mis & alienus à mente sua: ita probat text. in. l.
3. §. lege Iulia. ff. de testibus. text. in. c. 1. de testi-
bus. & ibi docto. & adde q̄ tempore depositio-
nis non fit actualiter ebrius, sufficit q̄ solitus
sit inebriari. & ita probant prædicta iura, & in-
tentio doctorum. probat etiam text. in. §. fi. In-
sti de succe. subla. & ita disponit. l. 8. tit. 16. 3. par.
Decimò repellitur incarcerationatus, & detentus in
vinculis, tēpore q̄ deponit. q̄ a forte spe aliqua
exemptionis à carcere, fauore producentis di-
cet falsum testimonium. text. est no. in. dict. l. 3.
§. lege Iulia. ff. de testibus & ibi notat & com-
mendat. glo. ord. & commu. docto. & Idem di-
sponit. l. 10. tit. 16. 3. parti.

Vndecimo repellitur pauper & vilis perso-
na: quia facilius posset corrumpi precio. Ira
probat

Argum. 1.

Cōtra præ-
dicta.

9. An male
detest. ibi.
9. An. 12
n. 934

19
Panper
probat

vilis per sona. probat text. in. l. 3. ff. de testibus ibi vel egens sit: vt lucri causa quid facile admittat. & ibi notat & commendat Odo. & communiter alij docto. quod intellige, quando est pauper & vilis persona, vel summus in dubio: secus autem, quando est honesta persona & fide digna: quia tunc bene potest esse testis. ita probat text. in l. humilem. C. de incestis nuptiis. text. in. cap. si qui testium de testibus, & ibi glos. ordina. & communi. docto. & idem disponit lex. 8. tit. 16. 3. partit. & lex. 9. titu. 8. foro. ll. 12. repellit clericus religiosus, vel monachus propter periculum irregularitatis, quod posset incurrere, argumento text. in. ca. sententiam sanguinis, ne clerici vel monachi cum similibus, & ibi docto. tenet etiam docto. in. cap. cum nuncius. de testibus. præcipue addicionatur Abbatis. ibi. 2. colum. in. ciuili vero causa bene potest esse testis cum licentia sui Abbatis, vel superioris. aliter verò non argumento text. in. cap. monachi. 16. quæstione. 1. cum simi. & in expresso tenet specu. in. ti. de teste. §. opponitur verfi. item excipitur. Bald. in. l. quoniam liberi. C. de testibus & alias personas quæ non possunt esse testes vide per specu. in. titu. de teste. §. opponitur per totum Barto. in. tractatu ad reprobationem testiũ & per text. cum glo. in. l. 9. titu. 8. lib. 2. fo. ll. & per. l. 8. titu. 16. 3. par.

20 *Testes inhabiles an faciunt iudiciũ* Quæro tamen pro declaratione prædictorum, si tales testes inhabiles, de quibus supra de facto deponat, an saltem faciant aliquod iudicium, & breuiter & resolutiue dico quòd si testis repellitur propter subiectionem & reuerentiam, quam debet parti, vt seruus, vel libertus non facit iudicium. text. est in. l. §. diuus Antonius. ff. de quæstio. text. in. l. Maritus eodem. titu. si verò testis repellitur propter ætatem non facit plenum iudicium, sed quale quale, vt iunctum cum aliis operetur torturam, argumento text. in. l. 1. §. impubes. ff. ad Sylla. Si verò repellitur propter sexũ: quia est mulier in casibus in quibus nõ potest esse testis, similiter nõ facit plenum iudiciũ sed quale quale: quia eadẽ est ratio. Si verò repellitur ppter infamiam: vt quia periurus, condẽnatus ex delicto famoso, socius criminis, ebrius, pauper, vel similis, tunc similiter non facit plenu iudicium sed quale quale argumẽto. text. in. l. qui vltimo ff. de poenis. Si verò repellitur propter inimicitiam, tunc inspicienda est qualitas inimicitie an sit magna, vel leuis, & secundum eam faciet iudicium, vel non. argumento text. in. l. 1. §. præterea. ff. de quæstio, si verò repellitur: quia est receptus vel examinatus ordine

iuris non seruato, putà antelitem contestatam, vel patre non citata: tunc nullum facit iudicium, argumento text. in. l. si quis adulterium. ff. de adulte. text. in. l. si quando. C. de testibus. & in effectu istam doctrinam & resolutionem ponit Barto. in. dista. l. Maritus ff. de quæstio. 2. colum. num. 3. & ibi docto. præcipue Hyppolitus de Marfi. idem Hyppolitus in. l. 1. §. diuus Antonius. 3. colum. eodem titu. Abbas & Canonilla in. cap. 1. de confessis Fran. Bru. in. tract. de iudiciis & tortura. 4. colum. versiculo vterius generaliter quæro.

Quod tamen limita, & intellige nisi pars cõtra quam producitur tempore depositionis protestatur, q̄ non reciperetur & opposuit exceptionem inhabilitatis: quia tunc indistinctè nullum facit iudicium. ita singula. tenet solus Arretinus in. ca. ex parte de testibus. 5. colũ. nu. 21. & illud dictũ reputat vnicũ & singulare Felinus in. ca. cum dilecti de accusa. penul. col. num. 13. tenet etiam & cõmendat Hyppolitus de Mar. in. l. 1. §. diuus Antonius. ff. de quæstio. 2. co. n. 3.

Item adde, quòd si vnus testis est inhabilis, & minus idoneus, alter vero est fide dignus, & valde approbatus, isti duo simul iuncti & testes faciunt plenam & integrã fidem & probationem: quia magna fides vnus supplet defectum alterius ita tenet Baldus per text. ibi in. l. si quis ex argentariis. §. 1. ff. de ededo & ibi alij docto. Hyppolitus vbi plene loquitur in. l. de minore. §. tormenta. ff. de quæstio. 3. colũ. nu. 8. quæro tamen an prædicti testes inhabiles admittantur in casibus, & delictis in quibus veritas per alios sciri non potest: & magistraliter & resolutiue dico, q̄ si factum vel delictum est cõmissum tali loco, vel tempore, quo verisimiliter non potuit haberi copia testium, vt quia cõmissum est inheremo monte de nocte vel loco secreto bene admittuntur testes minus idonei, & inhabiles text. est for. & expressus in. c. si. de testibus cogendis, & ad hoc notat & cõmendat ibi. gl. or. Host. Ioa. An. Abbas & com. doct. text. in. c. veniens el. 2. ver. si. de testibus tex. in. c. cũ dilecti ver. & si tres de electioe tex. in. l. non omnes. §. à barbaris. ff. de remilit. tex. in. l. cõsensu. §. super plagis. C. de repu. vbi testes domestici familiares admittuntur super facto vel delicto domi cõmisso: quia verisimiliter per alios veritas sciri non potest, & ad hoc notat & cõmendat ibi Albe. Bal. Salice. & com. mu. docto. Secus tamen est quando verisimiliter potuit haberi copia testium: quia factum vel commissum fuit de die in ciuitate, villa, vel loco publico: quia tunc. nõ admittuntur.

Limita.

21 *Testis vnus fide dignus cum inhabili facit plenam fidem.*

ita

ita singulariter tenet & declarat Anto. de Bu. post glo. ibi in. c. tertio loco de proba. 2. col. nu. 4. & ibi alij docto. Abbas. Panor. in. ca. fi. de testibus cogendis. 2. col. nu. 2. Albe. in. l. 2. C. de testibus. 2. col. in. fi. Iaso. vbi Bald. commendat in l. cunctos populos. C. de summa. trini. & fideca. 1. lect. fi. col. idem Iaso. in eadem lege. 2. lec. 11. co. num. 50. Ioa. Igneus in. l. 1. §. ferui. appellatione ff. ad Sylla. num. 110. Hyppolitus de Marfi. in sua practica. §. diligenter. num. 84. idem. Hyppolitus in. l. infans. ff. ad. l. Corne. de Sicca. fin. col. idem Hyppolitus in. l. fi. C. eo. tit. idē Hyppolitus in con. 22. p. qua sentē. & resolu. facit. l. 96. i. ll. stili ex quibus inertur & cōfirmatur illa decisio. text. in. l. 2. C. de naufragiis. lib. 10. vbi disponitur q̄ nauicularius pro defensione sua potest probare naufragium, vel vim illatam ab hostibus vel alium casum fortuitum per testes nauicularios. coram proximiori iudice illius loci, vbi casus occurrit, etiam parte aduersa non citata, cui negotium tangit, & talis probatio facit postea, plenam fidem, coram iudice competente contra omnes personas, quarū res fuerunt de perditę, & quibus negotiū tangit, dum tamen talis probatio exhibeatur infra annum coram iudice competente, quod est valde notabile pro mercatoribus, & nauigantibus, & iā habui de facto & sic consului & ad hoc illū text. summe notat & commendat ibi Bart. Platea & commu. docto. Paul. de Cast. in. l. si creditor. ff. de pigno actio. Aretinus in. ca. 2. de testibus. & ibi Phi. decius, qui bene loquitur. 6. col. nu. 26. Felinus vbi reputat singulare in. c. quoniā frequenter. vt lite non contestata. 5. col. in medio. Aduertendum tamen, q̄ prædicta sententia & conclusio, quæ habet q̄ testes inhabiles admittuntur, quando verisimiliter per alios veritas sciri non potest debet intelligi, quando testes sunt inhabiles ex defectu, quo non resultat odium contra personam. contra quam producantur: secus verò alias, si contra eam resultat odium, vel inimicitia. Quia tunc non possunt esse testes propter præsumptionem falsitatis. quæ facilius hoc casu committeretur quam in aliis. argu. tex. in. l. 3. ff. de testibus & eorū quæ supradixi, in articulo de teste inimico. & eorū etiam quæ tradit Bar. in. l. in quæstionibus. ff. ad legem Iuliam maiestatis.

22 Item quæro si de facto testes inhabiles producantur: vel producti. admissi fuerunt, & testimonium tulerunt, an possint per iudicem ex officio repelli parte non opponente, & breuiter & resolutiue dico, q̄ sic. ita probat tex. notabilis in. l. quos prohibet. ff. de postulando. cuius

verba sunt, quos prohibet prætor apud se postulare omnimodo prohibet, etiam si aduersarius eos patiatur postulare, & ad hoc notat & commendat ibi Bald. Ange. Paul. de Castr. & commu. docto. Innocen. in. c. intimaui de testibus. & ibi alij docto. præcipue Felinus pe. colū. nu. 9. Ancha. in. c. super eo el. i. eod. tit. Feli. in. c. nulli de accusa. Salice. in. l. si magnum. cap. qui accusa non po. fi. col. & quæstione Iaco. de san. Geor. in. l. 3. ff. de testibus. 3. colū. nu. 2. Ange de Peru. in autenti. de testibus. §. Sancimus. 2. col. colla. 7. quod tamen singu. intellige quādo testes sunt inhabiles. culpa vel delicto ipsorū testium, vel in capacitate eorum, vt infamis condemnatus minor ætate, foemina, vilis persona, vel similis: quia tunc consensu tacito vel expreso ipsius partis contra quam producitur non potest habilitari: quia fauore publico prohibetur. Secus tamen est, quādo testes sunt inhabiles principaliter fauore partis, vt domesticus, consanguineus, inimicus, vel similis quia tunc iudex non potest eos repellere. licet in processu constet de eorum inhabilitate: quia pars videtur tacite eosmittere & habilitare, & in expresso ita tenet, & declarat Anto. de Bu. in. ca. cum dilectus. el. 2. de consuetudine. 3. col. nu. 33. & ibi Imola. 9. col. nu. 34. Alexan. vbi hoc reputat singulare, & valde vtile in practica. in. l. 4. §. hoc autē iudicium. ff. de damno infecto. 4. col. num. 29. Felinus in capit. intimaui de testibus penul. col. num. 10.

Item quæro an testes inhabiles & minus idonei possint admitti ad prouandā innocentiam delinquentis, & videtur q̄ sic argu. tex. in. c. literas de præsum. & in expresso istam sententiam & conclu. tenet specula. in. tit. de inquisitione. §. 1. versi. sed nunquid eas. nu. 22. Hosti in summa de accusa. in rubri. de inquisitionibus. 3. col. versi. sed nunquid infamatus. Albe. in. l. 2. C. de testibus Bald. in. l. parentes. eod. tit. & ibi Salic. & alij. docto. idem Sali. in. l. testis idoneus. ff. de testibus. & ibi Flo. vbi reputat singulare. & Iaco. de san. Georg. Iaso. in. l. sed & si quis. ff. si quis cautio. 2. col. vbi etiam reputat singulare Hyppolitus in. l. 1. §. ad quæstionem. ff. de quæstio. 4. col. num. 12. Pau. Grillan. in tract. de relaxatione carceratorū, in rub. de absolutioe innocentis: sed aduertendum, q̄ ista sententia & conclusio, licet æqua & communis, videtur valde dubia: quia omnes rationes, per quas testes inhabiles repelluntur, militant etiā in isto casu. vnde cogitavi q̄ posset dici & teneri, q̄ isti testes inhabiles plene non probent, etiam pro defensione rei: sed faciant iudicium, secundū qualitatem

23 testes inhabiles sufficienti ad probationem innocentiam rei.

ratem inhabilitatis, & negocij. argu. text. iuncta doctrina Barto. & commu. in l. Maritus. ff. de quaestio. vt ex hoc inualidetur & diminuitur fides probationis contrariæ, vt non imponatur pœna ordinaria: sed leuior iudicis arbitrio, argu. text. in l. absentem. ff. de pœnis & in l. interpretatione eod. tit. & est mea noua opi. & declaratio.

Itē quæro an testes qui sunt habiles, & idonei cōpellantur in viti dicere testimoniū, & dicendum est q̄ sic: quia dicere testimonium est officium publicū, quod inuitus tenetur q̄ subire. text. est in l. i. ff. de testibus text. in l. in viti. la. 2. eo. ti. text. in l. si. q̄n. C. de testibus. text. in l. 3. §. hoc interdictū. ff. de tabu. ex hi. text. in c. i. & per to. de testi. cogen. & p̄ ista iura ita tenet Azo. in summa. C. de testi. Odofre. & cōmu. dd. in d. l. si quādo Flo. fulgo. & cōmu. dd. in l. ff. testibus ex quo infero, q̄ si pars offēsa. secretē & occultē fortē recepit iniuriā. & offensam, & timore vel causa honoris suæ nolit dicere, nec deponere corā iudice q̄ se offēderit, possit iudex, eū cōpellere declarare: vt ex sua depositione oriatur informatio, & inquisitio iudicis, ad procedendum contra deliquētem. argumēto. text. in l. congruit. ff. de offi. pre. & argumēto. glo. singu. in iure & commu. opi. in c. i. §. si duo de pace tenenda & eius viola. & gio. etiam & eorum quæ ibi notantur in l. mater. C. de calū. & iam istū casum vidi de facto, & sic practicari. quod est verum, præterquā si talis testis sit de ascendentibus, vel descendantibus vel collateralibus, vsq; ad quartū gradū vel sit maritus vxor, forcer, nurus: quia non possunt cogi nec compelli dicere testimoniū contra accusatum, vel inquisitū in causa criminali nec ciuili ardua. text. est in l. 4. ff. de testibus text. in l. parentes. C. eo. tit. & ibi commu. docto. & idem disponit. l. ii. titu. 16. 3. partit. & si de facto per iudicem cōpellantur eorum. depositio est nulla secundum doct. ibi. Sed pulchrum dubium est, si isti tales spontē deponant, an eorum testimonium valeat, & probet & breuiter, & resolutiuē dico q̄ si testes non coguntur dicere testimonium, propter reuerentiā eius cōtra quem producuntur, vt filius vel descēdens vel libertus. tūc etiā volētes nō admittuntur: si verò nō coguntur propter solū fauorē testium, ne deponāt cōtra coniunctū, infra quartū gradū, tunc volentes admittuntur & eorū depositio valet & pbat. ita tenet & declarat Bar. in l. in legibus. ff. de testib⁹ Bal. in l. 4. eo. ti. & ibi Bar. Bal. & cōm. dd. in auten. pres. bi teros. C. de epif. & cle. & idē disponit. l. ii. tit. 16. 3. par. Aduertēdum tū q̄ prædicta debēt intelli

gi, q̄n veritas per alios sciri potest: secus verò si ex qualitate negotij veritas per alios sciri non possit: quia tūc prædictæ personæ præuilegiatæ possunt cōpelli dicere testimonium: ne pereat probatio, & veritas occultetur. ita tenet Hosti. in c. i. de testibus cogēdis & ibi Ioa. An. Abbas & cō. dd. Iaco. de san. Geor. in d. l. 4. ff. de testibus Hyppolitus de Mar. vbi reputat singulare in l. diuus pius. ff. de quaestio. pe. col. nu. 12. Frā. Bru. in tracta. de indicij & tortura. 4. co. versu. vltius generaliter quæro. nu. 14.

Item principaliter quæro in materia, an ex præsumptionibus & indicij possit reus accusatus, vel inquisitus condēnari. in q̄ articulo magis straliter, & resolutiuē dico q̄ nō text. est capitalis & expræsius cū ratione in l. absentē. ver. i. ff. de pœnis. cuius verba sunt, sed nec ex suspicionibus debere aliquē dānari diuus Adrian⁹ An fidio Seuero rescripsit: sanctius enim esse impunitū relinquifacit⁹ nocētis q̄ innocētē dānare & ad hoc notat & cōmendat ibi. gl. or. Bar to. Albe. & cōmu. dd. & idē disponit. lex. 7. tit. 31. 7. par. & l. o. ti. cōfirmatur, quia in causis criminalibus requiruntur probationes luce clariores, cū tractetur d̄ vita & fama hominis. text. est in l. singuli. C. de accusa. text. in l. qui sentētiā C. de pœnis. text. in l. fi. C. de proba. text. in l. adittos. C. d̄ appella. & vtrubiq; cō. dd. & idē disponit. l. 26. tit. 1. 7. par. ex q̄bus infero, q̄ licet præsumptiones sint violētissimæ, & tales quæ negari nō possint, non probāt. vnde si quis visus est effugere à domo, vel loco cū ense, vel gladio euagnato & ibi reperiat aliquis homo occisus per hoc nō poterit condēnari admortē: quia fortē alius fecit: vel fecit ad defensionē suā: vel alio mō & casu inculpabili. ita singu. Ange. de Peru. in l. 2. ff. de furtis cōtra Bar. ibi qui tenebat cōtrarium. & ante Ange. tenet Iaco. Bu. in l. fi. C. de prob. vbi. resolutiuē dicit, q̄ vbi cūq; esset possibile rem aliter se habere, nō statuitur indicij nec præsumptionibus: & sequitur ibi nota. Pau. de Cast. Ioa. de Imo. qui loquitur in l. fi. ff. de hære. in l. i. fin. colū. Ange. de Male in parte fama publica præcedente. versu. quæro an vnum indicij & ibi eius additionatur. Gādinus in tractatu Male. in rubri. de p̄sump. & indicij. quibus condēnatio sequitur pe. co. Ioa. And. in addi ad specu. in ti. de p̄ba. §. vidēdū ver. decimotercio Philippus decius cōtra Abbas. ibi in c. tertio loco. de proba. pe. col. num. 12. imo. q̄ magis est ex præsumptionibus & indicij nedum non potest iudex condemnare ad pœnam mortis: sed nec ad aliquam penam corporalem. ita singu. determinat Inuocen. capitul. quia verisimile de

præsum

24
Testes a in
viti possint
compelli di
cere testimo
nium.

25
Reus a pos
sit condem
nari ex in
dicij.

philip.

præsumpt. in fine argumento. text. in. ca. affer-
te cod. tit. vbi licet rex Salomō ex violenta præ-
sumptione, de qua ibi adiudicauit filium vni
mulieri: non tamen condēnauit aliam ad mor-
tem, nec ad aliquam pœnam corporalem, pro-
pter crimen partus suppositi, vel filij surrepti.
& ibi tenet Hosti. Ancha. & cōmu. doct. tenet
etiā Ioa. An. Cardi. Abbas Panor. Ancha. Imo-
la collectarius Felinus. & commu. doct. in. di.
c. afferte. Anto. de Bu. in. cap. quanto eo. ti. Ab-
bas in. cap. ac si clerici. §. de adulteriis. de iudi.
penul. col. num. 19. idem Abbas in. c. 2. de coha-
bi. clerici. & mulie. l. col. num. 3. idem Abbas in
cap. auditus de præscript. penul. col. in fine spe-
cu. in titu. de præsump. §. 1. ver. in summa nota.
Albe. in. l. absentem. ff. de pœnis. l. colū. num. 3.
Bal. in. l. fi. C. ge proba. fi. colū. in medio. & ibi.
idem Bal. in. l. fi. ff. quod metus causa. Alexan.
in. l. 1. ff. si certum peta. 8. col. nu. 28. & ibi. Iaso.
5. co. nu. 21. Philippus decius. 4. co. & alij moder-
ni. August. de Arimi. in addit. ad Ange. de Ma-
le. in parte fama publica præcedente. 8. col. ver.
adde tamen. Hyppolitus de Mar. in. l. repeti. ff.
de quæstio. 5. col. num. 4. idem Hyppolitus. in
con. 10. 5. co. nu. 14. Oldra. in consiliis suis consi.
192. Pala. Ru. in sua repe. capituli per vestras. de
dona. inter virum & vxorem. fo. 120. 2. co. ver. si.
vel aliter. Quod tamen singulariter intellige &
declara, quando talis præsumptio esset tantum
hominis: & sic Iudicis, qui eam præsumat ex
facto, & qualitate negotij: secus tamen est si ta-
lis præsumptio à lege determinata, & approba-
ta quia per eam potest & debet iudex condem-
nare ad pœnam: ita probat lex. singu. in. l. si hi
qui. C. de adulteriis. vbi habetur, q̄ si quis accu-
satur de adulterio, & excusatur ratione consan-
guinitatis, & postea reperiatur contraxisse ma-
trimonium, cum ea: inducitur ab illa lege vio-
lenta præsumptio, per quam potest condemnari
de adulterio: & sic pœna mortis. & ad hoc no-
tat & commendat ibi glo. or. fi. Bart. Bald. Sali.
& commu. doct. glof. etiam in. l. absentem. ff.
de pœnis. in glo. 2. & ibi Albe. & alij doct. spe-
cu. in. tit. de præsump. §. 1. ver. si quis de-
nunciet Augusti. de Ari. in addit. ad Ange. de
Male. in parte fama publica præcedente. 8. col.
ver. si limitarem tamen Gandinus in tract. Ma-
le. in rub. de præsumpt. & iudiciis, quibus con-
demnatio sequitur. 3. col. in fine. Abbas Panor.
in. c. afferte de præsump. 3. col. nu. 6. & ibi nota-
biliter Felinus. 3. col. num. 7. idem Abbas in. ca.
accedens de accusa. 2. colū. 3. nu. Hyppolitus de
Mar in. l. repeti. ff. de quæstio. 5. co. nu. 24. Iaco.
de san. Geor. in rub. ff. de proba. 2. col. nu. 6. vbi

valde commendat. probat etiam tex. & iste vi-
detur eius verus sensus in. l. fi. C. de proba. vbi
expresè dicit, q̄ iudex potest ferre sententiam
ex iudiciis indubitatis ad sententiam. & ibi ex-
presè notat, & sic intelligit Cinus Bal. & com-
mu. alij doct. text. in auten. vt liceat matri &
auia. §. quia verò ita colla. 8. vbi habetur, quòd
si quistex. denuntiatur ne alloquatur vxorem
alterius, & postea reperiatur in aliquo loco eā
alloquentem, potest puniri pœna ordinaria.
text. in autē. si quis ei. C. de adulte. tex. in. l. con-
filiarios. C. de assessoribus, vbi habetur q̄ si offi-
cialis fugit tempore syndicatus habetur pro cō-
fesso. & ad hoc summè notat & cōmendat Bar.
& alij doct. ibi. tex. in. c. de hoc de simonia vbi
infamatus, vel suspectus, de simonia debet se
purgare: & si in ea deficiat, statim debet condē-
nari tāquam si verè delictum esset probatum,
tex. in. c. porrecta de cōfir. vt vel inuēti. vbi ex
præsumptione falsitatis, de qua ibi punitur
quistanquam falsarius. tex. in. ca. inter sollicitu-
dines de purga. cano. vbi disponitur, q̄ ille qui
defecit incorporatione punitur tanquam verè
conuictus de delicto, & ibi notat & cōmendat
Hosti. Abbas & communiter doct. tex. in. cap.
literis de præsum. vbi copula probatu per vio-
lentam præsumptionem, de qua ibi: modò aga-
tur ciuilitur: modò criminaliter & ad hoc sum-
mè notant & commendant doctores.

Item quæro si contra reū accusatum vel in-
quisitum sit vnus testis de visu fide dignus, &
omni exceptione maior, & similiter iudicium
vel semiplena probatio diuersi generis, vel for-
tè non sit aliquis testis de visu: sed sint plura in-
dicia vel præsumptiones, an ex hoc censeatur
plenè probatum delictum? vt possit sequi con-
demnatio ad pœnam mortis vel corporalē. &
certè videtur q̄ non: quia non est liquida & cer-
ta probatio prout requiritur in criminalibus
per iura superius allegata. & in expresso ita te-
net glo. singu. & ordi. in. cap. veniens el. l. de te-
stibus. in glo. 2. quam ibi ad hoc notat & cōmē-
dat Abbas Imola & commu. doct. & illam glo.
ad hoc reputat singu. Ancha. in. ca. l. de confes-
sis reputat etiam singu. Imola. in. l. interesse. fi-
co. ff. de acqui. posse. Ange. de Male. in parte fa-
ma publica præcedente. 15. col. ver. si. & an fama
Bonifacius eodem tractatu in rub. de testibus.
& qui repelluntur à testimonio penul. col. ver.
sed nunquid fama cum vno teste sufficienter
probat. Secus tamen est in ciuilibus: quia duæ
semiplenæ est probatiōes diuersi generis, vel
plura iudicia vel præsumptiones bene inducūt
plenam probationem ita probat tex. in. l. qua

Præsumptio
lege.

26
Testis de vi-
su cum se-
miplena p-
batione an
sufficiat ad
codēnatio-
nem rei.

Due semi-
plena pro-
bationes in
ciuilibus
sufficiunt.

eo. §. fin. ff. de edictio edicto & ad hoc notat & commendat ibi Bar. Albe. Bald. Salice. & commu. docto. glo. ordinaria. in. l. 2. §. etas. ff. de execu. tuto. & ibi Bartol. Albe. & commu. alij. docto. tenet etiam Bal. qui bene loquitur in. l. spadonem. §. qui iura eod. titu. idem. Bald. in rubrica extra de proba. Abbas. & cōmuniter doctores. in. ea. cum causam eo. tit. glo. ordi. in. ca. venies el. 1. de testibus & ibi doct. glof. etiam ord. in. c. 1. de appella. & ibi doct. glo. etiam or. in. ca. fi. de succe. ab intesta. tenet etiam Bart. notabiliter in. l. admonendi. ff. de iureiu. 8. col. nu. 48. & ibi Iaso. 2. lectura. nume. 216. Bald. in. l. si quis ex argentariis. §. 1. ff. de edendo Salic. in. l. bone fidei. C. de rebus cre. 9. col. num. 23. & ibi alij doctores. Aduertendum tamen, q̄ circa prædicta se offert subtilis & necessaria difficultas. quæ talis est: reus accusatus vel inquisitus ex præsumptionibus & indiciis potest condemnari, licet non ad poenam mortis: nec corporalem. item ex præsumptionib⁹ & indiciis potest torqueri pro eruēda veritate, qualiter in hoc se debet habere iudex: & an ei erit arbitrariū vnū aliud vel remediū eligere? & licet ista difficultas nō bideatur clarè polita nec decisa: tamē ista videtur veritas & iuridica resolutio, q̄ si præsumptiones, vel indicia sunt liquidissima, & à lege approbata, vt in casibus & exēplis suprapolitis, iudex non debet procedere ad torturam: sed omnino & diffinitiuè condemnare ad poenam ordinariam delicti: si verò præsumptiones, vel indicia nō sunt liquidissima, nec lege approbata: sed tantum hominis, vt supradixi. tunc si reus accusatus vel inquisitus est persona quæ iure potest torqueri, poterit & debet torqueri, per iudicem, vt comperta veritate possit diffinitiuè poena ordinaria condemnari: cum sit species probationis & indagationis in delictis & esset iniustum & damnosum rei publicæ eum diffinitiuè absolueri poena quadam extraordinaria imposita. cum non possit imponi corporalis. Si verò est persona, quæ nō potest torqueri ratione & qualitate personæ: quia est nobilis, minor, senex, velex alia iusta causa excusatus à tortura, vel fortè sumus in loco vel terris, quibus virtute legis vel statuti non proceditur ad torturā in criminalibus, vt est in regno Aragonensi vel simili tunc ex illis præsumptionibus & indiciis potest & debet poena arbitraria imponi in pecunia vel exilio. & in expresso ita tenet & concludit Bald. in. l. fi. C. de proba. fi. col. idem Bal. in. l. milites. C. de quæstio. 2. col. nu. 6. Fran. Bru. in tractatu de indiciis & tortura. 4. q. prima parte vesi. notandum tamen.

Subtilis difficultas.

Nota legem regni Aragonensis.

Caput. XIII. de tortura & Qualiter ad eā fit deueniendum.

SUMMARIUM

- 1 *Non sit iniustum torquere delinquentem.*
- 2 *An possit imponi tortura in omni causa & delicto.*
- 3 *Quæ personæ non possint torqueri.*
- 4 *Persona quæ non possit torqueri an possit terri.*
- 5 *Qualiter tormenta debeant dari.*
- 6 *Si reus in tortura decesserit vel membrum amisserit, an iudex puniri debeat.*
- 7 *Testis de visu, an sufficiat ad torturam.*
- 8 *Confessio extrajudicialis an sit sufficiens ad torturam.*
- 9 *An confessio pœnitentialis coram sacerdote facta sufficiat ad torturam.*
- 10 *Fama an sit indicium ad torturam.*
- 11 *Inimicitia an sit sufficiens indicium ad torturam.*
- 12 *Si res surrepta reperit penes aliquem an sit sufficiens indicium ad torturam. Et d. An m. n.*
- 13 *Si post furtum commissum vicinus qui erat pauper, reperiatur diues an sit sufficiens indicium ad torturam.*
- 14 *An sit indicium ad torquendum eum qui prius dicit inuenisse occisum.*
- 15 *Si non apparet à quo homo sit occisus, & coram aliquo sanguis interfecti esfluxit an sit indicium ad torturam.*
- 16 *An dictum vel confessio defuncti contra reum an probet vel faciat indicium.*
- 17 *An dictum vel confessio defuncti valeat & aliquid*

- ¶ *Et aliquid operetur in fauorem rei.*
- 18 *Qualiter probetur indicium.*
  - 19 *Quando & in qua parte processus debeat adhiberi tortura.*
  - 20 *An stantibus legitimis probationibus po adhiberi tortura.*
  - 21 *An debeat dari copia indiciorum ipsi reo.*
  - 22 *An tortura debeat peti per partem vel iudex teneatur eam de necessitate adhibere.*
  - 23 *An à tortura possit appellari.*
  - 24 *Si reus confiteatur in tormento an requiratur postea ratificatio.*
  - 25 *Si reus est tortus non præcedentibus legitimis iudiciis se confitetur & postea sequitur ratificatio. an possit condemnari.*
  - 26 *Si reus accusatus fuit legitime tortus & negauit an possit iterum torqueri.*
  - 27 *Si reus tortus est & confessus & non ratificauit confessionem. sed eam reuocat & iterum tortus confitetur & in ratificatione eam negat quid in hoc faciet iudex.*
  - 28 *Si reus semel vel pluries tortus negauit an iudex debeat eum diffinitiuè absoluerè.*
  - 29 *Testis quando possit pro eruenda veritate torqueri.*
  - 30 *Iudex qualiter pronunciauit sententiam in criminalibus.*
  - 31 *An & quando à sententia diffinitiuè in causa criminali licet appellari.*
  - 32 *Si in casibus in quibus non licet appellare si reus appellauit & iudex admissit appellationem ex ignorantia iuris an possit postea sententiam executioni mandare.*
  - 33 *Quo tempore possit reus accusatus probare innocentiam & defensionem suam.*
  - 34 *An in criminalibus possit iudex recipere testes in qualibet parte litis ad offensam & punctionem rei.*
  - 35 *An sententia diffinitiuè quæ transiit in rem iudicam an sit statim mandata executioni.*
  - 36 *An & quando sententia quæ transiit in rem iudicam possit reuocari.*

- 37 *Mulier prægnans possit an condemnari ad mortem.*
- 38 *Per indulgentiam & remissionem principis an liberetur quis à morte.*
- 39 *Restitutus per principem an recuperet bona sua confiscata.*

TEM principaliter que *Proposita.*

ro, quando de veniendum fit ad torturam, in quo articulo magistraliter & resolutiuè dico, qd si plene est probatum delictum legitimis modis, de quibus supra reus accusatus vel inquisitus, debet diffinitiuè condemnari: si verò nihil contra eum est probatum diffinitiuè debet absolui. si verò semiplene est probatum, vel probatum fit aliquod indicium, quod est minus quàm semiplena probatio, vt est glos. singu. & vnica iuncto text. in. l. cū probatio. ff. de proba. quam ibi sijnme notat & comendat Bal. & commu. docto. & reputat singu. Pau. Alexand. & moderni in. l. 2. §. si absens. ff. si ex noxali causa agatur. potest & debet torqueri pro eruenda & indaganda veritate: & isto casu proprie habet locum tortura. text. est in. l. 1. & per totum ff. de quæstio. text. in. l. 1. & per totum. C. eo. tit. & quia materia est necessaria & periculosa volo eam perfectè.

Et vtiliter attingere, & in primis videtur qd iniquum & iniustum sit, qd homo liber torquetur & dilaceretur pro eruendo delicto, in casu dubio & in certo: quia fortè dolore & tormento confitebitur contra veritatem quod non fecit. maximè quia illo tempore non videtur compos mentis, nec in plenitudine intellectus argu. tex. in. l. si adulterium cum in cæstu. §. imitatores. ff. de adulte. text. in. l. 1. §. quæstioni fidè ff. de quæstio. ibi alij tanta sunt impatientia: vt in quouis mentiri, quam pati tormenta velint & ita in aliquibus regnis & locis nō potest per iudicem in delictis imponi tortura, vt in regno Aragonensi & similibus sed substinendo ius commune dico, qd imò est iustum & rationale pro bono publico: ne delicta remaneant impunita: quia alias cum regulariter delicta fiant occultè vix posset veritas cognosci: & daretur materia delinquendi, & sequeretur maximum præiudicium rei publicæ. confirmatur etiam, quia tortura semper fit præcedentibus iudiciis: & sic videtur iusta. item etiam quia requiritur ratifica

tio

An sit iniustum torqueri hominē liberum.

rio confessionis postea ex interuallo. liberè & sine tormento.

Vnū tamē est, q̄ nō semper nec in omni causa & delicto, debet imponi tortura: Sed tātū in atroci & graui: ex quo veniat imponēda pœna mortis, vel saltem corporalis: secus tamen est in cā vel delicto leui. ex quo nō veniret imponenda pœna mortis, nec corporalis: sed tātum pœna exilij, vel pecuniaria: quia tūc maior pœna esset tortura, quam illa quæ speratur imponi pro delicto. ita probat text. notabilis. in. l. editum ver. 1. ff. de quæstio. cuius verba sunt, quæstiones nec semper in omni causa & persona desiderari debere arbitror. & cat. & ibi notant & commendant omnes doctores. & per illum text. ita tenet Ange de Peru. in. l. fi. C. eodem tit. 2. colū. num. 4. & ibi alij docto. Paris de Puteo in tractatu sindicatus in parte viso. de iudiciis & c. 1. col. in fine. Gandinus in tracta. Male. in rubri de quæstio. & tormen. vers. ex quibus causis torqueatur Fran. Bru. in tracta. de iudiciis & tortura secunda parte. 3. q. Paulus Grilādus in tractatu de quæstionibus. 5. q. principali. & talis quæstio vel tortura est inquisitio & indagatio veritatis per tormēta, & corporis dolorem suspecti, vel infamati. & ita probat text. in. litem apud labeonem. §. quæstionem. ff. de iniuriis. tex. in. l. 1. §. quæstionem. ff. ad Sylla: & per ista iura ita tenet Azo. i summa. C. de quæstio. 1. col. num. 1. Cinus. in rub. eod. tit. 1. q. & ibi Sali. & alij. docto. Ioa. And. in. c. cum in cōtemplatione de regulis iuris. 2. col. 1. q. & ibi Abbas & commu. docto. Hyppolitus de Mar. in. rub. ff. de quæstio. Gandinus in tract. Male. in. rub. de quæstionibus. & tormentis. 1. q. Bonifacius in tracta. Male. in. rubri. de quæstio. 1. q. Franc. Bru. in tract. de iudiciis & tortura. 2. parte. 1. q. Guido de Suza. in tract. de iudiciis & tortura. 1. col. ver. quid est quæstio. Pau. Gri. in tract. de quæstio & tor. 1. q. Bal. de Per. in trac. de quæstio. 1. col. & idem, probat. l. 1. ti. 30. 7. par.

Itē adde q̄ regulariter omnis ille potest torqueri, qui non reperitur prohibitus. ita probat text. in. l. 1. ff. de quæstio. iuncta. glof. or. & communi opinione. prohibitus autē reperitur minor quatuordecim annorū. quod intellige, vt non torqueatur eo modo & forma, qua maiores: sed bene potest terreri, vel ferula cedi, vel alio genere tormētorum leuiter torqueri. cuius ratio est: quia sicut non est capax delicti, quo ad totalē pœnam: ita non est capax gaauius torturæ. tex. in. l. 1. §. impuberi. ff. ad Sylla. cui⁹ verba sunt, impuberi autē vtrum in supplicio tantum parcimus: an verò etiam in quæstione &

magis est, vt de impubere, nec quæstio habeatur: alias solet hoc in vsu obseruari, vt impuberes non torqueantur: terreri tamen solent, & habena vel ferula cedi. & com. docto. text. in. l. excipiūtur. eo. tit. tex. in. l. de minore. ff. de quæstio. cuius verba sunt, De minore. 14. annorum quæstio. habenda non est, & ibi glo. or. Barto. Albe. & commu. docto. item reperitur prohibitus senex, qui propter decrepitam ætatem, verisimiliter non posset pati torturam. ita probat text. in. l. si quis in graui. §. ignoscitur. ff. ad Sylla. cuius verba sunt. ignoscitur etiā his qui ætate defecti sunt. tex. in. l. quæstionis modum. ff. de quæstio, & ibi commu. docto. & in expresso ita tenet Ioa. And. in. ca. cum in cōtemplatione de regu. iur. 3. col. vers. non torqueur etiam senex. & ibi alij. docto. Gandinus in tracta. Male. in rub. de quæstio. & tormen. in. q. illa an testis possit torqueri. Ange. de Male. in parte fama publica præcedente vers. sexto quæro Bonifacius in tracta. Male. in. rubri. de quæstio. & tormen. Guido de Suza. in tract. de iudiciis. & tortura. 2. col. Hyppolitus de Mar. in. l. editū ff. de quæstio. 2. col. adde tamen, q̄ leuiter & tali tormento, quod cadere possit in senem, bene posset torqueri, argumento eorum quæ diximus in minore. & cōfirmatur, quia propter senectutem minoratur pœna delicti: non tamen in totum tollitur, vt supra suo loco dixi. ergo si militer in totum non excusatur è tortura: sed genus & modus moderatur. & in terminis ita tenet Paulus. Grilādus in tractatu de quæstionibus & tortura. 6. q. 2. col. item reperitur prohibitus miles & omnes descendentes eius. tex. est in. l. milites. C. de quæstio. cuius verba sunt, milites nec tormentis, nec plebeiorū penis causis criminalibus subiūgi cōcedimus, & ibi glo. or. tex. in. l. 3. §. 1. ff. de re militari. & ibi etiā. cō. dd. Itē. reperitur prohibitus docto & similiter omnes descendētes eius. argu. tex. in. dic. l. milites. C. de quæstio. & ibi tenet Cinus. Albe. Faber & cōm. dd. Item reperitur prohibitus decurio. & descendētes. text. in. l. fi. C. de decurionibus tex. in. l. diuo Marco. ver. fi. C. de quæstio. tex. in. l. decuriones. eo. ti. & vtrobiq; cōm. dd. item reperitur prohibitus ille, qui est positus in magna dignitate, vt illustis, clarissimus, & similis tex. est. in. l. Seueram. C. de dignitatibus lib. 12. cuius verba sunt, seueram indagationem per tormenta quærendi à clarissimo homine sumouemus. Ex quo patet q̄ homo positus in inferiore dignitate, potest torqueri & non excusatur. item hodie in nostro regno reperitur prohibitus nobilis, qui vulgo vocatur hidalgo

Milites nō possunt torqueri.

Quis possit torqueri.

ita disponit lex. 4. titu. 2. lib. 4. ordi. & ita cōmuniter practicatur. Item reperitur phibita mulier pręgnans propter periculum partus. text. est in l. pręgnantis. ff. de pœnis cuius verba sunt pręgnantis mulieris consumēdā damnata pœna differtur, quoad pariat ego quidem & ne de ea quęstio habeatur scio obseruari, quādiu pręgnans est & ibi notat & cōmendat. glo. or. Bart. Albe. & commun. docto. quod extende & declara: vt feruetur & non possit torqueri, etiā post partum infra tempus in quo est debilis ad torturam: quia alias possit faciliter sequi mors. ita tenet & declarat ibi Bar. Albe. & commun. alii docto. post dinum quod relinqueretur iudicis arbitrio, & omnes prędictas personas, phibitas torqueri, ponit lex notabilis partita. l. 2. titu. 30. 7. part.

Privilegia- te persona Item adde q̄ in crimine læsę maiestatis diuine vel humanę bene possunt torqueri istę personę prohibita & pręuilegiata. text. est in l. 3. & 4. C. ad legem iuliam maiestatis. text. in l. de minore. ff. de quęstio. tex. in l. proditores. ff. de remilitari: & vtrobiq; glo. or. & commun. doc. quod tamen intelligo, quādo non possunt torqueri propter dignitatem, & pręuilegium personę: secus verō si propter ætatem, senectutem, vel propter periculum partus, vel debilitatem personę, quia tunc non possunt torqueri: etiā in istis criminibus vel aliis exceptis: quia semper militat & habet locum eadem ratio prohibitio nis, & ista est necessaria declaratio huius articuli. Item etiā circa hoc vtiliter & necessario quæro an prędictę personę quę non possunt de iure torqueri, possint terri & videtur q̄ sic. argum. tex. in l. 1. §. impuberi. ff. ad syllā. vbi habetur, q̄ licet minor non possit torqueri potest tamen terri: vel ferula cedi. text. in l. nec quicquam. §. de plano. ff. de offi. procu. & lega. text. il. 1. §. cognoscitur. ff. de offi. pręse. vigi. vbi permittitur iudicis subditos terri, & grauiter cōminari & expresso istam sent. & con. tenet Pla. per prędicta iura in l. seueram. C. de dignitatibus. lib. 12. 1. col. in medio ex quo infert q̄ licet illustri vel clarissimus indignitate non possit torqueri: potest tamen terri, & ita practicatur per iudices huius regni contra nobiles habentes hoc pręuilegium: idem etiam tenet Bal. in l. 2. C. quorum ape. non rescit. 2. colū. & 2. no: idem Bal. in l. 1. C. de locato & conuēto. 1. col. & 1. op. po. Paris de puteo in tractatu syndicus in parte de repetitione torturę finali colum. confirmatur etiam per text. no. in proposito in capitu. afferte de pręsump. vbi disponitur, q̄ licitum est iudici causa veritatis indagandę ali-

quid simulare, vel figurę quod in veritate face re non intendit, sicut fecit rex salomon, qui fingebat infantem diuidere velle inter mulieres de eo contententes & ad hoc illum text. notat & commendat ibi Abbas Panor. 1. col. 2. no. vbi formaliter dicit q̄ possunt iudices facere reum duci ad locum tormenti ad terrorem inducendum pro eruenda veritate: licet non habeant animum, nec voluntatem torquendi illum, etiā text. ad hoc notat & considerat Bartol. in l. de minore. §. plurimum. ff. de quęstio. 1. col. num. 2. vbi etiam facit text. in quantum dicit, q̄ pro eruenda veritate in causa criminali subtilis cognitio debet adhiberi. probat etiam text. in l. non fuit. ff. de dolo: sed in cōtrarium facit, quia de iure paria sunt tortura actualis, & terror vel comminatio eius, quando est propinqua actui ita probat textus not. in l. nouissime. ver. sicul. quid enim. ff. quod falso tutore autore vbi habetur, q̄ excusatur quis quando fecit actū compulsius, vel timore cōpulsionis cuius verba sunt quid enim si compulsius aut metu necopellere tur autoritatem commodauerit nōne debet esse excusatus & ad hoc notat & cōmendat ibi Bald. dicens q̄ alibi ita bene non reperitur & infert in propriis terminis, q̄ paria sunt confiteri in tormentis, vel metu tormentorum, & confessio non valebit sine ratificatione & perseverantia, & sequitur ibi Rapha. Cuma. & per illum text. idem tenet Baldus in l. interpositas. C. de transactio. secunda columna. num. sex to. tenet etiam Gandinus vbi allegat bona iura in tractatu malefici. in rubrica. de quęstio. versiculo quę confessio dicatur facta formidine tormentorum. Angelus de Aretio in tractatu. malefi. in parte fama publica. pręcedente. versicul. postquam aliquis est captus Hyppolitus de marsi. in l. prima. ff. de quęstio. octaua. colum. num. vigesimo quinto. idem Hyppolitus in sua practica. §. expedita. prima & secunda colum. confirmatur ratione: quia prohibito aliquo in genere, videtur prohibita quęlibet eius species, & omne illud per quod peruenitur ad illud. est in l. oratio. ff. de sponsalibus. text. in l. cum lex. ff. de fidei. tex. in l. quod dictum. ff. de patris cum similibus. ergo. &c.

Ego tamen in hoc articulo pono nouissimā & singularem concordiam quod aliquando quis non potest torqueri propter ætatem seu debilitatem corporis, vt minor vel senex: & tūc possit terri: quia in eo bene cadit tortura: sed debet esse leuis & cum moderamine secundum qualitatem eius. ergo bene poterit terri.

Et ita debet procedere & intelligi textus in dic,

4
Terreri possunt d. persona pręuilegiata.

Argumē.

Mulier prægnans nec torqueri nec terri pot.

diēt. l. i. §. impuberi. ff. ad Sylla. aliquando quis non potest torqueri beneficio alterius, ut mulier prægnans propter periculum partus: tunc non potest terri: quia ex terrore & comminatione posset sequi abortus. & sic est eadem ratio. aliquando quis non potest torqueri privilegio & dignitate suæ personæ. ut miles, vel nobilis. & tunc non potest terri: quia eadem est ratio. per fundamenta superius allegata. Quod tamen intelligo, quando terror & comminatio torturæ est realis, & propinqua actui: quia reus accusatus vel inquisitus erat ligatus, vel nudatus prope tormentum: secus vero si est verbalis: quia illa bene posset cuilibet & indistincte fieri. & tunc si prætextu eius confiteretur, valeret confessio, tanquam spontanea & sine tormentis adhibita: quia iura quæ dicunt & probant, quæ paria sunt torturæ & terrori, vel comminatio eius, debent intelligi, quando est propinqua actui, & tormento: secus vero si remota: quia reputatur levis. & non nocet. ita probat text. singu. in l. item apud Labeonem. §. quæstionem. ff. de iniuriis. cuius verba sunt, quæstionem intelligere debemus, & tormenta & corporis dolorem ad eruendam veritatem. nuda ergo interrogatio, vel levis terrore non pertinet ad hoc edictum. & ibi glo. or. & com. dd. tex. in l. metum. la. 2. ff. quod metus causa text. in l. metum. C. eo. tit. text. in l. 3. ff. ex quibus causis maiores. & utrobique doct. & in expresso ita tenet & declarat Bar. i. l. 1. §. diuus Severus. ff. de quæstio. i. co. nu. 2. Gadinus in tractatu de quæstionibus. ver. quæ confessio dicatur facta formidine tormentorum. Et in tantum est verum, quod iste personæ privilegiatæ non possunt torqueri, nec terri, quod etiam si de facto torqueantur vel terreantur, & confiteantur delictum & sequatur ratificatio, illa confessio. etiam ratificata non nocet eis: ut ex ea possint condemnari: quia talis tortura fuit nulla, & contra iuris ordinem & dispositionem. ergo similiter confessio, & quidquid sequitur ex ea argu. text. in l. non dubium. C. de legibus. tex. in l. 3. §. scio. ff. de minoribus. tex. in l. si. ff. de consti. pecu. text. in l. mulier. la. 2. C. ad Veleya. tex. in l. 1. §. diuus Antoninus. ff. de quæstio. tex. i. l. vnus. §. seruo. eo. ti. & in expresso per ista iura ita tenet Platea in l. severam. C. de dignitatibus. lib. 12. in fin. Bal. in l. imperator. la. 2. ff. de statu. hominum. i. col. nu. 3. Hyppolitus de Marsiliis qui valde commendat in l. edictum. ff. de quæstio. fi. col. num. 17. idem Hyppolitus. in sua practica. §. expedita. 6. col. nu. 46. pro qua sententia & conclusione. in propriis terminis facit tex. singu. iuncta glo.

ordina. in l. penul. ff. de quæstio. vbi habetur, quod confessio accusati, vel inquisiti facta in tormentis non precedentibus iudiciis, est nulla etiam si postea sequatur ratificatio.

Item quæro quæ sunt genera tormentorum, in quo articulo dico, quod non reperiuntur à iure decissa: sed sunt arbitraria: & iudex potest imponere genus tormenti, quod sibi videatur, attenta qualitate personæ, & indiciorum, & cautè & prudenter faciet iudex, qui insolita & incõsuetata tormenta non imponat. Sed tantum illa quæ magis sint in vsu, & practica, & communiter in nostro regno est in vsu, & imponitur à iudicibus tormentum cordæ & aquæ. Itè etiam quæro quis modus vel tempus debet adhiberi in tortura. & breuiter respondeo quod certa & determinata forma non potest dari nec reperitur iure expressa: sed generaliter datur talis regula, & doctrina, quam iudices habeant præ oculis, quod tortura debet adhiberi cum moderamine, secundum qualitatem personæ, delicti, indiciorum, & temporis. ita ut verisimiliter reus tortus remaneat saluus & illaesus & non perdat vitam nec aliquod membrum. text. est formalis & expressus in l. quæstionis modum. ff. de quæstio. cuius pulchra verba sunt, quæstionis modum magis est iudices arbitrari oportere. itaque quæstionem haberi oportet, ut seruus saluus sit, innocencia, vel supplicio. & ad hoc notat & commendat ibi Barto. Alberi. & communiter alij doct. text. in l. de minore. §. tormenta eod. tit. ibi sed, ut moderatæ rationis temperamenta. desiderant & ideo clamandum est contra iudices seueros, & crudeles vanam & inanem gloriam affectantes: & propter hoc maiora officia in republica appetentes, qui noua genera tormentorum miseris reis imponunt & moderatum modum à iure dispositum excedunt & ex hoc sæpe vitam aut membrum amittunt. vel ita remanent debilitati, quod in perpetuum fiunt inutiles ut experientia docet & plures casus contingunt, & videntur & aliquos ponit Hyppolitus in sua practica. §. expedita ante penulti. colum. nu. 86. & in rubrica de fideiussoribus penul. col.

Iusta quod tamen necessario quæro si reus tortus in tortura decesserit, vel membrum amiserit, vel maximum damnum & lesionem acceperit, an iudex teneatur & qualiter puniatur & breuiter & resolutiue dico, quod si iudex eum torfit dolose & hoc possit constare, tenetur poena mortis: vel saltim deportationis, quod declaro isto modo nam si mors sequatur tenetur poena mortis: si verò membri abscissio sequatur

5 Genera tormentorum quot sint.

Aduersus iudices crudeles.

6 Mortuus in tortura.

tur vel alia corporis læsio puniatur poena de portationis, quæ hodie cum non sit in usu, erit arbitraria. & idem est, quando sine tortura eum dolose diffinitiuè condēnaret ad poenam mortis, vel corporalem, vel appellationem, vel iustam defensionem innocētiae non admittit. text. est singularis, & vnicus. in l. penul. versi. ff. ad legem Iuliam repetundarum. cuius verba sunt, quid enim si ob hominem necandum pecuniam acceperint, vel licet non acceperint: calore tamen inducti interfecerint vel innocētem vel quem punire non debuerant, capite plecti debent, vel certē in insulam deportari. & ibi notat & commendat Barto & communiter doctores. & reputat singu. & vnicum Bald. in l. præbiteri la. 1. C. de epif. & cler. 2. colum. num. 10. licet corrupte alleget, reputat etiam mirabilem idem Bald. in l. vnica. C. ex delictis defunctorum. penul. colum. notat etiam & commendat idem Bal. in l. obseruare. §. pro fisci. ff. de officio procon. & lega. 4. colum. idem Bald. in l. si quis filio ex. hæredato. §. hi autem omnes ff. de iniusto, rupto. & ibi Paul. de Cast. & alij docto. Paris de Put. in tracta. sindicatus fo. 84. versu. quidam iudex. facit etiam bonus text. in l. 1. §. præterea. ff. ad legem Cornel. de Sicca. tex. in l. 4. eodem. tit. tex. in l. 1. & per totum. ff. quod quisq; iuris quem ad hoc allegat & considerat Bald. in rubrica. C. de poena iudicis, qui male iudi. 1. colum. num. 6. text. in l. filius fami. ff. de iudi. hodie. tamen in nostro regno, deberet iudex puniri. isto casu eadē poena, qua reus punitus fuit ita disponit lex. 4. tit. 3. 7. partit. & lex. 24. tit. 22. 3. partit.

*Index qui
vltimodū
torfitreum.*

Si verò iudex non torfit eum dolose: sed culpabiliter quia excessit modum torturæ tunc tenetur poena arbitraria secundum modum culpæ argumento. tex. in l. si adulterium cum incestu. §. imperatores. ff. de adulte. & in l. itē apud labeonem. §. quæstionis verbo. ff. de iniu. Si verò licitè & iustè iudex eum torfit præcedentibus iudiciis, & cum moderamine & forma. iuris seruata. nullo modo tenetur nec aliqua poena debe puniri: quia licitè & iustè fecit lege permittente, argumento. text. in l. Gracchus. C. de adulte. text. in l. aut damnium. §. hostes. ff. de poenis. & ibi commu. docto. Ex quo inferitur quòd nullo casu erit hodie in aliquo necessaria, nec vtilis illa communis practica, qua iudices tempore tormenti vtuntur, dicendo & protestando reum veritatem confiteri: alias si mors vel quodlibet aliud damnium sibi contingat, & sequatur iudici non imputetur: sed ipsi reo. tamen practica non est reprobata, nec pro

pter hoc repellenda, cum præiudicium ex hoc non sequatur: imò potius admonet & incitat reum veritatem dicere & confiteri: in dubio tamen non est præsumendus dolus, culpa, vel excessus in iudice: sed aduersario alleganti incumbet onus probandi: quia pro officio iudicis præsumitur argum. tex. in l. dolum. C. de dolo & eleganter, §. si. ff. eod. tit. text. in l. Herennius. §. Caia. ff. de euictio. tex. in l. si. eo. tempore. ff. de peculio cum simi. optimum tamen consilium est, quod tabellio, vel notarius adhibitus ad torturam scribat, & ponat in actis & processu modum & qualitatem torturæ. & omnia alia particularia, quæ in ea interueniunt, vt postea possit apparere & constare, an interueniat aliqua culpa, vel excessus ex parte iudicis, vel non. & ita communiter fit & seruatur à peritis tabellionibus & notariis. Et in expresso istam sententiam & resolu. licet non sic fundatam, ponit Bart. in l. quæstionis modum, ff. de quæstio. & ibi Albe. & commu. alij docto. præcipuè Hyppolitus de Marssi. pe. col. Cinus Albe. Ange. Salice. & alij docto. in l. Gracchus. C. de adulte. Bald. Ange. & commu. docto. in l. 3. eo. tit. idē Ange. notabiliter & melius quam alibi in l. lege Iulia. ff. ad legem Iul. di vi Gandinus. in tract. Male. in rub. de quæst. & tormen. versi. quid si tortus Ange. de Arc. in tract. Male. in parte fama publica præcedēte. 39. col. versi. octauo quæro. Ioa. de Ana. in cap. 1. de clerico percussore. Paris de Puteo in tract. syndi. in parte an si officialis Hyppolitus de Mar. in sua practica. §. expedita. pe. colū. Guido de Suza in tract. de quæstio. ver. an si iudex & ibi eius additionator. Fran. Bru. in tract. de iudiciis & tortura. §. q. 2. partis & eodem tract. in 2. parte. 7. q. Bald. de Perigilis in tracta. de quæstio. & tormen. si. col. & q. Ex quibus inferitur quod si iudex de facto torfit nobilem, vel personam quæ de iure torqueri non potest, tenetur poena arbitraria: & in terminis ita tenet Bal. in rub. C. de poena iudicis, qui male iudicauit. 1. col. num. 7. Hyppolitus de Mar. in d. l. quæstionis modum ff. de quæstio. & in sua practica. §. expedita.

Itē etiā principaliter quæro, quæ indicia sufficientiant ad imponendam torturam: & magistratim & resolutiuè dico, quòd sequētia. Primum est, quando vnus testis de Visu deponit de ipso facta & delicto. ista est glossa singularis, & ordinaria iuncto text. in l. 3. C. ad legem Iuliam maiestatis. in verbo. conuictus. quam ibi ad hoc notat & commendat Bart. Cinus Albe. Bal. Ange. Sali. & commu. docto. Barto. in l. 1. §. idem Cornelio. ff. de quæstio. & ibi alij docto. idem Barto. & commu. docto. in l. Maritus. eo. ti.

*7
Indicia sufficientia ad
torturam.*

eodem.titu.idem Barto.in.l.fi.eodem.tit.3.colum.in medio& ibi Hyppolitus de Marfilii & alij doctores. Alberi.in.l.1.eodem.titu.2. quæst. Bald.in.l.milites.C.eo.titu.1.colum.num.2. Salice.in.l.fin.eodem.titul.3.colum.num.10. Ange.de Aretio.in tractatu.Malefic.in parte fama publica precedente. 4. colum.versicul. quæro qualiter Francif.Brunus in tracta. de iudiciis & tortura secūda quæstione principali Hyppolitus de Marfilii in sua practica. §. diligenter.1. & 2.col.Abbas Panor.in.c.at si clerici: de iudi. 7.col.nu.14.confirmitur ratione, quia si iudicium,quod est minus,quam semiplena probatio.sufficit ad torturam,vt supradixi:ergo a fortiori vnus testis de visu qui facit semiplenam probationem, quod tamen intellige, quando talis testis est fide dignus, & omniexceptione maior: non vero alias. ita probat.text.in.l.1. §. idem Cornelio.ff.de quæstio.& ibi tenet Barto. & communiter doctores.text. in.l. Maritus.eodem.titul. & ibi etiam Barto.& docto. Bald. in.l. admonendi. ff. de iureiurando. 4.colū. Ange.in. dict. l.3. C.ad.l. Iu. maiel.idem Ange.in.l.fi.C.de quæstio.& idē disponit.lex.3. ti.30.7.par.& lex 10.tit.11.3.par.

8 *Confessio extraiudicialis.* Secundo iudicium est confessio extraiudicialis: nam si reus cōfessus est crimen. extraiudicium tali cōfessio est sufficiens iudicium ad torturam. gloss. est singularis & vnica in.l. capite quinto. ff. de adulte. in glo. fi. ad hoc eam notat & commendat ibi Barto. Rayne. Ange. & comm. dd. idem Bar. in.l. fi. ff. de quæstio. 2. colū. idem Bar. in.l. quoniam. ff. de his qui notantur infamia & ibi Bal. l. lect. penul. col. Ange. Pau. Fulgo. & commu. docto. idem Barto. in.l. iustus suffium. eod. tit. 1. col. nu. 2. & ibi Bald. & commu. alij doctores. Bald. in.l. vnica. C. de confessis. 6. col. num. 20. idem Bald. in.l. milites. C. de quæstio. 1. col. in fine. Salice. in.l. fi. eo. tit. 3. col. Hyppolitus. de Marfilii in.l. de minore. ff. de quæstio 17. col. num. 50. Fran. Bru. in. tracta. de iudiciis & tortura. 3. quæstio. versicu. aliud est iudicium. Abbas Panor. in. cap. at si clerici de iudi. 7. colū. num. 16. & ibi alij. docto. præcipuē Felinus. 5. col. num. 6. Decius. 9. versicu. circa secundum. idē. Abbas. in. ca. de hoc de simonia. idem Abbas in. cap. quam sit graue de excep. præla. idem Abbas in. cap. si quis de gradu. de purga. Cano. idem Abbas in. cap. olim de rescriptis penul. colū. & ibi moderni. domini de Rota. decisione. 80. in rubri. de confessis. pro qua sententia & conclu. facit bonus text in.l. quæro. §. fin. ff. de ædilit. edict. & ibi. commu. opin. & probat lex. 7. tit. 13. 3. partit. vbi dicit quod confessio ex

traiudicialis in delictis non plenè probat: sed facit maximum iudicium & præsumptionem. Quod notabiliter extendit, modo reus qui confessus est extraiudicium sit maior: modo minor, dum tamen eius ætatis, vt torqueri possit ita Bald. in.l. clarum. C. de auto. prestanda. 1. colum. num. 4. Hyppolitus. de Marfilii. l. de minore. ff. de quæstio. 18. colum. num. 51. rursus etiam extendit modo confessio fiat præsentem parte, modo absente: quia illa distinctio fit in ciuilibus, quando agitur de totali præiudicio vt traditur & probatur per text. & docto. in.l. publica Meuia. §. fin. ff. de positi & in.l. 1. §. fi. ff. de interro. actio. & in.l. vnica. C. de confessis. & in.l. generaliter. C. de non numerata pecu. secus tamen est in criminalibus, in quibus confessio extraiudicialis nõ inducit plenam probationem: cum exigatur luce clariores probationes. vnde tantum operatur iudicium ad torturam. Et in terminis ita tenet Lucas de Pēna in.l. 1. C. numerariis lib. 12. 3. colum. versicu. l. quid si quis confiteatur. Bal. in.l. quoniam. ff. de his qui no. in. fa. penul. col. limita tamen, & intellige prædictam conclusionem, vt procedat & habeat locum, quando confessio est facta particulariter, & in specie: quia dixit & confessus est se occidisse talem hominem, vel fecisse tale furtum: secus tamen est si in genere: quia dixit & confessus est se occidisse quendam hominem, vel fecisse quoddam furtum: quia talis confessio generica & indiscreta non facit iudicium ad torturam. ita singulariter tenet & declarat Bald. post. Guille. in.l. quoniam. ff. de his qui notantur in. fa. penul. colum. versiculo quinto & vltimo quæro. quod certe reputo singulare & quotidianū: & licet prædicti doctores nihil al. gent, considerauit q̄ potest esse ratio: quia sicut in delictis confessio vera & expressa facta in iudicio ad hoc, vt plene probet requiritur, quod sit liquida & certa, & constet de re & persona: vt in l. 1. §. item illud. ff. ad Sylla ita eodē modo confessio extraiudicialis: vt causet & operetur iudicium ad torturam requiritur: & oportet, q̄ sit certa & liquida & contineat rem vel personam, vt melius & apertius constet de veritate, cum nemo in delictis possit sibi præiudicare contra veritatem aliquid dicendo, vel asserendo, vt in.l. 1. §. si quis vltro. ff. de quæstio. Item etiam limita & intellige, vt procedat & habeat locum, præterquam si reus, qui talem confessionem extraiudicialem fecit, eam reuocauit: quia tunc non poterit torqueri, nec aliquem effectum operabitur, argumento. text. in capit. at si clerici de iudi. per quem ita

Tomi. III. Caput. XIII.

tenet Bal. in l. vnica. C. de cōfessis pe. col. nu. 96. & illud dictū sequitur & valde cōmendat Iaso. in l. magistratibus. ff. de iurif. omni. iudi. 2. col. nu. 6. Felinus in c. olim de rescriptis. 3. col. nu. 2. sed salua eorum paccista opinio est falsa: & expressē teneo contrariū. Primò quia tex. in d. c. at si clerici. nihil probat: quia tantum dicit, quòd confessio facta coram iudice incompetenti non valeat, vt ex ea possit coram competenti condemnari: tamen bene valebit saltem, vt confessio extraiudicialis, ex qua possit torqueri: & ista est mens & intentio doctorum ibi. Secundò quia ex tali confessione extraiudiciali statim videtur ius probationis parti, vel fisco quæsitum: ergo non potest remocari: & effectus torturæ iam iam productus & causatus eis auferri. argumento. tex. in l. fi. ff. de pactis cum similibus. Et in tantum est verum, quòd confessio extraiudicialis est sufficiens indicium ad torturam: vt si reus positus in tormento confiteatur delictum, non requiritur postea aliqua perseuerantia, vel ratificatio: quia sufficit illa confessio extraiudicialis, quæ præcessit, vt postea plenè probet cōfessio, quæ sequitur in tormento: vt reus diffinitiuè condemnatur sine aliqua alia ratificatione licet alias regulariter semper requiratur, quando positus sit in tormento ratione aliorum indiciorum, & confiteatur delictum: vt in l. 1. §. diuus Seuerus. ff. de quæstio. & ibi Bart. & communiter docto. & infra latius dicitur. ista est glo. singu. & vnica. in dict. l. capite quinto ff. de adulte. in glossa. fi. & illam. glos. ad hoc reputat singu. Iaso. in l. magistratibus. ff. de iurif. omni. iudici. 2. col. num. 4. Hyppolitus de Marfi. in l. 1. §. diuus Seuerus. ff. de quæstio. fi. col. num. idem Hyppolitus in §. quæstioni fidei. eiusdem legis. 1. col. nu. 2. idem Hyppolitus in sua practica. §. quoniam. 6. col. nu. 38. Paris de Puteo in tractatu syndi. in materia torturæ in parte quia communiter. 2. col. nu. 4. Sed aduertendum, quòd prædicta. glos. & eius cōclusio videtur falsa: & sic aperte eam reprobo & legendo iudicando & consulendo semper tenui & teneo contrarium. Primò quia nullo iure fundatur nec probatur: & sic standum est regulæ & dispositioni iuris, quæ habet, quòd confessio facta in tormentis præcedentibus iudiciis, requirit perseuerantiam, & ratificationem. Secundò quia in nostro casu prædicta confessio extraiudicialis, iam operata est effectum suum, scilicet, vt ex ea reus possit torqueri. ergo non debe alium effectum operari, scilicet, quòd non requiratur ratifi-

catio. Cōfirmatur etiam ratione & fundamentum à fortiori: quia vnus testis de visu fide dignus & omni exceptione maior, est maius & vehementius indicium, quod possit esse nec reperiri in iure, cum inducat semiplenam probationem. Sed illud nec aliud quodlibet indicium excludit prædictam ratificationem, ergo nec ista confessio extraiudicialis. Sed tantum causet effectum torturæ. & ea adhibita & imposita iam operata fuit effectum suum. & per consequens confessio in tormentis facta, valet sicut causata ex quolibet alio indicio & requirit pro forma & necessitate prædictam ratificationem. vnum tamen est, quod licet confessio extraiudicialis in delictis non probet: sed solum faciat indicium ad torturam: vt supradictum est, tamen bene valet quantum ad hoc, vt confessus possit ex ea extraordinem aliqua pœna arbitraria puniri tanquam ille qui in alterius iniuriam vel offensam gloriatur de delicto. ita probat text. in cap. quam sit graue exceptio. prælato. & ad hoc notat & commendat. ibi Innocen. Abb. & communiter docto. idem Abbas. in ca. de hoc de simonia. idem Abb. in ca. olim de rescrip. penul. col. nu. Hyppo. de Mar. in l. de minore. ff. de quæstio. 18. col. num. 35. Paris de Puteo. in tract. syndi. in materia torturæ. in parte quia communiter in fine.

Aduertendum etiam pro complemento huius articuli, quod prædicta conclusio, quæ habet quod confessio extraiudicialis est sufficiens indicium ad torturam, debet intelligi præterquam, si fiat in confessione pœnitentia coram sacerdote: quia licet sacerdos postea reuelet confessionem, & de ea constet, non facit indicium ad torturam: imò nec aliquem alium effectum operatur. quia talis confessio fuit facta, tanquam soli deo, & non tanquam homini, argumento. text. in cap. si sacerdos. de officio ordinaria. Ex quo deducitur & infertur quòd si sacerdos, qui rem audiuit in pœnitentia, adducatur in testem, non tenetur etiam cum iuramento deponere, nec respondere super prædicto crimine, quod audiuit ab eo in cōfessione, sed licet & securè potest dicere, & asserere se nihil scire: quia non dicitur scire vt hō & priuata persona: sed vt Deus. vt in c. dilectus de exce. prælat. & ibi. gl. or. & in c. omnis vtriusq; sexus. de pœni. & remi. & ibi commu. docto. secus tamē est, si reus delinquens crimen vel delictum dixisset sacerdoti non in vim confessionis & pœnitentiæ: quia tunc licet ei dixerit secretè & protestatione præmissa, quòd non reuelet, tanquam si sub sigillo confessionis dixisset, si pro-

Aduersus prædictam glossam.

Confessio reuelata p sacerdotem nō facit indicium ad torturam.

si producat in testem potest & tenetur deponere, & veritatem reuelare. ita notabiliter tenet & declarat Innocentius in cap. qualiter & quando. el. 1. de accusa. 2. colū. & ibi communiter doctores. Abbas. Panor. in dict. c. si sacerdos de off. fi. ordina. & ibi docto Felinus in ca. intimavit. de testibus. 2. & 3. colū. sanctus Thomas super quarto distim. 21. q. 3. art. 1. ergo ex prædictis patet & concluditur, quod prædicta confessio facta in pœnitentia, & confessione coram sacerdote, si reueletur ab eo, non valet nec probat, ut extra iudicialis: nec ex ea potest torqueri, nec habet aliquem effectum. & in terminis licet non ita bene probet nec fundet, tenet Bald. in l. archigerontes. C. de episc. audien. quod est singulare confirmatur: quia licet valeret eius depositio, esset tantum vnus testis, & indicium debet per duos testes probari, ut supradictum est. Sed declaratio vera huius articuli est, quod pœnitens nullam fidem faciat talis sacerdos: adeo quod licet iterum coram alio confiteatur, & deponeret, non probarent: quia non sunt contestes sed nulli.

¹⁰ Tertium indicium est fama: nam si post delictum commissum in aliquo loco sit publica vox, & fama inter omnes vel maiorem partem eorum in illo loco, quod talis reus commisit illud delictum: & talis fama probetur per duos testes, qui sufficienter deponant, & reddant rationem dicendo: quod ita communiter & publice audierunt. & ita se habet publica vox & fama. talis fama est sufficiens indicium ad torturam. ita probat text. in l. de minore. §. tormenta. ff. de quaestio. & ibi glos. ordinaria Barto. & communiter docto. text. in l. 3. §. eiusdem. ff. de testibus & ibi etiam glos. ordi. Barto. & communiter docto. text. in l. cum quidam. §. quod dicitur el. 2. ff. de acqui. hæredi. text. in l. labeo. ff. de supe. lega. text. in cap. illud de præsum. & ibi canoniste tenent etiam docto. in l. admonendi. ff. de iure iur. præcipue Iaso. num. 205. Salice. in l. ea quidem. §. quia propter. C. de accusa. Ange. de Are. in tractat. Male in parte fama publica præcedente. Gandinus in tractat. Male. in rubri. de quaestio. tormen. versic. ad exprobatone famæ possint qui torqueri. & idem disponit lex no. par. q. sic debet intelligi in l. 3. tit. 30. 7. part.

Quartum indicium est fuga: nam si quis post commissum delictum an fugiat. præsumitur contra eum, quod illud commisit: & per consequens est sufficiens indicium ad torturam. text. est capitalis & expressus in l. lege Cornelia. ff. ad Sylla. text. in l. impuberibus. §. pe. & si. ff. de suspe. into. de quo tamen articulo me-

remito ad ea quæ posui & dixi. in l. 3. 76. in ill. tauri. vbi magistraliter & fundamentaliter tracto, vbi omnino videantur.

Quintum indicium est inimicitia non sola sed cum aliis adminiculis: nam si quis est inimicus aliterius, & minatus est eum, vel fecit aliqua præparameta, ut emere arma, vel visus est transire armatus, per locum, vbi erat offensus, tempore quo commissum fuit delictum: vel forte paulo ante abstulit de domo sua res magis preciosas: & postea ille alter reperiatur occisus, vel offensus, præsumitur, quod prædictus inimicus eius, fecit & commisit illud delictum. & est sufficiens indicium ad torturam. ita probat text. in l. 1. §. preterea. ff. de quaestio. text. in l. §. eiusdem. ff. de testibus & in expresso istam sententiam & concludit tenet Bar. in l. si. ff. de quaestio. 3. col. Ange. in l. si. C. eod. tit. 2. colū. & ibi Salice. Guillelmus. in l. 1. ff. de his qui ut indig. & ibi Pau. de Cas. & com. dd. Bal. in l. metum. C. quod metus causa: & ibi alij. dd. idem Bald. in l. vnica. C. si quis impe. male. & ibi etiam docto. Bal. Imola. & commu. docto. in l. si. ff. de hære. insti. paris de puteo in tract. syndi. fo. 262. versic. & an si quis. Ange. de Are. in tracta. male. & parte fama publica præcedente. versic. quæro quid si aliquis minatus sit alicui mortem & ibi eius additionator. Gandinus in tractatu. male. in rub. de indicatiis, quibus proceditur ad torturam. Hyppolitus de Marfi. in l. 1. §. præterea. ff. de quaestio. 5. colū. num. 24. idem Hyppolitus in sua præctica. §. diligenter. num. 69. idem Hyppolitus in con. suis. confi. 72. Ex quo infertur singulariter, quod sola inimicitia non videtur sufficere, ut præsumatur quis mortuus, vel offensus ab inimico: & possit torqueri. Sed cum ea requiritur aliud adminiculum. licet contrarium teneat specu. in tit. tur & commendat Romanus in l. 1. §. si quis in de præsum. §. species penul. colū. & sequi. villa. ff. ad Sylla. 1. co. & 1. notabili Ange. de Male. in parte fama publica præcedente. ver. quæquid si reperiatur. Sed certè communis opinio tenet oppositum: imò quod sola inimicitia non sit sufficiens indicium per supradicta. ego tamen distinguo & concordo opiniones, ut si inimicitia sit maxima, & ex graui causa producta & causata. sit sufficiens indicium ad torturam. si verò leuis ex leui causa vel occasione orta: tunc sola inimicitia non sit sufficiens indicium ad torturam, quod rectus & prudens iudex arbitrabitur. quia in hac ardua & periculosa materia torturæ ista est regula & doctrina generica, quod attentata qualitate facti & personæ, & ex variis circumstantiis iudex arbitrabitur, an debeat imponere torturam vel non

Inimicitia cum aliis in dicitis.

fama publica est sufficiens indicium ad torturam.

Fuga sufficit ad torturam.

quod totū relinquitur iudicis arbitrio text. est capitalis & expressus in l. de minore ver. plurimū. ff. de quæstio. text. in l. 3. §. eiusdē quoq; ff. de testibus. text. in l. 1. §. expilatores. ff. de effracto: & vtrobiq; cōm. docto. & in terminis istam regulam & doctrinā ponit Bart. in l. fi. de quæstio. 2. col. num. 4. & ibi commu. doct. Et idem est quando solæ minæ precesserunt: quia non sufficerent: quia sæpe ex iracundia aliqua verba proferuntur, quæ non ponuntur in executione, argumento text. in l. famosi versic. i. ff. ad. l. Iulia. ma. ibi ne lubricum linguæ ad peccatam facile trahendum est. Item etiam, quia minæ in dubio debent intelligi per viam iustitiæ, & non propria autoritate, argumento. text. in l. vxor. C. qui accu. non po. & ibi glos. ordinaria. & communiter docto. vnde necessario requiritur quod cum eis concurrat aliud indicium, seu adminiculum: vt quia minator sit homo solitus ponere minas in executione, vt tenent docto. vbi supra circa quod vide. l. 60. in ll. filii. que debet seruari probata cōsuetudine.

Septimū indicium est in delicto furti, quando

res furtiua sit reperta penes aliquem: quia ex hoc præsumitur quod ipse subtraxit: & est sufficiens indicium ad torturā. ita probat text. in l. in ciuile. C. de furtis. text. in l. ciuile. C. eo. tit. quod tamen intellige quā talis possessor sit persona vtilis & leuis opinionis: secus verò si sit bonæ famæ, & opinionis: quia tūc non erit sufficiens ad torturā. Itē intellige præterquā si talis possessor sit officialis publicus, qui solitus est emere & vendere. præterea intellige, præterquā si talis possessor ostendat autorem & sic venditorē a quo emit vel habuit rem: quia tūc excusatur. & in terminis ita tenet & declarat Cinus & cō. dd. in dic. l. in ciuile. C. de furtis Bar. in l. fi. ff. de quæstio. 2. col. Sali. in l. fi. C. eo. ti. 3. col. nu. 10. Imola & alij docto. in l. fi. ff. de hære. in. fi. colum. Ange. de Male. in parte & vestem celestem abtulit versicul. quæro, an eo ipso. & ibi eius additionator. Hyppolitus de Mar. in sua practica. §. dil. genter. num. 92.

Octauū indicium est, si post furtū commissum reperitur aliquis vicinus, qui habet notā domū, vel locū, in quo furtū est commissum, & ibi assidue cōuersabatur & ultra hoc erat pauper & vilis persona: & post furtum commissum reperitur diues: quia ex hoc resultat cōtra eū maxima præsumptio & sufficiens indicium ad torturam, argu. text. in l. dominus horreorū. ff. locati. text. in l. quintus Mutius. ff. de. do. intet. vi. & vxo. & in expresso ita tenet Bar. in l. fi. ff. de quæstio. 2. col. idē Bar. in. d. l. dominus horreorum. Ange. Sali. & cōm. doct. in l. fi. C. de quæstio. finaliter & resolutiue dico quod in hac materia certa regula & doctrina nō potest dari: sed totum relinquitur iudicis arbitrio, vt attenda qualitate facti, delicti, & personæ: & aliis circumstantiis, iudex possit arbitrari, an resultat aliquod indicium ad torturā, vel non: argu. text. in l. de minore ver. plurimū. ff. de quæstio. text. in l. 3. §. eiusdē quoq; ff. de testibus. text. in l. 1. §. expilatores. ff. de effracto. & vtrobiq; glos. ordi. & commu. docto. Et in expresso istam regulam & doctrinam generalem ponit Barto. post antiquos in. fi. ff. de quæstio. 2. colū. num. 4. Cinus in l. fi. col. eo. tit. 1. col. in. medio. & ibi Salice. 2. col. num. 9. & communiter alij docto. Bald. in l. milites. eod. tit. Ange. in l. 2. eod. titu. idem. Bald. in l. 2. C. quorum appel. non reci. 2. col. num. 8. Ioa. An. in. ca. cum in contemplatione. de regu. iu. 2. col. in. medio. & ibi Abbas Panor. & commu. docto. Ange. de Are. in tracta. Male. in parte fama publica præcedente. 3. col. versic. quæro quid sit indicium. & ibi eius additionator Gandinus in tract. Male. in ti. de quæstionibus & tormentis. 3. col. versic. quæ debeāt prædere. Faber in tract. de quæstio. 2. col. Paris de Puteo in tract. syndicatus in parte. officialis. pe. col. Fran. Bru. in tract. de iudiciis & tortura. 3. quæstione primæ partis. Pau. Grilan. in tract. de quæstio. 3. q. penul. co. Guido de Suzaria in tract. de iudiciis & tortura versic. quæ & qualia. Bal. de Peru. in trac. de quæstionibus & tormentis. 2. col. nu. 6. quos ego sequor.

Aduertendum tamē, quod aliquando sumitur indicium contra illum, qui primo dicit inuenisse occisum & vidisse maleficium fieri, & contra illum qui valde sollicitat iudicē, vt delictū inquirat & puniat de quo ad eum nihil spectat. ita Paris de Puteo in tract. syndicatus in parte tortura. inf. ver. & adde vbi asserit quod suo tēpore bis habuit istā casum in practica: quia quidā occiderāt alios, & fuerūt primi quidē denunciauerunt delictum, & sollicitabant eius punitionem, & tandem reperi fuerunt suspecti & culpabiles & puniti fuerūt.

14
Primus nū
transcrip
ac nimis sol
licitus su
spectus eff
citur.

Vicinus
pauper citò
factus diues

13
Minæ solæ
non suffi
ciunt ad tor
turam.

12
Existentem
ense enagi
nato.

Res furtiua
sufficit ad
hoc præsumitur
quod ipse subtraxit: & est suffi
ciens indicium ad torturā. ita probat text. in l. in
ciuile. C. de furtis. text. in l. ciuile. C. eo. tit. quod
tamen intellige quā talis possessor sit persona vtilis
& leuis opinionis: secus verò si sit bonæ famæ, & opinio
nis: quia tūc non erit sufficiens ad torturā. Itē intellige
præterquā si talis possessor sit officialis publicus, qui
solitus est emere & vendere. præterea intellige, præterquā
si talis possessor ostendat autorem & sic venditorē a quo
emit vel habuit rem: quia tūc excusatur. & in terminis
ita tenet & declarat Cinus & cō. dd. in dic. l. in ciuile.
C. de furtis Bar. in l. fi. ff. de quæstio. 2. col. Sali. in l. fi.
C. eo. ti. 3. col. nu. 10. Imola & alij docto. in l. fi. ff. de hære.
in. fi. colum. Ange. de Male. in parte & vestem celestem
abtulit versicul. quæro, an eo ipso. & ibi eius additionator.
Hyppolitus de Mar. in sua practica. §. dil. genter. num. 92.

12
de re late
re suum
et

Casus not. fuerunt. Et ego vidi meo tempore hunc casum defacto in hac ciuitate Salmanticensi: in qua quidam ex leui causa de nocte alium inter fecit secretè: & statim ipsemet iuit ad iudicem, & ei denuntiavit illud homicidium: & qualiter certæ personæ incognitæ de nocte in domo sua illū occiderunt, & fugerunt, & quæ eos non cognouit, & habita inquisitione & informatione repertus fuit suspectus, & culpabilis, & tandem captus fuit & comperto & probato delicto, fuit condemnatus ad mortem & furca suspensus. Vltimum & nouum indicium potest esse, quando quis recenter est interfectus, & non apparet à quo & per iudicem adducuntur aliquæ personæ coram eo de perse & coram vna, & non alia sanguis interfecti statim effluxerit, & causatur quidā metus in corpore interfecti, & per vulnera eius sanguis emittitur: nam illud videtur sufficiens indicium, vt capiatur & torqueatur. ita tenet Nicolaus Florentinus sermone quinto, tractatu primo. cap. sexto qui dicit quod suo tempore sanguis emanauit in presentia interfectoris, & ex hoc fuit captus & totus & confessus est delictum, & diffinitive cōdemnatus. Idē etiam tenet consiliator sectione seu particula. 7. problemate. 6. dicens hoc idem contigisse in venetia suo tempore vbi adducit rationes naturales, & philosophicas ad hoc, vel hoc prouenire ex motu & voluntate diuinæ iustitiæ, & similiter nostris temporibus hoc cōtigit in opido de ledesma anno. 1546. & certe ego vidi processum originaliter, in quo patet quod quidā mutus & frater eius in itinere publico quendam interfecerunt causa depredandi & in tormentis ex indicii confessi sunt, & ad pœnam mortis sagite condemnati & positi coram eo sanguis efluxit & nō positi aliis. Sed saluo meliori iudicio ego teneo contrarium & nullo modo practicarem: quia hoc indicium est nobis incertissimum. & ex causis nobis incognitis & valde remotis ideo non esset practicandum. item quia tortura est actus grauissimi præiudicii ex quo faciliter posset sequi mors ideo indubiosā etiā esset nocentē impunitum relinquere quā innocētē condēnare. vt in l. absētē. ff. de pœnis item quia licet. indicia sint arbitraria tñ intelligo qñ iure probātur ex aliqua extrinseca & nobis cognita præsumptione: sed istud indicium de quo loquimur nullo iure vel causa quæ iuridice concludat nobis constat ergo non valet nec ex eo reus veniret torquendus. Quæro tamen circa prædicta an dictū vel confessio defuncti probat, vel inducat indicium contra reū

in quo notabili & quotidiano articulo breuiter & resolutiue dico, quod nō probat contra reū, nec præiudicat ei. tex. est capitalis & expressus in l. si quis in graui. §. si quis moriens. ff. ad sylvania. cuius verba sunt. Si quis moriens dixisset à seruo vim mortis sibi illatam esse dicendum est non esse credendum domino. nisi potuerit comprobari & ibi notat & commendat. gl. or. Bar. Albe. Bald. Ange. Ro. & commun. docto. quod extenditur, & procedit, vt habeat locum etiam si defunctus à quo emanat confessio sit bonæ opinionis, & famæ & ille contra quem sit confessio sit vilissimus & infamis, Vt seruus vt apertè patet & probatur ex illo textus. Item etiā in tm hoc est verum, vt talis confessio defuncti non sit sufficiens indicium ad torturam ista est glo. sing. in iure in l. mater. C. de calumniatoribus in gl. pe. in quantum dicit, quod dictum defuncti præsumptionem vilē, non præbationē facit: & illa est corrupta in libris nouis quia dicit præsumptionē vilē, & dicere debet præsumptionē vilē, & ita reperiat in libris antiq̄s & ad hoc illam glo. notat & commendat ibi Bal. Ange. Sali. & commun. docto. qui dicunt & notant quod talis confessio defuncti non inducit aliquam præsumptionem quæ sit sufficiens ad torturam cum sit maximi præiudicii sed tantū excusat hæredē à præsumpta calūnia, vt possit reum inculpatum accusare sine metu calumniæ & idem est in eo, qui tenetur ex necessitate accusare, & similiter causaret indicium ad capturam personæ, cum ad eam sufficiat simplex & summaria cognitio, & iudicis informatio, vt dixi in materia capture. Et in terminis & effectu ita tenent & declarāt docto. in dict. l. mater. C. de calumniatoribus præcipuē Ange. de Peru. Alexan. in. consil. decimo tertio. tertio volum. con. Iaso in l. prima. ff. de eo per quem factum erit. secunda. columna. num. octauo. idem Iaso. in l. de die. ff. qui satisfda. cogan. finali. colum. Ioannes. de Anania. in. cap. exhibita de homici. 2. col. vers. quid autē frā. bru. in tract. de indiciiis & tortura. 3. quæstione. versic. sed an assertio. pro qua sententia & cōclusionē facit quia talis defunctus hoc non dixit, nec cōfessus est cum iuramento, tanquam testis in forma requisita Item etiam: quia reputatur inimicus capitalis cum credebatur ab eo offensus, etiam cōfirmatur: quia ad hoc vt vnus testis etiam de visu probet & sit sufficiens indicium ad torturam, debet esse fide dignus & omni exceptione maior, vt supra suo loco dixi: & conclusi. ergo iste defunctus, quod est pars suspectus inimicus, & non iuratus nullo modo p̄bet nec faciat indicium

Locus glos. corruptus in l. mater. C. de calūnia.

16. Dicitur de facti an pre iudicet reo.

ad torturam & ista est verissima & tenenda opinio & ab ea non recederem in iudicando, & consulendo. Licet contrarium velit Angel. de Peru. sibi contrarius in dict. l. si quis in graui. §. si quis moriens. ff. ad syllania. & Hyppolitus de Marsiliis late in sua practica. §. diligenter num. 117. vbi tenet & concludit, q̄ talis confessio defuncti faciat indicium ad torturam, quando erat homo bonę conditionis & famę: & erat in plenitudine intellectus, & delictum per alios verisimiliter non poterat probari. Sed salua eius pace ego teneo contrariam sentent. & conclud. quam supra vere & iuridice fundauī. Pulchrum tamen est, an ex purgatio dictum & confessio defuncti valeat, & aliquid operetur in fauorem rei, vt si vulneratus & occisus dicat & asserat in articulo mortis, q̄ titius eum nō interfecit, nec vulnerauit. nec est in aliqua culpa suę mortis. An ex hoc titius censeatur excusatus, & liberatus à delicto: quo articulo notabiliter & resolutiue distinguo sic: q̄ si contra prædictum titiū reum in culpatum verè & realiter probatur delictum, illa expurgatio & confessio defuncti nō sibi prodest, nec aliquid operatur: sed ea nō obstante poterit reus definitiue cōdemnari ad pœnam ordinariam delicti. Ista est glo. singu. in iure in. l. 2. ff. ad syll. in gl. si. quam ibi ad hoc notat & commendat Bart. Albe. Bald. Angel. Roma. Cuma. & cummuniter doctores Gandinus in tracta. malefi. in rubrica de transa. & p̄ctis. in maleficiis faciēdis. versi. sed pone, quòd quidam mortifere vulneratus. cuius ratio est, quia in præiudicium reipublicę & cuiuslibet de populo nō potest fieri pactum, vel remissio: sed tantum in præiudicium solius remittentis, vel successorum eius, vt in. l. transfigere. C. de transa. cum materia & in. l. licitatio. §. q̄ illicitè. ff. de publi. & vecti. & in. l. congruit. ff. de officio prælidis & in. l. 1. & per totum. ff. & C. ad turpiliandum: quod tamen limita & intellige quando delictum consistit in faciendo: secus vero si in omittendo: quia illud reputatur leue. Vnde merito tollitur sola remissione eius contra quem committitur. text. est singularis. & vnicus in. d. 2. ff. ad syla. iuncta glo. ord. fin. & ad hoc reputat singul. & vnicum ibi Dinus Albe. Bal. & com. docto. Bald. in rubrica de tregua & pace. 1. col. in vsibus feudorum. Aduertendum tamen est, q̄ cum hodie in nostro regno pactum transactio, concordia, & remissio delicti, & eius pœnę facta à parte offensa valeat & teneat, quo ad se & quo ad omnes: saltim vt nō imponatur pœna corporalis, vt disponit lex. 22. titu. 1. 7. part. notabiliter & fundamentaliter dixi: & tractauī

suo loco: teneo q̄ in nostro casu talis confessio & ex purgatio defuncti facta in fauore rei, & sic delinquentis operabitur effectum verę & proprię remissionis: vt virtute eius non possit reus delinquens pœna corporali condemnari. Primò quia prædicta ratio glōfę & communis cessat. Secundo quia illa confessio & ex purgatio. idem importat, q̄ expressa remissio delicti, argumento text. in. l. tale pactum. ff. de p̄ctis. vbi habetur, q̄ sola confessio in qua creditor dicit & asserit debitorem sibi in aliquo nō teneri, valet & inducit liberationem debiti, in casu quo aliquid deberet & resoluitur, & conuertitur in pactum, & p̄missionem de non petendo, & ad hoc summè notat & commendat, ibi Bar. Paul. & commun. alii docto. & certè ista est mea pulchra singularis & nouissima consideratio in materia. Si verò delictum verè & realiter non probatur contra reum in culpatum: sed tantum contra eum sunt præsumptiones & indicia etiam talia, per quę alias iustè poterat torqueri, talis confessio & ex purgatio defuncti eneruat & tollit vires & effectum omnium præsumptionum & indiciorum, vt ex eis non possit torqueri: quia potentior est præsumptio & fauor innocentie, quę resultat ex confessione & expurgatione defuncti: quam præsumptio contraria. argum. text. in. l. qui cum maior. §. si. ff. de bonis liber. text. in. l. Paulus 1a. 2. §. 1. eod. titu. text. in. l. mater. C. de calumnia. vbi habetur q̄ assertio, & confessio defuncti excusat hæredes à præsumpto dolo & calumnia, & in expresso isto fundamento & consideratione ita tenet Bald. in. l. 1. C. commun. delega. pe. col. num. 33. & illud dictum Bald. sequitur & reputat vnici & singulare Iaso ibi pen. col. num. 10. idem Iaso. in. l. de die. ff. qui. satis cogan. fin. col. in medio idem Iaso. in. l. 1. ff. de eo per quem factum erit. 2. col. num. 9. Aretinus in cap. tertio loco de proba. fin. col. num. 31. Felinus in cap. 1. de p̄sumpt. fi. col. num. 18. Augustinus de Arimino: in addit. ad Ange. de male. in parte qui index. ad probationem sue inquisitionis fin. col. num. Alex. de imo. in. 3. vo. con. confi. 14. idem Alex. confi. 24. 4. col. num. 21. 2. vo. con. Hyppolitus de marsi. in sua practica. §. diligenter antepe. col. num. 200. idem Hyppolitus in con. suis. consil. 17. 2. col. uum. 10.

Item quæro qualiter probetur indicium, in quo articulo resolutiue dico, q̄ si testis deponit de ipso facto, & delicto per actum visus, dicendo vidisse titium occidere seyum: vel aliud delictum committere, tunc ille solus testis est indicium sufficiens ad torturam ista est glo. singu. & ord.

Contra Angel. Peru. et Hyppoli.

17
Dictum de
functi an p̄
sit reo.

Limita.

Expurgatio defuncti tollit cõpresumptiones.

18
Indiciū qualiter probetur.

& ord. iuncto. tex. in. l. 3. C. ad. l. iu. mai. & ibi cōmun. opin. vt late & principaliter dixi supra ista materia in primo iudicio, si verò testis non deponat de ipso delicto: sed tñ defacto remoto & iudicio, ex q̄ p̄sumitur delictū, vt si deponat de cōfessione extra iudiciali, vel fama vel fuga vel de simili iudicio q̄ sit sufficiens ad torturā, de quib⁹ particulariter supra dixim⁹, tale iudicium debet probari per duos testes contestes qui deponant, & concludant de eodem met iudicio: vt non sufficerent singulares: vt si vnus deponat de vno iudicio & alter de alio. Ita tenet glo. singularis & ordinaria in. l. fin. C. fami. herf. in verbo vel iudiciis in quantum dicit dū tamē duobus testibus probetur, & adhōc summe notat & commendat ibi Bart. Bald. Angel. Paul. Sali. & commun. docto. idem Bart. in. l. fi. ff. de quæstio. pe. colum. num. 7. & ibi Hyppolitus de Marfi. 3. colum. num. 6. & illam gl. adhōc reputat singu. Angel. in. l. 3. C. ad. l. iu. mai. idē Angel. in. l. fi. ff. q̄ metus causa. Bald. in. l. si quis ex argentiis. §. 1. ff. de edendo. i. colū. num. 4. Pau. de Castr. in. l. cum proponebatur. ff. de lega. 2. fi. col. & ibi Ioan. de imo. & alii doctores Iafo. in. l. admonendi. ff. de iure iu. 2. lect. 74. col. num. 153. vers. quinto p̄dicta regula procedit Ange. de Male. in parte fama publica p̄cedēte vers. quæro qualiter probetur iudiciū, & ibi eius additionator paris de puteo in tract. syndicatus in parte aduertendū. 2. col. nu. 1. Hyppolitus de Marfi. in. l. 1. §. idē cornelio. ff. de quæstio. 1. col. vers. quod tamen intellige. idē Hyppo. in. l. de minore. §. plurimū. eo. tit. nu. 90. idē Hypp. in. l. vnus. §. testes. eo. tit. 1. col. nu. 1. idē Hypp. in cōf. suis cōf. 8. 4. col. nu. 9. Fran. Bru. in tract. de iudiciis & tortura. 2. q. principali Adde tñ, q̄ licet testes sint singulares de singulis diuersis iudiciis deponētes, probāt iudiciū sufficiens ad torturam. ita tenet Frā. Bru. in tracta. de iudiciis & tortura. 2. q. & 2. col. & refert ita tenere Fulgo. in. l. fi. ff. de quæstio. cuius lectura nō habetur: sed salua eius pace ista opinio nō est vera nec tenēda attenda superiori regula & doctrina generica, quā posui & fundavi supra proximē in ista materia. Item etiam aduertēdum, q̄ licet quodlibet iudicium debeat probari per duos testes, vt supradictum est: tamen non requiruntur habiles fide digni & omni exceptione maiores: sed sufficiunt inhabiles, minores, mulieres, infames, & similes. ita probat glo. singularis & vnica in. l. inuiti la. secūda. ff. de testibus per quā ita tenet Socinus in cōf. suis. cōf. 54. 3. colū. num. 9. 3. vol. Hyppolitus de marfi. in sua practica. §. diligenter. 2. colum. num. 8. vbi dicit esse

notabile verbum, & perpetuo menti tenendū in practica. Sed certē eorum opinio videtur falsa & nō tenenda: quia ex pluribus imperfectis nō resultat aliquid validum & perfectum: quia sicut quando actus est validus, & perfectus non vitatur ratione eius, quod superabundat, licet sit nullum, falsum, vel vitiosum: ita quando omnia simul iūcta sunt, nulla vitiosa vel imperfecta non causatur, nec producit aliquid perfectum text. est in. l. non solent. ff. de regu. iu. tex. in. l. vsuras & in. l. placuit. ff. de vsuristext. in. l. pediculis. §. labeo. ff. de auro. & argē. le. tex. in. l. 2. §. etas. ff. de excusa. tuto. Item quia sicut supra dixi q̄ adhōc vt vnus testis de visu probet iudicium ad torturam debet esse habilis, & omni exceptione maior: ita etiam duos vel plures testes p̄ quos probatur aliud quodlibet iudiciū debent esse habiles & omni exceptione maiore. Itē quæro quando, & in qua parte processus & causæ debeat adhiberi tortura, in q̄ resolutiue dico q̄ debet adhiberi post publicationē factā in processu, vel causa: quia ante non pōt iudici liquere & constare de meritis causæ argu. tex. & eorum quæ ibi notantur in. l. prolatam. C. de sen. & interlo. om. iud. & in. l. gesta. C. de re iudicata. Item ē: quia tortura debet adhiberi in subsidiū. qñ non sunt aliæ plene & legitime p̄bationes ipsius delicti, vt in. l. edictū. ff. de quæstio. & infra proxime dicam. ergo ante publicationem processus & probationem non debet nec potest imponi tortura. Et inexpresso istam sentent. & conclu. tenet Bar. in. l. vnus. §. reus. ff. de quæst. 1. col. nu. 1. Bal. in. l. milites. C. de quæst. 2. col. pe. q. Sali. in. l. fi. C. eo. tit. fi. col. & q. Paris de puteo in tract. syndi. in parte sequitur quæst. fi. col. nu. 17. Frā. Bru. in tract. de iudiciis & tortura. 5. q. 2. partis vers. itē ad aliud Bal. in. c. at si cleri. de iudi. 2. col. nu. 4. & ita semper tenui legēdo & consulendo. Item quæro an stantibus legitimis probationibus possit adhiberi tortura in q̄ arti. resolutiue dico q̄ non: quia semp debet adhiberi in subsidiū non stantibus veris, liquis & legitimis p̄bationib⁹: quia tortura tñ est in uēta in defectū p̄bationū, pro eruēdo delicto, vnde si in p̄cessu, vel cā reperiatur vera, plena, & legitima p̄batio non est p̄ iudicē imponēda tortura: imo si cōtrariū faceret, teneretur in syndicatu, & solueret parti damnum, & interesse. ita probat tex. formalis & expressus in. l. edictū vers. 1. de quæstio. cuius verba sunt, quæstio ē nec semper in omni causa, & persona desiderari debere arbitror: sed cum capitalia & atrociora maleficia non aliter explorari & inuestigari possunt, quam per seruorum quæstiones: & adhōc

19
In qua parte processus debeat adhiberi tortura.

20
Tortura an possit adhiberi stantibus legitimis probationibus.

& ad hoc notat & commendat ibi Bar. Albe. & Hyppo. de marfi. text. in. l. diuus Pius eod. titu. ibi si aliter veritas inueniri non possit text. in. l. 1. in fin. eod. titu. text. in. l. quotiens. C. eo. titu. ibi si aliis probationibus veritas illuminari non possit text. in. l. fin. eo. titu. text. in. l. 1. C. de iura calu. & per ista iura istam senten. & conclu. tenet Cinus Ange. & commun. doct. in. l. fi. C. de quaestio. idem Ange. in. l. & si certus. ff. ad sylla. Bald. in cap. atli clerici de iudi. 2. col. nu. 4. Gaudinus in tracta. male. in rubri. de quaestio. & torment. 1. col. & 3. co. Ange. de male. in parte fama publica pre. versic. 2. quæro. & ibi eius additio. paris de puteo. in tracta. syndi. in parte viso de iudiciis 1. col. in fine & in parte officialis. nu. 12. Fran. Bru. in tractat. de iudiciis & tortura. 5. q. nu. 16. in secunda parte. Hyppolitus de Marfil. in sua practica. §. nunc videndum. 5. col. num. 21. idem Hyppolitus in. l. 1. vers. 4. requiritur. ff. de quaestio. idem Hypolitus in consiliis suis cō. 15. Et in tantum est verum, q̄ reus non debet torqueri stantibus legitimis probationibus, quod si de facto torqueatur & negauit delictum, statim ipso iure eliduntur & eneruantur veræ & legitimæ probationes, & ex eis non poterit condemnari: sed deberet absolui. argumento text. in dict. l. edictum, ff. de quaestio. & ita videtur ibi tenere Albe. sed certè licet tangat, nō decedit nec firmat: sed expressè tenet ibi Hyppolitus de Marfil. 1. colū. num. 2. idem Hyppolitus in sua practica. §. nunc videndum. 5. col. nu. 26. vbi reputat singulare, & perpetuò menti tenendū Cœpola in consiliis suis consi. 32. 8. col. vers. circa tertium dubium. Thomas de ferraria in cautelis suis cautela. 5. 3. col. vers. vbi. etiam quod limita & intellige secundum eos nisi iudex protestetur referuare in sua firmitate probationes legitimas contra reum stantes, & contentas in processu & ita practicatur à iudicibus & assessoribus causarum criminalium. Sed aduertendum, q̄ salua eorum pace ista opinio & conclusio est falsa: imo teneo q̄ licet iudex inepte faciat reum torquendo stantibus veris & legitimis probationibus: tamen si de facto fecit non per hoc eliduntur & eneruantur illæ veræ & legitimæ probationes in processu cōtētæ, licet reus in tortura negauerit, & iudex nihil protestetur: imo licet & iustè potest reus diffinitiuè cōdemnari. Primò quia in actibus diuiduis & separabilibus vtile per inutile non vitiatur. vt in l. 1. §. sed si mihi Pamphilum. ff. de verbo. obliquum simi. & tradit plenè & magistraliter Bart. in. l. græce. §. illud. ff. de fidei. Secūdo quia expurgatio defuncti vulnerati in fauorē rei, con-

tra quem sunt veræ & legitimæ probationes, nō valet nec excusat eum à pœna, vt supra suo loco dixi ergo à fortiori ex purgatio, vel negatio ipsius rei in tortura non debet eum excusare, stantibus veris & legitimis probationis. Tertio quia alias sequeretur q̄ in potestate cuiuslibet fortè ignorantis & imperiti iudicis & præter intentionem suam esset reum culpabilem à pœna delicti liberare, quod esset absurdum & in præiudicium reipublicæ, argum. text. in. l. ita vulneratus. §. pe. vers. cū nec. ff. ad. l. a. qui. Quarto & finaliter pro hac mea senten. & opinione facit text. formalis & expressus iuncta glo. ord. in. l. 1. ff. de quaestio. vbi probatur, q̄ tortura indebitè & iniustè adhibita & imposita, & confessio vel negatio in ea cōtenta, non viciat nec tollit veras & legitimas probationes contentas in processu, nec effectum eorum, & ad hoc notat & commendat ibi petrus, Cinus Albe. Bald. Ang. Sali. & commun. doct. Bal. in. l. milites eodem tit. fin. col. & quaestio. Albe. in rubrica. C. eod. titu. fi. colum. Alexan. de Imo. in addit. ad Bar. in. l. pe. ff. de quaestio. in. 2. additione. confirmatur etiam ex sententia & Doctrina Bal. per text. ibi in cap. secundo de proba. 2. colū. num. 6. vbi dicit q̄ petitio iuramenti in defectum probationis, non tollit nec eneruat vires legitimæ probationis, quem sequuntur commun. doct. ibi Item etiam ex supradictis venit reprobanda sententia & conclusio noua & singularis Bal. in. l. 2. C. quorum appe. non rec. 2. col. nu. 6. vbi tenet q̄ etiam stantibus legitimis probationibus cōtra reum, possit torqueri, quo ad effectum: vti confiteatur non possit appellare. idem etiam tenet Bald. in. l. 1. de iura. calum. fi. col. Alexan. de imo. autorem aliquem in. l. fi. §. iussus. ff. de appella. in prima additione. Hyppolitus de marf. in. l. 1. ff. de quaestio. vers. 4. requiritur. Sed salua eorum pace, ego teneo contrarium: imò q̄ non possit torqueri, etiam quo ad istū effectū, & si de facto torqueatur & confessus sit possit appellare: quia quando contra reum plenè probatum est, non potest imponi tortura: vt supra proximè dictum est ergo cōfessio in ea adhibita est nullius momenti, & nullum operatur effectum, argum. text. in. l. pe. ff. de quaestio. iuncta glo. ord. & commun. opi. ibi & per consequens poterit appellare.

Item quæro an debeat dari copia indiciorum ipsi reo accusato, vel inquisito, vt possit cōtra ea allegare & se defendere, & breuiter dico, q̄ sic: quia cum tortura sit actus grauissimi præiudicii, meritò super iudiciis est disputandum. argum. text. in. l. si postulerit. §. patroni. ff. de adulte.

Argumentum notab.

Nota

Contra Bal.

Contra præcedentē conclusionem.

21
Copia indiciorum an debeat dari reo.

adulte. tex. in. l. custodias. ff. de pub. iud. ex quo infertur, quòd si testes fuerunt per iudicem recepti in summaria informatione, eorum testimonium non facit aliquam fidem contrarium ut possit torqueri, nisi postea sint reproduci in plenario iudicio parte citata, ut videat eos iurare, & cognoscat personas eorum & legitimè causa examinetur. argum. text. in. l. si quando. C. de testibus ex quibus magistraliter & resolutiue infero quòd ista erit vera utilis & iuridica practica in nostra materia, quia primis iudex se cretè recipiat testes, in summaria informatione, sine citatione partis propter periculum fuge: & faciat reum personaliter capi. & postea contra eum proponatur accusatio ad petitionem partis, vel ex officio iudicis, vel fiscalis. nomine iustitiæ & reus captus iuret de calumnia super ipso facto & delicto, ut in. l. 4. tit. 29. 7. part. & de tur sibi copia & terminus ad respondendum & postea iudex pronuntiet interlocutoriã, in qua assignet partibus terminum probatorium, in quo partes probent intentionem suam, & eodè tempore durate producatur testes in partium presentia: ut videant eos iurare, & iterum deponant de nouo illud quòd in iudicio summario & informatione deposuerunt, vel ratificet primũ testimonium adhibitum. Et in super utraq; pars adducat & presentet omnes alios testes, vel probationes, quas habeat, & transato omni termino probatorio fiat per iudicem publicatio processus & concludatur in causa: & tunc iudex videat & examine processum & merita causæ eius & si nihil probatum inueniat, absoluet reũ: si plenè inueniat probatum: diffinitiuè condennet in pœna ordinaria delicti. Si verò semiplenè inueniat probatum, vel tale indicium, vel indicia ex quibus de iure possit torqueri pronuntiet eum esse torquendum, pro eruenda veritate, & in effectu istam doctrinam & practicam resolutiuam ponit Bar. in. l. si. ff. de quæstio. pen. & fin. quæstio. & ibi Hyppolitus de Marfil. 3. col. num. 7. & 8. idem Hippolitus in. l. i. cod. tit. 2. col. idem Hyppolitus in sua practica. §. nunc videndum. 1. & 2. colum. & 6. col. num. 28. Salicetus in. l. si. C. de quæstio. fi. col. & quæstio. Alb. in diu. iurandi. C. de testibus. 1. col. Bal. in. l. si tibi. C. de condi. ob. tur. cau. 2. col. Card. in. c. cū in contemplatione de regu. iu. 2. col. num. 3. & 6. Gaudi. in tracta. male. in rub. de quæstio. que quotidie de facto occurrit Angel. de Maleficiis in parte fama publica præcedente. 4. col. versic. quæro qualiter probetur & 11. col. versic. item ad uertas & ibi eius additionator Fran. Brũ. in tra

cta. de indicis & tortura versic. quæro an tellis Faber in tract. de quæst. 8. col. versic. sed quòd de quæstione de facto. Alex. in con. suis con. 65. 1. volu. Hyppo. in consiliis suis consi. 2. quarta. colum. num. 36. & con. 8. num. 24. & con. 52. 3. columna, num. 11.

Item quæro an tortura debeat peti per partem, hoc est accusatorem, & videtur dicendũ quòd: alias iudex non debet, nec potest reum torquere ita probat tex. iuncta glo. or. in. l. quanuis la. 1. C. de adulte. in verbo quæstionibus ubi dicit glo. per tormenta postulanti viro, que accusabat. tex. iuncta glo. in. l. quicunq; versic. sanè in verbo oportet. C. de seruis fugi. ubi dicit text. sanè mancipium torqueri oportet, dicit gl. ad petitionem partis. tex. in. l. si. ff. de calu. cuius verba sunt, De seruo qui accusatur si postuletur, que sio habeatur. tex. in. l. patre vel marito. ff. de quæstio. tex. in. l. de minore. §. tormenta. co. tit. tex. in. l. 1. §. ne autem. C. de iura calu. tex. in. l. fin. C. de quæstio. & in terminis ita tenet Bal. licet nõ ita fundet in. c. 1. §. iudices de pace iura. firman. 2. col. nu. 6. in v. sibus feudorum paris de puteo. in tract. syndicatus in parte officialis. 3. col. nu. 6. Hyppolitus de Marfil. in. l. i. ff. de quæstio. 3. col. versic. requiritur, & quinto idem Hyppolitus in sua practica. §. nunc videndum. 5. colum. num. 27. Ex quo infertur in practica, quòd post publicationem processus accusator & eius aduocatus dicit & asserit, quòd plenè probatum est delictum: & petit reum diffinitiuè condemnari, & in casu quo plenè non sit probatum, petit, quòd imponatur reo tortura pro eruenda veritate: quòd intellige quando iudex procedit per viam accusationis: secus vero si ex officio suo per viam inquisitionis: quia tunc sine aliqua petitione potest reum torquere, secundum doctores ubi supra: sed his non obstantibus ego teneo contrariam sententiam: imò quòd indistincte modo iudex procedat per viam accusationis, modo per viam inquisitionis possit & debeat reum torquere, sine aliqua partis petitione. Primò quia iudex in criminalibus potest adducere probationes contra reum accusatum fauore reipublicæ: ne delicta remaneant impunita. argumento textus in. l. ita vulneratus. ff. ad legem Aquiliam & in. l. licitatio. §. quòd illicite. ff. de publica & vectigalibus. textus in. l. secunda. §. si publico. ff. de adulte. textus in. l. secunda. C. de aboli. & utrobique Bart. & com. doct. ergo bene possit iudex reũ torquere parte non petente. Cõfirmatur, quia alias faciliter daretur materia & occasio præuaricationis committ.

22
Tortura an
debeat peti
per partem.

Nota præ
ctiam.

Albano

Contra partem
accusatoris
conuenit

Modus ex
hibendi re
um.

Contra partem
accusatoris
conuenit

committendæ: quod non est permittendum, argumento. *tex. in l. 3. ff. de præua. rursus etiam confirmatur, quia in criminalibus expressa remissio partis non valet in præiudicium reipublicæ, vt in l. transigere cū materia. C. de trāsa. ergo nec ista vel alia tacita remissio. Secūdo & principaliter facit, quia in his quæ concernunt publicam vtilitatem, potest & debet iudex procedere sine aliqua partis petitione, argu. *tex. in l. congruit. ff. de offi. præ. & ibi Bar. & commu. docto. Tertio facit quia in his quæ sunt iuris, potest iudex supplere defectum partium, & aduocaturum super his quæ continentur in processu. *tex. est in l. 1. C. vt quæ de sunt aduocatis. & ibi notat & commendat Odofre. Cinus. Bar. Bald. Paul. Sali. & commun. docto. & maxime hoc procederet, quando in libello vel accusatio- ne fuisset posita illa generalis & vtilis clausula, peto michi ius & iustitiam ministrari: quia tūc sine dubio poterit iudex reum torquere sine petitione partis: quia implicite & virtualiter ibi videtur cōtineri petitio ad omnia quæ possunt in causa vel processu comprehendi. *argument. *tex. in cap. secundo de ordi. cogni. & in cap. secundo. de offi. ordi. & vtrobiq; docto. & in terminis tenet Paris de Puteo in dict. tracta. syndi- catus in parte officialis. 3. col. num. 6. sed mea opinio est q̄ modo talis clausula ponatur modo non, possit iudex torquere per supradicta. Itē quæro an iudex stantibus legitimis & sufficie- tibus iudiciis, modo procedat per viam accusa- tionis, modo per viam inquisitionis, parte petē- te: vel nō petente, teneatur de necessitate. & præ- cisse torturam imponere & aliter faciēdo tenea- tur in syndicatu & videtur q̄ non: quia tortura & iudicia per quæ peruenitur ad eam sunt arbi- traria, & resident in mero iudicis arbitrio, arg. *text. in l. non quidquid. ff. de iudi. cuius verba sunt, non quidquid iudicis potestati permittit- ur, id subiicitur iuris necessitati & ibi glo. ord. & commun. docto. *tex. in l. videamus. §. iurare. ff. de in litem iurando. *text. in l. in actionibus. vers. 1. & 2. eodem titu. *tex. in l. quod si Ephesi. §. 1. ff. de eo quod certo loco. *tex. in l. versic. fin. C. quomodo & quādo iudex. cuius verba sunt id enim eo pertinet, vt etiam absentem damna- re possis: non vt omnino necesse habeas. Et in expresso istam sentent. & conclu. tenet Pau. de Cast. in dict. l. non quidquid. ff. de iudi. & ante eum ita tenet ibi Ange. de Peru. Bald. in l. fi. C. de proba. fi. col. Alexan. in l. Gallus. ff. de libe- & postu. 2. col. & ibi iaso. 4. col. num. 25. quod est valde singulare & vtilissimum in practica. Sed his non obstantibus egoteneo contrariam**********

sententiam & conclusionem, imò q̄ iudex præ- cisse & de necessitate teneatur reum torquere stantibus legitimis iudiciis. Primo quia alias su- peruacua & sine aliquo effectu videretur tota materia torturæ, & fieret maximum & graue- damnum & periudiciū parti offensæ, & reipub- licæ auferendo istud genus probationis, & p- consequēs delicta remanerent impunita. Secū- do quia absurdum & iniquum videretur, q̄ in mera facultate iudicis esset torquere vnum & dimmittere alium. Tertio quia confidero q̄ ip- sa iudicia bene reliquūtur in iudicis arbitrio an- concludant vel non: cum sint varia & diuersa, & à iure non determinata & si fortē sibi non cō- cludant, bene possent torturam non imponere & isto casu possent intelligi & procedere opinio & conclu. prædictorum doctorum. tamen quā- do iudicia essent talia, quæ de iure essent ap- probata & cuilibet concluderent: vt vnus testis de visu confessio extraiudicialis, vel simile indi- cium, de quibus supra diximus: tunc bene tene- retur iudex de necessitate torquere: alias nega- ret iustitiam & teneretur, in syndicatu, & accu- sator possent ex hoc legitime appellare. & in ex- presso ita videtur tenere Bar. in l. fi. ff. de qua- stio. 1. col. num. 1. Bal. in l. pe. C. quorum app. nō re. 1. col. num. 2. & ibi Sali. 1. col. quod certē re- puto verissimum honoris & famæ lucratiuum. Nec obstat iura superius in contrarium addu- cta: quia debent intelligi, quando aliquid relin- quitur in mero & absoluto iudicis arbitrio: se- cus vero quando simpliciter relinquatur iudi- cis arbitrio, habito respectu ad propositiones, vel aliqua merita causæ, quia tunc de necessi- tate tenetur facere, & impartiri officium, & arbi- trium suum & si non fecerit, tenetur in syndica- tu, & ab eo potest appellari. Ita tenet & declarat Innocen. in capit. fin. de feriis. fi. col. & ibi com- mun. docto. Anto. & commun. alii docto. in ca- super his de accusa. Abbas & commun. etiam docto. in cap. 1. de dila. Felinus in cap. exceptio- nem de excep. 1. & 2. col. Imola in l. 2. ff. de pu- bli. iu. pe. col. Alexan. in l. fi. ff. de lega. secundo. fin. col. idem Alexan. in l. & si feuerior. C. exqui- cau. in fa. irro. Ange. de Are. in §. 1. Insti. de acō. 4. col. & ibi iaso. 9. col. num. 66. Dominicus in c. 2. de iura. calu. lib. 6. philip. Decius in l. 1. ff. de iu- ris. omni. iudi. 3. col.

Item quæro an in casibus, in quibus habet locum tortura, iudex debeat pronūtiare deueniendum esse ad torturam, & ab ea possit ap- pellari, in quo articulo breuiter & resolutiue di- co, q̄ sic. vnde publicatis attestacionibus, & vi- so & examinato processu, vt supradictum est, pronuntiabit

Notaprin-
dicibus.

Conclusio.

Contra præ-
cedentem
conclusionē.

And tortu-
ra possit ap-
pellari.

pronunciabit iudex per suam sententiam interlocutoriam, reum esse torquendū in forma consueta, & moderato arbitrio suo: & illa sententia intimabitur reo: & debet superferri p̄ tēpus ad appellandū & si reus appellauerit debet ei iudex concedere appellationē: quia cū sit actus grauissimi præiudicii, qui nō pōt in definitiua reparari: imō aliquando & multotiens solet reus perire in tormento, habet locum appellatio si verò non appellauit vel si appellauit, & per iudicem appellationis sententia fuit confirmata, tunc licitè potest torqueri. ita probat tex. in l. 2. ff. de appella. ref. cuius verba sunt, ante sententiam appellari potest, si quæstionem inciuili negotio habēdam iudex interlocutus sit, vel in criminali si contra leges iudex hoc faciat, & ad hoc notat & commendat ibi Bart. Bal. Ang. Albe. & commun. docto. glo. or. in l. pe. C. quorum appella. non ref. & ibi commun. doct. glo. etiam or. & commun. docto. in l. 2. C. de epif. audi. glo. etiam Bar. & commun. docto. in l. arbitro. ff. qui fatiscogan. Hyppolitus de Marfi. in l. 1. ff. de quæstio. 3. col. nu. 6. idem Hyppolitus in sua practica. §. nunc videndum. 2. col. nu. 2. & 5. vol. vers. data autem dicta copia ex quo inferitur, q̄ idem est contra si iudex pronuntiet reū non torquendum, vel requisitus à parte negat, vel dissimulat: quia potest accusator appellare quia infert sibi grauamen denegando illud genus probationis, quod postea in definitiua non potest reperiri. ita Bal. in dict. l. pe. C. quorum appel. non ref. 1. col. num. 2. & ibi Sali. 1. col. & 1. oppo. Item quæro qualiter iudex debet interrogare reū positū in tortura, & resolutiue dico q̄ debet simpliciter interrogare, quis cōmisit illud delictū & qua forma & quo loco & finaliter q̄ dicat & manifestet veritatem in illo casu & negotio: non tamen debet sigillatim & particulariter interrogare de ipso reo, vel de alio nominatum & particulariter: quia esset potius incitare & suggerere, quam inquirere ita probat. tex. in l. 1. §. qui quæstionē. ff. de quæstio. cuius verba sunt, qui quæstionē habiturus est, nō debet specialiter interrogare, an Lucius Titius homicidiū fecerit: sed generaliter quis id fecerit: aliter enim, magis suggerentis quam inquirentis videtur. & licet glo. Bar. & commun. docto. ibi intelligant. illum text. in teste, quando torqueatur pro eruenda veritate: nō autem in ipso reo accusato, vel inquisito: tamen mihi videtur, q̄ decisio & ratio illius. tex. habet locum in utrobique & in expresso ita disponit lex tertia tit. 30. 7. par. in fin. vbi dicit q̄ modo testis torqueatur: modò ipse reus principalis non debet par-

ticulariter, & nominatim interrogari: sed generaliter & simpliciter dicēdo, q̄ declarat q̄s illud delictū cōmisit & qd est q̄ in eo sciat & cognoscat. Itē quæro si reus accusatus vel inquisitus positus in tortura confiteatur delictum, an ex illa confessione possit definitiue condemnari & breuiter & resolutiue dico q̄ nō: nisi sequatur perseuerantia & ratificatio sine tormento. tex. est in l. prima. §. diuus seuerus. ff. de quæstio. tex. cum ratione in dict. l. prima. §. quæstioni fidem eodem titu. cuius verba sunt, quæstioni fidem non semper: nec tamen nunquam habendam constitutionibus declaratur est enim res fragilis & periculosa, & que veritatem fallat, nā pleriq; patientia, siue duritia tormentorum, ita tormenta contēnunt: vt exprimi ab eis veritas nullo mō possit alii tanta sunt impatientia, vt in quouis mentiri, quam pati tormenta velint, & ibi notat & commendat. glo. or. Bar. Albe. & com. doct. tex. in l. 2. C. de custo. reo. & ibi etiā glo. or. & comm. doct. & si quæras infra quantum tempus debeat fieri talis ratificatio, dico q̄ non reperitur à iure determinatum: sed relinquitur iudicis arbitrio: iustum tamen & competens tempus videtur post vnum diem naturalem vnde post quam reus in tortura confessus est, reducitur in locum, in quo antea erat, vel in alio diuerso & remoto à loco torturæ, vt verisimiliter videatur cessare metus eius, & post talem diem naturalem. 24. horarum iudex faciat illum coram se comparere: & faciat sibi per tabellionem causę legi confessionem suā, factā in tormento: & interrogabit eum an illa sit vera, & in ea se firmet & quia nunc non est positus in tortura, dicat & declarat omnino veritatem: & si dixerit confessionem esse veram, & q̄ in ea perseuerat, & eam ratificat, poterit licitè & iustè ex ea definitiue condemnari: & ista est vera & communis doctrina & practica huius articuli, & in expresso ita tenet & declarat Iaco. But. in l. secunda. C. de custo. reo. & ibi alii docto. idem Iaso. Butri. in l. 2. C. quod metus causa. & ibi etiam docto. Bart. & commun. docto. in l. 1. §. diuus seuerus. ff. de quæstio. præcipuè Hippolitus de Marfi. ibi secunda col. num. sexto. idem Hippolitus de Marfi. in sua practica. §. quoniam. 1. & secunda columna. Angel. Imola & commun. doct. in l. qui in aliena. §. si. ff. de acqui. hære. idem Ang. in l. 2. C. quorum. appe. nō. re. idē Ang. in l. si. C. de quæst. & ibi alii docto. Abb. in c. si. de cōfessis. 4. col. nu. 12. Angel. de Male. in parte fama publica pcedēte. pe. fo. vers. postq̄ aliqs & ibi Gandinus. in trac. male. in rubr. de quæst. & tormen. vers. apud quem

24
Confessio facta in tortura an sufficiat ad condemnationē.

Modus procedendi in ratificatione confessionis.

Fran.

Modus interrogandi reum in tortura.

Fran. Bru. in tracta. de iudiciis & tortura. 2. q. 2. partis. 2. col. num. 4. Faber in tracta. de questio. 5. col. Bal. de periglis in tracta. de quaestio. & torment. 5. col. vers. tertium capitulum. pro qua sentent. & conclu. est hodie notabilis lex part. l. 4. titu. 30. 7. par.

25
Reus an possit condemnari ex confessione in torturam iuratae adhibita

Item quæro si reus accusatus vel inquisitus est positus in tortura, non præcedentibus legitimis iudiciis: & in tortura confessus est delictum & postea perseuerat & ratificat confessionem post diem naturalem, & seruata solennitate, de qua supra, an possit diffinitiuè condemnari, & breuiter & resolutiuè dico quod non: quia cum tortura fuit iniuste & illegitime adhibita quiddam ex ea sequitur debet annullari, argum. tex. in l. non dubium. C. de legibus. tex. in l. si. ff. de confli. pecu. tex. iuncta glo. ordi. in l. si patronus. §. patronum. ff. si quid in frau. patro. text. in l. cum principalis. ff. de regu. iur. cum similibus, & in expresso istam sentent. & conclusionem. tenet gl. singul. & ordi. iuncto tex. in l. pe. ff. de quaestio. & ibi Bart. & commun. doct. præcipuè Hypopolitus de Marfi. 2. col. num. 10. vbi dicit, quod ex hoc euasit duos homines a pœna mortis in ciuitate Bononiæ ex quo consequutus fuit maximum commodum, & honorem. Albe. in l. i. e. titu. l. col. in medio & ibi etiam Hyppo. de marfil. 5. col. num. 14. idem Albe. in §. diuus seuerus eiusdem legis. Ioan. de Imola. vbi reputat perpetuò menti tenendum in l. qui in aliena. §. si. ff. de acqui. hære. & ibi Paul. de Cast. Alexan. Iaso. & commun. alii doct. Florianus in rub. ff. de proba. 2. col. nu. 10. idem Florianus in l. emptorem eo. tit. i. col. num. 1. Felinus vbi reputat singulare, in cap. qualiter, & quando el. 2. §. licet. 2. col. nu. 13. de accusa. Ange. de Are. in tracta. male. in parte fama publica præcedente. 10. col. vers. aduertat tamen. vbi reputat valde singulare, & quotidianum, & ibi eius additionator Gandinus in tracta. maleficiorum in rub. de quaestio. & tormen. versic. item ponat quod quidam captus fuit. &c. Faber in tract. de quaestio. 10. col. vers. sed quid si aliquis. Fran. Bru. in tract. de iudiciis & tortura. 5. q. versic. ex supradictis. num. 47. 2. parte. Guido de Suzaria in tracta. de quaestio. bus. versic. sed quid si aliquis tortus est, & ibi eius additionator paris de puteo in tracta. syndicatus in parte an stetur. 2. col. nu. 3. Alexan. in conf. suis confi. 5. l. vo. Hyppo. de Marfi. in confi. suis confi. 8. §. col. num. 13. idem Hyppolitus. confi. 52. l. col. num. 4. & ista est vera & communis opinio. & tenenda in iudicando & consulendo, licet Bald. expresse teneat contrarium in l. vnica. C. de confessis. 5. col. 3. oppo. & ex hac communi

sententia & conclusionem. Primo infero, quod si reus accusatus vel inquisitus non potest torqueri præ uilegio personæ: quia est nobilis vel in alia dignitate positus, licet in tormento confiteatur & postea perseueret, & ratificet eius confessio est ipso iure nulla, & non poterit ex ea condemnari. Secundo infero quod si non possit torqueri ratione minoris ætatis, vel senectutis, confessio eius etiam ratificata erit nulla, ut ex ea non possit condemnari. Tertio infero quod si semel est tortus, & postea iterum iniuste torqueatur, confessio eius facta in secunda tortura etiam ratificata erit nulla. Quarto infero quod si à tortura appellauit, & iudex de facto posuit eum in tortura, & in ea confessus est: & postea ratificauit, confessio eius erit nulla, & non poterit condemnari. Quinto infero quod si contra reum sit vera & legitima probatio, ex qua possit diffinitiuè condemnari, & per iudicem torqueatur ad effectum, ut non possit appellare, si confiteatur & postea perseueret, confessio eius erit nulla, & similiter poterit appellare ab eius sententia diffinitiuè. Sexto & finaliter infero, quod si ex qualibet alia causa reus iniuste torqueatur, semper confessio eius etiam ratificata erit nulla. nec obstat si dicas quod confessio facta super nullo & inepto libello & processu, valet & tenet & ex ea potest sequi condemnatio, ut in l. si confessus. ff. de custo. reo. & ibi Bar. & commun. doct. quia procedit quando nullitas causatur ex defectu alicuius solennitatis: secus verò si iustitiæ, partis, & personæ. Nec huic solutioni obstat gla. singul. & vnica in §. i. Instit. de obli. in glo. si. in fine vbi tenet quod sententia lata super inepto libello est ipso iure nulla, quam ibi ad hoc reputant singul. doct. & reputat vnica. Bal. in l. actori. C. de rebus cre. quia respõ. quod debet intelligi, quando nullitas non potest saluari & expelli confessione partis.

Item quæro si reus accusatus vel inquisitus sufficienter fuit tortus, & negauit se commississe delictum, an iterum possit torqueri, in quo articulo breuiter & resolutiuè dico quod si indicia, ex quibus fuit tortus, sunt grauissima & nimis urgentia, tunc bene potest iterum torqueri: alias vero non. ita probat text. capitalis & expressus in l. repeti. ff. de quaestio. cuius verba sunt, Repeti quaestionem posse diui fratres rescripserunt tex. in l. vnica. §. i. eodem tit. secundum vnam lecturam.

Item etiam dato casu quod ex iudiciis tam grauissimis non fuisset tortus: tamen si post torturam superuenerunt alia indicia de nouo, bene potest iterum torqueri ita probat tex. no. & expressus in l. vnica. §. i. ff. de quaestio. cuius verba sunt

Reus

Nota. 1.

Nota. 2.

Nota. 3.

Nota. 4.

Nota. 5.

Nota. 6.

26
Reus an possit iterum torqueri si primū negauit.

reus euidentioribus argumentis oppressus re-
peti in questionem potest, maximè si in tortu-
ra animus corpusq; durauerit, & in expresse p
ista iura ista doctrinam, & resolutionem ponit
Bar. ibi & alii doct. Sali. in. l. 2. C. de custo. reo. fi.
co. pe. q. vbi dicit q̄ ita practicat. Sed aduertē
dum, q̄ eo casu quo superuenerunt noua indi-
cia, post torturam semel adhibitam vera & com-
munis opinio est, q̄ possit repeti tortura sed eo
casu, quo nulla superuenerunt indicia de nouo
licet prima ex quibus tortus fuit essent grauif-
sima & vrgentia: quanuis Bart. & Sali. teneant,
q̄ possit iterum torqueri. & quod ad me ista sit
verior opinio & tenenda. Tamen magis comu-
nis opinio est in contrarium: imò q̄ amplius
non possit torqueri & in expresse ita tenet Di-
nus Oldralsus rainerius Albe. & alii doct. an-
tiqui in dict. l. repe. ff. de quæstio. Odofre. in. l.
fin. C. de quæstio. fin. col. & q. & ibi no. Cinus
fi. col. & q. Albe. in rub. eo. tit. 2. col. vers. sed nū
quid. Faber in rub. eiusdem tituli in fine. Bal. in
l. 2. C. quorum appe. non ref. 2. col. num. 7. idem
Bal. in. l. vnica. C. de confes. 6. col. nu. 19. Ang.
de peru. in. l. si quis in graui. §. si quis moriens
ff. ad sylla. Ange. de male. in parte fama publica
præcedete in fine vers. tertio quæro, & ibi eius
additionator Gandinus in tract. male. in rubri.
de quæstio. & tormen. 1. col. vers. 4. nota paris
de puteo in tracta. syndicus in parte de repe-
titione torturæ. 1. col. Hyppolitus de Marfi. in
dist. l. repeti. ff. de quæstio. 2. col. num. 10. vbi di-
cit hanc esse commun. op. idem Hyppolitus in
sua practica. §. quoniam. 1. 2. col. nu. 2. Guido de
fuzaria in tracta. de quæstio. vers. sed pone. Fa-
ber in suo tracta. de quæstio. 7. col. vers. quæro
quid si semel. Bald. de periglis in tract. de quæ-
stio. & tormen. 2. col. Ioan. Andre. in capi. cum
in contemplatione de regu. in. fin. col. & quæst.
& ibi Abbas panor. 2. col. 7. quæstione, sed, vt
dixi licet ista sit communis opinio superior ma-
gis placet, & eam. sequor in præsentī & semper
sequutus fuit legendo, & consulendo: vnum ta-
men est, q̄ si reus legitime tortus confitetur de-
lictum, & postea ductus ad ratificandum negat
potest iuste & licite iterum torqueri: quia indi-
cia non videntur purgata, nec sublata ratione
negationis subsequente. Item quia variatio & va-
cilatio rei, videtur esse nouum indicium ad tor-
turam, argumen. tex. in. l. de minore. §. plurimū
ff. de quæstio, & in. l. ex libero eodem titu. rur-
sus etiam, quia si isto casu tortura non posset
repeti, sequeretur quod materia torturæ esset
sine aliquo effectu: quia sciens non posse iterū
torqueri, semper negaret post torturam & nun-

quam ratificaret confessionem, & in expresse
ita tenet Bart. in. l. vnus. §. 1. ff. de quæstio. Bald.
in. l. in bonæ fidei. C. de rebus credi. 2. col. in fi-
ne Hyppolitus de Marfi. in. l. repeti. ff. de quæ-
stio. 2. col. num. 11. vers. quo autem ad secundum
casum, & idem disponit. lex. 4. in fine titu. 30. 7.
par. iusta quod tamen se offert pulchrū & quo-
tidianum dubiū si reus positus in tortura præ-
cedentibus legitimis indicis, & interuenientibus
aliis requisitis confessus est delictū: postea
verò ductus ad ratificandum, transacto debito
tempore negat & reuocat cōfessionem: postea
verò attempta eius variatione, iterum ponitur in
tortura, & confitetur delictū: & postea ductus
ad ratificandum, negat & reuocat confessionē,
quid facit iudex certè est nouus casus, qui nō
reperitur in iure decisus: sed in eo videtur dicē-
dum, q̄ talis reus nō debeat, nec possit vltra ter-
tiam vicem torqueri, propter in finitatem & p-
plexitatem euitandam, maximè in actu tam o-
dioso & pœnali argum. tex. in. l. qui bona. fide
§. ff. de damno infecto tex. in fideicommissa. §.
si quis decem. ff. de lega. 3. cum fimi. facit etiam
tex. singu. & vnicus in suo casu in cap. licet dile-
ctus de testibus. Item etiam: quia tortura debet
adhiberi moderate: & hoc casu iudex apertè ex-
cederet modum, & tormentis reum perimeret,
quod esse non debet vt in. l. quæstionis modū.
ff. de quæstio. text. in. l. de minore. §. tormenta.
eod. tit. Confirmatur etiam ex sententia notan-
da Bal. in cap. olim ex literis de rescriptis. 2. co.
eiusdem Bald. in cap. fi. de consuetudine. 5. col.
num. 29. vbi dicit q̄ arbitri, quibus est data fa-
cultas prorogandi compromissum quotiens ve-
lint, non possunt prorogare vltra tertiam vicē
quod sequitur & valde commendat Iaso. in. l.
fi. C. de sacro. eccle. 5. col. nu. 17. & in terminis li-
cet non ita fundet istam senten. & conclu. tenet
Hyppolitus de marfi. in. l. repeti. ff. de quæstio.
3. col. num. 14. idem Hyppolitus in sua practica
§. quoniam. 3. col. vers. sed successiue quæri po-
test de notabili quæstione. Itē quæro si reus se-
mel vel pluries tortus negauit delictū, vel forte
est talis persona, quæ de iure nō potest torque-
ri, an iudex debeat eā diffinitiuè absolueri: vel
possit eam indecisam relinquere relaxado sub
fideiussoribus, vel simpliciter, si eos dare nō pos-
sit. Et certe est notabilis & quotidianus articu-
lus, & clarè iure nō decisus. In quo videtur di-
cendo, q̄ hoc casu iudex possit causam indeci-
sam relinquere, & reū sub fideiussorib⁹ relaxa-
re, vel simpliciter, si eos dare non possit & erit
maximus effectus, q̄ si postea reperiatur vere &
legitimè probationes, poterit eū capere, & diffi-

27
Iudici quid
faciendum
vbi reus re-
uocat confes-
sionē.

28
Quādo reus
pluries tor-
tus semper
negauit qd
agere debeat
at iudex.

nitivè condemnare ad pœnam ordinariam de
 lecti si vero reperiantur defensionis & proba-
 tiones innocentie, definitivè eum absolvet. 2.
 quia hoc suadet ratio innocentie querendę,
 vel ratio vindictę favore rei publice: ne delicta
 remaneant impunita argu. tex. in. l. absentē. ff.
 de penis tex. in. l. ita vulneratus. ff. ad. l. a qui. cū
 fimi. 2. & magis in specie facit textus. in. l. si hi
 qui adulterij. C. de adulte. iuncta. glo. fin. vbi
 habetur, quod quidam accusabantur de adul-
 terio, & ipsi repulerūt præsumptiones, quę cō-
 tra eos erant defensione & exceptione proxi-
 mitatis, dicendo si valde consanguineos, & per-
 consequens non esse verisimile eos esse culpa-
 biles, propter quod causa, remansit in decisā
 & si postea contraxerunt matrimonium præs-
 sumitur retro eos adulterasse & possunt defini-
 tivè condemnari ergo bene patet & probatur
 quod causa antea non erat definitivè decisā:
 quia alias non possent postea condemnari &
 sic apertè deducitur, & infertur quod propter
 dubias probationes, poterit iudex causam in
 decisā relinquere. & super sedere, donec ve-
 re & realiter possit sibi liquere & constare de
 culpa, vel innocentia rei accusati, vel inquisiti &
 in expresso istā sentent. & cōclu. tenet Sali. indi-
 cta. l. sibi qui adulterij. C. de adulte. 2. col. vers.
 ex ista glo. sume consilium idem Sali. vbi valde
 cōmendat in. l. 3. C. ad legem in. maief. fi. q. &
 ibi Ange. de Peru. idem Sali. in. l. ea quidem. C.
 de accusa. pe. col. vers. set tūc oritur dubium pa-
 ris de Puteo in tract. sindi. in parte viso de repe-
 titioe torture fi. col. hipolitus de Mar. in. l. repe-
 ti. ff. de quęstio. pe. co. nu. 36, vbi dicit, quod ita pra-
 cticatur in tota italia apertissimis iudicibus idē
 ipolitus in sua practica. §. quonia. 8. col. nu. 49
 Pau. gri. in tract. de relaxa. in carce. in Rub. de
 absolutione innocētis & ante omnes reperio,
 idē tenere Alb. quinō allegatur in. l. diuus mar.
 ff. de officio prefidis. i. col. vers. & nota. Sed his
 nō obstantibus ego teneo cōtrariā sententiā & cō-
 clusionē: imo tali casu iudex teneatur reū defi-
 nitivè absolvere, vel saltem ratiōe indiciorū, &
 præsumptionū aliqua arbitraria pena cōdēna-
 re & nullo modo causam indecisā relinque-
 re. 1. per regulā generalē quę habet quod actor vel
 acufatore nō probate reus debet absolui. tex.
 est in. l. actor quod esse verā. C. de proba. tex.
 in. l. qui accusare. C. de edēdo & predicta regu.
 necessario debet intelligi de plena & legitima
 ex qua possit reus cōdēnari: quia aliās non dici-
 tur intētio actoris vel acufatoris fundata sicut
 quādo penitus nihil probavit, nec reperitur
 tūc cautū, nec permissum illud mediū ad octo

ribus inuentū. Secundo facit tex. in. l. de qua re
 ff. de iudi. cuius verba sunt, de qua re iudex co-
 gnoverit, de ea quoq; pronunciare cogendus
 est. & ibi gl. or. tex. in. l. vbi ceptū ff. eo. tit. text.
 in auten. qui semel. C. quo. & qñ iu. Tertio facit
 tex. in. l. fin. ff. de calu. vbi reprobat, quod si reus
 torqueatur & nō cōfiteatur nec resultat pbatū
 delictū debet absolui & ad hoc expresse notat
 Bald. & com. dd. Quarto facit tex. in. c. quotiēs
 & in. c. fi. de purga. cano. vbi habetur, quod ille qui
 statibus iudicis fuerit compurgatus, statim de-
 bet definitivè absolui. Quinto facit rō fundamē-
 talis, & cōcludēs: quia si talis cā remaneret indeci-
 sa, reus accusatus vel ingritus remaneret in ma-
 ximo dāno, & periculo: cū esset aperta via inimi-
 cis, & sibi odio sis, vt possint quotidie sup illo dē-
 licto ingetare & molestare: quod nō est permit-
 tendū: imo maliciis hominū obuiandū, vt in. l.
 1. §. cū qs latrones. ff. de quęst. & in. l. in fundo.
 de rei ven. & in. l. 2. ff. so. ma. & in. l. 1. §. deniq; ff.
 de aq; plu. ar. Sexto p hac mea sent. & con. cōfi-
 dero novā, & expressam legē partitā in. l. 26. ti.
 1. 7. par. vbi expresse dicit, quod si reus pcedētib;
 legitimis indiciis cōpetenter fuit tortus. & nō sit
 cōfess⁹ delictū, debet iudex eū definitivè absol-
 vere. idem ēt probat. l. 4. tit. 30. 7. par. & istā ean-
 dē opi. videtur tenere Bar. in. l. fi. ff. de quęstio.
 1. col. num. 1. & Ange. de male. in parte fama pu-
 blica pre. in fine & certe istam sen. & con. semp-
 tenui legēdo. & nunc firmiter teneo, fundamē-
 taliter scribendo & ab ea non esset recedēdum
 iniudicando & consulendo: nec obstat primum
 fundamentū pro parte contraria: quia per hoc
 non tollitur defensio innocētie querēdę nec tol-
 litur vidicta rei publice: quia scdm pbatōnes fa-
 ctas, & repertas t̄pore senē, iudex debet iudica-
 re, absolūdo vel cōdēnādo: nō t̄mpōt nec debet
 cām indecisā relinquere, nec obstat ēt scdm
 fundamētū, quod sumebāt prędicti docto. ex
 text. in. l. si hi qui adulterij. C. de adul. quia ille
 tex. habet plures & diuersos intellect⁹: & meri-
 to nō pōt ad cōtrariā opi. allegari. imo verus &
 clarus intellect⁹ est, quod ibi durāte lite & instātia
 adulterij, anteq̄ rei essent cōdēnati nec absoluti
 cōtraxerūt matrimoniū: vnde merito fuerūt cō-
 dēnati: quia ista vchemēs p̄sumptio iuncta cū aliis
 q̄ resultabāt ex p̄cessu & cā, ante ipsam seniam
 diffinitivā, operatur plenā pbatōnē ad ipsam
 seniam ferēdā. Irē quæro an & qñ testis possit
 turq̄ri in cā criminali, p̄ eruēda veritate: in quo
 articulo ista est brevis & vera resolutio, quod regu-
 lariter nō debet torq̄ri, nisi in duob⁹ casib⁹: pri-
 m⁹ est qñ vacillat in testimonio: secūdus est qñ
 probatiter fuisse fact⁹, & ipse negat: quia tunc
 etiam

Contra pra
 dictā cōclu-
 sionem.

Ad argu-
 menta con-
 trariam

Testis quan-
 do possit tor-
 queri.

etiam potest torqueri. ita probat tex. in l. ex libero. ff. de quaestio. & ibi Bar. & alii docto. glo. or. que sic debet intelligi in l. vnus. §. testes. eo. titul. & ibi etiam docto. Albertus de Gandino in tract. de quaest. fo. 22. in. q. an testis possit torqueri, & idē probat lex pe. tit. 30. 7. par. & adde vnū singulare, q̄ eo casu quo testis torquetur: pro veritate dicenda, nō requiritur postea eius ratificatio. ita Bald. in l. fi. C. de quaest. q̄a testis ex interuallo non pōt dictū suū corrigere vt in c. p̄terea de testibus, sed ego teneo cōtrariū per argumentū ab eadē ratione & a fortiori de qua in ipso principali delinquēti. itē per legē formale & expressā que apertē hoc vult & probat, in l. 6. tir. 30. 7. par. adde tñ q̄ in cā mere civili non haberet locū tortura, vt colligitur ex dictis iuribus & locis, prāterquam si in ea delictū sit an nexum, vt si agatur depositi. & negetur per debitorē. ita singu. Anto. Imo. & alii docto. in ca. grauis de deposito & la. in l. imperiū de iu. om. iu. 13. col. Item quæro qualiter iudex pronūtiabit sententiā in criminalibus in quo art. resolu tiuē dico, q̄ si reus venit absoluēdus: pronūtiabit accusatorē, vel iudicē ex officio procedentē nō probasse intentionē suā, & ideo reū absoluit & p̄petuū silentium super illo delicto eis imponit. Si vero venit condēnandus tunc sufficiat p̄nuntiare eum tale delictum cōmississe, licet p̄enam non exprimat: quia censetur imposta illa quæ per legem reperitur determinata, & ideo potest illa executioni mandari. ita probat text. formalis & expressus in l. 1. §. nam si quidem. ff. ad turpi. & ad hoc notat & commendat ibi glo. ordinaria Bart. Albe. & commun. docto. antiqui idem Bart. & alii docto. in l. iudex postea quam. ff. de re iudi. Abbas & canonistæ in cap. nisi specialis. de offic. lega. quod intellige, quando pro delicto reperitur à iure imposta p̄ena certa. vt in homicidio, adulterio, & simili delicto: secus verò quando pro delicto non reperitur p̄ena certa, & determinata: sed est arbitraria officio iudicis imponenda: quia tunc necessarium est, quòd exprimat in sententia: ita tenet & declarat magistraliter in dicta. l. 1. §. nam si quidem. ff. ad turpi. 2. col. num. 7. Anchar. in cap. 1. de homicidio libr. 6. 4. col. vers. 14. notat utius tamen est semper in sententia imponere & declarare certam & determinatam p̄enam pro delicto ordinario, vel arbitrario, propter maiorem claritatem, & omne dubiū euitandū, & ita fit & præticitur communiter in isto reno. itē adde q̄ inferenda tali sententia criminali semuer iudex debet deū & dominū nostrum habere præ oculis, & omnia illa quæ ponit &

cumulat tex. in cap. 1. de senten. & reu. libr. 6. & aliquando & ferè semper iudices ponunt & inferunt illa verba in tali sententia criminali. Item quæro post sententiā diffinitiuam latam in causis criminalibus, an & quando possit reus cōdemnatus appellare. In quo vtili & quotidiano articulo. dico q̄ regulariter potest appellare, modò, sit conuictus per confessionem propriā tantū mō per testes tantum. tex. in l. 1. & p̄ totū. ff. de appella. tex. in l. 1. & per totū. C. co. titu. tex. in l. 1. & per totum tit. 23. 3. part. & in tātū hoc est verū, vt procedat & habeat locum etiā in grauissimo delicto læsæ maiestatis, vel quolibet alio nisi lege reperiatur prohibitum. ita p̄bat tex. iuncta glo. ord. in l. panthoniū. §. rei p̄duellionis. ff. de acqui. h. ere. quā ibi ad hoc summe notat & commendat Aretinus, & alii doct. & illam ad hoc reputat singu. nicho. de neapo. in. §. publica autem. Inst. de publi. iud. 1. col. Augustinus de arimino in addi. Ange. de male. in parte præsente Caio & appellante. 4. col. super versi. & nota & ista est vera & communis opinio, & semper tenenda licet Romanus expressè teneat contrarium in dict. §. rei perduellionis per aliqua fundamenta & similiter An. de male in parte præsente Caio & appellante. 4. colū. versi. & nota. Item etiam in tantum hoc est verum. Vt quilibet de populo etiā extraneus possit pro reo condemnato appellare sine mandato etiam si ipse velit acquiescere sententiæ & illam approbare. text. est singu. in iure in l. non tantum. ff. de appella. & ibi notat & commēdat glo. ordinaria Bart. Albe. Ang. & commun. dd. tex. in l. addictos. C. de ap. tex. in l. addictos. C. de epif. condi. & idem disponit. l. 6. tit. 23. 3. part. licet in vnocorrigat ius commune in quantum vult, q̄ si cōdemnatus acquiescat sententiæ, nō possit extraneus appellare: sed consanguineus eius, & iam iste casus mihi contigit dum essem aduocatus pauperum: quia fuit quidā condēnatus ad mortem, pro leui furto: & vix potui consequi à condēnato vt apparet: imo libenter volebat acquiescere sententiæ, & volebā vti remedio prædictæ. l. nō tantū vel partitæ in querendo consanguineū, & tandē maximo labore & persuasione feci eum appellare, & ex eisdem actis fuit reuocata sententia & absolutus à p̄ena mortis, & quadam leui p̄ena arbitraria condēnatus. Item etiam in tantū hoc est verum, q̄ potest reus condēnatus vel alius p̄ eo appellare: q̄ si post appellationē interpositā iudex de facto velit procedere ad executionē sententiæ, pōt licitē ei de facto & manu armata reuerti p̄ consanguineos, vel amicos ipsius cōdēna

31
Reus quando possit appellare post sententiā diffinitiuā.

Reo innisio potest quilibet de populo appellare

Casus nota.

Tomi. III. Caput. XIII.

ti: quia per appellationem ablata est iurisdictio iudicis, à quo & cēsetur priuata p̄sona. ita singulariter tenet innocen. in. c. si quando de offi. delegati & ibi Abb. Pan. 1. col. nu. 2. reputās esse valde notandū & cō. alii. dd. Bal. vbi valde cōmēdat in. l. aditos. C. de epif. audien. 1. col. nu. 2. idē Bal. in. l. vt vim. ff. de iusti. & iu. 3. col. 7. q. & ibi alii doct. Cinus in. l. 1. C. vn de vi. fi. col. & q. An. de ma. in parte fama publica p̄cedēte. vers. secūdo quāro, & ibi eius additionator: idē Ange. in parte Caio & appellāte vers. quid autē & ibi eius additionator Ias. vbi reputat singulare in. §. penales in sti. de actio. 17. col. nu. 108. Hyp. de mar. in sua pract. §. diligēter nu. 53. paris de puteo in tracta. syndnicatus in parte resiltētia. fo. 220. facit ēt tex. in. l. prohibitū. C. de iure fisci. libr. 10. vbi habetur, q̄ officiali excedētī in officio p̄t resiltētia. & ibi notat Bar. Pla. **Quod tñ limita & intellige qñ reus condēnatus est cōuictus p̄ solā cōfessionē, vel p̄ solos testes: secus tñ est, qñ esset cōuictus tā per cōfessionē, q̄ p̄ testes: q̄ tunc non p̄t appellare. tex. est singu. in iure. jn. l. 2. C. q̄rū appe. nō rescī. & ibi no. gl. or. Odo. Bar. Albe. Bal. Ang. Sali. & licet illa lex loquatur in in quin; criminib⁹ tñ, de quibus ibi. tñ gratia exēpli loquitur in eis: nā idē est in q̄buscūq; aliis criminalibus, & similiter in oībus causis ciuilibus: q̄ cōuictus per cōfessionē & p̄ testes nō p̄t appellare & in expresso ita tenet ibi gl. or. Bar. & alii doct. in. l. cōstitutiones eo. tit. **Secundo limita & intellige prāter q̄ in crimine hāresis: q̄ in eo cōdēnatus nō p̄t appellare. tex. est in. c. vt inquisitionis de hāre. lib. 6. quod tñ intellige in sentia diffinitiuā: secus verō in interlocutoria, q̄ ab ea bene p̄t appellari. ita tenet & clarat ibi Io. An. Arch. Anc. Domi. Imo. in. c. ea quā de rescri. Feli. in. c. si ad abolendā de hāre. 2. col. cōfirmatur ex tex. in. l. si ex cā. §. nunc vidēdū. ff. de mino. vbi habetur q̄ licet minor nō restituatur à factō principali tñ bene p̄t restitui in emergētibus, & a ceforiis ex quō infert ibi Bal. post Gui. & antiquos q̄ si cauetur lege vel statuto q̄ in aliquo casu nō habeat locū appellatio debet intelligi quo ad decisionē totius litis & causā principalis nō tamē in interlocutoria vel actu qui totā litē non dirimit quia tale grauamē non speratur reparari post diffinitiuā sententiā cum ab ea non possit appellari & hoc reputat singulare Bal. in. l. post sententiā. C. de sen. & interlo. omni. iu. 2. col. in medio. **Tertio limita & intellige prāter q̄ in crimine falsā monetē: quia in eo non appellatur tex. est in. l. 1. vers. appellādi. C. de falsā moneta & ibi gl. or. tex. in l. 2. eo. tit. & idem disponit. l. 16. titu. 23. 3. part.******

Quarto limita & intellige prāter quā in crimine raptus virginis vel honestā mulieris. tex. est in. l. vnica. C. de raptu virgi. & ibi commun. doctō. & idem disponit. l. 16. tit. 23. 3. part. Quinto limita & intellige prāterquam in quocunq; crimine violentiā super aliqua re vel possessione tex. est in. l. si quādo. C. ad. l. iu. de vi. & ibi commun. doct. Sexto limita & intellige prāter quā in publico & famoso latrone tex. est in. l. cōstitutiones. ff. de appella. & ibi cō. doc. Septimo limita & intellige prāter q̄ in se diciofo & concitatore tex. est in. d. l. cōstitutiones de appella. text. in. l. si quis filio. §. hi autem. ff. de iniustorupto. & vtrobiq; commun. doct. Octauo limita & intellige prāterquam homicidio commisso prodictoria, vel a leuosi ita disponit tex. mihi sing. in. d. l. 16. tit. 23. 3. par. **Dubiū tñ necessariū & quotidianū est, si in casibus superioribus & similibus, in quibus non admittitur appellatio reus condēnatus appellauit, & iudex admittit appellationē ex ignorantia iuris vel ex propria volūate an possit iudex qui tulit sententiā eā executioni mādare in quo art. breuiter & resolutiue dico q̄ non p̄t exequi sententiā: sed tenetur deferre & admittere appellationē, & cām ad superiorē remittere: q̄ statim q̄ appellationē admittit, abdicauit à se omnē iurisditionē in illa cā, & deuoluit iurisdictio & tota cā ad superiorē & in expresso istā sent. & conc. probat tex. in. c. cū appellationibus friuolis de appell. lib. 6. & ibi notat & cōmēdat Io. An. Domi. Anca. & per illū tex. ita tenet Angel. de peru. Io. de imo. & alii doct. in. l. cōstitutiones. ff. de appell. Bal. in. l. vnica. C. de cōfessis. 6. col. in. fi. nu. 24. idē Bal. in. l. post sententiā. C. de sen. & interlo. omni. iu. 2. col. vers. pone Roma. in. l. pāthoniū §. l. rei p̄ duellionis. ff. de acq. hāre. 2. col. in medio vbi reputat singu. Augu. de arimi. in addit. ad An. de mal. in parte p̄sente caio & appellāte 8. col. Ias. vbi reputat sing. in. l. patre furioso. ff. de his q̄ sunt sui vel alie. iu. 3. col. nu. 11. quod tenemētū, q̄ certē est notabile & quotidianū in practica. Item quāro, q̄ tēpore accusatus vel inquisitus probare innocētā & defensionē suam in quo artcul. vtili & quotidiano resolutiue dico: q̄ in qualibet parte litis vsq; ad realem executionem sententiā poterit eā probare. Nā primō poterit p̄bare innocētā & defensionem suā in termino p̄batorio partibus cōcesso & assignato per iudicē in sententiā interlocutoria ad probationem faciendam: cum ille terminus requiratur pro causā cognitione, & sit communis vtriq; parti text. est in. l. iudices. C. de iudi. textus in. l. prima. & p̄ totum. C. de dila**

Limita. 4.

Limita. 5.

Limita. 6.

Limita. 7.

Limita.

Limita. 2.

Limita. 3.

Dubiū.

Quo tempore reus possit probare innocentiam.

tex.in.l.prólata.C.de sentē.& inter om.iu.tex.
 in.l.petendę in fine.C.de tēpore.in integ. rest.
 petē.& vtrōiq; com.doct. Secundo poterit p
 bare innocētiā & defensionē suam post lapsum
 termini probatorii: imo etiā post publicationē
 testiū. & cōclusionē in cā: quia defēsiō est adeo
 preuilegiata & iure pmissa, q̄ timor subornatio
 nis non debet eā excludere: ex quo deducitur,
 & infertur, q̄ in causis criminalibus cōclusio fa
 cta à partibus, nō tollit probationē. ita probat
 text.no.in.l.vnius. §. cognituru verſ. quāuis. ff.
 de quæstio. & ibi gl.or. Bart. Albe. & commun.
 docto. idem Bart.in.l.1. §. si quis vltro eo. titu. &
 ibi alii doct. idem Bar.in.l. diui fratres. ff. de pœ
 nis. Sali.in.l. fi. C. de quæstio. fi. col. Bald.in.l. ea
 quidem. C. de accusa. antepe. col. nu. 56. Felinus
 in capit. cum clamor de testibus. 3. colū. verſi. &
 scias tertio poterit probare innocētiā & de
 fensionē suam si talis reus accusatus vel inqui
 situs renunciauit defensionibus suis & termino
 pbatorio sibi assignato quia talis renuntiatio
 non valet nec tendit in præiudiciū personæ vel
 status, arg. tex.in.l. liber homo. ff. ad.l. ag. tex.
 in.l. lege cornelia. §. fi. ff. ad.l. corpe. de sicca. tex.
 in.l. cū autem. §. excipitur. ff. de ædilit. edic. tex.
 in.l. omne. §. qui se. ff. de remili. text.in.l. non tã
 rum. ff. de appella. tex.in.l. 3. & 4. ff. delibe. cau.
 text.in.l. nec si volens & in.l. interrogatam. C.
 eo. titu. & in expresso isto fundamento & ratio
 ne ita tenet gl. singularis in iure in.l. pactum
 inter hæredem. ff. de pactis in gl. fi. & ad hoc no
 tat & cōmendat ibi Bar. Bald. Ange. Pau. Iaso.
 & commun. docto. & illam glo. reputat singul.
 Bald. id. l. vnica. C. de confesſis. 15. col. num. 60.
 idem Bald. in cap. 1. §. porro. qualiter feudū alie
 nari possit. l. col. num. 1. idem Bald. in cap. cum
 non ab homine de iudi. fi. col. idem Bald. in. c.
 cum venisset de testibus. idem Bald. in. c. pasto
 ralis de excep. 3. col. num. 12. idem Bald. in autē.
 iubemus. C. de iudi. & ibi Iaso. 2. colū. num. 8. &
 illā gl. reputat vnicā Bald. in. c. quoniam contra
 falsam de pba. pe. col. nu. 63. imo. in. l. custodias
 ff. de publi. iu. 2. col. Iaso. in. l. si qs. in cōscribēdo
 C. de pact. 6. col. nu. 17. Feli. in. c. cōtingit de sen.
 exco. 2. col. in medio Ange. de male. in parte q̄
 iudex statuit terminū. 2. col. & ibi eius additio
 nator Paris de puteo in tractatu syndicus in
 parte an potestas. fo. 83. Hyppolitus de mars. in
 l. 1. §. si quis. ff. de quæstio. antepe. col. nu. 63. idē
 Hyp. in sua pract. §. examināda. ex q̄ iudices de
 bēt esse cauti & sumere optimū cōsiliū in practi
 ca, q̄ in causis criminalibus semper assignēt ter
 minū cōpetentē partibus ad intentionē suam
 fundādam, & licet reus accusatus vel inquisitus

renuntiet, vt quotidie faciūt prædicto termino
 probatorio non admittat talē renuntiationem
 sed patiatur terminū labi in defensionem suam
 possit facere: nā alias iniustē. Cōdēnaretur, qđ
 intelligo qñ pro delicto veniret imponenda p̄
 na mortis, vel corporalis: secus verō si pecunia
 ria vel relegationis: q̄ tunc valeret renuntiatio
 argu. tex. & eius regulē in. l. si quis in cōscribē
 do. C. de pactis cū limi. & in terminis ita tenet
 & declarat Io. de Imo. in. l. custodias. ff. de publi.
 iu. 2. co. in medio & ita semper practicaui in cau
 sis pauperū. Quarto poterit talis reus accusatus
 vel inquisitus probare innocētiā & defensio
 nem suam etiā post sententiam diffinitiuam,
 cōtra eum latā: qñ per euidentiā facti hoc pos
 sit cōstare, & hoc per officii iudicis, non tñ ad
 instantiā partis. tex. est singu. & vnica in. l. 1. §.
 si quis vltro. ff. de quæstio. & ibi notat & com
 mendat Bar. Albe. & commun. doct. idem Bar.
 in. l. fi. ff. de feriis. fi. col. idem Bar. in. l. si maritus
 la. 2. §. præscriptiones. ff. de adulte. idem Bar. in
 l. libellorū. §. fi. ff. de accusa. l. col. nu. 4. idē Bar.
 in cōf. 107. l. col. Bal. in. l. cū precū. C. delibe. cau.
 in fi. Sali. vbi reputat sing. in. l. 2. C. de requi. reis
 2. col. nu. 2. idem Sali. in. l. fi. C. de quæstio. fi. co.
 in medio. probat etiā tex. in. l. diui fratres. ff. de
 pœnis. & ibi notat Bar. Albe. & com. doct. vnū
 tñ est, q̄ licet in casibus superioribus talis reus
 accusatus vel inquisitus, possit innocētiā &
 defensionem suā, quolibet modo & via legiti
 ma & ordinaria: tamen isto quarto & vltimoca
 su non posset probare, nisi per euidentiā fa
 cti probando negatiuam, quæ arguat & ostendat
 non esse delictum cōmissum: vt quia vere &
 realiter probat hominem, quia se dicebatur in
 terfectus viuere, vel quid simile & in terminis &
 quidē subtiliter ita probat tex. in dict. §. si quis
 vltro per me sic ponderatum & intellectus. Nec
 obstat tex. in. l. 4. ff. de confesſis. vbi habetur q̄
 si quis cōfiteatur seruū alterius occidisse, ex tali
 confesſione debet condēnari, licet nō occiderit
 & euidenter probet contrariū: quia debet intel
 ligi qñ contra eū agitur ciuilitate actione legis
 Aquilia: secus verō si criminaliter, vt in nostro
 casu & materia, & ita tenet ibi Albe. Ang. & cō.
 doct. probat etiā tex. in. l. inde Neratius. §. fi. ff.
 ad. l. Aquil. tex. in. l. cōfesſionibus. ff. de interro.
 actio. & idem disponit. l. 5. tit. 13. 3. par. Aduerten
 dum temē q̄ isto quarto & vltimo casu, quādo
 constat de innocētiā ipsius reiper euidentiā
 facti post sententiā. non poterit ipse iudex, qui
 tulit sententiā eā reuocare: sed sup̄ se debet exe
 cutioni & rescribet principi, vt reū absoluat, &
 reuocet sententiā. text. est in. d. l. 1. §. si qs vltro. ff.

Iudex non
 debet admi
 ttere renūti
 ationem ter
 mini proba
 torij.

Tomi. III. Caput. XIII.

de quaestio. in. fi. & ibi summe notat Bar. & cō. doct. sali. in. l. & si feuerior. C. quibus ex cau. in fa. irro. 3. col. & ibi Paul. fi. col. idem Pau. in. l. qd ergo. §. poena grauior. ff. de his qui. no. infa. fin. col. Sali. in. l. vnica. C. de cōfessis. 7. col. nu. 23. idē ēt pbat tex. in. l. moris. §. sed enim. vers. & si forte. ff. de pōenis. tex. in. l. diuifratres eo. tit. sed hodie in nro regno hoc casu bene posset ipsemet iudex, q̄ sententiā tulit eā reuocare, ēt in cōsulto principe. ita determinat noua & singu. lex. par. tit. l. 4. titu. 3. 7. par. in quantū dicit, de uelo quitar. nec obstatū dicas quod illa potest intelligi qd̄ suspendat̄ executio: q̄a ex verbis eius aperte cōstat uelle, q̄ reus diffinitiuē absoluatur: & iudex reuocet sententiā. Circa prædicta tamē se offert pulchrum & quotidianum dubiū: an iudex in criminalibus, possit inducere & recipere testes in qualibet parte litis ad offēsam & punitionē rei. In quo notabiliter & resolutiuē dico q̄ iudex modo procedat per uia accusationis, modo per uia inquisitionis pōt in qualibet parte litis vsq; ad sententiā diffinitiuam, durate termino probatorio, vel eo finito: & adhuc post publicationem & conclusionem in causa. ex officio suo inducere, & recipere testes, & omnes alias probationes ad offēsam & punitionem ipsius rei delinquentis. **Primo** quia sicut iudex potest ex officio in totum procedere, & vicem accusatoris sustinere, vt supradictū: est ita poterit partem & sic accusatorem coadiuare, & testes & probationes in qualibet parte litis recipere, fauore rei publicæ: ne delicta remaneant impunita. **Secundo** q̄a in iudice cessat timor subornationis. vt in cap. cum clamor de testibus. & ibi innocen. & commun. doct. **Tertio** quia alias faciliter posset dari collusio inter accusatorem & accusatum, & veniret ipse reus liberandus in graue damnū, & præiudicium rei publicæ. **quarto** facit tex. no. in. l. 2. C. de abolitionib⁹ ubi habetur, q̄ si accusator renūtiat, vel desistit ab accusatione, iudex potest supplere defectū partis, & procedere ex officio suo contra ipsum delinquentē. & in expresso per prædicta fundam istam sen. & con. tenet Bar. in. l. 1. §. si quis vltro ff. de quaestio. i. col. vers. nota tria mirabilia, idē Bar. in. l. vnica. §. 1. eo. tit. idem Bar. in. l. 2. §. si publico. ff. de adult. §. col. num. 15. idem Bart. in. l. si maritus. §. 1. eo. tit. 2. col. idē Bar. in. l. 2. C. de abolitionib⁹. & ibi Sali. idem Bart. in autē. qui semel. C. de proba. pe. col. nu. 32. idē Bar. in. l. 4. §. hoc autem iudicium. ff. de dāno infecto. 2. col. & 4. q. idem Bar. latius & melius q̄ alibi, in quaestio. n. suis q. 14. Bal. l. 1. ea quidē. C. de accu. antepe. col. nu. 56. Sali. in. l. qui de crimine. eo. tit. pe. col. nu. 22.

idē Sali. in. l. fi. C. de quaest. fi. col. Ang. de male. in parte comparuerunt dicti inquisiti, & negauerunt totum. pen. col. vers. & etiā tene menti. idem Angel. in parte qui iudex dictum procesum publicauit. i. col. vers. aduertat Hyppolitus de Mar. in. d. l. 1. §. si quis vltro. ff. de quaest. 2. col. nu. 6. idem Hyppolitus in sua practica. §. sequēs 2. co. nu. 7. Anc. in cap. cupientes. §. ceterū de electione. libr. 6. fin. col. Anania in capi. 2. de collusione detegēda. i. col. vers. ex prædictis. Felinus in cap. cum clamor de testibus. 3. col. vers. & hoc procedit. Item quaero, an post latam sententiā diffinitiuam, quæ transiit in rem iudicatam, in his causis criminalibus sit statim mādanda executio, & breuiter dico, q̄ sic: adeo q̄ licet condemnatus dicat, & asserat se aliquid habere reuelandum principi, tangens eius personam, statum, & salutem, non debet differri tex. est sing. in iure in. l. si quis forte. ff. de pōenis & ibi Bar. Alb. Ang. probat ēt in. l. cum reis. C. eo. tit. & talis executio debet fieri publicē & de die & nō de nocte, vt sibi sit supplicium & aliis exemplū tex. est in. l. capitalium. §. famulos. ff. de pōenis, & idem disponit. l. 5. tit. 27. 3. par. & in. l. fi. titu. 3. 7. par. item adde, q̄ debet fieri in loco deputato & consueto: non vero in alio. ita probat tex. in. l. pe. ff. de iustitia & iure & ibi commun. docto. adde tamen q̄ aliquando propter grauitatem criminis, & eius exaggerationē & terrorem aliorū, pōt iudex in proprio loco ubi delictum est commissum executionē facere & ibi erigere furcā, & delinquentē suspēdere. ita pbat tex. formulis & expressus in. d. l. capitaliū. §. famulos. ff. de pōenis ubi disponitur q̄ publici latrones suspēdūtur in locis ubi grassati sunt. & ibi commun. docto. probat etiam tex. in. l. 1. C. de nili aggeribus non rūpendis, & ibi notat Bald. & alij docto. tenet etiam Ange. de male. ubi dicit ita semel practicasse in parte vsq; ad locum iustitiæ consuetum, & certē ita practicatur in nostro regno. Itē quaero an & q̄n sentia diffinitiuā, q̄ trāsiit in rem iudicatā, & eius executio possit reuocari, vel saltem suspendi: in quo notabili & vtili articulo resolutiuē dico q̄ in sequentibus casibus bene potest suspendi. Primus est, quando post sententiā diffinitiuam constat de innocentia ipsius rei: quia tunc suspēditur executio, & rescribendum est principi, vt tāquam superior reuocet sententiā: ipse tamē iudex, qui eam tulit nō potest reuocare eam iam functus sit officio suo. text. est formalis & expressus in. l. prima. §. si quis vltro. ff. de quaestio. & supradictū est. circa quod tamen est addendum, q̄ si iudex processit ad executionem contra reum eandem

ad l. 30

34 Quolibet tē pore litis se p iudex potest recipere testes.

35 Executio se tentia non debet differri quāuis dicat reus se habere quod dicat principi.

36 Sententiā diffinitiuā quā do possit suspendi vel reuocari. Casus.

condemnatum: quia plenè erat delictum probatū, & postea verè & realiter constet de inocètia eius, & alium fuisse homicidam & culpabilem in delicto, per hoc non liberatur verus homicida vel delinquens. Sed iustè & licitè debet per iudicem cōdemnari, & pœna ordinaria puniri. ita probat tex. singu. & vnicus in iure in l. qui seruus. ff. de interro. actio. vbi habetur, q̄ si quis confessus est se hominem occidisse, & falsum testimonium contra se tulit: quia nunquā occidit, nec vulnerauit per hoc non liberatur verus homicida: & delinquens, qui delictum cōmisit, sed omnino tenetur, & pōt & debet pœna ordinaria condemnari, & ad hoc notat & cōmendat ibi Bal. Fulgo. Iaco. de san Geor. & alii docto. Bal. in l. 2. C. quibus res iudi. non no. fi. col. & q. idem Bal. in c. 1. §. iniuria de pace iura. firman. pe. col. in v. sibus feudorum Sali. in l. vni ca. C. de confessis. 7. col. num. 24. Paul. de Castr. in l. fi. §. hoc iudicium. ff. ne quis eum qui in ius voca. est vi exi. Angel. & Imola in l. quotiens. §. fi. ff. solu. matri. Roma. in l. semel mora. eo. tit. 2. col. num. 11. Iaso. vbi reputat illum tex. singu. in l. error. C. de iuris & facti igno. Abbas Panor. in cap. quānis de iure iudi. 3. col. num. 6. Ange. de male. in parte Andreā auxiliatorem. 4. col. & in parte dandis & soluendis. 2. col. paris de puteo in tracta. syndicus in parte confessio. 1. col. nu. 4. Hyppo. de marsi. in l. 1. ff. ad l. cor. de sicca. nu. 14. idem Hyppolitus in l. 1. §. si quis vltro ff. de quæstio. 13. col. nu. 53. Bald. vbi dicit, se hoc vidisse de facto in practica in cōsiliis suis cōf. 515 §. vol. cōf. Secundus casus est, q̄n cōdēnatus fuit procurator, gestor, vel administrator bonorū alterius: quia si dñs petat, q̄ reddātur sibi rationes administrationis, debet suspēdi executio ipsius cōdēnati, donec sibi reddātur, ita probat tex. singu. in iure in l. 1. C. de bonis prof. vbi habetur, q̄ si seruus administrabat peculium domini & fuit cōdēnatus ad mortē, debet suspēdi executio, donec reddat rationes & ad hoc notat & cōmēdat ibi Odo. de Bar. Cinus Bal. An. Sali. & cōm. alii doct. notat et & cōmēdat. Pau. de Cal. in l. ficognati. C. de nego. gef. idē Pau. in l. si maritus. la. 1. ff. solu. matri. Florianus in l. pōponius scribit. ff. fami. hær. la. in l. debitorib⁹. ff. de reiudi. pe. col. nu. 15. Abb. in c. veniēs de ac cusa. 2. colū. Ange. de male. in parte & ibi caput aspatalis amputetur. 11. col. versu. quæro aliquis est damnatus, & ibi eius additionator paris de puteo in tract. syndi. in parte an si iudex. 2. col. Hyppolitus de marsi. in sua practica. §. opportu nē. 2. col. cœpola in cautelis suis cautela. 2. versu. si vis defferre mortē probat et tex. in. seruo lega

to. §. si fundus. versu. seruus. ff. de lega. 1. & ibi notat dinus & alii doct. notat etiam & cōmēdat Bar. Albe. Bal. Ange. Imola. Pau. Cuma. Ias. & cōmun. doct. in l. seruus vni. co. tit. probat etiam tex. in l. vnica. §. sin autem seruus ratiociniis suppositus est. C. de cōmun. ser. manu. & ibi notat Bald. 1. col. num. 4. & alii docto. quod tñ intellige, q̄n dilatio esset modica, & in breui tempore possent reddi rationes: secus vero alias quia tunc non differtur executio fauore reipublicæ. arg. tex. in l. ita vulneratus. ff. ad l. A. qui. & in l. prouincia. um. C. de feriis & in terminis. ita tenet & declarat Bar. 1. l. 2. §. 1. ff. de custo. reo. 2. col. in medio cū quo transeūt ceteri doc. Tertius casus est, q̄n reus cōdēnatus esset peritissimus & insignis in arte sua: quia tunc suspēditur executio: imo reuocatur sentētia & imponitur mitior pœna cōsulto principe: nō alias: quia reputat vtilis reipublicæ. tex. est singularis in iure in l. ad bestias. ff. de pœnis cui⁹ verba sunt Ad bestias dānatos fauore populi dimittere p̄ses nō debet: sed si eius roboris vel artificii sint, vt dignius populo Romano exhiberi possint, p̄cipē cōsulere debet, & ad hoc notat & cōmēdat ibi Dinus. Bar. Albe. Ange. & ad hoc reputat singularē paris de puteo in tract. syndicus in parte an si tēpore officialis Hyppol. de marsi. in sua practica. §. opportunē. 2. col. nu. 6. Cœpola in cautelis suis, cautela. 2. & idē expresse disponit. l. 2. tit. 32. 7. part. quod notabiliter extēde, vt procedat & habeat locū et in tortura: quia talis p̄sona peritissima & insignis in arte sua, nō posset torqueri eadē cā & rōe: quia ex tortura faciliter posset seq̄ mors, vt in l. aut damnū. §. quauis. ff. de pœnis & in terminis ita tenet Hyppo de marsi. in l. edictū. ff. de quæstio. 2. col. nu. 11.

Quartus casus est q̄n mulier pręgnās esse cōdēnata ad pœnā mortis: vel corporalē: quia tūc suspēditur executio donec pariat, p̄pter periculū partus: quia sicut filius iā natus nō debet puniri p̄pter delictū patris, vel matris: ita nec posthumus. text. est in l. pręgnātis. ff. de pœnis cuius verba sunt, pręgnātis mulieris cōsumēdē dānata pœna differtur q̄ ad pariat: & ad hoc notat & cōmēdat ibi gl. or. & cō. dd. tex. in l. imperator la. 2. ff. de statu hominū. text. singu. & vnicus in suo casu in l. 2. ff. de mortuo inferēdo vbi habetur, q̄ si mulier pręgnās moriatur, nō debet sepeliri ante q̄ partus ei excidatur, & ibi notat & cōmēdat glo. ordi. & cōmun. docto. & reputat singul. & vnicum. Albe. & idem disponit l. fi. tit. 31. 7. par. & l. 2. tit. 5. lib. 4. for. ll. Quod extēde, vt p̄cedat & habeat locū etiam in tortura vt similiter talis mulier pręgnans non possit

Casus. 2.

Casus. 3.

Amplia.

Casus. 4.

Amplia. 2.

Tomi III. Caput. XIII.

torqueri, ante quam pariat: quia eadem est ratio. text. est in dict. l. pręgnantis in fine cuius verba sunt, ego quidem, & ne quęstio de ea habeatur scio obseruari, quandiu pręgnans est, & ibi gl. or & com. doct. item ęt extende, vt procedat

Amplia. 2. & habeat locum etiā in quālibet alia pœna corporali, vt flagellorum vel simili pœna afflictiua: quia eadem est ratio. rursus etiam extende in pœna relegationis, si verisimiliter causetur

Amplia. 3. aliquod periculum in partu, quia mulier est debilis, non solita iter facere, argum. prędictorū iurium & argu. text. in l. 2. §. si non propter. ff. si quis cautio. ita Bar. post Guiller. in dict. l. imperator. ff. de statu homi. & ibi Albe. Bal. cōfirmatur ex sententia & doctrina Hosti. Io. An. & aliorū doctorum in c. 2. de patribus q̄ filios occiderunt, vbi dicunt, q̄ quando mulier est pręgnans, non est ei inungenda pœnitentia abstinentiæ, vel peregrinationis, per quam possit cęri periculum in partu. Finaliter etiā extende ęt

Amplia. 4. si talis mulier concepisset dolose & fraudulenter cęruitandę pœnę, vel torturę. ita singulariter Bald. in dict. l. imperator la. 2. ff. de statu hominū. 2. lectura. 1. col. cui assentio: quia hoc pręuilegiū & suspensio executionis non fit cę mulieris: sed causa partus, licet contrariū teneat idē

Sententia a Bal. in l. 2. §. numerū. ff. de execu. tuto. *debeat statim post partum mada- ri executio- ni.* Quæro tamen pro intelligentia prędictorum, an post partū statim debeat fieri executio, vel sit expectandum aliquod tempus conualescentiæ in quo dico, quod eo casu quo est cōdemnata ad mortem naturalem, statim potest fieri executio: quia cessat ratio suspensionis: si verō est cōdemnata ad aliam pœnam corporalem, vel ad torturam, debet differri per aliquod tempus, q̄ sit fortis & in ea vletudine: vt possit eā sine periculo mortis pati: quia militat eadem ratio. ita tenet & declarat Dinus Bar. & commun. docto. in l. pręgnantis. ff. de pœnis. Idem Bart. & commun. doct. in dict. l. imperator la. 2. ff. de statu homi. item adde, q̄ si filius natus habet vnde possit alimentari, debet quæri nutrix, quę ipsum alat suis expensis: si verō non habeat bona & non reperitur nutrix, quę gratis faciat: tunc debet solui de publico. arg. tex. in l. mulier in opus salinarum. ff. de captiuis. tex. in l. vt virtutū C. de statutis & Imagi. tex. in l. it. & per to. C. qui bus excau ser. pro pre. liber. accip. text. in fine ff. de iustitia & iure, & eorū quę ibi notat Bar. & commun. docto. vbi dicunt, q̄ potest de publico dari pręmium capienti malefactorem. Si vero non reperiatur nutrix precio, nec gratis, ipsa mater condemnata debet seruari, & executio sententię suspendi: quia eadem est ratio in

conseruando filio iam nato, quę erat in liberędo: quādo erat in ventre. ita etiam tenet Oldradus Bartol. & communiter. doctores in dicta. l. pręgnantis. ff. de pœnis. idem Bartol. & communiter doctores. in dict. l. imperator la. secunda. ff. de statu hominum. Ananias. & communiter. canoniste in capitu. secundo de patri. qui. si. distra. Hyppo. in sua practica. §. nunc videndum ante pe. colum. num. 47. vnum tamē est, q̄ cum pręgnante bene potest agitari processus & iurare & deponere, tanquam pars vel testis: nisi sit periculum partus. quia ad hoc ducitur de longe, & fertur sententia condemnatoria licet defertur executio, vt apertē probāt prędicta iura & commun. docto. Quintus casus est quando reus condēnatus velit accipere in vxorem aliquam meretricē existerem in lupanari quia per hoc videtur sibi remittenda pœna, art. tex. in cap. inter opera desponsa. vbi habetur, q̄ ille qui extraxit meretricem de lupanari, & eam duxit in vxorem, exercuit actum maxime charitatis, & prodest sibi in remissionem peccatorum, & per illum tex. aliquando fuit ita practicum in isto regno, vt dicit & refert Paris de puteo in tracta. syndi. in parte an si iudex fo. 116 & quęsiui à peritis iudicibus: qui idem mihi tulerunt. Sed iste casus non est verus nec tenendus: quia non reperitur iure certum. Item quia tenderet in graue pręiudicium rei publicę: quia viles Ribaldi & infames quotidie deliquerent sperātes veniam ducendo meretrices in vxores. Nec obstat text. in dict. capit. inter opera: quia fateor, quod si quis ducat meretricem vxorem, exercet actum charitatis, & misericordię, vt proficit ad salutem animę, & remissionem peccatorum sicut si exerceret quemlibet alium actum charitatis: non tamen per hoc non liberatur in foro iudiciali à pœna corporali pro delicto, in pręiudicium partis offensę & rei publicę, & in terminis ita tenet Paris de puteo in dicto loco & Petrus de Bernia in additionibus ad Iaco. Butri. in l. raptores. C. de epif. & cle. fin. columna. & quęstione. vbi dicit, quod fuit de hoc consultus Andegauis in facti contingentiā, dum quidam ad furcas duceretur, & à meretrice peteretur, & respondit, quod non erat dimittendus, nec relaxandus, & ita statim fuit suspensus, & sententia executioni mandata.

Sextus casus est, quando reus condemnatus tempore, quo suspendebatur, cecidit in terram sanus & illęsus laqueo fracto: quia attribuendum est miraculo, & executio suspēditur & rex vel princeps super hoc consulendus est: quia ea quę raro & insolite accidunt, cōtra eā quę naturaliter

Casus. 5.

Contra prædictum casum

Casus. 6. nota.

naturaliter sunt disposita, potius miraculo, q̄ alio facto attribuendum est, & non sunt sub lege vt in. c. nisi vers. sed dices. de renun. & in. c. licet de regul. item et̄ quia in dubio sanctius est nocentem impunitum relinquere, quā innocētem condēnate vt in. l. absentem. ff. de penis cū similib⁹. Vnde in hoc dubio iustius, & rectius erit executionem suspendere, quam forte veritati & signo miraculi resistere. itē etiam quia, vt refert scriptura sacra ex precibus beatæ virginis Mariæ & aliorum sanctorum, hoc ita cōtingisse & quōsdam liberatos esse & q̄ hoc casu princeps consulatur, probat bene text. in. l. i. §. si quis vltro. ff. de quæstio. & in hoc refideo & in terminis ita tenet Lucas de pēna in. l. i. C. de desertoribus lib. 2. 6. col. vers. sed pone q̄ damnatus. Paris de pteo in tract. syndicus in parte an si iudex. pe. col. & Philippas Detius in regula favorabiliores. ff. de regulis iuris fin. colū.

Casus. 7.

Septimus casus est, q̄n reus condemnatus aliquam accusationē contra aliquē proposuerat quia suspēditur executio, donec eam perficiat, & vsq; in finē perducatur ita probat tex. capitalis in. l. is qui reus. ff. de publi. iu. & ibi notat Bar. 5. col. nu. 7. & com. dd. Vbi omnino vide de veritate. Octauus casus est per indulgentiā & remissionē principis: quia si rex vel princeps remittat pœnā delinquenti, liberatur à tota pœna. tex. est in. l. i. & per totum. C. de senten. passis. tex. in. l. fi. C. de generali abolitione. text. in. l. i. §. de qua autem. ff. de postulando. Et talis remissio potest per principē fieri dupliciter primo modo generaliter remittendo pœnā delinquentibus accusatis, inquisitis, vel condēnatis propter publicam latitiam vcl aliquem prosperum successum natiuitatis filii, vel victoriæ. vel similem causam. Secūdo modo particulariter remittendo pœnā alicui ex aliquo præuilegio, gratia & beneficio particulari text. est in. l. generalis. C. de sen. pa. & ibi com. docto. & idem disponit lex. i. tit. 32. 7. part. & quæ forma in hoc habeatur vide. l. 2. titu. vndecimo. libro. primo. ordi. Et adde q̄ hoc potest facere cum bona cōscientia, quando non est pars, quæ accuset, & quando remissio non tendit in graue detrimentū rei publicæ: quia aliàs nō pōt princeps remittere cum bona conscientia. ita sanctus Tho. in. 2. 2. q. 67. arti. 4. quē omnino vide.

Item adde, q̄ si delictum sit qualificatū, puta factū proditoriē vel a leuofē vel cū igne vel sagitta vel si antea cōmiserit simile delictum remissio generalis vel particularis non prodest delinquenti: nisi expressa mētio fiat de illa qualitate. ita probat tex. in. l. 3. C. de epif. audi. & ad

hoc vltimum notat & commendat ibi Guiller. Barb. in. c. super literis de rescrip. 34. col. Fel. in. c. postulasti. eod. tit. Pala. rub. in sua repe. fo. 103. 2. col. in fi. vers. ad cuius confirmationē & idem disponit hodie. l. 1. & 2. titu. 11. lib. 1. ord. Item adde q̄ talis indulgentia vel remissio habet istum effectum, q̄ si fiat ante sententiam & condemnationē videtur remissa pœna delicti, & confiscatio bonorum & infamia. tex. est in. l. rescripta in fine. C. de pre. impe. offe. ibi vel crimen supplicantibus indulgeat. tex. in. l. 2. C. de gene. aboli. Si verò fiat post sententiam & condemnationem videtur tantum remissa pœna delicti: nō vero bonorum nec infamiae. tex. est in. l. fina. C. de gene. aboli. in. vers. indulgentiā patres conscripti quos liberat notat, nec infamiam criminis tollit: sed pœnæ gratiam facit. text. in. l. secunda. C. de senten. pa. text. in. l. generalis eodem titu. Quod intellige quando simpliciter est facta remissio: secus verò si pleno mō, fiat vt si expresse dicatur, vel tacitē per verbum denotans plenam remissionem, vt si princeps dicat q̄ illum restituit ad pristinum statum: quia tunc indistinctē videtur remissa pœna & confiscatio bonorum & infamia. tex. est in. l. i. vers. fin. C. de senten. pa. cuius verba sunt restituo te in integrum provinciarū tuarū & adiecit: vt autē scias, quid sit in integrum restituere honoribus & ordini tuo & omnibus cæteris restituere. tex. in. l. fi. §. fi. eo. tit. confirmatur, quia verbum restituo plenam habet significationem vt in. l. videamus. la. 2. §. in fauiana. ff. de vsu. cum simi. item etiam quia beneficium principis latissime debet interpretari vt in. l. fi. ff. de cōsti. prin. Itē adde q̄ licet restitutus per principē recuperet etiā bona confiscata: tñ nō recuperabit fructus iā perceptos ab ipso fisco, vel principe. ita probat tex. singu. in. iure in auten. idē est de hereticis. C. de hereticis vbi habetur q̄ si quidā liberi sunt fideles: alii verò nō portio & hæreditas oīum debet esse apud fideles & si postea fuerint conuersi, restituantur eis eorum partes sine fructibus & ibi expresse notat & cōmendat. Alb. & Sali. & ad hoc illū tex. reputat sing. Ang. in. l. Gallus. §. & qd si tm. ff. de libe. & posth. fi. col. nu. 14. & ibi Are. 11. col. vers. super secundo art. Cuma. pe. col. nu. 13. Alex. 9. col. nu. 21. lance. Decius. pe. col. vers. vnū semp nota. Bal. in. c. domino guerrā. pe. col. nu. 12. hic finitur lex deinde incipi. cōsue. reg. idē Bald. in. l. fi. col. in med. C. de fide. istr. & iure hæstæ fiscal. lib. 10. Ang. in autē. de hære. & fal. §. 1. colla. 1. facit etiam tex. in auten. vt cum de appella. cognos. §. si quis de predictis vers. si vero post hac

Virtus remissionis.

Casus. 8.

Remissio q̄ non prodest.

Tomi. III. Caput. XIII.

colla. 8. & ibi no. Ange. Et ista opi. est tenenda in iudicando & consulendo, licet Iaso in dict. l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de libe. & postu. 17. col. num. 52. expresse teneat contrarium: imò q̄ fiat restitutio fructuum: quia verbū restituo importat pœnam restitutionem & extenditur ad fructus. tex. est in. l. videamus la. 2. §. in fauina. versi. ff. de vsuris. cuius verba sunt nam & verbum restituas quod in hac re pretor dixit plenam habet significationem, vt fructus quoq; restituatur tex. in. l. in condemnatione. §. 1. ff. de regul. iu. text. in. l. & ex diuerso. §. 1. ff. de rei ven. tex. in. c. grauis de resti. spo. & idem videtur tenere Phi. decius in dict. l. in condemnatione in. fi. de regul. iu. sed illa iura non obstant: quia ibi tractatur de restitutione bonorū, nulla præcedere culpa petentis, & alias esset in graui præiudicio in nostro vero casu alienatio fit per delictum & culpam: vnde cum ex mera gratia fiat restitutio debet intelligi sine fructibus cū medio tempore iusto titu. possedit, & eos percepit. Itē etiam quia ibi creditor, qui petit reuocationem fieri prætendit causam onerosam pro recuperanda re sua vel sibi debita & talis restitutio & reuocatio respicit tempus, in quo fuit facta alienatio: quia ab illo tempore fuit iniusta & in præiudiciū eius: in nostro vero casu reus delinquēs restitutus, qui petit bona virtute restitutionis prætendit causam lucratiuam, cum iam bona erāt principis, & fisci eius vnde restitutio debet intelligi in rebus stantibus penes fiscum nō vero in fructibus iam perceptis. Aduertendū tñ

Nota. 39. q̄ licet restitutus per principem recuperet bona sua confiscata: tamen debet intelligi quādo non erant alienata per ipsum principem, vel fiscum: secus tamen est quando essent in alium alienata ex aliquo titulo oneroso vel lucratiuo quia tunc non recuperat prædicta bona, nec precium eorū nec restitutio ad illa extenditur quia ius erat illi tertio quæsitum: quod non debet sibi conferri per beneficium & restitutionē principis argu. tex. in. l. rescripta. C. de preci. imp. offe. ibi nisi forte aliquid quod non lædat alium: sed profit petēti. tex. in. l. quotiens. eo. tit. tex. in. l. 2. §. si quis à principe. ff. ne quid in loco publico cuius verba sunt, si quis à principe simpliciter impetrauit: vt in publico loco ædificet, non est credendus sic ædificare: vt cum in commo alicuius id fiat. tex. in. §. meritò, eiusdem l. tex. in. l. q̄ si minor. §. sequola. ff. de mino. tex. in. l. si quando. C. de inoffi. test. tex. in. l. fi. C. de repu. hære. tex. in. l. 2. ff. de t̄curionib⁹. tex. in. c. quanuis de rescri. lib. 6. Et in expresso isto fundamento & consideratione istam sen. & con. te-

net glo. sing. & ordi. in. l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de libe. & postu. in verbo emancipatus in finalibus verbis, & ibi Bart. 4. col. num. 12. Albe. 3. col. 3. quæstio. Bal. pe. col. ver. deinde. Ang. fi. co. nu. 14. imola. fi. col. in fin. Pau. de Cast. pe. col. nu. 33. Areti. 10. col. in medio. Rapha. Cuma. pe. col. num. 10. Soci. 5. col. in fine. Alexan. 8. co. nu. 19. Iaso. 16. co. num. 57. Lancelotus, Decius. 4. col. in fine Bar. in. l. fi. C. de sen. pa. 3. col. nu. 7. & ibi Bal. 3. col. nu. 5. & 6. Iaco. de Bello viso. in. ca. domino guerran, hic finitur lex, deinde consuetudines regni incipiunt. 2. co. versi sed quæritur in vsibus seu. vbi latè disputat. Bal. i. l. sed si hac §. sed si per pœnā. ff. de in ius vo. Io. de Imo. in. l. si marito. ff. de solu. matri. & ibi alii docto. Pau. Gri. in tractat. de relaxatione carceratorum. in rub. de beneficio & indul. prin. 4. q. Quod tamē singu. limita & intellige, quādo talia bona sunt alteri quæsitā ex priori titulo, & cōtractu principis vel fisci: secus tamen est si sunt alteri quæsitā ex sola condemnatione absq; facto vel cōtractu principis vel fisci: quia tunc restitutus bene recuperabit illa bona. Ex quo deducitur & infertur, q̄ si ex forma & tenore disponentis bona maioratus vel vinculata debeant peruenire ad sequentem in gradu, per mortem ciuilem vel naturalē possessoris, vel eo ipso, q̄ commisit delictum, per quod conueniunt confiscanda: & postea sit restitutus à principe recuperabit bona. Secundo infertur q̄ si ex forma legis, vel statuti ex bonis cōdenati aliqua pars eorū applicetur parti offensæ vel heredibus eius, & postea sit restitutus à principe recuperabit illa bona: quia non dicuntur propriè nec perfectè alienata. argu. prædictorum iurium & arg. tex. in. l. siue libertus. ff. de iure patro. vbi habetur, q̄ si patronus deportatur & per consequens amittit ius patronatus q̄ si postea sit restitutus recuperat ius patronatus. tex. in. l. sed si hac. §. liberos. el. 1. versi. sed & si per pœnam. ff. de in ius vo. vbi idē disponitur. tex. in. l. fi. C. de sen. pa. vbi dicitur q̄ si pater deportatur & amittit patriam potestatem & postea restituitur recuperat eā & in expresso isto fundamento & cōsideratiōe tenet originaliter Cin⁹ in. d. l. Gallus §. & quid si tñ. ff. de libe. & postu. & ibi Areti. 10. col. in medio. Alexan. 9. col. versi. putarem. licet cū distinctione qm̄ nondū est apprehēsa possessio Iaso. 16. col. nu. 61. Læce. Decius. pe. col. ante mediū Bal. in. l. sed si hac. §. sed si per pœnam in. fi. ff. de in ius vo. idē Bald. in. l. fi. C. de senten. pa. 3. col. num. 6. idē Bal. in. c. domino guerram. pe. col. nu. 12. hic finitur lex deinde consue. reg. inci. in vsi. seu. Ange. de Peru. in. l. si pater filiu. ff. de

Limita.

Bona heredibus applicata reuocantur per remissionem.

ff. de adoptio. Andreas de Iser. in cap. 1.2. col. de
 vafallo decrepitate etatis in vfi. feu. Sed his nō ob
 stantibus ego teneo contrariam sententiā imō
 q̄ etiam in isto casu ille, cui per legem vel homi
 nis dispositionem bona delinquentis sunt ap
 plicata, nō teneatur bona restituere, nec sibi
 auferantur, modō sit apprehensa possessio mo
 dō nōn: & per consequens restitutus non recu
 perat illa bona. Primō quia beneficium & resti
 tutio principis semper debet intelligi sine præ
 iudicio iuris alteri quæsitum, vt iuribus supra pro
 xime allegatis. ergo cum illi tertio sit ius quæsi
 tum in prædictis bonis, nullo modo potest in
 telligi ei sublatum per restitutionem principis
 Secundo quia princeps etiam ex plenitudine
 potestatis non potest in totum auferre ius alte
 ri quæsitum. licet differre vel suspendere sic: ni
 si tantumdem refarciat de suo patrimonio, vt in
 litem si verberatum. §. i. ff. de rei ven. & in l. lu
 cius. ff. de euic. & in l. antiochensium. ff. de præui.
 credi. & notatur latè per docto. in l. h. C. si con
 tra ius vel vtj publi. & latius dixi suo loco. Ter
 tio & in specie facit tex. no. & expressus iuncta
 glo. ordi. in l. secunda. C. de in ius vocan. vbi ha
 betur q̄ licet per rescriptum principis possit re
 mitti poena pecuniaria applicanda fisco, nō ta
 men poena applicanda parti & ad hoc summe
 notat & commendat ibi Bart. & commun. dd.
 qui ex hoc inferunt, q̄ si simpliciter fiat remis
 sio extenditur ad poenā applicandā parti. Cōfir
 matur ex lege. i. titu. 12. lib. 1. ordi. vbi disponitur
 q̄ indulgentia vel remissio principis non valet
 stante parte, vel accusatore: nec aliter posse va
 lere. cum bona cōscientia, vt dicit sanctus Tho.
 2. 2. q. 67. artic. 4. & dixi supra ista repe. Et in ex
 presso istam senten. & conclu. contra Cinum &
 sequaces tenet Bald. sibi contrarius in dict. l. gal
 lus. §. & quid si tatum. ff. de libe. & postu. 4. col.
 in fine. & ibi Ioan. de Imo. si. col. in fine. Rapha.
 Cuma. pe. col. num. 12. Fortunius Garcia. 91. col.
 num. 221. quem vide Faber in §. cum autem in
 fli. quibus modis ius pa. po. sol. 2. col. Ancha. in
 cap. quauis de rescriptis in. 6. 2. col. **Nec obstat**
tex. in dict. l. siue libertus. ff. de iure patro. & in
l. sed si hac. §. liberos el. l. versi. sed & si per poe
nam. ff. de iniur. vocan. & in l. si. C. de sentent.
pa. cum simi. quia ibi per legem vel dispositio
nem non applicatur liberto, vel fisco ius patro

natus, vel patrie potestatis, conferendo in eis a
 liquod beneficium: sed tantum suspenditur in
 patrono vel patre illud ius virtute sententiæ &
 condemnationis ex quadam necessaria conse
 quentia, propter inhabilitatem & incapacita
 tē eorum qua cessante beneficio restitutionis
 statim consequitur illud ius, quod erat oppres
 sum & suspensum & recuperat primum statū,
 quem amisit & in expresso ita videtur soluere
 Ioan. de Imo. licet sic non declaret in dict. l. Gal
 lus. §. & quod si tantum. ff. de libe. & postu. fin.
 col. in fine in quantum dicit q̄ in dictis iuribus
 potius fuit facta suppressio quam trālatio & ibi
 alii doct. præcipue Fortunius Garcia. 92. col. nu.
 223. Nonus casus est per concordiam & remissio
 nem partis ita disponit. l. 22. titu. 1. 7. par. de quo
 articulo magistraliter dixi in delicto homicidii
 Decimus casus est, quando iudex condemna
 uit aliquem in poena exilii, quo ad voluerit, vel
 ad voluntatem, & bene placitum eius: quia tūc
 prædicto iudice reuocante, vel eo mortuo, fini
 tur exilium: quia videtur cessare voluntas iudi
 cis. ita probat tex. in l. 3. ff. locati tex. in l. fin. ff.
 qui sine manu. ad libert. perue. tex. in l. idem
 Pomponius. §. si. ff. de rei ven. tex. in l. 3. ff. iudi.
 solui. text. in l. mandatum. C. mandati. text. in
 §. item si adhuc in fli. eo. titu. tex. in l. centesimis
 §. si. ff. de verbo. obli. & ibi tenet Bart. si. quæst.
 & commun. docto. quos omnino vide quia in
 aliquibus reprobatur Bar. in sua distinctione
 Vndecimus casus est, quando rex vel princeps
 ex iracundiā condemnauerit aliquē, vel iubeat
 condemnari in maiori poena, quam delictum
 poscat, & à iure sit imposta: quia tunc supendi
 tur executio per 30. dies, & cōsulendus est prin
 cept. tex. est singu. in l. si vindicari. C. de poenis
 & ibi ad hoc notat & commendat glo. or. & cō
 mun. docto. & reputat singularem Hippolitus
 in l. i. ff. ad l. corne. de sicca. si. col. & idem dispo
 nit. l. 5. titu. 12. lib. 3. ordi. & l. 29. cum se. titu. 18. 3.
 part. Duodecimus casus est, quando esset con
 demnatus ad mortem homo positus in dignita
 te: quia tunc suspēditur executio, donec consu
 latur princeps nisi tu multus & scandalum ali
 ter sedari non possit, text. est bene notandus in
 l. pe. ff. ad l. corne. de sicca. quem ibi ad hoc no
 tat & commendat glo. ordi. Bart. Albe. & com
 mu. docto.

Casus. 9.

Casus. 10.
Hec supra in
tit. de exilio

Casus. 11.

Casus. 12.

Caput.

Caput. XIII. De confiscatione bonorum delinquentis.

S V M M A R I V M.

I bona veniunt confiscanda propter delictum an illa confiscatio extendatur ad bona futura
 2 In confiscatione bonorum an veniant iura conditionalia.

3 An reus delinquens teneatur in foro conscientie soluere Penam à iure impositam an tequam sit per iudicem condemnatus.

4 Si reus alienauit bona & postea condemnatur in confiscatione bonorum si potest fiscus auferre bona à quolibet possessore.

5 In casibus in quibus bona confiscantur quāto tempore debent peti ab hæredibus condemnati vel à tertio possessore.

6 Post sententiam latam contra reum an iudex debeat mittere condemnato sacerdotē ut confiteatur peccata sua & dare reo spātium, ut prouideat ea quæ suam animam cōcernunt.

7 Iudex uel eius officialis an possit capere animal alicuius privati & in eo portare malefactorem pro exequenda iustitia.

8 Postquam reus est furca suspensus an possit tolli de furca & sepeliri per consanguineos.

9 Reus postquam est furca suspensus an possit dari medicis & chirurgicis ad faciendā anathomiam.

T E M principaliter queritur, an in casibus, in quibus propter delictū bona veniunt confiscanda, talis confiscatio extendatur ad bona futura & breuiter & resolutiue dico quod non: unde si reus est condemnatus ad mortem civilem, putā deportationis, vel damnationis in metallum vel hodie ad galeras, vel ad exilium perpetuū, & bona eius confiscantur: quo casu bene poterat

Confiscatio à extendatur ad bona futura.

de iure antiquo querere ea quæ sunt de iure naturali vel gentiū, & hodie de iure nouo autē ticorū pōt ex quo cunq; cōtractu vel successione querere, cū non efficiatur seruus pœnæ, ut in auten. sed hodie. C. de dona. intervi. & vxor. & dixi latè & notabiliter in. l. 4. in. ll. tauri & alia qua bona adquirat illa bona non veniunt in confiscationē: sed sunt propria ipsius rei & hæredum suorum ita probat tex. singu. in. l. si mā dauero tibi. §. is cuius bona. ff. mādati cuius verba sunt, is cuius bona publicata sunt mandare alicui pōt, ut ea emat & si emerit, utilis erit mandati actio: si non potest fidem quod ideo receptū est: quia publicatis bonis quidquid postea acquiritur, non sequitur fiscum & ibi notat & valde cōmendat Bal. & alii doct. & illū tex. ad hoc not. & cōm. Bal. post gl. ibi in. l. si. C. qui res pignō. obli. po. in. fi. & Io. de Imo. in. l. ex facto. §. ff. de vulga. & pupi. & ibi alii doct. Bar. in. l. si. ff. de bonis damna. fi. col. num. 9. Cius Sali. in. l. 2. C. de bonis prof. Bal. in. l. 3. c. de præui. ff. Bald. Ange. & Alex. in. l. 3. §. illud. ff. q. quisq; iuris. A lexā. in. l. si stipulatus fuerim illud. §. ff. de ver. obli. 2. col. nu. 4. & ibi Iaf. 3. colū. nu. 6. Ande. de Iher. in. c. 1. §. fi. de capi. corra. 2. col. 3. q. Ange. de Are. in tract. ma. in parte & eius bona publicamus. vers. & nota & ibi eius additionator Bald. in. c. cū contingat de iure iu. 6. col. nu. 33. probat Et. tex. in. l. eius q. §. ff. de testa. ibi bona quoq; quæ tūc habuit cū dānaretur publicabūtur & ibi notat Bal. Pau. in. l. quidā sunt serui in. fi. ff. de pœnis vbi habetur quod deportatus acqrit sibi ea quæ sunt de iure gentium: ergo non veniunt in confiscationē text. in. l. certa forma. C. de iure fisc. lib. 10. & ibi no. Bar. Pla. & alii doct. tex. no. in. c. felicitis vers. verū de pœnis. li. 6. ibi de postmo dū acquisitis reperitio nō negetur & ibi notat doct. Ex quo notabiliter inferitur quod in confiscatione bonorū nō veniunt iura cōditionalia: vn 2 de si reo cōdēnato aliqd debeatur sub cōditione, & post sententiā & cōdēnationē verificetur cōditio, illud nō debetur fisco nec venit in confiscatione ista est glo. singu. & vnica iuncto tex. in. l. non ad ea. ff. de condit. & demonstra. in verbo p̄sens ibi vel si publica sunt: nam postea quæ sita nō caderent in eas causas, & ibi notat & cōmēdat Bart. in fine & reputat singu. Io. de imo. Paul. & alii doct. & illā gl. ad hoc reputat singu. & vnicā. Bal. in. l. Et. C. ad legē fal. 2. col. nu. idem Bald. in. l. 1. c. cū cōtingat de iure iu. 6. col. nu. 34. Ang. Imo, in. l. quotiēs. ff. de noua. Alex. in. l. si marito. ff. solu. mati. 2. col. pro qua fen. & confacit tex. in. l. interdicit. ff. de cōdi. & demōstra. Quod tñ intellige, quando iura conditionalia prou-

Iura conditionalia nō veniunt in confiscatione

proueniūt ex vltima voluntate, vt hereditates, vel legata: quia licet habeant causam de preterito, & post sententiam & condemnationem verificetur conditio: non veniunt in confiscationem: quia sicut non transirent ad verum heredē, vt in. l. vnica. §. si autē sub cōdicione. C. de cadu. tollen. cum simi. ita etiā nō debēt trāfire ad fiscum, qui habetur loco heredis vt in. l. 2. C. ad legē iuli. de vi. Secus tñ est, si iura conditionalia proueniūt ex cōtractu: quia tunc bene veniunt in cōfiscationē, & verificata postea cōditiōe pertinebunt fisco: quia iura cōditiōalia in cōtractibus trāsmittūtur ad heredes, vt in §. ex cōditiōali in sti. de verbo. obli. ergo trāseunt ad fiscū sicut ad heredē & in expresso ita probat tex. in. l. inter foce. ū. §. ff. de pactis do. ta. & interminis ita tenet & declarat Ioānes de Imo. in di. l. nō a dea de cōdi. & demōstra. quā legit cū. l. p̄cedenti & ibi Alexan. in addit. ad Bar. quod iterum limita, & intellige, quando esset conditio casualis vel mixta: secus si potestatiua, quia illa non transmittitur ad heredes, ergo nec ad fiscum: quia creditor defunctus cēsetur esse in culpa non adimplēdo, ita probat tex. no. in. l. si decem cum petiero. ff. de verbo. obli. & ibi cōmu. docto. tex. & docto, in. l. potior & l. qui balneum. ff. qui potio. in pig. ha. & tenet Bal. in. l. si. C. de contra. emptio. 6. col. ver. si. ego autem distingo Item limita quando esset cōditiō de futuro secus si de presenti, vel p̄terito argu. tex. in. l. cum ad prescri. cum. l. se. & se. ff. sicer. pe. & in. l. conditio de verbo. obli. & dixi latius in materia cōtractuū dum tracto de cōtractu & obligatione conditionali

Item principaliter quæro, an reus delinquens teneatur in foro conscientie soluere poenam impositam a iure pro delicto ante quam sit per iudicem condemnatus: & breuiter & resolutiue dico q̄ non quia poena semper est imponenda per iudicem & requirit eius declarationem tex. est in. l. eius qui delatorem. ff. de iure si. si biverum oportet constare prius, & de crimine pronunciare tex. in. §. in hoc. 33. q. 2. ibi & poena nulli est inferenda nisi per iudicem. Item etiam quia poena non solum imponitur a lege pro punitione delinquentis: sed etiā pro satisfatione rei publicæ & aliorum exemplo, vt in. l. ita vulneratus. ff. ad. l. a qui. & in. l. licitatio. §. q̄ illicitē. ff. de publi. & vecti. & in. l. capitaliū. §. famulos. ff. de penis. & in expresso illā scā. & con. tenet glo. singu. & vnica in ca. frater nitas. 12. q. 2. in glo. si. in. l. vbi dicit, q̄ fur vel latro. non tenetur in foro conscientie restituere penā dupli, vel quadrupli, & ad hoc notat & cō-

mēdat ibi Atchi. & illā glo. ad hoc reputat singu. & vnica Abbas Panor. in. c. 1. de cōsti. 7. col. nu. 10. & ibi Feli. u. col. ver. si. tertius casus idem Abb. in prohe. decre. in parte rex. pacificus. 4. col. nu. 5. idē Abb. in. c. Rainaldus de testa. 6. col. in medio idē Abb. in. c. si egressus de in iu. idē Abb. in. c. audiuius de simonia & ibi Fe. 1. col. idē Abb. in. c. suam de p̄enis idē Abb. in. ca. si. de sepul. pe. col. nu. 6. idem Abb. in. c. dilecti de arbitris. 3. col. nu. 12. idem Abb. in. ca. cū causam de testibus. 5. col. in fine Anto. in. c. si. de p̄as. 1. col. in. l. si. & ibi alij docto. idem. Anto. in. c. 1. de dolo & cōtu. 2. co. Bal. in. l. quibus diebus. §. dominus. ff. de cōdi. & demōtra. in. l. si. & ibi Imo. & alij docto. idem Bal. in. l. id q̄d pauperibus. C. de epis. & cle. 4. col. 9. que. idē Bal. in. l. post decisionē. C. de furtis. idem Bal. in. autē. ad hęc. C. de vsu. 5. col. nu. 9. ver. si. set hic dubitatur Ioa. de Imo. in. l. stipu. ista. §. alteri de verbo. obli. 4. col. in modo & ibi alij docto. Roma. & moderni in rub. ff. de acqui. here. Iaso in. §. fediste quidē in sti. de actio. 20. col. nu. 119. sanctus Tho. vbi notat clarat in. 2. 2. q. 62. arti. 3. Quod tamē limita & intellige, p̄ter q̄ si talis reus delinquēs sit per iudicem cōdamnatus. quia tunc tenetur restituere in foro cōscientie: quia est sen. & ius que sitū parti: & oritur sibi actio iudicati ad penā exigēdā argu. tex. in. l. 1. & per totū. ff. de re iu. & in expresso ita tenet Bal. in. l. id quod pauperibus. C. de epis. & cle. 4. col. 9. q. Feli. in di. c. 1. de cō. 12. col. ver. si. limitatur secūdo idē Feli. in. c. audiuius de simo. 2. col. ver. si. limita secundo Anca. in regula possessor de regu. iu. libro. 6. 13. col. 3. q. principali. Sanctus Tho. in. 2. 2. q. 62. arti. 3. Secūdo limita p̄ter q̄ si pena imponitur ipso iure, vel factō vt in crimine hæresis, vel in crimine lesē magestatis vel hodiē in crimine cōtra naturā quia tūc statim cōmissō delicto reus delinquens tenetur in foro cōscientie bona fisco restituere etiā antefententiā vel cōdemnationē quia statim per legē est ius que sitū fisco & in expresso ita tenet singu. Abbas Panormitan⁹ in capitulo. 1. de constitutione. 8. col. versiculo heclimitarem & idē Abbas in capitulo dilecti de arbitris. 3. columna in fine. Felinus no. & melius quam alibi in dicto capitulo. 1. de cōstitutione. 12. columna versiculo recipit tamen vbi respondet ad ea quæ in contrarium possent adduci licet postea idē Feli. relinquat cogitandum in. c. audiuius de simonia. 2. columna Conradus lib. 1. de contractibus. quæ. 7. conclu. 2 & 3. confirmatur ex tex. in. l. cōmissa ff. de publi. & vecti galibus vbi habetur quod licet poena regulariter non transeat ad heredes

Limita. 2o

Limita. 1a

Limita. 3o

Limita. 2o

Reus ante sententiā nō tenetur in foro cōscientie ca. soluere.

Tomi. III. Caput. XIII.

mortuo reo ante sententiam & condemnationem, vel ante litem cōtestatam, vt in. l. vnica, C. ex delict. defun. tamen qñ poena imponit ipso iure, vel facto bene transit. probat etiā tex. in. l. Gaius. ff. ad syla. tex. in. l. ea iudiciorū versi. a deo de acusa. tex. in. c. i. de boni. lib. 6. Sed his non obstantibus ego teneo contrariā sententiā imo q non teneatur in fo. conf. restituere Pri-
 mo quia licet poena imponatur ipso iure vel facto: tamē requiritur declaratio iudicis: p̄cedēte processu & plena causæ cognitione & ante nō debet tradi executioni sed restituere bona esset poena. ergo & c. ita probat tex. in. l. ei⁹ qui de latorē. ff. de iure fisci & ibi Bar. & docto. tex. expressus & melior de iure in. c. cū secundū leges versi. ff. de here. lib. 6. cuius verba sunt confiscatiōis tñ huiusmodi executio v̄p honorū ipso forū occupatio fieri nō debet p̄p̄ncipes, aut alios dñis tēporales iuxta Gregorio Pape p̄decessoris n̄ declaratiōē ante quā per episcopū loci vel aliā personā ecclesiasticā, quę super hoc habet potestati sententiā super eodē crimine fuerit promulgata. & ibi notat cōmu. docto. ergo ante illam declaratiōē nō tenetur delinque ns sicut nec ante sententiā difinitiuā. 2. facit quia reus delinque ns nō tenetur se prodere & disfamare quia nō posset bona sua restituere fisco, sine maxima infamia. ergo restituere nō teneatur argu. tex. in. c. quis aliqñ versi. nō tibi dico de penis distin. 1. & in. cap. si peccauerit. 2. q. 1. vbi habetur q non tenetur quis se prodere & delictū p̄p̄riu ostēdere & manifestare. Et in expreso istā sen. & cō. tenet Sūma Ange. in parte poena. arti. 3. & Sūma Siluestrina in parte poena. 25. que. vbi no. loquitur & in parte here. sis. 1. 8. que. principali versi. 3. poena est. Sanctus Thomas in 2. 2. q. 62. art. 3. & ibi caietanus in fine & ex his infertur ad questionē an talis reus delinque ns possit cū bona cōsciētia bona sua alienare, & breuiter dicēdū est q titulo oneroso non pōt alienare qa emptor vel particularis successor esset in maximo dāno cū ab eo possent p̄dicta bona p̄fiscū auferri etiā pretio nō oblato tit. vero lucratiuo bene posset alienare: qa nullū damū incurreret quod iterū limita, nisi alienasset pro alimētis. sibi necessariis quia tunc valet alienatio argu. tex. in. l. alienationes. ff. fami. here. & in. l. peto. §. p̄diū. ff. de lega. 2. & eorū que tradit Bar. in. l. post contractū. ff. de dona. pe. co. nu. 12. Itē limita nisi delictū esset ita occultū q nullo modo probari possit: qa tūc poterit alienare. ita sum. Ange. & sum. Siluef. in locis vbi supra hē etiā circa p̄dicta quęro si quis dedit alteri damū in p̄sona, vel in reb⁹ culpa

vel negligētia q casu non teneat ad penā sed tñ ad interesse, vt pertotum tit. ff. ad. l. a. qui. an illud teneat restituere in foro cōsciētię & breuiter & resolutiue dico, q si dedit vel intulit damū dolo vel lata culpa, q teneat damū in cōsciētia restituere si vero dedit vel intulit damū leui vel leuissima culpa nō teneat damū in cōsciētia restituere argu. tex. in. c. in ebriaerūt 15. que. 1. & inexpresso ita determinat innocē in. c. sicut dignū de homi. 2. co. in medio. & ibi loa. de Ana. & Feli. fi. col. & illud dictū sequit & repu. valde singu. Abb. Panor. in. c. i. de cōsti. 7. co. in fi. idē. Abb. in. c. si egressus de in iu. idē Abb. in cap. cū cām de testi. 5. col. in fi. idē Abb. in. c. dilecti de arbi. 3. col. in fi. Sū. Siluef. in parte resti. 3. versi. 12. nec obstat q lex positua ex iusta & rationabili causa aliqd inducens debet seruari in cōsciētia qa in n̄ro casu respectu soluentis est pena cū sibi nihil adsit. l. post cōtractam.

Item etiā principaliter quęro in casibus, in quibus propter delictū bona veniūt cōfiscanda, si reus delinque ns alienauit bona titulo oneroso, vel lucratiuo: & postea sit cōdēnatus pro delicto, an fiscus possit p̄dicta bona alienata a possessore petere & vēdicare in quo notabili & quotidiano arti. resolutiue dico, q si alienauit ante delictū cōmissū, fiscus nō potest alienationē reuocare, nec bona a possessore petere, vel vēdicare. 1. quia ante delictū nulla obligatio sonalis vel realis erat que sita fisco, mediāte qua possit reuocare, vel petere. 2. qa futuri creditores nunq̄ possunt reuocare alienata per debitores, ante cōtractum debitum: nisi probetur in eorū fraudē esse factā alienationē, vt dixi & fundauit in materia in repe. cōtractuum in arti. an & qñ creditores possint reuocare alie. in frau. per suos debito. Si vero talis reus delinque ns alienauit in fraudē expresse vel p̄sumptiue, tūc bene potest fisc⁹ reuocare & vēdicare, tex. est in. l. in fraudem. ff. de iure fisci. cuius verba sunt in fraudē fisci nō solū per donationē: sed q cūq; modo res alienatę reuocātur tex. in. l. si aliquis. ff. de dona. cau. mor. & expresse potest cōstare de fraude, qñ coram amicis vel aliis dixit, q bona sua alienabat: quia volebat cōmittere delictū, ex quo bona veniūt cōfiscāda. p̄sumptiue potest cōstare in casibus sequētib⁹ primus est qñ reus delinque ns donauit omnia bona sua argu. tex. in. l. omnes. §. Lucius. ff. que in frau. credi. vbi habet q si debitor donat omnia bona sua p̄sumitur facta alienatio in fraudē creditorū & ad hoc notat & cōtendat ibi Bar. Albe. Ang. Cuma. & cōmuniter doctores & idē est si omnia bona sua vēdidit ista est glo. singu.

*Cōtra p̄di-
 Et alimita
 tiones.*

*Fiscus appo-
 ssit vēdica-
 re bona cō-
 demnati
 alienata.*

*Bona qñ p̄-
 sumuntur a
 alienata in
 fraudē fisci*

Casus.

*lingu. in l. qui testamentū. ff. de proba. ing. r. in fi. quam ibi ad hoc notat & cōmendat Bar. Bal. Sal. Fulgo. & Flo. simi. glo. est in l. Patrono. eo. tit. in. g. r. similis in. §. itē si quis in frau. insti. de actio. in. g. 2. & ibi cōmu. docto. Item etiam idē est, qñ non alienasset omnia bona sed tm̄ maiorem partē eorū glo. est *lingu. in l. nomē debitoris. §. filio ex parte. ff. de lega. 3. quam ibi notat & cōmendat Bar. & alij docto. Bal. in l. i. C. si in frau. patro. 2. col. 3. q. idem Bal. in l. si vnq̄. C. de reuo. dona. 2. col. Ange. de Are. in dict. §. item si quis in fraudē insti. de actio. 2. col. & ibi Iaso. §. col. nu. 36. & idem etiā est qñ alienauit meliora ita probat *tex. in l. summa cū ratione. ff. de peculio quem dicit *lingu. & vniciū ange. in dict. l. omnes. §. lucius. ff. quā in frau. credi. idē Ange. in l. si quis post hac. C. de bonis prof. 2. col. Secundus casus est, qñ talis reus delinquēs dona uit vel vendidit coniunctā personā, licet non omnia bona nec maiorem partem eorū, argu. *tex. in l. data. C. de dona & in l. pe. verū. r. ff. de bonis libe. Tertius casus est, qñ post donationē vel venditionē reperiatur reus delinquens possidere & fructus percipere, licet per clausulam cōstitutū vel alium actū fictum dixerit se transferre in aliū possessionē quia vbi est præsumptio fraudis requiritur traditio vera & corporalis, & non sufficit ficta argu. *tex. in l. sicut. §. super uacuū. ff. quibus mo. pig. vel ipso. fol. & in l. vni ca. C. de suffragio & in l. & qui sub imagine. C. de distra. pigno. Quartus casus est qñ talis donatio vel venditio esset facta, clam & secret: quia tunc præsūmitur fecisse suspitione delicti futuri, & in fraudem fisci, argu. *tex. in l. si. ff. de ritu. nuptiarum & in l. non existimo. ff. de admi. tuto. & in l. pe. C. de rescin. ven. Quintus casus est qñ post donationē vel venditionem statim & in cōtinenti sequitur delictū: quia ex celeritate actū præsūmitur alienatio in fraudē, argu. *tex. no. in l. si vētri. §. si. ff. de preui. cre di. ibi. si modo non post aliquod interuallū id factū sit & ibi no. & eo. Bar. & co. doct. *tex. in l. i. §. que onerāde versi. & in Sūma. ff. quarum rerum actio nō detur *tex. in l. sed Iulianus. §. sed & si filius. ff. ad mace. *tex. in l. si. ff. si quis testa. li. esse iu. fue. *tex. in l. dubium. C. de repudiis *tex. in c. officij in fi. de electione. Sextus & vltim⁹ casus est, qñ donauit vel vendidit sub cōditioe, si eius bona aliquo facto, vel causa publicētur, argu. *tex. in l. si. ff. de stipu. seruo. *tex. in l. summa cū ratioe. ff. de pecu. Et adde q̄ semper in omnibus prædictis casibus & similibus debes intelligere, qñ præcedebat iniuicicia capitalis vel causa, per quā verisimiliter est presumendum, q̄ in***************

tendebat delictū cōmittere. secus vero alias vt qui fortē occidit vel offendit alium ex inopinata & superueniente rixa: quia ex hoc colligit nullū prius habuisse animum delinquendi, & per consequēs fraudem cessare argumento *tex. in l. i. §. præterea. ff. de quel. *tex. in l. set si maritus in. fi. ff. qui & à quibus *tex. in .c. fi. de renū. lib. sex. & eorum que ibi notantur in l. si in ripa ff. ad l. corne. de fica. Item etiam intellige q̄ in prædictis casibus nō requiritur probatio fraudis in possessore, etiam si titulo oneroso habeat & possideat: quia prædictæ coniecturæ inducunt presumptionem fraudis, tā in alienante, q̄ in recipiente Bi verò talis reus delinquēs alienauit post delictū iam cōmissum, regulariter talis alienatio valet, & tenet: modò sit facta ex causa onerosa, modò ex lucratiua & non reuocatur à possessore. quia ppter delictū nō tollitur nec aufertur reo delinquētī administratio bonorū *tex. est in l. aufert. §. ff. de iure fisci cui⁹ ybas untin reatu cōstitut⁹ bona sua administrare potest ei⁹; debitor recte bonafide soluit Secūdo q̄ p delictū & eius pœna non sunt bona delinquētī tacite obligata fisco, veleicui debent applicari ita probat *tex. in l. res vxoris. C. de dona. inter vi. & vxorem & ibi notat Bal. & *tex. in l. i. C. de penis fiscalibus & ibi notat Bar. Platea & cōmu. docto. tenet etiā glo. or. & ibi cōmu. docto. in l. rescriptū. ff. de pactis glo. & ibi Bar. & cōmu. docto. in l. aufertur. §. fiscus ff. de iure fisci. Sed tamen est ius actio vel accusatio contra personam & illa non sequitur fundi possessores vt in l. finali. §. finali. ff. de contra. emptione cum simi. ergo & c. Et in expresso pro hac sententia. & con. q̄ post delictū commissum valeat & teneat alienatio & non possit reuocari, est textus expressus & capitalis in lege post contractum. ff. de donationibus cuius verba sunt, post contractum capitale crimen donationes factæ valent lex constitutionē diuorum seueri & Antonini nisi cōdenatio sequuta sit textus in lege si quis post hac versiculo. finali. C. de bonis prof. & idem disponit lex. 2. titulo. 4. quinta par. nec obstat *tex. *lingu. in l. i. ff. de penis vbi habetur q̄ in delictis pœna inponitur secundū tps delicti cōmissi si q̄ illud debet intelligi respectū qualitatis p fone nō bonorū. Quod extēde, vt procedat etiā si alienauit post accusationem institutam: & etiā post litem contestatam quia etiā tali casu valet prædicta alienatio: dum tm̄ sententia non sit lata: quia tunc non valeret quia videtur reu⁹ notorie suspectus & sibi tollitur administratio bonorum ita probat *tex. in dicta. l. post*********

contra

Alienata post accusationem institutam.

Casus. 2.

Casus. 3.

Casus. 4.

Casus. 5.

Casus. 6.

Amplio.

Tomi. III. Caput. XIII.

Limit a.

contractū. ff. de dona. ibi nisi cōdēnatio secuta sit quæ verba respiciūt & comprehendūt omne tēpus ante sententiā. probat etiā tex. in. l. reo criminis. ff. de solu. & idem disponit prædicta lex partite quod est verū, qñ a sententiā nō est appellatū: si vero sit appellatū valebit alienatio in terim pēdēte appellatiōe sed ea cōfirmata retrahabit tanq̄ innouatū appellatiōe pēdēte ita pbat tex. in. l. chirographis. §. l. ff. de adm. tuto. q̄ intellige, nisi talis alienatio in omnib⁹ prædictis casibus, sit facta in fraudē fisci expresse vel præsumptiue: quod pōt cōstare ex omnibus superioribus præsumptionibus & cōiecturis: quātūcūq̄ indistincte reuocat per fiscū. Prædicta tñ debēt intelligi, qñ ex delicto cōmissio nō tollit ad ministratio bonorū, nec cōfiscantur ipso iure bona delinquentis, vt est regularit̄ in delictis secus vero qñ ex delicto cōmissio interdicat ministratio bonorum, vt in crimine læsæ maiestatis: quia à die cōmissi delicti reuocabit̄ omnis alienatio, & bona auferent̄ à possessoribus tex. est in. l. ex iudiciorū vers. a deo. ff. de accusa cuius verba sunt, adeo vt diui Seuerus & antoninus rescripserūt ex quo quis aliquod ex his causis crimē cōtraxit nichil ex bonis suis alienare aut manumtere eum posse & ibi notat glosa or. Bar. & cōmu. docto. tex. in. l. donationes in cōcubinā. §. fi. ff. de dona. cuius verba sunt perfecte donatiōes esse non possunt post crimē p. duelliois cōtractū & c. tex. in. l. fi. C. ad. l. iu. ma. & idē est a fortiori qñ ex delicto cōmissio nedū tollit ministratio bonorū: sed etiā bona cōfiscantur ipso iure, vt in crimine heresis: quia à die cōmissi delicti reus delinquēs amittit dominiū bonorū, & ministratiōe eorū, & ipso iure trāseūt in fiscū tex. est formalis & expressus in ca. cū secundū leges vers. bona hereticorū de her. li. 6. cuius verba sunt, bona hereticorum qui grauius horribilius ac detestabilius q̄ predicti delinquant ipso iure de fratrū nostrorū cō filio decernim⁹ cōfiscata: quia tūc fiscus poterit reuocare omnes alienatiōes factas post delictū cōmissum & bona à possessorib⁹ vindicare & a de q̄ licet de iure comuni in crimine læsæ maiestatis nō cōfiscabātur bona ipso iure sed tñ in terdicebat̄ ministratio vt supra dictū est tñ hodie etiā cōfiscantur bona ipso iure ita disponit no. l. par. l. 4. tit. 2. 7. par. & idem est hodie in peccato nefando cōtra naturā: quia in eo bona ipso iure cōfiscantur à die cōmissi delicti ita expresse disponit pragmatica. 85. fo. 80. lib. prag. & idem erit in aliis casibus in quibus bona cōfiscantur ipso iure, quos vide per Bar. & docto. in. l. imperator. ff. de iure fisci & in. l. cōmissa de

pu. & veat. & dict. l. post cōtractū & anhis casib⁹ fiscus teneat restituere preciū emptoribus bonæ fidei. quib⁹ res fuerūt alienate, vide oīo supra ista repe. in delicto læsæ maiestatis diuinæ. Itē adde q̄ talis reus delinquens poterit facere omnes alienationes necessarias, licet bona eius ipso iure cōfiscetur tex. est in. l. alienationes. ff. fami. herse. tex. in. l. peto. §. p. diū. ff. de lega. 2. vnde poterit soluere creditorib⁹ tex. est in. l. sed nec illud. ff. de solu. cuius verba sunt sed nec illud p. habitū videtur ne a reo creditori soluatur. Item poterit alienare palimētis necessariis vel preparatiōe & cōseruatiōe bonorū ita tenet Bar. p. quē vide exēpla in dicta. l. post cōtractū de dona. 4. col. nume. 12. & ibi alij docto. præcipue Pau. de Monte Pico in repe. illius. l. 10. col. vers. 2. limi. & in effectu istā sen. & resolutionē ponit singu. & magistraliter. Bar. in dicta. l. post cōtractū. ff. de dona. & ibi Albe. Pau. Imo. Cuma. & Pau. de Monte Pico in repeti. illius. l. tenet etiā din⁹ Albe. & alij docto. antiqui in. l. omnes. §. lucius ff. quē in frau. Sali. & cōmu. alij docto. in. l. si quis post hac. de bonis prof. Faber in. §. itē. si quis in fraudem insti. de actio. 2. col. nu. 5. per. 2. col. & ibi alij docto. An autē in casibus quibus potest fiscus alienatiōes reuocare possit etiam petere fruct⁹ medij tēporis. vi. omnino tex. no. in. l. ait pretor. §. per hāc & §. preterea. ff. quē in frau. cre. & in. l. fi. §. nō solū eo. titu. & in. l. videamus. §. in fauiana de vsuris & ea quē dixi in repe. quātū in arti. an & qñ creditores possint reuocare alienata in eorū fraudē per debitores & Pau. de Monte Pi. in dicta repetitione pe. col. vers. 2. principalit̄ quero. ex quibus videtur in ferēdū q̄ in casibus in quibus bona nō cōfiscantur ipso iure nec tollitur & impeditur eorum ministratio nō haberet locū secretū bonorū alias vero sic & in confirmatione facit tex. quē ibi reputat mirabilē Albe. in. l. de pollicitationibus. ff. de poli. & vide posita in. l. in omnibus. ff. de iudi. & pone bene necessaria hic. Pulchrū tñ dubiū est in casibus in quib⁹ bona cōfiscantur quāto tēpore debeāt peti vel ab heredi bus cōdēnati vel a tertio possessore, inquē sunt alienata & videt̄ q̄ si delictū est tale q̄ ex eo inducitur ipso iure cōfiscatio, vt est delictū læsæ maiestatis diuinæ vel humanæ vel delictū cōtra naturā, vel simile delictū q̄ fiscus possit petere bona in 30. annos cū tali casu sit trāslatum dominium, & cōpetat rei vēdicatio: si vero delictum est tale, ex quo nō inducitur ipso iure cōfiscatio bonorum similiter fiscus possit petere bona infra 30. annos: quia actio personalis iudicati, quæ oritur ex sententiā, vel officii iudicis cōpetens

petens

petens pro executione eius, durat per .30. annos vt probat tex. iuncta glo. singu. & vnica in .l. ficut in rem. C. de pres. 30. vel. 40. annorum vel aliter & .2. dicamus, quod fiscus possit petere prædicta bona infra viginti annos: quia tanto tempore præscribuntur iura fiscalia. Ita probat tex. in .l. in omnibus. ff. de diuer. & tempore pres. cuius verba sunt. in omnibus fisciquisitionibus exceptis causis in quibus minora tempora seruari specialiter constitutum est viginti annorum præscriptio constituitur & ibi notat glossa .or. Bar. & commu. docto. Sed his non obstantibus teneo, quod fiscus possit & debeat petere prædicta bona infra quinquennium à die condemnationis, vel declarationis ita probat tex. singu. in .l. 2. C. de vesti. commu. vbi disponitur quod si res cadit in commissum & dominium ipso iure transeat in fiscum: tamen non potest peti. nec vendicari post quinquennium & ad hoc notat & valde commendat Bar. & communiter doctores ibi notat etiam & commendat idem Bar. in .l. commissa in fine. ff. de publi. & vesti. probat etiam tex. in .l. 2. C. de apostatis vbi disponitur quod licet in crimine hæresis post mortem possit fieri accusatio & bona debeant auferri ab heredibus tamen debet intelligi quinquennium & ad hoc summe notat & commendat Bar. & alij docto. tenet etiam glo. or. & ibi docto. in .l. Manichæos. C. de here. Ange. de Are. in .§. interdum infli. de here. que ab intestato. 2. col. in medio & pro hac sententia & con. vide hodie singu. & nouam legem in par. in .l. 7. titulo. 25. 7. par. Nec obstat tex. singu. in cap. 2. §. 1. de prescriptione libro. 6. vbi habetur quod bona hereticorum præscribuntur per filios vel heredes vel alios possessores per. 40. annos: quia debet intelligi quando bona applicantur fisco ecclesie secus vero quando applicantur fisco seculari & in expresso ita tenet & declarat Abbas panor. in .c. cum nobis de pres. 3. col. numero. 8. & ibi Fel. 3. col. in .§. versiculo item in quantum Abbas declarat aduertendum tamen quod eo casu quo bona petuntur a tertio possessore tanquam alienata in fraudem videtur quod debeant peti. in fra annum vtilem loco cuius datur hodie quadrienium quia tanto tempore tolluntur & præscribuntur actiones reuocatorie vt in .l. 1. §. 1. ff. que in frau. credi. & in .§. item si quis in frau. insti. de actio. super quo cogita.

Item quero post sententiam diffinitiuam latam contra reum, an debeat iudex ei mittere sacerdotem, vel religiosum, vt confiteatur peccata sua, & dare sibi aliquod tempus vel spaciū

vt possit providere ea, quæ cōcernunt conscientiam & animam suam & resolutiue dico quod sic. ita probat tex. in .l. Archi. Gerontes. c. de epif. audien. & ibi notat Bal. Pau. de Cas. & communiter docto. adeo. quod dicit ibi Pau. quod potest & debet episcopus per censuras ecclesiasticas prohibere, ne iudex secularis exequatur sententiam: nisi prius dato termino & spacio ad cōfitendum & ad hoc etiam notat & commendat illum tex. Paris de Puteo in tract. findi. vers. iudex fo. 82. vbi etiā subdit, quod consueuerunt iudices antequam reum condēnent ad mortem, mittere sacerdotem vel religiosum bonæ vitæ vt si nunciet sententiam mortis proferendam & eum exortare ad bene moriendum & dolorem & contritionem peccatorū habere & patientiam prestare: & quod si hoc faciat erit securus de salute animæ & conscientie suæ magis, quā illi qui moriuntur in lecto. ex infirmitatibus suis: qui fortē ex variis accidentibus non possunt ita facere & optimū & sanctum erit quod ipse iudex ad ipsum accedat. eum consolando & prædicta & alia similia exortando, & mittere cum eo prædictū sacerdotem vel religiosum vsque ad locū supplicij quousque vitā finiuerit. Item adde quod potest & debet iudex, per mittere & consentire vt talis reus cōdemnatus rescipiat corpus dñi nri Iesu Christi, cum nulla sit ratio per quam possit impediri ita probat tex. in .c. 2. de furtis & ibi notat hosti. Abb. tex. in .c. penitentes in .l. dif. tex. in .c. fi. 13. q. 2. & ibi glo. or. ache. & comu. docto. tex. in .c. de peni. & remi. & ibi glo. or. Imola & comu. docto. & idem disponit lex. 7. ti. 13. par. & in tantum hoc est verum, vt non valeat consuetudo contrarium ita tenet Abbas & comu. docto. in di. ca. 2. de furtis & per hoc videtur reprobāda. & nō sequenda practica huius regni in quo non permittitur cōdemnatis rescipere cōmunionem quia in veritate est cōtrarius & cōtra omnē charitatē vnde cōsulo iudices vt non faciant imo omnino permittant & consentiant nec obstat fidicas, quod videtur inconueniens & impedimentum iustitiæ: quia posset reus fugere ad corpus Christi, vel ad clericum illud portantem & peteret relaxari, & gaudere beneficio & preuilegio eccle. quia respōdeo, quod licet ille qui est in plena libertate si fugiat ad ecclesiam vel corpus Christi gaudeat prædicto preuile. tamē qui est captus & detentus in carcere, nō gaudet tali preuilegio: quia nō est in sua liber. & ideo in ea non potest defendi item etiam quia dominus noster nō videtur velle iusticiæ preiudicare quia iustus est & iusticiam diligit

sacerdotem
reopost sententia lata.

Iudex debet permittere vt reus recipiat corpus dominus
Item glo. de
Natale
25 pot. h. 11
acq. sic.

Contra huius regni consuetudine.

6. annis præscribuntur inra fiscalia

Iudex teneat mittere

vade

vnde relinquit eum in capturam iudicis in qua ipsum inuenit: sicut nec liberat seruum a captiuitate domini. licet ad ecclesiam confugiat ita notabiliter tenet & declarat hosti. in summa de immu. ecle. 7. col. numero. 11. Abbas Panormitanus in. c. sane. 2. col. de celebra. missa. Pala. Ru. in sua repetitioe fo. 22. r. col. vers. ex his infertur.

Item quero an iudex vel officialis iustitiae possit capere animal alicuius privati, & in eo portare malefactorem pro exequenda iustitia & breuiter dicendum est quod sic. argumento tex. in. l. fi. §. finali. ff. de pignoribus actio. tex. in. l. si locus versiculo si. ff. quemad. serui. am. tex. in. l. item si verberatum. §. i. ff. de rei vendi cum simi. quibus probatur, quod propter publicam vtilitatem potest iudex. res. priuatorum capere dum tamen precium vel mercedem soluat de publico. item etiam quia ea quae communiter omnibus profunt preferuntur vtilitati priuatae, vt in. l. vnica. §. fi. C. de cadu. tollen. & in expresso istam sen. & con. tenet Barto. in dicta. l. fi. §. fi. ff. de pigno. actio. & sibi Albe. Bal. Pan. & fulgofus Flo. in. l. ita vulneratus. ff. ad. l. aqui. fi. col. num. 12. Iaco. de San. Geor. in. l. 2. ff. de iure doti. num. 2. Paris de pu. in tract. findi. in parte an officialis fo. 69. Ipoli. de Mar. in. l. r. ff. ad. l. cor. de fica. 4. col. num. 26. ex quo etiam infertur quod iudex vel officialis potest compellere aliquem hominem, vt exequatur praedictam iustitiam decapitando, vel suspendendo reum delinquentem dum tamen sit vilis persona ita Bar. & docto. vbi supra.

8 Item quero an postquam reus condemnatus est furca suspensus, possit tolli de furca & sepeliri per consanguineos, vel amicos & breuiter dico quod non: sine licentia & mandato iudicis qui tulit sententiam: sed ea petita facilliter conceditur tex. est in. l. i. vers. fi. ff. de cada. puni. cuius verba sunt, hodie autem eorum in quos animaduertitur corpora non aliter sepeliuntur, quam si fuerit petitum & permissum tex. in. l. fi. eodem titulo cuius verba sunt, corpora etenim animaduersorum, quibuslibet petentibus ad sepulturam danda sunt & ibi notat glo. or. Bar. Albe. & communiter docto. antiqui Bal. in. l. vnica. C. ex delictis defun. 2. col. numero. 2. & ibi alii docto. & licet iura canonica simpliciter dicant, quod ei non negetur sepultura, vt in cap. fi. 13. q. 2. & in cle. r. de peni. & remi. tamen debent intelligi petita & obte- ta licentia a iudice seculari, qui tulit sententiam ita tenet & declarat ibi glo. or. & communiter doctores. hostiensis in capitulo ex parte infi. de sepul. & ita debet intelligi. l. 7. titulo. 13. i. par

tita & l. finali titulo. 31. 7. partita & ex hoc sumitur illa practica, quod postquam reus est suspensus iudex facit dari proclamatio. quod nemo audeat ollere corpus praedicti rei condemnati, & suspensi sine licentia & mandato eius subcerta poena.

Item adde qd si ppter delictum quis est relegatus ab alico loco, vel ciuitate: & pedet tempore exilii moriatur, non potest corpus eius trahi ad sepeliendum in illo loco vel ciuitate a qua in vita fuit exulatus, donec tempus exilii sit finitum quia sicut viuus non poterat ibi, habitare ita post mortem non potest ibi sepeliri ita pbat tex. singu. & vnicus in. liz. ff. de cada. puni. vbi habetur, quod si quis est deportatus in certam insulam & ibi moriatur non potest inde extrahi: vt alibi sepeliatur inconsulto principe ergo aperte probat, quod si sit relegatus a certo loco vel ciuitate, quod post mortem non poterit in ea sepeliri & ad hoc illum tex. reputat singu. & vnicum Bar. ibi Cardi. in. cle. r. de peni. & remi. fina. col. in fine Ipo. de Mar. in. l. finali. ff. de questio. ante pe. col. numero 46. facit etiam bonus tex. in cap. sacris de sepul. vbi excommunicati quibus non comunicant fideles in vita non possunt sepeliri post mortem in ecclesiastica sepultura. facit etiam no. decisio. tex. in. l. cum loca. ff. de reli. & sump. fune. tex. in capitulo cum ad monasterium destatu. mona. textus in cap. 1. de torneamentis tex. in cap. super eo. de raptio. textus in cap. sane. 24. questione. 2. tex. in capi. quicunque el. 2. ii. questione. 3. textus in capi. is cui versiculo talis de sententia excommunicationis libro. 6. Postremo & finaliter quero an 9

reus condemnatus & iam suspensus antequam sepeliatur possit tradi medicis & chirurgicis ad notomiam faciendam. & certe iure non reperit sed Bar. agit hoc in. l. fi. ff. de cada. puni. & relinquit indecisum similiter etiam tangit anania in. c. 2. de furtis. i. col. in fine & relinquit cogitandum. Sed ego teneo qd possit tradi. i. quia quando aliqd omnibus pdest in comuni preferit vtilitati priuatae tex. est in. l. vnica. §. fi. C. de cadu. tollen. secundo & in specie facit tex. in. l. qd rei publice. ff. de iniuriis vbi habetur qd iudex non facit in iuria, si aliquid facit intuitu rei publicae licet tendat incotumeliam alicuius priuati & in expresso isto fundameto & consideratione ista sen. & con. tenet Phi. Decius in. l. imperium. ff. de iuris. omni. iudi. 3. col. nu. 17. & nris temporibus anno preterito. 1550. Imperator noster & eius regale concilium misit Salmaticum vt vniuersitas nradaret in hoc consilium an liceret vel non & respon. qd sic.

FINIS.

Animalcu
inslibet pri
uati pot ca
pi ad portā
dum reum.

Reus suspē
sus an poss
it sepeliri.

Idem probat
Mortuus in
exilio. non
potest inhu
mari in lo
co a quo ex
lanis. ff. de agri.

Cadaver pu
niti an pos
sit dari chi
rurgis ad a
natomiam.

quā. v.
que ubi
ubi ubi
addidi. et
et que ubi
bes in d.
de cada.

Adde ad ea quae continentur in hoc n. 3.
Robert. Marada. in l. 1. §. 1. de iur. n.
119. c. 1. §. de acq. h. n. vbi sic.

1680